

THE KUPPUSWAMY SASTRY
RESEARCH INSTITUTE,
4, R. H. ROAD, MADRAS - 6
ஸ்ரீ:

32186

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

திரிசிரபுரம்

ஸென்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,
மஹாவிதவான், ஸாரஸவதஸாரசூரூர், கவிசிகாமணி,

ஸ்ரீ. உ. வே. T V. ஸ்ரீநிவாஸாசாராயர்

அவர்களால் மொழிபெயர்ப்புபெற்றது,

திருப்பனநாளாதினகாததாக்களாக இருந்த

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி - சொக்கலிங்கததம்பிரான்

அவர்களுடைய பேருதனியைக்கொண்டு,

தும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மணலூர் - வீரவல்லி

இராமானுஜாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சென்னை

கமர்ஷியல் பிரஸ்.

விலை ரூபா 3 - தபால் சார்ஜ் வேறு

1923

(All Rights Reserved.)

ஸ்ரீ : மு க வு ரா .

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில், யுத்தபாவங்களுள் மிகச்சிறந்ததான காண்பாவம் இப்போது பூர்த்தியானதைப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் அனபாகளுக்குத் தெரிவிக்கலானேன் சிலமாதங்களுக்குமுன்னமேயே வெளிவந்திருக்கவேண்டிய இந்நதபாவம், போதுமான ஸௌகாயங்களிலலாமையால் வெளிவராமல், இப்போதாவது வெளிவந்தது ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய பூணகிருபையினாலேயே

கர்ணனுக்கு முன்னும் பின்னும் படைதலைமை வஹித்தவாகள், ஷுத்திரியதாமததில் சிறிதுநதவராமல் போசெய்திருநதாலும், பாண்டவாகளபககம் நியாயமிருநததால் அவாகளிடதது அனபுடைய வாகளாகி, அவாகளோடு நடபுக்கொளளும்படி தூயோதனனுக்குப் பலமுறை நதபுத்தி கூறினவாகள் காணனே, பாண்டவாகளிடதது ஆமுநத பகைமைகொண்டவனும் அவாகளிடதது தூரியோதனனுக்குப் பகைமை மேன்மேலும் வளாசசியடைவதற்கு முக்யகாரணமாயிருநதவனுமாவான் ஆதலின், அவன படைதலைமைவகித்தது நடததிய யுத்தம் இவவளவு கடுமையாக இருநதிருக்குமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும் * அனுகரமணிகாததியாயததில், ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஒருவிருக்ஷமாக உருவகப்படுததியவிடதது இநதக காண்பாவம் அதன புஷ்பமாகக் கூறப்படடிருநததலே, இதன பெருமையை நன்குவிளககும்.

பாவஸங்கிரஹாதயாயததில், † 'இதில், புத்திசாலியான சல்லியனை ஸாரதியாக நியமித்ததும், புராதனசரித்திரமாயுளள திரிபுரஸம் ஹாரமும், யுத்தபபிரயாணததில் காணனுக்கும் சல்லியனுக்கும் நடநத குரூரமான ஸம்வாதமும், தூஷணமடங்கிய ஹம்ஸகாகீய மெனனும் கதையும், பாண்டியன மஹாதமாவான அஸுவததாமாவினலை கொல்லப்பட்டதும், ‡ தண்டலேனன தண்டன் இவாகளுடைய

* ஆதிபாவம், 11-ம பககம். † ஆதிபாவம் 49-ம பககம்

‡ இவனுடையபெயர் தண்டதாரனெனறே மதற இடங்கள்ளல் காணப்படுகிறது.

வதமும், தர்மாஜாவாகிய யுதிஷ்டிரரும் காணனும் இரண்டிதேராளிகளாகச் சண்டைசெய்தபோது விலலாளிகள் யாவரும் பாததிருக்கையில் காணனால யுதிஷ்டிரருக்கு பராணஸந்தேகமுண்டாக்கப்பட்டதும், யுதிஷ்டிரருக்கும் அாஜுனனுகும் பரஸபரம் கோபமுண்டானதும், அரதச சமயத்திற கிருஷ்ணன் அாஜுனனைச் சமாதானப்படுத்தியதும், பீமஸேனன பிரதிஜைசெய்து யுத்தத்தில் துசாஸனன்மாபைப் பிளந்து ரகததைக் குடித்ததும், காணனும் அாஜுனனும் இரண்டு தேராளிகளாகச் செய்த சண்டையில் மகாரதனாகிய காணனை அாஜுனன் கொன்றதும் சொல்லப்பட்டன' என்று இதன் கதைசுருக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது நன்னட்பின் லக்ஷணங்களையும் பலவகையான தாமங்களை யும் நீதிகளையும் இரதப்பாவத்தில் நன்றாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

இரதப்பாவத்தை நான பரிசோதித்து வருகையில், அசுவது அதயாயத்தின் இறுதியில் * அாஜுனன திருதராஷ்டிர குமாராகளில் பதினமரைக கொன்றதாக இருந்தது அங்ஙனம் பொருள்கொள்வது, திருதராஷ்டிர குமாராகள நூற்றுவரையும் தானே கொல்லுவதாகப் பீமஸேனன்செய்த பரதிஜைகைக்கு விரோதமாவதுபற்றி, என்மனத்தில் பெருங்கவலையை உண்டாக்கிறது இரதச சந்தேகத்தைக் குறித்துப் பலபணடி தாக்களிதம் விசாரித்துவருகையில், செனனைப் பரெவரிடெனலி காலேஜ ஸமஸ்கிருதபோதகாசிரியராகிய பரம்மஸ்ரீ Prot S குப்புஸவாமிசாஸ்திரிகள், M A, அவர்களிடம் தெரிவித்த போது, அவர்கள், 'புனாவில் 'Bhandarkar Oriental Research Institute' என்று டாக்டர் பந்தாக்காரபெயரால் அமைக்கப்பட்டுள்ள கீழநாட்டுப் பாஷா ஆராய்ச்சிக் கழகத்தார், ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஆராய்ச்சி செய்துவருகிறார்கள் இதுவிஷயமாக அவர்கள் ஒரு நிச்சயம் செய்திருப்பார்கள் அவர்களுக்கு எழுதினால் உண்மை விளங்கும்' என்று சொன்னார்கள் அங்ஙனமே அவர்களுக்கு எழுதலாமென்றெண்ணி, எனனிடமுள்ள வடமொழி மஹாபாரதப் பிரதிக்களையெல்லாம் வைத்து ஒப்புநோக்கினேன். எனமொழிபெயாப் பிறகு மூலமாயுள்ள கும்பகோணம் பதிப்பில் 'அநயே மூடா' (கூடு ௨-௮) என்றபாடம் காணப்பட்டது. அப்போது, தற்செயலாக, இதற்கு வேறுபொருள் செய்யலாமே' என்ற ஆலோசனை எனமனத்தில் தோன்றிற்று. பிறகு, முன்பின்சுவோகங்களைப் பல

* இதன் விவரத்தைக் காண்பாவம் 377-ம் பக்கத்தில் காண்க.

முறை படிததுப்பாதத்தில் எனக்குத்தோற்றிய அாததமே சரியான தென்று எனக்கு ஓர் உறுதியுண்டாயிற்று இதனை, ஸ்ரீமான, குப்பு ஸ்வாமிசாஸ்திரிகளவாகளிடம் திருமபவும் தெரிவித்தபோது, அவர்கள், இந்தப் பொருளே சரியானதென்றும் பொருத்தமான தென்றும் சந்தோஷித்தாகுகூறி, அப்படியே பதிபித்ததுவிடலா மென்று மிகவும் வறபுறுத்திச் சொன்னார்கள். அவ்விதமே பதிபித்திருக்கிறேன். புனாவிலுள்ள ஷே கழகத்தாருக்கு இதைப் பற்றி எழுதியதில், அவர்கள், 'இந்த இடம் இன்னும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை' என்றும் 'இப்பொழுது அவகாசமில்லாமையால் இதைப்பற்றிப் பின்பு தெரிவிப்போம்' என்றும் பதிவெழுதி விட்டார்கள் நீலகண்டியவாகயானபாடத்திற்கும் பரதாபசந்திரராய C. I. E. மன்மதநாதத்ததா இவர்களுடைய ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்புக்கும், நான்கொண்டபொருள் மாறியிருத்தலால், உண்மை ஏதுவாயிருக்குமோவென்று மனம் அஞ்சுகிறது

யுத்தபாவங்கள் ஐந்தினையும் மொழிபெயர்த்துக்கொடுத்தது எனக்குப் பேருதவிசெய்த திரிசிரபுரம், ஸெண்ட ஜோஸப் காலேஜ், ஸ்ரீமஸ்கிருத கலைமப்பணடிதா, மஹாவிதவான, கவிசிகாமணி, ஸாரஸவத ஸாரஜனா, ஸ்ரீ உ வே T V ஸ்ரீநிவாஸாசாயாஸ்வாமிசுளவாகள இவ்விஷயமாக எடுத்துக்கொண்ட பரிஸரமத்திறகு நான் என்றும் நன்றிபாராட்டக் கூடும்மையுற்றிருக்கிறேன்

ஸ்ரீமஹாபாரத மொழிபெயர்ப்பை மிகவும் ஆதரித்தது எனக்கு ஊக்கமளித்ததுவந்த திருப்பனந்தாள ஆதினகாததரவாகளாகிய மகாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி, காசிவாஸி சோமசுந்தரத்தமபிரானவாகள காலஞ்சென்ற பிறகு, அந்த ஸதானத்திற்குவந்த மஹாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி, காசிவாஸி சொக்கலிங்கத்தமபிரானவாகளோடு ஒருஸமயம் நான் ஸல்லாபம்செய்துகொண்டிருந்தபோது, அவர்கள், 'காண்பாவத்திற்கு வேண்டிய செலவை நாமே பொறுத்துக்கொள்வோம்' என்று பரிமத்ருபத்தியோடு கூறி, வேண்டிய பொருந்தவியும் உடனே செய்தார்கள அல்லாமலும், எனக்கு முட்டுப்பாடு உண்டாகுங்காலத்திலெல்லாம் குறிப்பறிந்து வேண்டிய உதவிகளைச்செய்து அவர்கள் எனனை ஆதரித்ததுவந்தார்கள அங்ஙனம் உதவிபுரிந்த அந்தப் பெருந்தகையாளர்களை நான் காணனென்றே நினைத்தேன் அவர்களுக்குப்பின், இப்போது அந்தஸதானத்தில் வீற்றிருக்கும் மகாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி, காசிவாஸி சொக்கலிங்கத்த

தம்பிரானவர்களும், அவர்களுடைய இளவரசான மகாகனம்பொருந
திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி, காசிவாஸி சாமிநாதத்தமபிரானவர்களும், இந்த மஹா
பாரதப்பதிப்புவிஷயத்தில் எனக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து
ஆதரித்துவருகிறார்கள். இவர்களுடைய பெருமைகளை முன்பு
துரோணபாவமுகவுரையில் தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்த ஆதினத்தி
லிருந்து நான் அடைகிற உதவிகள் மிகப்பல இந்த ஆதினம் நீட்டி
தழைத்தோங்கவேண்டுமென்று நெஞ்சார நினைத்தலும் வாயார
வாழ்த்தலுமன்றி யான் செய்யக்கூடிய கைம்மாறு யாதுளது !

இந்தப்பாவததையும் முன்ஸஞ்சிகைகள் பலவற்றின் இரண்
டாம் பதிப்பையும் மிக்கஊக்கத்தோடு நடத்திக்கொடுத்த செனனை
'கமாஷியல்' அச்சக்கூடத்தாருடைய உதவி மிகவும் பாராட்டற
பாலது.

இந்த மஹாபாரதப்பதிப்புவிஷயத்தில் நான் அடைந்துள்ள
பலவகையான சிரமங்களைச் சுருக்கமாகவாவது இங்கே கூறாமலிருக்க
முடியவில்லை நான் மஹாபாரத கைங்காயத்தைத் தொடங்கியபோது
பதிப்புவேலை நடந்தமாதிரி நடந்துவந்தால் பலவருஷங்களுக்கு
முன்னமே இந்த மஹாபாரதம் பூர்த்தியாகியிருக்கும் இந்தப்பதிப்பு
வேலையை நான் தொடங்கியபொழுது, இதற்குவேண்டிய ஸகாயங்
களெல்லாம் செய்வதாக வாக்களித்தது எனக்கு ஊக்கமுண்டாக்கிப்
பிறகு ஏனென்று கேளாமையோடு தாம் மறறச்சந்தாதார்களபோல
ஸஞ்சிகைகள் வாங்கிவந்ததையும் நிறுத்திவிட்ட கனவான்கள் சிலர்,
சொல்லளவில் மிகத்தாராளமாகக்கூறி எனக்கு நம்பிக்கையை உண்
டாக்கிப் பலமுறை எனனை அலையச் செய்து என்காலத்தை வீணாக்கி
எனமனத்தைப் புணைக்கியவா சிலர். இந்தவேலையை நிறுத்தி
விடலாம் என்று நற்புத்திகூறின பெருஞ்செலவா சிலர் பலவரு
ஷங்கள புத்தகத்தை விரும்பிவாங்கிவந்து பணமக்கேட்டபொழுது
ராமாயணபாரதங்களை இழித்துக்கூறி எனமனத்திற்கு மிக்கவருந்
தத்தை உண்டுபண்ணின கனவான்கள் சிலர் இவர்களுடைய
பழக்கங்களால் எனமனத்திலுண்டானபுண் ஆறுவதற்கு, இள
மைதொடங்கி என்னிடத்தில் மிக்க அன்புடையவர்களும் இந்த
மஹாபாரதப் பதிப்புவிஷயமாக அடிக்கடி எனனைத் தூண்டியும்
பலமுறை விசித்தங்கள் எழுதியும் பொருளஉதவிசெய்யும் என்
மனத்திற்கு மிக்க ஊக்கத்தை அளித்துவருபவர்களும் ஸதாசாரஸம்
பன்னார்களும் ஸத்தாமபரிபாலகாக்களுமான கும்பகோணம் பரம்மஹி

Prof. K. சுந்தரராமையர் M A, அவர்களும், வித்வஜ்ஜனபோஷகர்களும் •பரோபகாரசீலாகளுமாகிய சென்னை ஹைகோர்ட்டி வக்கீல, ஸ்ரீமான், V. V ஸ்ரீநிவாஸஐயங்கரா B.A., B.L., அவர்களும்போன்ற சில உத்தமபுருஷர்களுடைய இன்சொலலும் நன்றறறறும் ஸல்லாப முமே நன்மருந்தாக உள்ளன.

‘கைம்மா றுகவாமற கறறறிந்தோர் மெய்வருந்தித், தம்மா லியலுதவி தாம்செய்வர்’ என்றபடி, சிலநண்பர்கள் புதிய சந்தாதார் களைச் சேர்த்துகொடுத்தல முதலிய பல உதவிகளை இந்நதமஹா பாரதப பதிப்புவிஷயமாகச் செய்துவருகின்றனர். ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவருளால் அவர்களுக்கு எல்லாநன்மைகளும் உண்டாகுக

இந்நத நற்காயம், தகக உதவியிலலாமையால, நான் எண்ணிய படி விரைவில நடைபெறாமலிருப்பதைப்பற்றிப் பலமுறை தெரி வித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் ஆதிதொடங்கி இந்நத மஹாபாரதத் தைச் சிரத்தையுடன் வாங்கிப் படித்துவரும் சந்தாதார்களான ஆப தாகள ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கையொப்பமாவது சேர்த்துக கொடுத்து இந்நத மஹாபாரத கைங்காயத்தைப் பூர்த்திசெய்வித்து அந்நலவரும் புகழ்புண்ணியங்களைக கைக்கொள்ளும்படி அவர்களை மீட்டும் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இனி வெளிவரவேண்டிய பாலங்களை விரைவில வெளிவரச் செய்வும், ஸ்ரீ மஹாபாரத சம்பந்தமாக நான் வெளியிட எண்ணி யிருக்கிற ஆராய்ச்சிகுறிப்பு அபிதானவிளக்கம் முதலியவற்றை இனிது நிறைவேற்றவும்வேண்டிய எல்லாவித ஆற்றல்களையும் எனக்கு அளித்தருளுமபடி பாண்டவஸஹாயனான ஸ்ரீபாரத ஸாரதிப் பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளை எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன்

மயிலாபபூர், }
5—1—1923. }

இங்ஙனம்,

ம. வீ. இராமானுஜாசார்யன்.

பிழையும் திருத்தமும்.

ஆதிபாவம், 49-ம் பக்கம் 21, 22-ம் வரி 'பாண்டியன், தண்டலே
 னன், தண்டன் இம்மூவரையும் மகாதமாவான அரவத
 தாமா வதம்செய்ததும்' என்பதை, 'பாண்டியன் மகாதமா
 வான அரவததாமாவிஞ்ஞல கொல்லப்பட்டதும் * தண்ட
 லேனன் தண்டன் இவர்களுடைய வதமும்' என்றும்,
 துரோணபாவம், 764-ம் பக்கம் 33-ம் வரியில், 'பாண்டவர்களே !'
 என்பதை, 'பாண்டவர்களிடமிருந்து' என்றும்,

காணபாவம், 99-வது பக்கம் 27-28-29-ம் வரிகளில் 'அரசாக்களெல
 லாரும் மிக்க மதிமயக்கம் உண்டாயவிட்டதென்று நிச
 ரயம் செய்துகொண்டு தாமாததங்களுடைய நிச்சயங்க
 னைசெய்ய முயற்சிசெய்கின்றார்கள்' எனபதை, † 'நற்குலத்
 தில் பிறந்த அரசாக்களனைவரும் தர்மார்த்தங்களுடைய
 நிச்சயத்தைக கேட்டுத் தெளிந்துகொள்ளாவிட்டால்,
 அதுவே பெருங்கலக்கமென்பது நிச்சயம்' என்றும்,

383-வது பக்கம் 23-வது வரி 'ஸுதேவன்' எனபதையும் 28-
 வது வரி 'ஸுஷேணன்' என்பதையும், ‡ 'பரஸேணன்'
 என்றும், 24-வது வரியில் 'கொன்றான்' என்பதை 'அடித
 தான்' என்றும்,

394-வது பக்கம், 2-4 வரி 'அம்பரூததூணிகளையுடையவர்களும்
 கவசம்பூண்டவர்களும் கத்தியுள்ளவர்களும் தண்டங்
 களை த தரித்தவர்களும் விற்பிடித்தவர்களுமான' என்பதை
 'நிஷங்கி, கவசி, கடகி, தண்டதாரன், தனுர்த்தரன்'
 என்றும், திருத்திக்கொள்க.

ஷை. பாவம் 86-வது பக்கத்தில் 21-வது அடியாயமுடிவில் 'பதினாறு
 வதுநாள யுத்தம் முடிந்தது' என்று சேர்த்துக்கொள்க.

* இவ்ஹுடைய பெயர் தண்டதாரனென்றே மற இடங்களில் காணப்படு
 கிறது † வேறுபாடம்

‡ இது நீலகண்டியவ்யாகயான பாடம் ; சிருஷ்ணசாராய பதிப்பில்,
 'ஸுதேவன்' 'ஸுஷேணன்' என்றே யிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

கர்ணபர்வம்.

* விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம்.

பக்கம்.

1	கடவள வாழ்த்து	1
	ஸஞ்சயன், காணன்முதலியவர்களின் வதததைத் திருத ராஷ்டிரனுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லியது ..	2 - 4
	காந்தாரிமுதலியோர் அழுத்தும் ஸஞ்சயன் தேற்றியதும் . .	4
	திருதராஷ்டிரன் மூர்ச்சையடைந்ததும் விதுராமுதலியோர் தெளிவித்ததும்	4 - 5
2	திருதராஷ்டிரன் போரிலிறந்தவர்களின் பெயர்களைக் கேட்க விரும்பியது	6
	ஸஞ்சயன் போரிலிறந்தவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லியது	7 - 13
3	ஸஞ்சயன் போரில்கொல்லப்பட்ட பகைவர்களின் பெயர் களைச் சொல்லியது	13 - 18
4	ஸஞ்சயன் போரிலிமிகுந்தவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லியது.	19 - 21
5	திருதராஷ்டிரன் காணனுடைய குணங்களை வாணிதத்துத் துயரமுற்றது	22 - 24
6	திருதராஷ்டிரன் காணனைப்புகழ்ந்து போரை விரிவாக்க கூறும்படி ஸஞ்சயனை ஏவியது	25 - 32
7	துரியோதனன் யாரை ஸேனாபதியாக்கலாமென்று அஸ்ரவத் தாமாமுதலியோருடன் ஆலோசித்தது ...	33
	அஸ்ரவத்தாமா காணனை ஸேனாபதியாக்கச் சொல்லியதும் துரியோதனன் காணனை ஸேனாபதியாக்கியதும் ...	33 - 36
8	காணன் மகரவ்யூகமவகுத்தப போருக்குப் புறப்பட்டது ...	39 - 40
	அர்ஜுனன் அத்தசநதிரவ்யூகமவகுத்தப போருக்குப் புறப் பட்டது	40 - 41
9	ஸங்குல யுத்தம்	42 - 44
	சேஷமதூரத்தியின் யுத்தமும் வதமும் ..	44 - 46
10	தவந்தவ்யுத்தம்	46
	அனுவிந்தன் (=கேகயன்) வதம்	47
	விந்தன் வதம்	48
11	சித்ரஸேனன் வதம்	50
	சித்ரன் வதம்	51
12	அஸ்ரவத்தாமாவுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் ...	51 - 55
13	சலயனலை சுருத்திரத்தி தோலவியடைந்தது. .	55 - 56
14	ஸஹதேவனலை துச்சாஸனன் தோலவியடைந்தது	57 - 58
15	காணனுக்கும் நகுலனுக்கும் யுத்தம்	59 - 62
	காணன் நகுலனைப் பரிஹவலித்தது ..	62

அதிகபாடங்களுக்கு விஷயஸூசிகை எழுதப்படவில்லை.

அத்யாயம்.	பக்கம்.
16 புப்புதஸ்ஸுவுக்கும் உலூகனுக்கும் யுத்தம் . . .	65
ஸுதஸோமனுக்கும் சகுனிகக்கும் யுத்தம் . . .	66 - 68
17 கிருபரால திருஷ்டதயுமனன தோலவியடைந்தது . . .	69 - 70
கிருதவாமாவால சிகண்டி தோலவியடைந்தது . . .	70 - 71
18 ஸ்ருதஞ்சயன, ஸௌஸுருதி, சந்திரதேவன (=தரிகாததா கள்) இவர்களின் வதம் . . .	72
ஸதயதேவன, மிதரவாமா, மிதரதேவன இவர்களின் வதம்	73
19 ஸங்குலயுத்த வாணனை . . .	75 - 78
20 யுதிஷ்டிரரால துரியோதனன தோலவியடைந்தது . . .	79 - 81
21 ஸங்குலயுத்தமும், காணனுக்கும் ஸாதயகிகுக்கும் யுத்தமும் பாசனைகளில் மந்திராலோசனை . . .	81 - 85 86 - 88
22 காணன தனக்குச் சலயன ஸாரதியாகவேண்டுமென்று துரியோதனனிடம் சொல்லியது . . .	89 - 92
காணனது விலலின வரலாறு . . .	90
காணன தனக்கும் ஆஜுனனுக்குமுள்ள ஸௌகாயா ஸௌகாயங்களைத் துரியோதனனிடம் தெரிவித்தது . . .	91 - 92
23 துரியோதனன சலயனைக் காணனுக்குத் தேரோட்ட வேண டினது . . .	93 - 95
சலயன காணனுக்குத் தேரோட்ட மறுத்தது . . .	96 - 98
துரியோதனன மறுபடியும் சலயனைத் துதித்துவேண்டின தும் சலயன தேரோட்டச் சமம்திட்டதும் . . .	98 - 99
24-27 திரிபுராஸுரா கதை . . .	99 - 117
திரிபுராஸுராகள் வரம்பெற்றது . . .	100 - 101
மயன திரிபுரங்களை இயற்றியதும் அவற்றின்கிறப்பும் . . .	101
ஹரிஎன்னும் அஸுரன் வரம்பெற்றது . . .	102
மருதஸுருசிவினிகுளம் உண்டானது . . .	102
தேவர்கள் சங்கரரைக்குறித்தது தவம்செய்து அவரைத் தரி சித்தது வணங்கியது . . .	104 - 106
தேவர்கள் தத்தம் பலத்திற பப்பாநியைச் சங்கரருக்குக் கொடுத்தது . . .	107 - 109
பசுத்துவம் நீங்கும்வழி . . .	108
விஸ்ரவகாமா திரிபுரவத்ததுக்குத் தோமுதலியன அமைத்தது . . .	109 - 112
சேவர்கள் பிரமம்தேவரை ஸாரதியாக வேண்டினது . . .	113 - 115
தோவீரனிலும் பாகள் சிந்தவனையிருக்கவேண்டுமென்பது . . .	114
பிரமம்தேவா தேரோட்டியது . . .	115
சங்கரா திரிபுரங்களை அழித்தது . . .	116
சங்கரருடைய கோபாகளி உலகையெரிககத் தொடங்கியதும் அவா தடுத்ததும் . . .	117
துரியோதனன மறுபடியும் சலயனை வேண்டினது . . .	117
28 பரசுராமா அஸுரர்களைக்கொன்று ஈஸுவரிடம் வரங்கள் பெற்றது . . .	119 - 120
துரியோதனன, காணன ஸுத்திரியனையென்று காரணத் தோடு கூறியது . . .	120

அத்யாயம்.

பக்கம்.

29	காணனுக்குத் தோஷ்டமும் விஷயத்தில சலயன் செயது கொண்ட உடன்படிக்கை	.. 121 - 124
30	சலயன் லாரதியாக வீற்றிருந்ததேரினமேல காணன் ஏறிப் போருக்குப் புறப்பட்டது	. . 126 - 128
31	தூரிமித்தநகருண்டானது காணன் தன்னைப் புகழ்ந்தது சலயன் அாஜுனனைப் புகழ்ந்து காணனையிகழ்ந்தது	128 - 129 129 - 131 131 - 132
32	காணன் தனக்கு அாஜுனனைக்காட்டுபவலுக்கு அவன்விரும பும பரிசளிப்பதாகச் சொல்லியது	133 - 135
33	சலயனும் காணனும் ஒருவரைஒருவா இகழ்ந்தது காணனுக்கும் அாஜுனனுக்குமுள்ள தாரதமயங்களைச் சலயன் கூறியது	136 - 139 .. 137 - 138
34	காணன் மாமங்களை வெளியிடடுச சலயனை நிரதித்தது மத்திராகளின் இழிவு முதலியன தேளுக்குப் பரிகாரம்	.. 139 - 144 . 141 - 143 .. 142
35	சலயன் அன்னததையும் காக்கையையும்பற்றிய கதையைச் சொல்லிக் காணனை இகழ்ந்தது பறவைகளின் கதிவகைகள்	. . 145 - 151 146
36	காணன் தனக்குச் சாபங்களோந்ததைச் சலயனுக்குச் சொல்லியது மிதரலக்ஷணம் சதருலக்ஷணம் பொய்யினிலாவரும் தீமைகள்	151 - 158 155 155 .. 157
37	காணன் சலயனைப் பரிசாசத்துடன் இகழ்ந்தது பாஹலீகாமுதலியோரின் தீயொழுக்கங்கள்	. 158 - 163 159 - 163
38	காணன் மறுபடியும் பாஹலீகாமுதலிய தேசங்களை இகழ்ந்தது பாஹலீகாருக்குச் சாபமவந்தது யாராயாருக்கு எதுஎது பாவமென்பது யாரினும் யா மிக்கபாபிகளென பது ரக்ஷஸமுதலியவற்றுக்குப் பரிகாரம் தூரியோதனன் காணனையும் சலயனையும் ஸமாதானம் செய்தது	163 - 166 164 165 165 165 167
39	சலயனுக்கும் காணனுக்கும் ஸமவாதமும இரண்டு சேனை களும யுத்தத்துக்கு எதிர்த்ததும்	. 168 - 170
40	தூரியோதனன் சேனைகளை உதலாகப்படுத்தியது மீமன் தூரியோதனனைவென்று யானைப்படையைக்கொன்றது	... 171 172 - 173
41	இரண்டு சேனைகளும அணிவகுத்தது காணன் பாஹஸபதயவியூகம் வகுத்தது 175 - 177 .. 175 - 176
42-43	ஸங்குல யுத்தம் பாஹுதேவன், சிதரஸேனன், ஸேனாபிந்து, தபனன், சூர ஸேனன் இவர்களின் வதம் ஸதயஸேனன் வதம் ஸாதயஸேனனும் விருஷஸேனனுக்கும் யுத்தம்	. . 178 - 187 182 .. 183 ... 184

அத்யாயம்.

பக்கம்.

44	காணன் மயங்கிவிழுந்ததும் யுதிஷ்டிரா கொல்லாமல் விட்டதும்	189
	சந்திரதேவன தண்டதாரன் (=பாஞ்சாலா) இவர்களின் வதம்	189
	காணன் பாஞ்சாலா இருபத்தொருவரையும் சேதிவீரா பதினமரையும் கொன்றது	.. .	190
	காணன் யுதிஷ்டிரரரைவென்று, பரிஹ்விததுக் கொல்லாமல் விட்டது	192 - 193
	ஸங்குல யுத்தம்	193 - 196
45	பீமன் காணனைவென்று கொல்லக்கருதியதும், சலயன் காரணங்கூறித் தடுத்ததும்	200 - 201
46-47	பீமனுக்கும் காணனுக்கும் யுத்தமும் ஸங்குலயுத்தமும்	.. .	201 - 211
	விவிதஸூவின் வதம்	202
	விகடன் ஸஹன் இவர்களின் வதம்	202
	கராதன் வதம்	.. .	202
	நந்தன் உபநந்தன் இவர்களின் வதம்	202
48	அாஜுனனுக்கும் ஸுசாமாவுக்கும் யுத்தம்..	211 - 215
49	ஸங்குல யுத்தம்	215 - 219
	ஸுகேதுவின் வதம்	217
50	ஸங்குலயுத்தமும் அஸ்ரவத்தாமா யுதிஷ்டிரரரை வென்றதும்.	.. .	219 - 222
51	ஸங்குல யுத்தம்	222 - 232
	தூயோதனன் தருஷ்டதப்யுமனனுக்குத் தோற்றது	225
	காணனுடைய பராகரமம்	225 - 228
	காணனால் வியாகரகேது, ஸுசாமா, சுகரன், சிதராயுதன், கரது, தூஜயன், ரோசமானன், லிமிமஸேனன் ஆகிய பாஞ்சாலர்களின் வதம்	226
	விஷ்ணு, விஷ்ணுவாமா, தேவாபி, பதரன், தண்டதாரன், சிதரன், சிதராயுதன், ஹரி, லிமிமகேது, ரோசமானன், சலபன் ஆகிய சைதயர்களின் வதம்	.. .	226
	ஸுதக்ஷிணனது இளையஸகோதரன் வதம்	.. .	231
52-53	அாஜுனன் ஸம்சபதகாகளோடு போர்புரிந்ததும், அஸ்ரவத்தாமா அாஜுனனைப் போருக்கழைத்ததும்	232 - 234
	அஸ்ரவத்தாமாவுக்கும் அாஜுனனுக்குடி யுத்தம்	235 - 241
	அஸ்ரவத்தாமா அாஜுனனுக்குத் தோற்றது...	.. .	241
54	அாஜுனனால் தண்டதாரன் (=மாகதன்) வதம்	243
	தண்டன் வதம்	.. .	243
55	அாஜுனன் ஸம்சபதகாக்களைக் கொன்றது	244 - 250
	உகராயுதன் வதம்	245
	மாதவா போக்களத்தை அாஜுனனுக்குக் காட்டியது	247 - 249
56	பாண்டியனது பராகரமம்	250 - 251
	அஸ்ரவத்தாமாவுக்கும் பாண்டியனுக்கும் யுத்தம்	252 - 254
	பாண்டியன் வதம்	.. .	254
57-58	ஸங்குல யுத்தம்	256 - 258

அத்யாயம்.	பக்கம்.
அஸ்வததாமாவகும் தருஷ்டதயும்னனுக்கும் யுததம் ...	258 - 260
ஆஜுன்ன திருஷ்டதயும்னனைக காததது...	... 261
ஆஜுன்ன அஸ்வததாமாவை வெனறது 261
59 ஸங்குல யுததம் 262 - 265
60 யானைப்போரும் ஸங்குலயுததமும் 265 - 267
அங்கன வதம 266
61-62 கௌரவாகன யுதிஷ்டிரரைப பிடிக்க முயலவதையும் அவருக்குநோந்த அவமானததையும் மாதவா ஆஜுன னுக்குக கூறியது 267 - 270
காணனது போரும் பீமனது போரும் .	.. 270 - 275
63 தவந்தவயுததத்துக்காக அரசாகன எதிர்த்தது காணன சிகண்டியை வெனறது .	.. 276 - 277
தருஷ்டதயும்னனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் யுததம் 277 - 278
64 ஸங்குல யுததம் 278 - 281
65 தூயோதன்னமுதலியோ யுதிஷ்டிரரைப பிடிக்கண்ணை கொண்டு அவரைச சூழ்ந்தது 282
யுதிஷ்டிரரது பராகிரமம் 283
66 காணன யுதிஷ்டிரரைப்பீடித்தது துரியோதனனஸமீபம் சென்றது 284 - 287
சலயன யுதிஷ்டிரரையும் இரட்டையரையும் தயையிலைவிட்டு ஆஜுனனை எதிர்க்குமபடி காணனுக்குச சொல்லியது...	285 - 286
காணனுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரா இளைப்பாறப்போனது 287
67 ஆஜுன்ன அஸ்வததாமாவை வெனறது 287 - 290
காணன பாண்டவஸேனையை துன்புறுத்தியது 291 - 292
68 ஆஜுன்ன யுதிஷ்டிரரைப பாததவருமபடி பீமஸேனனை ஏவியது 294
கண்ணிரான பீமனைப பகைவாபடையை எதிரக்கஏவித் தாம் ஆஜுன்னனுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தது .	295
69 ஆஜுன்ன காணனைக கொன்றுவிட்டானெனகிற பிரமத்தி னால் யுதிஷ்டிரா ஆஜுனனைப புகழ்ந்தது 296 - 300
70 ஆஜுன்ன தனது போர் வரலாற்றைக்கூறிக் காணவதத் தைப பிரதிஜைஞ செய்தது 301 - 303
71 காணன மாளவிலையென்றறிந்த யுதிஷ்டிரா ஆஜுனனை நிர்த்தித்துக் காணவததைக் கிருஷ்ணனிடம் கொடுக்க ஏவியது 303 - 307
72 ஆஜுன்ன யுதிஷ்டிரரைக்கொல்ல முயன்றதும் மாதவா தடுத்தது அவரை நிர்த்திக்கமட்டும் சொல்லியதும் 307 - 315
பொயயினும் கொலை தீதென்பது 309
யாராயாரைக் கொல்லலாகாதென்பது 309
எந்த எந்த ஸமயத்தில் பொய்சொல்லலாமென்பது 310
பலாகன கதை 310 - 311
கௌசிகன கதை 311 - 312

அத்யாயம்.	பக்கம்.
தாமமென்பதன பொருள்	312
எந்தஎந்த ஸமயத்தில் பொய்சொல்லலாமென்பது	312
பெரியோர்களை 'நீ' யென்பதே வதமாகுமென்பது	315
73 ஆஜு-ன்ன யுதிஷ்டிரரை நிரந்திதது ..	315 - 319
ஆஜு-ன்ன தற்கொலை செயதுகொள்ள முயன்றதும் மாதவா	
தடுத்தது தற்புகழ்ச்சியெய்யச சொல்லியதும்	319 - 320
தற்புகழ்ச்சி மரண ததுக்கொப்பென்பது	320
ஆஜு-ன்ன யுதிஷ்டிரரை ஸ்மிகும்படி வேண்டினது	321
74 யுதிஷ்டிரா காண்கமசெல்லக கருதியதும் மாதவா ஸமா	
தானரு செயததும்	321 - 323
75 ஆஜு-ன்ன யுதிஷ்டிரரை ஸமாதானருசெய்து காண	
வதத்தைப் பிரதிஜைஞ்செய்தது	324 - 326
76 'காணனை ஜயித்ததுவருக' என்று யுதிஷ்டிரா ஆஜு-ன்னை	
ஆசீர்வதித்தது	327
ஆஜு-ன்ன தேரேறியதும், சபநிமித்தங்களும்	327 - 328
மாதவா ஆஜு-ன்னுக்கு மிக்கஊக்கத்தை உண்டாக்கியது..	328 - 330
77 வாஸு-தேவா, பீஷ்டமாமுதலியோரின மரணத்தகுகும் துரி	
யோதனஹுடைய அநீதிகளுக்கும் காணனை காரணமென	
பதைக்கூறி அவனைக் கொல்லும்படி ஆஜு-ன்னை வற	
புறுத்தியது	330 - 341
78 ஆஜு-ன்ன, காணவதத்துக்குப்பின் நேரக்கூடியவற்றை	
கூறி அவனுடையவதத்தைப் பிரதிஜைஞ்செய்தது	341 - 345
79 தவந்துவயுத்தம்	346 - 347
ஸு-வேணனவதம்	347
80 பீமனுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் யுத்தம்	348 - 349
பீமனுக்கும் விசோகனுக்கும் ஆயுதஇருப்பு முதலியவற்றை	
பற்றிய ஸமவாதம்	349 - 352
81 ஆஜு-ன்னது பராகரமம்	353 - 354
பீமனது பராகரமம்	355 - 356
துரியோதனன சகுனியைப் போருக்குவலியதும் பீமன சகு	
னியை வென்றதும்	357 - 358
82 காணனது பராகரமம்	360 - 364
83-85 ஆஜு-ன்ன வேண்டுககொள்ளாக கண்ணபிரான தேரை	
காணனருகிற செலுத்தியது	365
சலயன காணனை உதஸாஹப்படுத்தி ஆஜு-ன்னைக் கொல	
லத தூண்டியது	366 - 368
காணன, ஆஜு-ன்னையும் கிருஷ்ணையும் புகழ்ந்து இருவ	
ரையும் கொல்வதாகச் சபதங்கூறியது	369 - 371
86 ஸங்குல யுத்தம்	371 - 386
கேகயராஜ குமாரான விசோகனவதம்	383
மித்ரவாமாவின்வதம்	383
பரஸேனவதம்	383
தருஷ்டதயும்புதரன் வதம்	384

அத்யாயம்.

பக்கம்.

கூணன், தருஷ்டத்யுமன்னமுதலிய ஐவரை வென்றது ...	385
பீமனுக்கும் துச்சாஸன்னுகும எதிர்ப்பும ஸமவாதமும் ...	386 - 388
87 பீமஸேன துச்சாஸனனைக் கீழேதள்ளியதும் இருவரின் வீரவாதங்களும் ..	389 - 391
துச்சாஸனன் வதம் ...	391
பீமன் துச்சாஸனனது ரத்தத்தைக் குடித்தது .	391
88-89 பீமன் தீராததராவடிமரில் ஒன்பதினமரைக் கொன்றது	394
காணன அஞ்ச சலயன் தேறியது ..	394 - 395
ஸங்குல யுத்தம் ...	395 - 399
நகுலன் விருஷஸேனனால் தோற்றது. ..	396 - 397
குணிரதராஜகுமாரர்களின் வதம் ...	398
கராதன் வதம் .	398
பபருகுமாரன் வதம் .	398 - 399
விந்தகுமாரன் வதம் ..	399
90 அாஜுனன் வீரவாதம் .	400 - 401
அாஜுனன் காணபுதரான விருஷஸேனனைக் கொன்றது	401
91 காணாஜுனன்கள் எதிர்த்ததும் ஆகாயத்திலுபோகாணவாத தேவா முதலியோர் இரண்டுக்கூடிகளிலும் சாரத்தும் .	402 - 408
92 பிரஜாதிபதி, இருவருக்கும் ஸமமானவெற்றியைவிரும்பியது	409
இந்திரன் அாஜுனனுக்கே வெற்றியை விரும்பினது ..	409 - 410
பிரமம் மஹேஸ்வரர்கள் அாஜுனனுக்கு வெற்றியையும் காணனுக்கு ஸவாககத்தையும் கூறியதும், தேவர்கள் பூமாரி பெய்ததும் ..	411
93 காண சலய ஸமபாவனை .	413
இருஷணாஜுன ஸமபாவனை .	413 -
அாஜுனன் தன் வலலமையைக் கூறியது .	413 - 414
94 காணலும் அாஜுனனும் போர்தொடங்கியது .	416
அஸ்வத்தாமா துரியோதனனுக்கு நன்மையைச் சொல்லியது	417 - 419
ஆத்மரக்ஷணம் அவசியமென்பதும் உயிரவாழ்பவனுக்கே எல்லாநன்மையும் உண்டென்பதும் .	418
ஸநேகம் நான்குவிதமென்பது	418 - 419
துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவின்சொல்லைக் கேளாமல் போ ருக்கு ஏவியது .	419
95 காணனுக்கும் அாஜுனனுக்கும் யுத்தம் ...	420 - 423
பீமன் அாஜுனனை உதஸாஹப்படுத்தியது ...	423
96 வாஸுதேவா அாஜுனனை உதஸாஹப்படுத்தியது ..	423 - 424
அாஜுனன் போரில் தன் திறமை காட்டியது ...	424 - 428
ஸேனாபதி வதம் .	425
97 அஸ்வஸேனன் காணனது தூணியில் பாணவடிவமாகப் பிர வேசித்தது ..	429 - 430
இந்திரன் பயந்ததும் பிரமமா தேறியதும் ..	431
சலயன், நாகாலதிரத்தைக் குறித்தவறுமல பூட்டும்படி சொல் வியதும், காணன் மறுத்ததும் ...	431

அத்யாயம்.	பக்கம்.
காணன் நாகாஸ்திரம் எய்ததும் வாஸுதேவா தமது தோ	
உருளையைப் பூமியிலழுத்தியதும் .	431 - 432
நாகாஸ்திரம் அாஜுன்னகிரீடத்தைக் கவாந்தது	432
அராவஸேனாகத்தின் வதம்	434 - 435
மாதவா தேருருளைகளை மேலே தூக்கியது	435
காணன் மூாசசித்ததும் அாஜுன்ன அடிககாமலிருந்ததும்	437
மாதவா காணனைக் கொலலும்படி அாஜுன்னை ஏவியது	437
காணனுக்கு அஸ்திரங்கள் தோன்றாமபோனதும் தோ	
உருளையைப் பூமி விழுங்கியதும் .	438 - 439
காணன் தாமத்தை நிர்த்தித்தது	439
காணன் அாஜுன்னைப் பரிஹ்வித்தது	440
காணன் ஒருமுகாததம் போரைநிறுத்த வேண்டினது . .	441
யாராயாரை அடிககலாகாதென்பது ...	441
98-99 மாதவா காணனது தீசசெயலகளை அவனுக்குக் கூறியதும்	
அவன் சமமா இருந்ததும் .	442 - 443
அாஜுன்னன் சிறிது களைத்ததும் காணன் தேருருளையைத்	
தூக்கியும் இயலாமற்போனதும் ..	444 - 445
அாஜுன்னன் உறுதியுரைகளோடு அம்பெய்தது	446 - 447
காணன்வதம் .	447
காணனது தேஜஸ சூரியனை அடைந்தது .	447
காணன் சாயந்தபின் போரக்களத்தினிலைமை	447 - 450
தூயோதன்ன தூக்கிக்க, சலயன் தேற்றியது	450 - 451
போரக்களவாணனை ...	452 - 456
இருதிருத்தசசேனைகளும் தேவாமுதலியோரும் தத்தம்	
இருப்பிடம் சென்றது	456 - 458
100 காணன் பெருமைமுதலியன்	460 - 461
கிருஷ்ணாஜுனாகள் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றது .	462
101 தூரியோதன்ன போரை நிறுத்தியதும், கொர்வசேனைகள்	
பாசறை சென்றதும் .	463 - 464
அாஜுன்னன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கியது	464
யுதிஷ்டிரரா கிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்தது	465
யுதிஷ்டிரரும் மாதவரும் போரக்களம் சென்றதும், யுதிஷ்டிர	
டிரா கிருஷ்ணாஜுனாகளைப் புகழ்ந்ததும்	465 - 466
திருதராஷ்டிரனும் காந்தாரியும் மூாசசெயடைந்ததும் விது	
ரா முதலியோர் தெளிவித்ததும் .	466
காணபாவ படனபலன் ...	467

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாயவரஹுணை நமഃ

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண லக்ஷ்மீ வாயநாயநமഃ

ஸ்ரீ மஹா பாரதம்.

கர்ண பர்வம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

* நாராயணம் நமஸுத்ய நரம்ஹெவ நரோதஹம் |
ஹெவீம் வரஹுதீம் வுரஹம் ததொஜ்யஹுதீரயெசு ||

(ஸநீசயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினுபரம் சென்று திருதராஷ்டிர
லுக்குக் கர்ணன்மதலானவர்களுடைய வதந்தைக் கூறியதும்
அதனைக்கேட்டு முர்ச்சையடைந்த திருதராஷ்டிரனை
ஸநீசயன் மதலானவர்கள் தேற்றியதும்.)

வைசம்பாயனா சொலஸுகிரூர் “பாரசுரே! ரிக்க புஜபலமுள்
ளவனான ஸநீசயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினுபரத்தை அடைந்து
திருதராஷ்டிரனுடைய அரண்மனையில பிரவேசித்தான் ஸூத
புதரான அவன் பாண்டவர்களாலேசெய்யப்பட்ட கோரமான கர்ண

முதலத்தியாயம் முதல 20-சுலோகங்களின் ஸதானத்திலிருக்கும்
அதிக பாடம். நீலகண்ட விபாகயானததுடனகூடிய பொம்பாயப பதிபி
லும் கலகததாப பதிபிலமுள்ள பாடம் இதுவே.

அதிகபாடத்தின் முதலாவது அத்தியாயம்.

(துரியோதனாதிகள் கர்ணனுக்குச் சேனுகிபசி ஸ்தானத்தில் அரிஷேகம்
செய்வித்து அவனுடனே யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டதும், ஜனமேஜயர்
கர்ணனுடைய மரணத்தைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் என்ன
செய்தானென்று வைசம்பாயனரைக் கேட்டதும்.)

வைசம்பாயனர், “அரசரே! துரோணா கொல்லப்பட்ட பிறகு, துரி
யோதனனை தலைமையாகக்கொண்ட அரசர்கள் மிக மனவருத்தமுற்றாவக

* இதன் உரை விசேஷங்களை ஆதிபாவம் முதற்பக்கத்திற காண்க.

னுடைய வத்கதை நினைத்தார சோகத்தால பீடிககப்பட்டி மிக்கதுயர முறறு அழுதுகொண்டு அந்தப்புரத்தில் பிரவேசிக்கதவுடன், கண்களில் நீர்தகும்பியவனான அரசர்களுள் சிறந்தவனான அரசனை அணுகினான் அரசரே! அவன் அரசனருகில சென்று பெருமூச்சு விடிகொண்டு அங்கு ஸந்தோஷமில்லாத மனத்தை யுடையவனாகிப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானான் —

“ மஹாராஜரே! நான் ஸந்தோஷம் பாகுந்தோஷமே! மகாத வாகனம் சூரியகுமாரனான கர்ணன் (ஒருவராலும்) செய்ய முடியாத காரியத்தைச் செய்கும் கொல்லப்பட்டான். அநகநகரணன் ஸோமகாகளுக்கும் சேதிதேசவீராகளுக்கும் காசி தேசவீராகளுக்கும் கந்தரதேசவீராகளுக்கும் மச்சநாட்டுவீரர்களுக்கும் துணைகொடுத்தாருக காற்றினால்களப்பட்ட மரம்போலப் படுகிறருகிறான பசுககொட்டிலின்நடுவில் பசுககூட்டங்களால் நாற்புறமும் சூழப்பட்ட ஒரு விருஷமமானது கொடிய மிருகத்தால் கொல்லப் படுவதுபோல அநகநகரணன் பசுகவர்களால் கொல்லப்பட்டான் அரசரே! சூரியகுமாரனான கர்ணன் ஸாதயகியுடன் கூடின வாகனான பாண்டவர்களை (ஜயகதில்) நம்பிக்கையற்றவர்களாகச்செய்கும், பாண்டவர்களுடைய ஆயிரங்கணக்கான தேர்களை நாசஞ்செய்கும், மகாவிலாஸிகளான சூரர்களை ஜயிக்க துபபததுதற்குருகுகளிலும் ஒடுமிடம் செய்யும், (முடிவில்) பாண்டிபுத்திரனான கிரீடி யினால் கொல்லப்பட்டான். மஹாராஜரே! பாண்டிபுத்திரனான அர்ஜுனனான கர்ணனைக்கொன்று, சூரகுமாரர்களால் அடையமுடியாததான பசுக முடித்தலெனவும கடனிலிருந்துவிடுபட்டு, மனங்கவலை நீங்கினவனானான். காணாமரித்தானது, கடல்கள வறறிய துபோலவும சூரியன் பூரியில் விழுந்த துபோலவும் மேரு சித்திரி துபோலவுமிருகுகிற து மன்னரே! அநக யுகத்தில ஜயத்தை விருமபிய யுகத்தவீராகளும் சூராகளும்

ளாகி அஸ்வத்தாமாவை அடைந்தார்கள். அவ்வரசர்கள் துரோணரைக குறித்துத் துக்கிப்பவர்களும் மனக்கலகத்தினால் வலமையழிந்தவர்களும் துக்கத்தால் பீடிககப்பட்டவர்களுமாகி அஸ்வத்தாமாவைச சூழந்தார்கள். அவ்வரசர்கள் சாலதிரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள காரணங்களால் ஒரு முகாதத காலம் (அஸ்வத்தாமாவை) தேற்றி இரவு வந்தவுடனே, தங்கள் வாலஸதானங்களை அடைந்தார்கள். கௌரவரே! அநக அரசர்கள் துக்கத்தோடும் சோகத்தோடுக கூடியவர்களாகக் கோரமான அழிவை நினைத்துத் தங்கள வீட்டிலும் சுகத்தை அடையவில்லை. விசேஷத்துச சூத்புத்திரனும் ராஜாவான துரியோதனனும் துச்சாளனும் ஸுபலஜுடைய

பரிகாயுதம்போன்ற கைகளை யுடையவாகளுமான அரசர்களும் ராஜ புத்திரர்களும் கொல்லப்பட்டாரா என வேந்தரே ! அந்ந மஹாயுத தத்தில பதிகாசுருடைய கூட்டங்களும் காலாட்படைகளும் ஆரீயம் ஆயிரமாகக் கொல்லப்பட்டன. அந்ந மகாயுதத்தில யானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன மஹாராஜரே ! இருநிறத்தூர் சேனைகளிலும் ஒருவருக்கொருவர் தீங்கிழைத்தவர்களான க்ஷத்திரி யர்களும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொல்லப்பட்டாரா என மேன மை தங்கியவனும் ஸ்ரீராமனுடைய குமாரனுமான காணன் பகை வாகளைப் பெரும்பாலும் அழித்துப் பாண்டவ சேனையாகிய நதி யைக் கடந்து பாரதகுருகிரகரையை அணுகி (சத்தருவினால்) கொல்லப்பட்டான அரசரே ! உம்மைச் சோந்தவர்களுக்கு ஜயத் திலுள்ள ஆசையும் வைரத்துக்கு முகமுமாயிருந்ததான (காண ஸகாயமாகி) அது தாண்டப்பட்டது. மஹாராஜரே ! நன்மையில் நோக்கமுள்ள பந்துக்களால் முன்பு உரைக்கப்பட்டதும் நீர் தெரிந்து கொள்ளாததுமான அபபடிப்பட்ட மஹாபயங்கரமான இரத்த துன பம் உமமை அடைந்திருக்கிறது. புத்திராசுருக்காக ராஜயத்தை விரும்புகிறவரும் நன்மையை விரும்புகிறவருமான உம்மால் தீமை யான காரியங்களே செய்யப்பட்டன. அவற்றின்பயன் உமக்கு வந்து விட்டது. அரசரே ! பாண்டவனாகிய பீமஸேனனால் அவன் சொற படியே துச்சாஸனனும் கொல்லப்பட்டமையால் அவனது பிரதிஜ னையும் படைமுகத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டது. மஹாராஜரே ! ஒருவராலும் ரெய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து பாண்டவனாகிய குமாரனும் மகா பலசாலியுமான சகுனியும் மகாதமாக்களான பாண்டவா களுக்கு (தங்களாலுண்டான) கிலேசங்களை நீனைத்துக்கொண்டே தரியோ தன்னுடைய பாசமையில் அன்றிரவு வாஸஞ்செய்தார்கள். பாண்டவர்கள ருதாட்டத்தில், தங்களால் வருத்தப்பட்டதையும் தரளபதி ஸபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதையும் நீனைத்துத் துக்கித்தவர்களும் மிக்க மனங்கடிக் கமடைந்தவர்களுமானார்கள். மன்னரே ! அவ்வாறு குதாட்டத்தால் உண்டு பண்ணப்பட்ட (பாண்டவாசுருடைய) அவ்விதமான கிலேசங்களை எண்ணு கிறவர்களான அவர்களுக்குத் துக்கத்தினால் அந்ந இரவானது தூறுவரு வுங்களுக்குச் சமமாகச் சென்றது. பிறகு, வெள்ளென விடிந்தவுடன், அவர்களைவரும் தெய்வத்தினுடைய ஆஜனையினால் நீலைபெற்றவர்களாசு சாஸ்திரத்தினால் காணப்பட்ட முறைப்படி அவசியமான நித்திய கருமத் தைச் செய்தனர். பாரதரே ! அவர்கள் அவசியம் செய்யவேண்டிய காரியங களைச் செய்து மனத்தில ஆறுதலை அடைந்து (சேனைகளுக்கு) யுத்தத்திற்கு

பீமனூல உம் து குமாரனுகிய துசராணனனுடைய இரத்தமானது ரணகனகநில பாணம செய்யப்பட்டது ” எனமுன்

மகாபாஜோ ! அம்பி எபுத்திரான திருகராஷ்டிரன் இருதவாதையைய லேடகிச சோகநினை முடிவைகாணுமல தூயோ தனனையும் பரிணடவனாக எண்ணி மனத்தனாராயினா நது புத்தியை இழந்த யானெடுவல பூரிசில் வீழநதான் பாரதாநருட சிறந தவல ! அநத பாஜஸோஷி னான திருகராஷ்டிரன் மனத்தனாசநியடைநது பூமியில் வீழுத்தவுடனெ (பாதகாரி முகலிய) ஸதிரீகளுடைய அழகுநால் மிகுநியாதக தோனறியது அநதசாபுதமானது நானக்யபாகவநிலும பூரிசைய முழுநூட சிபாயியது மகாபொமான் துயாசகடலில் சூழசிபவாநான பாநகல ஸதிரீகா தககநதாவும சோகநதாவும சீழி பாயிடு மனமடிகநிவநி அழுநாரான பாதநீந சிறநதவல ! எநதாரியானவன அபசனிம வநது அறிவிழநது பூமியில் வீழுநதான அநதயாஸதிரீகா அனைவரும் வீழுநதாரான வேநதோ ! சிறகு, ஸஞ்சயன், மனவருநதமுறறு தோநமடைநது கண்ணீரை மிகுதியார சொர்க்கினத அநக ஸதிரீகளை மனத்தில தெதுதலடை யுமடி செயநதான ஶாற்றினூல நாநபுநக்சுள்ளும அசைநக படகினெந வானுமட பால அடிககடி நடுங்குகினறவாகளான, அநது பொண்டிபாளா மனகிதேதுநலை அடைநதாரான அபிமொழுது வீதாரும் அறிவே எண்ணுகவுள்ளவனும் அபசனும் தலைவனும் குருகுலத்தற பிறநதவனுமான திருகராஷ்டிரனை முகநதிவுட அநதநிலும துணைநை நிகுநிதது பூரானகசூயத்தமாகுமபடி உத்தரவடகத (தாங்கனும்) புறப்படடாரகள். அரசாகா கானனை ஸேனாபதியாகசெயது உககததை அளிககததகக மங்கள காராயகளைசெயதுகொண்டு பிராமமன ஸரேஷ்டடாகளை த தயிப பாதநிரங்களாலும் நெயகளாலும் அடித்தங்களாலும் பசுககளாலும் குதிரகளாலும் பொன்னாபரணங்களாலும் வலையுயாநத உஸதிரங்களாலும் புத்தித்தது * தா களாலும் மாகதர்களாலும் வந்தர்களாலும் ‘ஜய விஜயீபவ’ என தஜிராவாதக களால துதிககப்பெறது புத்தத்திறகுப புறப்படடாரகள். வேந்தோ ! அவ்வாதே பாண்டவாகளும் காலையில் செய்யவேண்டிய காரியங்களைசெயது புத்ததஞ்செயய நிசசயிததுகொண்டு (தவகா) பாசரையினின்றும் விரைவாகப் புறப்படடாரகள். பிறகு, பரஸபரம் ஜயத்தில விருப்பமுறறவாக ளான கோரவாக நசுகும் டாண்டவாகளுக்கும் தீடுகடுடக கூடியதும் மயிர்பொடிக்கச செயல்துமான் புத்தம் ஆரம்பித்தது. அரசோ ! கானன

* ஆதலா ௪, ௧௧-௧௨ பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

வையத தெளிவித்ததா ராஜேந்திரரே ! அந்தத் திருத்தராஷ்டிர ராஜன் மெதுவாகப் பிரஜைஞையை யடைந்து அந்த ஸ்திரீகளையும் காணி வைத்தியம் பிடித்தவன்போலப் பேசாமலிருந்தான பிறகு செதி ரேம சிந்தையுற்று அடிக்கடி பெருபுச்ச விட்டுக்கொண்டி தன் புத்திரர்களை நிரந்திரதான பாண்ட வானை கண்டிருத்தலையுடைய தான் ராஜாவான திருத்தராஷ்டிரன் தன் உடையபுத்திரியையும் ஸுபல புத்திரனான சகுனியினை புத்திரையுமே நிரந்திர தனக் காணி செதி ரேம ஆலோசித்து அடிக்கடி நிரந்திரமுற்று மீண்டும் கந்தரிய நகரம் மனகதை நிலை நிறுத்திக்கொண்டி கவலகண்டமுடைய ஸுத்திர மான ஸஞ்சயனோட்பார்த்து மறுபடியும் வினவலானான்

திருத்தராஷ்டிரன், “ ஸஞ்சய ! உனளுடைய சொல்லப்பட்ட அந்த வாகநியத்தை நான் கொடுக்கவில்லை. ஸ்திரீ ! எப்பொழுதும் ஐயத்தில ஆசையுடையவனும் என்னுடைய புத்திரனுமான துரியோதனன் ஐயத்தில ஆசையை பிழைக்க யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடை யாமலிருக்கிறானா ? ஸஞ்சய ! உனளுடைய சொல்லப்பட்ட வார்த்தையை மறுபடியும் என்ருகு உள்ளபடி சொல்வாயாக ” எனமுன் ஜன்மே ஜீயரே ! இவ்வாறு வினவியதைக் கேட்ட ஸஞ்சயன் திருத்தராஷ்டிர ராஜனோட்பார்த்துக் கூறலானான்

ஸேனாபதியானவன், இரத்தக் களைய பாண்டவ சேனகளிரண்டிற்கும் ஆச சரியகரமான காட்சியுள்ள புத்தமானது இரண்டுநாடக நடந்தது. பிறகு, காண்ப புத்தத்தில் மிக்க தெரிதான சத்திராசத்தைச்செய்து கொள்வா கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அாஜனானால் தள்ளப்பட்டால். பிறகு, ஸஞ்சயன் விரைவாக ஹஸ்தினாபுரத்திற்குச்சென்று குருஷேத்திரத்தில நடந்த எல்லாவற்றையும் திருத்தராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தான்” எனமுன். ஜன்மேஜயா, “ பிராமமனோத்தமரே ! பிராயமுதிராதவனும் அம்பிகாபுத்திர னுமான திருத்தராஷ்டிரராஜன் மகாரதர்களான கங்காபுத்திரரான பீடம ரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக்கேட்டு அதிக அன்பத் வை அடைந்திருந்தான். துக்கமடைந்துள்ள அவன் துரியோதனனுக்கு உர மையிலேயே விருப்பமுள்ள காண்ப கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட்டு எவ்வாறு உயிர்த்திரந்தான் ? குருவமசத்திலுதித்ததிருத்தராஷ்டிரராஜன், எந்தக் காண்பித்தில் தன்புத்திரர்களுக்கு ஜயம் உண்டாகுமென்று ஆசை வைத்திருந்தானோ அவர் கொல்லப்பட்டவுடன், எவ்வாறு உயிர வைத்திருந்தான் ? காண்ப கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட்டும் அசன உயிரை விடாமலிருக்கிற காரணத்தினால் கஷ்டமாப சிவமேயிடுகிற தாலும் மனிதர்களால் மரிக்கமுடியாதே ! தே எனமுன்மேள். பிராமம

“அரசரே! மகாதனான காணன் புத்திராகளோடும் மகா வில
லாளிகளும் சரீரத்தை இழக்கத் துணிந்தவர்களும் ஸதிதபுத்திரர்களு
மான பிரதாக்களோடும் கொல்லப்பட்டான். புகழ்பெற்றவனான
பாண்டவனால் துரதஸனனும் கொல்லப்பட்டான் யுத்தத்தில பீம
வேனனால் தொடர்ந்து (துரதஸனனுடைய) இரத்தமும் குடிக்கப்
பட்டது” என்று கூறினான் “மகாராஜே! அம்பிகா புத்திரானான
திருகாஷ்டியன் திவ்வாகாசையாக கேட்கி விரிக்கப்படுகின்றவனாகி
ஸீகலோதாக்கம், “ஸஞ்சய! ஒரு முகூத்தகாலம் இரு அபபா!
என மனம் உன் மடைநீருக்கின்றது ஒன்றையும் உரைக்க
வேண்டாம்” என்றான் அரசனும் யாதானும் சொல்லவில்லை
அவ்வாறே ஸஞ்சயனும் விநயமும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை பிறகு,
பூபதியான அரசுத் திருகாஷ்டியனும் அப்பொழுது பேசாமலிருந்து
விட்டான்” என்று கூறினார்

இரண்டாவது அத்தியாயம்

(திருதராஷ்டிரன் தன்சேனாபில் கொல்லப்பட்டவர்களுடைய பெயர்
களைக் கேட்கும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்.)

ஐனமேஜயா, “பிராமமனோதமயே! காணனிந்ததையும்
தனபுத்திரன் ஒழிந்ததையும் கேட்கித் திருதராஷ்டிரராஜன் என்ன
சொன்னான்? புத்திராளுடைய துயரத்தினுண்டானதும் பெரிய
தும் சோமுமான துயரத்தை அடைந்த திருதராஷ்டிரன் அரசம
னோதமரே! அவ்வாறு பிராயமுதிராதவரான பீஷ்மரும் பாஷ்மலீகனும்
துரோணரும் ஸோமத்ததனும் பூரிஸரவஸும் மறந் நண்பர்களும் புத்திரர்
களும் பெளத்திரர்களும் வீழ்த்தப்பட்டார்களென்று கேட்கும் அரசன் உயிரை
விடாமையால் உயிரை விடுவது முடியாததென்றே நான் எண்ணுகிறேன்.
மஹர்ஷியே! இவையெல்லாவற்றையும் ஸவிஸதாரமாக எனக்குச் சொல்லி
ராக. பூரவ புருஷாக்களுடைய பெரிய சரித்திரத்தைக் கேட்கும் நான் திருப
தியை அடையவில்லை” என்று கூறினார்.

அதிகபாடத்தின இரண்டாவது அத்தியாயம்.

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத்
துரியோதலுத்யநுடைய வரலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினார். “மகாராஜரே! கர்ணன்
கொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது கவலகணகுமாரான ஸஞ்சயன் மனத

யத்தில என்னசொன்னான்? அதனை உண்மையாக எண்க்குந் கூற வேண்டும்” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினான்

“மகாராஜே! அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன் இவ வாராததையைக்கேட்டுத் துக்கத்தால் வருந்திய மனததுடன் ஸூத னான ஸஞ்சயனை நோக்கி, “அப்பா! அறபஆயுளையுடையவனான என்புத்திரனுடைய அநீதியினாலே காணன் கொலலப்பட்டா னென்பதைக்கேட்டுத் துக்கமானது என்மாமஸ்தானங்களை அறுக் கிறது துக்கத்தினுடைய கரையைக்கடக்க எண்ணங்கொண்ட என் னுடைய ஸம்சயத்தைத் தீர்க்கக்கடவாய் கௌரவாகளுள்ளும்ஸருஞ சயர்களுள்ளும் எவாகள மரணமடைந்தார்கள? எவாகள உயிரோ டிருக்கிறார்கள்?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான “அர சரே! ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிரதாபமுள்ளவருமான பீஷ்மா பகதுத தினங்களிலே * ஓர் அப்புத்திமென்மும் எண்ணுள்ள பாண்டவா படைபிலுள்ள வீரர்களைக் கொன்று தாழும் கொலலப்பட்டார அவ வானே, மகாவிலலாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸவாணத தே ராஸ்யுமான துரோணர் யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களுடைய தோக்கூட் டங்களை அழித்துப் பின்பு கொலலப்பட்டார். பீஷ்மராலும் மகா பஸசாலியான துரோணராலும் கொலலபட்டதுபோக மிகுந்தானள சேனையில பாதியைக்கொன்று விகாதகனகுமாரனானகாணன் மாண் டான் மகாராஜே! ராஜகுமாரனும் அநிகபஸசாலியுமான வினிம்சநு ஆனாததவீரர்களை நூறுநூறுக்கொன்று யுத்தத்தில் மாணடான. அவ்வானே, உம்முடையபுத்திரனும் சூரனுமானவிகாணன் (தூணியில) பாணங்கள குறைந்தோடியும் க்ஷத்திரியனிரத்ததை நீனை தகுக கொண்டு எதிர்த்துநின்று பகைவாகளால் கொலலப்பட்டான அவன், மிகக்கொடியவையும் சூரியோதனனால் செய்யப்பட்டவையு மான பலகிலேசங்களையும் பிரதிஜனையையும் நீனைக்கின்ற அப்படி ப

தளர்ச்சியுறறு வேகத்தில் காற்றிறகு ஒப்பான குதிரைகளால் இரவிலேயே ஊஸ்திபட்டணம் சென்றான். அவன் ஊஸ்திபட்டணத்தை அடைந்து மிக்க மனவருத்தத்துடன், பகைக்கள பெரும்பான்மையாக அழிந்துபோன திருதராஷ்டிரனுடைய வாலஸ்தானத்தை அடைந்தான். அவன், மோகத்தி னால் ஒளிழிந்தவனும் அரசனுமான அந்தத் திருதராஷ்டிரனைக்கண்டு இரண்டு கைகையுற குவித்துக்கொண்டு முடியினாலே அவனுடைய இரண்டு கால்களிலும் வணங்கினான். அவன் ராஜாவான திருதராஷ்டிரனை நியாயப் படி பூஜித்தது, ‘ஆ ! கஷ்டம்’! என்றுகு சொல்லிப் பிரகு வசனிக்கலானான்.

* பத்தக்கோடி.

“ அரகரே ! மகாரதனை கர்ணன் புத்திராகளோடும் மகா விலாஸிகளும் சரிததை இழக்கதுணிந்தவர்களும் ஸலிதபுத்திராகளும் பிராதாங்களோடும் கொல்லப்பட்டான் புருழபெற்றவனை பாண்டல னுல துசசாஸனனும் கொல்லப்பட்டான் யுத்தத்தில பீம வேனனால னெபுகதால (துசசாஸனனுடைய) இரத்தமும் குழிகுப்பட்டது” என்று கூறினான். “மகாராஜே ! அம்பிகா புத்திரனை திருதராஷ்டிரன் இவ்வாறதையைக் கேட்டு எரிக்கப்படுகின்றவனாகி ஸலிதனைப்பாடுது, “ஸஞ்சய ! ஒரு முகூடகதகாலம் இரு அப்பா ! என மனம் கலக்க மடைந்திருக்கின்றது ஒன்றையும் உரைக்க வேண்டாம்” என்றான அரகரனும் யாதொன்றும் சொல்லவில்லை. அவ்வாறே ஸஞ்சயனும் விதுபரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை பிறகு, பூபதியான அரகர திருதராஷ்டிரனும் அப்பொழுது விசாமலிருந்து விட்டான்” என்று கூறினான்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

(த்ருதராஷ்டிரன் தர்சனோடில் கொல்லப்பட்டவர்களுடைய பெயர் கொக்கீ கேட்கவரும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்.)

ஐசாமேஜயா, “ பிராமமணோதகமே ! கர்ணனிறக்கதையும் தனபுகரன் குடினை கட்டி கேட்க த்ருதராஷ்டிரராஜன் என்ன சொன்னான்? பத்திராளுடைய துயரத்தினாலுண்டான தாம பெரிய தும் சோபுமடான துயரத்தை அடைந்த த்ருதராஷ்டிரன் அரகரமணோதகமே ! அவவாறு பிராயமுதிராதவரான பீஷ்மரும் பாஹலீகனும் துரோணரும் ஸோமத்ததனும் பூரிஸாவஸும் மற நண்பர்களும் புத்திரர்களும் பௌத்திரர்களும் வீழ்த்தப்பட்டார்களென்று கேடும் அரகர உயிரை விடாமையால் உயிரை விடுவது முடியாததென்றே நான் எண்ணுகிறேன். மஹமீர்யே ! இவையெல்லாவறையும் ஸவிஸதாரமாக எனக்கு சொல்லீராக. பூவ புருஷர்களுடைய பெரிய சரிததிரததைக் கேடும் நான் திருபதியை அடையவில்லை” என்று கூறினான்.

அதிகபாடத்தின இரண்டாவது அத்தியாயம்.

(த்ருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத் துரியோதஜுத்யருடைய வரலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினான். “ மகாராஜே ! காணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது கவலகண குமாரனான ஸஞ்சயன் மனத

யத்தில் என்னசொன்னான்? அதனை உண்மையாக எனக்குக் கூற வேண்டும்” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினான்.

“மகாராஜே! அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன ஓவ வாததையைக்கேட்டுத் துக்கத்தால் வருந்திய மனததுடன் ஸூத னான ஸஞ்சயனை நோக்கி, “அபா! அறபஆயுளையுடையவனான என்புத்திரனுடைய அநீதியினாலே காணன் கொல்லப்பட்டா னென்பதைக்கேட்டுத் துக்கமானது என்மர்மஸ்தானங்களை அறுக் கிறது துக்கத்தினுடைய கரையைக்கூடகக எண்ணங்கொண்ட என் னுடைய ஸம்சயத்தைத் தீர்க்கக்கூடவாய் கௌரவாசுனானளநம்ஸ்ருஞ சயர்களுள்ளும் எவாகள மரணமடைந்தார்கள்? எவர்கள் உயிரோ டிருக்கிறார்கள்?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் “அர சரே! ஜபிக்கமுடியாதவரும் பிரகாபமுள்ளவருமான பீஷ்மா பதகுத தினங்களிலே * ஓர் அப்புகுமென்னும் எண்ணுள்ள பாண்டவா படைபிலுள்ள வீரர்களைக் கொன்று தாழும் கொல்லப்பட்டார் அவ வாறே, மகாவிலலாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸவாணத தே ராளியுமான துரோணா யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட் டங்களை அழித்துப் பின்பு கொல்லப்பட்டார் பீஷ்மராலும் மகா பலசாலியான துரோணராலும் கொல்லப்பட்டதுபோக நிகுநகுள்ள சேனையில் பாதுகையகொன்று விகாதகனகுமாரனானகர்ணன் மாண் டான். மகாராஜே! ராஜகுமாரனும் அநுகபலசாலியுமான விளிமர்தி ஆனாதகவீரர்களை நூறுநூறுககொன்று யுத்தத்தில் மாண்டான். அவ்வாறே, உம்முடையபுகுநிரனும் சூரனுமானவிகாணன் (தூணியில்) பாணங்கள் குறைந்ததுபோயும் க்ஷத்திரியவீரத்ததைக் கினைககுக கொண்டு எதிர்த்துநின்ற பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டான் அவன், மிகக்கொடியவையும் குரியோதனனால் செய்யப்பட்டவையு மான பலகிலேசங்களையும் பிரதிஜனனையையும் கினைககின்ற அபபடிப

தளர்ச்சியுறறு வேகத்தில் காற்றிறகு ஒப்பான குதிரைகளால் இரவிலேயே ஹஸதினூபட்டணம் சென்றான்.* அவன் ஹஸதினூபட்டணத்தை அடைந்த மிகம மனவருத்தத்துடன், பந்துகளை பெரும்பானமையாக அழிந்துபோன திருதராஷ்டிரனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தான். அவன், மோகத்தி னால் ஒளியிழந்தவனும் அரசனுமான அந்தத் திருதராஷ்டிரனைக்கண்டு இரண்டு கைகளையுங் குவித்துக்கொண்டு முடியினாலே அவனுடைய இரண்டு காலகளிலும் வணங்கினான். அவன் ராஜாவான திருதராஷ்டிரனை நியாயப் படி பூஜித்தது, ‘ஆ! கஷ்டம்’! என்றுகு சொல்லிப் பிறகு வசனிககலானான்.

* பத்துக்கோடி.

பட்ட பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டான். ராஜபுத்திரர்களும் மகா ரதர்களும் அவந்திதேசாதிபாகளுமான விந்தானுவிந்தர்கள் ஒரு வராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்செய்து யமனுடையவீட்டை அடைந்தார்கள். மன்னரே, விந்திதேசம் முதலான பத்துத்தேசங்கள் எவனுடைய ஆளுகையிலிருக்கின்றனவோ, உம்முடைய ஆஜ்ஞையில் கட்டுப்பட்டவனும் மகா வீர்யமுடையவனுமான அந்த ஜயகுரகனைக் கூர்மையான அம்புகளால் பதினோர் அக்ஷௌஹிணிகளை ஜபித்து அர்ஜுனன் கொன்றான். அவ்வாறே, வேகமுள்ள வனும் யுத்தத்தில் அடங்காத மகங்கொண்டவனும் பிதாவின் கட்டளையில் நிலைபெற்றவனும் துரியோதனனுடைய புத்திரனுமான லக்ஷ்மணன் ஸுபதராபுத்திரானை அபிமன்யுவினால் வீழ்த்தப்பட்டான் அவ்வாறே, சூரனும் பாசுபலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில் அடங்காத மகங்கொண்டவனுமான துச்சாஸனனுடைய புத்திரன் திரௌ பதீபுத்திரனோடு போர்புரிந்து, யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். ஸமுத்திரத்தின் அருகிலுள்ள பிரதேசங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற கிராதர்களுக்கு அநிபதியும் தர்மாத்மாவும் தேவராஜனுக்கு நன்குமதிக்கப்பட்ட அன்புள்ள நண்பனும் எப்பொழுதும் கூடிநின்றுதாமத்தில் டிறுள்ளவனும் ராஜாவுமான பககத்தன் தனஞ்சயனால் பராக்ரமித்து யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். வேந்தரே! அவ்வாறே, கௌரவர்களுக்குத் தாயாதனும் அஸ்திரங்களை எறிந்துவிட்டவனும் மகா சீர்த்திபொருநதியவனும் சூரனுமான பூர்ஸரவஸ் ஸாதயகியினால் யுகத்தில கொல்லப்பட்டான் கூடிநின்றுகொண்ட காராயநிர்வாகியும் அம்பந்ததேசாதிபதியுமான சுருகாயுவும் யுகத்தில பயமற்று ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஸவயஸாசியினால் கொல்லப்பட்டான் மகாராஜரே! எப்பொழுதும் கோபங்கொண்டவனும் அஸ்திரத்தில தேர்ச்சி பெற்றவனும் யுகத்தில கெட்ட மகங்கொண்டவனும் உம்முடைய சூமாரானுமான துச்சாஸனன் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான்.

“அரசரே! யான் ஸஞ்சயன். நீர் ஸுகமாக இருக்கிறீரா? உம்முடைய தோஷங்களாலே ஆபத்தையடைந்த இப்பொழுது புத்தியககம் அடையாமலிருக்கிறீரா? விதரராலும் துரோணராலும் பீஷ்மராலும் கேசவராலும் சொல்லப்பட்டவையும் உம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமலிருந்தவையுமான நல்ல உபதேசங்களைநினைத்து மனவருத்தமடையாமலிருக்கிறீரா? பாசுராமர், நாரதர், கணவர் முதலானவர்களாலே சபையிண்கண சொல்லப்பட்டதும் உம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததுமான ஸவார்த்தையை நினைத்து மனவருத்தமடையாமலிருக்கிறீரா? உம்முடைய நன்மையில் முயற்சியுடையவர்

அரசரே! அனேக ஆயிரம் அதபுதமான யானைப்படையுள்ள ஸுதக்ஷிணன் ஸவயஸாசிரியினால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் கோஸல தேசாதிபதியானவன் ஸௌயததினால் மதிக்கட்பெற்றவாகளான பகைவாக்களைக்கொன்று பராகிரமத்தைவெளியிட்டு ஸுபததிராபுத திரனால் யமலோகத்தை அடைவிக்ஷயப்பட்டான் உமதுகுமாரனான சித்திரஸேனன் மகாரதனான பீமஸேனனைத் திராபுதது பலவாறு போயுரிந்தும் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான் சூரனும் பகைவாக்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறவனும் ஸௌநதாயமுடையவனும் கத்தியையும் கேடகத்தையும் தாங்கியவனுமான மதராஜனுடைய குமாரன ஸுபதிராபுத்திரனால் கொல்லப்பட்டான் யுத்தத்தில் காண்பை ஓத்தவனும் மிகக்ஷேஜஸுள்ளவனும் விரைவாக அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் திடமான விக்ரமமுள்ளவனுமான அந்த விருஷஸேனன், தனஞ்சயனாலே, அபிமனயுவினுடைய வதத்தையும் தனனுடைய பிரதிஜைஞையையும் நினைத்துக் காண்பாததுகொண்டிருக்கும்பொழுதே, பராகிரமத்தினால் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைவிக்ஷயப்பட்டான் எப்பொழுதுமே பூண்டவாகளோடு வைரமபூண்டிருப்பவனான சுருதாயுள்ளனும் அரசன பாததனால் வைரத்தைக்கேட்கச்செய்து வீழ்த்தப்பட்டான் பெரியவரே! அரசரே! பராகிரமசாலியும் மைத்தானனும் அம்மானசேயும் சவயபுத்திரனுமான ருகமரதனென்பவன் * ஸஹதேவனால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் பராகிரமசாலிகளும் டகைவாக்களைத் தாக்குகின்றவார்களும் மிகுந்த வீரமுடையவாளுமான பாகீரதராஜனும் பிராயம்முதிர்ந்தவனும் கேகயதேசத்தரசனுமான பிரஹதக்ஷத்திரனும் கொல்லப்பட்டார்களே அரசரே! கற்றறிந்தவனும் மகாபலசாலியுமான பகதத்த குமாரனும் யுத்தத்தில் பருந்துபோல ஸஞ்சரிகளும் ஸுஹருத்தகளுமான பீஷமா, துரோணர் முதலானவர்கள் யுத்தத்தில் பகைவாக்களால் கொல்லப்பட்டார்களென்பதை நினைத்து மனவருத்தம் அடையாமலிருக்கிறீரா? ” எனினும். இவ்வாறு, அஞ்சலிசெய்துகொண்டு வினவுகின்ற ஸஞ்சயனைக் குறித்து ராஜாவான திருந்ராஷ்டிரன் அதிதீகமாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டு இதனைக் கூறலானான்.

“ ஸஞ்சய! சூரரும் திவ்யாஸ்திரங்கையுடையவருமான கங்காபுத்திரரும் மகாவில்லாளியான துரோணரும் கொல்லப்பட்டவுடனே எனமனம் மிக்க

* அபிமனயுவினால் கொல்லப்பட்டதாகத் துரோணபாவம் 45-வது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. துரோணபர்வம், 164-ம் பக்கம் பாக்க.

கின்றவனான் நகுலனாலே வீழ்த்தப்பட்டான் அவ வாறே உமக்குப் பாட்டனும் மிக்கபலமும் பராக்கிராமமுடையவனுமான பாஹ்லீகன் பாஹ்லீகாகளுடன் பீமஸேனனால கொல்லப்பட்டான் அரசரே! அவ்வாறே, மகாபலசாலியும் மகதநாட்டிழைவனும் ஜராஸந்தனுடைய குமாரனுமான ஜயதஸேனன், யுத்தத்தில் மகாபலசாலியான அபிமன்யுவினால் கொல்லப்பட்டான். மன்னரே! மகாரதர்களும் சூரர்களென்று கர்வங்கொண்டவர்களும் உம்முடைய புத்திரர்களுடைய தூமுுகளும் துஸஸஹனும் பீமஸேனனால கதையினால்கொல்லப்பட்டார்கள். தூமர்ஷணனும் தர்விஷஹனும் மகாரதனான தர்ஜயனும் எளிதிற செய்பமுடியாத செய்கையைச் செய்தும் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள் பிராதாக்களும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவாக னுமான களிங்கன் விருஷகன் இருவரும் செயற்கரிய செய்கையைச் செய்து சூரியன்மகனான யமனது வீட்டை அடைந்தனர் சூரனும் அஸாதயமான வீரயமுடையவனும் உமக்கு மகதிரியுமான விருஷபர்வா பீமஸேனனால பராக்கிராமத்தை வெளியிட்டு யமனுடைய வாஸஸ்கானத்தை அடைவிக்கப்பட்டான் அவ்வாறே, பதினாயிரம் பாணியின்பலமுடையவனும் மகானுமான பெளரவனென்னும் அரசன் பாண்டிபுத்திரனான ஸவயஸாசியினால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் மகாராஜரே! அடிக்கடித்திறமையுடைய வாகளான திரண்டாயிரம் வஸாதிகளும் விர்கிராமமுள்ளவாகளான எல்லாச் சூரஸேனர்களும் யுத்தத்தில் வீழ்த்தப்பட்டார்கள் கவசமணிந்தவர்களும் முடிச்சின்னவர்களும் யுத்தத்தில் மிக்க ஸாமாத்தியமுடையவர்களான அபிஷாகர்களும் அதிக ஸ்ரீஷ்டர்களான சிபிகளும் காளிங்கர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் கோலுத்தில் எப்பொழுதும் வஸாதிகளும் யுத்தத்தில் மிகக் கோபங்கொண்டவருத்ததை அடைந்தவிட்டது. வஸூலினிடம்தோன்றியவரும் தேஜஸவியுமான எந்தபீஷமா நான்தோறும் கவசமஅணிந்தவாகளான பதினாயிரம் ரதிகர்களைக்கொன்றாரோ அவர், பாண்டிபுத்திரனான அர்ஜுனனால நன்றாகக்காக்கப்பட்ட யாகஸேனனுடைய குமாரனான சிகண்டியினால் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு இப்பொழுது என்மனம் வருத்தமுற்றிருக்கிறது. எவருக்கு மகாயுத்தத்தில் உததமமான அஸ்திரத்தைப் பரசாமர் அளித்தாரோ, பாலயத்தில் எவா ஸாக்காத பரசாமராலே தணுர்வேத்தில சிஷ்யராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாரோ, எவருடைய அனுசரகத்தினாலே மகாரதர்களும் ராஜகுமாரர்களான பாண்டவர்களும் அவ்வாறே மற்ற அரசர்களும் மகாரதர்களாயிருக்கும் நிலைமையைப் பெற்றார்களோ, ஸத்திய

டவாகாரும் மிக்க வீரமுடையவாகளுமான அநதக்கோபாலர்கள்
 ஸவயஸாசியினால் கொல்லப்பட்டார்கள் அனேக ஆயிரக்கணக
 கான சிரேணிகளும் ஸம்சபதகர்களுடைய கூட்டங்களும் முழுமை
 யும் பார்த்தனை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தனா.
 மகாராஜரே! உமக்கு மைததுனாகளும் அரசாகளுமான விருஷக
 னும் அசலனும் உமதுநிமித்தமாக அதிக பராக்ரமத்தை வெளி
 யிட்டு ஸவயஸாசியினால் கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே, பெய
 ரினாலும் செயகையினாலும் உகரகாமாவென்றும் மகாவிலலாளி
 யென்றும் பிரவலித்திபெற்றவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனுமான
 ஸால்வராஜன் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான மகாராஜரே! யுத
 தத்தில் சோநது மிதரனநிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிட்ட
 வாகளான ஓகவானும் பிருகநதனும் வைவஸவதனுடைய வீட்டை
 அடைந்தார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே, ரதிகாசுருள சிறந்தவனான
 சேஷமதூரத்தி யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் கதையினால் கொல்லப
 பட்டான். அரசரே! அவ்வாறே, மகாவிலலாளியும் மகாபலசாவி
 யுமான ஜலஸநதன் யுத்தத்தில் மிகப் பெரிய துன்பத்தைச்செய்து
 ஸூதயகியினால் கொல்லப்பட்டான். (கோவேறுகமுதைகள் பூட்
 டிய ரத்ததோடு கூடியவனும் ராஷஸஸரேஷ்டனுமான அலம்புஸன
 கடோதகசனால் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டு யமனுடைய வீட்டை
 அடைவிக்ஃபப்பட்டான். ஸுத்திபுத்திரனான ராதேயனும், மகாரதாக
 னும் ஸஹோதராகளுமான கெகயாகளனைவரும் ஸவயஸாசியினால்
 கொல்லப்பட்டார்கள். ஐயா! மாலவாகளும் மதரகாகளும் உககிர
 மானசெயகையுள்ள திராவிடாகளும் யெளதேயாகளும் லலித்தா
 ஸநதரும் மகாவிலலாளியுமான அநதத் தரோணா யுத்தத்தில் திருஷ்டதபும
 னனால் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு எனமனம் மிக்கவருத்தமடைந்
 திருக்கிறது. எந் இருவருக்கும் உலகத்தில் * நான்குவிதமான அஸ்திர
 விதைகளில் சமனானமனிதன் இலலையோ அநதத் தரோணரும் பீஷமரும்
 கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டு எனமனம் வருத்தமடைகிறது.
 மூவுலகங்களிலும் எவருக்கு அஸ்திரங்களில் சமமானமனிதன் இலலையோ
 அநதத்தரோணா கொல்லப்பட்டதைக்கேட்டு எனனைச் சோநதவாகள யாது
 செய்தனா? மகாபலசாலியும் பாண்டிபுத்திரனுமான தன்னஞ்சயனால் ஸம்சப
 தர்களுடைய படையானது பராக்ரமத்தினால் யமனுடையவீட்டை அடை
 விக்ஃபப்படவும் புத்திமானான தரோணபுத்திரருடைய நாராயணஸ்திரமும்
 வீணுக்கப்படவும் லைனியங்களும் ஓடியபொழுது, எனனைச்சோநதவாகள யாது

* ஆதிபாவம், 520-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

களும் கூழ்தரகாகளும் உசீனராகளும் மாவேலலகாகளும் குண்டிகோராகளும் ஸாவிசிரிபுத்திராகளும் சீமுநாட்டுவீராகளும் வடநாட்டு வீராகளும் மேனாடு வீராகளும் தென்னாட்டுவீராகளும் அனேக ஆயிரக்கணக்கான நாடாடகள்ளின் கூட்டங்களும் லக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளும் தேய்கூட்டங்களும் உத்தமமான யானைகளும் கொல்லப்பட்டனா அரவே! எவர்கள், தவஜங்கனையும் ஆயுதங்களையும் முடையவர்களும் சூரர்களும் கவசங்களையும் வஸ்திரங்களையும் பூஷணங்களையும் அணிந்தவர்களும் வெகுதூரமாக யுத்தத்தில் பழகினவர்களும் ஸமாததாக்களால்வளரக்கப்பட்டவர்களுமாயிருந்தானோ அவர்கள், யுத்தத்தில் தளாரசி அடையாத செய்கையையுடைய பாதத்தை கொல்லப்பட்டார்கள் அவ்வாறே, அளவுகடந்த பலத்தை யுடையவர்களும் பரஸபம் வத்ததில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான மறவர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் மன்னரே! நீர் என்னைக் கேட்கிறதனால் யான் சொல்லுகிறேன் யுத்தத்தில் இவ்வரசர்களும் பரிவாங்களுடன் கூடின மற அனேக அரசர்களும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொல்லப்பட்டார்கள் காணலும் அராஜனும் எதிர்த்துப் போயிரியுங்கால், இவ்வாறாக வீரர்களுக்கு நாசம் உண்டாகியது. எவ்வாறு மகேந்திரனால் விருத்திரன் கொல்லப்பட்டானோ, எவ்வாறு இராமபிரானால் ராவணன் கொல்லப்பட்டானோ, எவ்வாறு கண்ணபிரானால் நரகாசுரனும் முருவெனகிற அசுரனும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டானோ, எவ்வாறு யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவனும் சூரனுமான சாரத்தவீரயாஜனன் பிருகு குலத்தில் பிறந்த பரசாமரோடு மூவுலகங்களுக்கும் மயக்கத்தை உண்டி

செய்தனா? துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே ஓடுகின்றவர்களை, கப்பலுடைந்து கடலில்விடக்கின்ற ஜனங்களைப்போல தக்கசமுத்திரத்தில் ஆழந்தவர்களென்றே நான் நினைக்கிறேன். ஸஞ்சய! சேனைகள் ஓடுகொல துரியோதனன், காணன், போஜனன் கிருதவாமா, மதராஜனன் சலயன், துரோண புத்திரான அஸுவத்தாமா, கிருபா, யிருநதுள்ள எனபுத்திரர்கள், மற்றவர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு முகத்தினரிடம் எவ்விதமாயிருந்தது? கவலகண்குமார்! இவை எல்லாவற்றையும் பாண்டவர்களும் நமமைச்சோரவர்களும் காட்டிய வீரசெய்கையையும் உள்ளபடி எனக்குச் சொல்லவாயாக" என்று வ்னவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“ஐயா! உமமுடைய குறந்ததிலுலே கெளரவவீரர்களுக்கு நேரத்தைக்கேட்டு நீர் மனவருத்தமடைதல் கூடாது. தெய்வசெயலால் நேரும் காரியத்தில் கறமறிந்தவன் மனவருத்தமடையான். ஏனெனில், மனி

பண்ணக்கூடிய கோரமான பெரிய யுத்தத்தைச் செய்து ஞாதிகளுடனும் உறவினாக்களுடனும் கொல்லப்பட்டானே, எவ்வாறு ஸுபராமண்யரால் மகிஷாஸுரனும் ருத்ரரால் அநதகாஸுரனும் கொல்லப்பட்டார்களோ, அவ்வாறே அாஜுனனால் திருதராஷ்டிரகுமாராக்களுக்கு வெற்றியில் ஆசைவைப்பதற்குக் காரணமாயிருந்தவனும் பகைக்கு முகமாயிருந்தவனும் அடிகுகிறவாக்களுள் உத்தமனும் யுத்தத்தில் கெடாமதங்கொண்டவனும் அரசனுமான காணன மந்திரிகளோடும் பந்துக்களோடுங் துவந்தவயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். ராஜரே! ஷித்தத்தை விரும்புகின்றவாக்களான பந்துக்களாலே முன்பு சொல்லப்பட்டதை நீ அறிந்துகொள்ளவில்லை பாண்டவாக்களாலே அவ்வித கஷ்டம் தாண்டப்பட்டது இது உமமால் செய்யப்பட்டதன்று; முன்பே தெய்வ பலத்தால் ஏற்பட்டது. ஆதலால், மிகப் பெரிய கெடுதியைச்செய்கிற இந்த வியஸனம் நோந்தது ராஜரே! ராஜ்யத்தில் விருப்பமுள்ள (உம்முடைய) புத்திராக்களுடைய நன்மையில் விருப்பமுள்ள உம்மாலே தீங்குகளே செய்யப்பட்டன அவைகளுடைய பலன் உமக்கு வந்தது” என்று கூறினான்

முன்றாவது அத்தியாயம்.

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரானுக்கு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பகைவர்களுடைய பெயர்களைக் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஐயா! யுத்தத்தில் பாண்டவாக்களாலே கொல்லப்பட்ட என்னைச் சோந்தவாக்களைச் சொன்னாய் ஸஞ்சய! என்னைச் சோந்தவாக்களாலே கொல்லப்பட்ட பாண்டவ ஸேனாவீரர்களை எனக்குச் சொல்” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

“யுத்தத்தில் ஸமாததாக்களும் பராகரமமுடையவாக்களும் மிகக் தோயமுள்ளவாக்களும் மகாபலசாலிகளுமான (பாண்டவ ஸேனாவீரர்கள்) கங்கா புத்திரரான பீஷ்மரால் பந்துக்களோடும் மந்திரிகளோடும் விரும்பிய பலன் கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம்; கிடைக்காமலும் போகலாம். ஆதலால், விவேகியானவன் தான் விரும்பியபொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் வருத்தம் அடையான்” என்று கூறினான். திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! எனக்கு அதிகமான ஒருவிதமனவருத்தமும் இல்லை. இது முன்னமே தெய்வத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது தென்று நினைக்கிறேன். இஷ்டப்படி உரைக்கலாம்” என்று கூறினான்.

டும் வீழ்த்தப்பட்டார்கள். (யுத்தத்தில்) பிரீதியுள்ளவர்களான * நாராயணர்களும் † ராமர்களும் வல்லவர்களும் நூற்றுக்கணக்கான மறறவர்களும் வீரான பீஷ்மால யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். வீரயத்தாலும் பலத்தாலும் யுத்தத்தில் கிரீடக்குச சமானான ஸதய ஜித் என்பவன் ஸக்யஸந்தரான துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். சிறந்த வில்லாளிகளும் யுத்தத்தில் ஸமாததாளுமான எல்லாப பாஞ்சாலர்களும் துரோணரோடு எதிர்த்துப் போரிட்டு வையவவகஷ்டைய வீட்டை யுடைத்தாக்கா. அவ்வாறே, மித்திரன்மீது ததமாகப் பாக்ரமத்தை வெளியிட்டவர்களும் வயதுசென்றவர்களும் மன்னர்களான விராடனும் துருபதனும் புத்திராகளோடுகூடவே துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். எவன பாலனாக இருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் ஸவயஸாகியோடும் கேசவரோடும் பலாமரோடும் ஒப்பிடப்படடவனாகவும் ஜயிக்கமுடியாதவனாகவும் (பகைவாகளை) அவமதிக்கின்றவனாகவும் யுத்தத்தில் ஸமாததனாகவு மிருந்தானே ஐந்த அபிமனயு பகைவர்களுக்கு மிக்க நாசத்தைசெய்யது, பிபதஸ்வை எதிராக சகதியறறவர்களும் பிரதானாகளுமான (ஆறுமகாபதர்களால்) சூழப்பட்டு வீழ்த்தப்பட்டான மகாராஜரே! இரத்ததை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டும் கூடித்திரிய தாமத்தில் நிலைபெற்றவனும் வீரனுமான அபிமன்யுவைத் துச்சாஸனனுடையபுத்தியன் யுத்தத்தில் கொன்றான் செலவ மிக்கவனும் மித்திரனமிதித்தமாகப் பராக்கிரமத்தை வெளியிடுகின்றவனும் படசசராகளைக் கொல்லுகிறவனுமான அம்பஷ்டனுடைய

அதிகபாடத்தின் முனரூவது அத்யாயம.

(துரியோதனன் துரோணருடைய மரணத்தைக் கேட்டு யுத்தத்தில் ஒழிவடைந்த போர்வீரர்களுக்குக் கர்ணனுடைய துணங்களைக்கூறி ஊக்கமுண்டாக்கியதும், ஸஞ்சயன் திருநார விபிரனுக்குக் கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தையும் மரணத்தையும் கூறியதும்.)

ஸஞ்சயன், "மகாவில்லாளியான துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே, மகாரதர்களான உம்முடைய புத்திரர்கள வியஸைமுற்றவர்களும் பிரஜனையை இழந்தவர்களும் முகம்வாடினவாளுமானாகள. அரசரே! சஸ்திரங்களைத்தரித்தவாளுனைவரும் தலைகுனிந்தவர்களும் சோகத்தால் பீடிகைப்பட்டவர்களும் பராக்கிரமவாளுமாகி ஒருவரோடொருவர் பேசவில்லை. பாரதரே! துன்பமுற்றதோற்றமுள்ள அவர்களைக் கண்டு உம்முடைய படை

* கிருஷ்ணன்குமாரர்கள். † பலாமன்குமாரர்கள்.

குமாரன் பெரும்படையினால் சூழப்பட்டவனாகத் தூர்யோதனனுடைய புத்திரனும் ஞானமான லக்ஷ்மணனை எதிர்த்து யுத்தத்தில் மிக்க அதிகமான துன்பத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை நாடினான். அழகிய பெரிய வில்லையுடையவனும் அஸ்திரத்தில் பயிற்சியுள்ளவனும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதம் கொண்டவனுமான பிருஹந்தன் துச்சாஸனனால் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டு யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அரசர்களும், யுத்தத்தில் அடங்காத மதங்கொண்டவர்களான மணிமான், தண்டதாரன் (இவ்விருவர்களும்) மித்திரன் நிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டுத் துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். போஜதேசத்தரசனும் மகாரதனுமான அம்சமான் பாரத்வாஜரால் விக்ரமத்தை வெளியிட்டுச் சேனைகளோடு கூட யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் பாரதரே! புத்திரனோடு கூடினவனும் கடற்கரைநாட்டுக்குத் தலைவனுமான சித்ரவேனன் ஸமுத்திரவேனனாலே பலத்தால் யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அநாபதேசவாலியான நீலனும் வீர்யசாலியான வியாக்ரத்தனும் அஸுவத்தாமாவினாலும் விக்ரணனாலும் யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டார்கள். விசித்ரமாக யுத்தம் செய்கிற சித்திராயுதன் கடும்போபுரிநது விசித்ரமான கறுயோடு வல்லமையை வெளியிட்டு யுத்தத்தில் விகாணனால் கொல்லப்பட்டான். யுத்தத்தில் விருகோதரனுக்குச் சமானனாக எண்ணப்பட்டவனும் பிராதாவுமான கேகயராஜ குமாரன் பிராதாவான கேகயனால் விக்ரமத்தை வெளிப்படுத்தி யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் மகாராஜரே! கதாயுதம் செய்பவனும் மலைநாட்டுக்குத் தலைவனும் பிரதாபசாலியுமான * ஜனமேஜயன் உமது புத்திரனை தூர்முக்கனால

கள் அனைத்தும் துயரத்தால் நடுக்கமுற்றது † ஆகாயத்தையே நோக்கின. ராஜேந்திரரே! யுத்தநகத்தில் துரோணர் கொல்லப்பட்டதைக்கண்ட இவர்களின் கைநடுவிகளினின்று நாண்குபகத்திலும் ரகத்தால் நனைக்கப்பட்ட சஸ்திரங்கள் நழுவிக்கீழே வீழ்ந்தன. பாரதரே! பிடிக்கப்பட்டவைகளும் நழுவுகின்றவைகளுமான அந்த ஆயுதங்கள், ஆகாயத்திலிருந்து விழுவின்றவையும் அம்சங்களத்தைத் தெரிவிக்கின்றவையுமான நகைத்திரங்கள் போலக் காணப்பட்டன.

* இவன் வேறு.

† 'மேலுலகம் செல்வதையே கருதினர்; பூமியிலிருக்கவிரும்பவில்லை' என்பது பழைய உரை.

கொல்லப்பட்டான். அரசரே! நரசிரேஷ்டர்களும் இரண்டு கிருகங்களப்போல ஜ்வலிக்கின்றவர்களுமான ரோசமானாகளிருவர்களும் துரோணரால அம்புகளால ஒரேஸமயத்தில் ஸலாக்கத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டாகன பராக்ரமசாலிகளான அரசர்கள் உப போப்புரிந்து செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைநகராகன, ஸவயஸாசிககு அம்மார்களான புருஜித்தம் குந்திபோஜனும் போரில ஜயிக்கப்பட்ட உலகங்களைத் துரோணருடைய அம்புகளால அடையும்படி செய்யப்பட்டார்கள் காசிதேசத்தவீரகன பலரால சூழப்பட்டவனும் காசிராஜனுமான அபிபுவானவன யுத்தத்தில் வஸுகானனுடைய புத்திரானுலே தேகத்தை இழக்கும்படி செய்யப்பட்டான அமிதௌஜஸும் யுதாமன்யுவும் வீரயமுடைவனான உத்தகமௌஜஸும் தூறறுககணக்காகக் குராகளைக் கொன்று நமமைச சோந்தவாகளால வீழ்த்தப்பட்டார்கள் பாரகரே! மகாவிலலாளிகளும் பாஞ்சாலராஜ குமார்களுமான நித்திராவாமாவும் க்ஷத்திரகாமாவும் துரோணரால யமனுடைய வீட்டை அடைவிகப்பட்டான பாரகரே! யுத்தம் செய்கின்றவர்களுக்காக கலைவமை சிகண்டிரின யுகிராமான க்ஷத்திரேத்தவன யுத்தத்தில் உமருடைய பிரான லக்ஷ்மணனால கொல்லப்பட்டான். மாரகாரனும் மகாவீரகனும் நன்றாக ஸஞ்சாரிகின்றவர்களும் தாபரன பிரிவீரகனமான ஸசிதாமமை சிகவாமாவும் துரோணரால யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான மகாராஜரே! பாலகாலத

மஹாராஜரே! அவ்வாறு பலததையிழந்து அசைவற்று நிற்கின்ற உம்முடையசேனையைக் கண்டு ராஜாவான துரியோதனன், 'ஸைனிகாகளே! உங்களுடைய பாசுபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டே எனலு யுத்தத்திற்காகப் பாண்டவாகா அழைக்கப்பட்டாகன. இந்தயுத்தமும் தொடங்கப்பட்டுவிட்டது. இவ்வாறிருக்க, இந்தச சேனையானது துரோணர்கொல்லப்பட்டவுடனே வியஸனமுறறதுபோல காணப்படுகிறது. போர்புரிக்கின்ற யுத்தவீரகளும் யுத்தத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் கொல்லப்படுகிறாகன. யுத்தகளத்தில் போப்புரிக்கின்றவனுக்கு ஐயமோ அல்லது வதமோ நேரக்கூடும். இதில எனன ஆசசரியம்? நாற்புறமும் நின்றகொண்டு யுத்தம் செய்யுங்கள மகா பலசாலியும் சிறந்த விலலாளியும் திவ்யாலநிரங்களுடன் ஸஞ்சரிக்கின்றவனுமயிக்கதையமுடையவனும் சூரியகுமாரனுமானகண்ணை யுத்தத்தில் பாருவகன. யுத்தத்தில் எவனிடத்திலுண்டான பயத்தினுல யுத்தவீரனனும் குந்திபுத்திரனுமான தனஞ்சயன் சிக்கத்தினிடத்தினின்றய அலபயிருகம் திரும்புவதுபோல எப்பொழுதும் திரும்புகிறுலே பதின

தில கொந்தளிக்கின்ற கடல்போன்றவனான வார்த்தக்கேஷமி ஆயுதங்கள் அநீறவனாகி மரணமடைந்தான் மகாராஜரே! ஸரேஷ்டனும் பகைவர்களை யுத்தத்தில அடிக்கின்றவனுமான வேனாபிரதவினுடைய புத்திரன் கௌரவசிரேஷ்டனான பாஹ்லிகனூல கொல்லப்பட்டான். மகாராஜரே! சேதிதேசத்து வீரர்களுள் உத்தமரதிகனான திருஷ்டகேது (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தான் பாண்டவன்ரிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிடுகின்ற வீரனான ஸத்யதிருதி யுத்தக்ளத்தில பகைவர்களுக்கருத துன்பத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்ஷப்பட்டான் சிசுபாலனுடைய புத்திரனும் அரசனுமான ஸுகேது பகைவர்களைக்கொன்று துரோணரால் யுத்தத்தில கொல்லப்பட்டான் அவ்வாறே வீரனான ஸத்யதிருதியும் வீரயவானான மதிராஸுவனும் விகரமசாலியான ஸூரியத்ததனும் துரோணருடைய அம்புகளால் கொல்லப்பட்டார்கள் மதஸயராஜனுடைய இளைய ஸஹோதரனும் ஐஸுவாயமுள்ளவனுமான சதானீகனும் வீழ்த்தப்பட்டான் மகாராஜரே! போாபுரிசின்றவனும் பராகரமசாலியுமான ஸரேணிமானும் (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தும் வைவஸவதனுடைய வீட்டை அடைந்தான் அரசரே! சத்ருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனும் யுத்தத்தில விகிரமத்தை வெளிப்படுத்துகின்றவனும் உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவனு

யிரம் யானைபலமுள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான பீமஸேனன எவனூலே மனித யுத்தத்திலேயே அவ்விதமான நிலைமையை யடைவிக்ஷப்பட்டானே திவயாஸதிரங்களை அறிந்தவனும் சூரனும் மாயாவிபும் பயங்கரமாகக் காஜிகின்றவனுமான கடோத்கசன எவனூலே அழிவறந்தான் சகதியாயுத்தத்திலை கொல்லப்பட்டானே அப்படிப்பட்ட மகிமைபொருந்தியவனும் தடுக்கமுடியாத வீரமுடையவனும் ஸத்திய ஸந்தனும் புத்தியையுடையவனுமான அந்தக் கர்ணனுடைய குறைவற்ற இருக்கைகளின் பலத்தை யும் இப்பொழுது யுத்தத்தில் பார்க்கப்போகிறீர்கள். விஷ்ணுவும் இரதிரனும்போன்ற துரோண புத்திரர் ராதாபுத்திரனான கர்ணன இவ்விருவருடையவல்லமையையும், அந்தப் பாண்புத்திரர்கள் பாக்கடும். நீங்கள்னைவரும், தனித்தனியாகவே ஸையங்களுடன் கூடின பாண்புத்திரர்களை யுத்தத்தில் கொல்லவற்றகுத்திறமையுடையவர்கள்; ஒன்றுசோந்தால் கேட்க வேண்டுமா? வீரமுடையவர்களும் அஸ்திரத்தில விசேஷமான பயிற்சியுடையவர்களான நீங்கள் இப்பொழுது பரஸபரம்பார்க்கப்போகிறீர்கள்" எனறுகூறினான். மாசறவரே! அப்பொழுது மகாவீரமுள்ள உம்முடைய குமாரனான துரியோதனன, இவ்வாறு

மான மாகதன் அவ்வாறே பீஷ்மரால் அடிக்கப்பட்டி இப்பொழுது பதித்திருக்கிறான். விராட புத்திராகளும் மகாரதர்களுமானீ சங்க னும் உததரணும் மிகப்பெரிதான காரியத்தைச் செய்தும் யமனுடைய வீட்டை அடைந்தாகாள். யுத்தத்தில் அதிகமான ஹிம்ஸையைச் செய்கின்ற வஸுதானன் விந்ரமத்தை வெளியிட்டித் துரோணரால் யமனுடைய வீட்டையடையும்படி செய்யப்பட்டான். பாண்டவர்க ளுக்குள் மகாரதர்களான இவாகளும் இன்னும் மறற அநேக வீரர்க ளும் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டித் துரோணரால் கொல்லப்பட்டார் கள். நீர் என்னைக் கேட்டதை உரைக்கலானேன்” என்று கூறினான்.

நானகாவது அத்தியாயம்.

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரானுக்கு மாண்டவர்கள்போக மித்ருந்தவர்க ளுடைய பெயர்களைக் கூறுதல்.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பிரதான புருஷாகளுடைய கூட்ட மானது நாசம் செய்யப்பட்டபிறகு, காவததை யிழந்த என்னுடைய இநகபபடையில் ஏதேனும்பிரகுத்திருக்கமுன்று நான்நினைக்கவில்லை. வீரர்களும் மகா விரலாளிகளும் சூருசிரேஷ்டாகளுமான ஆந்தட்டி பீஷ்மரும் துரோணரும் என்னிமிந்தமாகக் கொல்லப்பட்டார்க ளென்பதைக் கேட்டபிறகும் நான் ஜீவித்திருப்பதினால் யாதுபயன்? எவனுடைய சைகளிணுடைய பலமானது பதினாயிரம் யானைகளு டைய பலத்திறகுச சமானமோ யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அநத ராதேயன் கொல்லப்பட்டானென்பதை நான் பொறுக்கவில்லை. ஸஞ்சய! ஸைவியத்தில் உததமவீரர்களா கொல்லப்பட்டார்களென் பதைச் சொல்லியதுபோலக் கொல்லப்பட்டாமல் இநத ஸேனையில் கூறி, பிறகு பிராதாகளுடன் சேர்ந்து காணனை ஸேனாபதியாகச் செய்தான். அரசரே! மகாரதனும் மிகக் யுத்தமதமுள்ளவனுமான காணனை சேனைத்தலை மையைப்பெற்று உரக்க வமிமமநாதம் செய்து கடும்போ புரிந்தான். ஐயா! காணனை எல்லா ஸருஞ்சயாகளுக்கும் பாஞ்சாலாகளுக்கும் கேயர்களுக்கும் விதேஹாகளுக்கும் பெரிய தன்பத்தைச் செய்தான். அவனுடைய விலலி னின்று பாணக கூட்டங்கள், முநதி (விடப்பட்ட பாணங்களின்) புக்கக் களைத் தொடர்ந்து வண்டினங்களபோல நூற்றுக்கணக்காகத்தோன்றின. அவன் பலசாலிகளான பாஞ்சாலாகளையும் பாண்டவர்களையும் பீடித்து ஆயிரக்கணக்கான யுத்த வீரர்களையும் கொன்று அாஜுணனால் தள்ளப்பட்ட டான்” என்று கூறினான்.

உயிரோடிருப்பவாகளையும் எனக்குச் சொல் எவர்கள்* உன்னை இப்பொழுது சொல்லப்பட்டாகளோ அவர்கள் மாண்டபிறகு, எவர்கள் ஜீவித்திருக்கிறார்களோ அவர்களைவரும் மாண்டதற்குச் சமானரென்பதே என்னுடைய எண்ணம்” என்றான்.

ஸஞ்சயன் சொல்லலான “வேந்தரே! எந்த வீரருக்குப் பிரம்மனோத்தமரான துரோணராலே ஆச்சரியகரமானவையும் ஒளியுள்ளவையும்* நான்குவிதமானவையும் திவ்யமானவையும் (தனூ வேதத்தில்) சொல்லப்பட்டவையுமான மகாஸ்திரங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ மஹாரதரும் பயந்தரும் முயற்சியுள்ளவரும் சுறுசுறுப்புள்ள கைகையுடையவரும் உறுதியான ஆயுதங்களை யுடையவரும் திடமான முஷ்டியையுடையவரும் திடமான அம்புகளையுடையவரும் வீரமுடையவரும் வேகமுடையவருமான அந்தத் துரோணபுத்திரர் உமது நிமித்தமாக யுத்தம்செய்யும் விருப்பத்துடன் ஸன்னதராயிருக்கிறார் ஆநாதத் தேசத்தில் வலிகுகின்றவனும் ஹருதிகனுடைய புத்திரனும் மகாரதனும் ஸாதவதாகளுள் சிரேஷ்டனும் அஸ்திரவிததையில் ஸாமாத்யமுள்ளவனும் போஜனுமான கிருதவாமா உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதற்கு விருப்பத்துடன் ஸன்னதத்தை இருக்கிறான் யுத்தத்தில் அசைக்க முடியாதவனும், உம்மைச் சோந்தவாகளுள் சிறந்த படைத்தலைவனும் பலசாலியும் தன்வாதத்தை ஸத்யமாகச் செய்ய எண்ணங்கொண்டி தங்கை பிள்ளைகளான பாண்டவர்களை விட்டுவிட்டு, யுத்தத்தில் சூதபுத்திரனுடைய தேஜோவதத்தை அஜாத சத்துருவின் முன்னிலையில் பிரதிஜ்ஞை செய்வனும் எவ்விதத்தினும் ஜயிக்க முடியாதவனும், இரத்திரனுக்குச் சமமான வீரமுடையவனுமான சலயன் உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதில் விருப்பமுற்றவனாக இருக்கிறான். அரசரே! மகாபாகுபலமுள்ளவரும் பலவிதமான விசித்திர அஸ்திர யுத்தம் செய்கின்றவருமான சரதவானுடைய புத்திரரும் கௌதமரும், மிகப்பெரிதும் ஆச்சரியமானதும் பாரதத்தை ஸகிக்கக்கூடிய துமான தனுஸைக் கையில்தாங்கி யுத்தம்செய்ய விருப்பமுள்ளவராக ஸன்னதராயிருக்கின்றார் ராஜரே! கெட்ட சூதாட்டத்தைச் செய்வனும் கலகத்தில் பிரியமுள்ளவனுமான காரதாரராஜன் தன் புத்திரர்களுடன் காரதார

*தருடம்=உறுதியாக அடிப்பது ; தூரம்=தூரத்திலுள்ளதை அடிப்பது ; ஸகிக்கம்=துட்மானதை அடிப்பது ; சபதவேதி=சபதத்தின் வழியேசென்று அடிப்பது. ‘சிதரம், சுபரம், திவ்யம், விசுதம்’ என்றும் கொள்ளலாம். ஆதிபாவம் 520-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

திரங்குள யுடையவர்களும் கைச்சுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் பெரும் படைசூல அதிகமான மனோதேரீயத்தையும் வீரயத்தையும் உடைய வாகளுமான மறறக காண்புத்திராநளிருவரும் உமது நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன் நிறகினராகள மகாராஜரே! குரு ராஜனான துரியோதனன், முக்கியாகளும் யுத்த வீராகளள் தலைவாக ளும் அளவற்ற பிரபாவமுள்ளவாகளுமான இவாகளோடும் மறறவாக ளோடும் சேர்ந்து யானைக்கூட்டத்தினிடையில மஜேஹந்திரன்போல ஜயத்தின்பொருட்டு ஸன்னததனாக இருக்கிறான்” என்று சொன்னான்.

திருதராஷ்டிரன், “(இரண்டு கட்சியிலும்) எந்த ஸைனிகாகள பிழைத்திருக்கின்றார்களோ அவாகள உள்ளபடி உரைக்கப்பட்டாகள் இதுவரையில் அடைந்திருக்கிற நனமைகளால் இனிவரும் ஜயாபஜயங்களை நன்றாக அறிகிறேன்” என்று சொன்னான் அப்பொழுது அம்பிகா புதரான திருதராஷ்டிரன் இவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டே தன் சேனையை பெரும்பான்மையாகச் சிறந்த வீராகள கொல்லப்பட்டதும் சிறிதே டிருந்திருப்பதுமாகக் கேட்டுச் சோகத்தினாலே பொறிகலங்கி மூாசசையடைந்தான் மூாசசையடைந்த திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! ஒரு முகூாதத நேரம் பேசாமலிரு. ஐயா! மிகப் பெரிதான அபபிரியத்தாகக் கேட்டு என் மனம் வியாகுல முற்றிருக்கிறது. மனம் மயங்குகிறது அவயவங்களும் சோாவடை கின்றன நடப்பதற்கும சகதியற்றவனாக இருக்கிறேன்” என்று கூறினான் அம்பிகா புத்திரனும் அரசனுமான அந்தத் திருதராஷ்டிரன், இவ்விதமான வாதத்தையச் சொல்லிவிட்டுப் பினப்பு மன மயக்கமடைந்தான்” என்று கூறினான்

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

(திருதராஷ்டிரன் கர்ணனுடைய குணங்களை வர்ணத்தூத் துன்பமற்றது.)

ஜனமேஜயா, “பிராடம்மனோததமரே! யுத்தத்தில காணன கொல்லப்பட்டதையும் தன் புதராகள ஓடியதையுங்கேட்டு (வருந்திப் பிறகு) சிறிது மனம் ஆறுதலுற்ற அரசன் என்ன சொன்னான்? புதராகளுடைய வியஸனத்தினால் உண்டாயிருக்கிறதும் மிகப் பெரிது மான துயரத்தை யடைந்திருக்கிற அரசன். அக்காலத்தில சொல்லியதை, கேட்கின்ற எனக்கு உரைக்கவேண்டும்” என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லத் தொடங்கினான்

“மஹாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனும் ஜனங்களுக்கு ஈஸ்வரனுமான திருதாராஷ்டிரன், நம்பத தகாததும் ஆச்சரியகரமானதும் பிராணிகளுக்கு மோகத்தை யுண்டிபண்ணுகிறதும் மேரு நகர்ந்தது போன்றதும் பயங்கரமானதும் மகா புத்திமானான * சுக்கிரனுக்கு (நேர்ந்த) தகாததான புத்தி மயக்கம் போன்றதும் பயங்கரமான செய்கையுள்ள இந்நிரனுக்குச் சததுருக்களிடங்களினின்று உண்டான தோலவி போன்றதும் மகா காந்தியையுடைய ஸூரியான ஆகாயத்தினின்று பூமியிலவிழுவது போன்றதும், நீர் நிரம்பிய கடலினுடைய மனத்தினாலும் நீனைக்கத்தகாத வறட்சி போன்றதும் பூமி, ஆகாயம், திக்குக்கள், ஜலங்கள் (இவைகளுடைய) ஆச்சரியகரமான ஸாவநாசம்போன்றதும்புண்ணியம்பாபம்என்கிற இருவினைகளுடைய பயனின்மை போன்றதுமான கர்ணனுடைய விநாசத்தைக் கேட்டுப் புத்தியினால் நன்றாக ஆலோசித்துக் காணனுக்கு யுத்தத்தில வதம் நோநதிராது என்று எண்ணி, ‘பிராணிகளுக்கு இவ்வாறு நேருதல ஸஹஜமாதலால் ஸமயிந்ததுமிருக்கலாம்’ என்று கருதுக சோகாரணியினால் எரிககாபடிகினறவனும் ஹருதயத்தில அகனியைச் சோதது ஊது படிகினறவன்போன்றவனும் நிகர தனாசரியடைந்த அங்கநக ளோடு கூடியவனும் பெருபூசகவிடிகினறவனும் தையமுறறவனும் ‘ஹா ஹா’ என்று சொல்லி மிகுந்த துயரத்தை படைந்தவனுமாகிப் புலம்பலானான். “ஸஞ்சய’ காணையானது (வேறு)காணையோடுசண்டை செய்வதில் பின்வாங்காததுபோலச் சததுருவான மஹேந்திரவேடும் போபுரிவதில் பின்வாங்காதவனும் ஷஜரம்போன்ற சரீரமுடைய வனும் யௌவனமுள்ளவனும் தனனுடைய நானொலியினாலும் தலதவனியினாலும் சரமாரியின் சபத்ததாலும் ரதங்களும் குதிரைகளும் மனிகாங்களும் யானைகளும் யுத்தத்தில நிலைபெறாமற் செய்பவனும் மகாபாகுபலமுள்ளவனும் சததுருக் கூட்டங்களை அழிப்பவனும் (சததுரு ஸம்ஹார விரதத்தினின்று) தவறாதவனும் தனனை அடுத்ததுத துரியோகனன் மகாரதாக்களான பாணடிபுத்திராகளோடு வைரத்தைச் செய்தறருக காரணமானவனும் தேர்ப்பாக னுடைய புத்திரனும் வீரனும் விம்மததையும் யானையையும்போன்ற பராகரமத்தையுடையவனும் எருதினுடைய திமிலபோன்ற தோளையுடையவனும்விருஷபுத்தினுடைய கண், நடை, ஸவரம்போன்ற கண்

* ‘பாக்கவஸய’ என்பது மூலம்; ‘பரசுராமருக்கு’ என்றும் கொள்ளலாம்.

கனையும் நடையையும் ஸ்வரத்தையுமுடையவனும் ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனும் புருஷர்களுள் உத்தமனும், ஸஷிக்கமுடியாத வல்லமையுடையவனுமான கர்ணன் பார்த்தலை எவ்வாறு யுத்தத்தில்கொலைப்பட்டான்? தன் பாசுபலததால கொழுப்புள்ளவனான எவன் எப்பொழுதும் அச்சுதையும் தனஞ்சயனையும் ஒன்றுகூடின மறற விருஷணிகளையும் லக்ஷியம் செய்யவில்லையோ, எவன் 'யான் ஒருவனாகவே யிருந்துகொண்டு சராங்கததையும் காண்டவததையும் விலலாகவுடையவாகளும் பகைவாகளால் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் ஒன்றுசோந திருப்பவாகளுமான கிருஷ்ணர்ஜுனாகளை யுத்தத்தில திவய ரதத்தினின்று தளருவேன்' என்று எப்பொழுதுமே மரதனும் பேராசையினால் யுத்திமயக்கமுள்ளவனும் சிந்தையினால் தலைகுனிந்திருப்பவனும் "ராஜ்யத்தில ஆவலுள்ளவனும் மனக்கவலை யுறறவனுமான தூயோதனனைப் பார்த்துச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தானே, திவயாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் மகாதேஜனை உடையவனும் கவசத்தையும் குண்டலங்களையும் அறுததுக் கொடுத்தவனும் ஸூரியனுடைய குமாரனும் ரதிகர்களுள் சிறப்புறறவனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான எந்த ராதேயன் கழுகு இறகுள்புண்டவையும் ஜவலிக்கின்றவையுமான அம்புகளாலே எல்லாக காம்போஜங்களையும் கேகயர்களையும் அவநதி தேசத்தது வீரர்களையும் காரதாரர்களையும் மதரகர்களையும் மாலதயர்களையும் திரிகாததர்களையும் தங்கணர்களையும் சகாகளையும் பாஞ்சாலர்களையும் விதேஹர்களையும் குளிந்தர்களையும் காசிதேசத்தது வீரர்களையும் கோஸலர்களையும் ஸும்மர்களையும் அங்கர்களையும் வங்கர்களையும் நிஷாதர்களையும் புண்டரர்களையும் கீகடர்களையும் வதலர்களையும் களிங்கர்களையும் தரதர்களையும் அஸமகர்களையும் ரிஷிகர்களையும் சபர்களையும் ஹாரர்களையும் ஹலிணர்களையும் பரஹலிணர்களையும் ஸரளர்களையும் மிலேச்சதேசத்தது தலைவர்களையும் தூக்கவாலிகளையும் ஆடவிகர்களையும் அவவாரே எல்லாச சததுருக்களையும் யுத்தத்தில ஜயித்தது தூயோதனனுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்கு கப்பங்கொடுக்கும்படி செய்வித்தானே, உத்தமமான ஸுஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் ஸேனாக்கூடனுமான அந்தக காணன யுத்தத்தில வீரயசாலிகளும் சூரர்களும் பகைவர்களுமான பாண்டவர்களால் எவ்வாறுகொலைப்பட்டான்? தேவர்களில மகேந்திரன் *சிறந்தவன், மனிதர்களில

* 'வ்ருஷ:' எனபது மூலம்; 'இந்திரன மதையைய பொழிபவன், கர்ணன தனத்தைய பொழிபவன்' என்றும் கொள்ளலாம்.

கர்ணன் சிறந்தவன். உலகங்களில் சிறந்தவனான மூன்றாமவனை நாம் கேட்டதேயில்லை. குதிரைகளுள் உச்சைஸ்ராவம் சிறந்தது. ஆரசர் களுள் குபேரன் சிறந்தவன். தேவர்களுள் மகேந்திரன் சிறந்தவன். (சத்துருக்களை) அடிகரும் வீரர்களுள் காணன் சிறந்தவன். சூரர்களும் ஸமர்த்தர்களும் வீரயசாலிகளுமான அரசர்களால் ஜயிக்கப்படாதவனும் தூயேதனனுடைய அபிவிருத்திக்காகப் பூமியனைததையும் ஜயித்தவனும் மகத்தேசாதிபதியான ஜராசந்தன் தன்னையடித்து ஸமாதான வசனத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சினேகிதர்களோடியாதவர்களையும் கௌரவர்களையும் தவிரப் பூமியிலுள்ள எல்லா க்ஷத்திரியர்களையும் ஜயிக்கக் காரணமாயிருந்தவனுமான அபபடிப்பட்ட கர்ணன் தவந்தவ யுத்தத்தில் ஸவயஸாசியினால் கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டு ஸமுத்திரத்தில உடைந்தமரக்கலம்போல நான் துக்கஸமுத்திரத்தில மூழ்கிவிட்டேன் ரதிக ஸரேஷ்டனான அந்தக் கர்ணன், தவந்தவ யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு ஸமுத்திரத்தில் தெப்பமில்லாதவன்போல நான் துக்க ஸமுத்திரத்தில மூழ்கி விட்டேன். ஸஞ்சய ! இவ்வித துக்கங்களாலும் யான அழியாமலிருக்கிற காரணத்தினால் என்மனம் வஜ்ரத்தைக்காட்டிலும் மிக்க திடமானதென்றும் உடைக்க முடியாததென்றும் எண்ணுகிறேன். ஸுத ! ஞாதிகளுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும் மித்திராநுளுக்கும் நோந்த இவ்விதமான அபஜயத்தைக் கேட்டு என்னைத்தவிர வேறு எந்த மனிதன் உலகத்தில் உயிரை இழவாமலிருப்பான்? ஸஞ்சய ! விஷத்தையுண்டாவது தீயிலவிழுந்தாவது மலைநீருருதுகீழேகுதித்தாவது * மகாபாஸ்தானம்செய்தாவது ஜலத்தில் விழுந்தாவது † பராயோபவேசஞ்செய்தாவது உயிரை விட விருமடிகிறேன். பொறுக்கமுடியாத தயர்வுகளைப் பொறுப்பதற்குச் சகதியற்றவனாயிருக்கிறேன்” என்று கூறினான்

ஆருவது அத்தியாயம்.

(கர்ணனுடைய வதந்தைக்கேட்டுத் திருநாஷ்டிரான் கர்ண தூயேதனருடைய ஸ்துதிநிந்தைகளைக்கூறிக் கர்ணர்ஜானர்களுடைய யுத்தத்தைச் சொல்லும்படி ஏவியது.)

ஸஞ்சயன், “ அரசரே ! ஐஸ்வாயத்தினாலும் குலத்தினாலும் கீர்த்தியினாலும் தவத்தினாலும் வேதாத்யயனத்தினாலும் உம்மை இப்

* வடதிசை நோக்கித் திருமபாமல செலவது. † ஆகாரமின்றிப் படுத்த உயிர் துறப்பது.

பொழுது நல்லோர்கள் நகுஷகுமாரனான யயாதியைப்போல எண்ணுகின்றார்கள். நீ வேதாத்யனத்தில் மகரிஷிக்கு ஒப்பானவர் எண்ணிய காரியத்தைச் செய்துமுடித்தவா மனத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும்; துக்கத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாதீர்” என்று கூறினான். திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் ஸாலவிருஷத்தாக்கு ஒப்பான கர்ணன் கொல்லப்பட்டமையால், ஆண்மை பயன்றறது; அதனை நிந்திக்கவேண்டும் தெய்வமே சிறந்ததென நான் எண்ணுகிறேன். யுதிஷ்டிரனுடைய வேளையையும் பாஞ்சாலாளுடைய தோக்கூட்டங்களையும் நாசஞ்செய்து சரமாரியினுலே எல்லாத் திக்குக் களையுந் தவிக்கச்செய்துவிட்டு வஜராணியான இரத்திரன் அவர்களை மோகிக்கச்செய்வதுபோல யுத்தத்தில் பாரதர்களை மோகிக்கச் செய்த மகாதரனான அநகங்காணன் காற்றினால் முறிகாப்பட்ட மரம்போல எவ்வாறுகொல்லப்பட்டிட்டுக்கான? கடலுக்கு அககரையைக் காணமுடியாததுபோலத் துக்கத்தின் முடிவை யான காணவில்லை கர்ணனுடைய நாசத்தை யும் பலகுணனுடைய ஜயத்தையுங் கேட்டு எனக்குக் கவலை மிக விருத்தியடைகிறது மரிககவேண்டி மென்கிற விசுப்பமுண்டாகிறது ஸஞ்சய! கர்ணனுடைய வதத்தை நம்பத்தகாததென்று நான் எண்ணுகிறேன் ‘புருஷ்ட்புலியான காணன கொல்லப்பட்டான்’ என்பதைக் கேட்டும் வெடிககாமலிருப்பதால் என் மனம் வஜரம்போல உறுதியானது ‘கர்ணன் மாண்டான்’ என்பதைக் கேட்டும் மிகுந்த துன்பத்தை யடைந்து இவவுலகில ஜீவித்திருக்கிறதினால் என ஆயுள் முன்பே தேவதைகளாலே மிக நீண்டதாக ஏறபடுததப்பட்டதென்பது நிச்சயம் ஸஞ்சய! நண்பனை யிழந்தவனான எனனுடைய இந்த உயிரவாழ்கையானது நிந்திக்கத்தக்கது. ஸஞ்சய! ஒப்பொழுது நான நிந்திக்கப்பட்ட இவ்வித நிலைமையை அடைந்துவிட்டேன் மகதபுத்தியுடையவனான நான எல்லோராலும் துக்கிக் கப்படத்தக்கவனாக என்மையுற்றிருக்கப்போகிறேன் ஸூத! நானே முற்காலத்தில் எல்லா ஜனங்களாலும் மரியாதை செய்யப்பட்டிருந்து ஒப்பொழுது பகைவார்களால் அவமதிக்கப்பட்டி உயிருடனிருக்க எவ்வாறு சக்தியுள்ளவனுவேன் ஸஞ்சய! பீஷ்ம துரோணாளுடைய வதத்தினுவும் மகாதமாவான காணனுடைய நாசத்தினுவும் மிகக் கொடுந்தாயரத்தை அடைந்துவிட்டேனென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் கொல்லப்பட்டபிறகு நமது சேனை மிகுந்திருப்பதை யான் காண்கிறேனில்லை மகாதரனான அநக காணனே என குமாரர்களுக்கு

ஒரு கரையாயிருந்தான். சூரனான அவன் அநேக அம்புகளைப்பிரயோகித்தும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டானல்லவோ? புருஷ சீரேஷ்டனான அவனை விட்டு நான் பிழைத்திருந்ததெல்ல யாதுபயன்? வஜ்ராயுதத்தினுடைய வீழ்தலால் பிளக்கப்பட்ட மலையின் சிகரம்போலக் கர்ணன் நிச்சயமாகப் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுத் தேரின்னீன்றும் கீழே வீழ்ந்தான். மதங்கொண்ட யானையினால் தளளப்பட்ட மதங்கொண்ட யானைபோல அநாதக்காணன் தள்ளப்பட்டும் ரகத்தால் நனைக்கப்பட்டும் நிச்சயமாக யுத்தபூமியை விளங்கும்படி செய்து கொண்டு படுகின்றார்களென்று எவன் என் குமாரர்களுக்குப் பலமோ எவனிடத்தினின்று பாண்டவர்களுக்குப் பயமோ எல்லா விலலாளிகளுக்கும் பிரதிநிதியான அநாதக்காணன் அாஜுனனால் கொல்லப்பட்டான் வீரனும் சிறந்த விலலாளியும் மித்திரர்களுக்கு அபயத்தைக் கொடுக்கின்றவனுமான அநாதக்காணன் முற்காலத்தில் இந்திரனால் வீரனான பலாஸூரன் அடிக் கப்பட்டதுபோல அடிக் கப்பட்டுப் படுகின்றார்களென்று ஸஞ்சய! முடவனுடையவழிநடையும் தரித்திரனுடைய விருப்பமும் துரியோதனனுடையபேராசையும்ஸமமானவைகள். ஒரு விதமாக சீனைகப்பட்டகாரியம் வேறுவிதமாகிறது; ஆசசரியம்! தெய்வம் பலமுள்ளது. காலமும் தாண்டத்தகாதது. ஸூத! ஓடுகின்றவனும் கிருபணனும் எளிமையுள்ளவனும் பராக்ரமத்தை இழந்தவனும் என புத்திரனுமான துசசாஸனன் கொல்லப்படாமலிருந்தானா? ஐயனே! யுத்தத்தில் துசசாஸனன் அறபாகா செய்யத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாமலிருந்தானா? சூரர்களுக்கும் சிறப்பற்றவர்களுமான மறறக்ஷத்திரியாகப்போலக் கொல்லப்படவில்லையா? எப்பொழுதும் 'யுதகம் வேண்டாம்' என்கிற யுதிஷ்டிரனுடைய வசனத்தை மூடன் புதயமான ஓஷத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத துப்பாலத அாயோதனன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை சரதலபத்தில் படுத்திருக்கின்ற மகாத்மாவானபீஷ்மராலே தண்ணீரை வேண்டப்பட்ட அாஜுனன் பூமியைப் பிளந்தான் அவனால் உண்டிபண்ணப்பட்ட நீர்த்தாரையைக்கண்டு மிக்க புஜபலமுள்ள பீஷ்மா, 'ஐயா! பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம் செய்துகொள் நீ தணிநகுகொள்வதினால் பகைமை தணியும். உங்களுடைய யுத்தம் என்னையே முடிவாகக்கொண்டு நிறகட்டும். பாண்டிபுத்திரர்களுடன் சோநகது ஸகோதரபாவத்தோடு பூமியை அனுபவி' என்றா அவருடைய வாரததையைக் கேளாமல் நிச்சயமாக என் புத்திரன் சோகத்தை அடைகிறான். தீர்க்கதர்சியான அவருடைய அந்தவாரததை இப்பொழுது பலிததுவிட்டது. ஸஞ்ஜய!

மந்திரிகளை இழந்தும் புத்திரர்களை இழந்தும், சிறகு முறிந்த பக்ஷி போலச் சூதாட்டத்தினாலே கஷ்டத்தை அடைந்தவிட்டேன். ஸஞ்ஜய! பறவையைப்பிடித்து இரண்டு சிறகுகளையும் முறித்து விளையாடுகின்ற சூழ்நடைகள் களிப்புடன் பறக்கவிடுகிறார்கள். சிறகு முறிந்தமையால் அந்தப் பக்ஷிக்குப் பறந்துசெல்வது எவ்வாறு இயலாதோ அவ்வாறே நானும் சிறகு முறிந்த பக்ஷிபோலாகி க்ஷயத்தை அடைந்தவனும் எல்லாப்புருஷாததங்களையும் இழந்தவனும் ஞாதிகளற்றவனும் பந்துக்களால் விடுபட்டவனுமாயிருக்கிறேன் எளியவனும் பகைவர்களுடைய வசத்தை யடைந்தவனுமாயிருக்கின்ற யான் எந்தத் துகைகை அடைவேன்?'' என்று கூறினான் இவ்வாறு, திருநாராஷ்டிரன் அதிக மனவருத்தத்தையடைந்து புலம்பி மறுபடியும் சோகத்தால் மனக்கலகருமுற்று ஸஞ்ஜயனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறலானான் பிரபுவும் யுத்தத்தில் * ஒரு காயத்தின்பொருட்டு எல்லாக் காம்போஜர்களையும் அம் பஷ்டாசனையும் கேகயர்களையும் காந்தாரர்களையும் விதேஹர்களையும் ஜபித்தவனும் துரியோதனனுடைய பெருக்கத்தின்பொருட்டுப் பூரியை ஜபித்தவனுமான அந்தக் காணன், பாசு பஸ்முள்ளவர்களும் சூரர்களான பாண்டவர்களால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டான். மகா வில்லாளியான அவன் கிரீடியினாலே யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டபிறகு, எந்த வீரர்கள் நின்றார்கள்? ஸஞ்ஜய! அதனை எனக்கு நீ சொல்லவேண்டும் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் கொல்லப்படாமல் ஒருவனாவது விடப்பட்டவிலையோ? ஐயனே! எவ்வாறு வீரன் தளரப்பட்டானென்பது முன்பே உன்னை சொல்லப்பட்டது. சிகண்டி சஸ்திரதாரிகளான எல்லா வீரர்களுள்ளும் உத்தமரும், தன்னேடுள்ள தூததுப் போபுரிவதை அங்கீகரியாதவருமான பீஷ்மரைச் சிறந்த பாண்டங்களால் யுத்தத்தில் தள்ளினான் ஸஞ்ஜய! அவ்வாறே, 'அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான்' என்கிற தாமராஜனுடைய வாதத்தையககேட்டு யுத்தத்தில் எல்லா ஆயுதங்களையும் கீழே வைத்தவரும் யோகநிஷ்டையிலிருந்தவரும் சிறந்த வில்லாளியும் அனேக அம்புகளால் நான்குபக்கங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டவருமான துரோணா துருபத புத்திரனை திருஷ்டகயும்னாலே வாளினையெடுத்துக் கொல்லப்பட்டார். பீஷ்மரும் துரோணரும் விசேஷித்துத் துன்பம் விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தில் கபடத்தினாலே கொல்லப்பட்டார் களென்பதைக் கேட்டேன் யுத்த முறைப்படி யுத்தஞ் செய்கின்ற வஜ்ரபாணியான இரதிரனும் யுத்தத்தில் பீஷ்மா துரோணா இரு

* வனபர்வம் 254-255-ம் அத்தியாயங்களில் காண்க.

ஞல எவ்வாறு கொலலபபட்டான்? ரதமானது ஒடியாமலும் வில சிதறாமலும் அஸ்திரங்குள நாசமடையாமலும் இருந்தாலு, அநதக் கர்ணன் எவ்வாறு பகைவாசளால கொலலபபடுவான்? யுதத்தில பெரிதான விலைச் சமுறதிககொண்டு கோரமான அம்புகளையும் திவ யாஸ்திரங்குளையும் பிரயோகிகுகின்றவனும் புருஷசிரேஷ்டனும் புலி போல வேகமுளவனுமான காணனை யுதத்தில ஜயிப்பதற்கு எவன வலலமையுளவன்? 'காணன் கொலலபபட்டான்' என்று என னிடம் சொல்லுவதால் நிசசயமாகவே அவன்விலலாவது ஒடிக்கப பட்டிருக்கவேண்டும், அல்லது, ரதமாவது பூமியில அமுருதியிருத்தல வேண்டும், அல்லது, அஸ்திரங்குளாவது நாசமடையிருக்கவேண் டும். அநதக் காணனுடைய நாசத்தில வேறு காரணத்தை யான் காணவில்லை. 'யான் எவ்வளவு காலம் பலகுணனைக கொலலவிலலை யோ அவ்வளவு காலம்வரையில் யான் காலகளை அலம்புகிறதிலலை' என்கிற மகா கோரமான வரதமானது மகாதமாவான எநதக் காண னுக்கு இருந்ததோ, புருஷ சிரேஷ்டனும் தாமராஜனுமான யுதிஷ்டிரன் யுதத்தில எவனிடத்தினின்று பயந்து பதினமூன்று வருஷ காலம் எப்பொழுதுமே தூக்கமற்றிருந்தானோ, மகாதமாவும் வீரய முடையவனுமான எவனுடையபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு என யுத்திரன் பாண்டவர்களுடைய மனைவியான திரௌபதியைப் பலாத காரமாகச் சபையினகண இழுத்துவந்தானோ (அதிலும்) அநதச் சபையின மத்தியில கௌரவர்களுடைய எதிரில பாண்டவர்கள் பாததுககொண்டிருக்கும்பொழுதே பாஞ்சால ராஜகுமாரியான திரௌபதியைத் 'தாஸபாரியை' என்று சொன்னானோ, (மேலும்) சூத யுத்திரனான எவன் பாஞ்சாலியை நோக்கி 'குருஷ்ணையே' எனக்குப் பாததுககளிலலை எல்லோரும் எள்ளுப்பதருக்குச் சமானாகள். உ த தமமான தேககாந்தியையுடையவளே! வேறு கணவனை அடைவா யாக' என்று இவ்வாறு முறகாலத்தில் குரூரமான வாததைகளைச் சபையில் ரோஷத்தினால் (திரௌபதியைக்) கேட்கும்படி செயலித தானோ அப்படிப்பட்ட காணன் பகைவாசளால எவ்வாறு கொலலப் பட்டான்? 'துரியோதன! யுதத்தைப் புகழுகின்ற பீஷ்மாவது அல்லது யுதத்தில கெட்டமதங்கொண்ட துரோணாவது பகஷ பாதத்தால் குருதிபுத்திராகளைக் கொலலாமறபோவார்களானால் பாத தர்களனைவரையும் யான் கொலவேன்' எனக்கு மனக்கவலை வேண் டாம். அழகிய சநதணத்தால் பூசப்பட்டதும் எதிராததுச் செலவு கின்றதமான என்னுடைய பாணத்திற்குக் காணலவமாவது அழி

ஸ்ரீ ம ஹா ப ர த ம்.

வறற பெரிய தூணிகளாவது என்ன செய்யும்' (என்று எவன் வீர வாதம் செய்துகொண்டிருந்தானோ) நிச்சயமாக விருஷபத்தினிடைய திமிலபோன்ற தோள்களையுடைய அநதக்காணன் அராஜனனால எவ வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஸஞ்சய! எவன் காண்டவத்தினின்று விடுபட்ட அம்புகளுடைய கொடிய ஸபாசத்தை ஆலோசியாமல 'தரோபதி' நீ பாததாக்களை இழந்துவிட்டாய்' என்று சொல்லிக் கொண்டு பாததாக்களைப் பாததானோ, எவனுக்குத் தன் பாடுபலத் தைப் பறறிப் புத்திரர்களுடனும் ஜனாததனனுடனாகூடின் பாதத னிடத்தினின்று சுஷணகாலங்கூடப் பயமுண்டாகவில்லையோ அநதக் காணனை யுத்தத்தில விரைவாக எதிர்த்துவருகின்ற இரத்திரனுடன் கூடின் தேவர்களாலும் கொல்லமுடியாதென்று எண்ணுகிறேன் அவ்வாறிருக்க, பாண்டவர்களால் எவந்தம் கொல்லமுடியும் என் பதில் யாது வந்தேதும்ருக்கின்றது காண் கயிறறை உருகின்றவனும் இரண்டு கையுறைகளைப் பூ தரிக்கின்றவனும் அத்திர புத்திரனுமான காணனுகொத்திரல் ஒருவனும் நீ நகரையலாது பூரியானது சூரிய சந்திரர்களுடைய ஒளிகளால் விடுபட்டதானும் ஆகும், புருஷ ஸரேஷ்டனும் யுத்தங்களில் புறங்கொடாதவனுமான காணனுடைய வதம் நேராகு கெட்டபுத்தியுடையவனும் மந்தனுமான தூரியோத னன், துணைவனான காணனாலும் பிராதாவான துச்சாஸனனாலும் வாஸுதேவனை அவமதிப்பதை உசிதமென்று எண்ணினான் எருதின் திமிலபோன்ற தோள்களையுடையவனான காணன் கொல்லப்பட்ட தையும் துச்சாஸனன் கொல்லப்பட்டதையும் பாதது நிச்சயமாக அநத என்புத்திரன் மனவருத்தமடைந்திருப்பானென்று எண்ணு கிறேன் துவந்தவயுத்தத்தில ஸவயஸாசியினால் கொல்லப்பட்ட சூரியகுமாரனான காணனையும் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றவர்களான பாண்டவர்களையுங் கண்டு தூரியோதனன் யாது மொழிந்தான்? மகாரதர்களால் யுத்தங்குத்தில கொல்லப்பட்ட தூமாவண்ணையும் விருஷஸேனையும் மகாரதர்களால் துணைக்கப்பட்டு வதம்செய்யப் படுகின்ற சேனையையும் புறங்காட்டி ஒடுவதில் நோக்கமுள்ளவாக ளான மன்னர்களையும் ஒடுகின்ற ரதிகர்களையுங் கண்டு என்புத்திரன் துண்டமடைந்திருப்பானென்று எண்ணுகிறேன் சிஷிக்கத்தகாத வனும் அகங்காரமுள்ளவனும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனும் இரத்திரியங் களை அடக்காதவனுமான தூயோதனன் ஊக்கமிழந்திருக்கின்ற சேனையைக்கண்டு என்னசொன்னான்? தானாகவே பெரும்பகையை உண்டிப்பணிக்கொண்டு யுத்தத்தில பெருமபான்மையாக அழிந்து

போயிருக்கின்ற சேனைகளையுடைய மித்திராவிக்கங்களாலே பலவாறு தடுக்கப்பட்டும் கேளாத துரியோதனன் அப்பொழுது யாது கூறினான்? யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் பிராகாவான துர்சாஸனன் கொல்லப்பட்டி அவனது இரத்தமானது குடிக்கப்பட்டதைப் பார்த்த துரியோதனன் என்னசொன்னான்? காந்தாரராஜனான சகுனியுடன் சோமது துரியோதனன், 'யுத்தத்தில் காணன அாஜுனனைக கொலவான்' என்று சபையின்கண் கூறினானல்லவோ? அத்தகைய காணன் கொல்லப்பட்டபிறகு துரியோதனன் யாதுகூறினான்? ஐயா! ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனி முற்காலத்தில் சூதாடிப் பாண்டவர்களை வஞ்சித்து ஸந்தோஷமடைந்தானல்லவோ? அந்தச்சகுனி காணன் மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தான்? பெரியவிலலைக் கையில் தாங்கிய வனும் ஸாதவதர்களுள் மகாரதனும் ஹருதிகனுடைய குமாரனுமான கிருதவாமா காணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யாது கூறினான்? ஸஞ்ஜய! தனுவேதத்தைக் கற்கவிரும்புகின்ற பரம்மக்ஷத்திரிய வையசியாகள எவருடைய சினைகூடிய விரும்புகிறார்களோ, புத்தி மானும் யெளனமுள்ளவரும் நல்ல வடிவத்தையுடையவரும் பார்ப்பதற்கு இனியதோற்றமுள்ளவரும் மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவருமான அந்தஅஸுவததாமா கர்ணன் கொல்லப்பட்டபிறகு யாது மொழிந்தார்? ஐயா! தனுவேதத்தில் ஆசாரியரும் ரதிகசிரேஷ்டரும் கௌதம குலத்தவரும் சரதவானுடைய குமாரருமான அந்தக் கிருபாசாரியா காணன் மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தனா? மதாதேசத்தககு அராசனும் சிறந்த விலலாளியும் யுத்தத்தில் ஸமாததனும் ஸாரதயம் செய்வதில் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் பலசாலியும் * ஸௌவீரதேசாதிபதியுமான சலயன் காணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு என்னசொன்னான்? யானேபோல ஜயிக்கமுடியாதவர்களான எல்லா யுத்த வீரர்களும் காணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யாது சொன்னார்கள்? ஸஞ்ஜய! பூமண்டலத்திலுள்ள எந்தஅராசர்கள் யுத்தஞ் செய்வதற்காக வந்துசோந்தார்களோ அவர்கள் வைகாத்தனன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யாது உரைத்தனா? ஸஞ்ஜய! வீரரும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவரும் புருஷ ஸரேஷ்டருமான துரோணா கொல்லப்பட்ட பிறகு, பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸைனியங்களுக்கு எவர்கள் தலைவர்களானார்கள்? ஸஞ்ஜய! ரதிகர்களுள் ஸரேஷ்டனும் மதாதேசத்தராசனுமான சலயன் காணனுக்கு ஸாரததியும் செய்யும் விஷயத்தில் எவ்வாறு ஏறபடுத்தப்பட்டான்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக

* 'சிறந்தவீரனும்' என்றும் கொள்ளலாம்.

யுத்தஞ்செய்கின்ற வீரனான ஸூதபுத்திரனுடைய வலப்பக்கத்திலுள்ள படையை எவர்கள் காப்பாற்றினார்கள்? கர்ணனுடைய இட பக்கத்திலும் பின்புறத்திலுமுள்ள படையை எவர்கள் பாதுகாத்தார்கள்? எந்தச் சூரர்கள் காணனைவிட்டு விலகாமல இருந்தார்கள்? எந்த அறப்புகள அவனைவிட்டு ஓடினார்கள்? நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்பொழுது மகாரதனானகாணன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? மகாரதர்களும் வீரர்களும் பாண்டவர்கள் தாங்களாகவே மேகங்கள் மழையைப் பொழிவதுபோல சரமாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டு எவ்வாறு பகைவர்களை எதிர்த்தார்கள்? ஸனாஜய! ஸர்ப்புகழமுள்ள தம் தேவஸம்பந்தம் பெற்றதும் மகிமைதங்கிய பாண்டவர்களுள் சிறந்ததுமான அந்தக் காணனுடைய நாகாஸ்திரமானது அப்பொழுது எவ்வாறு பயனற்றகாயிற்று? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக ஸனாஜய! உத்தமனான கர்ணன் கொல்லப்பட்டபிறகு, மேனமையைபிழந்த என்னுடைய சேனையானது மிச்சமிருக்குமென்று நான் எண்ணவில்லை வீரர்களும் சிறந்த விலலாளிகளும் என்னிமீததம் உயிரைவிடத் துணிந்தவர்களுமான அந்தப் பிஷ்மரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டியான் ஜீவித்திருப்பதினால் யாக்யயன்? எவனுடைய இருகைகளுடைய பலமும் பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலத்திற்குச் சமமானதோ அப்படிப்பட்ட காணன் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டானென்பதை நினைத்தது நினைத்தது நான் ஸஹிக்கவில்லை. ஸனாஜய! துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே, புருஷ்சிரேஷ்டர்களான கௌரவர்களுக்குப் பகைவர்களோடு யுத்தத்தில் எது நடந்ததோ அதனை எனக்குச் சொல்லவேண்டும் எவ்வாறு கர்ணன் குந்திபுக்திரர்களுடன் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தான்? எவ்வாறு பகைவர்களைக் கொன்று தானும் உயிரை இழந்தான்? அந்த விஷயத்தை எனக்குக் கூறக்கடவாய்” என்று சொன்னான்

ஏழாவது அத்தியாயம்.

(அஸ்வத்தாமாவ்னுடைய சோற்படி தூர்யோதனன் கர்ணனை ஸேனு பதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்ததும், கர்ணன் யுத்தத்தின் பொருட்டுச் சேனையை ஏவியதும்.)

ஸனாஜயன், “பாரதரே! மகாராஜரே! அந்தத் தினத்தில்தான் சிறந்த விலலாளியான துரோணர் கொல்லப்பட்டவும், மகாரதரான துரோணபுத்திரருடைய சங்கலபம் பயனற்றதாகச் செய்யப்பட்டவும்,

கௌரவர்களுடைய ஸேனையை முதலிடமும் ஓடவும், பார்த்தன் தன் னுடைய சேனையை அணிவகுத்து ஸகோதரர்களால் சூழப்பெற்று நின்றான். பார்த்தன் சிறந்தவரே! உமது புத்திரனான துரியோதனன அர்ஜுனன் அவ்வாறு யுத்தத்திற்கு ஸன்னதத்தை நிற்பதை அறிந்தும், ஓடுகின்ற தன் படையையுங்கண்டும் பெளருஷத்தினாலே தன் சேனையைத் தடுத்தான் பார்த்தே! அப்பொழுது துரியோதனன, தன் புஜபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு தன்னுடைய சேனையை நிலைநிறுத்தி ஜயத்தை அடைந்தவர்களும் முயற்சியுடையவர்களும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும் பகைவாருமான பாண்டவாருடன நெடுங்காலம் போராடிக் குறித்து ஸந்தியாகாலம் வந்தவுடனே யுத்தத்தை நிறுத்தினான் சிறந்தபலமுள்ளதும் கோரூபமுள்ளதும் அதிகமான பசிதாக்களுள்ளதும் துரோணருடைய வத்ததினால் அதிக சிரமத்தையடைந்ததுமான அநாதக்கௌரவசேனையை (யுத்தத்தினின்றும் விலக்கி) பாசறையை அடையச் செய்தான். யுத்தத்தில கோரமான கார்யத்தைச் செய்து தீனஸவருபதையைடைந்த அநாத சேனை இருபபிடத்தை அடைந்து அன்றிரவுமுழுவதும் இளைப்பாறி ஸந்தோஷமடைந்ததாகியது. கௌரவர்கள் ஒன்றுகூடிச் சேனைகளை (யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும்படி செய்து) தமது பாசறையை அடைந்து ஒருவரோடொருவராக மந்திராலோசனை செய்தார்கள். அவர்கள் ஸுகமான சயனங்களில் தேவர்கள் வீற்றிருப்பதுபோல உத்தமமான விரிப்புக்களுள்ள சிறந்த கட்டிடங்களிலும் உத்தமமான ஆஸனங்களிலும் வீற்றிருந்தார்கள் பிறகு, துரியோதனராஜன் அநாத மகா வில்லாளிகளை அழைத்து மிக்க இன்பமான நலவாராதையினாலே அச்சமயத்திற்கேற்பச் சொல்லலானால் 'புத்திரமன்களுள் சிறந்தவர்களே! இவ்வாறு இக்காரியம் நடந்துபோனபிறகு எது முக்கியமாக இனிச்செய்யத்தக்கதோ அதனை நீங்களனைவரும் விளம்பயின்றிச் சொல்லுங்கள்' என்று சொன்னான். ராஜாவான துரியோதனனாலே இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது விம்மாஸனத்தை அடைந்திருக்கின்ற புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள் யுத்தம்செய்வதில் நோக்கமுள்ளவர்களாகப் பறப்பலளித்தமான சேஷ்டைகளைச் செய்தார்கள் மேதாவியும் வாக்யங்களை அறிந்தவரும் ஆசாரியபுத்திரருமான அஸுவத்தாமா யுத்தத்தில பிராணன்களை ஹோமம்செய்ய எண்ணங் கொண்டவர்களான அந்த அரசர்களுடைய இங்கிதங்களைக் கண்டு பாலஸூரியனுக்கு ஸமமான காந்தியுள்ள துரியோதனராஜனுடைய முகத்தை நன்றாக ஏறிட்டுப்பார்த்துப் பின்வரும்வாக்கியத்தை உரை

க்கலாநர். 'ஸ்வாமிபக்தி, தேசகால முதலானவைகளுடைய ஆணுகூலயம், அவ்வாறே பலம், நீதி ஆகிய (இவைகளை) அர்த்தஸாத கங்களான உபாயங்களென்று பண்டிதர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளோ தெய்வபலத்தைச் சார்ந்திருக்கின்றன. நம் முடைய (சுகூடில) உலகத்திலுள்ள ஒப்பற்ற வீரர்களும் தேவர்களுக்கொப்பானவர்களும் மகாரதர்களும் நீதியுள்ளவர்களும் முயற்சியுள்ளவர்களும் ஸமாப்தர்களும் பிரீதியுள்ளவர்களுமாயிருந்தவர்களனைவரும் கொல்லப்பட்டார்கள். வெற்றியைப்பற்றி நாம் ஒருபோதும் வெறுப்படையதற்காது. எல்லாக் காரியங்களும் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டால் தெய்வமும் அணுகூலமாக்கப்படுகிறது. பாரத! அப்படிப்பட்ட நாம் மனிதர்களுள் உத்தமனும் யுத்தவீரர்களுக்குரிய எல்லாக்குணங்களுமுள்ளவனுமான காணனையே ஸேனாதிபதியினுடைய ஸ்தானத்தில் அபிஷேகஞ்செய்விப்போம். அவனைச் சேனாதிபதியாக்கிக்கொண்டு பகைவர்களைக் கொல்லுவோம். இந்தக் காணனே அதிக பலசாலி; சூரன்; அஸ்தரகநில தோச்சியுள்ளவன்; யுத்தத்தில் கொடிய மகன்கொண்டவன்; யமனைப்போலத் தாங்கமுடியாகவன், யுத்தத்தில் சக்தாருக்களை ஜபிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவன்' என்றார். மகாராஜே! ஆசார்யயுத்திரரிடத்தினின்று இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு உமது குமாரனான துரியோதனன் அப்பொழுது மனத்தில் மிக்க பிரீதியையடைந்தான் அப்பொழுது, அவன் பீஷ்மரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டபிறகு, காணன் பாண்டவர்களை ஜபிக்கப்போகிறுனென்று காணனிடத்தில் அதிக ஆசையைதான். பாரதே! பிறகு, அவன் அந்த ஆசையை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு சமாதானமடைந்து இனிமையோடும் மரியாதையோடும் கூடியதும் யதார்த்தமானதும் தனக்கு நன்மையானதும் மங்களகரமானதும் பிரியமானதுமான அஸ்வத்தாமாவிஷ்டைய அந்த வாதசையைக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்தான். மகாராஜே! துரியோதனன் பிரியமானதும் மரியாதையோடிகூடியதும் உண்மையானதும் தனக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதுமான அஸ்வத்தாமாவிஷ்டைய வாதசையைக்கேட்டுத் தன்மனத்தை நிலைநிறுத்துகிக்கொண்டிம் புஜபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டும் ராதேயனை நோக்கி, 'காண! உனனுடைய வீரத்தையும் என்னிடத்திலுள்ள உத்தமமான நேசத்தையும் அறிவேன மிக்க தோள்வலியமைந்தவனே! அவ்வாறிருந்தும், உன்னை நோக்கி ஹிதமான வாதசையைச் சொல்லப்போகிறேன். வீரனே! கேட்டுவிட்டு உன்மனத்திற்கு

எது ருசிக்கிறதோ அதனை இஷ்டப்படி செய். நீயோ மிகவுந்
 கற்றறிந்தவன். எனக்கு எப்பொழுதும் உத்தமமான கறு. என்
 னுடைய ஸேனாபதிகளும் அதிரதர்களுமாயிருந்த பீஷ்மரும் துரோ
 ணரும் மாண்டனர். அவ்விருவரைக்காட்டிலும் அதிக பலமுள
 ளவனுள் நீ ஸேனாபதியாகவேண்டும். சிறந்த விலலாளிகளான
 அவ்விருவரும் முதியவர்கள்; தனஞ்ஜயனிடத்தில் பறறுதலுள்ள
 வர்கள். ராதேய! உன் வாராததையினால் வீரர்களான அவ்விருவர்
 ளும் என்னை நன்குமதிக்கப்பட்டார்கள். பீஷ்மா பாட்டராயிருந்
 தமைபற்றி அவரால் பாண்டவர்கள் மகாயுத்தத்தில் பதாநாள முழு
 மையும் சூழிக்கப்பட்டார்கள் ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிட்ட
 போது, பிதாமகரானபீஷ்மர் மகாயுத்தத்தில் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்
 கொண்டு பலகுளனலை கொல்லப்பட்டார். ஆண்மையிற சிறந்
 தவனே! மகாவிலலாளியான அந்நப பீஷ்மா கொல்லப்பட்டு அவ
 விதமான * சரதலபததிற பதித்திருக்கையில் உன்னுடைய சொற
 படி துரோணா தலைவரான அந்நத துரோணராலும் பாரதர்கள்
 சிஷ்யர்களாயிருக்கின்றகாரணத்தால் சூழிக்கப்பட்டார்களென்பது
 என்னுடைய எண்ணம். பிராயமுதிர்ந்தவரான அந்நத துரோணரும்
 திருஷ்டதயுமனனால் சீக்கிரமாகக் கொல்லப்பட்டார். ஒப்பற்றவலிமை
 யுள்ளவனே! பிரதானர்களான அவ்விருவரும் கொல்லப்பட்ட பிறகு,
 நான் என்ன ஆலோசித்தபோதிலும் யுத்தத்தில் உனக்குச் சமமாக
 வேறொரு போர்வீரனைக் காணவில்லை. நீ ஒருவனே நமக்கு வெற்றி
 யைக் கொடுப்பதில் திறமையுள்ளவன். ஸந்தேகமில்லை முந்தியும்
 இடையிலும் பிந்தியும் உனனால் நன்மையே செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
 அப்படிப்பட்ட நீ பாரததைத் தாங்கும் காளைபோல யுத்தத்தில் பாரத
 தைத் தாங்குவதற்குத் தகுந்தவனாயிருக்கிறாய் நீ உன்னை நீயாகவே
 ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்துக்கொள். அழி
 வற்றவரும் பிரபுவுமான ஸுபரம்மன்யா தேவதைகளுக்கு ஸேனாபதி
 யாயிருப்பதுபோல இந்நகர்களுள் ரவசேனைக்கு நீ பதியாயிருந்து வகிக்க
 வேண்டும். மகேந்திரன் அஸுரர்களைக் கொல்லுவதுபோலப் பகை
 வர்களுடைய கூட்டங்களை யெல்லாம் நாசஞ்செய் யுத்தத்திலமுயற்சி
 யுடன் நிறுன்ற உன்னைக்கண்டு மகாரதர்களான பாண்டவர்களும்
 பாஞ்சாலர்களும் திருமலைக் கண்ட அஸுரபோல ஒடப் போகிறா
 கள். ஆண்மையிற சிறந்தவனே! ஆதலால், இந்நப பெருஞ்சேனை
 யை நடத்தது. நீ முயற்சியுடையவனாக நிலைபெற்றிருக்கையில், மந்த

* பாணததாலாங்கிய படுககை.

புத்தியுள்ள பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களும் மந்திரிகளுடன் ஓடப்போகிறார்கள். உதிக்கின்ற சூரியன் தன் தேஜஸி னாலே நன்றாகத் தபிக்கச் செய்துகொண்டு மிகக் இருளை நீக்குவது போலப் பகைவாக்களை நீ தபிக்கச் செய்' என்று கூறினான்.

அரசனான தூரியோதனன் அரசாளுகளுடைய மத்தியில் இவ்வாறு சொல்ல, மிகக் பஜ பலமுள்ளவனும் மனத்தில் அன்புள்ளவனும் மிக்க வலிமையுள்ளவனும் ராதாபுத்திரனுமான கர்ணன் தூரியோதனனை ஸந்தோஷமடையும்படி செய்துகொண்டு பின்வரும் வாததையைச் சொல்லலானான். 'காந்தாரியின புத்திரனாகிய தூரியோதன! மைந்தாகளோடும் ஜனாததனனோடும் கூடின எல்லாப் பாண்டவர்களையும் உன் முன்னிலையில் யான் ஜயிப்பேன் உனக்கு யான் ஸேனாபதியாக ஆகப்போகிறேன் இவ் விஷயத்தில் ஐயமில்லை. மகாராஜனே! உறுதியுடனே இரு. பாண்டவர்களை ஜயிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணு' எனகிற இரத விஷயம் உன்னுடைய ஸன்னிதானத்தில் முன்னமே எனனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்றான். மகாராஜரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட தூரியோதனராஜன், தேவர்கள் ஸகந்தரை ஸேனாபதியாகச் செய்ததுபோலக் கர்ணனை ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் வைத்து வெகுமானிப்பதற்காகத் தேவர்களோடு சேர்ந்து இரதிரன் எழுந்திருப்பதுபோல அரசர்களுடன் எழுந்திருந்தான அரசரே! பிறகு, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான தூரியோதனன் முதலான மன்னர்கள் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி காணனுகு அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். வெண்பட்டினால் மூடப்பட்டு அத்திப் பலகையினால் செய்யப்பட்ட துமான பீடத்தில் இனிது வீற்றிருக்கிற காணனை, சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி அபிஷேகத்திற்கு வேண்டியவைகளால் நன்றாக நீர்ப்பட்ட ஸவாணமயமான தீர்த்த கடங்களுக்கும் மந்திரங்களால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட மண்மயமான தீர்த்த கடங்களுக்கும் ஜலத்தால் நீர்ப்பட்ட யானைகளுடைய தந்தங்களால் செய்யப்பட்ட பாததிரங்களாலும் (தீர்த்தத்தால் நிறைக்கப்பட்ட) கடகமிருகங்களினால் யுகொம்புகளாலும் மகா விருஷபங்களுடைய கொம்புகளாலும் அவ்வாறே இரத்தினங்களோடும் முதலுகளோடும் கூடியவைகளும் பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடியவைகளுமான மற்ற ஒளஷத்தங்களாலும் சாஸ்திரத்தில் காணப்பட்டிருக்கிற முறைப்படி அபிஷேகம் செய்தார்கள். சிறந்த பீடத்தில்வைத்து அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட அரத மகாதமாவான காணனைப் பிராம்

மணர்களும், ஷுத்திரியர்களும், வைஸயர்களும், * ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட சூத்திரர்களும் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். ராஜேந்திரரே ! அபிஷேகம் செயவிக்கப்பட்டவுடன், பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவனான ராதேயன் ஸுவர்ணங்களாலும் பசுக்களாலும் தனத்தினாலும் உத்தம பிராம்மணர்களை (தருபதி செயவித்தது) அவர்களால் தனக்கு (ஸ்வஸ்தியனங்களைச்) சொல்லும்படி செயவித்தான். ராதா புத்திரனான அவன் உதயகாலத்தில் சூரியன் பிரம்மவாதிகளால் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்படுவதுபோல † ஸூதர்களாலும் ‡ மாகதர்களாலும் § வந்திகளாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பெற்று மிகவும் பிரகாசித்தான் பிறகு, புண்ணியாஹ மந்திர கோஷங்களும் வாதய கோஷமும் சூரர்களுடைய ஜயசப்தமும் நிரம்பின அவவிடத்தில் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிற அரசாக்களையென்றும் ராதேயனைப் பார்த்து 'ஜயிப்பாயாக' என்று கூறினார்கள் வந்திகளும் பிராம்மணர்களும் புருஷ சிரேஷ்டனான அவனைப்பார்த்து 'கோவிந்தனேயும் துணை வீரர்களோடுகூடின அநதப பாரததர்களை மகாயுத்தத்தில் ஜயிப்பாயாக, ராதேய ! உதிக்கின்ற சூரியன் உக்கிரமான கிரணங்களாலே இருளை எப்பொழுதும் நாசம்செய்வதுபோல நமக்கு ஜயமுண்டாகும் பொருட்டுப் பாஞ்சாலர்களுடன்கூடின பாரததர்களைக் கொல்வாயாக ஜவலிக்கின்ற ஸூரியகிரணங்களைக் கோட்டான்கள் பாரக்கமுடியாததுபோல உன்னை விடப்பட்ட பாணங்களைக் கேசவனுடன்கூடின பாண்டவர்கள் பாரக்கவும் சகதர்களல்லா யுத்தத்தில் வஜராயுத்ததைக் கையிலகொண்ட மகேந்திரனுடைய முன்னிலையில் அஸ்பார்கள நிற்பதற்குச் சகதியுள்ளவர்களாகாததுபோல உனக்கு முன்னிலையில் பாஞ்சாலர்களுடன்கூடின பாரததர்கள் நிற்பதற்குச் சகதியுள்ளவர்களாகாக்க' என்று கூறினார்கள் உபசரிக்கப்பட்டவனும்ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்படுகின்றவனும் நண்பர்களுடைய ஸமூகங்களாலே சூழப்பட்டவனுமான அநதக காணன் ரோஷந்தினால் சிரித்ததுகொண்டு துரியோதனனைப்பார்த்துப் பிரியமான வாககியத்தை உபைகலானான் 'ஓ! துரியோதன! இப்பொழுது சேனையுடனும் பாண்டவ வீரர்களுள் சிறந்தவர்களுடனும் பங்குகளுடனும் கூடிய பலமுடனான உனது பிரியத்திற்காக நாசம்செய்யப்போகிறேன் மலைகளை

* 'ஸமமதா:' என்பது மூலம், 'நன்குமதிக்கப்பட்ட' என்றும் கொள்ளலாம். † பௌராணிகர்கள். ‡ வம்சாவளியை வாணிககிறவர்கள்.

§ ஸ்தோத்திரம் செய்யவர்கள். ஆதிபாவம் 354-ம் பக்கம் குறிப்பிலும் காண்பர்வம் 14-ம் பக்கத்திலும் காண்க.

யும் கடல்களையும் தீவுகளையுமுடையதும் பாண்டவர்களையிழந்தது
 மான பூமியை நீ ஆளுவாயாக பிள்ளைகளிடத்திலும் பேரன்னிடத்
 திலும் பேரன்களின் பிள்ளைகளிடத்திலும், (அரசுச் செல்வத்தை)
 நிலைநாட்டப்போகிரும். பகைவர்களை அழிப்பவனே ! உனக்குப் பிரி
 யத்தைச் செய்கிறவியுஷயத்தில எனக்கு ஸஷிக்கக்கூடாதது ஒன்று
 மில்லை ஆதமஜனானமுள்ளவனுக்கு வித்தியுண்டாவதுபோல ஸத்
 யத்திலும் தாமத்திலும் பறறுதலுள்ள எனக்குக காயவித்தி உண்
 டாகும்' என்றான். அபிஷேகம் செயளிகுபபட்ட அநத ராதேயன்
 அளவுகடந்த ஒளிபுள்ளவனான வேறொரு ஸூரியன்போல ரூபத்தினு
 லும் ஒளியினாலும் மிகவிளங்கினான் உம்முடைய குமாரன் காலத்தி
 னால தூண்டப்பட்டு ஸேனாபதி ஸதானத்தில ராதேயனை அபிஷே
 கம் செயளித்தநால அப்பொழுது தன்னைக கிருதாராதத்தை எண்
 ணிக்கொண்டான் பகைவர்களை அழிப்பவனான காணலும், அரசு
 னிடத்தினின்று படைத்தலைமையைப்பெற்று, சூரியன் உதயமான
 வுடன, புத்த ஸன்கைகதுகருக கட்டளையிட்டான். பாரதரே ! கர்
 ணன் அநத இடத்தில் உம்முடைய புத்திராகளால சூழப்பெற்றுத்
 தாரகாஸூர புத்தநதில தேவர்களால சூழப்பட்ட சுபிரம்மன்யர்
 விளங்கியதுபோல விளங்கினான்" என்று கூறினான்.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் வ்யூகங்கள் வதத்து யுத்தத்திற்காகப்
 புறப்பட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், “ ஸுஜய ! அப்பொழுது சூரியகுமாரனான
 காணன் ஸேனாபதி ஸதானத்தைப் பெற்று, ராஜாவான துரியோத
 ணன் பிராதானைப்போல நேசத்துடன்கூடிய வசனத்தை உரைக்கக்
 கேட்டான் என் புத்திரனுக்கு எப்பொழுதும் இனியவனும் பிரியத்
 தைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவனும் பேரறிவாளனுமான கர்ணன்
 என்ன செய்தான் ? அதனை எனக்குச் சொல்லு ” என்று வினவ,
 ஸுஜயன் ரொல்லலானான்

“பரதரிற் கிறந்தவரே ! உம்முடைய புத்திராகள காணனுடைய
 அபிப்பிராயத்தையறிந்து ஆனந்த வாதநிய கோஷத்தை முன்னிட்டு
 யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகும்படி கட்டளையிட்டாகள. பெரிதான
 பின்னிரவில் உம்முடைய படையில, ‘யுத்த ஸன்கைம், யுத்த ஸன்
 கைம்’ என்கிற பேரொலி விரைவாகத் தோன்றியது. அரசரே !

பிறகு, ஸாமர்த்தியமுள்ள சிறந்த யானைகளுடைய முழக்கமும் மூக்கணைகளோடுகூடிய தேர்களினொலியும் ஸன்னகததுடன்கூடிய மனிதர்களின் ஆரவாரமும் குதிரைகளின் கனைப்பும் பரஸபரம் சண்டைக்காக விரைநது அழைக்கின்ற யுத்தவீரர்களின் விளித்தலும் ஆகிய இவற்றாலுண்டாகிய நெருங்கிய சபதமானது மிகப் பெருநி ஆகாயத்தை அளாவியதாகத் தோன்றியது. பிறகு, வெண்ணிறமுள்ள கொடி துணியுள்ளதும், கொக்கின் நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளையுடையதும், ஸுவாணமயமான பின்புறமுள்ள விலலோடுகூடியதும், யானைசசங்கிலியாகிற கொடியோடு கூடியதும், நூறு அம்புகூடுகளால் நிறைக்கப்பட்டதும், கதாயுதங்களையும் ரதகுப்புகளையுமுடையதும், சதகணிகளையும் கிங்கணிகளையும் சகதிகளையும் சூலங்களையும் தோமரங்களையும் தரித்ததும், விறகளோடுகூடியதும், கிராமலமான சூரியன்போன்ற காரதியுள்ளதும், (காற்றை) எதிராத பதாகையுடன்கூடினதுமான ரதத்தோடு காணன் காணப்பட்டான் அரசரே! ஸுவாணததால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய விலலை அசையும்படி செய்துகொண்டு, ஸுவாண ஸமூகங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட சங்கததை ஊநினான் புருஷஸுரேஷ்டரே! பெரிதானவிலலைக் கையில்கொண்டவனும் ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்றவனும் ரதிகாக்களுள் உத்தமனும், இருளை நாசம்செய்துகொண்டு உதிகுகின்ற சூரியன்போல நெருங்கமுடியாதவனுமான காணனைக்கண்டு, அங்குள்ள சில கௌரவர்கள், பீஷமரும், துரோணரும் மறறவாக்களுமாகிய வீரர்களின் (நாசத்தினாலுண்டான) வருத்தத்தை நினைக்கவில்லை ஐயா! பிறகு, காணன் யுத்தவீரர்களைச் சங்கததின் ஒலியினாலே விரைவுபடுத்திக்கொண்டு கௌரவாக்களுடைய பெரும் படையை யுத்தத்திற்கு இழுத்தான். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனும் பெரிய விலலைக் கையில்கொண்டவனுமான காணன் மகரவயூகம் வகுத்துக்கொண்டு, வெற்றி பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே பாண்டவர்களை அவ்வாறு எதிர்த்துச் சென்றான் வேந்தரே! மகரத்தினுடைய வாயில் காணன் நின்றான் சூரனான சகுனியும் மகாரதனான உலாகனும் அநதவயூகமகரத்தினுடைய இரண்டு கண்களிலும் நின்றாகள துரோணபுத்திரரோ (அநத மகரத்தின்) தலையில் நின்றா. ஸகோதரர்களனைவரும் கழுத்தில் நின்றாகள ராஜாவான தூய்யோதனன் பெருத்த சேனையினால் சூழப்பட்டு மத்தியிலிருந்து ராஜேந்திரரே! நாராயணனுடைய சேனைகளாகிய யுத்தத்தில் செட்டமதமுள்ள கோபாலாக்களோடு கிருதவாமா இடக்காலில் நின்றான்.

வேந்தரே ! சிறந்தவிலலாளிகளான திருகர்த்தவீரர்களாலும் தென் னாட்டு வீரர்களாலும் சூழப்பட்டு உண்மையான பராக்ரமமுள்ள கிரு பா வலககாலில் நின்றா மதரதேசத்தினின்றும் வந்திருக்கிற பெரிய சேனையுடன் சலயன் இடக்காலிறகுப் பின்புறத்தில் நின்றான். மகா ராஜே ! வந்தியபிரதீஜைஞானன் ஸ்ரீஷேனை ஆயிரம் ரதிகர் களாலும் முந்நாயுயானைகளாலும் சூழப்பட்டு வலககாலின் பின்புறத்தில் நின்றான். மகாவீரமுள்ளவர்களும் ஸ்கோதரர்களும் அரசர்சர்களுமான சித்திரனும், சித்திரவேனனும் அப்பொழுது பெரும் படையினால் சூழப்பட்டு வாலில் நின்றார்கள் ராஜேந்திரரே ! புருஷ சிரேஷ்டர்களுள் உத்தமனான காணன் அவ்வித ஸன்னகததோடி யுத்தத்திற்குப் புறப்படுகையில், தாமராஜா தனஞ்சயனே (மலர்ந்த கண்ணால்) பாதது, 'பாதத்' வீரனே! மகாரதர்களான வீரர்களாலே காக்கப்பட்டதும் காணனால் அணிவகுக்கப்பட்டதுமான கௌரவ சேனையானது இந்த யுத்தரங்கத்தில் எவ்விதமிருக்கிறதென்பதைப் பாரா மிக்க புஜபலமுள்ளவனே ! உத்தம வீரர்கள் கொல்லப்பட்டும் மிச்சமுள்ளவர்கள் வலிமை குன்றியிருக்கிற இந்தக் கௌரவசேனையை நான் துருமபுகுச சமமாக நினைக்கிறேன். ஸூதபுத்தரான காணன் ஒருவனே இந்தச் சேனையில் மகாவிலலாளியாக விளங்குகிறான். மகாபாகுபலமுள்ள பலகுன் ! மகாரதனும் தேவர்களும் அஸுரர்களும் கந்தாவர்களும் கினனரர்களும் சிறந்த உரக்களும் சோந்த சராசர வடிவமான மூவுலகங்களாலும் ஜயிக்கத் தகாதவனுமான அவனை இப்பொழுது கொன்று நீ வெற்றிபெறுவாயாக. (அப்படி செய்தால்), பன்னிரண்டுவருஷமாக வன்மனத்தில் கைத்திருக்கிற முள்ளானது எடுக்கப்பட்டதாகும் மிக்க புஜபலமுள்ளவனே ! இவ்வாறு அந்ரது விருப்பப்படி அணிவகு' என்று கூறினார். வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடைய அாஜுனன பிராதாவினுடைய இந்த வாரததையைக் கேட்டு அந்தச்சேனையை அாதத் சந்திர வபூகததால் எதிரா அணிவகுத்தான். அந்த வபூகததினிடப்புறத்தில் பீமவேனன் நின்றான். வலப்புறத்தில் சிறந்த விலலாளியான திருஷ்டத்யும்னன் நின்றான் ராஜாவான தாமபுத்திரரும் பாண்டவனான தனஞ்ஜயனும் நடுவில் நின்றார்கள். நகுலனும் ஸஹதேவனும் தர்மராஜருக்குப்பின்புறத்தில் நின்றார்கள் பாஞ்சாலராஜகுமாரர்களான யுதாமன்யுவும் உத்தமௌஜஸும் சக்ரரக்ஷகர்களாயிருந்து கிரீடியினால் காக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் அவனை விட்டு விலகாமலிருந்தார்கள். பாரதரே ! வீரர்களான மறற அரசர்கள் கவசம்பூண்டு உத்ஸாகத்துடனும்

முயற்சியுடனும் வயுகத்தில் இடம் தவறாமல நின்றார்கள் பாண்டவர்களும் மகா வில்லாளிகளாகிய உம்மைச் சோநதவர்களும், இவ்விதம் இந்தப் பெரிய அணியை வருத்த யுத்தத்தில் மனததைச் செலுத்தினார்கள். யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனாலே அணி வகுக்கப்பட்ட உம்முடைய சேனையைகண்டு பரதாக்களுடன் கூடின துரியோதனன் பாண்டவர்களைக் கொல்லப்பட்டவர்களாகவே எண்ணினான். அவ்வாறே, ராஜாவான யுதிஷ்டிரரும் அணிவகுக்கப்பட்ட பாண்டவ சேனையைக் கண்டு காணனுடன் கூடின கௌரவர்களைக் கொல்லப்பட்டவர்களாகவே எண்ணினான் அரசரே! பிறகு, இரண்டு சேனையிலும் பெருத்த சபததையுடைய சங்கங்கள உளதப்பட்டன. பேரிகைகளும் பணவங்களும் ஆனகங்களும் கோமுகங்களும் டிண்டிம வாதங்களும் ஜாஜாங்களும் எல்லாப் பகங்களிலும் அடிக் கப்பட்டன ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான சூராகளுடைய வலிமநாதமும் வெளிப்பட்டது வேந்தரே! குதிரைகளுடைய கனைத் தலாலுண்டான சப்தங்களும், யானைகளுடைய காஜைகளும், ரதசக் கங்களின் ஓரத்தினாலுண்டிபண்ணப்பட்ட கொடிய முழக்கங்களும் தோன்றின பாரதரே! அந்த மகாவயுகத்தின் முகத்தில் கவச மணிந்து பெரிய வில்லைக கையில் பிடித்து நிற்கின்ற காணைக்கண்டு ஒருவனவது அந்தச் சேனையில் துரோணருடைய நாசத்தினால் உண்டான துயரத்தைப் பாராட்டவில்லை வேந்தரே! மனங்களித்த மனிதர்களால் (நிறைந்த) இருதிருத்தச சேனையும் பராகிரமத்தினால் ஒன்றையொன்று வதம் செய்வதற்காக யுத்தம்செய்வதில் நோக்கமுற்றிருந்தன. ராஜேந்திரரே! பரஸபாம் வெற்றியடைவதில் அதிக பாரப்புடன் நிற்கின்ற இரண்டு சேனைகளையுங்கண்டு காணனும் அராஜனனும் சேனையின் மத்தியில் ஸஞ்சாரம் செய்தார்கள் அந்த இருதிருத்தச சேனையும் நாததனம் செய்கின்றவைபோல ஒன்றையொன்று எதிர்த்துக் கூடின இரண்டு கக்கி பரதிகக்கிகளினிடங்களினின்றும் யுத்தம் செய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் வெளிப்பட்டார்கள். மகாராஜரே! பிறகு, அனயோன்யம் எதிர்த்து அடிக்கின்ற மனிதர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் தோகளுக்கும் யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

(ஸங்குல யுத்திரம், பீமனூல் கேஷமதூர்த்தியின் வதழம்.)

உள்ளத்தில களிப்பு மிகக் குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் நிரம்பியவைகளும் தேவாஸூரசேனைகளுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பெரிய அவ்விரு சேனைகளும் ஒன்றையொன்று நெருங்கி மோதிக்கொண்டன பிறகு, பறையல ரதிகார்களும் குதிரைவீரர்களும் யானைவீரர்களும் உக்கிரமான பராகிரமமுள்ள காலாட்களும் தேகத்தையும் பாவங்களையும் நாசம்செய்யும் தனமையுள்ள யுத்தங்களை அதிகமாகச் செய்தனர். புருஷஸரேஷ்டாகள, காந்தியினாலும் தேஜஸினாலும் வாஸனையினாலும் (முறையே) பூண சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் தாமரைப் புஷ்பத்திறகும் ஸமானமான புருஷஸரேஷ்டாகளுடைய (தலைகளால்) பூமியை மூடினார்கள் யுத்தஞ் செய்கின்ற வீரர்களுடைய தலைகள் அத்த சந்திர பாணங்களாலும் பலலங்களாலும் கூசூரபரங்களாலும் கதிகளாலும் பட்டஸங்களாலும் கோடாலிகளாலும் அறுக்கப்பட்டன புஷ்டியுள்ளவைகளும் நீண்டவைகளுமான வீரர்களுடைய கைகள், ஆயுதங்களையும் தோள்வளைகளையுமுடையவர்களும் புஷ்டியுள்ளவைகளும் நீண்டவைகளுமான கைகளையுடையவர்களுமான வீரர்களாலே (அறுத்தது) பூமியில் தள்ளப்பட்டு விளங்கின தடிகுகின்றவைகளும் விரல்களோடும் உள்ளங்கையோடு வகூடியவைகளுமான கைகளாலே அகதயுத்தபூமி, கருடனூல சின்னபின்னம் செய்யப்பட்டவைகளும் கொடியவைகளும் ஐரதூதலைகளுடன் கூடியவைகளான ஸார்பங்களால் சூழப்பட்டதுபோல விளங்கியது. பகைவார்களால் கொல்லப்பட்ட வீரர்கள், புண்ணியமானது அனுபவித்து முடிந்தவுடன் ஸவாக்கவாஸிகள ஸ்மானங்களினின்று விழுந்துபோல யானைகளினின்றும் தோகளினின்றும் குதிரைகளினின்றும் கீழே விழுந்தார்கள். யுத்தத்தில் அதிக வீரியமுடைய சூரர்களாலே மற்ற வீரர்கள் பெரிய கதாயுதங்களாலும் பரிசங்களாலும் உல்கைகளாலும் அடிக்கப்பட்டு நூற்றுக்கணக்காக விழுந்தார்கள் மிகக் நெருக்கமான அந்த யுத்தத்தில் ரதங்கள் ரதங்களால் நாசம்செய்யப்பட்டன. மதங்கொண்ட யானைகள் மதங்கொண்ட யானைகளால் நாசம் செய்யப்பட்டன. குதிரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களால் நாசம் செய்யப்பட்டார்கள். ரதங்களாலே மனிதர்களும், யானைகளாலே ரதங்களும், காலாட்களால் குதிரைமீதுள்ளவர்களும், குதிரைக்காரர்களாலே காலாட்களும்,

யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் படுததாகள் யானைகளாலே ரதங்களும் குதிரைகளும் காலாட்களும், காலாட்களாலே ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும், குதிரைகளாலே ரதங்களும் காலாட்களும் யானைகளும், ரதங்களாலே மனிதர்களும் யானைகளும் நாசஞ்செய்யப்பட்டன தோகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் மனிதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் கைகாலங்களாலும் சஸ்திரங்களாலும் ரதங்களாலும் மிகக் துன்பம் செய்யப்பட்டது அவ்வாறு, அநதபபடையானது சூரர்களாலே வதம்பண்ணப்பட்டு நாசம் அடையும்போது, பீமலேனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவர்கள் நம்மை எதிர்த்துவந்தனர் திருஷ்டதபும்னனும் சிகண்டியும் நரெரபதிபுத்திரர்களும் பாபதரர்களும் ஸாதயசியும் சேகிதான ஹம திராவிட தேசத்திலுண்டான ஸைனிகர்களோடு எதிர்த்தார்கள் அகனறமாரபையுடையவர்களும் நீண்டகைகளை யுடையவர்களும் உயரந்தவர்களும் அகனற கண்களையுடையவர்களுமான பாண்டியர்களும் சோழர்களும் கேரளர்களும் பெரிய வ்யூகத்தால் சூழப்பட்டார்கள் பூஷணங்களை அணிந்தவர்களும்* சிவந்த பறங்கையுடையவர்களும் மதங்கொண்ட யானைபோல வலலமைபொருந்தியவர்களும் பறபலவிதமான சாயவஸ்திரங்களை தரித்தவர்களும் வாசனைப்பொடிகளால் பூசப்பட்டவர்களும் கத்திகளைக் கட்டிக்கொண்டவர்களும் பாசத்ததைக் கையில்கொண்டவர்களும் யானைகளை எதிர்த்துநின்றவர்களுமான வீரர்களானவரும் *சமமானமான ம்ருதயுவையுடையவர்களாயிருந்ததுகொண்டு ஒருவரை விட்டு ஒருவர் விலகினால்களிலே பூஷணத்தை அணிந்தவர்களும், விறகளைக் கையில பிடித்தவர்களும், நீண்ட மயிரகளையுடையவர்களும், பிரியமான வாதத்தையைச் சொல்லுகின்றவர்களும், கோரமான ரூபத்தையும் பராகரமத்தையுமுடையவர்களுமான காலாட்கள் பாண்டங்களால் அடக்கப்பட்டார்கள் பிறகு, சேதிதேசத்தவர்களும், பாஞ்சாலர்களும், கேகயர்களும், காஞ்சார்களும், கோலலர்களும், காஞ்சி தேசத்து வீரர்களும், மாந்தர்களுமான மறறச சூரர்கள் ஒழிநாகள். அவர்களுடைய ரதங்களும், குதிரைகளும், யானைகளும், உத்தமாகளும் பயங்கரர்களுமான காலாட்களும், பலவிதமான பாண்டங்களின் ஒலிக

* 'வெற்றிபையே கருதினவர்களைக்கையால் மரணத்தையும் உயிர்வாழ்வையும் ஸமமாக கிணத்தவர்கள்,' என்றவது 'மாண்டல எல்லாரும் மாளுவோமென்று ஒரே தீர்மானமுள்ளவர்கள்' என்றவது கருத்தது.

ளால களிப்படைநடு நாததனம் செய்தாகாள் ; சிரிக்கவும் சிரித்த
 தார்கள் விருகோதாய யானையின சுழுத்தின்பீதேறி * தத்தமர்களான
 * மகாமாதத்திராகாளால் சூழப்பட்டுப் பெரிதான ஆதகா சேனையின
 நடுவில் உம்மைசேதாதகவானை விடுதல் தவநதான் மிகநக உநடு
 மானதும் முறைபயடி பழங்கபட்டடதமன ஆதக உத்தமமன
 தயான து, உநடுகின்ற சூரியனுடன கூடின உதயபாவத்ததின்
 நுனிபிஷுள்ள ஒருவீதிபேதல விளங்கியது விருமாமமன தாம
 உத்தமமன இரத்தினங்கனாவே அலங்கரிக்கப்பட்ட தமன ஆதக
 பீமலேனவுடைய சிறந்த கவமதான து தந்நிபிஷுல் ககூத்திபங்க
 ளால் வியாபிக்கபட்ட சரக்காலத்திஷுள்ள ஆதாயதையிளால்
 விளங்கியது. தோமாதிகதை 19 பிஷுபிஷுல் விளைவுள்ள கை
 யையுடையவனும் அழகிய சிவ காதகநிபயன உர காரக ஆலங்க
 ரிக்கப்பட்டவனும் சரக்காலத்திஷுல் கிளியுள்ள சூரியனுடைய
 காரதிடொன்ற காதநிபையுடைய வரகான ஆதகபிஷுல் கஜவி 90
 சததுருக்களை அதிமதகக் தொந்திஷுள்ள ஆதகபிஷுல் கஜவி 90
 மீதுள்ள கைமதாதகநி து கடுவா சிவ ஆதகபிஷுல் கஜவி 90
 லேனமுக்கதில் ஆதகநிஷுல் ஆதகநிஷுல் கஜவி 90 விடுதல் தவநதான்
 னுண் பரிபுஷமன தோதாயுள்ளவிஷுல் கஜவி 90 விடுதல் தவநதான்
 அவளிர்வருகரும தமர்ஷிபிஷுல் கஜவி 90 விடுதல் தவநதான்
 பெரிய பாவதங்களுக்கூ சரகான சிவ தவநதான் சரகான
 கேரிட்டது னுண் திரிடொண்டி சிவ தவநதான் சரகான சிவ தவநதான்
 வாகளும் வீரகளுமன அவளிர்வருகரு சூரியநிஷுல் கஜவி 90
 பிகாசிக்கின்ற தோமாதகநிஷுல் கஜவி 90 விடுதல் தவநதான்
 பிளகது வமிமமகாதகநிஷுல் கஜவி 90 விடுதல் தவநதான்
 லிருந்து மண்டலகாதகநிஷுல் கஜவி 90 விடுதல் தவநதான்
 கையில்கொண்டி பரிபுஷமன அடித்ததான அவளிர்வருகரு வமிமம
 நாதகனாலும் தோனைத்தட திம் ஒலிகளாலும் பாணசபதங்களாலும்
 நாறபுறங்களிலும் ஜனங்களைச் சந்தித்தாங்குகுமபடி செய்துகொண்டு
 வமிமமகாதக செய்தாகாள் மகாபலசாலிகளும் ஸமாததகளுமான
 அவளிர்வருகரு உயரத்தூக்கிய கைகையுடையவைகளும் காறறினால
 அலைக்கப்பட்ட கொடித்தூணிகளை யுடையவைகளுமான இரண்டு
 யானைகளிலிருந்து கொடிநததாகள மாறிககாலத்தில் இரண்டு
 மேகங்கள நீரைப்பொழிவதுபோல அவளிர்வருகரு சக்திகளையும்
 தோமாதகளையும்பொழிந்தும் ஒருவாள்லிலை மறொருவா துணிததும்

* யானைவீரகள்.

விம்மலாதஞ்செய்தார்கள் அப்பொழுது, சேஷமதூரத்தி பீமனைத் தோமரத்தினால் நடுமார்பிலடித்துக் காஜித்துக்கொண்டு அறிவேந்த துடன் வேறு ஆறுதோமரங்களாலும் பிளந்தான கோபத்தால் ஜவலிகின்ற சரீரத்தை யுடைய அநதபீமவேனன் தேகத்திலுடைய தோமரங்களாலே மேகங்களைடுகூடின கிபணங்களுள்ள சூரியன் போல விளங்கினான். பிறகு, முயற்சியுள்ளவனான அவன் சூரியன் போன்றவாண்முள்ளதும் நோகசசெலவுகின்றதும் இரும்புமயமுமான ஒரு தோமராயுத்தத்தைச் சத்துருவினமீது பிரயோகித்தான பிறகு, கருசதேசாதிபதியானவன் விலலைவளைத்து பத்தபாணங்களாலே தோமரத்தை யறுத்து அறுபத்துபாணங்களாலே பாண்டவனை அடித்தான் பிறகு, பாண்டுபுத்திபனான பீமன் மீட்கநதினலுடி முழுகம்மேயன்ற சபுத்த துடனகூடின விலலை எடுத்தது உருகசபுத்துகக் கொண்டு அமபுகளாலே பகைவனுடைய யானையை அடித்தான் பீமவேனனால் யுத்தத்தில் பாணஸமூகங்களால் அடிக்கப்பட்ட அநத யானை இழுத்தபாபிடிக்கப்பட்டும் காற்றினால் அலைக்கப்பட்டமேகம் போல நிலைபெறவில்லை பெருங்காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகமானது பெருங்காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மேகத்தை எதிர்த்ததுபோல பீமவேனனுடைய பயங்கரமானசிறந்தயானையானது அநதயானையை எதிர்த்தது பிரதாபராலியான் சேஷமதூரத்தி தன்னுடைய யானையை அடக்கிக்கொண்டு தன்னைநோக்கிவந்த பீமவேனனுடையயானையை அடித்தான் பிறகு, நனகுபிரயோகிக்கப்பட்டதும் வணங்கின கணுக்களுள்ள துமான பாணத்தினால் பீமன் பகைவனுடையவிலலையும் வெட்டி யானையையும் அடித்தான் பிறகு, யுத்தத்தில் கோபங் கொண்ட சேஷமதூரத்தி பீமனை மனங்கலங்கசெய்து அவனுடைய யானையையும் நரரசபாணங்களாலே எல்லா மாமஸ்தானங்களிலும் அடித்தான் பாரதரே பீமவேனனுடைய அநதமஹாகஜம் கீழே விழுந்தவிடத்து பீமவேனன் யானைவிழுவதற்குமுன்பே துள்ளிக்கொடுத்தது பூமியிலநின்று கதையினாலே அநதசேஷமதூரத்தியினுடைய யானையை நன்றாக நொறுக்கினான் தவம்ஸமசெய்யப்பட்ட அநத யானையினிடத்தினின்று சேஷமதூரத்தி துள்ளிக்கொடுத்தது கூர்மையுள்ள கத்தியை எடுத்தது பாண்டவனை எதிர்த்தோடினான ஆயுத்தத்தை எடுத்தது எதிர்த்துவருகின்ற சேஷமதூரத்தியை வருகோதரன் கதையினால் கொன்றான் அவ்வாறு அடிக்கப்பட்ட சேஷமதூரத்தி வஜரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட ஒருவிமமமானது, வஜரத்தி

* 'சுஷ-ரேண' என்பது மூலம்; வாளபோன்ற முனையான ஒருவகை அம்பு.

னூலமிகஅழிகாதுமாய் மலையினின்று கிழேனிழுவதொல உயிர் துறந்து கையிலிழிந்துகொடியுணையினின்று அருகில் விழுந்தான். பாதரிற்றிறந்தவனே! கருசாநகரக்குள் சிங்கமையுள்ளிடலண்ணை கின்ற அபரணை அநகலெழும் உரக்கி கொல்லாமல் உயிர்கொல்லி உம்முடையசேனை மனவருக்கமுடைய காலமுடைய காலம் உமையுடையது

பத்தாவது அத்தியாயம்.

(நீவந்துவ யுத்தமும், ஸாத்யகியினால் வீந்தானுவந்தர்கள் கொல்லப்பட்டதும்.)

கிறந்த விலலாளியும் குரணுமான காணன யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை வணங்குகின்ற கணுகருளான அம்புகளாலே அடித்தான அபரணே! அவ்வாறே மகாரதாக்காளான அந்தபாண்டவர்களுமே கொப்பகொண்டு உமமுடைய புத்திரனது சேனையைக காணன விகந்திரில் அடித்தாரான காணனும் யுத்தத்தில் சூரியனுடைய கிரணங்களபோல் விளங்குகின்றவைகளும் கருமானால் நன ருக்க சாணையிழக்கப்பட்டவைகளும்மான காராசங்களாலே பாண்டவ சேனையைக் கொன்றான பாரதே! அந்த யுத்தத்தில் காணனவே நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் வீரிட்டுச்சோரநதுவாடின; பத்தத்திருக்கருளும் சுற்றின ஸித்தபுகழினாலே அந்தபாண்டவ சேனை கொல்லப்பட்டமபோது, நகுலன் மகாயுத்தத்தில் சூதபுத்திரனை நோக்கி விரைவாக எதிர்த்துவந்தான அவ்வாறே பீமஸேனன் செயற்கரிய காரியத்தைசெய்கின்ற துயோணபுத்திரரை எதிர்த்தான ஸாத்யகி கேகயராஜகுமாராகான விந்தானுவிந்தாகளை எதிர்த்தான எதிர்த்துவருவின்ற சுருதவாமாவை அபரணை சித்திரஸேனன் எதிர்த்தான அவ்வாறே பிரதிவிந்தியன் விசித்திரமான கொடியையும் விலையுமுடைய சிந்தனை எதிர்த்தான துரியோதனனோ தாமநந்தான யுதிஷ்டிரராஜரை எதிர்த்தான் ஸம்சுபதாருடைய கூட்டங்களால் உதஸாகத்தோடு தனஞ்சயனை எதிர்த்தான உத்தமாக ளானவீரர்களுக்கு நாசத்தையுண்டிட்டுண்ணுகிற அந்த யுத்தத்தில் திருஷ்டதயுமன்னன் கிருபையும, சிகண்டி தவருதவனான கிருதவாமாவையும், சுருதகீர்த்தி சலயனையும், மாதரீபுத்திரனும் பிரதாபசாலியுமான ஸஹதேவன் உமது புத்திரனான துசசாளனையும் எதிர்த்தனா. பாரதே! விந்தானுவிந்தாகளிருவரும் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சரமாரியினால் ஸாத்யகியை எதிர்த்தனா ஸாத்யகியும் கேகய தேசத்து வேந்தாகான விந்தானுவிந்தாகளைச் சரமாரியினால் மூடி

னான். பெரிய காட்டில் இரண்டு யானைகள் எதிராகின்ற ஒரு யானையை இரண்டு கெர்ப்புகளால் அடிப்பதுபோல வீராகளும் பிரா தாக்களுமான அவ்விருவரும் அந்த ஸாத்யகியை ஹிருதயநதில் மிகவும் அடித்தார்கள அரசரே! யுகத்ததில் அம்புகளாலே கவச முடைக்கப்பட்டவர்களும் பிராதாக்களுமான அவ்விருவரும் பழ தறறசெய்கையையுடைய ஸாத்யகியை அம்புகளாலே அடித்தார்கள பாரதரே! ஸாத்யகி அட்டகாசம்செய்துகொண்டு அந்த விநதானு விந்தாகளை எல்லாதநிசைகளிலும் சரமாரியினால் மறைத்தது ததித தான். பிறகு, ஸாத்யகியினுடைய சரமாரிகளாலே ததிக்கப்பட்ட அவ்விருவரும் ஸாத்யகியினுடைய ரதத்தை விரைவாக அம்புகளால் மூடினாகள் பிறகு, மிக்க புகழுள்ளவனும் சூரகுலத்தில் பிறந்தவ னுமான ஸாத்யகி ஆச்சரியகரமான அவ்விருவருடைய விறகையும் அறுத்துக் கூரமையான அம்புகளால் அவாகளையும் ததித்தான் பிறகு, அவ்விருவரும் விசித்திரமான வேறு இரண்டு விறகையும் பெரிதான பாணங்களையும் எடுந்து ஸாத்யகியை மூடிக்கொண்டு விரைவாகவும் அழகாகவும் ஸஞ்சரித்தார்கள அவ்விருவராலும் விட்ப்பட்டவைகளும் கழுமுகுகளும் மயிலிறகுகளும் பூண்டவை களும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான பெரிய பாணங கள் எல்லாததிசுகுகளையும் பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு (ஸாத்யகி யின்மீது) விழுந்தன மகாயுகத்ததில் அவ்விருவருடைய பாணங் களாலும் இருள் உண்டாபிறறு அந்த மகாரதாக்கள் பரஸ்பரம் விலலைத துணித்தார்கள மகாராஜரே! பிறகு, யுகத்ததில் கெட்டமதங் கொண்டவனான ஸாத்யகி கோபங்கொண்டு வேறுவிலலை எடுத்து யுக தத்ததில் நானேற்றி மிக்க கூரமையுள்ள கூரபரமென்னும் பாணத் தினாலே அணுவிநதயுடைய தலை" அறுத்தான் அரசரே! குண்ட லங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த அணுவிநதயுடைய பெரிய தலை கீழேவிழுந்தது மகாயுகத்ததில் கொல்லப்பட்ட சம்பரனுடைய தலைபோல ஆது கேகயாகொல்லோரையும் துருமடையும் டி செய்துகொண்டு விரைவாகப் பூமியை அடைந்தது சூரனான அணுவிந தன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அவ்நுகுப்பிராதாவும் மகாராஜு மான விநதன் வேறுவிலலை நானேற்றிச சைனையினே எதிராத்தான் அந்தவிநதன் பொன்னாலாகிய பிழிகையுடையவைகளும் சானையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அறுபது பாணங்களாலே ஸாத்யகியை அடித்து உரக வம்மநாதஞ்செய்தான், 'நில, நில' என்றும் சொன் னான். பிறகு, கேகயர்களுள் மகாரதனானவிநதன் விரைவாக அனேக ஆயிரம் அம்புகளாலே ஸாத்யகியை இரண்டுகைகளிலும் மாரபிலும்

அடிததான், எல்லா அங்கங்களும் அம்புகளாலே காயப்படுத்தப்பட்ட வனும், உண்மையான பாரக்ரமமுடையவனுமான ஸாத்யகி யுத்த ரங்கத்தில் யுகதாள பலாசமரம்போல விளங்கினை மகாத்மாவான கேசயவீரனாலே யுககத்தில் அடிக்கப்பட்ட ஸாத்யகி அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு இருபநதைந்குராணங்களாலே கேசயவீரனே அடித்தான் தேராளிகளுள் சிறந்தவர்களான அவலிருவரும் யுகத்ததில் அன்யோன்யம் அழகியவிறகனையறுந்து ஸாரதிகளையும் சூதிரைகளையும் விரைவாகக்கொன்று தேரையிழந்த கந்திச்சண்டையின்பொருட்டு யுகத்ததில் ஒன்றுகூடினார்கள் (வாட்போரில்) நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவர்களான அவலிருவரும் சிறந்தவான்களையும் நூறுசந்திரப்பிரதிமைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேடகங்களையும் பிழுகதாதேவாஸாரயுகத்ததில் மகாபலசாலிகளான ஜம்பனும் இந்நிரனும் போல மகாயுகத்ததில் விளங்கினார்கள் பிறகு, பெரும்போரில் வட்டமாகலஞ்சரிககின்ற அவலிருவரும் ஒருவரையொருவா எல்லாபகங்களிலும் விரைவாக தாக்கினார்கள் ஒருவரையொருவாக்கொல்லும் விஷயத்தில் இருவரும் அதிகமான முயற்சியைச் செய்தார்கள். பிறகு, ஸாத்யகி கேசயவீரனுடைய கேடகத்தை இரண்டாக வெட்டி எறிந்தான் அவ்வாறே, ராஜாவானவிறதனும் ஸாத்யகியினுடைய கேடகத்தை வெட்டி எறிந்தான் விற்தனே அனேககஷத்திரசுக்கட்டங்களால் சிறைக்கப்பட்டு ஸாத்யகினுடைய கேடகத்தை அறுந்து மண்டலாகாரமான கங்கையும் போகருவாய்களையும் செய்துகொண்டு ஸஞ்சரிகதான சிறந்தத்ததியைத்தாங்கி மகாயுத்தத்தில் ஸஞ்சரிககின்ற அந்தவிறகனைச் சையேயன விரைந்து குறுக்காக நீட்டப்பட்டகையிலுள்ள கத்தியினால் வெட்டினான் அரசரே! சிறந்தவிலலாஸியான கேசயராஜன் மகாயுகத்தில் ஸாத்யகியினால் கவசத்துடன் இரண்டாகத் துண்டாக்கப்பட்டு, வஜரத்தினால் அடிக்கப்பட்டமலேபோல விழுகதான் சந்திரகளைந் தபிகாரசெய்கின்ற வனும் அதிகளஞ்ச உத்தமனும் நூலுமான சையேயன் யுகத்ததில் அந்தவிறகனைக் கொன்று யுதாமன்புவினுடையதேரில் விரைவாக வறினான் பிறகு, ஸாத்யகி மறுபடியும் முறைப்படி விற்தனஞ்செய்யப்பட்ட வேறு ரத்ததின்மீதேறிக்கேசயாக்களுடைய பெரிதானசேனையை அம்புரளால் அடித்தான் யுகத்ததில் ஸாத்யகியினால் கொல்லப்பட்ட கேசயாக்களுடைய அந்தப் பெருஞ்சேனை சதகருவான ஸாத்யகியைவிட்டுப் பதகுத்திக்குக்களிலும் ஒழிந்து

பதினோராவது அத்தியாயம்.

(பிரதிவந்தியனாலும் சுருதகர்மாவினாலும் பிறையே சித்ரனும் சித்ரா
வேனலும் கொல்லப்பட்டது.)

அரசரே! பிறகு, சுருதகாமா யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு ராஜாவான சித்ரவேனளை ஐம்பதுபாணங்களால் அடித்தான். வேந்தரே! சித்ரவேனளோ அந்தச் சுருதகாமாவை வணங்கின்கண்களுள்ள ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து வாரதியையும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, சுருதகாமா கோபங்கொண்டு படை முனையில சித்ரவேனளை மிக்ககூர்மையுள்ள நாராசத்தினாலே மாமள்தானத்தில் அடித்தான். மகாராஜரே! வீரனான சித்ரவேனன் மகாபலசாலியான சுருதகாமாவினாலும் அம்பினாலும் மிக அடிக்கப்பட்டு மூர்ச்சையை அடைந்தான், புத்தியையும் இழந்தான் இந்தச் சமயத்தில் மிக்ககீததியுடைய வனான சுருதகீததி ராஜாவான இந்தச் சுருதகர்மாவைத் தொண்ணூறுபாணங்களால் மூடினான் பிறகு, மகாரதனான சித்ரவேனன் பிரஜைகளுடைய ஒரு பலத்தினாலே சுருதகாமாவின விவிலைத்துண்டாடி அவனையும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான். அந்தச் சுருதகாமா (சுத்துருவின்) வேகத்தை நாசம் செய்யக்கூடியதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட துமான வேறுவிலை எடுத்துச் சித்திரவேனனைச் சரமாரிகளாலே விசிக்திரமான ரூபத்தைத்தரித்தவனாகச் செய்தான் அம்புகளால் சித்திரவாணமுள்ளவனாகச் செய்யப்பட்டவனும் விசிக்திரமானமலைகளை அணிந்தவனும் அரசனும் யௌவனமுள்ளவனுமான அந்தச் சித்ரவேனன் பெரிய யுத்தங்களில் முட்களால் நிறைந்த முள்ளம்பன்றிபோல விளங்கினான். பிறகு, சூரனான சித்ரவேனன் சுருதகாமாவை நாராசத்தினால் நடுமாடில் வேகமாகப் பிளந்த வேகமாக 'நில, நில' என்றும் சொன்னான். சுருதகாமாவும் அந்த யுத்தத்தில் நாராசத்தால் அடிக்கப்பட்டு, ஒரு மலையானது தாதுககளேயி கலந்த அருவியைப் பெருகுவதுபோல இரத்தத்தைப் பெருக்கினான் பிறகு, இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ளவனும், இரத்தத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்ட காரதியுள்ளவனும், வீரனுமான அந்தச் சுருதகாமா யுத்தத்தில் பூக்திருக்கின்ற பலாசவிரகூம்போல விளங்கினான் வேந்தரே! பிறகு, சுத்துருவினாலே நன்றாக எதிர்த்துக்கப்பட்ட சுருதகாமா கோபங்கொண்டு, பகைவர்களைத் ததிகருநிறமையுள்ள சித்ரவேனனுடைய விவிலை இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, வில அறுக்கப்பட்ட

வஞன சித்திரஸேனனை முநநூறுநாராசங்காளே மூடி யுத்தத்தில சிறந்த பாணங்களாலே அடித்தான் பிறகு, தீட்டப்பீட்டதும் கூர்மையுள்ளதுமான வேறொருபல்லத்தினாலே மகாபலசாலியான அநதச்சித்திரஸேனனுடைய தலைப்பாகையையணிந்த தலையை அறுத்தான் சித்திரஸேனனுடைய காந்தியுள்ள அந்தத்தலையானது ஆகாயத்தினின்று தறசெயலாக நழுவி விழுநின்ற சநதிரன்போலப் பூமியில் விழுந்தது ஐயா! அபிஸாராதிபதியான சித்திரஸேன ராஜன கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அவனுடைய வேறாசிராகள் விரைவாக ஓடினார்கள பிறகு, கோபங்கொண்டவனும் பெரியவில் லாளியுமான சுருதகாமா முடிவுக்காலத்தில் கோபங்கொண்ட யமன் எல்லாப்பிராணிகளையும் நாசஞ்செய்வதுபோல ஓடுகின்ற அசசனி யுகை அம்புகளால் அடித்து நாசஞ்செய்தான் யுகத்தில உமது பௌத்திரனும் வில்லாளியுமான சுருதகாமாவினாலே வதம்பண்ணப் படுகின்ற அநத வீராகள காட்டுத்தீயினால் தகிக்கப்பட்ட யானைகள போல விரைவாகத் திகடுகளில் ஓடினார்கள சததுருகளை ஜயிப்பதில் ஊக்கத்தையிழுத்து ஓடுகின்ற அவர்களைக்கண்டு சுருதகாமா கூர்மையான அம்புகளால் துரத்திக்கொண்டு பிரகாசித்தான் பிறகு, பிரதிவிந்தியன ஐந்துபாணங்களாலே சித்திரனைப் பிளந்து மூன்று பாணங்களால் அவனது ஸாரதியை அடித்து ஒரு பாணத்தால் அவன் தவஜத்தையும் அடித்தான் சித்திரனும் அநதப்பிரதிவிந்தியனைப் பொறகட்டுக்களையுடையவைகளும் பளபளப்பான துனிகளு ளளவைகளும் கழுக்கிறகுநால வேகமுள்ளவைகளாகச் செய்யப் பட்டவைகளுமான ஒன்பது பல்லங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மா பிலும் அடித்தான் பாரதரே! பிரதிவிந்தியன பாணங்களாலே அநதச்சித்திரனுடைய வில்லையறுத்துக் கூர்மையுள்ள ஐந்துபாணங்களாலே அவனையும் அடித்தான் மகாராஜரே! பிறகு, சித்திரன் ஸவாணகண்டைகளுடன் கூடியதும் நெருங்க முடியாததும் உயிர களைநீதேடிகிற துபோலிருப்பதுமான ஒரு சகதியைப் பிரதிவிந்தி யனமீது பிரயோகித்தான் வேகமாகவருகின்றதும் ஆகாயத்தி லுள்ள வரி நக்சுத்திரம் போன்றதுமான அநதச்சகதியைப் பிரதி விந்தியன யுத்தத்தில் சிரித்துக்கொண்டே இரண்டாக வெட்டினான். பிரதிவிந்தியனுடைய கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே இரண்டாக அறுக்கப்பட்ட அநதச்சகதியாயுதம் யுகாநதகாலத்தில் எல்லாப்பிராணிகளையும் பயமடையச்செய்கின்ற இடிபோல விழுந்தது. சித்திரன் அநதச்சகதியானது வீணாகச்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு பொன்

னின் தொகுதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய கதையை எடுத்துப் பிரதிவிந்தியன்மீது பிரயோகித்தான் மகாயுத்தத்தில் அந்தக்கதாயுதம் பிரதிவிந்தியனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதததையும் பொடிசெய்து விரைவாகப் பூமியை நாடியது. பாரதரே! பிரதிவிந்தியன் இதேமயத்தில் ரதததினின்று துள்ளிக் குதித்து ஸவாணமயமான தண்டததையுடையதும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான சகதியைச் சித்திரன்மீது பிரயோகித்தான் ராஜரே! மிகமமனோதாரியமுள்ள ராஜாவான சித்திரன் வருகின்ற கதாயுத்தத்தைக்கையினால் பிடித்து அதனையே பிரதிவிந்தியன்மீது திருப்பியெறிந்தான் மிகக் ஒளிபொருந்திய அக்கதாயுதம் யுத்தத்தில் சூரனான பிரதிவிந்தியனை அடைந்து வலக்கையைப்பிளந்து பூமியில் விழுந்தது. விழுகின்ற அந்தக்கதாயுதமானது அந்த இடத்தை இடிபோலப்பிரகாசிக்கச்செய்தது அரசரே! பிறகு, பிரதிவிந்தியன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு சித்திரனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு தோமரத்தைப் பிரயோகித்தான். அத்தோமரம் அவனது கைகளில் அணிநிறுக்கின்ற கவசத்தையும் அஷுன மாபையும் பிளந்து பெரிய ஸாபம் புறநில புகுவதுபோலப் பூமியில் விரைவாகப் புகுந்தது அரசனான அந்தச் சித்திரன் அப்பொழுது தோமரத்தினால் அடிக்கப்பட்டி, பருத்தும் நீண்டும் பரிசுறுத்ததற்கு ஒப்பாயுள்ள இரண்டு கைகளையும் விரித்துக்கொண்டு கீழே விழுந்தான் சித்திரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றவர்களான உம்மைச்சோரநவீரர்கள் பிரதிவிந்தியனை நோக்கி நான்குபக்கங்களினின்றும் விரைவாக எதிர்த்தோடிவந்தார்கள். பறபலவிதமான பாணங்களையும் கிங்கினிகளுடன் கூடிய சத்தங்களையும் அவர்கள் பிரயோகித்துக்கொண்டு சூரியனை மேகக்கூட்டங்கள் மூடுவதுபோல அந்தப்பிரதிவிந்தியனை மூடினார்கள். தோள்வலிமை மிகுந்த பிரதிவிந்தியன் யுத்தத்தில் பாணஸமூகத்தினால் அவர்களை நாசம் செய்து வஜ்ரபாணியான இந்நிரன் அஸுரஸேனையைத் தூரத்துவதுபோல உம்முடைய சேனையைத் தூரத்தினால் வேந்தரே! யுத்தத்தில் பாண்டவர்களாலே வதம்செய்யப்படுகின்ற உம்மைச்சோரநவீரர்கள் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகங்களபோல விரைவாகச் சித்திரர்கள் நான்கு பக்கங்களிலும் அடிக்கப்படுகின்ற அந்தச்சைனியம் ஒடவே, துரோணபுத்திரர் ஒருவரே மஹாபலசாலியான பீமஸேனனை விரைவாக எதிர்த்தார். முற்காலத்தில்தேவாஸுர

யுத்தத்தில் விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் சண்டை நேர்ந்தது போல யுத்தத்தின்பொருட்டுக் கோரமான சோக்கையானது அவ விருவருக்கும் விரைவாக உண்டாகியது.

பனனிர்ண்டாவது அத்தாயம்.

(பீமஸேனனுக்கும் அஸ்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம்.)

அரசரே ! பிறகு, துரோணபுத்திரா, மிகக் விரைவுடன் அஸ்வத்தலாகத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு பாணததினாலே பீமஸேனனை அடித்தார் பிறகு, எந்நிரியின மாமஸதானங்களை அறிந்த அஸ்வத்தாமா ஹஸதலாகவகதுடன் எல்லாமாமஸதானங்களையும் பார்த்துக் கூாமையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களாலே மறுபடியும் அநதப் பீமனையடித்தா அரசரே! துரோணபுத்திரரால கூாமையுள்ள அம்புகளால இறைககப்பட்ட பீமஸேனன யுத்தரங்கத்தில் கிரணங்களுடன் கூடின சூரியன்போல விளங்கினான் பிறகு, பாண்டிபுத்திரனான பீமஸேனன நனரூகப் பிரயோகிககப்பட்ட ஆயிரமஅம்புகளால துரோணபுத்திரரைமூடி வலிம்மநாதஞ்செய்தான் அரசரே! பிறகு, துரோணபுத்திரா மந்தஹாஸததுடன் பாணங்களால பாணங்களைத் தடுத்தது யுத்தத்தில் பாண்டவனை ஒரு நாராசத்தினால் நெறறியில் அடித்தா. வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவன், வனத்தில் கொழுத்திருக்கிற கட்கட்கிருகமானது கொம்பைத் தாங்குவதுபோல நெறறியில் தைத்தபாணத்தைத் தாங்கினான் பிறகு, பராககிரமராலியான அவன் ஆசசரியங்கொண்டு யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ள துரோணபுத்திரரை மூன்றுநாராசங்களால் நெறறியில் அடித்தான பிறகு, அந்தப் பிராமணரான துரோணபுத்திரா நெறறியில் தைத்திருக்கின்ற பாணங்களாலே வாஷாகாலத்தில் நனைக்கப்பட்ட மூன்று கொடுமுடிகளுள்ள பாவதராஜனபோல விளங்கினான் பிறகு, துரோணபுத்திரா பாண்டவனை அனேகஅம்புகளால் அடித்தா காற்று மலையை அசைக்க முடியாததுபோலத் துரோணபுத்திரா பீமஸேனனை அசைப்பதற்குச் சக்தியற்றவரானா அவவாதே, மிகக் ஊக்கமுள்ளவனான பாண்டவன் ஜலப்பிரவாகம் மலையை அசைக்கமுடியாததுபோல யுத்தத்தில் அஸ்வத்தாமாவைக் கூாமையான அனேக அம்புகளாலும் அசைக்கமுடியவில்லை கோரமான அம்புகளாலே ஒருவரை ஒருவா மூடுகின்றவாளுநம் மகாரதாளுநம் வலிமை மிககவாளுநம் வீராளுமான அவவிருவரும் சிறந்ததோகளிவிருநு விளங்கினாகள். உத்தம

மானபாணங்களாலே ஒருவரை யொருவர் தவிக்கும்படிச் செய்கின்ற அவ்விருவரும் தம்கிரணங்களாலே உலகங்களுக்கு நாசத்தை யுண்டி பண்ணுகின்றவர்களும் மிகஜவலிகுகின்றவர்களான இரண்டிருபி யர்களோடே விளங்கினார்கள். பிறகு, மகாயுத்தத்தில் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்வதில் முயற்சியைச் செய்கின்றவர்களும் புருஷசிரேஷ்டர்களு மான அவ்விருவரும், செய்ததற்குப் பிரிதிசெய்வதில் முயற்சியுள்ள வர்களாகவும் பயமற்றவர்களாகவும், அம்புகளாகிற கோரப்பறகளை யுடையவைகளும் ஜயிக்க முடியாதவைகளும் விறகளாகிற வாயை யுடையவைகளும் பயங்கரமானவைகளுமான இரண்டு புலிகள் போலப் போகுகளத்தில் ஸஞ்சரித்ததாகள ஆகாயத்தில் மேக மண்டலங்களால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரசூரியர்களோடே பாண ஜாலங்களால் அவ்விருவரும் நாறபுறங்களிலும் மறைக்கப்பட்ட டிக காணக்கூடாதவர்களான பகைவர்களை அடக்குகிறவாக ளான அவ்விருவரும் மேகக்கூட்டத்தினால் விடுபட்ட அங்கார களும் புதனும்போலப் பிரகாசித்ததாகள பிறகு, துரோணபுத்திரா, மிகபயங்கரமான அவ்விதயுத்தம் நடக்கையில், மேகம் மழைத்தாரை களைப் பாவத்தின்மீது இறைப்பதுபோல உக்கிரமான அனேக அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு அந்தயுத்தங்களத்தில் விருகோத்தரனை அப்பரதக்ஷிணமாகச் சுற்றிவந்தா பீமன சத்திரவின்னுடைய வெற றிககுறிப்பான அச்செய்கையைப் பொறுக்கவில்லை வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவனும் அபஸவயமாகச்சுற்றிப் பிரதிசெய்தான் புருஷ ஸரேஷ்டர்களான அவ்விருவருக்கும் பறபலவிதமான மண்டலக்தி களாலும் போக்குவரவினாலும் பிரமாதமான யுத்தம் நடந்தது அவ் விருவரும் மண்டல ஸ்தானத்திலேயே பலவிதமான மாரக்கங்களில் ஸஞ்சரித்துக் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளால் ஒரு வரையொருவர் அடித்ததாகள ஒருவரைஒருவர் கொல்வதிலும் மிகுந்தமுயற்சியைச் செய்ததாகள. அனயோனயம் யுத்தத்தில் தேரை இழக்கும்படி செய்வதிலும் முயற்சியெய்தாகள பிறகு, மகாராதரான அஸுவத்தாமா மகாஸ்திரங்களை வெளியிட்டா பிறகு, பாண்டவன் யுத் தத்தில் அந்த அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களாலேயே திருப்பியடித்தான். மகாராஜரே! பிறகு, பிராணிகளை நாசம்செய்யும் காலத்தில் அங்கார கன்முதலான கிரகங்களுக்கு எவ்வாறு கோரமானயுத்தம் நேருமோ அவ்வாறே கோரமான அஸ்திரயுத்தம் நடந்தது பாரதரே! அவ்விரு வராலும் விடப்பட்ட அந்தப்பாணங்கள் எல்லாத்திக்குக்களையும் பிரகா சிப்பித்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் உம்முடைய சேனையில்

வந்து பாய்ந்தன. ஆகாயமானது பாணஸமூகங்களால் சூழப்பட்டிப் பயங்கரமாகியது வேந்தரே! பிரஜைகளுக்கு முழுதும் நாசமுண்டாகிற காலத்திலபோல யுத்தபூமியானது விழுகின்ற எரிநகரத்திரங்களால் எல்லாபகநகரங்களிலும் சூழப்பட்டது. அந்தயுத்தத்தில் பொறிகளுடனும் பிரகாசிகளின்ற ஜவாலைகளுடனுங்கூடியதும் அந்த இரண்டு ஸேனையையுங் கொளுத்தவதுமான நெருப்பானது, பாணங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதுவதினால் உண்டாயிற்று. மகாராஜரே! பிரபுவே! யுத்தங்கள்தில் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிகளின்ற விததாகள், 'இந்த யுத்தம் எல்லாயுத்தங்களைக்காட்டிலும் மேலானது எல்லாயுத்தங்களும் இந்தயுத்தத்தினுடைய பதினூறில் ஒரு பாகத்திற்கும் நிகராகாது, இவ்வித யுத்தம் எங்கும் ஒரு பொழுதும் உண்டாகப்போகிறதில்லை, ஆசசாயம்! பிராம்மணனும் கூத்திரியனுமாகிய இவ்விருவரும் ஞானமுள்ளவர்கள், ஆசசரியமான செளரியமுள்ளவர்கள், இருவரும் உககிரமான பராகிரமமுள்ளவர்கள், ஆசசரியம்! பீமனோ பயங்கரமான பலமுள்ளவன், இந்த அஸுவததாமாவோ அஸ்திரங்களில் நல்ல பாணடித்தியமுள்ளவா, வீரத்தினுடைய ஸாராம்சமானது ஆசசரியகரமானது இவ்விருவரும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கும் அழகானது ஆசசரியகரமானது; இவ்விருவரும் யுத்தத்தில் காலனுகரும் அந்தகனுகரும் யமனுகரும் ஒப்பானவர்கள் யுத்தத்தில் கோரருபிகளும் ஆணமையில் சிறந்தவர்களான இவ்விருவரும் இரண்டுருத்திரர்கள் தோன்றியிருப்பது போலவும் இரண்டு சூரியர்கள் தோன்றியிருப்பதுபோலவும் இரண்டியமன்கள் தோன்றியிருப்பதுபோலவும் இருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். இவ்விதமான விததாகளுடைய வார்த்தைகள் அடிக்கடி கேட்கப்பட்டன ஒன்றுகூடியிருக்கிற தேவர்களுடைய விம்மலாதமும் தோன்றியது ஆசசரியகரமும் யுத்தத்தில் நினைக்கவும் அரிதுமான அவ்விருவருடைய செய்கையையும் கண்டி வித்த சாரணர்களுடைய கூட்டங்களுக்கு ஆசசரியம் உண்டாயிற்று அப்பொழுது, தேவர்களும் விததாகளும் பாமரிஷிகளும் புகழ்நதாகள் 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! துரோணபுத்திரரே! நல்லது பீமா! நல்லது' என்றும் சொன்னார்கள்.

ஆசரே! பரஸபரம் அபராதிகளாயிருக்கிற அந்தச் சூர்க்களிருவரும் யுத்தத்தில் சினத்தினால் கண்களை நெறித்தது விழித்தது ஒரு வரையொருவா பாததாக்கள் கோபத்தினால் சிவந்த கண்களை யுடையவர்களும் கோபத்தினால் மிகத்தடிக்கின்ற உதிகளுள்ளவா

களுந் கோபத்தினால் பறகனையும் உதிகளையும் நன்றாகக் கடித்துக் கொண்டவர்களும் மகாரதாக்களுமான அவ்விருவரும் அம்புகளாகிற ஜலதையும் சலத்திரங்களாகிற மின்னலொளியையுமுடைய (இரண்டி மேகங்கள் போல) யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவா அம்புமழையினால் மூடினார்கள் மகாயுத்தத்தில் அனயோன்யம் ஒருவா மற்றொருவருடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் அடித்து ஒருவா மற்றொருவருடைய குதிரைகளையும் கொன்று ஒருவாமற்றொருவரைப் பிளந்தார்கள் மகாராஜரே! பிறகு, இருவரும் மகாயுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு இரண்டு பாணங்களை எடுத்தது ஒருவரை யொருவா கொல்லவிரும்பி விரைவாகப் பிரயோகித்தார்கள் மஹராஜரே! வஜரத்தினுடையவேகமபோன்ற வேகமுடையவைகளும் (ஒருவராலும்) நெருங்க முடியாதவைகளுமான அவ்விரண்டு பாணங்களும் வேறுமுகத்தில் பிரகாசித்துக்கொண்டு நன்றாகத்தாக்கி அடித்தன அப்பொழுது, பரஸபரமுள்ள வேகத்தாலும் அம்புகளாலும் அதிகமாகத் துன்பஞ்செய்யப்பட்ட மகாவீரியசாலிகளான அவ்விருவரும் தமது தோஷத்தட்டில் விழுந்தார்கள் அரசரே! பிறகு, ஸாரதியோ துரோணமுத்திரா பிரஜைமீழ்ந்திருப்பதை அறிந்து எல்லாச் சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தாங்கததை விட்டு விலகிக் கொண்டுபோனால் வேந்தரே! அவ்வாறே, விசோகன, யுத்தத்தில் பகைவரை வாடிகிறவனும் அடிக்கடி மூடிக்கொண்டிருந்தவனுமான பீமனைத் தேருடன் வேறிடத்துக்குக் கொண்டுபோனால்

பதின்முன்றாவது அத்தியாயம்.

(சல்யனல் சுருதகீர்த்தி தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜரே! பிறகு, கூாமையான பாணங்களை இறைத்துக் கொண்டு வருகின்ற சுருதகீர்த்தியைச் சலயன் மனக்களிப்புடன் தடுத்தான் மகாரதனை 'சுருதகீர்த்தி, மதராஜனையடைந்து பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபது பல்லங்களால் அடித்தான். பார்த்தரே! சுருதகீர்த்தி அந்தச் சலயனை நேராசச் செல்லுகின்ற மூன்றம்புகளாலே விரைவாகத் திருப்பியடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் ஒருபல்லத்தினால் நன்கு அடித்தான். அந்தச் சுருதகீர்த்தி சரமாரியினால் யுத்தத்தில் சலயனை மூடி அவனுடைய தேரைக் குறித்துக் கூாமையான அம்புகளைப் பிரயோகித்தான் மகாராஜரே! பிறகு, சலயன் யுத்தத்தில் சுருதகீர்த்தியினுடைய கைகளால் விடப்

பட்ட பாணங்களை வணங்கினகணுக்களுள்ள பாணங்களால் துண்டாடினான். பிறகு, சுருதகீர்த்தி சலயனை உருககுமயமான ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்துச் சலயனை மறுபடியும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். சலயன் அநதச சுருதகீர்த்தியினுடைய விலையுங் கையுறையையும் அறுததுச் சிறந்தவழிபாணங்களாலே யுத்தத்தில் அவனையும் விரைவாக அடித்தான் பிறகு, மகாரகணை சுருதகீர்த்தி வேறுதனுளை எடுத்து மதராஜனை அறுபதுநான்குபாணங்களாலே கைகளிலும் மாபிலும் அடித்தான். வேந்தரே! பிறகு, அநதச சுருதகீர்த்தியினாலே பாணங்களால் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட சலயன் கூமை யுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களாலே அநதச சுருதகீர்த்தியைத் திருப்பியடித்தான். மதராஜன் மறுபடியும் சுருதகீர்த்தியினுடைய விலைத் துண்டாகினான். அறுக்கப்பட்டவிலுள்ளவனான அநதச சுருதகீர்த்தி விரைவுடன் யுத்தத்தில் ஒருகதையைப் பிரயோகித்தான் பாரதரே! பொன்னிலும் வெள்ளியிலும் பட்டங்கள் கட்டப் பட்டிசு சிறந்தவலதரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒருவழிபோல் விளங்குகின்றதும் விரைவாக வருகின்றதும் பிரகாசிக்கின்றவஜரத்தினுடைய காந்திபோன்றகாரதியுள்ளதுமான அநதகதையை மதராஜன் அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே தடித்தான். வேந்தரே! பிறகு, மிருநதமுயறசியையுடைய வீரனான சலயன் கதையைத் தடித்துப் பூவியில்தள்ளிச் சுருதகீர்த்தியையும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். திரும்பவும், சுருதகீர்த்தி யுத்தத்தில் சலயன்மீது ஸர்ப்பத்திறகுலப்பான ஒரு சகதியைப் பிரயோகித்தான். சலயன் அநதச சகதியை இரண்டாகத் துண்டாகினான் அது பூவியிறசிறியது ஆண்மையிறசிறந்தவரே! குழந்தையினுடைய கையினின்று தின்பண்டங்களைப் பருந்து கவருவதுபோலச் சலயன் கூறுபாரத்தினால் அநதச சுருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதியின் உடலிலிருந்து தலையை அறுத்தான். பாரதரே! அந்தச் சுருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதி தோத்தட்டினின்று விழுந்தான் பிறகு, மகாபலசாலியான சுருதகீர்த்தியினுடைய குதிரைகள் யுத்தத்தில் (எல்லாப்பக்கங்களிலும்) ஓடின. மகாராஜரே! எல்லாயுத்தவீரர்களும் பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சுருதகீர்த்தி, ஓடுகின்ற அநதக்குதிரைகளாலே யுத்தரங்கத்தினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டிபோகப்பட்டான். பிறகு, மதராதேசாதிபதியான சலயன் ஸந்தோஷத்துடன் தாமரைஒடையில் யானைபுகுவதுபோலப் பாண்டவசேனையில் புகுந்தான். விம்மமானது

மிருகக கூட்டங்களை அலைப்பதுபோலச் சலயன அகமகாயுகத்ததில் மகாபவசாலிகளான பாண்டவாந்ருதைய சேனையை அலைத்தான். அவன் பாண்டவ வீரர்களையும் பாஞ்சாலவீரர்களையும் நாசஞ்செய்து பகைவாபடைகளில் நிலைபெற்றவனாக இருந்ததென்கொண்டு புகையிலாமல ஜவலிககின்ற நெருப்புபோல யுகத்தரங்கத்தில் விளங்கிஞான ஜவலிககின்ற அகனி உலாந்த காடடைக கொளுத்தயவதுபோலச் சலயன பெரிய சேனையாகிற காடடைக கொளுத்தித் திரிபுரகதை எரித்தது சங்கரா விளங்கியதுபோல யுகத்தரங்கத்தில் நிலைபெற்று விளங்கினான்

பதினான்காவது அத்தியாயம்.

(ஸஹதேவனால் துச்சாஸனன் தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜே ! அவவாறாகக் கோபங் கொண்டவனும் உமது படையை அழிககின்றவனும் பிராதாவுமான ஸஹதேவனைப் பிராதாவான துச்சாஸனன் எதிராகான மகாராஜே ! அவவிடத்தில் எதிர்த்திருக்கிற அவநிருவரையுங் கண்டு மகாராஜர்கள விம்மநாதங்களைச் செய்தார்கள், ஆடையையும் வீரிகளான பாரதரே ! பிறகு, ரோஷமுள்ளவனும் வில்லாளியுமான உமமுடைய புக்திரன் பலசாலியான பாண்டிபுக்திரனை மூன்றுபாணங்கனாலே மாபில அடித்தான் வேந்தே ! பிறகு, ஸஹதேவன் உமது புக்திரனை ஒரு நாசாபாணத்தால் அடித்து எழுபது பாணங்கனால் அவனையும் மூன்றுபாணங்கனால் ஸாரதியையும் அடித்தான் பிறகு, துச்சாஸனன் மகாயுகத்தில் வில்லை, துணிக் து எழுபது மூன்றுபாணங்கனாலே ஸஹதேவனை கைகளிலும் மாபிலும் அடித்தான் ஸஹதேவனே மிகுந்த கோபங்கொண்டு மகாயுகத்தில் வாளை எடுத்தது விரைவாகச் சுழற்றி உமது குமாரனுடைய தேரினமீது எறித்தான் பெரிக்கானவாள துச்சாஸனனுடைய விழைப்பாணத்தே தாமிமநாண்கயிறேடும துண்டாககி ஆகாயத்திலினது நழுவின ஒருஸாபமபோலப் பூமியில் விழுந்தது பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன் வேறுவிடில் எடுத்தது நாசத்தை உண்கிபணனுகிற ஓரம்பைக் துச்சாஸனன்மீது பிரயோகித்தான் துச்சாஸனன் (தன்னைநோக்கி) வருகின்ற தம், யம தண்டத்திற்கு ஒப்பானசாந்தியுள்ள துமான அந்ரூப பாணத்தைக் கூமையான துணியுள்ள ஒரு கத்தியினாலே இரண்டாகத் துண்டாககி னான பிறகு, வீரியமுடையவனான அவன் யுத்தத்தில் கூமையுள்ள

ரகதியைச் சுழற்றி எறிந்ததுவிட்டு விரைவுடன் வேறுவிடையிலும்
 லா அம்பையும் எடுக்கதான் ஸஹதேவன் யுகத்தத்தில் வேக்
 மா ின அநதகககதியைப் புன்னகையுடன் கூாமையான அம்பு
 களாடெ (அயுத த்து) களானினுன பாராதரே! பிறகு, உம்முடைய
 குமாரனை துசசாஸனன மகாயுத்தத்தில் ஸஹதேவனுடையதேரின்
 மீது அறுபத தாநானகுபாணங்களை விரைவாக எய்தான் ராஜரே!
 யுத்தத்தில் வேகத்தோடு வருகின்ற அனேகமான அநதபாணங்
 களுள ஒவ்வொன்றையும் ஸஹதேவன் ஐந்தைநது பாணங்களால்
 அறுத்தான் பிரதாபசாலியான அவன சிறந்த பாணங்களைத் தடுத்த
 துப் பிறகு யுத்தத்தில் துசசாஸனனமீது அனேக பாணங்களைப் பிர
 யோகித்தான் உம்முடைய புகுதிர்ணம் அநதப் பாணங்களை ஒவ
 ஒன்றையும் மும்முன்று பாணங்களால் துணித்தது பூரியை எதி
 ரொலிபிடுமபடி செய்துகொண்டு பெருத்த வலிம்மநாதம் செய்தான்.
 மனனவரே! பிறகு, துசசாஸனன யுகத்தத்தில் பாண்டிபுகுதிர்ண
 இரண்டு பாணங்களாலும் அவனுடைய ஸாஸ்தியை ஒன்பது பாணங்
 களாலும் கிரபிணுன மகாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான் ஸஹ
 தேவன் கோபம் மிகுது நிருதயுன்றதும் காலனாகும் அநதகணுக்கும்
 லபபான கோரமான அம்பைத் தொடுத்தான் அநத ஸஹதேவன்
 விலலைத் திடமாக இழுத்தது உமதுபுகுதிர்ணமீது அகனைப்பிர
 யோகித்தான் அரசரே! அநதபாணமானது பெரிதான அவ
 னுடையகவசத்தை உடைத்து வேகத்துடன் அவனையும் பிரதது
 ஸாபபம் புறநில தழைவதுபோலப் பூரியில் பிரவேசித்தது அரச
 ரே! பிறகு, மகாரதனுன உம்முடையகுமாரன மதிமயக்கமடைந
 தான் மூாசசையடைந்தவனும் கூாமையான பாணங்களால் அடிக்
 கப்படுகின்றவனமான அவனைப்பாரத்து ஸாஸ்தியானவன் மிகப்பயந்து
 ரத்ததை விரைவுடன் வேறுவிடம் செலுத்தினுன் பாண்டிபுகுதிர்ண்
 யுத்தத்தில் அநகொளரவனைத் தோலவியடையசெய்து துரியோதன
 னுடைய சேனையைப் பாரத்து நானகுபுறங்களிலும் அடித்தான்.
 பாரதரே! ஒரு மனிகன ரோஷத்தினாலே எறுமபுகூடடைத்தேயப்
 பதுபோல அநதக கொளவ சேனையை ஸஹதேவன தேயத்தான்

பதினேந்தாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனுக்கும் நகுலனுக்கும் யுத்தமும், கர்ணன் நகுலனை வென்று பரிஹாஸஞ் செய்ததும்.)

வேந்தரே! யுத்தத்தில் வேகத்தோடு சேனையை ஒடுபடி செய்கின்ற நகுலனை சூரியகுமாரனான காணன் ரோஷத்தினால் தடுத்தான் பிறகு, நகுலனோ காணனைப்பார்த்து அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டி, 'அடா! பாவி! யுத்தத்தில் என்னுடைய கண்ணிற்கு நீ புலப்படாமையால், நான் தேவாநாலே குறிப்பாக கண்ணை வெகுநகலத்திற்குப் பிறகு (இப்பொழுதுதான்) பாரகபபட்டேன் அனாததங்களுக்கும் வைத்திற்கும்கலகத்திற்கும்கீயலலவோ மூலம் உனது குற்றத்தினால் குருகுலத்தவர்கள் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்து நாசம் அடைந்தாவிட்டார்கள் உன்னை இப்பொழுது யுத்தத்தில் கொன்று மணக்கவலை நீய்க்கு காரயத்தைச் செய்துமுடிந்தவன் ஆகப்போகிறேன்' என்று கூறினான். இவ்வாறு சொல்லியக்கக்கேட்பு ஸத்திபுத்திரன் நகுலனைப்பார்த்து 'ஓ! வீரனே! ராஜகுமாரமும் சிறந்த வில்லாளியுமான உனக்குத் தக்கபடி எனமீது பாணங்களைப் பிரயோகம்செய் உன் வல்லமையைப்பார்ப்போம் சூர! யுத்தத்தில் காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள் அப்பனே! சூரர்கள் யுத்தத்தில் வாயினால் சொல்லாமல் சக்தியினால் போர்புரிவார்கள் எனினோடு வல்லமை யுடன் யுத்தம் செய் உனது கொழுப்பையே நாரம்செய்யப்போகிறேன்' என்று மறுமொழி கூறினான் ஸத்திபுத்திரன் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுப் பாணிபுத்திரனை 'விரைவாக அடித்தான் காணன் நகுலனை யுத்தத்தில் எழுப்பதுமூன்று பாணங்களால் அடித்தான் பாரதரே! பிறகு, நகுலனோ காணனொடிக்கப்பட்டி ஸாப்பமடோன்ற எண்டது பாணங்களாலே அவனை அடித்தான் சிறந்த வில்லாளியான காணன் தங்ககடடிக் களையுடையவைகளும் காணக்கலலில் தீட்டாமல் வைகளுமான முய்து பாணங்களாலே நகுலனுடைய வில்லையறுத்து அவனையும் அடித்தான் அநகப் பாணங்கள் அவனுடைய கவசத்தை உடைத்துப் பற்களில் விஷத்தையுடைய ஸாப்பங்கள் பூமியைப் பிளந்து ஜலத்தைப் பருகுவதுபோல யுத்தத்தில் அவனுடைய இடத்தத்தைக் குடித்தான் பிறகு, நகுலன் ஸவாணமயமான பின்புறத்தையுடையதும் நாடமுடியாததுமான வேறு வில்லை எடுத்தது எழுப்பது பாணங்களால் காணனையும் மூன்று பாணங்

கனால அவ்னுடைய ஸாத்தியையும் அடித்தான் மகாராஜதே! பிறகு, கனால பாணைக கொலவகிறவனான நகுலன் கோபங்கொண்டு மிக்க கோபம் காட்டி பாரணங்களுடைய விலலை வெட்டினான். பிறகு பாரணங்களுடைய விலலை அறுக்கப்பட்டவனும் ஸாவலோகமகாரதனுடைய அருக நகரணைப் (பாரதது) அட்டஹாஸம் செய்து கொண்டிருக்கிற பாரணங்களுடைய அடித்தான் ஐயா! பாண்டி புத்திரனான பீழகம்பட்ட பாணைகளுடைய நிகழ்வுகளும் தேவர்களும் அநிகழ்மான ஆசசரியத்தை அடைந்தார்கள் பிறகு, விகாத்தன்குமாரனான பாணை அப்பொழுது வேறு விலலை எடுத்தது நகுலனை ஐந்து பாணங்களுடைய மாப்பின் மேற்பக்கத்தில் அடித்தான் மாப்பில் கைத்திருக்கின்ற அகதப் பாணங்களுடைய மாதிரிபுத்திரன் உலகத்தில் தன்கிரணங்களுடைய ஒன்றியப்படிவசெய்கின்ற ஸாரியன்போலப் பிரகாசித்தான் ஐயா! பிறகு, நகுலனோ ஏழு பாணங்களுடைய காணனை அடித்து அவ்னுடைய நவ்வலின் நவ்வலின் மறுபடியும் அடித்தான் பிறகு, அகதக் காணனை புத்தத்தின் அருகிலே நகரதன் வேறு விலலை எடுத்தது பாணங்களுடைய நகுலன்கு நான்குபக்கங்களிலும் திசைகளை எழுதினான் மகாரதனான நகுலன் காணனுடைய விலலை விண்ணம் விதிபட்ட அமபுக்ளாலே விண்ணம் எழுப்பிய நிக காணனுடைய பாணங்களை நகர பாணங்களுடைய விலலை விண்ணம் வெட்டினான் பிறகு, ஆகாயத்தில் விரிக்பட்ட அமபுக்ளான வலையானது எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறக்கின்ற மின்னிரிப்பி பூச்சிகளுடைய கூட்டம் போலக் காணப்பட்டது அப்போது காணனான விநிகம்பட்ட அனைக் அமபுக்ளாலே எழுப்பப்பட்ட ஆகாயம் அப்பொழுது விட்டில்களுடைய கூட்டங்களாலே எழுப்பப்பட்ட ஆகாயம் ஆகியது ஸுவாணந்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவகளுடைய அடிக்கடி வரிசையாக வருகின்றவைகளுமான அந்த அமபுக்ள வரிசையாக வருகின்ற கொள்ளுச பக்கங்களிலால் விளங்கின ஆகாயம் பாண எழுக்கங்களால் எழுப்பப்பட்ட ஸாரியனும் மறைந்தபடியே, ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கக்கூடிய ஒரு பிராணியும் ஸஞ்சரிக்கவில்லை பாணஎழுக்கங்களாலே நாற்புறங்களிலும் வழி தடுக்கப்பட்டிருக்கையில், மகாபலசாஸிகளான அவ்விருவரும், யுகாந்தகாலத்தில் உத்தித்திருக்கின்ற இரண்டு சூரியர்களால் விளங்கினார்கள். ராஜேந்திரதே! காணனுடைய விலலினின்றும் விதிபட்ட அமபுக்ளாலே சொல்லப்படுகின்ற ஸோமபாண வேதனையினால் பீழ்க்கப்பட்ட நிம மிக்க குணபத்துக்குள்ளாகப்பட்ட நிம பத்துக்களுடைய வேந்ததே! அவ்வாறே, நகுலனுடைய

பாணங்களுளே அழககப்படுகின்ற உமமுடைய சேனையானது காற்றி
 னுலே தாளப்படல மேகங்களொலத திசைகளில் சித்தறிய த அவ
 விருவாலும் துவயமான சிறந்த பாணங்களுளே கொல்லப்படுகின்ற
 அவவிரண்டு வேளைகளும் அப்பொழுது பாணம் விழுமிட நகைத்த
 தாண்டிப் பாததுகொண்டு நின்றன காண்பாண்டவாகளுடைய
 அம்புகளுளே அந்த யுத்தபூமியில் ஜனங்கள் தூய விலகப்பட டிருந்
 கையில், மகா பலசாலிகளான அவ்விருவரும் யுத்தமுனையில் துவய
 மான சஸ்திரங்களை வெளியிடுகின்றவர்களும் ஒருவரை ஒருவா
 கொலவதில் விருவமுள்ளவர்களும் விவரவாக் பூமிசென்றவர்களும்
 மாகச சரமாரிகளால் அண்டிப்பானயம் அடித்தகொண்டவர்கள் நகுல
 னுல விடப்பட உவைகளுட பூமிநகுகள் புண்டவைகளுந்மான் அம்பு
 கள் சூதபுத்திரனை மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் எவ்வாறு நின்றன
 வோ அவ்வாறே சூதபுத்திரனுலே மகாயுத்தத்தில் பிடிபோகிக்கப
 பட்ட அரட்டை பாண்டிபுகளுளே மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் நின்
 நன அசரே! மேகங்களால் மூடப்படுகின்ற சூரிய சந்திரர்களைப்
 போலச சாமியான வீட்டில் பிடிவசிக்கவாங்கான அவ்விருவரும்
 எவ்வாறாலும் காண்பாண்டிலே பிறகு, யுத்தத்தில் காண்க கோபங்
 கொண்டு சரித்தகை அதிக கோபமாகசெய்து எல்லாப் பகவங்களி
 லும் சரமாரிகளால் பாண வளை மூடினான் மகாபாஜே! சூத
 புத்திரனுல நாளாக பூமிபாண்டி அந்தப் பாண்ட வன் மேகங்களால்
 மூடப்பட்டு சூரியன் போலக் தாண்டுகையடை யவிலே ஐயா! பிறகு,
 அதிபகைமாணன் காண்க சிரித்துக்கொண்டு தூய நூறுகவும
 ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் யுத்தத்தில் பாண ஸமூகங்களைத் தொடுத்த
 தான் மகாபலசாலியான அவனுடைய பாணங்களால் எல்லாம்
 ஒடு நிழலுள்ள காக இருந்தன விழுங்கின்ற உகதமமான் பாணங்க
 ளால் மேகத்தின் கீழல் உண்டான துலொலாயிற்று மகாபாஜே!
 பிறகு, காண்க மகாதமாவான் நகுலனுடைய விலைக் துண்டாடிச்
 சிரித்துக்கொண்டு அவனது லாபநியைத் தொகுத்த மணின்று சீழே
 தள்ளினான் பாரகஜே! பிறகு, கூடாமையுள்ள நான்கு பாணங்க
 ளால் அவனுடைய நான்கு சூத்திரங்களையும், விவரவாக்யமனுடைய
 வீட்டிற்கு அழைப்பினான் ஐயா! பிறகு, யுத்தத்தில் அவனுடைய
 துவயமான தேரையும் சொடித்துணியையும் சகாயக்ஷகங்களையும்
 கதாயுத்ததையும் கத்தியையும் நூறு சந்திரபிடிநுமைகளுள்ள அவ
 னுடைய மெகத்தையும் எல்லா உபகரணங்களையும் அம்புகளையும்
 பொண்குல செய்யப்பட்ட அந்த விலையும் அம்புகளால் எவ்வாறு

எள்ளளவாகத் தூளாகிணை பாஜரே! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும ஸாநியை இழந்தவனும கவசநிழந்தவனுமான (நீகுலன்), 7 தத்தினின்று விடைவாகக் கீழே இறங்கிப் பரிநாயுத்ததைக் கையில எடுத்தாநின்றான் வேந்தரே! ஸூதகுமாரன் அந்த நகுலனால் எடுக்கப்பட்ட மிகவும் கோபமான பரிநாயுத்ததை மிகக் கூாமையுள்ள வைகனும் பெரிய காயங்களை நிறைவேற்றறுதற்கு ஸாதனமுமான அமட்புள்ளாலே அடித்தான் காணன், ஆயுதநிழந்தவனான அந்த நகுலனைக் குறிவைத்து வணங்கின கணுக்களுள்ள அனைக அமட்புள்ளாலே அடித்தான் ஆனால், அவனைத் துன்பமடையுமபடி செய்யவில்லை. அகரே! யுத்தத்தில் அவ்நிரப்பிற்சியுள்ளவனும் பலசாலியுமான காணனால் அடிக்கப்பட்டிகின்ற அந்த நகுலன் பொறிக்கலங்கி வேகமாக ஓடினான் பாரதரே! பாசேயன் அந்த நகுலனைப் பின் தொடராதோடி அடிக்கடி சிரித்துக்கொண்டு நானேற்றிய வில்லை அந்த நகுலனுடைய கழுத்தில் மாட்டினான் வேந்தரே! பிறகு, கழுத்தில் மாட்டப்பட்ட பெரிய வில்லுடன் நகுலன் ஆகாயத்தில் வட்டமான சேகையின் நின்னீருக்கின்ற சந்திரன் விளங்குவதுபோல விளங்கினான். மகாபாஜரே! நறுத்தமேகம் இந்நீர் வில்லினால் விளங்குவதுபோல பாண்டிபுத்தியன் யுத்தத்தில் விளங்கினான் பிறகு, காணன் நகுலனைப் பார்த்து, 'வீணாகப் பேசினாய் அடிக்கடி என்னால் பீடிக்கப்பட்டி கின்ற நீ ஸந்தோஷத்துடன் மறுபடியும் இப்பொழுது பேசு பாண்டவ' அப்படின்! உனக்குத் தகுந்தவாடனோடு யுத்தம் செய் பலவான் காணன் சொல்லவானோடு நீ போபுரிபாடு! பாண்டவ! நீ வெட்கமடையவேண்டாம் மாத்நிரிபுத்திர! வீட்டுக்கே உமசெல், அல்லது எங்கே கிருஷ்ணனும் பலசூனனும் இருக்கின்றனதோ அங்கே உமசெல்' என்று சொன்னான். மகாபாஜரே! காணன் இவ்வாறு சொல்லி நகுலனை அப்பொழுது விட்டுவிட்டான் வேந்தரே! சூரனும் தாமங்களை அந்நகவனுமான காணன் குந்தியின் து வாயத்தையை நினைத்து, கொல்லுமபடியான நிலைமையை அடைந்த நகுலனை அப்பொழுது கொல்லாமல் விட்டுவிட்டான் வேந்தரே! வில்லாளியான குதபுத்திரனில் விட்டப்பட்ட பாண்டவன் வெளியுதிஷ்டியனுடைய தத்தைத் நாடிச் சென்றான் காணனால் வாட்டப்பட்ட நகுலன் துக்கத்தனால் மிகத் தவ்ந்துக் குடத்தில் அடைக்கப்பட்ட பாம்புபோல பெருபுச்சு வட்டுக்கொண்டு யுதிஷ்டியருடைய தத்தைலெறினான்

பிறகு, காணனும் நகுலனைவென்று யாந்தகொடி யுள்ளதும் சந்திரன் போன்ற காணமுள்ள குதிரைகளை யுடையதுமான 7 தத்தோடு

பாஞ்சாலாகளை விராகது எதிர்த்தான் மன்னவரோ! பாஞ்சாலாகளு
 டைய தோகுகூட்டங்களை நோக்கிச் செல்லுகின்ற வேறுபுதியான
 காணனைக்கண்டு அவ்விடத்தில் பாண்டவாகளுள் கூககுரல உண்டா
 யிறறு மகராஜரே! அவ்விடத்தில் ஸூகியபுகுதிரன் (பலரைத்) தான்
 பஞ்செய்தான் சூரியன் ஆசாயத்தின் நடுவிடத்தை அடைநதிருககை
 யில், பிரபுவான காணை அந்தவிடத்தில் சககரம்போலச சமுனரூன்
 ஐயா! சககரங்களுடைந்தவையும் கொடிகளும் கொடித்துணிகளும்
 அறுககப்பட்டவைகளும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவைகளும் வார
 தியை இழந்தவைகளும் அசமுந்நிந்தவைகளுமான சில சகங்க
 ளாவில் இழுத்தகுகொண்டு போகப்பட்ட பாஞ்சாலாகளுடைய தோக
 கூட்டங்களைக் கண்டோம் பிறகு, யானைகள், பெரிய காட்டில் காட்
 டித்தீயினால் நான்குபுறங்களிலும் சூழப்பட்ட அங்கங்களுடையவை
 போலப் பரபரப்புடனே அங்காங்கு ஸஞ்சரித்தன மகாபலசாலி
 யான காணனாலே அடிககப்பட்ட சிலயானைகள் சும்பஸ்கலங்கள
 பிளககப்பட்டவையும் இரத்தத்தைப் பெருககுப்பையும் குதிக
 கைகள் அறுககப்பட்டவையும் கவசங்களுடைந்தபட்டவையும்
 வால்கள் அறுககப்பட்டவையுமாகிக் (காற்றினால்) சிதற அடிககப்
 பட்ட மேகங்களபோலக் கீழே விழுந்தன மற்ற யானைகள் நாரா
 சங்களாலும் அமபுகளாலும் தோமரங்களாலும் பயப்படுத்தப்பட்டு
 விட்டில்லா நெருப்பை எதிர்த்துச் செல்லத்தபோல அந்தக் காணை
 யே எதிர்த்துச் சென்றன சில பெரியயானைகள் வீரிட்டுக் கொண்
 டிம் அருவிப்பெருகுகளும் கூடிய மலைகள் போலச் சரிந்தகளி
 விருந்து இரத்தத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு காணப்பட்டன சவரங்
 களையும் வாலிறட்டிம் வாரங்களையும் இழந்தவைகளும் வெள்ளியா
 லும் வெண்கலத்தாலும் மொன்னாலுமாகிய ஆபாணங்களையும் இழந்
 தவைகளும் மற்ற ஆபாணங்களையும் கடிவாளங்களையும் இழந்
 தவைகளும் சாமரங்களும் வீரியங்களும் அமபுப் பெட்டிகளும் நழு
 வினவைகளும் சூரர்களும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவாகளுமான
 குதிரைவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவைகளும் சமுலுகின்றவைகளு
 மான உத்தமமான குதிரைகளையும் அந்நயுத்தத்தில் கண்டோம் பார
 தரே! ஈட்டிகளையும் கத்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் விட்டவா
 களும் கவசத்தையும் தலைப்பாகையையும் அணிந்தவாகளும் கொல
 லப்பட்டவாகளும் கொல்லப்படுகின்றவாகளும் நடுக்கமுற்றவாகளும்
 பறபல அங்கங்களையும் அவயவங்களையும் இழந்தவாகளுமான குதி
 ரைவீரர்களையும் ஆங்காங்கு கண்டோம் ரதிகாக்கள் கொல்லப்

பட்டபோது, பொன்னூல அலங்கரிக் கபட்டவைகளும் வேகமுள்ள குதிகைகளோடு கூடியவைகளும் விரைவாகச் சூழலும் படி செய்யப்படுகின்றவைகளுமான தோகளையும் கண்டோம். பாரதரே! அச்சகடடைகளும் ஏராளங்களும் முறிக்கப்பட்டவைகளும் சககரங்களுடைக்கபட்டவைகளுமான சில தோகளையும், கொடிக துணிகளையும் கொடிமாங்களையும் இழந்தவைகளும் அழகிய ஏராளங்கள் வெட்டியெறியப்பட்டவைகளுமான சில தோகளையும் கண்டோம் மஹாராஜரே! அந்நயுத்தாளத்தில் ரதங்களையிழந்து ஆங்காங்கு ஒடுகின்றவாகளும் காணனுடைய கூரிய அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்றவாகளும் ரதிகளையும் சஸ்திரங்களே இழந்தவர்களும் அவ்வாறே சஸ்திரங்களையுடையவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களும் அனேக வீரர்களையும், நக்சுத்திரங்களையேனற ஆபரண ஸமூகங்களால் நன்றாக முடப்பட்டவைகளும் சிறந்தகணுக்கால் அதி கமாநப பிரகாசிக்கின்றவைகளும் பறபக் வரணங்களான விசித்திரமான கொடி துணிகளால் அலங்கரிக் கபட்டவைகளும் நான்குபக்கங்களிலும் ஒடுகின்றவைகளுமான யானைகளையும் கண்டோம். காணனுடைய வில்லினின்ற விடுபட்ட அம்புகளாலே அறு நெய்ப்பட்ட தலைகளையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அவ்வாறே மறற அவயங்க ளையும் எங்கும் கண்டோம் காணனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவர்களும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் போர்புகின்றவாளுமான யுத்தவீரர்களுக்குப் பயங்கரமும் பெரிதுமான யுத்தம் நடந்தது. யுத்தத்தில், ஸூரிகளால் கொல்லப்பட்ட அந்நகரஞ்சயர்கள் விட்டில்கள் நெருப்பை எதிர்ப்பதுபோல அவனையே எதிர்த்தார்கள். ஆங்காங்கு சேனைகளைக் கொளுத்த துகின்றவனும் மகாநகரம் பிரளய காலநெருப்புபோல விருத்தியடைந்திருப்பவனுமான அந்தக்காணன் விட்டுக் கூழ் தரியாக விலகினார்கள் தேஜஸையும் வீரனுமான காணன் இறந்தவர்களையே மிகுதியுள்ளவர்களும் மகாநகரங்களும் சுவசமும்தவஜமுமென வங்கி அபஜயமடைந்து ஒடுகின்றவாளுமான பாஞ்சாலவீரர்களைப் பின்னால் பாணங்களையிறைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்தோடின மிகக் பலசாலியான காணன் நடுப்பக்கையடைந்த சூரியன் பிராணிகளைத் தழிக்கச் செய்வதுபோல அந்நபாஞ்சாலா களைப் பாணங்களால் தழிக்கச் செய்தான்

பதினொருவது அத்தியாயம்.

(யுய்த்ஸுவுகீதும் உலாகனுகீதும் யுத்தமம், சதனீகீதும்
ஸுதஸோமனுகீதும் யுத்தமம்)

அரசரே! உம்முடைய குமாரனுடைய பெரியசேனையை ஒழி
படிசெய்கின்ற யுயுதஸுவை உலாகன வேந்தனுடன் எதிர்த்துச்
சென்று, 'நிலநில' என்று கூறினான் பிறகு, யுயுதஸுவும் வஜரத்தினால்
(இந்திரன் மலையை அடிப்பது போல) கூரிய துணியுடன் கூடின அம்பி
னால் மிகவலிமையடைந்த உலாகனை அடித்தான் உலாகனே,
கோபமூண்டி உமதுபுத்திரனுடைய விலலை யுத்தத்தில் ஒரு கூர்
ரத்தினால் அறுத்துக் காணினகிற பாணத்தினால் அடித்தான்
சிவந்தகண்களையுடைய யுயுதஸு அறுக்கப்பட்ட அந்த விலலை
எறிந்துவிட்டு மிகவேகமுள்ள தம் மிகப்பெரிதமான வேறொரு
விலலை எடுத்தான் பரதஸுரேஷ்டரே! பிறகு, அவன் சகுனிகுமார
னின் உலாகனை அறுத்து பாணங்களால் அடித்து (அவனுடைய) ஸா
ரதியையும் மூன்று பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் அந்த உலா
கனை அடித்தான் உலாகனே, ஸவாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
இருபது பாணங்களால் அவனை அடித்து, பிறகு, கோபங்கொண்டு
யுத்தத்தில் யுயுதஸுவின்னுடைய பொன்மயமான கொடியையும்
துண்டாக்கினான் அரசரே! அறுக்கப்பட்ட தண்டத்தின் கூடி
யதும் மிகப்பெரிதும் ஸவாணமயமானதும் சிறந்ததுமான அந்த
தவஜமானது யுயுதஸுவின் முன்னிலையில் சித்திவிழுந்தது தவஜம்
நாசம் செய்யப்பட்டதைக்கண்டு யுயுதஸு கோபமூண்டி உலாகனை
ஐந்து பாணங்களால் நடுமாடில் அடித்தான் பரதஸுரேஷ்டரே! உலா
கன் எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்ட பலத்தினால் யுத்தத்தில் அவ
னது ஸாரதியினுடைய தலையை அறுத்தான் அந்த யுயுதஸுவின்
ஸாரதியினுடைய அறுக்கப்பட்ட தலையானது அட்பொழுது ஆசசரிய
கரமான நகைத்திரமபோலப் பூமியில் விழுந்தது பிறகு, நான்கு
குதிரைகளையும் கொண்டு அவனையும் ஐந்து பாணங்களால் அடி
த்தான். பலசாலியான உலாகனால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யுயுதஸு
வேறுரத்ததைக்குறித்து விடைவாகச்சென்றான் வேந்தரே! உலா
கன் யுத்தங்கத்தில் அந்த யுயுதஸுவைத் தோலவியடையச் செய்து
பாஞ்சாலாகளையும் ஸருஞ்சயாகளையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால்
நன்றாக அடித்துக்கொண்டு விரைவாகச்சென்றான் மஹாராஜரே!
உம்முடையபுத்திரனின் சுருக்காமா நிதானமுடையவனாக அரை

நிமிஷத்திற்குள் சதானீகனைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத் தையும் இழக்கசெய்தான். ஐயா! குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட தோரி லிருக்கின்ற மஹாரதனான சதானீகன அநிக கோபத்தான உம்மு டையபுகதிரன்மீது ஒரு கதாயுதத்தை எறிந்தான். பாரதரோ! அந்தக் கதாயுதம் (அவனுடைய) தேரையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் சாம்பலாகச்செய்துவிட்டுப்பூமியைப்பிளப்பதுபோல வேகமாகக்கீழே விழுந்தது. கௌரவாக்களுக்குப் புகழை விருதநிசெய்கின்றவர்களும் வீராக்ஷமான அவ்விருவார்களும், தோகளை இழந்து ஒருவரையொரு வா பாரத்துக்கொண்டு யுத்தத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றார்கள் உமது குமாரனான சுருதகாமாவோ, பரப்பபுடன் விவிமசனுடைய ரதத் திலஏறினான சதானீகனும் பரப்பபுடன் பிரதிவிரதியனுடைய ரதத்தினமீது ஏறினான மிகக்கோபங்கொண்ட சகுனி, கூாமையுள்ள அம்புகளால் ஸுதஸோமனை அடித்தும் ஜலப்பிரவாகமானது மலையை அசைவுறச்செய்யாகதுபோல அவனை அசைவுறச்செய்ய விலலை பாரதரோ! ஸுதஸோமனோ அந்தசசகுனியைத் தனதந தைக்குப் பரமசததுருவாக உணர்ந்து அனேகஆயிரம்பாணங்களால் மூடினான் யுத்தத்தில, அஸ்திரப்பயோகங்களில் தோரதவனும் விசுத்தர மாக யுத்தஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளவனும் வெற்றியோடு விளங்கு பவனுமான சகுனி, அவ்வம்புகளை வேறு அம்புகளாலே விரைவாகத் துண்டாக்கினான் (ஸுதஸோமனுடைய) அந்த அம்புகளைக் கூாமையா ன அம்புகளாலே யுத்தத்தில தடுத்தது அதிகக்கோபங்கொண்டு மூன்று பாணங்களால் அவனையும் அடித்ததான் மிகக்கோபங்கொண்டவனான சகுனி ஜலப்பிரவாகமானது மலையை அசைக்காததுபோல (ஸுத ஸோமனை) அசைவுறச்செய்யவிலலை மகாராஜரோ! பிறகு, உம்முடைய மைத்தனனான சகுனி அம்புகளாலே அந்த ஸுதஸோமனுடைய குதிரைகளையும் கொடிமரத்தையும் ஸாரதியையும் உள்ளவெள ளளவாகப் பொடியாக்கினான் பிறகு, ஜனங்கா மிக்கக்கூசவிட்டா கள். ஐயா! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ரதத்தை இழந்தவனும் கொடிமரம் அறுக்கப்பட்டவனும் நிலலாளியுமான ஸுதஸோமன் உத்தமமான விலலை எடுக்கக்கொண்டு ரதத்தினின்று கீழேகுதித் துப் பூமியில் நின்றான் அவன் தங்கமயமான பிடிக்கள்ளவைகளும் சாணக்கலலில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளைச் சகுனியின் மீது பிரயோகித்தான பிறகு, அவ்வம்புக கூட்டங்கள் விட்டிறப்புச்சி களுடைய கூட்டங்களபோல உமது மைத்தனனுடைய அவ்வித மான பெரியரதத்தை மூடிவிட்டன. ஸுபலபுத்திரனான சகுனி நன

ரூக மூடப்படடாலும் சிறிதேனும் மனவருத்தமடையவில்லை. மஹா
கீர்த்திசாலியான சகுனி அந்தஸுதேஸோமனுடைய அம்புகளைப் பாண
ஸமூகங்களால் நாசஞ்செய்தான அந்தயுகத்தகனகதில் ரத்தநீனமீ
திருக்கின்ற சகுனியைக் காலாளாயிருக்கின்ற ஸுதேஸோமன் எதிரா
துப் போபுரிந்தது (கேட்டவர்களுக்கும்) நம்பத்தகாததும் ஆசசரிய
கரமுமாயிருந்தது அந்த ஸுதேஸோமனுடைய செய்கையை அங்
குள்ளயுகத்தீராகளும் ஆகாயத்திலுள்ளலிதநாகளும் பாபுது மனக்
கனிப்புறராகள் அரசரே! சகுனி கூடையுள்ளவைகளும் மிகக்
வேகமுள்ளவைகளும் வணங்கின்கணுகளுள்ளவைகளுமான பல
லங்களாலே அந்த ஸுதேஸோமனுடையவில்லையும் எல்லாஅம்புத்
தூணிகளையும் நாசம்செய்தான இரத்ததைஇழந்தவனும் அறுகூப்
பட்டவில்லையுடையவனுமான அந்த ஸுதேஸோமன் வைதீரியம் கரு
நெய்தல் இவைகளுடைய நிறம்போன்ற நிறமுள்ளதும் யானைத்தந
தத்தாலாகிய பிடியுள்ள துமான ஒரு கத்தியைக் கையிலெடுத்திக்
கொண்டு விலிமநாதஞ் செய்தான பிறகு, சுழற்றப்படுகின்றதும் நிர
மலமான ஆகாயம்போன்ற காந்தியுள்ள துமான புத்திசாலியான
ஸுதேஸோமனுடைய கத்தியைச் சகுனி காலதண்டத்தகூச சம
மாக நீனைத்தான மஹாராஜரே! நல்ல தோசசியடைந்திருக்கின்ற
அந்த ஸுதேஸோமன் கத்தியுடன் விரைவாகப் பதினான்குவிதமான
மண்டலகத்திகளைப் பலவிதமாக வெளியிட்டுக்கொண்டிசஞ்சரித்தான.
அவன் யுத்தத்தில் * பிராந்தம், உத்பிராந்தம், ஆவித்தம், ஆபலுதம்,
விபலுதம், ஸருதம், ஸம்பாத்தம், ஸமுதீரணம் என்கும் கத்திசுழற்றும்
வகைகளைக் காண்பித்தான திறமையமைந்த சகுனியே, பிறகு, அந்த
ஸுதேஸோமன்மீது அம்புகளை எய்தான அவ்வம்புகளை வரும்பொ
ழுதே ஸுதேஸோமன் உத்தமமானகத்தியினால் விரைவாகத் துண
டாடினான் மஹாராஜரே! பிறகு, பகைவர்களைக்கொல்லுகின்றவ
னான சகுனி கோபங்கொண்டு ஸாபங்களக்கொப்பான அம்புகளை
ஸுதேஸோமன்மீது பிடியோதித்தான கருடனுக்கொப்பான வன்
மையுள்ள ஸுதேஸோமன் பயிற்சியினாலும் பலத்தினாலும் யுத்தத்தில்
சுறுசுறுப்பைக்காண்பித்ததுக்கொண்டு அந்தப்பாணங்களைக் கத்தியினால்
துண்டாடினான் அரசரே! அப்பொழுது மண்டலகத்தியோடு ஸஞ்
சரிக்கின்ற அந்த ஸுதேஸோமனுடைய மிகக் ஒளி பொருந்திய கத்தி
யைச் சகுனி மிகக்கூடையுள்ள கூடையிடுகதினால் வெட்டினான்
பாரதரே! அறுகூப்பட்ட அந்தப் பெரியகத்தியானது பூமியில் விரை

* பீஷம்பாவம் 207-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

கூஅ , ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம்.

வாக விழுகதது நல்லபிடியையுடைய அநதககததூதியினுடைய பாதி யானது அவனுடைய கையிலிருந்தது மஹா தனான ஸுதஸோமன் தனக்கதூதியானது துண்டாடப்படாததையறிந்து ஆறடிபாயந்து, பிறகு, மிருந்திருக்கின்ற அடைக்கதூதியைச் சகுனியினோடுகூச சுழறறி எறிந்தான் அநதக கதூதியானது தீரான அநதச் சகுனியினுடைய ஸவாணத்தினாலும் வஜரத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட விலலை நாண் கயிறறோடு யுத்தத்தில் அறுத்துவீட்டு விரைவாகப் பூமியில் விழுக தது பிறகு, ஸுதஸோமன் சுருதகீர்த்தூதியினுடைய பெரிய ரத்த தையடைந்தான் சகுனியும் கோரமானதும் எவவித்ததாலும் ஜயிக்க முடியாததுமான வேறொருவிலை எதிகது அநேகரத்தருக்களுடைய கூட்டங்களை நாசஞ்செய்துகொண்டி பாண்டவஸேனையை எதிரா ததுச சென்றான வேந்தே' பயமற்றவனாக அநதயுகத்ததில் ஸஞ்சரிக்கின்ற சகுனிபைக்கண்கள் பாண்டவ வீரர்கள் பெருங்கூச சலிட்டார்கள். கொழுப்புள்ளவைகளும், ஆயுதமுள்ளவைகளும், பெரியவைகளும்மான அநதப்பாண்டவசேனையின் மஹாபலசாலியான ஸௌபலனவே துரத்தப்படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. அரசே! தேவரா ஜன் அவஸூஸேனையை எவ்வாறு நாசம் செய்தானோ அவ்வாறே பாண்டவசேனையை சகுனி நாசஞ்செய்தான்

பதினோவது அதயாயம்.

(கிருபரால் திருஷ்டத்யும்னனும், கிருதவர்மாவரால் சிகண்டியும் தோல்வ யடைந்தது)

அரசே! காட்டில் ஒரு சபமானது ஒருவிமமதத்தைக் கண்டு எவ்வாறு சண்டையில் திகிலுமோ அவ்வாறே யுத்தங்கத்தில் கிரு பா திருஷ்டத்யும்னனைத் தித்திரா பாரதே! பலசாலியான அநதக கிருபாரசாயரிலே திகிலுடைய தருஷ்டத்யும்னன் அநதயுத்தத்தில் ஓடிப்பினின்று மறறோடி நகருவதற்குஞ் சகதூயற்றவனான அவனுடைய தத்தை நோக்கிவருகின்ற கிருபருடைய ரத்ததைப் பார்த்து எல்லா பிழாணிகளும் பயந்தன, அழிவுவந்துவீட்டதென றும் எண்ணின் அபிபாழ்து பாண்டவாக்களுடைய தோவீரர்களும் குதிரை வீரர்களும், 'மனிதர்களுள் உத்தமரும் சாதவானுடைய புத திரரும் மக்கதேஜஸையுடையவரும் துவ்யாஸதிரங்களை அறிந்த வரும் மேலான புத்தூதியையுடையவருமான கிருபாசாரியா துரோண ருடையவத்தினால் நிச்சயமாகக் கோபங்கொண்டிருக்கிறார், திருஷ்ட

டதயும்னனுக்குக கிருபரிடத்தினின்று இப்பொழுது 'கேஷம்ம, உண்டாகுமா? இந்தசசேனமுழுதும் பெரிதான பயத்தினின்று விடுபடுமா? இந்தபிராமமணா ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற நமமனைவரையும் கொல்லாமலிருப்பாரா? யுத்தத்தில் கிருபாசாராய ரூபத்தால் யமனுக்கொப்பாகக் காணப்படுதலால், துரோணருடைய ஸ்தானத்தை அடையப்போகிறா ஆசாரியான இந்தக் கிருப்போ ஹஸதலாகவமுள்ளவா, யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் வெற்றி பெறுபவா, அஸ்திரங்களை யுடையவா, வீரயமுள்ளவா, கோபத்தோடுகூடியிருக்கிறா பராஷதன்ம மஹாயுத்தத்தில் இப்பொழுது புறங்காட்டினவனாக காணப்படுகிறான்' என்று பேசிக்கொண்டதாகள் மஹாராஜே! அவ்விருவார்களும் அந்த யுத்தம் நோந்திருக்குங்கால சத்துருக்களோடு கூடின உமமைச சோந்த வீரர்களுடைய இவ்விதமான பலவாறான பேச்சுக்கள் கேட்கப்பட்டன ராஜே! பிறகு, சாரதவதான கிருபா கோபத்தால் பெருமூச்சு விட்டிக்கொண்டு, பராஷதனை எல்லா மாமஸ்தானங்களிலும் அடித்து அசைவற்றிருக்குமாடி செய்தாரா யுத்தத்தில் மகாலக்ஷியான கௌதமராலே துன்பஞ் செய்யப்பட்ட அந்தப் பராஷதன் அதிக மயக்கத்தினால் மூடப்பட்டவனாகிச் செய்யவேண்டியதை அறியவில்லை பிறகு, பராஷதனை நோக்கி, ஸாரதியானவன், 'பராஷதரே! கேஷம்மமா? உமக்கு யுத்தத்தில் இவ்விதமான துன்பமுண்டானதை நான் ஒரு பொழுதும் பாராததில்லை பிராமமணோத்தமரான கிருபராலே நான்கு பக்கத்திலும் மாமஸ்தானங்களை லக்ஷியம் வைத்து விடப்பட்டவைகளும் மாமஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றவைகளும்பாணங்கள் தெய்வச் செயலால் விழவில்லை ஸமுத்திரம் நதியின் வேகத்தைக் திருப்புவது போல் விரைவாக ரதத்தை நான் திருப்புகிறேன் உமமுடைய வல்லமையை அழித்த வீரரான அந்தப் பிராமணர், உமமால் கொல்லப்பட்ட தகாதவரென்று எண்ணுகிறேன்' என்றான் அரசரே! பிறகு, திருஷ்டதயுமன்ன (ஸாரதியைநோக்கி), 'அப்பா! என் மனமானது மோகமடைகிறது தேகத்தில் லோவையுண்டாகிறது ஸாரதியே! என்னுடைய சரீரத்தில் நடுக்கமுட மாரீரக்கூச்சமுட உண்டாகின்றன இந்தப் பிராமணனை விட்டு யுத்தங்களில் அாஜுனை இருக்கிற இடத்திற்கு மெதுவாகச் செல் ஸாரதியே! யுத்தங்கள்தில் அாஜுனையாவது பீமஸேனையாவது அடைந்தால் எனக்கு இப்பொழுது கேஷம்முண்டாகலாமென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம்' என்று மெதுவான வார்த்தையைச் சொன்னான். மஹா

ராஜரே ! பிறகு, ஸாரதியானவன குதிரைகளை விரைவாக நடத்திக்
 ளாண்டு மஹா விலலாஸியான பீமன் எந்த இடத்தில் உம்முடைய
 ஸாஸனிகாகனோடு போய்ப்பிரிந்துகொண்டிருந்தானோ அவ்விடமென்
 றுண்டாயா ! ஒடுகின்ற திருஷ்டத்யும்னனுடைய தேரைகண்டு
 அப்பொழுது மீருடா நூற்றுக்கணக்காகப் பாணங்களைப் பிரயோகித்
 துகொண்டே பின் தொடர்ந்தா பகைவாசனை அடக்குகிற அவா
 அடக்கடி சங்கதகை ஊநி, மஹேந்திரன் நமுசியெனவும் அஸார
 னைப் பயமுறுத்தியதுபோலப் பாஷதனைப் பயமுறுத்தினா

யுத்தத்தில் நாடமுடியாதவனும் பீஷ்டருக்கு மீருத்யுமான
 சிகண்டியை ஹருதிசனுடைய குமாரனான கிருதவாமா அடக்கடி புண்
 னகையோடு தடுத்தான சிகண்டியோ ஹருதி காளுநள மஹாபுத்தனான
 கிருதவாமாவைக் கூடமையுள்ள ஐந்து பலலங்காளாலே தோள் பக்கத்
 தில் அடித்தான அரசரே ! மஹாபுத்தனான கிருதவாமாவோ மிகுந்த
 கோபமுண்டவனாகச் சிகண்டியை அறுபது பாணங்களால் பிரிந்து
 நகைத்துக்கொண்டு ஒரு பாணத்தால் அவனது வில்லையும் வெட்டி
 னான பிறகு, பலசாலியான துருபதகுமாரன் வெறு வில்லை எடுத்தது
 மிக்க கோபங்கொண்டு கிருதவாமாவைப் பார்த்து, 'நில நில' என்று
 சொன்னான் பரீஜநதிரே ! பிறகு, பொன்னாலாகிய பிழுகையுடைய
 வைகாந்தமன்றருக்க தீட்டப்பட்டவைகளுமான தொண்டூறுபாணங்
 களைக் கிருதவாமாவினமீது பிரயோகித்தான அவைகளை கிருதவாமா
 வினுடைய கவசத்தினின்று கீழே விழுந்தன அவை பயனற்றவை
 யாகப் பூமியில் விழுகின்றதைக் கண்டு (சிகண்டி) மிக்ககூடமையுள்ள
 க்ஷயபத்தினால் அவனுடைய வில்லை நன்றாக வெட்டினான்.
 பிறகு, கோபங்கொண்ட சிகண்டி வில் அறுந்கப்படிக கொம்
 பொடிந்த காளைபோலிருக்கின்ற கிருதவாமாவை எண்பது பாணங்க
 ளாலே இரண்டுகைகளிலும் மாபிலும் அடித்தான மிக்க கோபங்
 கொண்ட கிருதவாமாவோ மிக்க காயப்படுத்தப்பட்டிக குடத்தின்
 வாயிலிருந்து ஜலம் வருவதுபோல அஷ்பயங்காளாலே இத்தத்ததைக்
 கக்கினான் அரசரே ! இயத்தத்தினால் நாலு பக்கத்திலும் நனைக்கப்
 பட்ட கிருதவாமாமழையினால்நனைக்கப்பட்ட தாதுககையுடையமலை
 போல விளங்கினான் பிறகு, பிரபுவான கிருதவாமா பாணங்களையும்
 நாணையுமுடைய வெறு வில்லை எடுத்ததா சிகண்டியைப் பாண ஸமூ
 கங்களாலே தோட்பக்கத்தில் அடித்தான சிகண்டியோ தோளில்
 பாயநதிருக்கின்ற பாணங்களால் பெருங்களைகளோடும் சிறு களைக்
 ளோடும் கூடி மிகப் பெரிதாயிருக்கின்ற மரம்போல விளங்கினான்.

ஒருவரோடொருவா அடித்துக்கொண்டு, உத்திரத்தினால் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நனைக்கப்பட்ட மகான்களான அவவீராகளிர்வாகளும் இரத்தமடுவில நீந்துகின்றவாகளபோல விளங்கினார்கள் இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட அவ்விருவாகளும் வலந்தகாலத்தில் பூத்திருக்கின்ற இரண்டு பலாசவிருகூங்குகளபோல விளங்கினார்கள் இரத்தத்தினால் எல்லா அங்கங்களும் நனைக்கப்பட்டவாகளும் மதமயமான சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவாகளும் நாயரோஷ்டாகளுமான அவ்விருவாகளும் கோபங்கொண்ட இரண்டு ஸாப்டங்களபோல விளங்கினார்கள் பாணங்களால் வருத்திய அங்கங்களை யுடையவர்களும், ஒருவா மற்றொருவரால் பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டவாகளுமான அவ்விருவாகளும், ஒன்றோடொன்று கொம்புகளால் முட்டிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டு காளைகளபோல விளங்கினார்கள் ஒருவரையொருவா கொல்லுவதில் முயற்சியைச் செய்கின்ற மஹாரதர்களான அவ்விருவாகளும் அந்த காளைகளத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மண்டலகத்திகளில் இரண்டு கோகளோடும ஸஞ்சரித்ததாகான மஹாராஜரே! கிருதவாமந், தங்கமயமான கடிகக் கொள்ளவையும் சாணையில் தீட்டப்பட்ட வைபும் கூடாமையுள்ளவையுமான எழுபது பாணங்களாலே பாஷதனை யுகத்தில் அடித்தான் பிறகு, அடிப்பவர்களுள் உத்தமனான கிருதவாமந் யுகத்தில் சிங்கையையை நோக்கி உயிரை வாங்கக்கூடிய தும கோரமுமான ஓர் அம்பை விரைவுடன் பிரயோகித்தான் சிங்கையையடித்துக்கொண்ட உடனே மூர்ச்சையை அடைந்தான் மூர்ச்சையை அடைந்தவனான அவன் விரைவாகக் கொடிமரத்தில் சாயந்தான் கிருதவாமந் விஷமைய அமுதினாலே மிக வாட்டப்பட்டவனும், அடிக்கடி பெருமூர்ச்ச விரிபவனும், சத்திகாங்களை உத்தமனுமான சிங்கையையை ஸாப்தியானவன் யுகத்தங்கத்தினின்று விரைவாக வேறு இரத்தத்திற்கு நடத்திச் சென்றான் பிரபுவே! பிறகு, சூரனை துருப்தகுமான கிருதவாமந்வினால் தோலரியடையவே, பாண்டவ சேனையானது துண்டாடடைந்து எல்லாப் பக்கத்திலும் ஒடியது

பதினேட்டாவது அத்தியாயம்.

(அர்ஜுனனால் ஸம்சுப்தகர்கள் தோல்வியடைந்தது.)

மஹாராஜரே! அர்ஜுனனும், காற்றினது பஞ்சககுவிவிலே பறக்கச்செய்வதுபோல மமுடைய சேனையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறக்கச் செய்தான் அந்த அர்ஜுனனைத் திரிகாததாகளும்

சிபிகளும் கௌரவர்களும் வஸாதிர்களும் ஸாலவர்களும் கீர்தீசாலிகளான கோபாலர்களும் எதிர்த்தாக்கள பாரதரே! ஸதயதேவன், ஸதயகீர்த்தி, மிதரகேவன், சுருதஞ்சயன், ஸௌஸருதி, சந்திரதேவன், மிதரவாமா, யுகத்ததில் பிராதாக்களால் சூழப்பட்ட திரிகாதநராஜன் ஆகிய இவர்களும், சிறந்த விலலாளிகளும் பறபல சஸ்தரங்களில் ஸமாததாக்களமான உம்முடைய புகதிராக்களுடன் சோநது யுகத்ததில் அாஜுன்னமீ து பாணஸமூகங்களை இறைத்தாக்கள ஜலப பிரவாக்கள ஸமூகதிரததை எதிர்ப்பதுபோல அவாக்கள விரைவாக அவனை எதிர்த்தாக்கள லக்ஷக்கணக்கான அந்த வீராகஸௌலாரும் யுத்தத்ததில் அாஜுன்னைநாடி கருடனைக்கண்ட ஸாடபங்களைப்போல நாசமடைந்தாக்கள மஹாராஜரே! அவாக்கள போரில் அாஜுன்னால் அடிக்஑பபட்டிம, பீடிக்஑பபட்டிம விடில்கள அகனையை விடாதது போலப் போக்களத்ததில் அாஜுன்னை விடவிலை யுத்தத்ததில், பாண்டிபுத்திரனை ஸகயதேவன் மூன்று பாணங்களாலும், மிதரதேவன் அறுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், சந்திரதேவன் ஏழு பாணங்களாலும், மிதரவாமா எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், ஸௌஸருதி ஏழு பாணங்களாலும், ஸருதஞ்சயன் இருபத்துபாணங்களாலும், ஸுசாமா ஒன்பது பாணங்களாலும் அடித்தாக்கள யுகத்ததில், அநேகாக்களாலே அடிக்஑பபட்ட அந்த அாஜுன்ன, அவாக்களைத்திருப்பி அடிக்஑த்தான அவன் ஸௌஸருதியை ஏழு பாணங்களாலும், * ஸதயதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், ஸருதஞ்சயனை இருபத்து பாணங்களாலும், சந்திரகேவனை எட்டுப் பாணங்களாலும், மிதரதேவனை நூறு பாணங்களாலும், ஸதயதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், மிதரவாமாவை ஒன்பது பாணங்களாலும், ஸுசாமாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் அடித்தான், அந்த யுத்தத்ததில் சானையில் தீட்டப்பட்ட பாணங்களாலே ராஜாவான் ஸருதஞ்சயனைக் கொன்று ஸௌஸருதியின் ஷடைய தலைப்பாகையை யணிந்த தலையைச் சரீரத்தினின்று அறுத்தான், விரைவுள்ளவளுகி அம்புக்களால் சந்திரதேவனையும் யமலோகத்தை அடைவித்தான், மகாராஜரே! அவ்வாறே முயற்சி செய்கின்ற மற்ற மஹாரதாக்கள ஒவ்வொருவரையும் ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் தடுத்தான் ஸதயதேவனே மிக்க கோபங் கொண்டி யுத்தத்ததில் கிருஷ்ணனைக் குறித்துப் பெரிய தோமரத்தைப் பிரயோகித்து வலிமநாதஞ் செய்தான் இருமபுமயமானதும் பொறகாமபுள்ள துமான அந்தத் தோமரமானது மஹாதமாவான்

* வேழபாடம்.

மாதவருடைய இடக்கையைப் பிளர்துகொண்டு அப்பொழுது பூமி யில் பீரவேசித்தது அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் தோமரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மாதவருடைய கொறடாவும கடிவாளங்களும கையி னின்று விழுந்தன குந்திபுத்திரனை தனஞ்சயன் வாஸுதேவ ருடைய அங்குகள மிகப் பிளக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மிக்க கடுங்கோபத்தை அடைந்தான் அவரைப் பார்த்து, 'மிக்க புஜபல முள்ளவரே! பிரபுவே! ஸதயதேவனைநோக்கிக் குதிரைகளை நடத்தும் கூாமையான அம்புகளால் அவனை யமலோகத்தை அடையும் படி செய்யப்போகிறேன்' என்று கூறினான் ஸ்ரீ வாஸுதேவரும வேறு கொறடாவை எடுத்தது கடிவாளங்களையும் விரைவாகக் கையிற்பிடித்து அககுதிரைகளை ஸதயதேவனுடைய சகத்தைக்குறித்து ஒட்டினா பிருகாபுதரனும் மஹாரகனுமான கனஞ்சயன் வாஸு தேவா மிக அடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு ஸததிரயதேவனைக் கூாமையுள்ள அம்புகளால் தடுத்தபிறகு மிக்க கூாமையுள்ள பலலங்களாலே ராஜாவான அந்த ஸததிரயதேவனுடைய குண்டலங்களையணிந்த பெரிய தலையைச் சேனையின் கீழில் உடலிலிருந்து அறுத்தான் ஐயா! ஸதயதேவனுடைய முடிபை அறுத்துக் கூாமையுள்ளபாண்டங்களால் மிகரவாமாவையும் கூாமையான வதஸுதகத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் கொன்றான் பலராவியான ஆஜுனன் பிறகு அநிக் கோபங்கொண்டு அனைக் அம்புகளாலே நூறு நூறுகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் ஸம்சபதநாகளுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும் சீழே தள்ளினான் வேந்தரே! பிறகு, மஹாரகனான ஆஜுனன், வெள்ளிமயமான கட்டுக்களுள்ள க்ஷாரபரத்தினாலே வலிமை மிக்க மிகரதேவனுடையதலையை அறுத்தான் மிகுந்த கோபங்கொண்டு ஸுசாமாவைத் தோளில் அடித்தான் பிறகு, ஸம்சபதநாகளனைவாகளும் கோபங்கொண்டு பதத்துக் திக்குகளையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு தனஞ்சயனைச் சூழுகுநின்று சஸ்திர ஸமூகங்களாலே அடித்தார்கள மிகத் துன்பம் செய்யப்பட்டவனும் இந்நிரனுக்கு ஒப்பான பாரக்ராமமமைந்தவனும் அளவிட முடியாத மனோதாயமுள்ளவனும் மஹாரகனுமான ஆஜுனன் ஐந்திரால் திரத்தை வெளிப்படுத்தினான் அரசரே! பிறகு, பாண்டிபுத்திரனும் அளவற்ற தேஜஸுள்ளவனுமான பாரத்தனுடைய விலலினின்று ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் வெளியில் புறப்பட்டன பாரத்தரே! பிறகு, யுத்தபூமியில் அறுக்கப்படுகின்ற கொடிமரங்கள், விறகள், கொடித்துணிகளுடன் கூடின தோகைகள், அம்புப்பெட்டிகள், நுகத்தடி

கள், அச்சுக்கட்டைகள், சக்கரங்கள், பூட்டாம்பவர்கள், கடிவாளங்கள், கூபரங்கள், சக்துபதிகள், அம்புகள், சீமே விழுநின்ற குதிரைகள், ரிஷ்டிகள், பாட்டிகள், கதாயுதங்கள், பரிசுங்கள், சக்திகள், தோமரங்கள், சாஸிகள், சகராயுதங்களுடன் கூடின கைகள், தொடைகள், கண்டஸை, தோள்கள், தேயுதங்கள், ஹாரங்கள், ஸுவாணுபரணங்கள், கவசங்கள், குடைகள், விசிறிகள், கிரீடங்களுடன் பூதவத்தில விழுந்திருக்கின்ற தலைகள் இவைகளுடைய குவியல்கள் காணப்பட்டன குண்டலங்களோடு கூடியவையும் நல்ல கண்களையுடையவையும் பூணசந்திரனுக்கு ஒப்பானவையுமான தலைகள், ஆகாயத்தில நக்சுத்திரக்கூட்டங்கள்போலப் பூமியில காணப்பட்டன நல்ல மால்களை அணிந்தவைகளும், நல்ல வஸ்திரங்களை உடுத்தவைகளும், சந்தனத்தினால் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான, கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய சரீரங்கள் பூமியில காணப்பட்டன மஹாராஜோ! ஆஜானுல, பெரிய யுகத்தில ஆங்காங்கு கொல்லப்பட்ட ராஜபுக்திராகளாலும், மஹாபலசாலிகளான க்ஷத்ரியர்களாலும், அப்பொழுது கோரமான அநாயுத பூமியானது ருகரருடைய உகயானகங்குலமமாக விளங்கியது சித்தி விழுந்திருக்கின்ற மலைகள்போல யுகத்தில விழுந்திருக்கின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் யுகத்தூமியானது பிரவேசிக்கமுடியாத தோற்றமுள்ளதாயிற்று பண்கவர்களை நாசஞ்செய்கின்றவனும் பலலங்களாலே பெரிய யானைகளையும் குதிரைகளையும் அடித்துக் கொன்றவனும் மஹாபலசாலியுமான அநாயுதபாண்டவனுக்கு தோசெல்ல வழிநிலை ஐயா! அநாயுதத்தில ஹரததரசேறறில் ஸஞ்சரிகின்ற அநாயுத ஆஜானுடைய தேருருள்கள் புதைந்து தன்னையுபரிவாரங்களாலே கிலேசமடைந்தன மனததுக்கும் நாற்றுக்கும் ஒப்பான வேகமுள்ள குதிரைகள் அதிகமாக அழிந்துபோகின்ற சகரங்களே அநாயுத பிரயாசகூடன் இழுத்தன பாரதே! விலலாளியானபாண்டிபுக்திரானுலே கொல்லப்பட்டிகின்ற அசுசேனயெல்லாம் பெருமாளும் அங்கு நிலலாமல ஓடிற்று குந்தீபுக்திரானு ஜிஷ்ணுவானவன் யுகத்தில அநாயுத அனேகம் ஸமரபதங்களுடைய கூட்டங்களை வென்று அப்பொழுது புகை இழுந்த நெருப்புபோல ஜவலிக்கும்பொருள் விளங்கினுள்

பத்தோனபதாவது அத்தாயம்.

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனை)

மஹாராஜரே¹ அநேக பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவரான யுதிஷ்டிரை ராஜாவான தூயோதனன பயமற்றவனாகத் தானே எதிர்த்தான விரைவாக வருகின்ற மஹாரதனான உமமுடைய குமாரனைத் தாமராஜரும் விரைவாக அடித்தது, 'நில நில' என்று சொன்னார் அந்தத் தூயோதனனே மிகக் கோபங்கொண்டு கூாமையுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே அவரைத் திருப்பியடித்தது, அவருடைய ஸாரதியையும், ஒரு பல்லத்தினால் நன்றாக அடித்தானே (வெந்திரே¹ பிறகு, யுதிஷ்டிரை தங்கக்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணைக்கலலில் தீட்டப்படடவைகளுமான பதினாறு பாணங்களைத் தூயோதனன்மீது பிரயோகித்தாரா மஹாரதரான அவர் அந்தத் தூயோதனனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் நான்கு பாணங்களால் கொண்டு, ஐந்தாவது பாணத்தினால் ஸாரதியினுடைய தலையைச் சரித்தினின்று தள்ளி, ஆறாவது பாணத்தினால் அரச்சனுடைய கொடியையும் ஏழாவது பாணத்தினால் விலலையும் எட்டாவது பாணத்தினால் கத்தியையும் பூமியில் தள்ளினார் அவர் ஐந்தா பாணங்களாலே அரச்சையும் நன்றாக அடித்தாரா மிகுந்த வருத்தத்தை அடைந்தவனான உமமுடைய குமாரன, குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட அந்த ரத்தினின்று குதித்துப் பூமியில் நின்றான அவன் கஷ்ட நிலைமையை அனை நதிருப்பதைக் கண்ட காணன் புறவத்தாமா கிருபா முகலானவர்கள், அரச்சைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு வேகத்துடன் எதிர்த்துவந்தார்கள் அரச்சரே¹ பிறகு, பாண்டிபுத்திரர்கள்னைவரும் யுதிஷ்டிரைச சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்தில் பின்தொடர்ந்தார்கள் பிறகு, யுத்தம் நடந்தது மஹாயுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தூரியவாததியங்கள் முழங்கின யுத்தத்தில் எவ்விடத்தில் பாஞ்சாலர்கள் கௌரவர்களோடு சேர்ந்து எதிர்த்துச் சண்டை செய்தாரர்களோ அவ்விடத்தில் வலிமமநாதங்களும் கல கல எனனும பேரொலியும் தோன்றின காலாட்கள் காலாட்களோடும் யானைகள் உத்தமமான யானைகளோடும் ரதிக்கள் ரதிக்களோடும் குதிரை வீரர்கள் குதிரைவீரர்களோடும் எதிர்த்தார்கள் மஹாராஜரே¹ யுத்தத்தில் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்தவை பாக்கத்தக்ககலையும் பறபல விதமானவையும் நீனைக் முடியாதவையும் சஸ்திரங்களோடு கூடியவையும் சிறந்தவையுமாயிருந்தன அந்தச் சூரர்களனைவா

களும் மிக்க விரைவுடன் ஒருவரையொருவா யுத்தத்தில் கொலுவ
 வதில் விருப்பமுற்று ஆசசரியகரமாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் நன்கு
 போபுரிந்தனா அந்த வீரர்கள், யுத்த வீரர்களுக்கிரிய விரதத
 தை அனுஷ்டித்து யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவா கொன்றாகள
 அவர்கள் எவ்விதத்திலும் புறத்தில் நின்று போபுரியவில்லை அந்த
 யுத்தமானது ஒரு முகூததகாலம் பாபபதற்கு இனிமையாயிருந
 தது ராஜரே' பிறகு, பைத்தியங்கொண்டதுபோல வம்புகடந
 திருந்தது ரதிகள யானையை எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ள அம்புக
 ளாலே பிளந்து வணங்கின்கண்களுடன கூடின அம்புகளாலே
 அதை யமணிமம் அனுபிணை யானைகள் அனைக குதிரைகளை
 நாடி யுத்தரங்கத்தில் நான்கு *பக்கத்திலும் ஏறிந்து ஆங்காங்கு
 அப்போதைக்கப்போது மிகக் உக்கிரமாகப் பிளந்தன ஆங்காங்கு
 வந்து சேருகின்ற அனைக குதிரைவீரர்கள் உத்தமமான குதி
 ரைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு தலதவனிகளையும் வலிமம் நாடங்களை
 யும் செய்தார்கள் பிறகு, குதிரைவீரர்கள் விரைவாக ஓடுகின்ற
 பெரிய யானைகளை விலாபுறங்களிலும் பின்புறத்திலும் அடித்தார்
 கள் வேந்தரே' மதம் பெருகுகின்றயானைகள் அனைக குதிரை
 களை ஓடும்படி செய்தன சில யானைகள் ரொம்புகளால் கொன்றன
 சில யானைகள் அதிகமாக மாத்தித்தன வலிமைமிகநவைகளான
 வேறு சிலயானைகள் அப்பொழுது குதிரைவீரர்களோடு கூடின
 குதிரைகளைக் கோபத்தினால் கொம்புகளால் பீடித்தன மற்றவை
 கள் அப்பொழுது முட்டி வேகத்தால் தூர ஏறிந்தன நாற்புறங்
 களிலும் சந்துகளிலிருக்கின்ற யானைகள் காலாட்படைகளாலே அடிக
 கப்படடிக கோரமான தீன்ஸவரத்தை வெளியிடப்பதத்துத் திசை
 களிலும் ஓடின மகாயுத்தத்தில் ஆபரணத்தை இழந்து விரைந்து
 ஓடுகின்ற காலாட்களுடைய ஆபரணத்தை யுத்தபூமியில் (கஜவீரா
 கள்) அறிந்து எடுக்க விருப்பமுற்றார்கள் மகா கஜங்களினமீது ஏறி
 யிருக்கின்ற வீரர்கள் ஜயத்துக்குக்காரணத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு
 யானைகளை மணடியிட்ச்செய்து (அவைகளால்) விசிதரமான ஆபர
 ணங்களை எதிர்த்து தருமபடி செய்வித்தார்கள், காலாட்படைகளையும்
 பிளந்தார்கள் அச்செய்கையில் பற்றுதலுள்ளவர்களான அந்த யானை
 வீரர்களை அதிக வேசமுள்ளவர்களும் வலிமை மிகுந்தவர்களுமான
 காலாட்கள் சூழ்ந்துகொண்டு துன்பஞ் செய்தார்கள் நன்றாகப் பழக்
 கப்படட யானைகளாலே துதிக்கக்கொண்ட துக்கி ஆகாயத்தில் ஏறி
 யப்படட சிவர்கள் பெருமபோரில் கீழேவிழுந்து கொம்பு துனிக

ளாலே குததப்பட்டார்கள் இன்னும் சிலாகள், அந்த யுத்தத்தில் கஜங்களாலே சேனையின நடுவிடத்தை அடைந்து விரைவாகப் பிடித்துக் கொம்புகளாலேயே நாசம் செய்யப்பட்டார்கள் மஹாராஜரே! மற்றவர்கள் அடிககடி விலக்கித் தள்ளப்பட்டபு பொடி பண்ணப்பட்ட சரீரத்தையுடையவர்களானார்கள் மற்றவர்கள் யுத்தத்தில் விசிறிகள்போலச் சுழலும்படி செய்து அடிகப்பட்டார்கள் ராஜரே! யானைகளுக்கு முந்திச் செல்லுகின்றவர்களான மற்றவர்களுடைய சரீரங்களும் ஆங்காங்கு யுத்தபூமியில் நிக் அடிகப்பட்டன சில யானைகள், பிராஸங்களாலும் தோமரங்களாலும் சகதிகளாலும் மஸககத்தின் சீழ்ப்பகங்களிலும் மஸதகங்களிலும் தந்தக் கட்டுகளிலும் அதிகமாக அடிகப்பட்டன சில யானைகள் பககத்திலிருக்கின்றவர்களும் நிகசபயங்கராகளுமான ரதிகர்களாலும் குதிரை வீரர்களாலும் எதிர்த்துப் பிளக்கப்பட்டி அந்த யுத்தத்தில் பூமியில் விழுந்தன அரரே! அந்த மஹாயுத்தத்தில் குதிரைகளின் மீதுள்ள குதிரைவீரர்கள் தோமரத்தினுடைய கேடகத்தையுடைய காலாடி சீனையும் அவ்வாறே கவசங்களை யணிந்த வேறு சிலாகளையும் ஆங்காங்கு வேடகதினால் பூமியில் நொறுக்கினார்கள் ஐயா! கோரமும் பயங்கரமுமாயிருக்கிற அந்த யுத்தத்தில் யானைகள் ரதங்களை அருகில் நெருங்கிப் பிடித்து விரைவாக எறிந்தன நாராசங்களாலே அடிகப்பட்ட அதிக பலமுள்ள யானைகள் வஜராயுத்ததினால் அடிகப்பட்ட மலைச்சிகரம்போலப் பூமியில் விழுந்தன யுத்தத்தில் யுத்த வீரர்கள் யுத்தவீரர்களை நாடி முஷ்டிகளால் குத்தினார்கள் ஒருவரையொருவர மயிரகளைப் பிடித்து இழுத்து விலக்கித் தள்ளினார்கள், பிளக்கவும் பிளந்தார்கள் சிலாகள் கைகளை உயரத்தூக்கிப் பூமியில் தள்ளிக் காலால் மார்பில் மிதித்துக்கொண்டு துடிககத் துடிககத் தலையை அறுத்தார்கள் வேந்தரே! மற்றொருவன் கீழேவிழுகின்ற ஒருவனுடைய தலையை வாளினால் அறுத்தான் மஹாராஜரே! அப்பொழுது மற்றொருவன் உயிரிழந்தவனைக் காலால் உதைத்தான் அவ்வாறே, மற்றொருவன் உயிரோடிருக்கின்றவனுடைய சரீரத்தில் சஸ்திரத்தை அழுந்துமபடி செய்தான் பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் யுத்த வீரர்களுக்குப் பெரிதான முஷ்டியுத்தம் நோந்தது அவ்வாறே, உகிரமான மயிர்பிடிச் சண்டையும் பயங்கரமான பாரு யுத்தமும் நடந்தன ஒருவன், அறியப்பட்டாமலே இருந்துகொண்டு, வேறொருவனோடு சண்டைசெய்துகொண்டிருக்கின்ற மற்றொருவனுடைய உயிரைப் பலவாறாக அநேக சஸ்திரங்களாலே அபகரித்த

தான் போவீராகள் எதிர்த்தாநின்று ஸங்குல யுத்தமானது நடக்க வே, உடனே தூறறுகணக்காகவும் ஆயிரகணக்காகவும் தலைபிலலா முண்டங்கள் எழுந்த துள்ளின. இரத்தத்தாலே நனைக்கப்படுகின்ற சஸ்திரங்களும் கவசங்களும் நல்ல சாயத்தினால் நிறமேற்றப்பட்ட வஸ்திரங்களபோல விளங்கின இவ்வாறு பயங்கரமானதும், சஸ்திரங்களால் நெருங்கியதும், கரைப்புண்ட கங்கைக்கு ஓட்பானது மான அந்தப் பெரும்போரானது சபத்ததால் உலகத்தை நிரப்பியது ராஜரே! பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு, தன்னைச்சோந்தவர்களாவது பிறர்களாவது அறியப்பட்டார்களிலே ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான வேந்தர்கள் அவசியம் யுத்தம் செய்யத்தக்கதென்று யுத்தம் செய்தார்கள் மஹாராஜரே! தமமைச்சோந்தவர்களைத் தமமைச்சோந்தவர்களே கொன்றுகொண்டார்கள், எதிர்த்துவந்த பிறர்நையும் கொன்றார்கள் சேனைகளின் இருதித்ததிலும் வீரர்களாலே ஸங்குலமான யுத்தம் நடந்தது மஹாராஜரே! யுத்தபூமியானது அங்கு உடைக்கப்பட்ட தோகளாலும் வீழ்த்தப்பட்ட யானைகளாலும் சாயந்தகிட்கின்ற குதிரைகளாலும் தள்ளப்பட்டமனிதர்களாலும் கூண்டத்திறகுள் நாடமுடியாத ரூபத்தாடன கூடியதாகியது பூபாலரே! ஒருகூண்டத்தினுள், இரத்தப்பெருங்குள்ளதாகியது காண்பாஞ்சாலர்களைக்கொன்றான தனஞ்சயன் திரிகாததர்களைக்கொன்றான ராஜரே! பீமஸேனன் கொள்வார்களையும் நான்குபக்கங்களிலுமுள்ள யானைப்படைகளையும் கொன்றான் சூரியன் பிறபகிலே அடைந்தாநிறக்கவே, கொள்வாண்டவஸேனைகளுக்கே அநிகமான கீர்த்தியைவிரும்புகின்றவர்களானவீரர்களுக்கு இவ்விறமான நாசம் நோந்தது” என்றுகூறினான்

இருபதாவது அத்தியாயம்.

(யுதிஷ்டிரரால் தூர்யோதனன், தோல்வியடைந்தது)

திருத்தராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! மிகக் கொடுமையுள்ளவையும், மிகவும் ஸகிக்கமுடியாதவையுமான அனைக்கு கங்கையையும் புத்திராக ஞ்லையநாசத்தையும் உன்னிடத்தினின்றானான கேட்டேன் ஸூதி! நீ சொல்வதிலிருந்தும் யுத்தம் நடந்திருக்கிற விதநிலிலிருந்தும் கொள்வார்களில்லையென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம். மகாபதனான் தூர்யோதனனும் அந்த யுத்தத்தில் மத்ததை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டான தீர்ப்புத்திரன் என்னசெய்தான்? ராஜா

வான தூயோதனனாவது அந்தத் தாமபுத்திரனுக்கு என்னசெய்தான்? ஸஞ்சய! பிற்பகலில் மயிரிசிவிரித்தலை உண்டிபண்ணுகிற தான யுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது? அக்ளை எனக்கு உளளபடிசொல் (நீ சொல்வதில்) திறமையுள்ளவன்" என்று கூற, ஸஞ்சயன சொல்லாத தொடங்கினான்

“அரசரே! பாரதரே! ஒன்றோடொன்று சோககைபெற்றிருக்கின்ற இரண்டு சேனைகளும் துண்டு துண்டாகக் கொல்லப்படுமளவில் உமமுடைய குமாரனை தூயோதனன் வேறு சத்தினமீதேறி அழிக கோபத்தோடு விஷத்தூண்டகூடிய ஸாபம்போலச் சீறிக் கொண்டு தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரைக் கண்டு தன்மாரதியை நோக்கி, ‘ஸாரதியே! எவ்விடத்தில் ராஜாவான பாண்டவன் கவசம் பூண்டு தூக்கிபிடிக்கப்பட்ட வெண்கொற்றகருடையோடு விளங்குகிறானோ அவ்விடத்தை என்னை விரைவாக அடையும்படி செய்விரைவுடன் செல், ரெல்’ என்று சொன்னான் அரசனால் துண்டப்பட்ட அந்தஸாரதி ராஜாவினுடைய உத்தமமான சத்ததை யுத்தங்களில் யுதிஷ்டிரருக்கு எதிராக நடத்தினான் பிறகு, மதப்பெருகுகள்ள யானைபோலக் கோபங்கொண்ட யுதிஷ்டிரரையும் ஸாரதியைநோக்கி, ‘ஸூதி! எந்தவிடத்தில் தூயோதனனிருக்கிறானோ அவ்விடம் செல்’ என்று கூண்டினான் வீரர்களும் சிறித்காலங்களும் சிறந்தவர்களும் பிராதாக்களுமான அவ்விருவரும் எதிராகநாங்கள் மஹாவீரர்களும் மிக்க கோபங்கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்களும் பெரியவில்லைக கையிலபிடித்தவர்களான அவ்விருவரும் ஒருவரோடொருவா யுத்தத்திறமாக எதிராக யுத்தத்தில் ஒருவரீதொருவா (பாணவாஷங்களைப்பொழிந்தார்கள் ஐயா! பிறகு, தூயோதனராஜன், யுத்தத்தில் சாணைக்கல்லில்தீட்டப்பட்ட ஒரு பலலத்தினாலே தாமசீலரான யுதிஷ்டிரருடைய வில்லைக் சுணைத்தான் தாமநதனரான யுதிஷ்டிரர மிக்க கோபங்கொண்டு அந்த அவமானத்தை ஸூதிகக வில்லை யுதிஷ்டிரர படைமுதத்தில் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்தது, துணிக்கப்பட்ட வில்லை எறிந்ததுவிட்டு வேறுவில்லை எடுத்தது தூயோதனனுடைய கொடிமாததையும் வில்லையும் வெட்டினார். பாதஸரேஷ்டரே! உம்முடைய புத்திரனானவன் பிறகு வேறு வில்லை எடுத்தப பொன்னுபரணங்களை யணிந்தவைகளும் தங்கமயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் பளபளப்புள்ள துணிகளுள்ளவைகளும் விஷத்தூடன் கூடின ஸாபங்கள் போன்றவைகளுமான அம்புகளை யுதிஷ்டிரரமீது தொடுத்தான். மிகுந்த கோபமுடையவர்

களான அவவிருவர்களும் விம்மங்களபோல மிகுந்த பரபரப்புடன் பரஸ்பரம் வெற்றிபெறவேண்டுமென்று எண்ணி ஒருவரமீதொருவர் அம்பு மழைகளைப் பொழிந்தார்கள மஹாரதர்களான அவவிருவர்களும் காளிகளபோலக் காஜிததுக்கொண்டு யுகத்தில ஒருவரையொருவராக அவவிருவர்களும் ஸமயத்தைத் தேடுகின்ற வாகளாகி ஸஞ்சரிதகார்கள. மஹாராஜரே! பின்பு, காதுவரையிலும் நன்றாக இழுததுவிடப்பட்ட அம்புகளாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட காயங்களையுடையவர்களான அவவிருவர்களும் பூதநிருகின்ற பலாச விருகங்களபோல விளங்கினார்கள் வேரகரே! பிறகு, மஹாயுத்தத்தில் அடிக்கடி விம்மநாதங்களை வெளியிட்டார்கள் அவ்வாறே கையைக்கொட்டுதலால் உண்டாகிற சபத்ததையும் விலலினுடைய நானொலிகளையும் சங்கவாதயங்களுடைய சபத்தங்களையும் வெளியிட்டார்கள் மஹாராஜரே! வேரதர்களான அவவிருவர்களும் ஒருவரையொருவர் மிகவும் துன்பஞ்செய்தார்கள் பிறகு, அரசரான யுதிஷ்டிர கோபங்கொண்டு வஜ்ராயுத்ததினுடைய வேகமபோன்ற வேரததையுடையவைகளும் நெருங்கமுடியாதவைகளுமான மூன்று பாணங்களாலே உம்முடைய புகதிரனை மாபிலே அடித்தார அரசனான மமுடைய குமாரனும் அந்த யுதிஷ்டிரரைக் கூாமையுள்ளவைகளும் தங்கக்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான ஐந்தது பாணங்களாலே விரைவாகத் திருப்பியடித்தான பாரதரே! பிறகு, ராஜாவான அவன் எல்லாவற்றையும் அழிகும் கனமைபொருந்திய கும் கூாமையுள்ள கும் பெரிதான எரிநகரத்திரத்திற்கு ஒப்பான தூமாகிய ஒரு சகதியை அப்பொழுது பிரயோகித்தான விரைவாக வருகின்ற அந்தச் சகதியைத் தாமராஜா கூாமையுள்ள மூன்று பாணங்களால் துண்டாடி விரைவாக ஐந்தது பாணங்களால் அந்தத் தூயோதனையும் அடித்தார பிறகு, ஸவாணமயமான காமயுள்ளதான அந்தச் சகதி பெரிய சபத்ததுடன் விழுந்தது விழுக்கின்ற அந்தச் சகதியானது பெரிய எரிநகரத்திரம்போல நெருப்புக்கொப்பாக விளங்கியது அரசரே! உம்முடைய புகதிரன், சகதியாயுதம் நாசஞ் செய்யப்பட்டதைக்கண்டு, கூாமையான ஒன்பது பலலங்களாலே யுதிஷ்டிரரை அடித்தான பகைவர்களை வாட்டுவதான யுதிஷ்டிரா பலசாலியும் பகைவனுமான தூயோதனனான நன்றாக அடிக்கப்பட்டி அவனைக்குறித்தது ஒரு பாணத்தை எடுத்தார மஹாராஜரே! பிறகு, மஹா பலசாலியும் பராகிரமசாலியுமான அவர் கோபங்கொண்டு விலலினுடைய நடுவில் அந்த அம்பைப் பூட்டிப் பிரயோகித்த

தார். அந்நகர்ப்பாணமோ மஹாராஜமும் உம்முடைய புத்திரமும் அர
சனுமான தூயோதனை அடைந்து, மதிமயங்கச்செய்து பூமியைப்
பிளந்தது பிறகு, தூயோதனை கோபமுண்டு கதாயுத்தத்தை தூங்கி
வேகத்துடன் கலந்தனாக முடிவை செய்யவேண்டுமென்ற எண்
ணங்கொண்டவனாக தாமராஜருடைய ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான
தாமராஜா கதாயுத்தத்தை தூங்கினவனும் தண்டத்தை கையில
கொண்ட அந்நகரைப் போன்றவனும் உமது குமாரனுமான தூயோ
தனைக் கண்டு ஜவலிக்கின்றதும் மிகவேகமுள்ளதும் பாகாசிக
கின்ற பெரிய எரிக்கூத்திரம்போன்றதும் யமகண்டதற்கு கோப
பானமும் கோமானமும் வேறான நாலாத்திரி போன்றதுமான
பெரிய சக்தியாயுத்தத்தை பிரயோகித்தாராதத்திலிருந்து அந்நக
ரூயோதனை, அந்நகரையினால் கவசத்தைப் பிளந்து நடுமாபில
அடிக்நடப்பாடி மனத்தில் மிகக் குணமுற்று விழுந்து மூர்ச்சை
யடைந்தான் பிறகு, அந்நகர தாமராஜரைநோக்கி ஆகாசவாணி
யானது, 'ராஜனே! இவன் உன்னை கொல்லக்கருவனல்லன் பீம
ஸேனனுடைய பிரதிஜையைப் பரிபாலனம் செய்' என்று சொல்
விற்று இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதைக்கேட்ட தாமராஜா திரும்பி
விட்டாரா பிறகு, இருகவாமா விரைவாக வந்து தக்கக்கடலில் மூழ்கி
யிருக்கின்ற உம்முடைய குமாரனை அரசனைப் பாதுகாக்கான் பீம
னும தங்கப்பட்டைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நதையை எடுத்துக்
கொண்டு யுத்தத்தில் இருசவாமாவைநோக்கி வேகமாக எதிர்த்து
ஓடிவந்தான் மஹாராஜரே! பிற்பகலில் யுத்தத்தில் வெற்றியை
விரும்புகின்றவர்களான உமமைச சேரநத வீரர்களுக்குப் பகைவாக
னோடு இவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது

இருபத்தோராவது அத்தியாயம்

(ஸங்கதயுத்தமும், பதினாறுவதுநாள் யுத்தமடிவும்)

வேந்தரே! பிறகு, யுத்தத்தில் அடங்காமதங்கொண்டவாக
ளான உம்முடைய வீரர்கள், காணனை முன்னிடிகொண்டு மீண்
டும் யுத்தத்திற்காகத் திரும்பிவந்து தேவாஸூயுத்தத்துக்கு ஒப்பான
யுத்தத்தைச் செய்தார்கள் யானைகளும் மனிதர்களும் தோகலும்
குதிரைகளும் சங்கங்களும்மாகிய இவைகளுடைய ஒலிகளாலே அதிக
உதஸாஹத்தை அடைந்தவைகளும் அதிக கோபத்தோடுகூடியவை
களும் எதிர்த்து நிற்கின்றவைகளுமான அந்நகர யானைகள், தேராளி

கள், காலாட்கள், குதிரைக்காரர்கள் இவர்களுடைய கூட்டங்கள் னைததும் பறபலவிதமான சஸ்திரங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால் நாசம்செய்யப்பட்டன மஹாயுத்தத்தில், யானைகளும் ரதங்களும் குதிரைகளும் கூாமையுள்ள கோடாலிகளாலும் கத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் பறபலவிதமான பாணங்களாலும் சிறந்த வீரர்களால், நாசஞ்செய்யப்பட்டன வாகனங்களால் வீரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் பூரியானது, தாமரைப்புஷ்பத்துக்கும் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பானவைகளும், வெண்ணிறமுள்ள பறகளை யுடையவைகளும், அழகிய வாயையும் கண்ணையும் மூககையுமுடையவைகளும், அழகிய கிரீடங்களோடும் குண்டலங்களோடும் கூடியவை களுமான மனிதர்களுடையதலைகளாலே பரப்பப்பட்டதாக விளங்கியது அனைகம் பரிகங்களாலும் உலககைகளாலும் சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் நகரங்களாலும் புசண்டிகளாலும் கதாயுதங்களாலும், யானைகளும் மனிதர்களும் குதிரைகளும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொல்லப்பட்டன அப்பொழுது, இரத்தநதிப்பிரவாகங்கள் தோன்றின, நன்றாக நாசம்செய்யப்பட்ட ரதங்கள், மனிதர்கள், குதிரைகள், யானைகள் இவைகையுடையதும் பயங்கரமான காட்சியையுடையதும் அதிக காயமுள்ளதும் சத்துருக்களால் நாசம் செய்யப்பட்டதுமான அநதச்சேனையானது, பிரஜைகள் அழியும் காலமான பிரளய காலத்தில் யமனுடையராஜ்யம் விளங்குவதுபோல விளங்கியது அாசரே! பிறகு, உம்முடைய சேனாவீரர்களும் தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான உமமுடைய புத்திரர்களும் கணக்கிலடங்காத படைகளை முன்னிட்டவர்களான குருசிரேஷ்டர்களும் யுத்தத்தில் சினியினுடைய குமாரனை எதிர்த்தார்கள் அதிக இரத்தத்தால் பயங்கரமானதும், புருஷஸரேஷ்டர்களாலும் குதிரைகளாலும் தோளாலும் யானைகளாலும் நெருங்கியதும், உபநீரிற்றைந்த கடலின் ஒலிபோன்ற பேரொலியுடன் கூடியதுமான அநதச் சேனையானது, தேவாஸ-உரஸனையங்களுக்கரசு சமமான ஒளியுள்ளதாக விளங்கியது பிறகு, தேவராஜனுக்கரசு சமமான பராகரமுள்ளவனும் ஸரீரயகுமாரனுமாவ காணன் யுத்தத்தில் தேவராஜனுடைய இளைய ஸகோதரனான உபேந்திரனுக்கரசு சமமான ஸாதயகியை ஸரீரயனுடைய கிரணங்கள் போல உபகாசிக்கின்ற அம்புகளால் அடித்தான் சினிகளுள் சிறந்தவனான ஸாதயகியும், யுத்தத்தில் விரைவுடன் ரதத்தோடும் குதிரைகளோடும் ஸாதயிகளோடும் கூடின புருஷஸரேஷ்டனான அநதக் கா

ணனை ஸாபபங்களுடைய விஷததுக்கு சமமான ஒளிவையுடைய பறபலவிதமான அம்புகளாலே அப்பொழுது நன்றாக முடிவான சினிகுலவீரண ஸாதயகிரிபுடைய பாணங்களால் மிக்க துன்ப மடைந்தவனும் ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனுமான * வஸுஷே ணனை அதிரதர்களான உம்முடைய நண்பர்கள் யான்களோடும் ரதங் களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் விரைவாக எதிர்த தர்கள் அதிவேகமுடையவர்களும் துருப்பதத்திரனை முதன்மை யாகக்கொண்டவர்களுமான பகைவர்களாலே எதிர்த்துத் துரத்தப் பட்டதும் கடலுக்கொப்பானதுமான கௌரவசேனையானது அப் பொழுது எல்லாப்பக்கத்திலும் ஓடத் தலைப்பட்டது அச்சமயத்தில் மனிதர்களுக்கும் ரதங்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யான்களுக்கும் பெரிதான நாசம் நோந்தது பிறகு, ஆண்மையிற சிறந்தவர்களான அரஜுனனும் கேசவரும் பகலில் செய்யவேண்டிய வைதிக காமா னுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, முறைப்படி பிரபுவான ருத் திரை பூஜித்தது, பகைவர்களைக் கொல்வதில் நிசயத்ததுடன் உம்மு டைய சேனையேநோக்கி விரைவாக வந்தார்கள் அப்பொழுது, பகைவர்கள் மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற முழக்கமுடைய தும், காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட துணியுடன் சோந்த கொடிமரத்தை யுடையதும், வெண்ணிறமான குதிரைகள் பூட்டியதும், சமீபத் தில் வருகின்றதுமான அரஜுனனுடைய ரத்தத்தைத் தைரியமுள்ள மனத்துடன் கண்டார்கள் பிறகு, அரஜுனன், ரத்தத்தில் நாத தனம் செய்கிறவன்போல இருந்துகொண்டு, காண்டவத்தை நாடுவோர் இடம்படிசெய்து ஆகாயத்தையும் திருக்குகளையும் திக குக்கோணங்களையும் பாணங்களால் நெருங்கியவையாகச் செய தான அவன் அப்பொழுது விமானங்கள் போன்றவைகளும், ஆயு தங்களையும் தவஜங்களையுமுடையவைகளும், ஸாரதிகளையுடையவை களுமான ரதங்களாக காற்று மேகங்களை நாசம்செய்வதுபோலப் பா ணங்களால் நாசஞ்செய்தான் அவன் யான்களையும் யானவீர களையும் கொடித்துணிகளையும் ஆயுதங்களையும் கொடிமரங்களையும் குதிரைவீரர்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் அம்புகளால் யமலோகத்தைப்படை யுமாடிச் செய்தான யமன்போலக் கோபங் கொண்டவனும் தடுக்கமுடியாதவனும் மஹாரதனுமான அந்த அர ஜுனனைத் தூர்வோதனன் ஒருவனே கோர்த்துச் செலுக்கின்ற பாணங்

களால அடிததுக்கொண்டு எதிர்த்தான அாஜுனன், தூயோதன னுடையவிலையும் ஸாரதிவையும் குதிரைகளையும் கொடிமரததையு ம் ஏழுபாணங்களால் நாசஞ்செய்து, ஒரு பாணத்தினாலே குடையையும் வெட்டினான் உயிரைவாங்கக்கூடிய சிறந்ததான ஒன்பதாவது பாணத்தையும் விலலில்பூட்டித் தூயோதனனமீது பிரயோகித்தான அந்தஅம்பை அஸ்வத்தாமா ஏழாகத்தண்டாடினா பிறகு, பாண்டவன அம்புகளால் குதிரைபுகுதிருடையவிலை வெட்டி மரத்தில்பூட்டப்பட்ட குதிரைகளையும் கொன்று கிருபருடைய மிக்கருமான் அந்தவிலையுந் துண்டாக்கினான் கிருதவாமான் னுடைய விலையும் கொடிமரத்தையும் வெட்டி, குதிரைகளையும் அப்பொழுது கொன்று, துசசாலனனுடைய விலையும் வெட்டி, ராதாபுத்திரனான காணனை எதிர்த்தான் பிறகு, காணன், ஸாத்யகியை விட்டுவிட்டு அாஜுனனை மூன்றுபாணங்களால் விரைவுடன் அடித்தது, இருபதுபாணங்களாலே கிருஷ்ணனையும் பாகுதனையும் மறுபடியும் மறுபடியும் அடித்ததான யுத்தத்தில், அனைக அம்புகளையெய்து பகைவாக்களை நாசம்செய்கின்ற காணனுக்குக் கோபங்கொண்டிருக்கிற இந்திரனுக்கு வாட்டமுண்டாகாததுபோல வாட்டமுண்டாகவில்லை பிறகு, ஸாத்யகி எதிர்ப்பாடுக காணனைக் கூாமையுள்ளவைகளும் கொடுமையுள்ளவைகளுமான தொண்ணூற்றொன்பது பாணங்களால் அடித்தது மறுபடியும் நூறுபாணங்களாலும் அடித்ததான பிறகு, பாரததாக்கைச்சேர்ந்த எல்லாச் சிறந்தவீரர்களும் காணனைப் பீடித்ததாகள யுதாமன்யு, சிகண்டி, திரொபதீபுத்திரர்கள், பிரபதரகர்கள், உத்தமௌஜல, யுயுதஸு, நகுலஸஹதேவர்கள், திருஷ்டதயுமனன், சேதுதேரத்தவீரர்கள், காருசர்கள், மச்சதேசத்தவீரர்கள், நேகயர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய சேனையும் பலசாலியான சேகிநானனும் நல்லசிரத்ததையுடைய தாமராஜருமாகிய இவர்களனைவர்களும், தோகளாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் உக்கிரமான பராகிரமமுள்ள காலாட்களாலும், காணனை யுத்தத்தில் சூழ்நடுகொண்டு அவனைக் கொலவதில் நிச்சயங்கொண்டவர்களும் கடுஞ்சொற்களைப் பேசுகின்றவர்களுமாகிப் பறபலவிதமான சஸ்திரங்களை இறைத்ததாகள காணனானவன் அந்தச்சஸ்திரவாஷத்தைக் கூாமையான அம்புகளால் பலவாறாகத் துண்டாடி அவதிரவீரயத்தினால் காற்று மரத்தையொடித்தது அடித்ததுக்கொண்டிலோவது போலத் தூரத்தில் விலக்கித்தள்ளினான் அவன் அநிகுகோபங்

க ர் ண ப ர் வ ம்.

கொண்டு தேராளிகளையும் யானைகாரர்களுடன்கூடின யானைகளையும் குதிரைகாரர்களுடன்கூடின குதிரைகளையும் காலாட்கூட்டங்களையும் வருத்தப்படுகக்காணப்பட்டான் அவனுடைய அஸ்திரத்தேஜவியினால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தப்பாண்டவர்களுடைய சேனையானது, பெருமபான்மையான சசரஸ்திரங்களையும் வாகனங்களையும் தேகங்களையும் பிராணங்களையும் இழந்ததும் யுத்தத்தினின்றும் திரும்பினதுமாகியது பிறகு, அராஜகனான நகுலத்துக்கொண்டு காணவந்த அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினால் தடுக்க அம்பும்மழைகளாலே துரையை யும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் மூடினான் சில பாண்டவர்களையும் கைகளப்போலவும் பரிசாயுதங்களப்போலவும் மறந்தப்பாண்டவர்களாகிய கைகளப்போலவும் சிலபாண்டவர்களாகிய சசரமான வஜராயுதங்களப்போலவும் விழுந்தன அவைகளால் கொல்லப்படுகின்றதும், காலாட்களையும் குதிரைகளையும் சதங்களையும் யானைகளையும் முடைய குமான அரசனையானது காண்கின்றமூடிகொண்டுமிகச்சமுன்றது, அலறவும் அலறியது அப்பொழுது, காலாட்டடைகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் நிகரயமாக முரணத்தை வினைவிககத்தக்க யுத்தத்தை நாடின (அவைகள்) பாண்டவர்களால் அடிக்கப்படுகின்றவைகளும் துன்பமுற்றவைகளும் பயந்தவைகளும் அப்பொழுது ஓடின அப்பொழுது, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான உமமைச்சோரநத வீரர்கள், யுத்தத்தில் அதிகப்பற்றுவது உடனிருக்குங்காலத்தில், ஸரீராயன அஸ்திரியையடைந்து மறைந்தான் மஹாராஜே! அதிகமாகத் தோன்றியிருக்கின்ற இருளினாலும் புழுதியினாலும் நல்ல வஸ்துவையோ அல்லது கெட்டவஸ்துவையோ ஒன்றையும் கண்டோமில்லை பாரதே! சிறந்த வில்லாளிகளான அவர்கள் பாரததிரி யுத்தத்தில் பயந்தவர்களாக எல்லா யுத்தவீரர்களோடும் சோரநது அந்த யுத்தத்தினின்றும் விலகிச்சென்றனர் அரசே! அப்பொழுது, ஸரீராயனதமய காலத்தில் கௌரவர்கள் ஓடவே, பாரததர்கள் வெற்றியடைந்து மனக்களிப்புள்ளவர்களாகத் தங்கள் பாசறையைக்குறித்துச் சென்றார்கள் அந்த வீரர்களாலே யுத்தமானது நிறுத்தப்பட்டவுடனே, சேனையில் ஒன்று கூடியிருக்கின்ற எல்லா அரசர்களும், வாதியகோஷங்களோடும் காஜனங்களோடுகூடின பலவிதமான விம்ம நாடங்களோடும் பிறாக்கைப் பரிஹவிகின்றவர்களும் அச்சகரையும் அராஜகனையும் புகழ்கின்றவர்களும் பாண்டவர்களானவர்களையும் ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தார்கள். பிறகு, யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டவே, அந்த யுத்த காலத்தில்,

பாண்டவர்கள், ஸந்தோஷமுடையவாகளானார்கள் அரசர்கள் இரவில பாசறையை யடைந்தது வலித்தார்கள பிறகு, கோரூபமுடையதும் ருத்திரருடைய உத்தியானவனம்போன்றதுமான யுத்தகளத்தை ரக்ஷஸுகளும் பிசாசங்களும் அஷ்டவிலங்குகளும் கூட்டங் கூட்டமாக வந்து நாடின” என்று கூறினான்

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் தூய்யோதனனை நோக்கித் தனக்குச் சல்லியன் ஸாரதியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஓ! ஸஞ்சய! அாஜுனன தனனிஷ்டபபடி நமமைச்சோந்தவாகளனைவாகளையும் நிச்சயமாகக் கொன்றுவிட்டான * ஆததாயியான இந்த அாஜுனனுடைய யுத்தத்தில் அந்தகனும் விடுபட மாட்டான பாரதன் ஒருவனாகவே ஸபுதரையை அபகரித்துவந்தான, ஒருவனாகவே அகனியை (காண்டவனத்தில) திருபதி செய்தான, ஒருவனாகவே இந்தப்பூமியை ஜயித்து அரசாக்களையும் கபங்கடகிற்றவாகளாகச் செய்தான த்வாயமான விலலை யேந்தியவனான அாஜுனன ஒருவனாகவே நிவாதகவசாகளைகொன்றான் ; ஒருவனாகவே வேடவடிவத்துடன் நிறகின்ற பரமரிவேனிடீ போப்புரிந்தான, ஒருவனாகவே (கந்தாவயுத்தத்தில்) பாதவரதத்தில் பிறந்தவாகளான தூய்யோதனர்களை ரக்ஷித்தான, ஒருவனாகவே பாஸவனை ஸந்தோஷிப்பிக்கான அந்த அாஜுனன ஒருவனாகவே உக்கிமமான பாக்கிரமமுள்ளவாகளான எண்ணெச்சோந்த அனைவர்களும் ஜயிக்கப்பட்டார்கள் அவர்கள் நிறங்குத்தகவாகளல்லா அவர்களா புகழ்த்தகவாகளை அவர்கள் செய்ததைர சொல்லு ஸூதி! அதற்குப் பிறகு, அப்பொழுது தூய்யோதனன் யாது செய்தான்?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“அழகப்பட்டவர்களும் வெட்டப்பட்ட அவயவங்கனையுடைய வாகளும் வாகனங்களினின்று கீழேதள்ளப்பட்ட வாகளும் கவரங்களையும் ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் இழந்தவர்களும் தீன்ஸவரம் அடைந்தவர்களும் மனவருத்தமுற்றவர்களும் பரகவாநளால்தோல்வியடை விக்கப்பட்டவர்களும் மானிகளும்மான கொல்லாக்கள், பலலுடைந்தது விஷத்தைபிழந்து சாலால் நிதிக்கப்பட்ட ஸாபங்களெல்லாம்

* விராடபாவம் 175-வது பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

வீரியமற்றவர்களாகச் சேனை கங்கியிருக்குமிடத்தையடைந்தமறுபடியும் மஹேந்திராலோசனைசெய்த நராகள் பிறகு, காணன கோபமூண்டு ஸாப பம்போல மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கையினாலே கையைப்பிசைந்து உம் முடைய குமாரனைப்பாராத குக்கொண்டு அந்தகொளரவாகளுக்குச் சொல்லலானான் 'ராஜனே! அராஜனன முயற்சியுள்ளவன், உறுதியுடையவன், ஸமாதான, எப்பொழுதும் கையமுடையவன் கிருஷ்ணனும் ஸமயதகுக்குத்தகசபடி அந்த அராஜனனக்குப் போதித்ததுகொண்டிருக்கின்றான நாம அவனை இப்பொழுது அஸ்திரப்பிரயோகத்தினால் விரைவில் வஞ்சிக்கப்படும்படி நான் அவனுடைய விருப்பமனைததையும்நானே தநினம்நாசம்செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னான் இவ்வாறுசொல்லக்கேட்ட அந்தத்தாயோகனன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லிவிட்டு, உத்தமமான அரசர்களுக்கு அனுமதிக்கொடுத்தான அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்றவர்களான அரசர்களனைவர்களும் தம்வாஸஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள் அவர்கள் அந்தராத்திரி இனிதுவாஸமசெய்து மனக்களிப்புடன் யுகத்திறகாக வெளியேபுறப்பட்டார்கள் அவர்கள், கௌரவர்களுள் சிறந்தவனான தாமராஜனை பருஹஸப்திசக்கிராராயா இவர்களுடைய கொள்கைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதும் ஜயிக்கமுடியாததுமான வபுஹத்தைப் பாராததார்கள் பிறகு, சத்தகுருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான தாயோகனன் அப்பொழுது அழிகவீரமுடையவனும் காணையினுடையநிமிலபோன்றதோள்களுள்ளவனும பகைவர்களை நாசமசெய்ய வனுமானகாணனையினேத்தான அரசனான தாயோகனனுடைய மனமானது, யுகத்ததில் இரத்திரன்களுக்கு ஒப்பானவனும பலத்தில தேவகைகளுடையகூட்டங்களுக்கு ஸமானனும் வீரயத்திலகாத்தவீரன்களுக்கு ஒப்பானவனுமான காணனை நாடியது எல்லாரச்செனியங்களுடைய மனமும், பிராணஸங்கடகாலங்களில் பரதுவைநாடுவதுபோல சிறந்த வில்லாளியும் ஸதிகபுத்திரனுமான காணனையே நாடியது" என்று கூறினான்

திருநராஷ்டிரன், "ஸதிக! அதுயுகப்பிறகு உங்களுடைய மனம் விகாதகன் குமாரனான காணனை நாடியிருக்குமென்பொழுது, மந்தனான தாயோகனன் யாதுசெய்தான்? யுகத்தமதித்துத்தப்படும் மறுபடியும் சேனைகளால் யுகத்தமானது கொடங்கப்பட்டபொழுது, குளிரினால் துன்பத்தை அடைந்தவர்கள் சூரியனைப்பாராபயதுபோல ராதேயனைப் பாராததீர்களா? ஸஞ்சய! அந்தயுகத்ததில் பாண்டவ

னால் ஸுகிகமாகபீழிககப்பட்ட தூய்யோதனனையும் மஹாயுத்தத்தில்
 பராக்ரமமுள்ளவாகளான பாண்டிபுத்திரர்களையுங் கண்டு விகாத்த
 தனகுமாரனான காணன் அவ்விடத்தில் எவ்வாறு போபுரிந்தான் ?
 பாண்டிபுத்திரர்களனைவாகளும் அநகயுகதகளத்தில் ஸூதபுத்திர
 னானகாணனோடு எவ்வாறு போபுரிந்தார்கள் ? மிககஜபலமுள்ள
 காணனொருவனே ஸருஞ்சயர்களோடுகூடின பாததாக்களைக் கொல
 வான் காணனுடையஜபலமானது யுத்தத்தில் இந்நிரனுக்கும் திரு
 மாலுக்கும் ஸமமானது மஹாதமாவான அநகககாணனுடைய சஸ
 திரங்குள கோரமானவை அவனது வல்லமையும் கோரமானது
 அவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அரசனான தூய்யோகனன யுத்தத்தில்
 மகங்கொண்டிருக்கிறான் பிறகு, பாண்டவனாலே அதிகமாகத் துன்ப
 மடையும்படி செய்யப்பட்ட தூய்யோதனனையும் பராக்ரமசாலிக
 ளானபாண்டிபுத்திரர்களையும்கண்டு, மஹாதனானகாணன் உதஸாஹ
 மடைகிறான் அறிவுற்றவனான தூய்யோதனன யுத்தத்தில் காணனை
 ஆதாரமாகக்கொண்டு புத்திராகளோடும் கேசவனோடும்கூடின பாத
 தாக்களை ஜயிப்பதற்கு மறுபடியும் உதஸாஹமடைகிறான் ஐயுனே !
 ஸூபலனுடையகுமாரனான சகுனியை நீதிமானென்றெண்ணுகிறவ
 னும், அவ்வாறே காணனையும் யுத்தத்தில் ஒப்பற்றவனும் தேவர்களா
 ளுங்கூடஸகிககமுடியாகவனும் பாததனைக்காட்டிலும் மேற்பட்ட
 வனுமென்று எண்ணுகிறவனுமான அநகததூய்யோகனனுடைய உள
 ளத்தில் காணன் ஒருவனே யுத்தத்தில் ஸோமகாகளுடன்கூடின பாத்
 தாக்களை ஜயித்த தவிரிவானென்கிற இவ்விதமானஎண்ணம் எப்பொழு
 தும் நிலைபெற்றிருக்கின்றது மகதனான தூய்யோதனன எப்பொழுது
 மே இவ்விஷயகதை என முன்னிலையிலும் புகழுகொண்டிருக்கி
 ருன் பராக்ரமசாலியான காணன், யுத்தத்தில் பாண்டிபுத்திரர்களை
 மீறமுடியாமையால், நிரசயமாகத் தெய்வம் பிரதானமானது அநதோ !
 இது பெருங்கஷ்டம், ஆசசரியம் சூதாட்ட கதினுடையமுடிவானது
 இப்பொழுது கோரமாகவிருக்கின்றது ஸஞ்சய ! தீவரமும் கோர
 முமான முனைபோன்றவைகளும் தூய்யோதனனால் உண்டிபண்ணப்
 பட்டவைகளுமான பலவாரூன துககங்களை நான ஸகிததேனை அப்பா !
 ஸூபலபுத்திரனான சகுனி நீதிமானென்று அப்பொழுது எண்ணப
 படுகிறான் காணனும்நீதிமானென்றே எண்ணப்படுகிறான் கோபமுள
 ளவனும் அரசனுமான தூய்யோதனனும் அவனை எப்பொழுதும் அனு
 ஸரிககின்றான் ஸஞ்சய ! இவ்வாறாக மஹாயுத்தங்கள் நடந்துவரு

கையில் நாள்கோழும் என்புத்திரானைக் கொல்லப்படட்வாகனாகவும் தோலவி அடைவிகடாயடடவாகனாகவும் நேட்டேன யுகத்ததில் பாண்டவர்களுள் ஒருவனாவது கொல்லப்படவில்லையாம பாண்டவர்கள் (கௌரவசேனையினமத்யூயத்ததில்) ஸ்திரீகளுடைய மத்தியிலபோலப் பிரவேசிக்கின்றார்கள் (மணிதபலத்தைக்காட்டிலும்) தெய்வபலமே மேலானது” என்று கூறினான்

வஞ்சயன் சொல்லலானான் “ராஜரே! இவற்றிற்குக் காரணம் முன்புநடந்த பெரிய தாமதங்களென்று நினைத்துக்கொள்ளும் ஒருவன் சேனத்தான அந்தக்காரியத்தையபற்றிப் பிறகு ஆலோசிக்கிறானே அந்தக் காரயமும் அவனுக்கு ஒருகாலும் கைகூடுவதில்லை, அவனும் மனக்கவலையினால் அழிந்துபோகிறான் விவேகமுடையவரான உம்மால் யுகதாயுகத் விசாரணையானது முந்தியே செய்யப்படாதகாரணத்தினால் அவனிதமான இந்தக்காரயமானது உமமைவிட்டு வெகுதூரம் விலகி விட்டது அரசரே! பாண்டவர்களோடு யுகதம்செய்யவேண்டாமென்று பலவாறாகச் சொல்லப்பட்டபாண்டவர்களிடத்திலுள்ள பகைமையினால் அநகவாதகையை நீர் ஏற்றுகுகொள்ளவில்லை உமமால் பாண்டிபுதராகனாவிஷயத்ததில் கோரமானபாவங்கள் செய்யப்பட்டன உம்நிமித்தமாக அரசர்களுக்கும் வீரர்களுக்கும் கோரமான க்ஷயம் நோந்திருக்கின்றது பரதசிஷ்டரே! சென்றுபோன அந்த விஷயத்தையபற்றி நீர் இப்பொழுது வியஸனமடையவேண்டாம. கோரமான எல்லாக்கஷ்டத்தையும் நடந்தபடி சொல்லுகிறேன், கேளும் கோரமான ஓராபத்தானது உரைக்கப்பட்டபோகிறது இரவு விடிந்தவுடனே, மஹாபாகுபலமுள்ளவனான காணன் தூயோதன ராஜனை நோக்கிச் சென்றான், அவனை அணுகிப் பின்வருமாறு கூறலானான்

‘ராஜனே! புகழ்ச்சிபெற்ற பாண்டவனோடு இப்பொழுது நான் யுகத்ததிற்காக எதிராகப்போகிறேன் அந்த வீரனை நான் கொல்லப்போகிறேன் அல்லது அவனாவது என்னைக்கொல்லவான், பரதகுலத்ததில் பிறந்த ராஜனே! எனக்கும் அராஜனனுக்கும் காரியங்கள் பலவாறாக இருந்ததினால் எங்கள் இருவர்களுக்கும் வந்திப்பு உண்டாகவேயில்லை ராஜனே! என்புத்திரக்குத்தக்கபடியான என்னுடைய இந்தவாக்கியத்தை நீகோ பாயத்! யுகத்ததில் நான் பாதகனைக்கொல்லாமல்திரும்பப்போகிறதில்லை இந்தச்சேனையில் உத்தமர்களானவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவும், நானும் யுகத்ததில் ஸந்தகத்தனாகநிகவும், இந்தநிலை கொ

டுக்கப்பட்டசக்தியை இழந்தவனான என்னைப பாரததன் யுத்தத்திற காக எதிராகப்போகிறான ஜனேஸுவர ! ஆகலால்,என்னுடையதும் அாஜுனனுடையதுமான சிறந்த ஆயுதங்களுடைய வெற்றியைத தரும் வீரயதகை கீ தெரிநகுகொள் பெரிதானகாரியத்தை நாரஞ்செய வதிலும் லாகவததிலும் தூரத்திலிருந்து லட்சியத்தில் தாககும்படி செய்வதிலும் ஸாமாதத்யததிலும் அஸ்திரங்களைப்பிரயோகிப்பதிலும் ஸவயஸாசியானவன எனககுநிகராகான பாரத ! தேகவனமையிலும் மனோபலத்திலும் அஸ்திரசிக்ஷையிலும் பராகிரமத்திலும் லக்ஷியத் திலபாணங்களையோயததாககுவதை நிச்சயிக்ருமவிஷயத்திலும் ஸவய ஸாசி எனககு நிகராகான எல்லாஆயுதங்களுக்கும்மேலான தும், விஜ யம் என்று பிரஸித்திபெற்றதுமான அவனிதமான விலலான து இந திரனுக்குப் பிரியத்தைச செயயவேண்டுமெனகிற எண்ணங்கொண்ட விஸுவகாமாவினாலே செய்யப்பட்டது ராஜனே ! இநதிரன் எநதவில லினாலே அஸு ராகளுடையகூட்டங்களை ஜயித்தானே, எநத விலலி னுடையசபத்தினாலே அஸு ராகளுக்குப் பததுதநிசைகளிலும் மயகமுண்டிபண்ணப்பட்டனோ அநத ஸாவோததமமான விலலை இநதிரன பசுராமருக்குக் கொடுத்தான விறகளுசிறநத அநதவில லைப பசுராமா எனககுக்கொடுத்தார அநதவிலலினாலே ஜயசீலாக ளுள உததமனும் மஹாபா சபலமுள்ளவனுமான அாஜுனனை (எதிராத து) போபுரியப்போகிறேன இநதிரன் எவ்வாறு யுகத்ததில் ஒன்று சோநகிருக்கின்ற எல்லா அஸு ராகளையும் கொன்றானே அவ்வாறே யுகத்ததில் எல்லாப்பாண்டவர்களையும் நான் ஜயிக்கப்போகிறேன பூமியை இருபத்திகொருமுறை ஜயித்ததும் பசுராமராலே கொடுக்கப பட்டதும் கோரமுமான அநதவிலலானது காணாவகதைக்காட்டி லும் மேலானது பிருகுசுவததிலிற்றநத பசுராமா அநத விலலி னுடைய துவயமானசெயகைகளைச சொல்லியிருக்கிறார அநததகனு ளைப பசுராமா எனககுக்கொடுத்தார அதனால் பாண்டவனோடு போபுரியப்போகிறேன தூயோதன் ! ஜயசீலாகளுள உததமனும் வீரனுமான அாஜுனனை யுகத்ததில் பநகுகளோடு கொன்று யான உன்னை இப்பொழுது ஆனநகப்படுத்தப்போகிறேன ராஜனே ! மலைகளோடும் காடுகளோடும் தீவுகளோடும்கூடியதும், வீரர்கள கொல்லப்பட்டதும், ஸமுத்திரங்களிலை சூழப்பட்டதுமான பூமி யானது இப்பொழுது உனது புத்திர பெநததிராகளிடம் நிலைபெற்ற காக்கப்போகிறது. நன்றாகத் தாமத்தில் பற்றுதலுள்ளவனும் மனத

தை அடக்கினவனுமான ஒருவனுக்கு வித்தியுண்டாவதுபோல (நமகருக) காயவலித்தி நிசசயம் இப்பொழுது விசேஷித்தது உனனுடைய பிரியத்தின்பொருட்டு எனக்குச் செய்வதற்காத காரியம் இல்லையென்று மானது எவ்வாறு நெருப்பை ஸஹிப்பதற்குச் சக்தியற்றதோ அவ்வாறே என்னுடைய பராக்ரமத்தைத் தாங்குவதற்கு அந்த அாஜுனன் சக்தியுள்ளவனான எதனாலே நான் பலகுனனை விடக் குறைந்திருக்கிறேனென மும் விஷயம் நான் அவசியம் சொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது அந்த அாஜுனனிலலினுடைய நாணகயிரான 'தெய்வத்தன்மையுள்ளது, அவ்வாறே இரண்டு பெரிய அம்புத்தூணிகளும் குறையாதவைகா அந்த அாஜுனனுக்கு ஸாரதி கோவிந்தன் எனக்கு அவவிதமான ஸாரதி இல்லை அந்த அாஜுனனுக்குத் திவ்யமான தம் யுத்தத்தில் ஜயிக்முடியாததுமான காண்டவம் என்கிற சிறந்த விலலிருக்கிறது எனக்கும் திவ்யமான தம் மஹிமை பொருந்தின தம் விஜயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய துமான உத்தமமான விலலிருக்கிறது ராஜனே! அப்படிப்பட்ட விலலினால் பாத்தனைக் காட்டிலும் யான மேலானவன் எந்தவிதத்தினால் வீரனான பாண்டவன் மேலானவனென்பதை என்னிடத்தினின்று தெரிந்துகொள் (அாஜுனனுக்கு) ஸாவலோகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்படுகின்ற தாசா ஹன (குதிரை) கடிவாளங்களைப் பிடிக்கிறான ஸவாணலங்காரத்துடன் கூடிய தம் சிறந்த துமான சதமானது அகஸீயினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது வீரனே! குதிரைகளும் எவ்விதத்தாலும் கொல்லப்பட்ட தகாதவைகள், மனத்தினுடைய வேகம்போன்ற வேகமுடையவைகள் அறபுத்தமான தம் காந்தியுள்ள துமான வாண்ரசுகொடியும் பயங்கரமாயிருக்கின்றது உலகத்தைப் படைத்தவனான கிருஷ்ணன் அந்த சக்திபை பாதுகாக்கின்றான இம்மூன்று விஷயங்களாலும் குறைந்தவனான நான் பாண்டிபுத்திரனோடு போரிடவதற்கு விருமட்கிறேன் இந்தச் சல்லியனோ கிருஷ்ணனுக்கொப்பானவன், யுத்தத்தில் ஸமாததன் இவன் எனக்கு ஸாரத்யம் செய்வனையாகில் உனக்கு ஜயம் நிசசயமாக உண்டாகும் பகைவார்களால் எளிதில் ஜயிக்முடியாதவனான சல்லயன் அப்படிப்பட்ட எனக்கு ஸாரதியாக வேண்டும் எனக்கு நாராசங்கனையும், கழுகிறகுளபூண்ட பாணங்களையும், வண்டி ன சமர்தொண்டிவரட்டிம் ராஜேந்திர! பரத ஸாரேஷ்டனே! உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டிய சிறந்த சாதங்களும் பின்புறத்தில் வரப்பொழுதும் என்னைத்தொடர்ந்துகொண்டே வர

மீம இவ்விதமான குணங்களாலே நான பாதகனைக காடடிவும் மேலானவனானே சலயனும் கிருஷ்ணனைக்காடடிவும் மேலானவன் ஆகவேயான பகைவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனான காஃபாலனை எவ்வாறு அப்பவ அறிருகயதகை அறிகிறனே அவ்வாறே மஹாபாதனை சலயனும் அபரவநிருகயததை கணரூக அறிந்திருக்கிறான் பாகுபலத்தில் மததிராஜனுக்கு நிகரானவன் ஒருவனிடில் அவ்வாறே அஸ்திபத்தில் எனக்கு நிகரானவன் ஒருவனிடில் அவ்வாறே அபரவஸவபாவத்தை அறியுமவிஷயத்தில் சலயனுக்கு அடர்வன ஒருவனிடில் எனது ரதமான திருஷ்ணனுடைய பாதகதைக்காடடிவும் மேலானமைபெற்றதாகிவிடும் இவ்வாறு செய்யப்பட்டால் நான ஆஜ்ஞனைக காடடிவும் குணங்களால் சிறப்பற்றவனானே கொள்வாரிற்றதவனே ! நான யுத்தத்தில் பலகுணனை ஜயிப்பேன் இந்நிதினுடனகடின தேவர்களும் எதிர்ப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவர்களாகாரும் மஹாபாஜனே ! சததுருகளைக களிக்கசெய்யவனே ! இது உன்னால் நிறைவேற்றப்படவேண்டிமெனது விருமபுகிறேன் இவ்விதமான எனனுடைய விருப்பமானது நிறைவேற்றப்படவேண்டிம உங்களுக்கு இசசமயமானது காணடிப்பொகவேண்டாம் இவ்வாறு செய்யப்படுமாணால் உன்னால் எனக்கு எல்லாம் செய்யப்பட்டதாகும் பாரதபிறகு யுத்தத்தில் என்னசெய்யவேண்டிபதை பாராயய வாவ வித்ததினும் யுத்தத்தில் ஒன்றுசோநருகுகின்ற பாண்டவர்களை ஜயிக்கப்போகிறேன் யுத்தத்தில் தேவாஸ்ராகளுக்கூட என்னை எதிர்ப்பதற்கு சகதியற்றவாகும் பாஜனே ! மனுஷபஜாதியிலிற்றதபாண்டிபுத்திராகும் எவ்வாறு எதிர்ப்பாரும் ? எனறுகறினார்.

யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றவனான காணன் இவ்வாறுசொல்ல, உமமுடையகுமாரன் மிகமனக்களிப்புள்ளவனாகி பிறகு ராதையனைக கொண்டாடி உரைக்கலானார் 'காண ! நீ நினைக்கிறபடி இதனை இவ்விதமாகவே செய்வேன் யுத்தத்தில் அமபுரிமொடி களுடனகடியவைகளும் குதிரைகளுடனகடியவைகளும்மான பதங்களும் நன்றாகப் பின்கொள்வாராகின்றன உனக்காக வண்டிகள் காராசங்களையும் கழுகுகொள்ளும் அமபுகளையும் கூடுதலாகாணி செல்லும் காண ! உன்னை நாங்களுடம் எல்லா ஆசாங்களும் பின்கொள்வாராகிறோம்' என்று கூறினார் மஹாபாஜனே ! பிரதாபசாஸியும் ராஜாஷுமான உமமுடைய குமாரன் இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு மததிராராஜனை அடைந்து பின்வருமாறு வாராததை சொல்லலானான்

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

(தூர்யோதனனுடைய வேண்டுகூலால் சல்யன் கர்ணனுடைய ரதத்திலிருந்து ஸாரத்தியம் செய்ய அதிகப்பிரயாஸத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டது.)

மஹாபாரதஜே ' இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட பிரதாபசாலியான மமுடையபுகதிரன் யுகத்ததில் தேவஸைன்யங்களுக்கும் பயத்தைபுணரிபண்ணுகிறவனான மததிராராஜனைப்பற்றி ராதேயன் சொல்லியவற்றையெல்லாம் விரைவாக அப்படியே செய்கான யுகத்ததில் மஹாரதனை மததிராராஜனை நமஸ்காரஞ்செய்து வணக்கத்தூடன அவனருகில் செருங்கி அன்புடனே பின்வருமாறு வாக்யத்தை உரைக்கலானான் ' உண்மையை விரதமாகக்கொண்டவரே ' மஹாபாகியமுள்ளவரே ' சத்தருக்களுக்கே தூயத்தை விருக்திபண்ணுகிறவரே ' மகரதேசத்தாக்கருகிலேவரே ' யுகத்ததில் சூரரே ' பகைவாழ்வா களுக்குப்பயத்தை உணரிபண்ணுகிறவரே ' பெசுந்திறமை யுடையவர்களுள் உகமரே ' எனக்குப்பிரியத்தைச செய்வதின் பொருடும் உண்மையைசெய்வதின்பொருடும் அவ்வாறே பாரததனுடைய வகத்தினபொருடும் பாராஜஸரேஷ்டர்களுடைய மததிரியில் காண்க சொன்னவாரதையை நீர்கேட்டிருக்கிறீர் உமமை நான் பாராததிக்கிறேன் ஒப்பற்ற விரயமுடையவரே ' சத்தருபக்கங்களுக்கு நாசத்தைபுணரிபண்ணுகிறவரே ' ஆதலால், நான் இப்பொழுது உமமை முடியினால் வணங்க வேண்டுகிறேன் நல்ல விரதமுள்ளவரே ' ஆதலால், பாரததனுடைய நாசத்தினபொருட்டும் எனனுடைய நன்மையினபொருட்டும், ருத்திரரை பரமமாகாதததுமால் நீர் காண்க எனல்லா ஆபத்தினினமும் காப்பாற்றும் ரதிகுஸரேஷ்டரே ' அனரினலை ஸாரத்யம் செய்யவேண்டும் நீர் ஸாரதியாக இருப்பிரேயாகில் ராதாபுகதிரான காண்க என பகைவாக்களை ஜயிப்பான மஹாபாக்யமுள்ளவரே ' உமமைத்தவிர வாஸுதேவனைப்போலக் காணனுடைய குதிரைக்கடிவாளக்களைப்பிடிப்பவன் யுகத்ததில் வேறொருவனுமில்லை எனவாறு பாரமம தேவா மஹேஸ்வரரைக் காப்பாற்றினாரே அவ்வாறே எல்லாவிடத்தாலும் காண்கக்காப்பாற்றும் மததிரேஸ்வரரே ' விருஷணி குலத்த

தில் பிறந்தவனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எவ்வாறு பாண்டவனை எல்லா விதமான ஆபத்துக்களினின்றும் பாதுகாக்கிறானோ அவ்வாறே இப்பொழுது நீ ராதேயனைச் காட்பாற்றும் நமமுடையபலமானது பீஷமா, துஷோணா, கிருபா, காணன், நீர், வீராயமுடையவனும் பொஜ்ஜுமான கிருதவாமா, ஸுபலனுடைய புத்தியானைசகுனி, துஷோணபுத்திரரான அஸுவகதாமா, காணன் என ஒன்பதுவிதமாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது இவற்றில், மஹாதமாவான பீஷமருடைய பாகமும், துஷோணருடைய பாகமும் இல்லை அவ்விருவர்களாலும் அவர்களுக்கூரிய பாக்கங்களை மீறி என்சக துருக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் தோஷமற்றவரே! பிராயம்முதிராதவர்களும் பெரியவிலைக்கையிலேந்தியவர்களுமான அவ்விருவர்களும் யுத்தத்தில் காட்டத்தால் கொல்லப்பட்டார்கள் அவர்கள் செய்யமுடியாத நாயததைச் செய்து இம்மண்ணில்கிணினின்று விண்ணில்கிணிகளான அவ்வாறு மற்றபுருஷசீரேஷ்டர்கள் யுத்தத்தில் பதைவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள் நமமைச்சோந்தவர்களனேகர்கள் சகதியுள்ளவரையில் பூர்ணமான வல்லமையைக் காட்டிப் பிராணனை இழந்து பகைவர்களால் ஸவர்க்குதகை அடையுமபடி செய்யாக்கப்பட்டார்கள் ராஜரே! அஸ்பாக்களான பாத்தகர்களாலே அவ்விதமான என்னுடைய இரதசசேனை முந்தியே பெரும்பான்மையாக நாசம்பண்ணப்பட்டிவிட்டது இப்பொழுதும் பாத்தகர்களாலே நாசம்பண்ணப்படுமென்பதில் என்ன ஸகதேகம்? ராஜரே! குந்திபுத்திரர்களோ பலசாலிகள், அநிக தையமுடையவர்கள், உண்மையான பிராகிரமமுள்ளவர்கள் நிகுந்திருக்கின்றனென்னுடைய சேனை கொல்லப்பட்டாமலிருக்குமபடியான உபாயத்தை நீர் செய்யும் பிரபுவே! இரதசசேனையானது யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் வீரர்கள் அழிக்கப்பட்டதாகியது புருஷஸரேஷ்டரே! மஹாபாகுபலமுள்ள காணன் ஒருவனும் ஸாவலொகமகாரதரான நீரும் நமக்குப்பிரியத்தை யும் நன்மையையும் செய்யும் விஷயத்தில் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றீர்கள் சலய மஹாராஜரே! காணன் இப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில் அாஜுனனோடு போபுரிய நிரும்புகிருன மத்திர ராஜரே! அநதககாணனிடத்தில் ஜயவிஷயமான பிராவல இருக்கின்றது அநதக காணனுக்குக் (குதிரைகளைக்) கடிவாளம் பிடித்து நன்கு நடத்துவன புரியில் வேறொருவனுமில்லை யுத்தத்தில் பாத்தகனுக்குக் கிருஷ்ணன் எவ்வாறு சடிவாளத்தைப்பிடித்துக் குதிரையை நடத்துகின்ற உத்தமஸாரதியாயிருக்கிறானோ அவ்வாறே நீரும்

கர்ணனுடைய ரதத்தில் கடிவாளங்களைப் பிடித்தாக குதிரைகளை நடத்திவரக்கேவண்டும் ராஜரே ! பாதகன யுத்தத்தில் அநகக கிருஷ்ணனோடு கூடி அவனால் பாதுகாக்கப்பட்டி எந்தக்காரயங்களைச் செய்கிறானோ அவை (உம்மால்) பிரதயக்ஷமாக்க காரணப்படுகின்றன முந்தி நம்முடைய யுத்தத்தில் அாஜுன்ன பகைவர்களை இவ விதமாகக் கொன்றுவிட்டான கிருஷ்ணனோடு சோநதிருக்கின்ற இநத அாஜுன்னுக்கு இப்பொழுது பராகிரமம் மிகுந்திருக்கின்றது மதநாதரே ! கிருஷ்ணனோடு சோநது பாதகன பெரிதான நாதக ராஷ்டிரஸேனையை ஒவ்வொரு தினத்திலும் ஒடிகிறவனாகவே யுத்தத்தில் காணப்படுகிறான் மஹாகாந்தியுள்ளவரே ! காணனுடைய பாகமும உமமுடைய பாகமும மிகுந்திருக்கின்றன அநதப் பாகத்தைக் காணனோடுகூடி நீர் ஒரேஸமயத்தில் இப்பொழுது நாசம் செய்வீராக அருணனோடு சோநது ஸலாயன எவ்வாறு இருளைப் போகுகிறானோ அவ்வாறே மஹாயுத்தத்தில் காணனோடு சோநது பாதகனை ஸம்ஹாரம் பண்ணும். பாலசூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவர்களான காணசலயா இருவர்களையும் உத்தித்திருக்கின்ற இரண்டு சூரியர்களேபாலகண்கண்டு மஹாரதாக்கள யுத்தத்தில் ஒட்டிம சூரியனையும் அருண்ணையும் கண்டு இருள் எவ்வாறு நாசம் அடைகிறதோ அவ்வாறு பாஞ்சாலர்களோடும் ஸருஞ்சயாசனோடுங் கூடின குந்தீபுத்திரர்களா நாசமடையட்டும் காணன அதிகாளுளசிறந்தவன, நீர் ஸாரத்யம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவா உங்களு இருவர்களுக்கும் சோககையானது உண்டானதில்லை, (பிறகு) உண்டாகப்போவது மில்லை கிருஷ்ணிகுலத்தில் கோன்றிய கிருஷ்ணன் எல்லா நீலமைகளிலும் பாண்டவனை எவ்வாறு பாதுகாக்கிறானோ அவ்வாறு நீர் விகாத்தனகுமாரனான காணனை யுத்தத்தில் பாதுகாக்கக்கடவீர் யுத்தரங்கத்தில் போப்புரிக்கின்ற அநதக்காணனுக்கு நீர் ஸாரத்யம் செய்யவேண்டும் யுத்தத்தில் கிருஷ்ணன் அாஜுன்னை எவ்வாறு எல்லாச்சத்தருக்களிடத்தினின்றும் பாதுகாக்கிறானோ அவ்வாறே நீரும் மஹாயுத்தத்தில் ராஜேயனைப் பாதுகாக்கவேண்டும் ராஜரே ! இநதக்காணன் ஸாரதியான உம்மால் யுத்தத்தில் இநதிரனுடன் கூடின தேவர்களாலும் அவமநிககமுடியாதவனான பாண்டவர்களால் எவ்விதம் ஜயிக்கப்படுவான்? எனவாததையில் நீர் ஸநேகப்படவேண்டாம்' என்று கூறினான மஹாபாகுபலமுள்ளவனும், குலத்தினாலும் ஐஸுவரியத்தினாலும் சாஸ்திரஞானத்தினாலும் பலக

படத்தககவன். பகைவாக்குடைய படைகளை நாசம். செய்கிறவ
 னான இவ்வாறாக இருநதுகொண்டு யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திர
 னுக்கு ஸாரதயம் செய்வதில் பிரியப்படவில்லை காந்தாரீபுத்திர !
 அசசரில்லாமல ஸாரதயம் செய்யுமபடி சொல்லுகிறபடியால் நீ
 எனனை அவமதிக்கிறாய், நிசாயமாகவே அதிக ஸந்தேகம் கொண்
 டிருக்கிறாய், நம்மைகநாட்டிலும் காணனை மேலானவனாக நினை
 துக்கொண்டு அவ்வாறுபுகழுகிறாய் நான் யுத்தத்தில் ராதேயனை
 எனக்கு சமமானவன் எண்ணவில்லை ராஜனை ! எனக்கு அதிக
 மான வேலையைக்கட்டவேண்டாம் (வேளையின் ஓபிரிவை) யு
 தத்தில் நாசம் செய்வதாய் அநனைச்செய்து விட்டு, எவ்வித
 மாக வந்தேனோ அவனிதமாகவே துருமபிச செல்லுவேன். இல்லை
 யேல், யான் ஒருவனாகவே உன்னுடைய சததுருக்களோடு போபுரி
 வேன். யுத்தத்தில் பகைவாக்களைக்கொளுததுகிற என்னுடையவீரயு
 தை இப்பொழுது நீ பா குருகுலத்திலுதித்தவனே ! என்னைப
 போன்ற ஒருமனிதன் உள்ளதில் மனோரதங்களைவைத்துக்கொண்டு
 பிரவித்திக்கமாட்டான். என்னைபற்றி நீ அதிகஸந்தேகப்படாதே.
 மேலும், எனவிஷயத்தில் அவமானம் எவ்விததாலும் செய்யத்தக
 தன்று பயங்கரமாயிருப்பவைகளும் வஜராயுத்ததினுடைய உருவம்
 போன்றஉருவமுள்ளவைகளும் திடமாயிருப்பவைகளுமான என்னு
 டையகைகளைப்பா ஆசசரியகரமான என்னுடையவில்லையும் ஸாப
 பங்களுக்கொப்பான அம்புகளையும் காற்றைப்போன்ற வேகமுள்ள
 நல்ல குதிரைகையுடையதும் ஆசசரியகரமுமான என்னுடைய
 ரதத்தையும் பா காந்தாரீபுத்திர ! தங்கக்கட்டுக்களால் அலங்கரிக்க
 கப்பட்ட கதாயுத்தத்தையும் பா. யான் கோபித்துக்கொண்டேனே
 யாகில், பூமியையும் பிளப்பேன், பாவதங்கையும் சிதற அடிப்பேன் ;
 கடல்களையும் வறறச்செய்வேன், சூரியனையும் கீழேதள்ளுவேன்.
 ராஜனை ! இவ்விதமிருப்பவனும் பகைவாக்கையழிப்பதில் திறமை
 யுள்ளவனுமான எனனை அதிரதனுக்குப்புத்திரனாயிருக்கிற ஸூத
 னுக்கு ஸாரதயம் செய்யுமவிஷயத்தில் ஏன் ஏவுகிறாய் ? ராதேயன்
 என்னுடைய பதினாறுவது அம்சத்திற்கும் ஈடாகான். ராஜனை !
 காணனோடும் அராஜனனோடும் ஜனார்த்தனனோடும் கூடி மூன்று
 உலகத்தார்களும் போரில் ஸன்னததாகளாக வந்தாலும் நான் அவா
 களையும் எவ்விதத்திலும் மதிக்கமாட்டேன். நான் இழிகுலத்தில்
 பிறந்த ஒருமனிதனல்லேன் நான் உன்னால் அறியப்பட்டவனல்ல

வா? இவ்விதமான அவமானமானது எவ்விதத்தினாலும் எனக்குச் செய்யத்தக்கதன்று காந்தாரீபுத்திர! இப்பொழுதே நான் உன்னிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொள்கிறேன் நாட்டைக்குறித்துச் செல்லுவேன். நான் ஸூதரபுத்திரனுக்கு ஸாரதயம்செய்யும் விஷயத்தை ஒருகாலும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் நான் இந்த அவமானத்தை அடைந்து எவ்விதத்திலும் போபுரியேன். காந்தாரீபுத்திர! நான் இப்பொழுதே உனனிடத்தினின்று விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன், என வீட்டுக்குப் போகிறேன்' என்றான்

மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் தோசசியுள்ளவனானசலயன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கோபங்கொண்டு அரசாசனமதறியிலிருந்து விரைவாக எழுந்திருந்து சென்றான் அந்தசசலயனை உம்முடைய குமாரன் நட்பினாலும் பருமானத்தினாலும் தடுத்தது, ஸாமோபாயத்தினால் ஸாவாததஸாதகமும் மதுரமுமான வாக்யத்தைச் சொல்லலானான் 'சலயமகாராஜரே! நீசொல்லியிது இவ்வாறுதான்; ஸந்தேகமில்லை ஜனேஸவாரே! எனனுடையகருத்தோ ஒன்றிருக்கின்றது அதனை நீ தெரிந்துகொள்ளும் மதேஸவாரே! உம்மைககாட்டிலும் காணனும் மேலானவனல்லன், மற்ற அரசாசனமும் மேலானவாகாலலா கிருஷ்ணனும் யுத்தத்தில் எதிர்ப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவனாகான், புருஷஸரேஷ்டாகளான உம்முடைய முன்னோர்கள் ஸதயத்தையே சொல்லுகிறவர்கள் அதனால், நீ * ஆததாயனி என்று சொல்லப்படுகிறீரென்பது எனனுடைய எண்ணம் பகைவர்களுடையகாவத்தை அழிப்பவரே! நீ யுத்தத்தில் பகைவர்களுக்கு மனத்தில் நாட்டப்படமுனைபோலிருத்தலால் உமக்கு சலயனென்கிறபெயர் இப்புவியிலசொல்லப்படுகிறது அளவற்ற தக்ஷிணைகளைக்கொடுப்பவரே! முன்பு உம்மால் இது கூறப்பட்டிருக்கிறது தாமங்களை அறிந்தவரே! எடுத்து உம்மாலசொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதைஅதை எனக்காகநீசெய்யும் உம்மைககாட்டிலும் ராதேயனும் வீரமுடையவனல்லன் நானும் வீரமுடையவனல்லவேன இந்தயுத்தத்தில் (காணனுடையரத்தத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற) உத்தமமானகுதிரைகளுக்கு ஸாரதியாகுமபடி நான் உம்மைவேண்டுகிறேன் குணங்களாலே தனஞ்சயனைக்காட்டிலும் காணனை மேலானவனாக எண்ணுகிறேன் உம்மை வாஸுதேவனைக்காட்டிலும் மேலானவ

* ருதம=ஸதயம் ; ருதாயனா=ஸதயத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டவர்கள்; ஆததாயனி=அந்த மரபில்தோன்றியவன்.

ரென்று இவ்வுலகம் எண்ணுகிறது புருஷஸரேஷ்டயே! காணன அஸ்திரங்காளே பாரததனைககாட்டிலும் மேலானவன் நீங்கள் அஸ்வஹிருதயத்தை அறிவதிலும் அவ்வாறே பலத்திலும் கிருஷ்ணனைககாட்டிலும் மேலானவா மதாராஜகுமாரே! அழிகமான மனோநாயததையுடைய வாஸுதேவன் அஸ்வஹிருதயத்தை அறிகிறதைப்போல இருமடங்கு நீர் அறிகிறீர்' எனமுன் சலயன், 'காந்தாரீபுத்திர! கொளவனே! சேனையின நடுவில நீ என்னைத தேவகீபுத்திரனைக காட்டிலும் மேலானவனென்று சொல்லுகிற காரணத்தினால் நான் உன்னிடத்தில் பிரீதியுள்ளவனாகிறேன் வீரனே! நீ எண்ணுகிறபடியே பாண்டவஸரேஷ்டனான ஆஜுனனோடு போரிடின்ற காணனுக்கு இதோ நான் ஸாரதயம் செய்கிறேன் வீர! விகாததனகுமாரனான காணனைப்பற்றி எனக்கு ஓர்விதமான பிரதிஹை இருக்கின்றது அவனுக்கு எதிரில் என்னிஷ்டப்படி வாததைகளை வெளியிடவேண்டும்' எனமுன் பாரதரே! உம்முடைய புத்திரன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி அந்த மத்திராராஜனுடைய அபிப்பிராயத்தைக காணனிடம் கூறினான்

இருபத்தானகாவது அத்யாயம்.

(தூர்யோதனன் சல்யனுக்குத் திரிபுராஸு-ரர்கதையைச் சோல்லத் தோடங்கியதும், திரிபுராஸு-ரரால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட தேவர்களுக்கு நூர் பிரஸன்னரானதும்.)

தூர்யோதனன், 'மத்திராராஜரே! உங்களுக்கு நான் பின்னும் உரைக்கப்போகிறதைக கேட்கவேண்டும் பிரபுவே! முன்பு தேவாஸுர யுத்தத்தில் நடந்ததும் மிக்க தவமுடையவரான மாககண்டேயரால் என பிதாவினிடத்தில் சொல்லப்பட்டதுமான வல்லாறு அனைததையும் சொல்லுகின்றேன் என்னிடத்தினின்று நீர் மனத்தினால் தெரிந்துகொள்ளும் இவ்விஷயத்தில் நீர் ஆலோசனை செய்யவேண்டாம் அரசாக்கெல்லாரும் மிக்க மதிமயக்கம் உண்டாயவிட்டது என்று நிச்சயம்செய்துகொண்டி தாமாததங்களுடைய நிச்சயங்களைச் செய்ய முயற்சிசெய்கின்றாராகள தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் பெரிய மேனமையுண்டாயிருந்தது அப்பொழுது காவமுடையவர்களான ஸிமஹிகாபுத்திரர்கள தேவர்களை நாசம்செய்தார்கள். பலத்தினால் காவம்கொண்ட அந்தத்தானவர்கள் தேவர்களாலே தோலவி அடைந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள்.

ராஜரே! அச்சமயத்தில முதலில (தேவாகளுடைய துன்பததுகருக் காரணமான) தாரகாஸூரனுடைய யுத்தமானது நோந்தது. அந்த யுத்தத்தில் தேவர்களால் அஸூரர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்களென்று நாம் கேட்டிருக்கின்றோம். தைத்யர்கள் ஜயிக்கப்பட்டபொழுது தாரகாஸூரனுடைய மூன்றுபுத்திரர்களும், காவத்தை இழந்தவர்களும் உதலாகத்தை இழந்தவர்களுமாகி அப்பொழுது பாதாளத்தில் பிரவேசித்தார்கள். பகைவர்களை நாசம்செய்கிறவர்களான தாரகாஷ்டன் கமலாஷ்டன் வித்யுன்மாலி என்ற தாரகாஸூரனுடைய குமாரர்கள் உக்கிரமான தவத்தை மேற்கொண்டு சிரேஷ்டமானநியமத்திலநிலைபெற்றது தவத்தினால் தங்களுடைய சரீரங்களை வாட்டினார்கள். பிராமஹரும், வரன்களைக் கொடுக்கிற ஸவபாவமுடையவருமான ஸ்ரீபிரம்மதேவா இந்திரிய நிக்கிரகத்தாலும் தவத்தினாலும் விரதானுஷ்டானத்தாலும் ஸமாதியினாலும் பிரீதி அடைந்தது. அவர்களுக்கு வரத்தைக்கொடுக்க ஆரம்பித்தாரா ஸாவலோகபிகாமஹரான நான்முகரிடத்தினின்று அவர்களைவரும் ஒன்றுசோந்தது. எப்பொழுதும் ஸாவப்பிராணிகளிடங்களினின்றும் (தங்களுக்கு) மரணமில்லாமையை வேண்டினார்கள். ஸாவலோகங்களுக்கும் குருவும் பிரபலமான ஸ்ரீபிரம்மதேவா அப்பொழுது அவர்களைப்பார்த்தது, 'அஸூரர்களே! எல்லாப் பிராணிகளாலும் கொல்லத்தகாமலிருக்கருநன்மை உண்டாகாது. இவ்விடத்தினின்று திரும்புங்கள். உங்களமனத்திற்கு ருசித்திருக்கிற வேறு வரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார். ராஜரே! பிறகு, அவர்கள் ஒன்றுசோந்தது அடிக்கடி பலவாறாக ஆலோசித்தது ஸாவலோகேஸுவரரான சதுரமுகையை வணங்கி இவ்விதமான வாகையத்தை உரைத்தார்கள். 'இஷ்டப்படி செல்லக்கூடியதும் மங்களகரமானதும் விரும்பப்படுகின்ற ஸமஸ்தவஸதுக்களும் நிரம்பியதும் தேவர்களாலும் தானவர்களாலும் நாசம்செய்யத்தக்காததுமான நகரத்தை வாஸஸ்தானமாக ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு விரும்புகிறோம். தேவரே! பிரபிதாமஹரே! யக்ஷாக்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் ஸாபக கூட்டங்களாலும் நாளைத்த ஜாதியில்தோன்றின பிராணிகளாலும் பிசாசங்களாலும் சஸ்திரங்களாலும் பரம்மவாதிகளுடைய சாபங்களாலும் நாசம்செய்யப்படாத மூன்றுபட்டணங்களை எங்களுக்கு நீர் கொடுக்கக்கடவீர். தேவரே! உடைய அனுபவத்தை முன்னிட்டு நாங்கள் இவ்வுலகத்தில் மூன்றுபட்டணங்களைப்போல வாஸஸ்தானமாகக் கொண்டு இந்தப் பூமியில ஸஞ்சாரிக்கப்போகின்றோம். ஆயிரக்கணக்

கானவருஷங்களை சென்றபிறகு, ஒருவரோடொருவா சேரப்போகின்ற
 ரேம ஹிதாஷமற்றவரே ! இந்நமூனறுபட்டணங்களும ஐகயமடை
 யப்போகின்றன. ஒன்றுரோநக இந்நமூனறுபட்டணங்களும அப
 பொழுது பெருமைபொருந்திய தேவஸரேஷ்டனான எவன் ஓரே
 பாணத்தினால் நாரமசெயவினே அவனே அங்களுக்கு ம்ருதயுவாகுக்
 என்று வேண்டினார்கள் அந்நகதானவர்களுடைய அந்நவாரத்தை
 யைக்கேட்டுப் பிதாமஹான ஸ்ரீபிரமமதேவா, 'இவ்வாறு ஆகுக்'
 என்று மறுமொழி சொல்லிவிட்டு ஸகயலோகத்திற்கு ஏகினா ப
 மம தேவரிடத்தினின்று வரத்தை பெற்றுப் பிரீதியடைநகவாசுளம
 மஹாரதாருமான் அந்தத்தகாசுளமையுத்திரர்கள் ஒருவரோ
 டொருவா ஆலோசித்த மூன்றுபட்டணங்களைப் படைபயத்தகாச
 எல்லாச சிறப்பேல்களிலும் மிக்ககோசரியுள்ளவனும் மூயபில
 லாதவனும் தைதயாகளாலும் நானவாகளாலும் பூஜிக்கப்படுகின்ற
 வனுமான மயனை வரித்தாகாசுள பிறகு, புத்திராலியான மயன் தன
 னுடைய தவத்தினால் ஸவாணமயமும வெள்ளிமயமும அவ்வாறே
 * இரும்புமயமுமான மூன்றுபட்டணங்களை உணரிண்ணினான்.
 பகைவர்களை வாட்டிகிறவரே ! அவைகளுள், பொன்மயமான பட்
 டணமானது தேவலோகத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது வெள்ளிமயமான
 பட்டணம் ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது அவைகளுள் இரும்பு
 மயமான பட்டணமோ அப்பொழுது பூமியில் நிலைபெற்றிருந்தது
 ஒவ்வொரு பட்டணமும் தூறுயோசனை விஸ்தாரமுடையது, அவ
 வளவு நீளமுடையது, உறுதியானது, கொத்தளங்களைளாகூடி
 யது, பெரிய பிராகாசங்களையும் கோட்டைவாயில்களை புழுடை
 யது, சிறந்தவீடுகளால் நெருங்கியது, விசாலமான பெரிய ராஜ
 வீதிகளோடுகூடியது, பறப்பலங்கமகன் உபயோகங்களாலும் வாசல
 களாலும் விளங்கியது ராஜசிரேஷ்டரே ! அந்ந மூன்று பட்ட
 ணங்களிலும் திவ்யமான மால்களையும் ஆடைகளையும் அணிகத
 அஸ்திரங்கள தனித்தனி அரசர்களாயிருந்தவர்கள் திவ்யமான
 பொன்னசரமானது மஹாத்மாவான தாசகாஷ்ணுடையதாக இருந
 தது வெள்ளிமயமான பட்டணமானது கமலாஷ்ணுடையதாக
 யிருந்தது இரும்புமயமான பட்டணமானது வித்யுன்மாலியினுடை
 யது அந்ந மூன்று தைதய அரசர்களும் மூன்று உலகங்களையும் வல
 லமையினால் கவாந்துகொண்டார்கள். 'பரமமா என்பவன் யா?'

* 'காஷ்ணுயஸம்' என்பது மூலம்.

என்றும் சொன்னாகள ஓபபற வீரியமுள்ளவாகளும் உ-ததமர்களு
 மான அபபடிபட்ட தானவாகள, லக்ஷமும் பததுலக்ஷமும் கோடி
 களுமாக அங்கு அங்கிருந்துவந்து கூடினாகள முன்பு தேவாளாலே
 அபகாரம் செய்யப்பட்டவாகளும் மிகக் கொழுப்புள்ளவாகளுமான
 மாம்ஸபக்ஷகாகள பெரிதான ஐஸ்வரியதகைவிருமபித திரிபுரமென்
 கிற தூக்கத்தை அடைந்தாகள இந்த எல்லா அஸுரர்களுக்கும்
 மயன் எல்லாவிதமான உபாயங்களையும் ரொலலுகிறவனாயிருந்தான்.
 யான ஆதாரமாகக்கொண்டி அந்த அஸுரர்களெல்லோரும் ஓரிடத்
 திடை யமபயமில்லாதவாகளாக இருந்தாரான திரிபுரத்தை வாஸஸ
 தானமாகக் கொண்ட எந்த அசுரன எந்த விருபத்தை மனத்தினால்
 நினைத்தானோ அந்தவிருபத்தை அவனுக்கு மயன் மாயையினாலே
 அப்பொழுது நிறைவேற்றினான மஹாபலசாலியான ஹரியென்று
 பிரஸித்திபெற்ற தாரகாக்ஷகுமாரன் ஒருவனிருந்தான் பிதாமஹ
 ரான பிரமமதேவா எதனால் ஸந்தோஷமடைவரோ அந்த உததம
 மான தவத்தை அவன் செய்தான ஸந்தோஷமடைந்திருக்கின்ற
 பரமமதேவரைப்பார்த்து, ஹரியானவன், 'சஸ்திரங்காள கொல்லப்
 பட்டு எந்தக் குளத்தில் விழுபவாகள மறுபடியும் அதிக பலசாலிக
 ளாகத் தோன்றுவார்களோ அந்தக் குளமானது எங்களுடைய பட்ட
 ணத்தில் உண்டாகவேண்டும்' என்று வேண்டினான பிரபுவே! தார
 காக்ஷனுடைய குமாரனும் வீரனுமான அந்த ஹரியானவன் வரத்
 தைப்பெற்று அவ்விடத்தில் மரித்தவர்களைப் பிழைக்கச்செய்யும்
 'மருதஸஞ்சீவினி' என்கிற அவ்விதமான குளத்தை உண்டிபண்ணி
 னான ராஜரே! எந்த அஸுரன் எந்த ரூபத்தோடும் எந்த வேஷத்
 தோடும் அடிக்கப்பட்டுத் தடாகத்தில் தள்ளப்படுகிறானோ அவன்
 ஸம்பூணமான பலத்தூடனும் வீரயத்தூடனும் செளரயத்தூடனும்
 அவ்வித ரூபத்தூடனும் வேஷத்தூடனும் உண்டாகிறான் மஹாத
 மாவான் அந்த ஹரியினாலே உண்டிபண்ணப்பட்டதும் இவ்விதமான
 வீரயத்தூடன்கூடியதுமான அந்தத் தடாகத்தை அடைந்து திரிபுர
 வாஸிகளான அஸுரர்கள உலகங்களெல்லாவற்றுக்கும் துன்பஞ்
 செய்தாகள. மிகக் தவத்தினால் வித்திபெற்றவாகளும் தேவர்களுக்
 குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறவாகளுமான (அஸுரர்கள) ஓ
 அஸுரன கொல்லப்பட்டவுடனே, பதது அஸுரர்களை உண்டிபண்ணி
 னாகள அரசரே! அவர்களுக்கு யுத்தத்தில் எவ்விதத்தினாலும்
 க்ஷயமுண்டாகித்திலலை. பிறகு, (பரமமதேவருடைய) வரதானத்தி

னாலே இறுமாப்பை அடைந்தவர்களான அவ்வஸுரர்கள் லோபத்தினாலும் டீமாஹத்தினாலும் பறப்பட்டவர்களும் புத்தியை இழந்தவர்களும் பயமற்றவர்களும் ஸமமானபேராவலுள்ளவர்களுமாகி எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து ஆங்காங்கு அந்த அந்தஸமயங்களில் பரிவாரங்களுடன் கூடின தேவர்களை ஒடுமபடிசெய்து தங்களிஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்தார்கள் கெட்டநடையுள்ளவர்களான தானவர்கள் எல்லாத தேவோதயானங்களையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸ்தானங்களையும் பரிசுத்தமான ரிஷிகளுடைய ஆஸாமிங்களையும் அவ்வாறே ரமணீயமானநாடுகளையும் வரம்புகடந்து நாசம்செய்தார்கள் பிதிருக்களுடன் கூடின தேவர்களும் ரிஷிகளும் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள் தேவனிரோதிகளான அந்த மூன்று அஸுரர்களாலே மூவுலகங்களும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன பிறகு, உலகங்கள் பீடிகப்படிமபோது வஜ்ராயுதகதைகளைப்பிடுகையில் ஒருநிர்ணய, தேவர்களால் சூழப்பட்டிருந்த திரிபுரங்களையும் எல்லாப்பக்கத்திலும் சூழ்ந்து எதிர்த்துப்போபுரிந்தான் ராஜரே! பகைவர்களை அடக்குபவரே! தேவராஜனான ஒருநிர்ணய, அந்தப் பிரம்மதேவருடைய வரத்தினால் கொடுக்கப்பட்டவைகளும் பிளக்கமுடியாதவைகளுமான முப்புரங்களையும் பிளப்பதற்குச் சகதியற்றவனுன்பொழுது, பயந்து அந்தப் பட்டணங்களை விட்டுவிட்டு அந்தத்தேவர்களோடு கூடவே அஸுரர்களால் செய்யப்பட்ட அபகாரத்தைச் சொல்லுவதற்காக அப்பொழுது பரம்மதேவரை அடைந்தான் அவர்கள் எல்லா உண்மையையும் உரைத்து முடிக்கூறல் நன்றாக வணங்கி, 'பகவானே! அந்த அஸுரர்களைக் கொல்லும் உபாயத்தைச் சொல்லவேண்டும்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார்கள் அந்தவார்த்தையைக் கேட்டு மஹிமையுள்ள ஸ்ரீ பரம்மதேவரே தேவர்களைப்பார்த்து, 'தேவர்களே! நீங்களனைவரும் என்னுடைய வாங்கிய கௌரவத்தைக் கேளுங்கள், அஸுரர்கள் எப்பொழுதுமே கெட்ட ஸவபாவமுடையவர்கள், தேவர்களே என்னுடையவர்கள் * அவர்களோவர்களும் உங்களை ஒழிமவிக்கினராகாள் நானே எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஸமன இதுவிஷயத்தில் ஸமசயரிலிலே துஷ்டர்கள் கொல்லப்படாத தக்கவர்களென்பதனால் இவ்விஷயத்தை உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன் அந்தத் தூக்கங்கள் ஒரேபாணத்தினால் பிளக்கத்தக்கவைகள் வேறுவித்ததாலிலிலே அந்தப்பட்டணங்களை முக்கண்ணரே

* பொருந்தாமையால் சில சொற்கள் விடப்பட்டன.

பாணததால் நன்றாகப் பிளபபதற்குத் திறமையுள்ளவா. நீங்களனை வாகளும், ஜகதீஸவரரும் ஜயசீலரும் உத்தமமான காயங்களைச்செய்கின்றவருமான ஸநாணுவை யுத்தம்செய்யும்படி சீக்கிரம் வேண்டிஙுகள அநத ஈஸவர அஸவரர்களை ஸம்ஹரிப்பார' என்று கூறினார். அவவிதமான வாக்யத்தினாலே தூண்டப்பட்ட அநதத தேவாகள முடிவணங்கி நின்றாகா மங்களகரமான மனததையுடையவாகளும் மஹாதமாகளுமான தேவஸரோஷ்டாகா தேவவருஷத்தில ஆயிரம் வருஷம் தவம்புரிந்து விருஷபதவஜரிட்டம் சென்றனா தேவாகள பரம்மாலை முன்னிடிகொண்டி ரரணயரான ருத்திரரை சரண மடைந்து ஈஸவதமான வேதமநதிரததை உச்சரித்துக்கொண்டு பெருந்தவம் புரிந்தாகா எல்லோரும் மனமதனைரித்தவரும் தேவாகளுக்கரு தேவரும் ஈரேஷ்ட ரும் ஸகிரமாயிருப்பவரும் வரங்களைக் கொடுக்கின்றவரும் மூன்றுகண்களையுடையவரும் மங்கள ரூபியுமான ஈஸவரரை ஸாவவித்ததினாலும் சரணமடைந்தாகாள். அநதத தேவாகள (எல்லாபிரஜைகளையும்) ஸம்ஹரிப்பவரும் துதிக கத்தகவரும் பிறப்பிலலாதவரும் சநதிரலை அடையாளமிடப் பாட்ட தலைமையையுடையவரும் பயம் நோநந காலங்களில் அபயம் கொடுப்பவரும் தவரூத விரதமுள்ளவரும் ஸாவவஸதுக்களையும் தம் சரீரமாகக்கொண்டவரும் பெருமையுள்ளவரும் உலகத்தை யெல்லாம் ஸவருபத்கால வியாபித்திருக்கின்றவருமான ருத்திர ரை உக்கிரங்களும் ராக்ஷஸர்களை நாசஞ்செய்யவைகளுமான மந திரங்களால் ஸதோத்திரஞ்செய்தாகாள் எநதபபவ்வான் பறபல விதமான தபோவிசேஷங்களால் தமமுடைய மஹிமையை அந்நிந் திருக்கிறாரோ, எநதபபவ்வான புகழியினால் நிச்சயிக்கத்தக்க ஆகமதகவ ததைத் தாமாகவே அந்நிந் திருக்கிறாரோ, எநதபபவ்வானுக்கு எப்பொ முதுமே மனமானது தமவசத்தில நிலைபெற்றிருக்கின்றனகோ அத்த கையமகிமைபொருந்நியவரும் தேஜோராசியும் உமாபதியும் (பாவங களைப்) போககுக்கின்றவரும் ஐஸவரியமுள்ளவரும் உலகத்தில மறறொ ருவரும்நிகரில்லாதவரும் அதிகமாகத் தபிக்கச்செய்யவரும் பாப மறறவருமான ஈஸவரரை அநதததேவாகள மிகுநத முயற்சியினால் ஸாக்ஷாத்கரித்தாகாள் ஒருவராயிருக்கின்ற அநதபபவ்வான அபப டிப்பட்ட தமரூபத்தினிடத்தில பலவிதரூபங்களை உண்டிபண்ணினார். அதிகமான ஆச்சாயத்தையுடையவாகளான தேவாகளனைவாகளும் மஹாதமாவினிடத்தில ஆதமாவினுடைய பிரதிபிம்பங்களாயிருக்கிற

க ர் ண ப ர் வ ம் .

பாஸ்பரநுபங்களைக் கண்டார்கள ஸாவபூதஸவருபியும் பிறப்பற்ற வரும் உலகத்திற்குநாதருமான அநாதருத்திரரைககண்ணி தேவாந்ரும பிரமமரிஷிகளும் தலை பூமியிலபடுமபடி நமஸகரித்தனா சங்கரா, வணங்குகின்ற அநாததேவாந்ருளைப்பாசது, 'மங்களமுண்டாகுக்' என்று ஆசீர்வதித்தது, அவாந்ருளைபபுகழ்நது (பூமியினின்று) எழுந்ரு நுகுகுமபடிசெய்தது, பகவாந்ருள் அவா புன்னகையுடன், 'சொல்லுங்குள், சொல்லுங்குள்' என்று வினாவினா பிறகு, முககண்ணராலே அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்ட அநாததேவாந்ருள் தன்னிலேயிலிருக்கின்ற மனத்தாடன் ஈஸ்வரரைப்பாசது, 'பிரபுவே! தேவாருக்கு வந்தனம், வந்தனம், வந்தனம் தேவநைகந்ருக்கெல்லாம் அத்தேவநைகயானவரும் பிராணவல்லபையான அம்பிகைக்கு இருப்பிடமாயிருக்கின்றவரும் அத்திகேகாபமுள்ளவரும் தக்ஷபிரஜாபதியினுடைய யாகத்தை அழிந்தவரும் ஸருஷ்டிகாததாந்ருளாலே ஸதோக்திரம் செய்யப்பட்டவருமான உமக்கு வந்தனம் ஸதோக்திரம் செய்யப்பட்டவரும் ஸதோக்திரம் செய்யத்தக்கவரும் ஸதோக்திரம் செய்யப்படுகின்றவரும் மங்களங்கந்ருக்கு உத்பந்ருதிஸ்தானமாயிருப்பவரும் மிகச்சுவாதவரும் (பிராணிகளை) ரோகனம் செய்யுமபடி செய்கின்றவரும் நறுத்த நழுததையுடையவரும் சூலத்தைத் தரித்தவரும் ஸபலமானவரும் * மருகசீராததைக்கரித்தவரும் சிறந்த ஆயுதங்களால் போயுறிகின்றவரும் ஆராதனைக்காகுத்த ந்ருகதவரும் சுத்தந்ரும் க்ஷயத்தாக்குக் காரணமாயிருப்பவரும் ஸ்ரீமஸிகுகின்றவரும் ஒருவராவும் நடுக்கமுடியாதவரும் சுகிரஸவருபியும் பிரமம் ஸவருபியும் பிரமமராரியும் ஜகதீசரும் மனத்தினுடைய அளவிடமுடியாதவரும் (ஆஷ்டாகளை) ஸம்ஸரிகுகின்றவரும் தேரலை ஆடையாக உடுத்தவரும் நவதநில பறந்ருவள்ளவரும் மஞ்ருள் நிறமுள்ளவரும் விராதங்களை அனுஷ்டிப்பவரும் தேரலை உடுத்தவரும் ஸம்பரமஸையருக்குப்பிதாவும் முககண்ணரும் உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரித்தவரும் சரணமடைந்தவர்களுடைய துன்பத்தை நீக்குகின்றவரும் பிரமமதேவிகளுடைய கூட்டங்களை நாமசெய்கின்றவரும் வன்ஸப்திகளுக்குப் பதியாயிருப்பவரும் வன்ஸகந்ருக்குப் பதியுமான தேவாருக்கு வந்தனம் ஸகந்ருக்கெல்லாம் பதியும் எடப்பொழுதும

* மருகம்=மான, 'மருகாஷ்டாய' என்பது மூலம். அக்ஷம் என்பதற்குச் சீரமஎன்றும் கண்ணென்றும் பொருளுண்டு. மானினுடைய கண்போன்ற அழகிய கண்களையுடையவரென்றும் கொள்ளலாம்

யஜ்ஞங்களுக்குப் பதியுமான தேவரீருக்கு வந்தனம் ஸைன்யங்களை யுடையவரும் மூன்று கண்களையுடையவரும் அளவுகடங்க வல்லமை பொருநுதியவருமான தேவரீருக்கு வந்தனம் மனவாகுகுகாயங்க ளால உம்மைச சரணமடைந்திருக்கின்ற ாங்களைத் தேவரீர் பாது காககவேணடும்' என்று வேண்டினார்கள். பிறகு, புகவான, பிரஸன னராகி, 'நலவரவா' என்கிறவாாததையினால் அவர்களைச்சரநோஷிககச செயது, '(தேவர்களே!) உங்களுடைய பயமளிலகடடும் உங்களுருகு யான என்னசெய்யவேணடும்? சொல்லுங்கள்' என்று நியமித்தாரா ஈசுவருடைய வாசுதையைக்கேட்டுக் தேவர்கள் ஸநோஷமடைந தார்கள்

இருபத்தைந்தாவது அதயாயம்.

(தேவர்கள், நத்தீரருடையவசனத்தினால் அவருக்குத் தந்தம் பலத்திற் சரிபாதி கொடுத்து அவருடன் திர்புரஸம்ஹராத்தின்பொருட்டுப் படையெடுத்துச்சேன்றது.)

மஹாதமாவான ருத்திரராலே பிதிருக்கள, தேவர்கள், ரிஷிகள் இவர்களுடையகூட்டங்களுக்கு அபயங் கொடுக்கப்பட்டவுடனே, உலகத்திற்குபிதாமஹரான பிரம்மதேவா, சங்கரரைப் பூஜித்தாக கூறலானா 'இந்த அஸு ரகாங்கங்கள் மூவுலகங்களையும் ஆக்கிரிசு கின்றனவல்லவா? பிராணிகளுக்கு யானாதன? கோபுரபிசுளான அருக தரிபுரான பாகளனைவார்களையும் காலநாமதரினறி ஸமஹாரம் செய யும் தேவர்களே! சிறந்த இந்தபரமமபதவியை அடைந்திருக்கின்ற ளனனால் வரங்களைக்கொடுக்கக்கூடியகாலம்நீநாந்நபடியால் தானவாக ளின்வொருட்பிப் பெரியவரம்கொடுக்கப்பட்டினி டது யுகத்தினில் அவர்களைக் கொல்லுகிறவா வேறொருவருடிலலைஎன்று நாதரான கோ விப்பதிக்கிறேன்' ஸாவப்பிராணிரஞ்சு குடாகவாபிடு! உலகமரியாதை யை நடத்தவாரான முதல் அஸுரர்களே உம்மை நகனி! வேறொரு வன் மஹாபிராணிரகத நத்தவன் உலக தேவரீருக்குயிர இவா சனை கொல்லிவகசுரரகதாரு தேவரீர்! ராணடமை ந திவேணதி கின்ற உலகவாரகத நத்தவரீர் அருளாபிரிளி ரா வேண்டினவாரந் தககு வே றானவகரைக் கொடுக்கலே! புகந்தினில் அஸுரர்களேக் கொல்லும் (பாசவர்கள்) ஶாவத்தை அழியாவவே! தேவரீருடைய அனுசரத்தினால் உலகமுழுமையும் ஸுரமமாக விருத்தியடைந்தது. தேவரீர் தேவாசந்நகருச சரண்யா உம்மை நாங்கள் சரணமடைந தோம்' என்று கூறினா

காண்பாவம்.

ஈஸுவரா, 'உங்களுடைய சததுருக்களனைவாகளும் சொல்லத்
 தக்கவர்களென்பது என்னுடைய எண்ணம் பலசாலிகளான தேவ
 சக்திருக்களை நான் ஒருவனாயிருந்து ஸமஹரிப்பதற்கு மனம் அழ
 விலலை நீங்களனைவாகளும் ஒருங்குசேராதும், என்னுடைய தேஜஸு
 டன் கூடியும் மஹாபலசாலிகளான அந்த அஸுரர்களனைவாகளையும்
 கூட்டமாக யுத்தத்தில் வெல்லுங்கள்' என்று நியமித்தாரா தேவர்கள்,
 'எங்களுடையதேஜஸும் பலமும் எவ்வளவோ அவ்வளவைக்காட்டி
 லும் இரண்டுமடங்கான தேஜஸும் பலமும் அஸுரர்களுக்கிருக்கின்
 றன்' என்று நாங்கள் எண்ணுகின்றோம் அவர்களுடைய தேஜஸும்
 பலமும் காணப்பட்டவையல்லவா?' என்று தெரிவித்தார்கள். 'ரசுவரா,
 'எவர்கள் உங்களுக்கு அபராநிகளோ அந்தப்பாபிகள் ஸாவளித்ததின
 லும் (எனலை) கொல்லத்தக்கவர்கள் நீங்களெல்லோரும் என்னு
 டையதேஜை பலம் இவைகளுடைய ஒருபாதியினாலே பகைவாசனை
 நாசஞ்செய்யுங்கள்' என்று நியமித்தாரா தேவர்கள், 'ஸுரேஸுவரே!
 தேவர்களுடைய தேஜலின பாதுபாகத்தை தரிப்பதற்கு நாங்கள்
 சக்தியற்றவர்களாயிருக்கின்றோம் தேவர்களே எங்களெல்லாருடைய
 பலத்தின் அத்தாமசத்தினாலும் பகைவாசனை நாசஞ்செய்யும்.
 தேவர்களே! எவ்விதத்தினாலும் நாங்கள் ரக்ஷிக்கப்படாதவர்களா.
 மஹாதேவர்களே! நீளே எங்களைக் காப்பாற்றும் நீளே பகைவாசனைக்
 கொல்லும்' என்று பிரார்த்தித்தார்களா ரசுவரா, 'என்னுடைய தேஜ
 சைத் தரிப்பதற்கு நீங்கள் சக்தியற்றவர்களாயிருப்பீர்களாயினால்
 நானே உங்களுடைய தேஜலிற்பாதியோடு கூடியவனாக இருந்தச
 சததுருக்களைக் கொல்லவேன தேவர்களே! நீங்களனைவாகளும்
 ஒன்றுசேரந்து என் பலத்திற்பாதியை யுகத்தில் தாங்குவதற்
 கு சக்தியற்றவர்களாயிருப்பீர்களானால் நான் உங்களுக்குச் சொல
 லுகின்றேன் அஸுரர்களும் தேவர்களும் எல்லோரும் எனக்
 கு சமம் தேவர்களே! நான் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மங்கள
 ளத்தை உண்டிபண்ணுகிறவனாயிருக்கின்றேன் அருளிலே தான், எனக்
 கு சிவகன்மை ஆனால், அந்தக் சேவாச தருக்கள் அந்நாடு
 தான் இருக்கின்றார்கள் அகனாலும் உங்களுக்கு ஒத்தத்தைச்
 செய்யவேண்டிமென்கிற என்னைத்தினாலும் என்னால் அவர்கள்
 சொல்லத்தக்கவர்கள் எனனைச் சரணமடைந்தவர்களும் சுரும்க
 தினால் ஜயம்பெற விருப்பமுள்ளவர்களுமான உங்களுக்கு யான
 உதவிபுரியப்போகின்றேன் உங்களுடைய பகைவாசனைக் கொல்லப்

கண்டவர்களான மஹரிஷிகளாலே வலப்பக்கதகுமுனையிலிருக்கவேதமானது பூட்டப்பட்டது இடப்பக்கத்தில் ஸாமவேதம் பூட்டப்பட்டது. தேவபிராமமணர்களாலே யஜுர்வேதமானது பின்புறமாக வலப்பக்கத்தில் சுட்டப்பட்டது, ராஜரே! அவ்விதமாகவே அதர்வணவேதமானது பின்புறத்தில் இடப்பக்கத்தில் கட்டப்பட்டது. இவ்வாறாக அந்தக் குதிரைகள் யஜுர்களை அறிந்தவர்களான மஹரிஷிகளாலே ரத்தத்தில் சோககப்பட்டன அவ்வாறு சோககப்பட்ட அந்த நான்கு வேதங்களும் யாகத்தினுடைய மத்தியத்தை அடைந்திருந்தால் எவ்விதமோ அவ்விதமாக விளங்கின உதாரமானமனதையுடைய விஷயமாக மா துவயரத்தத்தை ஏற்படுத்திப் பிறகு பாணத்தை யும் அமைக்க ஆரம்பித்தான அழிவற்றவரும் யஜுரத்தை வாசனமாகக் கொண்டு வரும்படி ஸ்ரீஹரியைத்தியானித்துப் பாணமாக அமைத்தான் ராஜரே! ராஜஸரேஷ்டரே! பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடிய வாயுவை அந்தப் பாணத்தாகக் குர சிறக்கவும் புங்கமாகவும் ஏற்படுத்தினான் உலகமனைத்தும் விஷ்ணுஸ்வரூபமென்றும் அக்ஷீஷோமஸ்வரூபமென்றும் சொல்லப்படுகிறதினாலே அக்ஷீஷோமாகளை அட்பொழுது பாணமுகத்தில் ஏற்படுத்தினான் ஷாட்குண்டய பரிபூர்ணரும், அளவற்றதேஜஸையுடையவருமானாசுவரூருக்கு மஹாவிஷ்ணுவானவா ஆதமாவாதலால், அந்த ருத்திரா விஷ்ணுமயமானபாணத்தைத் தனுஷிலுள்ளநாண்கயிறில் சேர்ப்பதை *ஸஹிததாரா பிருகு, அங்கிரஸ இவாகளுடைய கோபத்தினின்று தோன்றினவரும் அக்ஷிபோன்ற குரோதத்தையுடையவரும் ஸஹிக்க முடியாதவரும் (கண்டதிலும் சடையிலும் முறையே) கறுப்பாகவும் சிவப்பாகவுமிருக்கின்றவரும் புகைகிறமுடையவரும் தோலை ஆடையாக உடுத்தவரும் பயங்கரமும் லக்ஷம் சூரியாகளுக்கொப்பானவரும் தேஜஸ் கருடைய ஜவாலையால் சூழப்பட்டவரும் மங்களஸ்வரூபியும் கெட்ட நடைபுள்ளவர்களை நழுவுமாடி செயல்படும் ஜயசீலரும் பிரமமத்தவேஷிகளை காசம் செயல்படும் உத்தமரும் பிரபுமான ருத்திரர் தாங்க முடியாததான நிகங்கோபத்தை அந்தப்பாணத்தில் விட்டார் ராஜரே! அந்தவிலலினுடைய அங்கங்களை அடுத்தது நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஜங்கமாஜங்கமஸ்வரூபமான இவ்வுலகமனைத்தும் ஆசாரியகரமானகாட்சியுள்ளதாக விளங்கியது அவ்விதமான துவய ரத்தத்தைப்பார்த்து அந்த ருத்திரா கவசமணிந்தவராகவும் கையில் விற்பிடித்தவராகவும்

* வ்யாக்யான பாடம் இங்கு சிறிது வேறுபடுகிறது.

க ர ண ப ர வ ம்.

சந்திரன், விஷ்ணு, அகநி, வாயு இவாகளித்தினின்று உண்டான திவனீயமான அம்பைக கையிலெடுத்தார். மஹாதேவர் அப்பொழுது முயற்சியுடன் அநதப பாணததைக கையிலெடுத்தது தைதயாகளையும் தானவாகளையும் நடுங்கச்செய்துகொண்டு, ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கச்செய்கின்றவாபோல அநதத தேரினமீதேறினா. மஹரிஷிகளாலே ஸ்தோததிரம் செய்யப்படுகின்றவரும் வநதிகளாலே நமஸகரிக்கப்படுகின்றவரும் நடனத்தில ஸாமாததியமுள்ள அஸ்ரஸுகளுடைய கூட்டங்களால் செய்யப்படும்நாததனததைக்கண்டு களிப்பவரும் வரங்களைக்கொடுப்பவரும் கத்தியையுடையவரும் பாணங்களையுடையவரும் விலையுடையவரும் ஜ்வலிகுகின்றவருமான அநத ரஸ்வரா புன்னகை செய்துகொண்டு, 'எவன் ஸாரதியாபிருக்கக்கூடும்?' என்று வினவினா.

இருபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

(தேவர்களுடைய வேண்டுகூலால் பிரம்மா நத்திராகீத ஸாரத்யம் செய்ததும், நத்திரால் திரபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டதும், துர்யோதனன் மறுபடியும் சல்யனைக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யநீ செய்ய வேண்டினதும்.)

(தேவகணங்களினதும்) ஸஸ்வராரைநோக்கி, 'தேவேசரே! தேவரீர் எவனை ஏவப்போகிறீரோ அவன் உமககு ஸாரதியாவான்; ஸம்சயயிலலை' என்று சொன்னாக்கள மஹாதேவா அநதத தேவர்களைப்பாதது, 'நீங்களே நன்றாக ஆலோசித்து என்னைக்காட்டிலும் எவன் மிகவும் சிறப்புறறவனோ அவனை ஸாரதியாகஏறப்படுததுங்கள காலதாமதம் செய்யவேண்டாம்' என்று சொன்னார். எல்லாததேவர்களும் இநதவாரததையைக்கேட்டுப் பிதாமஹரை அடைநது நமஸகாரம்செய்து மஹரிஷிகளாலே அநதப் பிரம்மதேவருக்கு அருள்வரச் செய்து ஒரே மனததையுடையவாகளாக விஜனாபனம் செய்தாக்கள, 'தேவரே! தேவசததருக்களான அஸ்ராகளைக் கொலலும்விஷயத்தில தேவரீரால் எநத உபாயம் சொல்லப்பட்டதோ அது அவ்வாறே எம்மால் செய்யப்பட்டது விருஷபதவஜரும் பிரஸன்னராக இருக்கிரா. விசித்திரமானஆயுதங்களாலே நாலுபக்கத்திலும் நிறைக்கப்பட்டிருக்கிற ரதமும் அமைக்கப்பட்டது. அநத உததமமான ரதத்தில ஸாரதியாபிருக்கத்தககவனை நாங்களறியோம் தேவசிரேஷ்டரே! ஆதலால், ஒரு ஸாரதியை ஏறப்படுததவேண்டும். விபுவே!

தேவரே ! எங்களுடைய அவலிதமான வாகதை ஸபலமாகச் செய்வ
 தற்கு நீரே தகுந்தவா பகவானே ! எங்களிடத்தில முற்காலத்தில
 இவனிதமாக வாராததையைச் சொல்லியிருக்கிறீர் எப்பொழுதும்
 அவமதிக்கமுடியாதும் பகைவர்களை ஒடுமபடி செய்கின்றதும் உத
 தமமுமான ரகமானது சோககப்படடுவிட்டது ஒருநகரத்தில தான
 வாகளைப் பயமுறுக்குகின்றவரும் முயற்சிபுள்ளவரும் பிசாசுத்தை
 விலலாக உடையவருமான இவா யுககளு செய்கிறவராக ஏற்பட்டு
 விட்டார அவ்வாறே, வேதங்கனும் உததமமான ரகத்தில குதிரை
 களாக ஏற்படுகப்பட்டன * நகடித்திரங்களுடைய ஸமுறைகங்க
 ளால அனுஸரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதும் வருதங்களையுடைய அமான
 மஹாதமாவான அந்தப் பாமசிவனுடைய ரகமானது மலைகளுடன்
 கூடின பூமிஸவருபமாபிருக்கின்றது இவைகளெல்லாவற்றிலும்
 விசேஷமுடையவனான ஒரு ஸாரதி அந்தரத்திற்கு வேண்டும்
 பிதாமஹே ! தேவாரன அந்தரத்திலும் ரகநிலுவான யுகத வீர
 னிலும் கவசங்களிலும் சஸ்திரங்களிலும் விலலிலும் பிரவேசிக
 திருக்கின்றாராக உம்மைத்தவிர அந்தரத்திற்கு வேறு ஸாரதி
 யை நாங்கள் காணவில்லை பிரபுவே ! நீர் எல்லாகருணங்களும
 அமைந்தவரன்றே? எல்லாக தேவதைகளை யுககாட்டிலும் சிறப்பற்ற
 வா தேவரே ! லோகேசரே ! அக்ரிவேகமாகச் சொல்லுகின்றவை
 யும் உபசிஷ்த்ததககளுடன் கூடினவையுமான ஒருந வேதங்களை
 கிற குதிரைகளை அடக்குவதற்குக் தேவாரே சகதியுடையவா எங்க
 ளுக்கு நீரே ஸாரதியாச இருக்கவேண்டும் யுககமசெய்வதற்குப்
 பலத்தினும் வீரியத்தினும் ஸகவசத்தினும் வினயத்தினும்
 ருத்திரரைக்காட்டிலும் மேற்பட்டிருக்கின்ற ஒரு ஸாரதி ஏற்பட
 வேண்டும் ருத்திரரைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவா வேறொருவரு
 மில்லை அடபடிப்பட்ட தேவார எங்களைக் கரையெற்றிவிடும் அழி
 வற்றவரே ! நீர் ஸாரத்யம் செய்யும் உம்மைவிட மேலான
 வேறு ஒருவன் இவவுலகில் உண்டாகப்போகிற தமில்லை தேவேச
 ரே ! பிசாவருள சிறந்தவரே ! நீர் எல்லாவிஷயங்களாலும் மேலா
 னவா நீர் அந்தரத்தினமீதேறி உதகமமான குதிரைகளைக் கடி
 வாளாமிடித்தது நடத்தும் தேவரே ! தேவாரத்தருக்கள உமமுடைய
 அருளால் கொல்லப்பட்டதகசவாக்கள மிக்க தோளவலியமைந்தவரே !
 நீர் அஸுரர்களிடத்தினின்றண்டான பெரியபயத்திலிருந்து எங்

* வேறு பாடம்.

களைக் காப்பாற்றும் பற்றற்றவரே! நீரல்லவோ எங்களுக்கும் கதி? மஹாவிரகுமுள்ளவரே! நீ எங்களை எக்திக்கின்றவா பிரபுவே! உமமுடைய அணுகிற ஹத்தினாலே தேவர்களெல்லாரும் ஸவாககத்தில பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்' என்றனா

இவ்வாறு அந்தத் தேவாசன நிரிலோக நாதரான பிரதாமஹரை முடியாலவணங்கி (ருத்திரருகரு) ஸாரத்யமசெய்வதினொரு திவேண்டி-ஹாசனென்று நமசுக்கு கேளவி பிரமமா, 'தேவர்களே! இது இவனிதம் உண்மையே ருத்திரரைக் காட்டிலும் மேலானவன் வேறொருவனுமில்லை மஹாதமாவான் அங்கருகரு ஸாரத்யத்தைச் செய்வேன் எவனிதத்தினாலும் ரதிக்ஷயக்கு மிகவும் சிறந்த ஒரு ஸாப்தி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய ஆதலால், இந்த உண்மையை உள்ளபடி அறிந்து ஒன்றுசொந்தவர்களான உங்களை (உத்தேசித்து) இதோ நான் தேவரான ருத்திரருகருக்குக் குதிரைகளைப் பிடித்துநடத்துகிறேன்' என்றா ஆறுகுண்டங்களால் நிறைந்தவரும் பிரதிதாமஹருமான ஸ்ரீ பிரமமதேவா இவ்வாறு சொல்லி விட்டு ஜடாபாதத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிருஷ்ணஜீனத்தைத் திடமாக உதித்துக் கமண்டிலுவைக் கீழ்வைத்துவாட்டுக் கொட்டாவைக் கையிலிபிடித்து அப்பொழுது (அந்த ருத்திரருடைய) தத்தினமீ தேறினா தேவர்களாலே ஸாரத்யாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பிரமமதேவா வித்தம் செய்யப்பட்டும் உலகத்திலுள்ள பொருள்களால் நிரப்பப்பட்டதும் மஹாதமாவான் ருத்திரருடையதுமான தத்தில் ஏறுமொழுது, மேல்கங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட குதிரைகள் தலைவணங்கிப் பூமியில் விழுந்தன லோகநாதர்களான இருவர்களாலும் வீற்றிருக்கப்பட்ட உத்தமமான தத்ததை வெதங்களான குதிரைகள் சுமக்கச் சக்தியற்றவைகளாக முழங்கால்களால் மண்டியிட்டுப் பூமியில் விழுந்தன மஹிமைபொருந்தியவரும் வியாபகரும் தேவாருக்கெல்லாம் பிரபுவும் அழிவற்றவருமான ஸ்ரீ பிரமமதேவா குதிரைகளைக் கடிவாளங்களாலே மெல்லீ நிரும்படி செய்து 'வேதமயமான இக்குதிரைகளுக்கு வீராயமும செவாயமும உண்டாருக' என்று ஸங்கலபித்து தத்ததை நடத்துனா வரங்களைக் கொடுக்கின்ற பிரமமதேவா தத்ததில்லறினவுடன் அப்பொழுது பசுபதியானவா தேவாருக்கெல்லாம் நாதரான அந்தப் பிரமமதேவரைப் பார்த்து, 'நல்லது, நல்லது' என்று சொல்லிப் புன்னகையுடன் வசனிக்கலாறா.

‘சததுருககளைச் சிஷியபவரே! தேவரே! புறப்பதும் எவ்விடக
 தில தைதயாகளிருக்கினராகளோ அவ்விடத்திறமகுக் குதிவைகளை
 நடத்தும் யுகத்ததில் பகைவார்களைக் கொல்லுகின்ற எனனைய
 இருகைகளுடையபலகையுமஇப்பொழுது பாரும்’ என்றா பிறகு,
 பிமமதேவா பலசாலிகளான தானவர்களுடைய ஆகாயத்தில நிலை
 பெற்றிருக்கின்ற பாட்டணங்களைக் குறித்து மனோவெகத்தா னுட
 வாயுவெகத்தா டுடகூடின குதிவைகளை நடத்தினா பிறகு, ருத்
 ததில் பூட்டப்பட்ட அந்த விவகமயமான குதிவைகளை ட்டுண
 கிளம்பி, ருதாடை அந்தக்ஷணத்திலேயே கைதயா களுடைய பாட்ட
 ணத்தை அடையுமபடி செய்தன அந்தவயுகி ளைகளும ட்டுலா தம்
 வான இந்த ருத்திரருடைய சூரியக்ஷகாகளாயிருந்தார்கள் பிறகு,
 ருத்திரர் வல்லில் காணெறிநி அவன்மமான பாணத்தைப் பூட்டி
 பாசுபதாஸ்திரத்தோடு சோதனாக திரிபுரத்தை அழிக்கவணங்கி
 மென்று எண்ணினா ராஜே’ பிறகு, அந்தருத்திரர் வல்லில் பாணத்
 தைப்பூட்டிய அந்தசமயத்தில் மூன்றுபாட்டணங்களும வ்வைவாக
 ஒன்றாயிருக்கமுதன்மையைய அடைந்தன அந்தத்திரிபுரமானது ஒன்
 றாயிருக்கமுதிலேமையை அடைந்தவுடன், மஹாத்மாக்களானதேவா
 களுக்கு அதிகமானமனக்ஷாபபூண்டாகியது பிறகு, எல்லாத் தேவ
 கணங்களும வந்தாகளும பரமரிஷிகளும மஹாஸாஸ்யா ஸ்திரோத்
 திரமசெய்து, ‘ஜயத்தை அடைந்தீர்’ என்கிற வாய்ந்தையை வெளி
 யிட்டார்கள் பிறகு, அஸுரபாணை நரம டெயயா ஸாஸிவரும், வா
 ணிககமுடியாக தாம சிறந்தகாலமான சரீரமுள்ளவரும், ஸுணிககமுடி
 யாதீதஜனுள்ளவருமான மஹாதீவருக்கு எதிரில் திரிபுரமானது
 தோன்றியது பிறகு, லோகநிரும் உதா குணபாபிராணருடான
 பிளுகியானவா, தேரில் (ஆசாயத்தில) நிறவினவ அனயுபா ணங்களை
 யுங்களைத் தீவயமான அந்த வல்லிவுள்ள காணகயிறறை இழுத்து
 மூவுலகங்களிலும் ஸரமமான அந்தப் பாணத்தைத் திரிபுரத்தைக்
 குறித்துப் பிரியோகித்தா பரமேஸ்வரும் தேவதேவருமான மஹே
 ஸ்வரா அஸுரர்களுடைய கூட்டத்துடன்கூடின அந்தத்திரிபுரத்
 தை ஒரே பாணத்தினால் நாசஞ்செய்தாரா பாணத்தினுடைய தேஜஸி
 னுலுண்டான தீயினால் எரிபாடியபடி ஆயிரம் துண்டாகச் சித்திய
 அந்தப்பாட்டணமானது அதிமமாகத் தீனஸவாததை வெளியிட்டுக்
 கொண்டு மிச்சமில்லாமல் அழிந்திட்டது. மகதிரயராஜரே! அஸுர
 கணங்களுடன்கூடின அந்த திரிபுரமானது மேற்கு ஸமுத்திரத்தில

இருபத்தேட்டாவது அந்நாயம.

(நூர்யோதனன் சல்யனுக்குப் பரசுராமருடைய சரித்திரத்தை உரைத்துக் காணுக்கு ஸாரத்யம் செய்வது தோஷ மில்லை என்று காரணங்காட்டிக் கூறியது)

சலயமகபராஜை¹ மலுபடியும், எனனிட்டுத்தினின்று வேறு இருந்த இதுஹாஸ்தகையும தெரிந்துகொள்ளும தாமதங்களை அறிந்தவரான ஒரு பிராமணன் என பிதாவினிடம் இக்களைச் சொல்லினார். ஆசசரிபகர்டான இந்த வாரதனையைக்கேட்டி, காரணங்களையும் காரயங்களையும் நூதந்தத்துவங்களையும் அறிந்தவராகிய நீர் நன்றாக நிச்சயித்ததுசெய்யும் இவ்வந்நாயத்தில ஆல்லாசனவேண்டாம் பாய்க்கவா களுடைய வமரத்தில மீகந தவமுடையவரான ஜடதகநி பிறந்தார அவருக்குத் தெஜ்னீஸிம குணங்களைவிடிகூடியன ராமனென்ற பிரஸித்தரான புத்தரிருக்கிறார் நுகராமல் காமலமான மனத்தை யுடையவரும் சியமத துடன் கூடியவரும் ஐயமொழிபிளையும் நன்கு அடக்கியவருமாகி அஸ்திபங்களை அடைவதற்குக்கூடுகிறதவம்புரிந்து உருத்திபடைப பிரஸன்னராகுமபடி செய்தார் * தேவர்களுக்கெல்லாம் உதவரும் எல்லாருக்கும் மனங்காததை உண்கிடணனுக்கீறவருமான சங்கரா பகத்யினாலும் காரத்யினாலும் அருதுப பரசுராமரிடத்தில ஸந்தோஷமடைகங் அருத மாட்டுடைய மனத்திலுள்ள விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தமது சூபதஸ்தப பிரதயவடிவமாகக்காண பித்தார அவர், 'ராம' ஸந்தோஷமடைகின்றன. உண்கு மங்களம், உன்னுடைய விருப்பமும் அறியப்படுவிடத்து ஆதமாவைப்பரிசுத்தமாரச செய்துகொள இவையெல்லாவற்றையும் அடைவாய். எப்பொழுது, நீ பரிசுத்தமாவாயிப் புப்பொழுது உண்கு நான் அஸ்திபங்களைக் கொடுப்பின பாய்க்கவ! தகுந்தமறவனையும் திறமைமறவனையும் அஸ்திபங்களைக் கொடுத்தாகின்றன' என்றார் தேவ தேவரான குலபாணி இவ்வாறாக சொல்ல, பரசுராம மஹாத மாவான பிரபுவை முடியினுலவணங்கி மலுமொழி கூறலானா 'தேவரே' எப்பொழுது எனனை நீர் அஸ்திபங்களைத் தரிக்கும் விஷயத்தில யோகயென்னறு அறிவித்தீரோ புப்பொழுது சுபருஷை செய்கின்ற எனக்குத் தேவரே அஸ்திபங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்' என்றார் பிறகு, அருகப்பரசுராமா தவத்தினாலும் விருத்தினாலும் சியமத்தினாலும் தேவராய்க்கொ, மந்திரங்கள் இவைகளை

* ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

முதன்மையாகக்கொண்ட பூஜைகளாலும் சாணிககைகளாலும் பவி
 களாலும் அப்பொழுது அநேகவருஷைமூலங்களான பாலவாரை
 ஆராதித்தார மஹாத்மாவான பாரதகவாவிஷயத்தில் பிள்ளை
 றான மஹாதேவ அடிகடிக அவருடைய குணங்களைப் பாராட்டு
 னுடைய ஸமீபத்தில், 'இந்த ராமன் அப்பொழுதும் என்னிடத்தில்
 பக்தியுள்ளவன் அப்பொழுதும் திடமான விருந்ததைகடிடையவன்'
 என்று சொல்லிவந்தார் பாரதகவாவிஷயம் அழிப்பவரே! இவ்வாறு
 பாராட்டினவா ஸமீபத்தையுடைய இவருடைய குணங்களை பி
 யாகக் தேவர்களுக்கும் பிசுருகுகளுக்கும், என்னிலையில் சொல்லினார்
 இராமயதத்திலேயே கைதயாரன் அந்த பாலசாலிகளானான் அ
 ப்பொழுது, அவர்கள் காவத்கால உண்டான மோகத்தினால் தேவர்களை
 துன்பஞ்செய்தார்கள் பிறகு, தேவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அவர்களை
 கொல்வதற்கு நிச்சயம்செய்த சந்தகருகளைக் கொல்லவந்தால் முயற்
 சியைச்செய்தார்கள் ஆனால், தேவர்களை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்ற
 வர்களாயிருந்தார்கள் பிறகு, தேவர்கள் அப்படியான மஹேஸ்வ
 ரையடைந்து, அப்பொழுது பக்தியோடு, 'சந்தகருகூட்டங்களை ஸம்
 ஹாரம் செய்யும்' என்று நினைவாகக் கண்டித்து செய்தார்கள் பிறகு,
 தேவரான சங்கரன் தேவகைகளுக்கேச் சந்தகருகளைக் கொல்
 னதெய்து பாரதகவாயை அழைத்து, 'பாரதகவ! உலகங்களுக்கு
 நன்மையைச்செய்வதென்பதென்பதென்பதென்பதென்பதென்பதென்ப
 தின்பொருடும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்றன எல்லாக் தேவசக்தரு
 க்களையும் ஸமஹாரம் செய்' என்று சொன்னார் பரசுராமர், 'தே
 வரே! யுகத்தில் அஸ்திரங்களில் பழகாநிலங்களெனக்கு அஸ்திர
 களில் தேவசக்திபெற்றவர்களுடைய யுகத்தில் கொட்டங்கொண்டவா
 ளுமான் தானவாசனீளவர்களுக்கும் கொல்லவதற்கு வல்லமை ஏது?'
 என்று கூறினார் பாலவர், 'என் அய்யத்தினால் தேவ சக்தருகளை
 ஸமஹரிப்பாய் எல்லாச் சந்தகருகளையும் ஜயித்து அநிகமான
 குணங்களை அடையப்புகிறாய்' என்று சொல்லினார் இந்த வார
 கையே. திப பரசுராமர் எல்லாவற்றையும் அங்கீகரித்து அசீ
 வதிககப்பெற்றத தானவர்களை நோக்கிச் சொன்னார் பிறகு, பாரத
 ராமர் அநிகமான இறுமாப்பையும் தேகவன்மையுமுடையவாக
 ளான தேவசக்தருகளை வஜாமும் இடியும் விரலப் படுகின்ற அடிக
 ளாலே ஜயித்தார் ராஜசிரேஷ்டரே! தானவர்களாலே காயம் பண்ணப்
 பட்ட சரீரத்துடன் கூடின அநதப்பரசுராமர் ருத்திரரால் தொடப்

பாட்டவுடனே காயங் கன நீங்கிவைவாரானா அவனிதமான அவருடைய செயரைபிஞ்சிலே ஷாடகூனய பரிபூணாரான மஹாதேவா பிரீதியுள்ளவருமானா, மஹாதமாவான பாகபவருக்குப் பதுமலலிதமான வரன்சனையும கொடுத்த கா பிரீதியுள்ளவரும தேவாநநககெல்லாம தேவரும சூலபாணியுமான பாஸவா, 'பிருகுநககன' உன்னுடைய சரீரத்தில் சஸ்திரங்கள் விழுந்ததினாலுண்டான கணபகதுடன் உன்னிடத்திலுள்ள மணிதசசொயை நையும போககிவிட்டேன இஷ்டப்படி என்னிடத்திலிருந்து திவயாஸ்திரங்களைப் பெறறுக கொள்' என்று சியரிக்கார பிரக, மிகர கவமுள்ள பாகாமா எல்லா அவதிரங்களையும், மனத்தினால் நிரும்பிய பலவிதமான வான்களையும் பெறறுச சிவபிரானே முடியினால் வானங்கிக தேவாநநககெல்லாம் பாடான அவரிடத்திலேன்று அனுமதிபெறறுச சென்றா இவனிதமான இந்த முற்காலத்திய சரித்திரங்களை அந்த ரிஷிபானவா அவவாறு உபைத்தா பருஷஸுஷே ரான பாககவரும, மிகக பிரீதியுள்ள மனத்தோடு மஹாதமாவான காணறுக குத கணாவேதம அனை கைக்யும கொடுக்கதா ராஜரே! இக்ககாணனிடத்தில் கொஞ்சமேனும் பாபம இல்லை இவன ஸ்திகனலில் எப்பொழுதும் வளாசலிடலான இவன ஸ்திகனலலன இவன் அரஜேன பிருகுதலத்திலுள்ள பாகராமருப் பரிசுசுமமான ஜாதியை அறிக்கே திவயாஸ்திரங்களைக் கொடுக்கதா காணனே காள் எவனிதகதினாலும் ஸ்திதகலகதில் பிரகதவயை நினைக்கவில்லை கூடி கதிரியனுடைய குலத்திலுள்ள பாகவரும ரெனனேர என்னுகிறேன குலம் தெரியாமலிபவதினபொருதி விபரம உவலுபிருக்கலாமென்பது எனனுடைய எண்ணம் குண்டலங்களையுடையவனும கவசமுள்ளவனும நீண்ட கைகளை புடைபவ்றும் பகைவாங்களை அழிப்பவனும சூரிபணுகொடியாக விளங்குகின்றவனுமான இந்தக்காணன ஸாவனிதத்தினாலும் ஸ்திககலத்திலுள்ள பிரகதவயையல்லன ஒரு ஸிமமகரைப் பெணமாணுகு எவனிதமாந் உண்டிண்ணை? பருகுதம சிறந்த பாணையினுடைய துதிசையைப் போன ஹரிருக்கின்ற இவனுடைய கைகளைப் பாரும யுகத்திலுள்ள எல்லாசசஸ்திரங்களையும் பெறறுகிவற தும் அகனநிருக்கின்றகமமான மாபையும பாரும (கவசகுண்டலங்களை) அறுக துககொடுக்கவனும பருஷஸுஷேடனுமான காணன ஸாபானயபருஷஸுஷேடலலன ராஜேநநிரே! ராமருக குசசிஷ்யனும பிரகாபசாலியுமான இந்தக்காணன மஹாபருஷனே.

இருபத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்.

(துர்யோதனனால் வேண்டப்பட்ட சல்யன் ஒருவத உடன்பாட்டுடன் கர்ணனுக்குத் தேர்ச்செலுத்தச் சம்மதித்தது.)

மகிமைபொருந்நியவரும தேவரும எல்லாவுலகங்஑ருகமும பிதாமஹருமன பிரம்மதேவா அரமயதநில (ருதநிரருககு) ஸாரதயம் செயதார ருதநிரா ரதிகராயிருநதார வீரரே ' ரதிகனைககரட்டிலும மேலாயிருபவன ரதஸா நியாக ஏறபடு கதுபடகதசகவன புருஷ்ச்ரேஷ்டரே ! ஆரலால, நீர யுததநில குநிரைகளை அடககி நடகதம அருதநிரபுர ஸம்ஹாரதநில பிதாமஹா தேவாநநடைய கூட்டஙகளாலே முயநரியுடன எவவாறு வரிககாபட்டாரோ அவவாதே காணனைககாட்டிலும மேலானவாயிருககினற நீர, எஙகளால பிரயதனதநினால் வரிககபட்டிரருககிநீர மஹாராஜரே ! எவவாறு ரகவரகாக்காட்டிலும் மேலாயிருககினற பிரம்மதேவா தேவாகளால வரிககாபட்டாரோ அவவாதே நீரும வரிககாபட்டிரருககிநீர மிகக தேஜனஸு டையவரே ' ருதநிரருடைய குநிரைகளைப பிதாமஹாநுதநிய திரேல ராகாபுருநிரணை கரணனுடைய குநிரைகளை யுததநில அடககி விடைவாக நடகதம ' எனறு கூறினா.

சலயன, 'ஆணைமையிநகிககவனே ! (உ னனால்) சொல்லுபட்டகதம திலயமானகும் மணிகாநனடைய செயகைகககு மேறபட்டதுமான தேவாநரேஷ்டநகளுடைய இககர ராநிதநிரமானது பலவாரகுக என்னாவும் முககிக கேக வபட்டிரருககினறது பாரக ! பிரபிதாமஹாரான பிரம்மதேவா ருதநிரருககு ஸாரதயம் செயததும் ஒரே பாணதநினால் அஸாரகா ரெல்லபட்டகதம பகவானான பிகாமஹா அபொருத ஸாரநியாயிருநததமாயிய எல்லாம நிருஷணன அறிவன கீழ்சசொல்லிய இவவ அனைததம முககாலதநில நடகதவை இனிவருவகையும முனரென்றகையும வரஸுதேவன உள்ளபட்ட அறிகிறுன பாரக ! பிரம்மதேவா இவவிஷயககைகத தெரிகதிருநதம ருதநிரருககு ஸாரநியாயிருநதலை அடைநதகடுபோல வாஸுதேவன பாரதககுகரு ஸாரநியாயிருககும் தனமையை அடைநதகான ஸுதபுதநின குநிபுதநிரணை அராஜனனை எவ விததநிலாவது காலலுவனையாகில, பாரகதன காலலபட்டகதைப பாரககுக கேசுவன தானே போபுரிவான சங்கம், சககரம, கதை இவைகளைக கையிலகொண்டு ஸ்ரீகிருஷணன உனனுடைய

ஸைன்யுதைகநொனுகதவானோடபகொண்டவனும் மஹாத
மாவுமான் அநந ஸீசிருஷணைகுக உனவைவயதான ஓநகப
பகையுடகநில ஓர அரானுவது எநிலில் கிறபகலொவதிலலை
என்று கூறினா

அவ்வாறு பேசினிற அநந மகநிராஜனைப்பாரதநர தத
கூருகளை அடகுகநிவனும் மீசக புஜுலமுள்ளவனும் மனை
தளபசியிலலா கவனுமான் உடமுடைய குமாபன் மயமொழிகுற
லாறா 'மீகந கொளவலியனமகநலீ' சனநிரகநைப பிடித
தவரான எலலர கரகநனாநம கிறகவனும், எலலர சாவ
நிராககநகநிலும் கரைகடகவனும், (உடன பிறததவசகந
யும் குண்டலஙநையும்) அநநக கொடுகவனானகாணனை
புததநில நீ அவமநிரககடகாது பயங்கமுட பெரி துமான்
அவனவைய ஈடுணையையும் கலதவனையையும் கேட்டுபடாண
டவஸையகந பகததநகருகநிலும் சூநிரதநதம, ராசுநிரி
யில் அநகந மானகளை உண்டிபணணுகின்றவனும் மானகளை
முன்னிடிகொண்டுவகவனுமான் சீடாநகரன கொல்லுபாட்ட
தம, உடகுகநேரில் தெரியும் அாஜனன அநிகபயரநினால் சூழ
பாட்டு, இநக நாளகொல்லாம எநிராயபடைபில் எவநிததநினவும்
வெளிப்பட்டுகிறகநிலலை பலகாலியான பீமீஸைனனும் விஸி
நுநிபினால் எநிரதது அநிகதத துநகபபட்டான் அரகரீ
வநிறை சிரபகிகொளவனா ஈடுனென்றும் சூநிரபினால்
சொல்லப்பட்டாண ஐயா! அவ்வாறே சூநிரான மதநீபுநிரா
களை மஹாயுநதநில வென்றும் ஏகா காணகநினால் புததநில
கொல்லாமலவ் டவனும், விருஷணிகநா சிஷோஷனும் ஸாகவ
காகநள உததமனுமான் ஸாதயகியை புததநில ஜபிகதப
பலாககாதநினால் அவனை ரதநகை குழாசும்படிசெய்த சூரனும்,
புததநில புன்னகையுடன் திருஷ்டதயுமனை முகனமையாக
கொண்ட ஸருநரயாகநையும் மறநவரநையும் அநககடி புததநில
ஜபிகதவனும், புததநில கொளகொண்டால் வஜாபாணியான இந
நிரீனையும் வெல்லகூடியவனுமான் அபபடிப்பாட்ட மஹாதனைப
பாண்டவாக புததநில எவ்வாறு ஜபிககபடுகிறாருக ? நீரோ
ஸகல அஸநிரகநையும் அநிகதவா, வீரா, எலலாவிததகநிலும்
அஸநிரகநிலும் கரையை அடைநதவா, பூமியில் புஜுலநில
உமகசூர் சமமானவன் ஒருவனுமில்லை நீ பகைவாருககு முனை

போலிருக்கிறீர், பாரதிமயத்தில் ஸ்ரீரகுமரையாதவா. 'பாஜீரீ' பகைவாரீரனை அழிகுப்யமவல்லவாயுமாயவரீரீ! சூகநரணத்தினு லேயிய நீர், 'சலயா' எனறு செலலையபிநீரீர் உமமுடைய பாசு பல்வதகது எந்நீர் பதி (நிருமலிபெவதகது) ஸாதவயபாளனை வாகந்நம சந்நியுள்ளவாகளலலா பாஜீரீ! உமமுடைய பாசுபல்த கைதகாட்டி லும சிருஷணையடைய பலவ ம்மவானதா? பலகுன்ன சொலாபபபட்டிநய, எவ்வாறு சிருஷணைஞா சொனை சரிசரகதுக தேத அவவாதே காணான மானவிரிபாகுநகால் உமமால பெரும பனயானது நரிசு தசகது லும! யுதகததில் வளவகிவன யாதுகாரணமாற்றி நமதுசொனையத தகி கமக்டொகிருள? நீரயாது காணமாற்றிச சேனைசய வதவொயயாமலிருபீரீ? யுதகததில் உமமால விராகளான ஸலகொதுபாகவகசும எல்லா அபாசகருநகமும பட ளுளியாசாமலிருகததில் அடையநிருமபதிதென' என்ற கூறினாள்.

சலயன், 'எசுதநார்புரநி'! சசுநுபவனநைய நவகநகா பாகசுபவனீ! பகைகந்நாகெநில நீ எனனைத தேவகிபுத்திர னைகநச சலயன் மெலான வனென்று பாலலுசிற காணததனலை உணைஷபததில் காண சிந்தியுள்ளவகுசிறெனா வீ! நீ வண்ணு சிறபடியே, பாலா வாகந்நள சிறகதவனா அபாஜனனேடுதி பொ புரினின நவனும புழுகியுண்டயவனா காண ராதேயனுகரு இடொ காண ஸபரதயமசெயகிறென வீ'னீ! வைகததனனாபபற்றி நான ஒரு சபகம சொநிருககலிதென அவனிடத்தில லுஷ்டபபடி நான வாதததைனை வெளியிடுவன' என்று கூறினாள் வைகததீ! உமமுடைய குமாபன காண்கொகிரசோநது, 'அவவாதே ஆட்கிம்' என்று எல்லா அபாசகருடைய முணைலையிலும மத்திரபாஜனைப பாரததச சொனனா அடபொழுது சலயன் ஸாபதியாயிருப்பதை ஏறறுகொண்ட படியால் மனததெறுதில் அடைநத தாயோதனான களிபுறறு அநதக சாணனைசு கட்டிகுகொண்டான ஸதீதாததி ம செயயபபட்ட உமமுடைய குமாரன மறுபடியும் காணனையபாத த, 'காண! ம'ஷைநதிரசன அஸராகளை ஸமஹாரம்செயததுமேல யுததததில் எல்லாப பாரததாருளையும் நீ ஸமஹாரமசெய' என்று கூறினாள் சலயன் குதிரைகளை அடக்கி கட்டதமவேலைய ஏறறுக கொண்டவுடன, காணன மனததில் மகிபுசியடைநது மறுபடி யும் தாயோதனைபபாரதது, 'பாஜீனீ! லுநத மத்திரபாஜன மனத தில் அநிக ஸநதோஷமில்லாதவனாகுப பெசகிருண மதுமான

வாக்கினுலே மறுபடி "ம இவனுக்குச் சொல்லு' எனறு சொன் னான பிறகு, மஹாபுகுதிசாலியும் எல்லா அனந்தரங்குகளிலும் தேச சியுடைவனும் பலசாலியும் ராஜாவுமான தூயோதனை, பூபுதியும் மதராஜாவுமான சலயனை நோக்கி மெய்மெய்பொலக கம்பி'மான வாக்கி னுல (புகழ்பூமியை) சிரப்புகிறவனப்பால், 'சலய மஹா பாஜீ' கா ணனை அாஜானுதி போபுரியி'வெண்திமென்று இப்பொழுது நினைக்கிறான் புருஷ்சி'ஷ்ட' நீர் புத்தத்தில் அநகக காணையு டைய குதின 'களை கடத்தும காணனை மறறவாகளனைவா'ளையு மொன்று பலகுனையும் கொலவதற்கு விருப்பமுற்றிருக்கிறான் அராதீ' அவனுடைய குதினாக கடிவாளங்களைபிடிக்காம விஷ யத்தில் (கருணைபுரியவேண்திமென்று) நான் அடிக்கடி உமமை வேண்திகிறேன் எவ்வாறு இருஷணனை அாஜானுதி னாரதியும் சிறகதமகத்திரியுமாசிருக்கிறானு அல்லாதே நீருட (னாரதியும் மக திரியுமாசிருந்து) பாதியனை இங்குடன்களிலிருந்தும் காபாற றும' என்று கூறினான் பிறகு, மதநி'தேசாதிபதியான சலயன், அப்பொழுது பிரீ'நியை அடைந்துபகைவர்களைக் கொல்லுதிறவனும் உமமுடைய குமாரனான தூயோதனைக கடிக்கொண்தி (பின் வருமாறு) உடையகலானுன் 'பாஜீ' காநகரீ'புத்தி' இனிமை யான ஈடசியையுடையவனை' இவ்வாறு நீ எண்ணுவாபானுல உனக்குப் பிரியமான அனைகையுட ஈன் செய்ககடமைப்பாடி ருக்கிறேன் பரகஸ'ஷ்ட' பகைவர்களைவாடிப்பவனை' எந்தக் காரியத்தில் நான் துக்குதவனே புத்தககாரியத்தில் நான் எவ்விதத் தாலும் முயற்சியெய்து காரியத்தை நிவளம்பி'பென் ணித்ததைதச செயவதில் விருப்பமுள்ளவனை நான் காணனை கரு'நி'கதுப் பிரிய மோ அப்பிரியமோ எதை'சொல்லவ்'னே அநகவசனமனை நகையும நீயும் காணனும் எவ்விதத்தாலும்பொறுத்துக் கொள்ளாது' என்று சொன்னான் காணன், 'மதநி'நக' ஈ'வா'ருக்கு, பி'மமா' எ'ப ப'டியா, பாரகதனுக்குக் 'க'வன' எ'ப'டியா அ'ப'டியெ' எ'ப்பொழு து'ம' ந'ம'க' ந'ன'மை' செய'வ'த'ல' ப'ற'று'து'ள'ள'வ'ன'ய'ிரு' என்று வேகாடினான் சலயன், 'தன் இ'கழ்ச்சி, தறபுகழ்ச்சி, பரநிகதை, பிறரைப் புகழ்தல் என நிகரான்குவிதச'செய்கைகளும் ஆரியர்களால் அனுஷ்டிக்க'ப'ட'ட' எ'வ'க'ள'ல' க'ற'ற'ந'க'வ'னை' நீ அறிவதின பொருத்தி' காண சொல்ல'ம'ப'ரி'ற'ந'ான' த'ற'ப'க'ழ'ச'ச'யோ'க'க'டி'ன' எ'ன'னு'ட'ய'வ'ரா'த'த'த'ய' நீ உணமைப்பாக அறிந்துகொள் பிரபுவே'

தவறுதலிலலாமையாலும், சூதின்மையே ஓட நின்ற ஸாடாத்தியத்தினாலும், வரும காலத்தில் ஸபாவி பங்குடைய தொஷகரணை முந்நியே ஊகியபதினாலும், அவ்விரட்டான தொஷகரணைகூட பரிசுபத்தை அறிவதினாலும், தொநதிநாதினற தொஷகரணை விலகுகளில் நகுத்த ஸாமாத்தியத்தைப்பொழிந்து கலாவும் நகுதானுதல் ஸாபக்யம் செய்வதில் மாறவிடாமல் நான் ஸாபக்யமடையபநகதவன் தொஷமற்றவனே! ஸட்புத்திரா! ஆகஸால், யுத்தநாளத்தில் பாபாத்தினிடு போபுரிசினற ஸனஷகடைய சூதனைகளை காண நடத்தினவென நீ சவலையறநிநுபாயாக' என்று கூறினான்

புபதாவது அதயாயம்.

(சல்யன் ஸாத்தியாக வந்திருந்த நேரிம்மீதேறிக் கர்ணன் யுத்தந்திற்குப் பறிப்பீட்கு)

தூதிர்பாதனை, 'காண' சூதன்களைக் காட்டி வும மெலானவனான துநற மத்திராஜன செய்வதற்கு, மாநலிவிடால் உனக்கு ஸாபக்யம்செய்வான் சூதநினைவடைய சூதன்களினோடுகூடின புத்ததை பாகலி எவ்வாறு நடத்துகிறேன் அவ்வாறு சலயன் இப்பொழுது ஸனஷகடைய சூதநினைவள்ள சூதன்களினோடு பிடிதற்கு நடத்தவான் யுதகலீபனான நீ துத்தொசவும யகந்திராஜன ஸாத்தியாகவுட இருகண்டலில் சிறந்த தமனானது யுத்தத்தில் நிரசயமாகப் பாபாத்திகளை அவுத்திரகலீவப்பாசினறது' என்றான் வெக்கிரே! சிறகு, தூதியாகனன் மறுபடியும் பலசாலியான மததிராஜனோடாத்தகு, 'மத்திராஜனே! காலையில் கோகந்தருகமின்ற யுத்தத்தில் காணவனைய உத்தமமான சூதனைகளை சண்பகசதில் அடக்கிடத்தாம உமமாலே சல்லாப்பககத்தினும் காணப்படடால் பாத்தியன் கனஞாயனை ஐயிரான' என்று கூறினான் பாபதிரே! அவ்வாறு சொல்லியதைநாடுகட சலயன், 'நான் தகுத்திரமீதேறி அவ்வாறே ஸாபக்யம் செய்கிறேன்' என்று சொன்னான் சலயன் ஏறறுகடு கண்டவுடனே, காணன் மனமகிழ்ச்சியுடன் ஸாத்தியை நொக்கி, 'ஸகுத! நீ எனக்காக உத்ததை வலித்தருசெய' என்று அடிக்கடி விசைவுடன சொன்னான் சிறகு, ஸாத்தியானவன், 'மககாம, ஐயிராபாக' என்று சொல்லி ஐயதன்க்குத்தருவகூட சுகதாவகாத்தனசெய்யபான கும முறைப்படி அமைக்கப்பட்டதும் உத்தமமுமான உத்தமானது

கையிலகொண்ட வேடுறொரு அருகி னன்கிபால் மறையுட்கந்தில் நீ
செய ஶ்ராதேய! தாமரஜனையாவ திழி, கனஞரயனையாவ துகொல;
பீமஸேனனையும் நியுடன பபிளீள ஶ்ரான மாதநிரீபுகநி பாகனீ
யும் வகம்செய ஆணையாசிரிசிறகநவீனீ னகுக ஜயமுண்ட ஶ்ரக
ய ஶ்ரகுக மகநனம ஶ்ரிககநநிறகுகரெல பாணநிபுகநி ரனுகடய
பனடரளனீகநகநபுட ரயபவாசரீபா? எனறு கூறினன பிறகு,
அடிநகநிபினைற ஆபிரககநகநன காரியவாதநியகநனம பநிஞ
யிரசகணகநன பீர்வாநநியகநனம ஆகாயத்தில் மேரகநனநைய
முறகநிபிபால் இளிவமுறு கநின ரநிகநிதேஷ்டகநன ராடுகநன
ரகநநிவிருகநி ராணநிட யுகநிபிபலீ வநறுவெகநனநி யுகநக
நில் ஶ்ரமாதகநனநைகலமீனீநிநாநி, 'மிகந பவமு ஶ்ரளவீனீ! குநிசை
கநீள நடகநி கநன நனஞரயனையுட பீமஸேனனையும் ஶ்ரபடனைய
பிளீளகநனாநை நகல ஶ்ரகெவரீனீ பட மஜாவான யுநிஷ்டரீனையும்
கொலயுநின ரவய! கனஞரயன நநிநிறகுகநயுண்ட பானக
நீள நூறு நானுகவம ஆபிரம ஆபிரமரவயுட பிரவேகநிபிநிற என
னுகடப புணலககநக இபபொழுத பாகநக கிம ரவய! பாண்ட
வாசன அழிவநினைபொருட கிட ஶ்ரபாகநனவவைய ஆயநினைபொ
ருடகிட மிககநகநையுளவ பாணகநீள இபபொழுத நான பி
யொகிபெரீபபிபினை' எனறு கநினை

ஆசரீப! இவநிதமநன அபுகர பாணவவைய வாகநைநயைக
நீபகந ரவயன கநனநீளபயாநி, 'நாண' நெயிலவநக மகிகந
நிபயகநம பபகநகநுணநிபநனனறுநிறவாநநும் மறநாநீரியமுளவ
வாநனம வவய அளநிபகநீளபுட அநிககவாநனம பிபிய விலகை
கையிலபிடி ரவாநநனம மறநாபல ராநிநநநய புநகிகொடா கவாகநம
மறநாபரநியநாநிநனம ஶ்ரபிககமுறயாநவாநனம உணநமயான
நிகநிபமமுளவ வாகநநமநன அநகப பாண்டவாநனீள வகநீளபுட
வவவாறு நீ அவமநிகநலம? பாடுகய! குடிமுறகநகபொனந பாகந
கநநி விலவினுகடய கடுகுலீனையக கெடகமபொழுத இவவாறு
பொமடபய பீமஞலீல யுகநகநில் அடிநகநபடபதம கககம
முநிகநகநமநா யானையகடவய நீ வபபொழுத பாகநபாபீபா அப
பொழுத இவவாறு பொமடபய கூடநமயான பாணகநகநால
ஆகாயநில், கெடககநிநகிபுலீபபொனந (கிழலீச)செயநிநற தாம
புகநிபிளையும் நகல ஶ்ரகெவரீனீயுட அவவாதீற யுகநபகநில்
பாணகநீளப பிபியொகிபினைநவாகநுட பகைவாகநீளக துடபுறுத

தூபவாகனும் கைச சுகுசுறுப்புள்ளவாகனும் அணுகமுடியாகவாகனும்
 மானமற்ற புரதாக்களையும் எப்பொழுது நீ பாராபாயோ அப்பொழுது
 இவ்வாறாக நீ போமாட்டாய்' என்றான வேகதேய' மகநிரராஜனால்
 சொல்லப்பட்ட அந்நவாரதகையை அலக்ஷியமசெய்துவிட்டுக் கா
 ணை அவிணைகோக்கி, 'இப்பொழுது நீ பாராககட்டிப்புகிராய்' என்று
 மறுமொழி கூறினான்

முப்பத்தோராவது அத்தியாயம்

(கர்ணன் போருக்குப் புறப்படுகையில் தூர்நிமித்தங்கள் தோன்றியதும்,
 அவன் தன்னைப் புகழ்ந்து அர்ஜுனனுடைய வதந்தைப் பிரதிஜ்ஞை
 செய்ததும், சல்யன் அதனைப்பொருமல் அர்ஜுனைப் புகழ்ந்து
 கர்ணனை நிந்தித்ததும்)

மஹா வீரமுள்ளவனும் யுத்தம் செய்ய எண்ணுகிறாண்டு
 ஸனைககஷ்டிருகவினாறவமுடான காணனைப் பாரகதுக கௌரவாக
 ளனைவாகனும் அகிக ஸதிகைமுள்ளவர்களை எல்லாப்பக்கத்தி
 லும் கூட்டிவிட்டாராள் பிறகு, தந்தையி வாந்நியங்களுடைய சப
 தகாசனோடுமே பிரிகளுடைய சபநகலீ காடும பறபலவிநாமான' கோ
 ணைவகுளுடைய சபகங்கனோடும குதிரைமு கலானவைகளுடைய
 காணைவகனோடும, உடமைச தோகவாகளனைவாகளுடைய மரணம
 நிசசயமாபிரூபகாக நினைகதாப புறப்பட்டுரைகள் பிறகு, காணை
 புறப்பட்டு, அகிகளும் உ கலாககது விரகமுமொழுகு புமி
 யனைகதாம நிவிதயது, மிகவும் விகாரமான ஒலியுடன சபதிககவும்
 சபதிரகது சூரியணி தகிலினை னு எழுமஹாபாரதங்கள் வெளிவரு
 கினாறவைகனாகக காணப்பட்டன திகமுநானுடைய விரிகலகனால
 டயங்கமான விரிககதுகதுகளுடைய வீழாசிரனும் உடையபினை
 அவ்வாறே அகிகளும் வீழுகளை பயவாட்டான சாறறுகளுமவீசின
 மிருகபகதிரைகளுடைய கூட்டங்கள் விமிகான பயகக ககதிரிவிததுக
 கொண்டு வரவாரு உடமுடைய சேனைவை அப்பொழுது இடமா
 சர சூரியர்கள் புறப்பட்டுவான் பானவைய குதிரையா
 புமிசிர வீசுகளை ஆசாபகவிசறு பயவாட்டான வலுபட்டமை
 தொழிசுடைய சூரியர்கள் பாரகதுகன விசுகள உடமுடைய
 சகலவன் வாகனவாகனும் உடைய தோகவாகனும் உடமுடைய

* பருவ உடாதியம

இருந்தாலும் கற்றறிந்தவர்களை அல்லது மூடர்களை ஒடுவனையுமீட்டுக யுள்ளது விடுவதில்லை கற்றறிந்தவர்களை! ஆகலால், பாக்கர்களை விட்டு மொழியிடலோகிதனை நெய்வதகை மற்றுட்கருமுடியாது விடுத திரவீரயனுடைய குமாபுணை நிருத்திராஷ்டியனுடைய புதல்வனுண் தூய்பொதனராஜன் எப்பொழுதும் என்விதையததில் மங்குகாமான் செய்கையை உடையவனாயிருந்தான். அவனுடைய காரியவிததியின் பொருட்டு நான் பரிசியமான டொகங்கனையும் விட்டுமுடியாததான் உயி ரையும் இழக்கிறேன். புவித்தெய்வ மூட்டமுள்ளதும் ரத்தமிடாத அசுக்ளளதும் ஸ்வாணமயமானதும் மூன்று *கொசுக்கொளி கூடி ன்தும் வெள்ளயினால் செய்யப்பட ட தரிவெணுவுள்ளதும் ஜாதக குதிரைகளுடன் கூடினதுமான இரகசிகிறகரத்தகைதுய பசுராய் வனசுகுக் கொடுத்தார சலய! அவர், நன்றாகப் பார்த்து விடுகிறீ மான் விருநையும் கொடியமங்குசீய பசுராய்க்களையும் கொடிய அம்புநையும், ஜவலி கின்றற புத்தகையையும், குதிரையின் அழககைய யும், வெண்ணிறமுட கல்ல காத்தமுமுள்ள *கொடியான சங்குதகை யும் எனக்குக் கொடுத்தார கொடித்தணியுடனகடியதும் இடி விழுமீசுபுத்தகுகொடியான சபத்தமுள்ளதும் வெண்ணிறமான குதிரை யின்கொடிய தூட மங்குகாமான் அம்புபுட்டு டடியால் விளங்குகின்ற துமான் இந்த உத்தமமான ரத்ததினமீதேநிப பலத்தினால் யான அஜகனின் யுத்தத்தில் தூட்டமாகஅடித்துப் கொல்லல்கொகிறேன். அந்தபுட்பாணநிபுத்திரனை யுத்தத்தில் எல்லாவற்றையுட அபஹாரிகிற வனனை மிருதயுவே எப்பொழுதும் கவனத்தூடனடரதுகாங்கினும் யுக் தத்தில் நான் எதிராது அந்தரமனையும் கொல்லவன், ஜல்லையாயின் தூய்பாணனை முண்ணிடிகொண்டு யமனையாவது அடைவேன் அது கமாயு செவதால் யாதாயன்? யமனும் வருணனும் குடுபு ணும் நிருதிரணும், பரிவாரங்கனொளி ஒன்றுசொந்த குதிரையததில் பங்குகளின் இந்த மறையுத்தத்தில் காப்பாற்றினாலும் அவர்களோடு கிங்குடலின் அந்த அஜகனின் ஜயிப்பேன்' என்று கூறினான்

இவ்வாறாக யுத்தத்தில் அதுநகவையுள்ளவனும் தற்புயசரி செய்கின்றவனும்மானகாணனுடைய அந்தவாரத்தைகையகளை விவரிய முணையவனான அந்த மத்திரராஜன் அவமநிக்ந்து பரிகாஸம் செய் தான, மறுத்து மறுமொழியும் கூறலானான் 'காண! தற்புகழ்ச்சியை நியுத்தது, நியுத்தது நீ அதிகுலமுள்ளவனாயிருந்தாலும் அதிகுலபக தையைச் சொல்லிவிட்டாய் இந்தயுத்தத்தில் புருஷஸுபிஷ்டனான

* தேரின் உட்புறம்.

என்னை இந்தியத்திற்கு நல்ல ஜயிப்பாராயோகில அபிமானமுடையவர்களோ
 உன்னை இதைப் பற்றி கருவிலெல்லாமல் யதார்த்தமாகவும் என்
 முறை எல்லாம், 'ஆவிவாறு ஆகக் கிம்' என்று சொல்லிவிட்டு விட்டமையு
 மொழியிலும் அம் சொல்லிலிலே யுக்கமல் உபயவேண்கிடெனது விருது
 புகுதலான காணணி, 'சலயி' (பொ) என்று கூறினான் சலயினை வாய்ப்பு
 யாக்கிக்கொண்ட யுகத புகுகளுள் காணணி, 'இருநீரைநாசமசெய்யினிது
 சூரியனாவென யுகத புகுகளில் புகுதலாகவே காணணிசெய்யாதே பாண்கி
 புகுதலாகவே சொல்ல யுகினம் சகநாருகளை' (பொ) வினைவாயகா
 ரொன்றான புகுக, காநாறுயானகடியலானகா காணணி புகுகி, 'நீ
 யால் ஈட்டியபட்டி-தம' வினைமையான சூதுகாசகந்த மாகடியபு
 மாண சகுகிதோகி 'சொன்றான அவிவாறு பாணை வாய்வெடய சீலனை
 மையாபாசுது வினைவாறு-காணணிசெய்யாபாணிகி வினைவாறு

புப்பததிரணடாவது அத்தியாயம்

(காணணி, தனக்கு அர்ஜனனைக் காட்டுபவர்க்கு அவர்
 வந்தும் பர்சளிப்பதாக உறுதிகூறியது)

அபிமானமுடைய காணணி உபயவேண்கிடென்கையமையாக சூதுகா
 யுடனென்கைக் காணணி உபயவேண்கிடென்கையமையாக சூதுகா
 துவினைவாறுவாய்ப்பும பாரததம உபயவேண்கிடென்கையமையாக சூதுகா
 இவ்வெழுது என்கையதமாவான ஆஜனனைக் காணணிபய
 னுக்கு அவனான காணணி விருமடபுகிற பொருளைக் கொடுப்பான்
 எவனான என்கைய ஆஜனனைக் காணணி கிறமுறை அவனான அத்தில்கு
 பற்றியபையானிடின அவனான காணணி மையுடைய 'சூதுகா
 நிறைந்த வண்டியைக் கொடுப்பான் ஆஜனனைக் காணணி
 கினைமணிகளை அத்தில்குபுகியபையானிடின அவனான காணணி
 தம * வெண்கலப்பாணை நிறையபய பாலகற்கக்கூடிய நூறு பசு
 காணணி கொடுக்கிறான் ஆஜனனைக் காணணி சூதுகா
 சிறைக்கு நூறு கிராமங்களைக் கொடுப்பான் என்கைய ஆஜனனை
 காணணிபயவனுகுக்க காரிய கூதலையுடைய வேலைகாரிகளுள்
 வினைமையிற்றுள்ளதம வெண்கலப்பாணைகூடுதலான கட
 தெனையான கொடுப்பான் ஆஜனனைக் காணணி

* 'காமமயதோஹை' என்பது மூலம், 'கதகக வெண்கலப்பாதிரக
 கருடன்' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு.

அதில திருபதியடையாவிடில் அவனுக்கு மறுபடியும் * ஸவர்ணமயமான கஜராஜனை நான்கொடுப்பேன் அவ்வாறே பின்னும் அவனுக்கு நல்ல யௌவனப் பருவத்திலுள்ளவாகளும் கழுத்திற பொன்னணிகளை யணிந்தவாகளும் பாட்டுக்களையும் வாதயங்களையும் நன்கு கற்றறிந்தவாகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டவாகளுமான அநேகம் ஸ்திரீகளையும் நான்கொடுப்பேன். ஆஜுனனைக் காட்டுகிறமனிதன் அதில திருபதியடையாவிடின் அவனுக்கு நூறுயானைகளையும் நூறுகிராமங்களையும் நூறுபத்தங்களையும் சிறந்த ஸவாணததையும் புஷ்டியுள்ளவையும குணங்கள் நிரம்பியவையும சாந்தமானவையும பாரததைத் தாங்குவதில் திறமையுள்ளவையும நன்றாகப் பழங்கப்பட்டவையுமான உத்தம ஜாதிககுதிரைகள் பதினாயிரத்தையும் நான்கொடுப்பேன் எனக்குத் தனஞ்சயனைக் காண்பிப்பவனுக்குத் தங்கமயமான கொம்புகு குமிழ்களுள்ளவையும கன்றுக்குட்டிகளையுடையவையும புதிதாக அன்றவைகளுமான நானூறு பசுக்களைக்கொடுப்பேன். ஆஜுனனைக் காண்பிக்கின்றமனிதன் அதிலும் திருபதியடையாவிடின் மேலான ஐந்தாறு வெள்ளைக் குதிரைகளைக் கொடுப்பேன், பொன்னலங்காரங்களாலே மூடப்பட்டவைகளும் நன்றாகச் சாண்பிழ்க்கப்பட்ட ரத்தினங்களிழைத்த பூஷணங்களையுடையவைகளும் நன்றாகப் பழங்கப்பட்டவைகளுமான சிறந்த பதினெட்டுக்குதிரைகளையும் நான்கொடுப்பேன். தனஞ்சயனை எனக்குக் காண்பிப்பவனுக்கு நிராமலமானதும் ஸவாணமயமானதும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டதும் உத்தமமான காம்போஜதேசத்தில் பிறந்த குதிரைகளோடு சேரநதிருக்கின்றதுமான ரத்ததையும் நான்கொடுப்பேன். ஆஜுனனைக் காண்பிக்கின்ற மனிதன் அதனையும் மதியாவிடின் அவனுக்குப் பறபல பொன்னணிகளாலே மறைக்கப்பட்டவைகளும் பொன்மாலையை அணிந்தவைகளும் மேற்கு ஸமுத்திரக்கரையில் தோன்றினவைகளும் யானைபழக்குபவர்களாலே பழக்கப்பட்டவைகளுமான சிறந்த வேறு அறுநூறு யானைகளை நான்கொடுப்பேன். ஆஜுனனைக் காண்பிக்கின்றமனிதன் இதையும் அலப்பென்று அவமதிப்பானேயாகில், சிறந்த வேறு பதினாறு வைசிய கிராமங்களையும் நான்கொடுப்பேன். மிக்க செழிப்புள்ளவைகளும் செல்வங்களையுடையவைகளும் அருகில் காடுகளும் ஜலமுமுள்ளவை

* 'யானைபோன்ற வடிவமுள்ள ஆறுகளைகள் கடடிய பொன்னாலாகிய வேறொரு தேரையும்' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு. 'யானைகளையே காளைகளபோலக் கடடிய எனினுமாம்' என்பது பழைய உரை.

களும் எங்கிருந்தும் பயமில்லாதவைகளும் மிகுந்த ஸம்பததுடைய வைகளான அரசர்களே அனுபவிகந்தகக பதினான்கு கிராமங்களையும் (கொடுப்பேன்) எவன தனஞ்சயனை எனக்குக் காண்பிப்பினே அவனுக்குக் கழுத்தில பொற்கலனகையணிந்தவாகளும் மகததேசத்தில்தோன்றியவாகளும் புதிய யௌவனமுள்ளவாகளுமான நூறு தாவிர்களையும் நான் கொடுப்பேன் அர்ஜுனனைக் காண்பிக்கின்ற மனிதன் இதனையும் அலபமென்று அலக்ஷியம் செய்வானேயாகில அவனுக்கு அவன் தானே எதைவிருமபுவனே அந்த வேறு வரத்தையும் நான் கொடுப்பேன். பிள்ளைகளையும் பெண்டாடடியையும் தவிர, என்னிடம் வேறு எந்தப்பொருளிருக்கிறதோ அதையும் பின்னும் எந்தஎந்தவஸதுவை மனத்தினால் விரும்புகிறானே அந்த அந்த வஸதுவையும் நான் அவனுக்குக் கொடுப்பேன். எவன் கேசவனையும் அர்ஜுனனையும் எனக்குக் காண்பிப்பினே அந்தமனிதனுக்கு ஒன்றுசோந்திருக்கிற கிருஷ்ணார்புணாகளை நான் கொண்டு அவ்விருவருடைய பொருள்களனைத்தையும் கொடுப்பேன்' என்று சொன்னான்

• காணன் இவ்வாறான வாதத்தைகளை யுத்தங்களத்தில் பலவாறு சொல்லிக்கொண்டு, கடலிலிருந்து தோன்றியதும் இனிய ஒலியுள்ள தும் சிறந்ததுமான சங்கத்தை ஊதினான் மஹாராஜே! தகுந்தவைகளான சூதபுத்திரனுடைய அவவிதமான வசனங்களைக் கேட்டுத் தூயோதனன் ஸஹோதராகளோடுகூட ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான். அரசரே! புருஷஸரேஷ்டரே! அப்பொழுது உம் முடைய சேனையில் நான்கு பக்கங்களிலும் துருதுபிகளுடைய கோஷமும் மிருதங்கங்களுடைய கோஷமும் வாதத்திய முழக்கங்களுடன் கூடின வலிமநாதமும் யானைகளுடைய சபதமும் தோன்றின அவவாறே மிகுந்த மனக்களிப்புடன் கூடின யுத்தவீரர்களுடைய சபதமும் தோன்றிற்று அவவாறு மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் கூடின ஸைன்யத்தில் அப்பொழுது ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் தற்புகழ்ச்சியெய்துகொள்பவனும் பகைவர்களைப் பீடிக்கின்றவனும் மஹாரதனுமான ராதேயனை நோக்கி மத்திரராஜன் உரக்கச்சிரித்து இவ்வாறான வசனத்தை மறுமொழியாக உரைக்கலானான்

முப்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

(கர்ணனுடைய செந்முகமொழிகளைப் பொறுத சல்யன்
கர்ணனை இகழ்ந்தது)

சுலயன், 'ஸூதபுத்திர! நீ நினைபாடுத பொன்னையும் சிறந்த யானைகளையும் வீணாகக்கொடுக்கிறாய் இப்பொழுது நீ தனஞ்சயனைப் பாரகங்போகிறாய் ஸூதபுத்திர! (அராஜனனைத் தெரிவிக்கிற) மனிதனுக்கு நீ ஸவாணத்தையாவது உத்தமமான யானையை யாவது தானமாகக் கொடுக்காதே தனஞ்சயனை நீ பாரபாய பலத்தினால் மதங்கொண்டவனை நீ குடோனபோலப் பொருளைச் செலவிடிகிறாய் ராகேய! யுதனாநிறியே இப்பொழுது நீ தனஞ்சயனைப் பாரபாய நீ மூடனைபோல அநுகமான பொருளைச் செலவிடப் போகிறாய் தகாதவர்களுக்கு அளிப்பதினால்வரும் தோஷங்களை நீ அஜஞானத்தினால் தெரிந்துகொள்ளவில்லை ஸூத! எந்ததனத்தை நீ மிகுதியாகக் கொடுப்பதாக வெளியிடிகிறாயோ அந்ததனத்தைக் கொண்டு உனனால் பலவித யாகங்களாலே தேவர்களைப் பூஜிப்பதற்கு முடியும் நீ அந்ததனங்களாலே யாகம்செய்வாயாக நீ, அறியாமையினால், திருஷ்ணாஜ்ஞானமாக கொலவுகற்கு விருமடவது வீணே யுத்தத்தில், ஒரு நரியினாலே இரணை விமிமங்களை கொல்லப் பட்டனவென்று நாம கேட்டதேயிலலை வேண்டுகூடாததை நீ வேண்டுகிறாய் அந்நியில விரைவாகவிழுகின்ற உன்னையுக் கடுக்கக் கூடிய ஸ்னேகிதாக்கள் உனக்கு இல்லை நீ காரியாகாரியங்களை அறியவில்லை ஸந்தேகமில்லாமல் காலத்தினால் பரிபாகமடைந்தவனாக இருக்கிறாய் பிழைத்திருக்க எண்ணங்கொண்ட எவன்தான அந்த மில்லாதவையும் காநால் கேட்கத்தகாதவையுமான பலவார்களைச் சொல்லுவான்? கழுகுதில் கலலைக்கட்டி க்கொண்டிருக்கக் களாலும் கடலைத் தாண்டிவகுபோலவும் மலையுச்சியினின்று கீழே விழுவதுபோலவும் உன்னிருப்பம் இருக்கின்றது நீ நனமையடைவதற்கு விருப்பமுள்ளவனானால், அணிவகுக்கப்பட்ட எல்லாச்சேனைகளுடனும்கூடின எல்லாப்போரீராகளோடும் சோந்தவனாகவும், நன்றாகக்காக்கப்பட்டவனாகவும் தனஞ்சயனோடு போரிடவாயாக திருதராஷ்டிரபுத்திரனான தூயோதனனுடைய நனமையினப்பொருட்டு உனக்கு நான சொல்லுகிறேன் தீங்குசெய்வதற்காக அன்று உனக்குப் பிழைத்திருப்பதில் விருப்பமிருக்குமானால் எனனால் சொல்லப்பட்ட இந்நிஷயத்தில் சிரத்தையாராட்டுவாயாக' என்று

கூறினான் கர்ணன், 'ரஸ்ய' என கொளவலிமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு யுகத்ததில் அராஜகனை ஏற்பாடாககிறேன் நீயோ மிகத்திர நென்று பெயர்கொண்டசகதுரு நீ எனனைபய்யபதிதவகற்கு விரும்புகிறாய் எனனை ஒருத அபிபிராயத்தினின்று ஒருவனும் இப்பொழுது திருப்பமுடியாக வஜாபாணியான இந்தினாலும் எவ விதத்திலும் முடியாக அவ்வாற்றிருக்க, மனிதனால் எவவிதம் முடியும்?' என்றான இவ்வாறான காணவகைய வாக்கியத்தினமுடிவல்ல மத்திரராஜனை சலயன் மீண்டிம் காணனை அநிகமமாக கோபபூட்ட வேண்டிமென்ற எண்ணங்கொண்டி மறுமொழி கூறலானான்

'காண! பலகுன்னுண்டய பாசுவேகத்தினாலே காணகயிறறி னின்று விடுபட்டவைகளும, வேரமுடையவைகளும, நெருப்புக் கொட்டானவைகளும, ஒன்றினின்பின் ஒன்றாகுத தொடர்ச்சியுள்ளவை களும, கழுஞ் சூறையையுடையவைகளும, கூலமயுள்ள நுனி யுடனகூடியவைகளுமான அம்புகள் உன்னை அடைபுமபொழுது உன்னை ஒருதபுத்தியானது விடுவிரிம வவயஸாசியான பாத கள சிறந்த விலை விடுதலா பம்பையைத் தபிக்காதெயது துன்புத் தைவினைவிககின்ற அம்புகளால் எப்பொழுது உன்னை அடிப்பதே அப்பொழுது நீ பாண்டவனைபறறின கொளியை விட்டுவிடுவாய ஸூதருத்திர! நாயினமடியில் பதித்திருக்கிற ஒரு சிறுமுழங்கை சந திரனைப் பிடிக்கத்தருவதற்கு எவ்வாறு விரும்புமோ அவ்வாறே தாருடனாகப் பிரகாசிக்கின்ற பாதத்தை மோகத்தினால் ஜபிக்க வேண்டிமென்று விரும்புகிறாய் நீ இப்போது அராஜகனேயி யுத கமசெய்யவிரும்புவது கனகு தீட்டப்படாதும் கூலமயானமுனை யுள்ள தமான கத்தியைப் பூரியிலகாட்டி (அதனமுனையில் கையி னால்) அடிப்பதுபோலவும் கூலமயான பாணங்களால் (கனமேல்) குத்திக்கொள்ள துபோலவும் இருக்கிறது காண! நீ மிக்க கூலம யுள்ள ஆயுதத்தினுடைய நுனிக்கொட்பான செயல்கயுள்ள அராஜகன னேயி இப்பொழுது பொறுதியவிரும்புகிறபடியால் மிக்க கூலம யுள்ள நுனியுடன கூடின திரிசூலத்தைக் கட்டி மெளண்டி எல்லா அங்கங்களையும் உரைத்துக்கொளளுகிறாய் இளமைப்பருவத்தி லுள்ளதும் விவேகமற்றதுமான ஒரு அலம்பானானது வேககதோடு கூடியதாகக் கோபபூண்டதும் பிடரிமயிருள்ளதும் பெரிதுமான விமமத்தை நெருங்கி எவ்வாறு சண்டைசெய்வதற்கு அல்லற்கு

* இரட்டித்தவருதலால் ஒருசுலோகம் விடப்பட்டது

மோ அவ்வாறே நீ இப்பொழுது பாநகளை அழைக்கிறாய். ஸூத புத்திர ! வனக்தில மாமஸததினூல திருபதிபடைநக ஒரு நீ மஹா வீரியமுள்ள ஸிமமததை எவ்வாறு அழைக்குமோ அவ்வாறு யாஜபுத்திரனை நீ சண்டைக்கு அழைக்காதே, பாநதனை எதிர்த்து நாசததை அடையட்டுகிராய் காண ! ஏக்காலபோன்ற தந்தங்களை யுடைய தும் மதமபெருகுகின்ற கன்னங்களுடனும் முகத்தூடனமகூடியது மான பெரியயானையை ஒரு முயல அழைப்பதுபோலப் பாநதனான தனஞ்சயனை நீ யுத்தத்திறகு அழைக்கிராய் (நீ) பாநதனை யுத்தம் செய்வதின்பொருட்டு விரும்புகிற காரணத்தினூல, மிக்க விஷமுள்ள தும் கோபத்தினூல நிறைந்ததும் புறநிலிருப்பதுமான ஒரு கருநாக ததை அளிவேகத்தினூல தடியினூலடிக்கிராய் காண ! மூடனான நீ பிடரிமயிருள்ளதும் கோபம்கொண்டதுமான ஒரு ஸிமமததை ஒருநரி எதிர்ப்பதுபோல நபஸிமமனான பாண்டவனை எதிர்த்துக் கா ஜிசுகிராய் காண ! அழகிய சிறகையுடையதும் பக்ஷிகளுள் சிறந்த தும் அதிவேகமுள்ளதுமான கருடனை ஒரு பெண்பக்ஷி போருக்கு அழைப்பதுபோலப் பிருதாபுத்திரனான தனஞ்சயனை யுத்தத்திறகு அழைக்கிராய் நீ எல்லா ஜலங்களுக்கும் நிதியும், பயங்கரமான உருவ த தடன கூடியதும், தீமீ திமிங்கிலங்களாலடாந்ததும், சந்திரோநய காலத்தில் விருக்தியடைகின்றதுமான ஸமுத்திரத்தை ஒடமின்றிக் தாண்ட விரும்புகிராய் காண ! துந்தாபிவாததியமபோன்ற முழக்க முள்ளதும், கூாமையான கொம்புகளையுடையதும், கனரக முட்டும் திறமையுள்ளதுமான ஒரு விருஷபத்தை ஒரு கணயக்குட்டி சண்டைக்கு அழைப்பதுபோல நீ பிருதாபுத்திரனான தனஞ்சயனை யுத்தத்திறநாக அழைக்கிராய் சாலத்தில் பாண்டங்களாகிற ஜலத்தைப்பொழியும் நரனென்கிற அாஜனனாகிற பெரிய மேகத்தை, தவனையானது உசககக காஜிக்கின்ற பெரியமேகத்தை எதிர்த்துக்காஜிப்பதுபோல, எதிர்த்துக்காஜிக்கிராய் காண ! வீடடைக்காத்திருக்கின்ற நாயானது காட்டிலிருக்கும் புலியைக்கண்டால் எவ்வாறு குரைக்குமோ அவ்வாறே தனஞ்சயனாகிற நாவயக்கிரஹேப (பாநதது) நீ குரைக்கிராய் காண ! காட்டிலவஸிக்கின்ற ஒரு நரி முயல்களாலே சூழப்பட்டதாக எதுவரையில் ஸிமமததைப் பாக்ககவிலலையோ (அதுவரையில்) தனனை ஸிமமமாக நீனைத்துக்கொள்ளும். யாதேய ! அவனிதமாக, பகைவர்களை கங்காலபவனும் மனிதருள் சிங்கம்போன்றவனுமான அாஜனனை யுத்தத்தில் பாராமலிருந திகொண்டி நீயும் உன்னை ஸிம்மமாக எண்ணிக்கொள்ளுகிராய் ஒரு யத்தில வீற்றிருக்கின்ற

வர்களும் ஸூரியசந்திரர்களோடு போன்றவர்களுமான கிருஷ்ணாஜ்ஞானா
களை எதுவரையில் நீ பாராமலிருக்கிறாயோ (அதுவரையில்) நீ உன்
னைப்புவி என்று எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய் காண! மஹாயுத்தத்தில்
நீ காணவேததினுடைய ஒலியைக் கொள்காமலிருக்கிற அவ்வளவு
வரையில் தான் உனனால் நினைத்தபடி சொல்லிக்கொள்ளமுடியும்
ரதம், சங்கம், வில் இவைகளுடைய சபதங்களால் புகுதுதிக்க முக்
களைபும் எதுவொலியிடும்படி செய்கின்றவனும் காண்கின்றபுவி
மொன்றவனுமான தனஞ்சயனே கககவி நீ நரியாகப்போகிறாய் மூட
னை! எப்பொழுதும் நீ நரி எப்பொழுதும் தனஞ்சயன் விடமம்
அந்த வீரனைப் பகைப்பதினால் நீ நரிமொலக காணப்படுகிறாய் பலா
பலத்தில் பூனையும் எலியும் எவனிதமோ, புலியும் நாயும் எவனிதமோ,
விடமம்மும் நரியும் எவனிதமோ, யானையும் முயலும் எவனிதமோ, ஸத்
தியும் பொய்யும் எவனிதமோ, அமிருகமும் விஷமும் எவனிதமோ
அவனிதமே பார்த்தனும் நீயும் உங்களிடத்திலுள்ள செய்கைகளாலே
பிரவித்திபெற்றவர்களாயிருக்கிறீர்கள் என்று கூறினான்

முப்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்

(கர்ணன் மர்மங்களை வெளியிட்டுச் சலயனை நிந்தித்தது)

அளவுகடந்த வல்லமையுள்ள சலயனாலே நிந்திக்கப்பட்ட
ராஜையன் மிக்ககோபங்கொண்டு சலயன் கடுஞ்சொல் சொல்லுதலால்,
'சலயன்' என்றே நிச்சயித்தது, அவனைப்பார்த்து வசனிககலானான்
'சலய! குணசாலிகளுடைய குணங்களைக் குணமுள்ளவனே அறி
வான் குணமில்லாதவன் அறியமாட்டான் நீயோ எப்பொழுதும்
குணங்களைவிட்டவன் குணகுணங்களை நீ எப்படி அறிவாய் சலய!
அாஜ்ஞானனுடைய மஹாலதிரங்கையும் கோபத்தையும் வல்லமையை
யும் விலலையும் பாணங்களை யும் நானறிவேன் அவைகளை அவ்வாறு
நீ அறியமாட்டாய் சலய! அரசர்களுள் உத்தமனான கிருஷ்ணனு
டைய மகிமையை நான் எப்படி அறிகிறேனோ அப்படி நீ அறியமாட்
டாய் சலய! இவ்வாறாக, நான் எனனுடைய வீரியத்தையும் பாண்டவ
னிடத்திலுள்ள வீரத்தையும் அறிந்தே சண்டையெய்தற்காக அவ
விருவரையும் அழகுகிறேனென்ற தவிர விடபுறப்பூசசி நெருப்பை (எதிர்ப
பது)பொலன்று சலய! நல்ல கட்டுக்கள்ளானதும் இரத்தத்தைப்

* அம்பு, ஆயுதகணி, முள்.

முது கொல்லப்போகிறேன் பாபதேசுரத்தில் பிறந்தவனே! கெட்ட புத்தியுடையவனே! அறப்பனே! கஷ்டதிரியாகளுள் அகமனே! நீ சினேகிதருபியான சதகுரு ஏன் எனனைக் கிருஷ்ணாஜானாக விடமிருந்து பயபதித்துகிருய? அவர்களை என்னை இப்பொழுது கொல்வார்களோ, அவர்களைத் தான் காண்கொல்லுவேனோ, என்னுடைய பலத்தை நன்கு அறிந்தவனாகிய கர்ண இருவருடைய களித்ததிலிருந்து பயப்படமாட்டேன் நிதங்குகாபட்ட தேசுரத்தில் பிறந்தவனே! நான் ஒருவனாக ஆயிரம் வாஸுதேவையும நூற்ற நகண்குகான பலகுணையும கொல்வேன் பெரியமலிரு சலய! ஸதீரீகனும் பாலகாகனும் விருத்தாகளுமான வினையாட டில் கூடிய ஜனங்கள் வேதாத்திரியானம் செய்வ திடொலி பெரும பாண்டமயாகப பாடுகின்றவைகளும முன்பு அரணுடைய ஸக நிதியில் பிராமமணாகளால் உள்ளபடி உயைக்கட்டட்டவைகளும் தூராதமாகுகளான மத்திரகாகளைப் பற்றியவைகளுமான காதை களை என்னிடத்திலின்று உகா முடா! நீ ஒட்டமனத்திட னா கெட்டபாவது எனக்கு மஹமொழி சொல் இழிந்ததான மத்திர தேசுரத்தில் பிறந்தவன் மித்திரகுதிரோகி எப்பொழுதுமே நமமை எவன் பங்குக்கிருவே அவன் மதரகன். அப்பமான வாக்கி யத்தைச சொல்லுகிறவனும் நாத்தமனுமான மதரகனி தத்தில் நேச மென்பதில்லை மத்திரகன் எப்பொழுதுமே கெட்ட மனமுடைய வன், எப்பொழுதுமே பெரிய சொல்பவன், கால எவ்வாறுமுள்ளவன், இன்னும் வேறு விதமான கௌஷ்டியமும மத்திரதேசுரது ஜனகா சளித்ததில் உணர்வென்று நாம தெரிடிருக்கிறோம் தகாயன், மகன், தாய, மாமி, மாமன், அம்மான, ஸ்ஷேந்திரி, மகன், ஸ்ஷேந்திரன், பெரன், மற்ற உறவன்கள், தொழர்கள், தொழிகள், அத்திகள், அடிமைக்காரர்கள், அடிமைக்காரிகள் யாவரும் கூடுகிருப்பாள் அறியா பட்டவர்களும அறியாபட்டாதவர்களுமான பெண்டிரர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி புருஷர்களோடு சோகின்றார்கள் ஒழுக்கங்கெட்ட வார்களும் எப்பொழுதுமே மாருகலந்த சாராயத்தைக் குடிக்கின்றவர்களும் வீடுகளிலிருந்து கோமாமஸத்தடனகூடின சாராயத் தை உணர்விட்டு அழுக்கின்றவர்களும் சிரிக்கின்றவர்களும் ஒன்றுக் கொன்று ஸமயநசமின்றப்பாடுகின்றவர்களும் நினைத்தபடி பொரு ளில்லாத வசனங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு சாமகதினிலே பாய்ப்பும பிரவித்திக்கின்றவர்களும் காலமுள்ளவர்களும் பிரவித்தமும அம்ச களகரமுமான செய்கைகளுள்ளவர்களுமான மத்திரகாகளித்ததில்

தாமமானது எவ்வாறு இருக்கும்? மததிரதேசத்தில் பிறந்தவனொடு பகையையாவது நேரத்தை யாவது செய்யக்கூடாது. அறுமூன்று மததிரகனிடத்தில் நேரக்கனமை இல்லீ மததிரசன் எப்பொழுதும் பாவமுள்ளவன் மததிரகனிடமும் காந்தாரகாஷ்டமும் தாயமை நாசமடைந்தவனிடத்து 'அரசனை யாசம் செய்வியபவனாகக்கொண்ட யஜமானனால் செய்யப்படும யாகத்தில் ஹனிஸ எவ்வாறு நாசத்தை அடையுமோ, சூததிரநுககுலமஸகாபத்தைசெய்கின்ற பிராமணன் எவ்வாறு அவமானத்தையடைவனோ, பிரமமகவேஷிகள இவ்வுலகத்தில் எப்பொழுதும் எவ்வாறு அவமதிப்பையடைகின்றார்களோ, அவ்வாறு மனிதன் மததிரதேசத்து மனிதர்களோடுசேரந்து பத்தினிகுருளோ அவ்வாறாக உன்விஷம் நாசமடையவேண்டும் தேனோ 'உனக்கு விஷமீம தன்ம அது எப்பொழுதும் உன் குடிகளுக்கருகுகூடவேண்டாம் அதாவண மந்திரத்தினாலே எனனால் ஸாவசாந்தியம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது' என்று இவ்வாறு தேனால சொட்டப்பட்டவனுக்கும் விஷமீமகத்தினால் அடிகம்பட்டவனுக்கும் கற்றறிந்தவர்கள் பரிசாரம் செய்கின்றார்கள் அதுவும் சைத்தியமாகக் காணப்படுகிறது இவ்வாறான நடைபை அறிந்தவனான நீபேசாமலிரு அல்லது, இவ்விஷயத்தில் மறுமொழியாவது கூறு ஸதீரீகள் சமராயத்தினால் மீதமயக்கங்கொண்டு துணிகளை அவிழ்க்கின்றதுவந்திக கூத்தாடுகிறார்கள் அந்தஸதீரீகள் இஷ்டப்பட்ட புருஷாருடன் சோககைபெற்றவர்களாகக் காம்பலகத்தை அனுப்பியபத்தில் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றார்கள் அவர்களுடைய புத்திரனான மததிரகன் எவ்வாறு தாமதத்தை சொல்லுவதற்குத் தகுந்தவனாவான்? எந்த ஸதீரீகள் ஓட்டக்களப்போலவும் கழுதைகளப்போலவும் நின்றுகொண்டே மூத்திரத்தை விடுகின்றார்களோ, தாமத்தினின்று தவறினவர்களும் அந்த அந்தக் காரியங்களில் லஜஜைபற்றவர்களான அந்த ஸதீரீகளுடைய புத்திரனான நீ இப்பொழுது தாமதத்தை சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறாய் கஞ்சியை வேண்டப்பட்டவனான மததிரதேசத்து ஸதீரியானவன் பினதட்டுக்களைச் சொறிந்துகொள்ளுகிறான் கஞ்சி கொடுப்பதற்குப் பிரியமற்ற மததிரதேசத்து ஸதீரீ, 'எனக்குப் பிரியமான கஞ்சியை என்னிடத்தினின்று ஒருவனும் கேட்கவேண்டாம். பிள்ளையைக் கொடுப்பேன், புருஷனைக் கொடுப்பேன், கஞ்சியையெனின நான் கொடுப்பேன்' என்று முன்புமான இவ்வித வசனத்தைச் சொல்லுகிறான் மததிரதேசத்துப் பெண்கள் பெருமபானமையாக ருதுவாகாதவர்களும் பருத்த உருவமுள்ளவர்களும் வெட்கமற்றவா

களும் கம்பனிபினுல மூடப்பட்டவாகளும் பெருங்கிணியுள்ளவர்களும்
 செவ்வாசை தகை விட்டவர்களும்பிரும்பிரும்பென யுடையிருக்கி
 றேரும் ஜலமலங்களை விடவிட பிபிருஷ்டககையபுரியில் தேய
 ததுவிட்டுசெளசமற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள் ஜலங்களாலும்
 மண்களாலும் சுத்தியாகாத அநகல்திரீகள் நிகநியம உச்சிஷ்டாளா
 கவே ஆகின்றார்கள் மயிரநுனிதொடங்கி நகநுனிவரையில் நிகநிக
 கத்தகவாகளும் குதலி,தமான செயகையுள்ளவாசனமான மகதிர
 ஸதிரீகளைப்பற்றிய இதுமுகலான அநேக விஷயங்கள் எனளு
 லும் மற்றவர்களாலும் சொல்லகதககனவாகும் பாபதேசத்தில்
 தோன்றினவாகளும் மிலேசாசாகளும் நாமங்களை அறிவதில் திற
 மையற்றவாகளான மகதிரகாசளும் விரதகேசாதது ஜனங்களும்
 ஸௌவீரர்களும் எவ்விதமாக ஆவவுலில் தாமததை அறிவார்கள்?
 போரிலடிக்கப்பட்டிரு சாயவகெனபது க்ஷத்திரியனுக்கு ஸாதக
 ளால் நனருகப புகழப்பட்ட மிக முக்கியமான தாமமென்று நாம்
 கேட்டிருக்கிறோம் மரணத்தினால் வீரஸவாகத்ததை விருமபுகிண
 எனக்கு யுகத்ததில் நான் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கவேண்டுமென்
 பதுதான் முக்கியமான விருபாய் புகதிசாலியும் திருகராஷ்டிர
 குமாரனுமான தூயோநனனுக்கு அபயிப்பபட்ட நான் பிரியஸகா
 வாபிருக்கிறேன் என்னுடைய உயிரும் என்னுடைய பொருளனைச
 தும் அவனுக்காகவே பாபதேசத்தில் தோன்றியவனே! நம்விஷய
 தில் நீ எல்லாவகையாலும் சுகதுருவைபொலப பிரவிரகதிப்ப
 னால் நீ பாண்டவர்களால் வசப்படுத்தப்பட்டவெனப்பது வெளிப
 படை நாஸ்திரீகர்களால் காணஜனனை வெல்லமுடியாததுபோல உன்னை
 போன்ற தூய்பிராவுங்கூட என்னைப் போரில் வெல்ல எவ்விதத்தி
 னாலும் முடியாத வெப்பத்தினால் துன்பமுறுத்தப்பட்ட மானபோல
 நீ இஷ்டப்படி புலமபு, வறுட்சியடை, க்ஷத்திரிய தாமததில் நிலை
 பெற்றவனான நான் பயமுறுத்தப்பட முடியாதவன் ஆசாரியரான
 பரசுராமராலே யுகத்தங்களில் திரும்பாதவர்களும் சரீரகதைகிண
 வாகளான புருஷசிஷ்டாக்களுக்கு எந்தகூறி உண்டென்று அன்
 புடன் சொல்லப்பட்டதோ அந்தககதியை நான் நினைக்கிறேன்
 எனனை உத்தமமான புரூரவானின் ஒழுகத்ததில் நிலைபெற்றவென்ன
 றும் சோகவாக்களைக் காப்பதற்கும் பகைவாக்களைக் கொல்வதற்கும்
 முயல்கின்றவென்னும் நல்ல ஒழுகத்ததில் நிலைபெற்றவென்னும்
 நீ அறிவாயாக மதரநாத! என்னை இந்த அபிப்பிராயத்தினின்று
 தடுக்கும பிராணியை நான் மூவுலகிலும் காணவில்லை. இவ்விதம்

என்னுடைய எண்ணம் இவ்வாறாக தெரிந்ததொன்றி நீ பேராம லிரு பயத்தினால் என பலவாகதைகளைப் பேசுகிறாய் மகத்திராக னுள் இழிவானவனே! உன்னைக்கொன்று புலாவலாபவருக்குக் கொ டென் சலய! நிருகராஷ்டிரன் துரியோகனன் இருவருக்கும் நண்பனென்கிற எண்ணம், ஸாரதியைக் கொன்றென்னும் அப வாதம், பொறுமை இமழூனரூலும் நீ ழீவித்திருந்திருப்ப மகதிர நாக! மறுபடியும் இவ்வாறான வாகியதற்கு நீ உலாபாயாகில உன தீலைய வஜாகக்குக் குடான கதாயுக்கதினால் கீழ் விழும் படி செயவேன இழிவான தேசத்தில பிறக்கவனே! 'கிருஷ்ண னும் ஆஜுனனுமாவது காணனைக் கொன்றாகவா, அல்லது காண னுவது அவர்களைக் கொன்றான்' என்கிற இந்த விஷயத்தை இப்ப பொழுது கேட்பவர்கள் தேரில் பாக்கவும் போகின்றனர்' என்றான். அபசரே! நாகேயன் இவ்வாறு தொல்லிவிட்டி மறுபடியும் மகத்திர ராஜனைப் பாசுதப் பாப்பாபிலலா கவனாகி, 'போ, போ' என்று சொன்னான்

முபபத்தைநதாவது அத்தாயம.

(சல்யன் அன்னத்தையும் காக்கையையும் பற்றிய கதையைச் சொல்லியது)

பெரியோய்! சலயன், போரில் மகிழுகின்றவனும் புத்திரபுத்திர ஶனுமான காணனுடைய வாதத்தைகளைக்கேட்டு ஒரு நிருஷ்டநாகத்த கை எடுக்காத காலத்தில்கொண்டு மீண்டும் காணனைநோக்கிக கூறலா னான் 'தாமதகை முந்நைமயாகக்கொண்ட நான் விதிப்படி யாகக் செய்கிறவர்களும் புக்கவர்களும் நும்பாக்கவர்களும் முடிசூட்டப்பட டவாந்நுமான மன்னாக்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்தவன் காண்! சாராயநதால் மதங்கொண்டவன் எவ்வாறிருப்பானோ அவ்வாறு நீ காணப்படுகிறாய் ஆதலால், புத்திரத்தவ றாளவனான உனக்கு இப்பொ முது சினைக்கதினால்கிணிகையை செய்யப்படுகிறேன் காண்! எனனால் உரைக்கப்படும உபமரணமாகிய இந்தக் சாகசைக்கதையை நீ தெரிந்ததொன்றா நீசனே! அலகத்தில் இழிகவனே! கேட்ப - பிறகு உன இஷ்டப்படி செய காண்! நிரபுஜ்ஜலமுள்ளவனே! நிரபாரதியான எனனை நீ கொல்லிரும்புதி, தந்தெற்ற பாவமானது என்னி - த்தில சிந்தி துறிலலை யென்று நான் எண்ணுகிறேன் சத்ததிலிருக்கின்றவனும் விசேஷமாக அபரணக்கு நணமையை விருமபுகின்றவனுமான நான்

ஹி கா, விநாயகனை அறிந்து அவரிடமிருந்து உனக்கு உரைக்கவேண்டும்
 இந்த உத்தமநாயகருடைய தலைவனான எவ்வாறு, (எதிரிபின் படைக்கோடு)
 ஸம்மதமும் ஏற்றந்தகாழ்வாகவுரிருக்கின்ற அநிகளுடைய படைபல
 மும் விபொழுதும் தேதாளி குநூலாருடைய சிரமமும் தாயர்
 மும் ஆயுதத்தினுடைய அறிவும் நிருக பக்கிகளுடைய சபகமும்
 பாணங்களுடைய ஸாரஸாரமும் பரிஹாரமும் அவநிதபிசிரயோக
 மும் யுத்தமும் அவவாதே நிரிகத்தங்களும ஆகிய அனைத்தும் அறியக்
 தருகன் காண! ஆதலால், உனக்கு கிருபாசனமாக ஒரு விஷயத்தை
 காண உரைக்கவேண்டுகிறேன் உறக்கையில் அநிகளுடைய தனதான்
 யங்களுடையவனும் யாதமசெய்யவனும் (சிறந்த) கொண்டயா
 னியும் பொறுமையுள்ளவனும் ஒரு வைசியன் தனக்குரிய
 காமங்கலில் நிலைபெறவாச சுகத்தையிருந்தான் அநேக புத்திர
 களையுடையவனும் குழந்தைகளைடத்தில அன்புடன் பவனும் எல்லாப்
 பிராணிகளிடத்திலும் தயையுடையவனும் அநிக வைசியன் தா
 மத்தைப்பிசிரகாசனமாகக்கொண்ட அரசனுடைய சாட்சில பயமற்ற
 வனாக வாஸ்தவையுடையவருடைய கீர்க்கியுடையவாருடைய சிறுவர்களு
 டான அபவனுடைய அநேக புத்திரர்களுடைய எச்சிலை ஒரு காக்கை
 யானது (கிணக்கோலும்) புத்திரகவகருக வைசியபுத்திரர்களான
 சிறுவர்கள் அநந்த காக்கையுடைய மாமஸகதையும் சேரற்றையும் கயி
 ரையும் பாலையும் பாசாததையும் தேனையும் கெய்யையும் எப்பொழு
 தும் கொடுத்தவர்களுடைய வைசியனுடைய புத்திரர்களான சிறு
 வர்களால் எச்சிலால் வளர்க்கப்பட்ட அக்காசமானது இயமாபடை
 அடைந்து (தனனை) ஒருதபறவைகளையும் (தனனியும்) மேலான பற
 வைகளையும் அவநித்தத்து பிறகு, அநிகமாயபறந்து செல்லுமதன்
 மையுள்ளவைகளும் செல்லவில்லை, உனக்கு உரைக்கவந்தான் அவ
 னாபறவைகள் மனமகிழ்ச்சியோடு கூறவைப்பாடுகிறது உன்னு
 டென்கொண்டிருந்தான் அப்பொழுது வைசியமதாரகா தம்ஸங்களை
 பாபதயப் பிறகு காக்கையைக் கொண்டு, 'பறவையே! நீயே (மற்றப) பற
 வைகளைக்கொட்டிவும் மேன்மைபெற்றிருக்கிறாய் ஆகாயத்தை காடி
 வெகுதூரம் பறந்துசெல்லுகின்ற இந்கப் பக்கிகளைப்பா இந்கை
 வா நீயும் சக்தியுள்ளவனன்றோ? ஏன் நீ பறக்கவில்லை?' என்று
 சொன்னார்கள் அந்புத்திரையுடையவர்களான அவர்களைவார்களா
 வும் ஏமாற்றப்படுகின்ற பக்கியானது பூரகத்தினத்தினாலும் இறு
 மாயிடுவும் அவர்களுடைய வாரதத்தை உண்மைபென்றே
 கினைத்தது எச்சிலைக துன்பத்தினால் காலமுள்ளதும் கெட்டபுத்திர

யுடையதுமான அநதக் காசுமானது, 'இரதபபக்சிகளுள் எது மேன்மை யுடையது' என்று அபபக்சிகளை அனுவரித துசசென்று அறிய எண்ணங்கொண்டதா ஓன்றுகோந்து வெகுதூரத்தில் பறக்கின்ற அநத அனேக அன்னபபறவைகளுள் எதைச்சிறந்ததென்று நினைத்ததோ அநதப பறவையை நோக்கி, 'பறந்துசெல்வோம்' என்று அழைத்தது அவ்விடத்தில் வந்திருந்த அன்னபபறவைகள் அநத வாராததைபைகடுக்டி உரகச சிரிகதன பக்சிகளுள் சிறந்தவைகளான அநத அன்னபபறவைகள் பல்வாராகுப பேசுகின்ற காகநதினுடைய மூக்கககக்ன்மையினால் அநதக் காககதை நோக்கி இவ்வாரதகையைக் கூறின 'நாங்கள், மானஸ தூடாகததை வாஸஸதானமாகக் கொண்ட ஹம்ஸங்கள், பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறோம் வெகுதூரம்பறக்கும் தனமையினால் நாங்கள் எப்பொழுதும் பக்சிகளுள் பூஜிகுப்பட்டிருக்கிறோம் வெட்புக்தியுள்ளவனே! நீ காகமாயிருந்தும் பல சாலியும் தூடேசக்தில் பறக்குமாசுக்தியுள்ளதுமான அன்னபபறவையைப் பறக்கும் விஷயத்தில் எவ்வாறு அழைக்கிறாய்? காகமே! எங்கனோடுகூட நீ எப்படிப் பறப்பாய்? அதைச சொல்' என்று மொழிந்தன பிறகு, மூடத்தன்மையுள்ள காகமானது ஹமஸங்களுடைய வாராதையை அடிகாடி நிந்நித்தது ஜாதிகருரிய அறபத்தனத்தினால் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டு (அன்னங்களைப் பார்க்கு) மறுமொழி கூறியது 'தூறறொரு விதமான பக்சிகக்திகளோடு நான ஸஞ்சரிப்பேன், ஸமசயமில்லை விநித்திரமாயும் அவ்வாறே பறப்பல் விதமாயுமிருக்கின்ற ஒவ்வொன்றுக்கும் தூறு தூறுயோஜனை தூரம் பறப்பேன் நான், நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இப்பொழுது உட்டினம், அவுடனம், பரடனம், டினம், ரிடனம், ஸமடனம், திராயகடனம் என்கிற கதிசனையும் விடனம், பரிடனம் பரடனம், ஸுடனம், அபிடனம், மஹாடனம், கிரடனம், அகிடனம், அவுடனம், பரடனம், ஸமடனம், டனடனம், ஸமடனோடடனடனம், மறுபடிபும் டனவிடனம், ஸமபாகம், ஸமுதீபம் (என்கிற கதிசனையும்) இவற்றைத் தவிர மற்றம் வேறுள்ள கதிசனையும் கதாகத்தையும் பாதித்ததையும் அனேகங்களான கிகுடனங்களையும் செய்வேன் எப்பொழுது எப்பலததைப்பார்ப்பீர்கள் அவைகளுள் ஒருகதியினாலே யான ஆகாயத்தில் பறப்பேன் அன்னங்களே! எவ்விதமான கதியோடு நான் பறக்கவேண்டும்? நியாயமாகக் குறிப்பிடுங்கள் பக்சிகளே! அபபடிப்பட்ட நீங்கள் எவ்விதப்பறமில்லாத ஆகாயத்தில் கீழ்ச்சொன்ன கதிசனோடு பறப்பதற்குத் திடமான நிச்சயங்

கொண்டு என்னுடன் புறநதுவாருங்கள்' என்று சொல்லியது பாதாபுத்திரர்! காசம் இவ்வாறு சொல்லியவுடன், ஒருபக்கியானது உபகசுகிரிததுக காகத்தைப்பாத்ததுக கூறிய வாதத்தைபை என்னிடத்தினின்று நீ தெரிந்துகொள் அன்னம், 'காசமே' நீ நிசசயமாய நூற்றொரு கதிகளோடு பறக்கிறவன் எல்லாப பறவைகளும் எந்த ஒரேகதியை அறிகின்றனவோ அந்த ஒரு கதியுடன் நான் பறப்பேன் மறறொன்றையும் நான் அறியேன்' என்றது காசம், 'அன்னமே! எந்தக கதியுடன் பறந்துசெல்வதற்கு நீன்ககிருயோ அந்தககதியை அனுஸரித்து நீயும் விரைவாகப் பறந்துசெல்' என்றது பிறகு, 'காசமே! ஹமஸமானது ஒரேஒருகதியினால் நூறுகதியுள்ள ஊர்ண எவ்வாறு ஜயிக்கும்? நீ ஒருகதியினாலேயே இந்த அன்னத்தை ஜயித்துக்கி வாய்' என்று அங்கு ஒன்றுசொந்திருக்கின்ற அன்னங்களெல்லாம ங்கையைப் பரிஹாஸஞ்செய்தன ஹமஸமும் உயரப்பறக்க ஆரம்பித்தது பவசாஸிபும், சுறுசுறுப்பும மிக்க திறமையும்மைந்ததுமான காசமும் பறக்க ஆரம்பித்தது பிறகு, அந்த அன்னமும் காசமும் மகாங்குளுக்கிருப்பிடமான ஸமுத்திரத்தாரு மெலே மெலே ஒன்றை ஒன்று மிஞ்சும் எண்ணத்துடன் வேகமாகப்பறந்தன வேகமுள்ளவைகளான ஹமஸம் காசம் இரண்டும் ஸபாத்தையுடன் கூடியவைகளாக (முறையே) ஒருகதியுடனும் நூறுவந்தமான கதி களுடனும் ஆகாயத்தை அடைந்து விரைவாகப் பறந்தன ஸூக்புத்திரர்! ஹமஸமோ மெதுவான் ஒரு கதியினாலே பறப்பதற்கு ஆரம்பித்தது அந்தக்காசமோ அங்க ஹமஸத்துக்குமுந்தி வேகமாகப் பறக்கத்தொடங்கியது காசமும் ஒரு முகூர்த்தகாலம் வலையில் ஹமஸத்துக்குக் குறையவில்லை அது சாபலயத்தினால் சீக்கிரமாகப் பறக்கும் சக்தியைக் காண்பித்துக்கொண்டு வேகத்தாலே ஹமஸத்தைக் காண்டிச்சென்று மீண்டும் அடிக்கடி துரும்பிவந்தது காசம் இடமாகச் சென்றுகொண்டு அந்த அன்னப்பறவையை மூக்கினால் கொத்தியது, அடிக்கடி சத்தமிட்டுக்கொண்டு அந்த அன்னத்தை அழைத்தது. காசம் கதிகளால் (பாக்கும் பறவைகள்) ஆசசாயமடையும்படி செய்ய நினைத்துத் தன்னுடைய செய்கையைக் காண்பித்தது. பிறகு, விசித்திரமான (காகத்தினுடைய) அந்தக் கதிகளையும் மறறவைகளையுங்கண்டு மிக்கமனக்கள்பபடைந்த காககைகள் மிக்க இரைச்சலோடு கத்தின அன்னங்களும தங்களைச் சோந்த அன்னப்பறவைக்கு ஜயத்தை விரும்பினவைகளாய்ப்பறப்ப சபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு காகத்தைப் பரிஹவித்தன, பரிய

சொல்லி கொண்டு ஸாமகந்தர சொல்லாமல் பறக காப , அருளை,
 (என்னைக்குறித்து) நிகரகயசொற்களைப் பேசினாய் ஆட்பொழுது நீ
 இரண்டு சிறகுசொல்லும் சூகனிலும் அடக்கடி ஜலகைக்க கொ
 திகொண்டி பறப்புகாண்டி இது என்ன சமான் கதி? கா கமீ! நன்றா
 சொல உபபொழுது இருக்கிட " என்னடையகியானது எவ்வா
 மானது? கா கமீ! நீ சீகொட்டா வா, வா 'கு'கா காண்டி " என்ன
 பாதுகாக்கிறேன்" என்றுது என்றுக இன்னபயனடந்தகும் தானப
 முற்றதமமான அடக்ககாமானது இரண்டு சிறகுசொல்லும் சூகனிலு
 மூட அபபொழுது ஜலகைக்க தெட்ட திகொண்டி சீகரிமாத (எழுத
 திரகதி) விழுந்தகொட்டி " வழுக்கி ஜலகையில் வீழ்க்கா பிபஜ
 யானபறவு " யினைபிழக்கிட கிலைபிவிருக்கினை அடக்ககாபு
 கைக்ககண்டி மூடமமானது இருக்கொகியகைக்க " எவ்வகலாபி
 'கா கமீ! ' நூறிகொருகதி என்ன காண்டி பறப்பினை' என்று தற
 புபுழ்சி சொகுகொண்டி இசினாயன்றா? என்னகாமாட்டி மூட
 மெறபட டவன்க நூறிகொரு கதிக்கொகி 'ெல்லுசினையி' என்ன இவ
 வாயு காண்டி பறப்பொருவ வில் விழுந்தகொட்டி " என்னது
 பிறகு, கா கமானது மனவருகதமுறைய அபபொழுது 'ெல்லெசெல்லு
 கினைய அடக்க அன்னபறவைவையிடமாகதுக கிருன்பவருமபடி செய்கு
 கொண்டு, 'அன்னமீ' எசகில் " என்னெல்லே காண்டி காண்ககாமாட்ட
 வன, கொழுப்பினிலே அடக்ககாவகாண்டவன, குதவலி, தமான புத
 தியினும் சிலுசினையகளுகளுள்ள வாவகதாவய என்னைக கரு
 டனபொல எண்ணி கொண்டுவிட டென காண்டி " என்ன சராண்டமனட
 க்கிகை ஜலகைக்க புதகைக்காண்டி அடையெவண்கிட ஆபபொழுது
 களைகதிருக்கிற என்ன ஆததினின்று காண்கினை காண்டி மறபடிபு
 பிழக்கி, என்னெடைய இருப்பிடந்த அடையெனெனெல் மீண்டிப
 அடையபிருககாவும் ஆகையத்தில் வகுசரிக்கினை மகிஷாசூரவாயு
 அலையும சொயாமாட்டி " என்னது இவ்வகிடான வாயகைக்கொ
 மறுமொழியாக கூறியது இவ்வாயு மனம் " நுகொட்டி தீண்டகா
 புலம்புகின்றது, பிரஜைஞையிழந்தகும், 'கா, கா, கா' என்னுக்ககதி
 னறதும் மறபடிபுததிரததில்மூழ்குகினையுமான் அடக்ககாக்ககைக்க
 கண்டு சருணை மிருகத அடக்க அன்னமானது திராதமாவான அட
 னிடத்தில் சருணையப பாராட்டியது பிறகு, தையமுற்றதும்
 ஜலகையில் நனைந்தகும் பிரஜைஞையற்றதும் கிபமுற்றதுமான அடக்க
 பகிஷைய அபபொழுது இருக்கொண்டும் காண்கினை மூழ்கினை
 ஏற்றிவைத்துக்கொண்டது காண்டி அடக்க அன்னபறவைவெய

மறந்திருக்கின்ற சாகசத்தை முதுமில் ஏற்றிவைக்கக்கொண்டு வந்த இடத்திலின்று ஸ்ரீபாதகையுடனப்பறந்தனவோ அந்த இடத்துக்கு அப்பொழுது காவரிலலாமல மீண்டும் கொண்டுவந்து சோகதது விட்டுவிட்டு, 'மறுபடியும் நீ இவ்வாறு செய்யலாகாது' என்று சொல்லிற்று அன்னமானது களைத்திருக்கின்ற அக்ககராகசையை மறுபடியும் திட்டில கொண்டுவந்துவிட்டும் ஸ்ரீமாதானம் செய்யாம மனம போல விரைவாகச்சென்று இஷ்டமான இடத்தை அடைந்தது காண! இவ்வாறு எச்சிலைத்தின வ கொழுத்திருக்கின்ற அக்ககராகசை ஹமஸத்தினுலே தோலவியடை விக்கப்பட்டதாகி அதிகமான பலத்திலும வீரத்தினும உணர்வனவாததைவிட்டுப் பொறுமையைடைந்தது வைசிபனவீட்டில முற்காலத்தில எச்சிலைத்தினன்று வந்த காகசைகொல நீ காத்தகாவஷ்டிராகளாலே உச்சிலை வளரலொஷ்டிக்காரியை ஸ்ரீமாதானமில்ல காண! ஸ்ரீமாதானங்களாகவும் மேற்பட்டவர்களாகவுமிருக்கின்ற அக்ககராகசையும் நீ அவமதிக்கிறாய் துரோணா, அரவந்தாமா, கிருபா, பீஷ்மா இவர்களாலும் மறந்தகொளவர்களாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட நீ அப்பொழுது விராடநகரத்தில் ஏகாகியான ஆஜ்ணனை ஏன் கொல்லவில்லை? யுத்தத்தில் சிவகத்தினுல நீங்கள் வெல்லப்பட்டிவ தம்போலக கிரீடியினுல தனித்தலொயாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகவும் நீங்கள் வெல்லப்பட்டபொழுது உன்னுடைய வீரம எங்கெனன்றிருந்தது? யுத்தத்தில் ஸ்ரீமாதான, யினுல உனதம்பி கொல்லப்பட்டதைப்பார்த்துக் கொளவர்களது சீலத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே முதுமில் நீ ஒடினாய காண! தலொவொன்றே தலை தவந்திலுக்காவர்களாலே நன்றாக நீர்த்துத்திரிதலொபட்ட கொளவர்களையும் அவர்கள் மனைவிகளையும் விட்டுவிட்ட விராட முத்தி ஒடினாய காண! பாதகன யுத்தத்தில் சித்திரசேனை, ஸ்ரீதலானகந்தவர்கள்கொண்டும் வென்றும் தாயோதனனையும் அவன தம்பியர்களையும் விடுவித்தான காண! புராதனமான பாததனுடைய தம கெசவனுடையதுமான பிரபாவமானது மீண்டும் பரசராமரால கொளவர்களிருக்கும் ஸ்பையில் சொல்லப்பட்டது கிருஷ்ணனும ஆஜ்ணனும் கொல்லத்தகாதவர்களென்று அரசாக்குடைய மூத்தியில் துரோணரும் பீஷ்மரும் சொல்லிய வசனத்தை எப்பொழுதும நீ கேட்டிருக்கிறாய் எல்லாப்பிராணிகளையுட்காட்டிலும் பிராமணன் சிறந்தவனாயிருப்பதுபோல உன்னக்காட்டிலும் தனஞ்சயொள எந்தெந்த விஷயத்தினுல மேற்பட்டவென்னனும் விஷயத்தில் எவ்வளவை காண உரைப்பென்? பிரதானமான தீரில் வீற்றிருக்க

சின்ற வஸுதேவபுக்திரணை கிருஷ்ணனையும் குநநிடகதிரணை தனஞ்சயனையும் இப்பொழுதே பாரகபடோகிரய காசகையா னது எவ்வாறு நல்ல புக்தியையடைந்து அன்னகதை ஆஸர யிதத்தோ அவ்வாறே நீயும் கிருஷ்ணிகுலத்தில் பிறக்க கிருஷ்ணனையும் பாண்டிபுக்திரணை தனஞ்சயனையும் ஆஸரயிபா யாக காண ' எப்பொழுது நீ யுகதாங்கத்தில் ஒருரத்தினமீ குள்ள பராககிரமசாலிகளான வாஸுதேவனையும் தனஞ்சயனையும் பாடபா யோ அப்பொழுது இமமாதிரி பேசமாட்டாய் எப்பொழுது பாரக கண அனைக பாண்டுகளால் உன் கொழுப்பை அழிப்பதோ அப பொழுது உனக்கும் அாஜுனனுக்குமுள்ள கார்த்தம்மியத்தை நீகண டறிந்ததிகொளவாய் புருஷஸுரேஷ்டர்களான எந்த இருவார்களும் தேச வாலுமணுஷ்யங்களில் பிரஸித்திபெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்களை மினமினிப்புரஸியானது ஸூரியசந்திரர்களை அவமதிப்பதுபோல மூக்கத்தனத்தால நீ அவமதிக்காதே ஸூரியசந்திரர்களை எப்படியோ அப்படியே அாஜுனனும்சேசவனும் வெளிப்படையாக நான்குபந்த திலும் பிரஸித்திபெற்றவாகவா நீயோ மனிதர்களுளமின்மினிப்புரஸி பேரனறவன் ஸூதபுக்திர ' மனிதர்களுள் நாயபோலிருக்கின்ற நீ இவ்வண்ணம் அறிந்த புருஷர்களுள் சிங்கங்களான அரசுதனை யும் அாஜுனனையும் அவமதிக்காதே பேசாமலிரு ஏன் புகழ்ந்து கொள்ளுகிரய ?' என்று கூறினான்

முபத்தாராவது அத்தியாயம்.

(கர்ணன் சலயினேநோக்கித் தனக்குப் பாகராமரிடத்தினின்றும்

ஒரு பிராம்மணரிடத்தினின்றும் சாபம்நேர்ந்ததை

எடுத்துக் கூறியது)

மஹாத்மாவும் அதிரதபுக்திரனுமான காணன் சலயனுடைய அப்பிரியமான வாரததையைக்கேட்டு உக்கத்தை யிழந்தது சலயனை நோக்கி, ' கிருஷ்ணராஜுனான்கள் எப்படிப்பட்டவர்களென்பது எனக்குத் தெரியும் சலய ! அாஜுனனுடைய தேரை ஒட்டுகின்ற கிருஷ் ணனுடைய பலததையும் பாண்டிக்குமாரனான அாஜுனனுடைய பலததையும் மஹாலதிரங்களையும் நான் இப்பொழுது உள்ளபடி அறிகிறேன் அந்த விஷயம் உனக்கு நேரில் தெரியாது சஸ்திரங் களைத் தரித்தவர்களுள் சிறந்தவர்களான அந்தக்கிருஷ்ணராஜுனா களை நான் பயமில்லாமல் எதிர்த்து யுகதம்செயவேன். பாகராம

ரிடத்தினின்றும் பிராம்மணோத்தமரிடத்தினின்றும் நோநத சாபங்
 கள இப்பொழுது எனனை அநிகமாகக துநிகநசெய்கின்றன; சலய'
 முறகாலத்தில் ஸமுந்நிரத்திலுள்ள உத்தமமான மஹேந்நிர பாவ
 தத்தில் தவஞ்செய திகொண்டிருநத பரசுராமரைக கப மாகப
 பிராமமணவேஷக்கோடி அநிகது, 'அஸ்திரங்களை யாசிககின்ற
 எனனை இப்பொழுது சிஷ்யகை ஏற்றுக்கொள்ளும்' என்று சொன்
 னனை பிராம்மணனலலாதவனான நான், பிரம்மாஸ்திரத்தைப
 பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற பேரவாவால் பொய்யாகப பிராம்
 மணனென்று சொல்லிக்கொண்டு அநத இடத்தில் வாஸஞ்செய
 தேன் ஜமககனிசுமாரரான பரசுராமரால் அநத மஹாஸ்திரமா
 னது மந்நிரந்களோடி எனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது எப்பொழுது
 அநத அஸ்திரம் என்னால் அறியப்பட்டதோ அப்பொழுது பிராம்
 மணரான மஹரிஷியானவா எனனைப்பாதது, 'யுத்தத்தில் செலவு
 கின்ற உனக்கு ஆபதது நேருமானால் அப்பொழுது இநத அஸ்திரம்
 பிரயோகிக்கத்தக்கது போ' என்று சொன்னால் சலய' பலகுன
 னககே நனமையை விருமபுகின்ற தேவராஜன விகார ரூபமுள்ள
 ஒரு புழுவினுடைய சரீரத்தில் பிரவேசித்தது எனனுடைய தொடை
 யை அடைநது குடைநதபடியால் அதிலும் எனக்கு இடைபுறறைச
 செய்தான அநதத தொடையில் தலையைவைத்து ஆராயா தூங்
 கிக்கொண்டிருக்கையில், புழுவானது என தொடையை அடைநது
 குடைநதது தொடை பிளக்கப்பட்டபடியால், என சரீரத்தினின்றும்,
 ரகதவெள்ளமானது நாரையாகப பெருகியது நான் ஆராயரிடத்தி
 லுள்ள பயத்திலால் அசைவற்றிருந்தேன் பிறகு, விழித்துக்கொண்ட
 அநதபிராம்மணா (இரத்தமபெருகுவதைக) கண்டார அவா, தை
 யத்துடன் கூடின எனனை உற்றுப்பார்த்தது, 'நீ பிராம்மணனலலை
 வேறு யா? உண்மையைச்சொல்' என்று வினவினா சலய' அவ
 ரிடத்தில் அப்பொழுது நான் ஸூதனென்றே உண்மையை உரைத
 தேன் பிறகு, மிககதவமுள்ளவரான அநதபரசுராமா எனனைப
 பாதது மனத்தில் ரோஷமிககவராகி, 'ஸூத' உன்னால் அடையப
 பட்ட இநதப பிரம்மாஸ்திரம் உன் பிரதிஜனையைக காப்பாற்றுகிற
 தருணத்தில் தோன்றாமல் போகுக உனக்கு மரணகாலத்தைத
 தவிர மற்றகாலத்திலோ உன்னிடத்திலிருக்கும் பிராம்மணனல
 லாதவனிடத்தில் வேதமந்நிரம் நிலைபெற்றிராது' என்று சபித்தார
 நோந்நிருக்கின்ற கைகலநத இநத யுத்தத்தில் இப்பொழுது எனக்கு
 அநத அஸ்திரமானது உதவிசெய்வதற்கு மிகவும் போதுமானது.

சல்ய! உக்கிரமான விலலைபுடையவனும் மிக்க பெருன்மையுள்ளவனும் பலசாலியும் பயங்கரனும் ஸடங்க்கதககாத வீராயமுடையவனும் யுத்தத்தில் ஸத்தியமான பிரதிஜனையுடையவனும் பாண்டிபுத்திரனுமான தனஞ்சயனை மிருதயுவினுடைய முகத்தை அடையும்படி நான் செய்வேன் பரசுராமரால் கொடுக்கப்படடிருக்கிற அஸ்திரத்தைத் தவிர, யுத்தத்தில் பகைவர்களை நாசம்செய்யக்கூடிய வேறொரு அஸ்திரமும் இப்போது என்னிடமிருக்கிறது. பிரதாபசாலியும் பலராலியும் அஸ்திரத்தில் பயிற்சியுள்ளவனும் உக்கிரமான விலலைபுடையவனும் அளவற்ற தேஜஸையுடையவனும் கருணம குரனும் பயங்கரனும் பகைவர்களை எதிர்த்துத் தாங்குபவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் கொல்லப்போகிறேன் அனேக பிரஜைகளை முழுக்கசெய்வதும் வேகமுள்ளதும் மனத்தினால் எண்ணமுடியாததும் ஜலங்களுக்குப்பதியும் பேரொலியிடுவதுமான கடலைக கரை தடுப்பதுபோல நான் எண்ணமுடியாத வீராயமுடையவனான அர்ஜுனனைத் தடுக்கப்போகிறேன் மனத்தினால் எண்ணமுடியாதவைகளும் மாமஸ்தானங்களையும் அறுப்பவைகளும் வீரர்களைக் கெடலலுசின்றவைகளும் நல்ல சிறகுகளையுடையவைகளுமான பாணஸமூகங்களைப் பிரயோசிக்கின்றவனும் மனுஷ்யலோகத்தில் நாண்கயிறறை இழுப்பவர்களுள் உத்தமனுமான குந்தீபுத்திரனை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போரிடப்போகிறேன் இவ்விதமான பலத்தைபுடைய நான் அதிக பலமுள்ளவனும் மஹாஸ்திரங்கையுடையவனும் கடலுக்கொப்பானவனும் எவ்விதத்தாலும் ஒருவராலும் நாடமுடியாதவனும் உக்கிரஸவரூபியும் பாணஸமூகங்கையுடையவனும் பகையரசர்களை யழிப்பவனுமான பாரதனைக் கடலைக் கரை தடுப்பதுபோலப் பாணங்களால் தடுக்கப்போகிறேன் ஸமாததனும் அஸ்திரப்பயிற்சியுள்ளவனும் உறுதியான கையையுடைய வீரர்களைவிடப் போரிடப்பவனும் துவயாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் வெண்மையான குதிரைகையுடையவனும் (பகைவர்களை) நாசஞ்செய்யவனுமான எவன் யுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களை ஜயிப்பதோ அவனுடன் எனக்கு இப்பொழுது நேரப்போகிற மிக்ககோரமான யுத்தத்தைப் பார்பயமில்லாதவனும் அகங்காரமுடையவனும் யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவனுமான பாண்டவன் மனிதர்களால் அடைதற்கரிய மஹாஸ்திரங்களாலே என்னை அடிக்ஃகப்போகிறான் அவனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரங்களால் அவமதித்து உத்தமமான பாணங்களால் அவனை யுத்தத்தில் தள்ளப்போகிறேன். ஜ்வலிக்கின்றவனும் எல்

லாததிக்குக்களையும் மிகதகபிக்கசசெயசுன்றவனும் உககிரஸவரூபியும் இருட்டை விலககுக்கின்றவனுமான சூரியனை மேகம மன்றபபபு போல, சூரியனுக்கு ஒப்பான தனஞ்சயனைப பாணங்களாலே அத்திரமமாக மூட்டப்போசிறேன புகையைக கொடியாககெகாண்டதம ஜவலிககின்றதம் தேஜஸையுடையதம் வைஸவாராயம் என்று சொல்லப்படுகிற துமான அக்னிபோன்றவனும் நரவீராகளை எரிப்பவனுமான அாஜுனனை நான் மேகமபோன்றவனாகி புத்ததததில பாணவாஷங்களால தணிகதப்போசிறேன் பாவையினாலே யே சொல்லுகின்றதம மிககககோரமானதம் அத்திரகககூமையுள்ள விஷப்பலஹள்ளதம் அகனிபினுடைய பாபாவம்போன்ற படபாவததையுடையதம கோபத்தினால் ஜவலிககின்ற நெருப்புப்போல எரிககின்றதுமான குகதீபுத்திரனான்ற ஸாபபதகைப பலலங்களால தணிககப்போகிறேன் சென்றுகொண்டிருக்கின்றதம் சிறந்த பலமுள்ளதம் அத்திரமான வீரமுள்ளதம் மிகுதியாச முறித்ததததகளஞ்சின்றதம் மிகககொடியதுமான காரணை இமயமலை நாங்குவதுபோலக கடுஞ்சினமுள்ளவனும் பகைவாகளைப பொருதவனுமான தனஞ்சயனை புத்ததததில நான் அசையாமலிருக்கதி எசாதி எதிராகதுத நாங்கப்போகிறேன் ரதமார்க்கங்களில் ஸாமாதததியமுள்ளவனும் சகதியுள்ளவனும் எப்பொழுதும் பாபபததைப பொறுப்பவனும் புத்ததததகளில் சிறந்த வீரனும் உலகத்தில எல்லா விலலாங்களுளாரும் சிறந்தவனுமான தனஞ்சயனை புத்ததததில நான் கொல்லப்போகிறேன இப்பொழுது புத்ததததில அவனுகஞ்ச சமமாகின்றபிழககின்ற வேறொரு மனிதனிருப்பதாக நான் எண்ணவில்லை இநததபபுமிமுழுமையும் எதிரதநாலும் நாங்கககூடியவனான அவனோடு இப்பொழுது நான் புத்தததததககாக எதிராகப்போகிறேன் காண்டவப்பிரஸகததில தேவதைகளுடன்கூடான எல்லாப்பிராணிகளையும் ஜபித்தது ஸவயஸாசியோடு என்னைத்தததிர உயிரைக காப்பாற்றுகின்ற வேறுவகதமனிதன அஸ்திரங்களால புத்தததஞ்செய்ய விரும்புவான் ' அாஜுனன் காவமுள்ளவன், அஸ்திரங்களில் தோச சிபுள்ளவன், நல்ல கைப்பழகமுள்ளவாகளோடு போப்புரிபவன் ; தேவஸம்பந்தம்பெற்ற அஸ்திரங்களை அறிந்தவன், வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகையுடையவன், பகைவாகளை முற்றும் அழிப்பவன். அத்திரனான அந்த அாஜுனனுடைய தலையைக கூாமையுள்ள பாணங்களாலே (அவனையுடைய) சாரத்தினின்று இப்பொழுது நான் கவரப்போகிறேன், சலய! புத்ததததில மிருதயுவையோ, அவ

க ர் ண ப ர் வ ம்.

ஸ்து ஜயததையோ முன்னிடிகுகொண்டி இநதததனஞ்சயயீ எனிராத
 துப போபுரியபபோகிறேன் இநதிரனுக்கொபபான பாண்டவனை
 ஒரு ரதகதோகி எனிராததுப போபுரியநகூடிய அபபடிபபட்ட மனி
 தன் (என்னைததவிர) வேறொருவலயிலலை எனனைக்கேட்டால்,
 யுததததில் அநதப பாண்டவனுடைய அணைமையககுறித்து அசா
 களுடைய ஸடைபில் சொல்லவன் மூககனும் மூட்டத்தியுள்ள
 வனுமான நீ அட்டஹாஸஞ செயநடு காண்கி பல்குணனுடைய
 பெருஷததை எனக்கு ஏன் ரொலலுகிராய? மிக அபபிரியத
 தைசசெயபவனும குருசயம அலபயம பொறுகா யுடையவாகளை
 அவமதிப்பவனும் பொருமைபுள்ளவனுமான உன்னைப்போன்ற
 அனைக மனிதர்களை நான் கொல்வேன் பொறுமையுடையவாகளுக்கு
 இதுகாலம் நான் பொறுக்கிறேன் பாவசசெயகையையுடையவனை
 நீ மூட்டன்போல் என்னை அவமதித்துக்கொண்டி பாண்டவனுக்க
 ளுப பிரியமான வாரததைகளைப் பொன்னாய ருஜுவான புத்தி
 யுடையவனான எனனிடத்தில் நீ எனனகாபணத்தினால் கொடிய
 மனமுள்ளவனும் மிகுந்த தீவிராகியுமாயினிட்டாய? ஏழு வாரத
 தை சொல்வதினாலே ஸனைகம் ஏற்படுகிறதன்றோ? தாயோத
 னை யுதத்ததுக்கு வநதுவிட மையால் இநதக்காலமானது கரு
 ஸவருபமுள்ளதாக நெருங்கி வருகிறது அவனுடைய காயவித்தி
 யை விருமபி எநதச சமயத்தில் கிசசயமாக ஜயமுண்டாகுமோ அநத
 ஸமயகதைத் தேடுகிறேன் அபபடியிருநதாலும் நான் பாண்ட
 வனையும் வானுதேவனையும் யுததததில் எனிராததுப போபுரிய
 போகிறேன், (இது) என்னைப்போன்றவனுடைய காயம் அல
 பாயிருப்பவன கிருஷ்ணாஜுனாகளிருவரையும் எனிராபதற்கு
 ஒருநாளும் ஆயத்தகைமாட்டான் நேசதநாலும் ஸந்தோஷப
 பிரிநதுவதாலும் பிரீதியினாலும் பகஷணத்தினாலும் கௌஷிப
 தினாலும் உடன் மகிழ்நலாலும் மிதரம் என்கிற சொல் ஏற்ப
 படுகிறது இலையெல்லாம் எனக்குத் துரியோதனனவிஷயத்தில்
 இருக்கின்றன. எனனிடத்திலுள்ள அவையெல்லாவறையும் அச
 சன அறிகிருன அழிப்பதனாலும் கட்டளைபிடுவதனாலும் இளைச்ச
 செய்வதினாலும் ஹிமஸையினாலும் பெருமூச்ச விடசசெயவதின
 லும் வாடசசெயவதாலும் சராமத்தை உண்கிபண்ணுவதினாலும்
 சோகத்தை உண்டிபண்ணுவதாலும் மிகுதியாக நாசத்தை உண்டு
 பண்ணுவதாலும் சததுரு என்கிற சொல் ஏற்படுகிறது. பெரும்

* 'ஸாபதபதம்' என்பது மூலம் 'சமுஷித சாபதனம்' எனினுமாம்.

பான்மைபாக அவையனைத்தும் உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலும் முள்ளன். ஆதலால், நான் துரியோதனனுக்காகவும் 'உன்னுடைய பிரீதிக்காகவும் புகழுக்காகவும் மனத்தின் திருபதிககாகவும் ஈசுவரனுக்காகவும் முயற்சியுடன பாண்டவனோடும் வாஸுதேவனோடும் போபுரியப்போகிறேன்' என்று உடையசெய்கையை இப்பொழுது பார சலய! நான் இப்பொழுது பாண்டவனை எதிர்த்து எவ்விதத்தாலாவது உபிரோதி விட்டபடுவேனெயாகில அநயுத்தத்தினின்று விடுபட்டவனான நான் நிரசயமாக எப்பொழுதும் யமனுக்கு அவமதிக்கத்தகாத ரூபமுள்ளவனானேன் கோபமுள்ள ஸவஸாசி எப்பொழுது பிரம்மாஸ்திரத்தை மனத்தினால் காரைக ஜபித்துக்கொண்டு பிரயோகிப்பினே அப்பொழுதும் என்னுடைய தோச சக்கரமானது பூமியில் அமுநாமலீருக்குமானால் அவன் இன்று என் னால் விடப்படமாட்டான் யுத்தத்தில் செல்வநின்ற பிரம்மஸம்பந கம்பெற்றவையுமீ தேவஸம்பநகம்பெற்றவையும மனுஷ்யஸம்பந கம்பெற்றவையுமான அஸ்திரங்களை அடித்து மதப்பெருக்குக் கொண்ட ஒருயனை வேறொரு சிறத்தயனைப்பை எதிர்ப்பதுபோல உகரமான வீரமுள்ள அாஜுனை நான் எதிர்ப்பதுபோகிறேன் சலய! காலதண்டத்தைக் கையில்கொண்ட யமனிடத்தினின்றாவது பாசத்தையுடைய வருணனிடத்தினின்றாவது சகராயுத்தையுடைய குபேரனிடத்தினின்றாவது வஜராயுத்தையுடைய தேவராஜனிடத்தினின்றாவது இன்னும் வேறுதேவதையினிடத்தினின்றாவது ஆயுத்தத்தைக் கையிற்கொண்டு கொல்லவருகின்ற சகருவிடத்தினின்றாவது நிரசயமாக நான் பயப்படமாட்டேன் என்று நீ தெரிந்தது கொள் ஆதலால், எனக்குப் பாரததனிடத்தினின்றாவது ஜனாங்க தனனிடத்தினின்றாவது பயம இல்லை எனக்கு அவ்விருவா களோடும் யுத்தநகத்தில கடுமீபோராடக்கூடப்போகின்றது. 'யுத்தநகத்தில போபுரிசினமவனும் ஒரு வீரனிடத்தினின்றும் பயத்தை அடைந்திருக்கின்றவனுமான உன் னுடைய தோசசக்கரமானது குழியில் அமுநதுக்' என்று என்னை நோக்கி ஒருபிரம்மணன் சொல்லியிருக்கிறான் யுபபடிப்பட்ட பிரம்மணனுடைய வாக்யத்தினின்றும் நான் அதிகமாகப் பயமடைகிறேன். இந்தப் பிரம்மணா கள் ஸகதுக்கங்களுக்கு அதிசூரிகளல்லவோ? ராஜனே! நான் ஒரு ஸமயத்தில், சாபாநகர சகதியுள்ள ஒரு பிரம்மணனுடைய ஹோமதேனுவின் கனறினமீது தெரியாததன்மையால் கோரஸவரூப முள்ளதும் பயங்கரமுமான அம்பைப் பிரயோகஞ்செய்துவிட்டேன்.

பிறகு, அஜாககிரகையுடனிருந்து ஹோமதேவனின் கண்ணாந்து பாணத்தாலடிக்கப்பட்ட இவிட்டது சலய! அதனால், ஜனங்களிலலாக காட்டில் ஸஞ்சரிககின்ற அநதப பிராமாணன, (எனனை கோககி) 'பாஜனே! ராகேய! இவனிடத்தில் உனனால் ஹோமதேவனின் கண்ணு கொல்லப்பட்டமையால், கீழும் பெரிநான வாகசலயத்தை அனை வாயாக பாணம் கோககடிய ஆபதகாலத்தை நீ அனை ந்திருக்கும்போது, சததுருவோடு பொடிபுகின்ற உன்னையாதத தின சகசமானது குழியில் விழப்பொகிறது ஸலித! எவ்வெளி புத்தகதலை நீ போட்டிபோகிறாயோ, எவ்வெல்ல வாயிபய்யு தாய முயற்சியை நுகொண்டிருக்கிறாயோ அவ்வெந்திவிருக்கிற தீரகம மாக யுத்தத்தில் மரணமடையப்போகிறது' என்று சொன்னால் அபொழுது நான் தீவரமான விபதககையுடைய அநதபிராம மணலோடபாநது ஸலயககு ஆயிரமபசுமாடுகையும பொருளையும ஸவாணங்களால் கண்ணு சட்டப்பட்ட அநதாய பனை கையும ஸவா ணபரஸவகனை சண்டத்தில்விக்க தானு, ராஸிகையும பெண் கையினு பழுதையுடைய நூறுநதப கையும ஸவாணபாணங களை கழுத்திலணிகதவாகளும் கண்ணு அவங்களிகடப்பட்ட வாகளு மான ஆயிரம் கன்னிகைகளையும் வாககாலபோன்ற தநதங்களளள அனைக யானைகளையும் அனைக தாஸிகையும புனை ததாலாகையும கொடுக்கிறெனென்று சொல்லிக கருணைபுரியுமபடி 'வேண்டினனை அநதப பிராம்மணேததடன் அவைகளாலும் என்னித்யததில் அனுக்கிரகம் செய்யவில்லை வெண்ணிறமுள்ள கண்களையுடைய ஆயிரத்தானு காராம்பசுகளைச கொடுததம் அநதப பிராம்ம ணேததமலிடத்தினின்று அனுக்கிரகத்தை நான பெறவில்லை 'என னுடையவைகளான மறற நநதபபொருளையும் உடககு அத்நமகச செய்கிறேன்' என்று வேண்டியும் என்னைப பிராமமணன மறுதது விட்டான் சலய! குரோதத்தினால் ஜவலிகின்ற உண்களு என் கூடிய அநதபிராம்மணன உண்ணினால் எரிககின்றவனபோல (என னைபாராதது) 'ஸலித' எனனால் எது சொல்லப்பட்டதோ அது அவ வாதே ஆகும் அது வேறுகாது பொய்யான வரனமனது நநத தியை அழிககும் அதனால், பாவததையும் அவை வேன், ஆகலால், தாமததைப பாதுகாப்பதன்பொருட்டுப் பொய்யைச சொல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை, நீ பிராம்மணனுக்குரிய கதியைக கெடுக்காதே. உனனால் பிராயச்சித்தம் செய்யப்பட்டுவிட்டது ஸலிதபுதர! ரோஷத்தையுடைய என்னால் எது சொல்லப்பட்டதோ அநத

கருஅ ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம்.

என வாககியததை உகததில் ஒருவரும் பொய்யாகச செயமுடி யாது (பயனை) நீ அடைவாயாக போ! தாமதம் செய்யாதே' என் றான். இவளிதம கொபங்கொண்டவனான அநதப பிராம்மணேதத மன என்னையபாநதது அடிக்கடி சொன்னான இநதப பிராம்மணா கள் ஸபாநகங்களை உகொடுப்பதில் தலைவர்களையே? சலய! நான அபிமானி ததநினைமும் மதுஸூதகனனி தநினைமும் பயப்பட்டுள் உதயததநினைமீது ஆணையிட்டு யான் உனகதா சொல்லுகிறேன் அநதப பிராம்மணசாபதநினைமும் நான் பயப்படுகி றேன் சலய! ஒன்றுசேர்தவர்களான அநதக கிருஷ்ணாஜ னாந ளோடு இதேபாநதம வரதுவிட்டதது இநதபநதததில் என உரி யானது ஸமசயபாநதம அநதக தவிட்டதது தேவாரணான இநதப நாம அவளிடுவாகளையும் யுததம் செயவநதம உயறுநிலை அநிச னாமசயததை அடைவான் நீ பயபடி எண்ணுகிறாய் அமநிடுக்பு பட்டமையால் எனனான இவனி கமரான அநதநாநதம உனகது உடை யுபபட்டது தேரத்தான சிவஸயபாநதில் நீ உகாநதொயநினை மென்பதை நான் அறிவேன் எனிடதநினைமும் தேரத்தகதைக கேள்' என்று கூறினான்

முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம்

(கர்ணன் சலயனைப் பாகாசத்துடன் நந்திந்தது)

மஹாராஜயே! பிறகு, பாசகாசனா அடங்குமிவனான சாதீத யன மதராஜனைத்ததிதது மறுபடியும் மறுவிடாழி கூடலானான 'சலய' என்னை விவருடடுவதற்காகப் பிதநநினை வாரதகையினால் போரில் நீ என்னைய பயமுறுத்த இயலாது இநதிரணாளிட தேவ கைகளெல்லாரும் என்னு ன போட்டிரிநதாலும் எனக்குப் பயமுண டாகாது. கோவனுடன்கூடின பாரததனிம உதவனம் பயப்படு வேன்? சலய! மஹாயுத்ததில் சுகதமரான செய்கையுள்ள நான் உன னால் பயபடித்தமுடியாதவன் நீ மறறவனை யுததததில் பயப்படுத துவதற்குச சகதிபுள்ளவன் என்று தெரிந விவொள நீசனுகுள்ள பாலம் இவ்வளவுகான ஆகையினால் தான், நீ என்னையபநிநி கடு மையாகப் பேசுகிறாய் எனனைய குணங்களைப் பேசுவதற்கு நீ சகதியறறவனானிரா' கெட்ட புத்தியுடையவனே! அதினாலே தான், அநிகமாகப் பிதநறுகிறாய் மதக! கர்ணன் பயப்படுதற்காக இவ்வலகததில் பிதநதவனல்லன் நான் பராக்கிரமததுககாகவும்

காரியத்தால் வாஸஞ்செய்தேன் அங்கு வாஸஞ்செய்ததினால் அவா
களுடைய ஒழுக்கமானது எனனால் அறியப்பட்டது (அநதபபாஹ
லீகதேசத்தில) சாகலமெனசிற நகரம் இருக்கின்றது, நிம்நகை
எனகிற நதி இருக்கின்றது, சண்டாளாகனெனகிறபாஹலீகாகள்
இருக்கின்றார்கள் அவர்களுடைய நடை மிகஇழிவானது சீலமற்ற
வாகளான அவர்கள் வெல்லம்சோகத சாராயத்தைப பாஸஞ்செய்து
விட்டு வெங்காயங்களுடன் கோமாம்ஸத்தைபும் பக்கிசுகின்றார்கள்
அநதபபாஹலீகாசன பணியாரங்களுையும் மாவையும் தினகிராகள்,
களையும் குடிக்கிறார்கள் மாதர்கள் குடியினால் மயக்கங்கொண்டு
வஸ்திரமில்லாமல் புஷ்ப சந்தனங்களையும் அணிந்து நகரத்தார்
சோகத கடைகதெருக்களிலும் நாவில்தெருக்களிலும் வெளிப்படை
யாகப்பாடுகின்றார்கள், ஆடுகின்றார்கள் குடியினால் மகங்கொண்ட
அநதபபெண்கள் கழுதை ஓட்டகம் இவற்றின் குரல்கொன்ற
அபஸவமுள்ள கானங்களோடுகூடியவர்களாகவும் புணர்ச்சியில்
கம்புருஷா அயல்புருஷா எனகிறவிவேகமில்லாதவர்களாகவும்
எல்லா விதத்தினாலும் நம இஷ்டப்படி செய்கின்றார்கள் மகத்த
தினலே வரம்புடந்தவர்களான அம்மாதர்கள் ஒருவரோடொரு
வா காமகருறிப்பான வாதத்தைகளை உரகநசொல்லுகின்றார்கள்
வராதயாகளான அநத ஸ்திரீகள் கட்டுப்பாடாதவர்களாக, 'அடி
பட்டவளே' ஒ' அடிபட்டவளே' என்றும், 'எஜமானனாடி
பட்டவளே' கணவனாடிபட்டவளே" என்றும், உரகநகூசலிட
திகொண்டு, உதஸவ தினங்களில் கூத்தாடுகின்றார்கள். காவமுள்ள
வார்களும் கூஷ்டைகளுமான அநதபபாஹலீகதேசத்து ஸ்திரீகளின்
கடுவிலிருந்தவனும் குருதேசத்தில் (வந்து) வஸித்தவனுமாகிய ஒரு
வன் அநத ஸநீநாஷாநிலலாத மனத்தான, 'பருத்த தேகமுடைய
வரும் வெண்ணிறமுடையவரும் மெல்லிய மடபளத்தையுதித்த
வனுமான அநதபபாஹலீகஸ்திரீயான வனகுருதேசவாலியானஎன்னை
யே நிராயமாத நினைதகுகொண்டு படுகதிருப்பாள நான் எப்பொ
ழுது சத்தகருவையும் மயமான அநத இராவதிபையும் நடந்து ஸவ
தேசத்தை அடைந்து பருத்தநணுகாலகளுள்ள மங்களகரிகளான
ஸ்திரீகளைப்பாப்பேன்? அநதப பாஹலீகதேசத்து ஸ்திரீகள் மனோ
சிலைபோல பிரகாசிக்கின்ற கடைககணகளுள்ளவர்கள், வெண்ணிற
முடையவர்கள், இனிமையிலலாதகுரலுடன் விளங்காமல் பேசுப
வர்கள், கம்பளியையும் தோலையும் ஆடையாகக் கொண்டவர்கள்,

* இங்ள வியாகயானத்தில வேறு பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ரோதனம் செய்பவர்கள், பிரியமான தோற்றமுள்ளவர்கள்' என்று பாடினார். பாஹ்லீகர்கள் மதங்கொண்டவர்களால், 'மிருதங்கங்கள் ஆனவர்கள் சங்கங்கள் மததளங்கள் ஆகிய இவைகளுடைய சப்தங்க னோடும் கழுதைகளோடும் ஒட்டங்கங்களோடும் கோவேறுகழுதைகளோடும் கூட, வன்னிமாங்களுக்கும் பீலுமாங்களுக்கும் மூங்கில்களுக்கும் ஆடர்ந்த காடுகளில் நல்லவழிகளில் ஸாமாரச செலவோம் மோருடன்கூடான பணியாங்களுக்கும் மாவுருண்டைகளுக்கும் சாப்பிடுவோம் மார்க்கங்களில் அதிக பலமுள்ளவர்களாகியிருக்கக்கொண்டு வருகின்ற அனேகம் வழிப்போகர்களை அடிப்போம், துணிகளைப் பிடுங்கிக்கொள்வோம்' என்று பெச்சுறாக்கள் இப்படிப்பட்ட ஸவபாஷமுடையவர்களும் வாதாங்களுக்கும் கெட்ட எண்ணங்கொண்டவாங்களுமான பாஹ்லீகரிடத்தில் விவேகமுள்ள எந்த மனிதன் ஒரு முகூர்த்தகாலம் வாஸஞ்செய்வான்? எவர்களுடைய புணயம் பாவம் இரண்டி லும் ஆழில் ஒரு பாங்குகை நீ பெறுவதிகொள்ளுகிறாயோ அந்த பாஹ்லீகர்கள் இவ்விதமான ஸவபாவமுடையவர்களென்றும் வீணான செயலையும் அவர்களென்றும் பிராமம்ணா கூறினா ஸாதுவான பிராமம்ணா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு துஷ்டாகளான பாஹ்லீகர்விஷயத்தில் மறுபடியும் உத்தரவு சொன்னார், அதைச் சொல்லுகிறேன், நீ தெரிந்தபொழுது அந்த பாஹ்லீக தேசத்தில் செல்லப் பெருகுவன சரஸ்வதத்தில் ஒரு பாங்குவி றுரவில் கங்குடி வாதயத்தை அடித்தாக்கக்கொண்டு கிருஷ்ணசதா த்சியில் எப்பொழுதும் பாடுகிறானாம். சரஸ்வதத்தில் உங்களு டைய அவ்வித கதைகளை மறுபடியும் எவ்வாறு சொல்வேன்? வெல்லக் கலந்த என்னையும் சாராயத்தையும் குடித்துக் கோமான் வத்தினால் திருபதியடைந்தவாங்களுக்கும் வெண்ணிறமுள்ள பருத்த ஸ்திரீகளோடு நன்றாக புலங்கரிக்கப்பட்டுவாங்களுக்கும் வாயகிரம்ப உள் ளிப்பூண்டை அடக்கிக்கொண்டவர்களும் அனேக விதமான ஆ மாம்ஸங்களைத் தின்னுகின்றவர்களும் சாராயத்தால் மதங்கொண்டவர்களும் பீலுவிருஷங்களடங்காத கால்டில் பாலாங்களோடும் விருத்தாங்களோடும் கூடியவர்களும், 'பனநி மாம்ஸகத்தையும் கோழி மாம் சத்தையும் கோமாம்சத்தையும் கழுதை மாம்சத்தையும் ஒட்டக மாம்சத்தையும் அவலகளையும் தினனூதவர்களின் பிறப்பானது பய னற்றது' என்று இவ்வாறுபாடுகிறவர்களும் கூசுசலிடுகிறவர்களும் மிருபவர்களுக்கே தரும் எப்படி உண்டாகும்? * எந்தக் தேசத்

* இது சியாகயானபாடத்தில்லை

திவ உக்கிராகாரன மனிதராளாலே லோகநாதனும் தேவதேவனும் ஜனாததனனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மறக்கப்பட்டு டானே அநாத தேசத்தவர்களுக்கூத தாமம் எவ்வாறு உண்டாகும்? சலய! மற ரொரு பிராம்மணன் கொள்வனவையில் நம்மைப்பாத துச்சொல்லி யதையும் மறுபடியும் மனக்களிப்புடன் உனக்கு சொல்லுகிறேன் நீ தெரிந்துகொள் பிஷு விருக்ஷங்களை நாத காடுகளும் சததரு, விபாசை, ஐராவதி, சந்திரபாகை, சிந்துவை என்கிற இந்த ஐந்து நதிகளும் ஆறுவதான விறதும் எந்தியும் ஒடுவதும் ஆரட்டாக ளென்கிற பாஹலீகாநிரூபகமான இடத்தில் மேலோர் வாஸஞ் செய்யமாட்டார் வராதபாடாகவும் தாஸமீயாகளாசவும் விதேகா களாகவும் யாரு செய்யாதவாகளாகவும் பாடகை பிழந்தவர்களாக வுமிருக்கின்ற அநாத பாஹலீகாநானைய (ஹன்ஸை) தேவர்களும் பிதிராக்களும் அவ்வாறே பிராம்மணாசனும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் நற்றறிகை பிராம்மணா ஸாதுச களுடைய ஸபையில் சொல்லியதைப்புகேள் தயையற்றவர்களான பாஹலீகாக்கள் மானினும் சாராயத்தாலும் புதுபாட்டவைகளும் நாயினால் நக்கப்பட்டவைகளும் மரக்குடங்களிலும் மண்பாண்டங்களிலும் சாப்பிடுகிறார்கள் பாஹலீகாக்கள் ஆட்பிப்பாலையும் ஓட்டகப்பாலையும் கழுதைப்பாலையும் குடிசினறாசன, யுகாப பலகளால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட வஸதாக்களையும் நின்கிறார்கள் சலய! போஜன பாத்திரங்களைக் கலந்துகொள்ளுகின்றவர்களுக்கும் அபசுதா களும் எல்லா அன்னங்களையும் புதிப்பவர்களும் எல்லாப்பாலையும் குடிப்பவர்களும் ஆரட்டாகளென்கிற பாஹலீகாக்கள் நற்றறிகை வனால் விலக்கத்தக்கவார்களென்று அறிந்துகொள் மேலும், மறரொரு பிராம்மணன் கொள்வனவையில் என்னை நோக்கிச் சொல்லிய தையும் பின்னும் உனக்கு சொல்லுகிறேன் 'யுகநாதர்தில் பாலைக்குடித்து அசுசுத ஸதலத்திலு போய் வஸித்திருந்து அவ்வாறே பூதிலயத்தில் ஸகானம் செய்ய ஒருவன் எவ்வாறு ஸவாகத்ததை அடைவான்? இந்த ஐந்து நதிகளால் மலையினின்று வெளிப்பட்டு

* 'யுகநாத மென்றும் நகரத்திலிருப்பவர்களை ஓட்டக முதலியவற்றின் பாலையும் குடிக்கிறார்கள் அசுசுதலத்தலமென்றும் நகரத்தில் வஸிப்பவர்கள் சேரத்தகாதவர்களையும் சோசிராகார புதிலயத்தில் சட்டா ராக்களுக்கும் பிராம் மணாக்களுக்கும் பொதுவாக ஒரே ராமிருக்கிறது ஆதலால், இவ்விடங்களில் முதையே டால் குடிப்பவனும் வஸிப்பவனும் ஸகானம் செய்யவரும் ஸவாக தத்தை அடையார்' என்பது பழைய உரையின் கருத்து

கின்றதும் ஆரட்டாகுகொனகிற பாஹலீகாசுனிருக்கின்றதமுமான தேசத்திலும் ஆயன் இரண்டி தினங்கள் வாஸஞ செய்கு கூடாது. விபாசை எனகிற நதியில் பாஹலீகை ஹீகமென்னும் பெண்ணுமஆணுமான இரண்டிபிசாசுசா இருக்கின்றன பாஹலீகாசு அநதப பிசாசுசுஞடைய குழகதைகா இது பிரமம ஸருஷ்டி யைசு சோந்ததன்று ஹீனஜாநியில் பிறந்தவாகான அநதப பாஹலீகாசு பறபல தாமங்களை அவ்வாறு அறிவாக்கா தீர்த்தம்தோறும் ஸஞ்சரிக்கின்றவரும் பெரிய உலகளை மேலகையாக அணிந்தவனாமான ஒரு சாக்ஷி, 'எரஸகாததையும் மாத்விஷகததையும் கரம்பததையும் நாகரீகததையும் பிரசாததையும் வீரகததையும் உனமதததேசத்தையும் வீரகளை (தேசத்தால்) ஹிரஷு வாஸம செயது விலக வேண்டி' என்று 'எரஸஞ' ஆரட்டம எனகிற அநதக தேசமும் பாஹலீகமெனகிற அநத வனமும் வஸாதி விரிசுதுவெளவீர தேசங்களும் பெருமாடானமையாக அநிகமாய கித்திககபபட்டவை

முப்பததெட்டாவது அத்தாயம்

(சல்யறுக்கும் கர்ணறுக்கும் கலகமும் தூர்யோதனன் அப்வீரவரையும் ஸமாநானம் செய்ததும்)

காமன, 'சல்ய' இநத விருதகாததததை நனகு 'எதிரிநது கொள நஷ்டம' உணக மறுபடியும் சொலவகிதேன. எனனா நனகு உணகாநியினற இநத விஷயகதை நீ ஓடே மனததுடன் ஓள முறகாததில் ஒரு பிராமமணன கமமுடைய வீட்டுக்கு விருநினைகை வந்தான அவன் அநத வீட்டிலுள்ள ஆசாததைப பாாததப பிரீநியடைந்து (எனன்பாபாத்தது) 'நான ஏகாகியாக இமய மலையினுடைய சிகரத்தால் நெடுககாலம் வாஸஞசெய்தேன. பறபல தாமங்களபரவியுள்ள அனைகதேசங்களையும் பாாததேன இநதஜனக கூள ஒரு நாமத்தோடும் மாறுபடவில்லை வேதத்தின் கரைகடந்தவா காலே சொல்லப்பட்ட நாமத்தை எல்லாபிராஜகளும் ஆசரிக்கின்ற முகளை மஹா ராஜனே! பறபல தாமங்களபரவியுள்ள தேசங்களில் ஸஞ சரித்தககொண்டிவரும் நான பாஹலீகநாடுகளில் (ஒருவிஷயம்) கேட்டுமீடன. அநதபபாஹலீகதேசத்தில் பிராமமணனாயிருநது மறுபடியும் கஷத்திரியனாகிறான வைரயனாகவும் சூதநிரனாகவும் இருக்கின்ற பாஹலீகை பிறகு நாவிதனாகிறான. நாவிதனாயிருநது மறுபடியும்

பிராம்மணனாகிறான் பிராம்மணனாயிருந்து அந்தத்தேசத்திலேயே மறுபடியும் தாஸனாகிறான். சிஷ்டாகளானபிராம்மணர்களும் திருகுலத்தில்காமசாரிகளாயிருக்கின்றவர்கள் காந்தாரர்களும் மதங்கர்களும் பாஹலீகளும் தேஜஸிலலாதவர்கள் சலய! பூமிமுழுவதும் ஸகுசரித்துவரும் நான் அந்தப்பாஹலீகேதேசத்திலே இப்படிப்பட்ட ஆசாரக் கலப்பையும் மாறாட்டத்தையும் கேட்டேன். வேறொருவன் பாஹலீகாக்களுடைய இழிவான செய்கையைப்பற்றி உலகத்தவர்க்கியததையும் உனக்கு மறுபடியும் சொல்லுகிறேன் இதைத்தெரிந்துகொள்ள அந்தப்பாஹலீகேதேசத்திலே திருடர்கள், அனுபவிக் கப்படாதவளான ஒருகண்ணிகையை ஆரட்டதேசத்தினின்று கொண்டுவந்து அநாமத்தினால் அனுபவித்தாராகா பிரகு அந்தக்கண்ணிகை அவர்களைப்பார்த்து, 'இளையப்பருவத்திலிருப்பவனும் பசுதங்களுள்ளவருமான என்னை அதாமத்தால் போகித்தீர்களாதலால் உங்களுடையவமாங்குகளில் குமாரிகள் வியபிசாரிகளாவார்களா உபாதமாகலோ! கோரமான இந்தசார்பத்தினின்று நீங்கள் விடுபட்டார்களா? என்றுசுபித்தான. ஆதலால், அந்தப்பாஹலீகநாட்டித திருடர்களுடையபாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்ற நீ எவ்வாறு தாமதகளைப் பேசுவாய்? பாஹலீகத்தைத்தெரிபமற்றத்தேசங்களில் வலிவகின்ற அஸ்தங்கங்களும் பெரும்பானமமாகத் தாமத்தை அறிகிறார்களா என்பவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸாலவர்களும் மாதஸயார்களும் கைமிசார்களும் கோஸலர்களும் காசார்களும் பெண்டிரார்களும் கள்ளகார்களும் அவ்வாறே மகதாக்களும் மஹாபாக்கியசாலிகளான சைத்யாக்களும் பாஸுவதமான தாமத்தை அறிகிறார்களா மதங்ககளையும் கப்புகளான பாஹலீகங்களையும் தவிர் மாதஸயாக்களும் கௌரவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸாலவர்களும் கைமிசம்வையிலுள்ள சிறந்தஸாதுக்களான சைத்யாக்களும் புராதனதாமத்தைப் பின்பற்றி ஜீவிக்கின்றவர்கள் சலயராஜனே! இவ்வாரூன ஸங்கதியை அறிந்த நீ எப்பொழுதும் தாமகதைகளில் மொண்டாயிருப்பாயாக நீ அந்தத்தஷ்டஜனங்களை வகிக்கிறவன், அசன, அவாக்களுடைய புண்யாவதங்களில் ஆதில் ஒருபாகத்தை நீ பெற்றுக்கொள்பவன், அல்லது, காவாமலிருப்பாயாகில் நீ அவாக்களுடைய பாவத்தைப் பெற்றுக்கொள்பவன். பிரஜைகளை வகிக்கின்ற அசன அவாக்களுடைய புண்யத்தைப்பெறுவான். நீ பிரஜைக்களுடையபாவங்களை அடைப்பவனாயிருக்கிறாய முறகாலத்திலே எல்லாததேசங்களிலும் அழிவற்ற தாமமானது பூஜிக்கப்படுமென்பொழுது பாஹலீகேதேசத்து ஜனங்களிடத்திலுள்ள தாமத்தைக்கண்டு பிரமம

சாலாகளும் கெளவாகளும் சைமிகளும் மாதவயாகளும் தாமத
 னையே அனுஸரித்துப் பிழைக்கின்றாரா (நானததினால) முநிராக
 வாகளான வ. நாட்டராகளும் சைதயாகளும் மாகதூகளும் சிஷ்டராக
 ளுடைய தாமதரை அனுஸரித்துப் பிழைக்கின்றாரா அருளியை
 முகனமையாகநிகழாண தேவர்கள் கீழ்தந்தையை அடைநகரா
 கள் தெற்குத்திநகானது பிழைக்காளானுமநல்லதாமதகளுடன் கூடின
 யாமலும சகல்களையுடனும் அலைக அஸ்பாசனை சகல்களினத வரு
 ணனை மேல்தொனைய பாகுபாகுகிமுனை பகவானுனை குடிலினும
 ஈசானும பிமமகீகவரும் பிமமமணாகணோகி வடநீசையைக்கா
 கினருக்கா இமபாடீயான தாகுஷணிகளையும் சிசாசனும் அபுடபா
 காக்கின்றது சந்தம' கன பாவதமான் து குறுபுகர்களை சகல்களினத
 தேவானைநா சகதமான் மீ சிஷ்டனுவானவா எல்லா பிசாசன
 களைபும் பாதுகாத்தார. கீசாயம மகதான இயுகிநுதினால அநிகிற
 வாசன, கோஸல்கள் பாசனவா னை அநிகிறவா கா. கெளவாகளும்
 பாசுசாலாகளும் பரதிரோலலுவகளை தெரிநதுகொளநுகிறவர்கள்,
 "கெனனாட்டா கள் முழுதும் பிசாசனதலை தெரிநதுகொளநுகிறவா
 கள் மல்லநாட்டில் வலிப்பவர்கள்" மல்லனை பிசால் விஷமவவபான
 முடையவான அசனை! பலனாகள் எல்லாம் அநிநதவாகள்
 முக்கியமாக சசுசுசுசுநம் அபுடடியே மிலைசசாகள் (சரஸ்திரவழியில்
 செல்லாமல்) துங்கள் செபதுகொண்ட பிபாட டிலேயே நிற்பவா
 கள் மதறவர்கள் நிறிநததைச சேரல்லாமல் தெரிநதுகொளநு
 திலலை பாதுகாக்கொரு குருநதுகொள மதநகர்கள் சூருவிச
 வகுப்பிலும் சேரநகவாசன' என்று கூறினான சலா! இப்படிப்பட்ட
 கீமனுமொழி கொள்க சகதவனலலை பாசினான சிறநகவனை!
 இவ்வாறு தெரிநதுகொண்டு நீ பிசாமலிரு கொடுத்த மலுகள்
 தே தொடக்கததில் உணைய புத்திராகளைநாம சேனை நொகிடு
 சேரததுக கொண்டுநிறகு வாவ-தேவனையும் அஜ-னையும்
 கொல்லப்பொசுடென' என்று சொன்னான்.

சலயன, 'காண' எதததீதேரத்தில வலிக்கினது ஜனங்களுநுக்
 தில்வருநிருக்கிறுமீயா அநக அநாதேரத்தில வ்யாநியினால் வருகது
 கிறைற மனிதர்களைக் கவாமல் விடுவிடுவதும் தனமனைவியையும்
 புத்திரனையும் விற்பதும் வழிசமாயிருக்கின்றன பிஷ்டமா அபுடபா
 முது சநிசாநையும் அநிசாநையும் எண்ணுங்காலத்தில உணனை!

* 'கௌவாகள்' என்பது, கயாகயான பாடம்
 † 'சூருவிச' என்பது வியாசரானபாடம்

யததைக் கூறவானான் 'பெரியதும் நிறைந்ததும் எண்ணமுடியாததும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் நிரம்பியதுமான உன்னுடைய இரதசேனையை ஜவலிசகின்ற கெருப்பானது உலாந்த காடடை எரிப்பதுபோலத் தனஞ்சயன் யுகத்திலுள்ள எரிசுகுங்கொண்டு வரப்போகிறான். நீ இப்பொழுது எதற்கு நிரம்பவர்களும் சிறந்தவர்களும் விமலமுக்தினை யகோபமொன்றோடு புடையவர்களும் கொந்தாமரைமலாபோன்ற கண்களை புடையவர்களும் சிறந்த இரண்டு வீரர்களையும் பிரயதனமில்லாமல் பாராக்கப்போகிறாய் அபயமுடைய எதிரிகள் எனக்கு இருக்க விஷயத்தைத் தெரிவிக்கின்றன காண! எவ்வளவு பற்றி அழககடி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாந்தியாகவுடையவனும் புத்தகத்தில் பறா வாகளைக் கொல்லுகின்றவனுமான அந்த வீரனை இப்பொழுது நீ பாராக்கப்போகிறாய் காண! புருஷஸூரேஷ்டர்களும் சிவக கண்களையுடையவர்களும் எதற்குக்களைத் துயிக்கா! செய்கின்றவர்களும் அளவுகடந்த விசுகிரமமுள்ளவர்களும் அந்த வானமேகவனை யும் அாஜுண்ணையும் இப்பொழுது பாராக்கப்போகிறாய் காண! எவனுக்குக் கொள்கலை ஸாந்தியோ, எவனுக்குக் காணா வம் வில்லோ அருளை நீ கொள்வாயாகில், நீ எங்குநடக்க அரதனுவாய் இடேகா, பெருங்காற்றானது உன்னுடைய சேனைக்கு நாயுடையதிலும் பலமா வீசுகிறது இடேகா, உன்னுடையவகொண்ட பிராணிகள் தத்துகின்றன மிருகங்கள் பயங்கரமான துக்ககை உண்டிபண்ணுகின்றன காண! மஹாகேபமாயிருப்பதும் மாயிக்க எததை உண்டு பண்ணுகின்றதுமான பயத்தைப் பார மேகம்மொன்ற தலைமில்லா முண்டமானது சூரியனைத் தடுத்தாகொண்டு நிற்கின்றது எல்லாத்திசுக்களிலும் மிருகங்களுடைய நூற்றுக்கணக்கான கூட்டங்கள் ஜவலிக்கின்ற வாலுடன் சூரியனுக்கெதிராக நின்றுகொண்டு கத்துகின்றன, பார காண! ஆயிரக்கணக்காக ஒன்றுசேர்ந்துகுகின்ற காககைகளையும் கழுத்துகளையும் பார அழகங்களகங்களான இந்தப் பக்ஷிகள் எத்தனையுடன் சூரியனை எதிராகப் பாரகின்றன. காண! வெண்மையான குதிரைகள் கட்டின உன்னுடைய மஹாதத்திலுள்ள இந்தக் கொடித்துணிகள் மிகவிளங்குகின்றன தவஜங்களும் மிகநடுங்குகின்றன பருத்த உடலுள்ளவைகளும் அதிகவேகமுள்ளவைகளும் மஹாவீரமுள்ளவைகளும் ஆகாயத்தில் கருடன்களைப்போல பறக்கின்றவைகளும் விரைவாகச் செல்லுகின்றவைகளும் குதிரைகளோபபார, காண! இந்த நிமித்தங்களால் அரசர்கள் நூறுநூறு

அம் ஆயி மாபிரமாத்வும் அடிக்கப்பட்ட நிசராயம் புரியைய மறைத்துக்
 கொண்டு துங்குட்பொருள்கள் பாடுதல்' ரங்கரங்கா, ஆன பங்கா,
 அடிக்கா மிகின்ற மிருகங்காங்கா இவற்றின் மயிர்பொடிதகலை உண்டு
 பண்ணுகின்ற நெருங்கிய நயம கேட்கிறது காண! மனிதர்கள்,
 குதிரைகள், மகதங்கள், மகதகிஷ்ணா குதிரைகள் இவைகளுடைய
 பற்பலவிதமான சபதங்களைக்கொண்ட மலர்கமலங்களுடைய நாடுணவி
 களையும் சலங்கவணிகளையும் பாணசபதங்களுக்கும் கேள் காண! பொன்
 வெள்ளிகளால் ஏழை மட்டும் வயறுகாண்களைக்கொண்டிருக்கிறபிள்ளை
 அமைக்கப்பட்டவைகளுடன் பொன்னல்லாசிய சந்திரபாதி கிமைமனா
 யும் நகரத்திரபாதி கிமைமனாவும் ஒளிபொருத்தியவைகளுடன் சிவ
 சிணிகளோடு கூடியவைகளுடன் பற்பலவாணமுள்ளவைகளுடனான இந்நக
 ராஜாணனுடைய சொடித்துணிகள் காற்றினால் நன்றாக அசைக்கப்
 பட்டி மோகநில கொடி மின்னல்களோடும் யுகத்தினை பிரகாசிக்கின்
 றன, பற்பலபிரகாசிகளான பாசுராலாங்களுடைய மகதநில நாட்
 பட்டியடிருகின்ற தணிகள்கூடான கொடிக்கள்காற்றினால் நன்
 றாக அசைக்கப்பட்டவைகளாகி, 'சுண்ணா' எனவு சபதிகின்றன
 காண! இக்கே மேலேவருக பழகியானது அகாயகதை மழ்ச்சுகொ
 ண்டிருக்கின்ற யானைகளாவும் குதிரைகளாவும் தாலாலரிதிகுக்கப்
 பட்ட புரியானது நடுங்குகின்றது அவ்வாறே மேற்குகின் முழக்கக்
 துக்கொப்பான மச்சகரங்களைக் கூடுகுகளாலுண்டாகும் சபதமா
 னது கேட்கிறது ஜயிப்பய மச்சவணம் குத்திபுகுதிர்ணம் வீரணம்
 அடிக்க எண்ணங்கொண்டு வருகின்றவணம் சிறந்த வானரத்தகைக்
 கொடியாகப் கொண வணமான மீயவணவைய பா யுத்தத்தில
 உண்வைய யானைகளையும் குதிரைகளையும் மகதகளையும் காலா
 களுடைய கூட்டங்களை யுக கொல்லுகின்ற அநக அராஜாணனுடைய
 கவஜத்தினால் உதவி காணாதிருக்கா நாடுணவியும் கேட்கிறது
 இந்நக பல்லாசியான அராஜாணன் மறுபடியும் அநக மமசபதகா
 களுக்கெழிபாடுகே கொளறு மகதகிஷ்ணா மகதவாங்களுக்கக துன்
 பகதைச் செய்கிறான்' என்றான அவ்வாறு சொல்லுகின்ற மகா
 ராஜைப்ப பாதகைக் கோபமுற்றவனான காணன், 'சலய! கோபங்
 கொண்ட மம்சாபகதங்களால் காணகூபக்கத்திலும் நன்றாக எதிரக்
 கப்பட்டிருக்கின்ற இந்நக பாதகனை மேற்கங்களால் மூடப்பட்ட
 சூரியன்போலக் காணப்படவில்லை, பா பாதகப்பாட்டவனான
 இந்நக அராஜாணன் சொகஸாசத்தில மூழ்கிவிட்டான்' என்று கூறி
 னான சலயன், 'வருணனை ஜலக்கால எவன் அடிப்பான?' எவன்

விறகினுள் யுகனியை வருகதுவான்? எவன் வாயுவைக கடடிப் பிடிப்பான்? எவன் பெருங்கடலைக குடிப்பான்? யுகத்திலுபாதத னுடையதோலவியை இருதன்மையதாக நான் எண்ணுகிறேன் ஆ ஜுனன் யுகத்தில தேவாஸுராகளாவும் ஜயிக்க ஸாத்தியப்படாத வன் அபபடிசினறி இவ்வாறான வாக்குகளாலேயே உனக்கு ஸந் தோஷமுண்டாகுமாகில் நீ அபபடிசொலவதினாலேயே மன அமைதி யுள்ளவனுயிரு பாகுகன் யுகத்தினுள் ஜயிக்க முடியாதவன். வேறுவிஷயத்தில் அசை வை ஆஜுனன் கொபிததுக்கொள்வா னேயாகில் இரண்டு கைகளாலும் புமியைத தாக்குவான், ஒருதப பிர ஜைகளை எரி கதுவிடுவான், ஸவாகுகுகினின்று தேவாளை த தளளி விடுவான் அவனை யுகக்கதில் (ஆருவனும்) ஜயிக்கமாட்டான வீரய முடையவனும் எளிதில் (யுகக்கதை) செய்பவனும் (பகைவாக்களை) அடிக்கிறவனும் கண்ட கைகளையுடையவனும் மஹாமேருவைப்போல அசைவறநிருடபவனும் சூததிபுகதிரனுமான சீமனைப்பா புருஷ ஸ்ரேஷ்டனும் சிறக்க வீரயமுள்ளவனுமான இந்தபசீமன் எப்பொழு தும் வைரகதை நின்கதுகுகொண்டி கோபமுள்ளவனாகி யுகத்தில ஜய கதை அடைவதில் விருடபமுறறு நிறுகிறான் 'காமகதை அஷ்ட டிப்பவாக எள்சிறநவனும் காமராஜனைன வாபிவதிதிபறநவனும் சகதுருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமான இந்த யுகிஷ்டிசன் யுகத்த தில் பகைவாகளால் ஸுலபமாக எதிராக தப டோபுரியதகாதவனா நிறுகிறான் புருஷஸ்ரேஷ்டாகளும் மஹாசகாகளும் அஸுவினிகேவா களுடைய சுகாராசனமான இந்த நகுலஸஹதேவாகள யுகத்தில ஜயிகமுடியாதவாகளாச நிறுகின்றார்கள மஹாவீரயமுள்ளவாகளும் யுகக்கதில் சீமனாகும் ஆஜுனனாகும் ஒப்பானவாகளும் தரெள பகிபததிராசனமான ஹவாகள யுககம் ரெயவாகளாக இதோ ஹதது மலொள்போல நிறுகின்றாசள நருஷ்டதயுமனை முதன் மையாகுக கொண்டவாகளும் வீராசனம் உகதமமான பராககிரம மனையவாகளும் ஸகயிசுகதிலை விடுபடவாகளுமான கருபத னுடைய சமாராசள இதோ நிறுகினறாகள எந்த இடத்தில் வீரா சளான கிருஷ்ணாஜுனாகள இருநகினறாகளோ, எந்த இடத்தில் ராஜாவான யுகிஷ்டிசன இருக்கிறதே அநகஇடத்தில் தாமமும் ஸகயமும இருக்கின்றன எங்கே தாமமோ அங்கே ஜயம்' என்றான் புருஷஸ்ரேஷ்டாகளான அவவிருவாகளும் இவ்வாறு ஸம்வாதம் செய துகொண்டிருக்கமுடொழுதே அநத இரண்டுசேனைகளும் கங் கையம் யமுனையும் எதிர்த்ததுபோல நன்றாக எதிர்த்தன!

நாறபதாவது அ்த்யாயம்

(துர்யோதனன் சேனையை உதீஸாவைப்படுத்தியதும், பீமன் துர்யோதனனை வென்று பிறகு யானைப்படையைக் கொன்றதும்)

பரதஸ்ரேஷ்டஸீ! பிறகு, துர்யோதனனை காண்பதும் மதபராஜனையும் அவ்வாறே மற மற மறாரதானையும் அடைந்து பின்வருமாறு கூறலானான் 'தறசெயலார நெக்திருக்கின்ற இந்தபுத்தமான்து கவலையற்று அனுஷ்டிக்கத்தக்க நாமம், உத்தமமான சேனை, காண! ஸுகமுடையவர்களான கூத்தநிரியர்கள் இப்படிப்பட்ட யுத்தத்தை அடைகிறார்கள் ராஜேய' யுத்தத்தில், சூரர்களான கூத்தநிரியர்களோடு போரென்னும் சூதாடுகின்ற சூரர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட யுத்தம் இஷ்டமாகிருக்குமோ அதையுத்தம் இத்தொடர்ந்துவிட்டது யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைக்கொன்று ஸத்ரமான பூமியை ஆளுங்கள் அல்லது, யுத்தத்தில் சத்தருக்கொல கொல்லப்பட்டு வீரமீலாகவ்களை அடைபுகள்' என்றான் துர்யோதனனுடைய அந்த வராததையைக்கேட்டு கூத்தநிரியஸ்ரேஷ்டர்கள் " நக வமிமநாதவ க்ஷேச செயதர்கள், பறபல வாதவங்களையும் முழுகினார்கள். பரதஸ்ரேஷ்டஸீ! மிக்க மனைகளிப்புற உம்மைச சோந்ததான அந்தப் படையில், துர்யோதன குமாரரான அரவததாமா " மமைசசோந்த யுத்தவீரர்களை ஸந்தோஷிக்க செயதுகொண்டு, 'எல்லாசசைனீகர்களும் பீவர்களும் பாததுககொண்டிருக்குமபொழுதே நெரில் சஸ்திரத்தைக் கீழே வைத்திருப்பவரான எனபிது தருஷ்டதபுமனனால் வீழத்தப்படடார பாத' அப்படிப்பட்ட தான அந்த தீராதததால் எனபிதாவுக்காகத் திருஷ்டதபுமனனின் கொலவாமல சைத்ததைக் கழறறமாட்டென " வகளித்ததில் பெரியபான பிதாஜனையைச் செயது பெரிநானபயனை அடைபலலுகமடவென அாஜனனை யுபபீமனைனையும் மறறும் எனன் எதாததுப பாராபிரிபவனையும் நானுக் நாசஞ்செயவேனென்பது' எனனுடைய நிசசயமான எண்ணம்' என்று கூறினான். இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பிறகு, பாதவசனைமுழுவதும் ஸந்தோஷமுள்ளதாகக் குந்தீபுத்தபர்கள் எதாதத்து அவ்வண்ணமே அதனையும் பாண்டவர்கள் எதாததார்பன பாதபய ' ஆசைப்படத்தக்க மஹாயுத்தத்தில் துத்திபதவராகது அவ மதமாய பாய போர நடந்தது கௌரவர்களுக்கும் ஸருஞாயாபருக்கும் முன்னிலையில் காலனால் யுகத்தினமுடிவில் உணடுபணணப்படும கூடியததுக கொப்பான ஜனகையமானது தோன்றிவிட்டது பிறகு, யுத்தசங்கத

திரு யுத்தம நடக்கக் ஆமமபி க்கவே, பீதவதைகளுள்ளிட எல்லாப் பிராணிகளும் யுத்தத்தில் வீரர்களுடைய கூட்டங்களைப் பாரி க்கின்ற அபவஸை ஸ்திரீகளோடு சேரநதிருந்தன யுத்தங் களிற் சாய தகைச செய்கின்றவாளுந் மி க்க ஊக முடையவாகளுமான புருஷஸூரேஷ்ட டாகளை யுத்தி ள் ஸகீ ராஷ்ட்ருளளவாஸான அபவஸை யுக் திவய கந்தங் களிலும் உத்தமமான புஷ்பங் களிலும் உறற்ப பம்பல யுத்தங் களாலும் ஆனந்தமடையசெயநாள வாயுவானது அந்தக் கெத்தங் களைத்தாங்கி வெகாணதிவ உது அந்த சி நெத்தயுத்தவீரர்களைப் பாரித்தது காந்திலை கணரு வீசப்பதிக்கின்ற யுத்தவீரர்களுயுத்தத்திலுண்ட மச த்ரிலி ஓ ஓருலாபயொருவா அலழ்ந்தாரகா டொனையி ம கநிபிநருக கிற தூயொதன்ன அவ்வாறு கைநலாத யுத்த சி ணைடை யூாமபி க்கு படவே க்கொத்தகை அட டுல க்ருஷ்ச க நிறமறவனாகிப் பிப ணைடு க்கி தூயுஷ்டி த்ரங்கக் கன்னசிறி பாணங்களைப் பி ருபாதித்த கால யுள வாயு ஏ த்ரதநிருக்கின்ற பீமகீ ணைகை துச பாலையு வ வீரணை சித்தபீஸைன வும அவஸை யு லு க்ருப யு தாடியான பி ருபிபும காணகுபகத்திலும் யானைப்படைக்கொள்க க்ன ரவாக் க்ருபுத்தல்க தாக்கள் மஹாபாஹு-பலமுள்ளவனான பீமக் ணைன வருகின்ற அந்த யானைப் பட்டையைக் கண்டு தூய்யாதனைமீது அமபுமறைநீளப் பொழிந்தான பிறகு, பலசாலியுமபாண்டிபுத்திர னுமான பீமன வஜரா யுத்ததுக்கொபடான பாணங்களை லை தூய்யாதனைப புறங்காட்டி யோடுமபடிசெய் த யானைகளை ஏ த்ரத்தான பிறகு, பாண்டவன் நெருப்புப்பொன்றவைகளும் நீராகாசசெல்லுகின்றவைகளும் வி டி டிறபூசசிகள் போன்றவைகளும் பயங்கமுமான அமபுகளால் அந்த யானைகளைப் பிடித்தான பிறகு, மஹாபலசாலிபான பீமகீஸைன கூரமையுள்ள பாணங்களால் யானைக்கூட்டங்களைப் பெருங்குற னு னது மேகங்களை சித்தநச செயலதுள்ள சித்தநிபாபிபிபிபி யுடித்த தான வெந்திரே மத்தங்களை வைகளுந் யுத்திபெரிண்ட வீரர்களால் ஏறப்பெற்றவைகளும் இருப்புல் கைகையயுட டுளவொ டு ய யும கையில்கொண்டு மேலே ஏறியிருக்கின்ற மரவுத்தாக்களால் ஸவா ணமயமான விரிப்புக்களாலும் தத்தினங்களின் பூத்த விரிப்புக்களாலும் நனருக மூடப்பட்டவைகளும் பொன்னும் வெள்ளியும்பீலால் பிரகாஸிக்கின்றவைகளும் கத்தி ஓ ணடைய ஸமூகங்ககளால் அவ்வகரிக் கப்பட்டவைகளும் அந்த யானைகள் பீமக் ணைன விரிபட்ட அமபுகளால் நாசஞ் செயப்பபட்டன சிலயானைகள் நெஞ்சம் பிள்க

கபபட்டு அவ்விரதநிலையே பூமியிலவிழுந்தன மஹா பாஜே! காது வாங்குகளால் விசிதநி மாபிருக்கிற மலைகளால் பூமி விளங்குவது போல மிகவேகமுள்ளவைகளும் பொறாடலன் ஊர்வல் மலங்கிரிக்கப பட்டவைகளும் விழுக்கின்றவைகளும்மாண யானைகளால் (யுத்த பூமி யானது) விளங்கியது மனன'யே' யானைச் சூட்டைய முருகினினது தள்ளப்பட்ட வாகனம் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களுடனாக டிடவா கனம் புண்யமசூறையா 'பீதவாகளபோன்றவாகனமான வீரர்களா லே யுத்தபூமியானது பிரகாசிக்கிறது விஸ்தை நூழுடையவனான பீமனே னனுடைய பெரிய பரிபாபுகம்போன்றவைகளும் பாகவகநிதனிலும் அகிறசாதநிதனிலும் புசுடபட்டவைகளும்மாண பஜங்களை + தண்டே ன இட பபுறமாகவும் வலப்புறமாகவும் பாணங்களை பாசியாங்குகின்ற அந்தா பீமனே னனுடைய நானொணவியையும தலகவணியையும கேட்டு யானைகள் பீமனே னனிட நதினினது உணர் பாணயாதநனிலும் பிடிக்கப்பட்டவைகளாக நான்குபக்கத்திலும் ஓடின அரக்கர்! ஸ்கரிலலாதவனுட யுத்தசாலியுமான அந்தா பீமனே னனுடைய அசசெய வகையைக் கண்டோம் மஹா பாஜே! அது ஆரகாயமாபிருத்தது

நாறபத்தோராவது அப்யாயம்.

(இரண்டு ஸேனகளும் அணிவகுத்தது)

பிறகு, காணன, ஓயற்றதும் பெரிதும் படைவாகளுடைய படைசையப் பிளக்கின்றதும் நிருஷ்டதயுமனனால் காறபுறத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான பாரததாக்களுடைய அந்தப் படைவகுப் பைப் பாரதது அதற்கின் கோஷத்தாலும் ஸிமம் காந்தினிலுண்டி குட சூசையாலும் மறபல வாகனங்களுடைய கொஷங்களாலும் பூமி யை சூடுகபர சூசையகிறவன் போல எதிர்த காசீரே னறனுடைய கரணே ஷ டரே! யுத்தத்திலுள்ள பாரததயமுள்ளவனும் படைவாகளை தந்திசு செய்பவனும் அந்நிதேஜஸையுடையவனுமான காணன, சினத தினால் துடித்துக்கொண்டு முறைப்படி எதிரணிகுத்து இந்நிரான அஸு: சேனையை அழித்ததுபோலப் பாண்டவசேனையை காசுஞ செயதான, யுதிஷ்டிரசையும் அடித்தான அவரை இடப்பக்கத் திலிருப்பவராகவும் செயதான காணனுடைய தேரினொலியினாலும் நாண் கழிந்து உரைவந்தினாலும் கடிவாளங்களை நன்றாகப்பிடிக்கும் திற மையினால் வர வருஞ்சயாகள் மிகநடுக்கமுற்றோர்கள் பாஜே! மமைச சோநச அந்த வல்லாசேனைகளும் போப்பரியும் விருப்பத்தினால் கா

ணனைக கூண்டு மிகக் மனக்களிப்பை அடைந்தன. ராஜரே! சிறகு, 'இப்பொழுது காணவரும் அரஜுணனுக்கும் இதே நோ பெரிதான யுத்தம் நடக்கப்போகிறது இப்பொழுது தூயோதன ராஜன் சததுருக்கள் கொல்லப்பட்டவரைப்போகிறான் யுத்தத்தில் இப்பொழுது காணனைக்கண்டு பலகுன்ன ஓடப்போகிறான் இப்பொழுது நாம் யுத்தத்தில் காணனையே பற்றி நினைவு, பயங்கமான அவனுடைய பாணமயமான யுத்தத்தை யுத்தரங்கத்தில் பாப்போம். வெகுநேரமாக விரும்பப்பட்ட இந்த யுத்தமானது இன்று இப்பொழுது உண்டாகப்போகிறது கோமாளனும் தேவாஸராகளுடைய யுத்தத்திற்குப்போனதுமான யுத்தத்தை இப்பொழுது பாக்கப்போகிறோம் இன்று பயங்கமான மஹாயுத்தமானது இப்பொழுது உண்டாகப்போகிறது இன்று யுத்தத்தில் இப்பொழுது ஜயம் உண்டாகப்போகிறது பிரத்தினமும் ஒருவனுக்கே ஜயமுண்டாகுமா? ராதேயன் அரஜுணனை மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறானே? இல்லையென்ற உலகத்தில் எந்தமனிதனைத்தான் ஆசைப்பற்றுகிறதில்லை' என்கிற உமமைச்சோத யுத்தராகளுடைய வாக்குகளை கேட்கப்பட்டன. குருநாதனே! கௌரவர்கள் இவ்வாறு பறபல சொற்களைச் சொல்லிக் கொண்டு ஆயிரமாயிரமாகப் படகங்களையும் தூரியங்களையும் அடித்தார்கள் பறபல விதமான பேரிந்தங்களையும் உரத்த வலிமமநாதங்களையும் முரஜங்களையும் மஹாநாதங்களையும் ஆனகங்களுடைய பேரொலிகளையும் உண்டுபண்ணினார்கள் ஐயா! யுத்தரங்கத்தை அடைந்திருக்கின்ற மனிதர்கள் கூத்தாடுகின்றவர்களாகவும் பலவாறு வெருடிகின்றவர்களாகவும் ஒருவரையொருவராயுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள் அந்த யானைகளுடைய பாதரக்ஷகர்களான காலாட்கள் காப்புறங்களிலும் படகங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்களும் சௌயமுள்ளவர்களும் சிந்தனையும் அம்புகளையும் முஸுண்டிக்கையும்தரித்தவர்களும் பிண்டிபாலங்களையும் குலங்களையும் சிறந்த சகரங்களையும் முண்டையவர்களுமாயிருந்தார்கள் கோமாள அவர்களுடைய யுத்தமானது தேவாஸராகளுடைய யுத்தத்திற்கு ஸமமாயிருந்தது" என்று கூறினான்

திருதாராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! தருஷ்டத்யுமனைனைத் தலைவனாகக் கொண்டவர்களுடைய யுத்தத்தில் வென்றவர்கள் நாயுதங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளும் தேவர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவர்களுமான எல்லாப்பாண்டவர்களையும் கொண்டு, ராதேயன் அவ்வாறு எதிர்ணி வகுத்தான் ஸஞ்சய! முஹப்படி நன்றாக அணி

வகுத்ததுகொண்டு நல்ல கவசம்பூண்டவர்களான எந்த வீரர்கள் என்னுடைய சேனைக்குப் பகை வளராமலும் பகைவர்களின் துன்பாளர்களாகவும் நின்றார்கள்? பாண்டுபுத்திரர்களும் என்னைச் சோந்தவர்களை நோக்கி எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தார்கள்? நிகர பயங்கரமான ஒரு தப பெரியபுத்தம் எவ்வாறு தொடங்கியது? காணன் யுதிஷ்டிரனை எதிர்த்துச் சென்றபொழுது பீடதஸுவானவனை எவ்விடத்திலிருந்தான்? அவனுடைய ஸம்பந்தில் யுதிஷ்டிரனை ஜயிப்பதற்கு எவ்வளவு வலமையுடையவன்? முற்காலத்தில் எவ்வளவு ஒருவனுமிருந்து கொண்டு காண்டவவளத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் ஜயித்தானே அந்த அராஜகனை மாதேயனைக் கவர்ச்சி இருந்திருக்கா விருமபுகிற வேறு எவ்வளவு எதிர்த்துப் போயிருக்கிறான்? என்று சொல்ல, ஸஞ்சயன் சொல்லுகொடுக்கினான் “அணிவகுத்ததையும், அராஜகன் எல்லா அரசர்களுக்கும் நாணக்குட்படுத்தியும் சூழ்ந்து கொண்டு ஸஞ்சரிகததையும், யுத்தம் நடந்தவிடத்தையும் கெடுதல் அரசரே! சரகவானுடைய குமாரான சிருபந்ரம் பலசாலிகளான மாகநர்களும் ஸாதவதனான நிருதவாமாவும் வளராமலும் ஆஸாபித்தகாரகள அவர்களுடைய பகைத்தின்ன்கோடியில் சகனியும் மஹாரதனும் உலகமும் பாபாபபான மட்டிகளுடன் கூடின குதிரை வீரர்களோடு அப்பொழுது பாதுகாத்தார்கள் திரும்பாதவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமாததாருமான இருபத்து நாலாயிரம் ஸமசபதகர்கள் விடடிநபூசகிகளுடைய கூட்டங்களினாலானவர்களும் பிராசங்கன்போலப் பாபகப் பயங்கரமானவர்களும் கலங்காதவர்களுமான காந்தாரர்களோடும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான மலைநாடிகளீரர்களோடும் (வயுத்ததினுடைய) இடப்பகைகதைப்பாதுகாத்தார்கள் கிருஷ்ணனையும் அராஜகனையும் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களான யவனர்களுடன் கூடின சாமீரஜர்களும் சகாசனும் உம்முடைய புத்திரர்களோடு சோந்த அவர்களுக்குப் பகைவர்களின் கோடியிலிருப்பவர்களுக்காக சகங்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் மாலாடகளுடனும் கூடின அந்த வீரர்கள் ஸூதபுத்திரனுடைய கட்டளையினால் அராஜகனையும் மஹாபலசாலியான சேசவரையும் அழைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள் பிறகு, விசித்திரமான கவசத்தையும் தோள்வளைகளையும் அணிந்தவனும் புஷ்பமாலையைத் தரித்தவனுமான காணன் ஸௌக்யகதைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு சேனையின் முன்னணியில் நின்றான சஸ்திரதாரிகளுள் உத்தமனும் வீரனுமான காணன் சகைகளும் மிக்கபர

பாபபுள்ளவாகளுமான புத்திரர்களைநி சேனையை நடத்திக் கொண்டு படைபின்முன்னிலையில் விளங்கினான் மிககடிகொளவலியுள்ள வனும் சூரியனுக்கும் அகனிகும சமமான நாந்தியையுடையவனு மான அசோகனும், மகாசூரியமுள்ள கண்களையுடையவனும் இனிய கோற்றமுள்ளவனும் சேனையால் சூழப்பட்டவனுமான சூரசாஸ னனும், பெரியயானையில் கழுதநிண்டீகேரிக் கொண்டு வயுக்கநினு டைய பின்புறத்தில் நின்றார்கள் மிகக்கைவளமுள்ளவனான அந தத தூயோகனரான ஆச்சாயநுமான குநிரைகளையுடையவாக னும் விகிதமுமான ஸன்னைமுள்ளவர்களுமான ஸீலகதாரர்களால் நாற்புறத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டவரை அநகவயுநமத்திரில் நானே கின்றான் மஹாபாஜரே ' மஹாவிநாயமுள்ளவாகளும ஸ்ரீமநாரக தவாகளுமான மகாராகளாலும் கோயாகளாலும் பாக்கப்படுகின்ற தூயோகனன் தேவாகளால் காக்கப்படுகின்ற இந்திரனடோல விளங்க ினான அஸவதகாமாவும் கொளவாகளுள் மஹாசநாகளான வீராக ளும் தேவோதி புத்தததிகரகாச செனாராகள வபொருதும மத முள்ளவைகளும் சூரர்களான நிலேசரர்களோடிகூடியவைகளுமான யானைகள் மழைபொழிந்துகொண்டிருக்கின்ற மேகங்களடோல அநதத தேவாபடையை பின்கொளநததென தவஜங்களுட னும் *வைஜயங்களுட னும் ஜவளிகளினற உத்தமமான ஜயுகங்களு டனும் ஏறியிருக்கிற மாவுநதாகளுடனும் இருக்கின்ற அகதயானைகள் மங்களுடனகூடின மலைகளடோல விளங்கின பட்டஸங்களையும கத்திகளையும தரித்தவாகளும் திருமபாதவாகளுமான சூரர்கள ஆயிர ககணக்காகச் செல்லுகின்ற யானைகளுக்கப்பாகாக்காக்களானாகள நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட குநிரைவீரர்களாலும் ததவகாலும் யானைகளாலும் அநத உத்தமவயுக்கமானது தேவாஸுரர்களைய சேனையுத்த தகவு, உபபாவிளங்கியது எற்றறிகதவகளை ஸேனா பதியினால் நன்றாக ஏறப்படுகப்பட்ட பாராஸபகயமென்கின்ற மஹாவயுக்கமானது பகைவாசுளுநதுப டயுத்தகவினை வித அகதெண்டு காததனைஞ்செய்கின்றதுபோலிருக்கது அநக மஹாவயுத்ததினு டைய இருபங்கங்களினறும் பகங்களின கோடிக்களினறும் யுத்தஞ்செய்ய விருப்பவகொண்ட சிறந்த யானைகளும் குநிரை களும் சதிகாசுளும வருஷாகாலத்தில் மேகங்களடோல வெளிப பட்டனா பிறகு, காண்க ஸேனாமுகத்திலிருக்கின்றதைப்பாதது யுதிஷ்டிரபாஜா பகைவாக்களை கொல்வனும் நிகரற்றவீரனுமான

* கொடிகள்

தனஞ்சாயனைநோங்கி, 'அரஜுன' புதுசுகூலி நாணத்தை 'எவ்வித
 தபாபட்டி'ருகின்ற மறொவ்புகுதனைதபபாபடைகவாகளுள் யபபட்ட
 யானது பசுவுகனிலோகிட பகவுகதானினேரவுகனோகிடகூடியதாகப
 பிரகாசிகுகின்றது பகவாகனோளநிரவுதபபட்டகதகிலுவநிருகநிளவு
 பெரிதான அபபட்டபபட்டிருகதரேசனோயான தகடமை அவமதிக்காத
 படியானமுறைகையை நீசெய்யவேண்டும்' எனறுசொல்லுற அரசரால
 இவ்வாறு சொல்லபபட்ட அரஜுனன், அகதவிபகநகிரபபட்டகிகா
 ண்டி அவரைபபாபகது,நீரளகைதளபபட்டசெய்யவுகிநீரே அது அப
 படியேஆகும், அது வேவளி கமாபபட்ட நல்லவித கமுளவகிரே'
 அகநகருதகககைகச ரெய்யபபட்டகிரேன் பிநகரு, பிபுனமாநகிரு
 னைடையகிசாசகைதபபட்டகான'செய்யவேண்டும்' எனறுசொல்லுற புதிஷ
 டிரா, ('அரஜுன') அவளிகமாலை நீரே'தபபட்டக கொல பீமலே
 னை அரபீயாகனகைக கொலவக ககலவ வநருஷ்டினைனையும, னை
 கேவன் சகலிசையும, சகானீகை அசநகசனீயும, னைகயரி சிரு
 தவாமாவையும, கருஷ்டகயமுனன் துரோகைபுகிசைநகயும கொல
 வக 'கிருஷ்ணருடனகரேன இராபரிய (கிரே'கைகை கரு'வளபபட்டி
 திரே'கா சிசென்'பபட்ட'னசொகது, மீ'கிருஷ்ணசினறு தபபட்டகசரஷ்டிரா
 கனையும் எதிராககட்டும் எனனைசசொககவாகனான அககஅநககீயா
 கள நம்முடைய அநத அநகபபடைகவாகனான னைமலவாசுருசெய்யபபட்டம்'
 என்று கூறினா

காமசரஜுரால இவ்வாறு சொல்லபபட்ட கனகசயன, 'அவ
 வாரே அக கிடம்' எனறு சொல்லிவிடிக கள வேளைசசொக
 கட்டலையிடபான் கரணம் வேறுமுதககை அனசகரண மலவா
 ராஜரே' கனகசயன (வேளைசின) வலபபட்டககை அநக'கதான
 மிககாஜுலமுளவ பீமலேனன இரபபட்டககை அகப'கதான னை
 யகியும சபெளபகிபுகிபாசும பபபட்டவான பபபட்டகககனருட்,
 தமமுனைய வேளைசினை கருபபட்டகி வபுகநி'வக'ய முகநகில
 நின்றாசா பபபட்டவன தனனை யவேளைசினை அநகபபடைப
 பபபட்டைய எதிரில பிராபிக துகிறகுமபபட்டசெய்து கருஷ்டகயமுனன
 யும சிசுணடியையும முனனி'கி எதிரானிவக'கதான கரு'கை'வீ'ப
 களாலும் யானகளாலும் காலா களாலும் அகககளாலும் கெருகிய
 கும கருஷ்டகயமுனனை ககலவகைககொபபட்ட தம கோசமானது
 மான பெருமபடை யானது பிரகாசிகதது' எனறுகூறினா

கள அ , ஸ்ரீ ம ஹீ ர பார த ம்.

நாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

(ஸங்க்தல யுத்தம்)

திருகராஷ்டிரன், “ஸகசய! அவ்வாறு அணிவகுக்கப்பட்ட - சேனைகள் போருக்காகக் கூடியபொழுது ஸம்சபதகர்கள் எவ்வாறு பாரதத்தை எதிர்த்தார்கள்? பாண்ட வாகனும் காணனை எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? ஒருதயுகத்தை விஸ்வராமாநசசொல நீ ஸமாத க்ஷயிருக்கிறாய யுத்தத்தில் வீராதளுடைய அிகதிமதத்தை கோ - டிம கள சிற்புகு அடையவில்லை” எனறுசொல்ல, ஸஞரயன் சொல லுக டிகா ங்கிணை

“பிறகு, காணன் பக்கவாசன்களுக்கு எதிராக நிறவினற அந கய பெரிய சேனையாசன்கள் உமமுடைய புக்கூரணைக்கு கன் மையப செயல மதர அநிரணிவ குக கால குதினை வீரகளா லும யானைகளாலும் திமயசிய தம பாஸி களாலும் தேயுகளாலும் நெருங்கிய தம கருஷி - கயுமனை நெருக்கமாகக்கொண்ட தும கோராமா யிருப்பதாமத அநகயபொருட்பாண து விளங்கிய து புறவிந் சிவந்திபாண நிறமுள்ள குதினைகளை புடையவனும் சநதிரணைக்கும் சூரியனுட தும லுபயானனைபொருநதியவனுமான அநதபபாஷ்த்தன் விலைக எனகயிலகொண்டி சரீர ததுடன் வநககாலவியோல விளங்கி ணை உகவி வீரகளோடுகூடியவாசனும் விளங்குகிறசரீரத்தை யுடையவரளுமான கரொபுதி குமாரர்கள் போரெயயக்கருதிச சந திரனை கக்ஷரதிரதரளுடைய கூப ங்கள சூழவகுதியோல பரா ஷ்த்தனை சரபுறமும் சூழகதுகொண்டார்கள் வேனைகள அணி வகுக்கப்பட்ட பிறகு ஸம்சபககர்களை ஆஜனன புத்தகங்கத்தில் பாரததும கோபநகொண்ட வகதிக காணனவரிமன்கிறவிலலை நா டெணையிசிசிம் படி செய்குகாண்டி விசைவாக எதிர்த்துசென்றான பிறகு, வெற்றியில் உறுதியான எண்ணமுள்ள ஸம்சபககர்கள் மா ணமவகையில் யுத்தயெயவதாக கிரசுபிகதுப பாரதத்தைக்கொலல ளை எதிர்த்தககாசன குதிரைக்கூப ங்களமிசுந்த தமசாலாட்களா லும யானைகளாலும் தேயுகளாலும் நெருங்கிய தும் பரக்கிரமகதிணை மீதின தும கோபமுள்ள தும தனஞசயனை எதிர்த்துச செலலுகின்ற தும் முயற்சியுள்ள தும் வேகத்தில் கடலவெள்ளத துககொப்பானது மான அநதப பெருமபாண யானது பாரததனுகிற கரையை அண்டகு உறுதியுடன் கின்றதாக்க காணப்பட்டது அநதப படையானது பாணஸமகங்களுடைய வாஷங்களால அடிகுகின்ற ஆஜனனை

வினையாக வருத்தியது மண்ணே! அந்த அாஜனனாகவே நிவாத
 கவசாந்னோடு (முறகாலதது) யுத்தம் நொந்ததுபோலவே வமசப
 தகாக்களோடு ருருங்கிய யுத்தம் நொந்தது பாரததன் பகைவா
 களுடைய சக்திகளையும் குத்துகின்றையும் மொடிசனையும் யாலோக
 னையும் காலாட்களையும் யானையினமருபுபவர்களையும் குமபுகளை
 யும் நெறகனையும் கததகனையும் கவகனையும் பாகசர்வையும்
 ஆயுதங்களோடு மீட்டில குகடாட்ட சைகனையும் பறபலன்க
 ஆயுதங்களையும் நீலகனையும் ஆயிடையி மாக வவடி டிலுண
 மாதானிலோகநதுவ்வொப்பான அநுகள மொளையாகிற பெருஞ்சுழ
 லில் யுத்த ரதம் லுழுகின்றதைக் கண்டி மமசபுநகரங்கள வக்டகா
 ஷத்வதாதி ஸிமமநாகநை வையுதகாசன யுத்த யுட்கு மண்ண
 கொப்பவெளவகி, குத்துப பசகனைய மொவைய தலபலப மொவைய
 கன முண்ணின்னில் கொன்று மயபடியும் வலபுறநக தலுய குடப
 புறநகலும் பிலையுத்தியும் மொளையுண ளும பிறகு, பாஞ்சாலம்
 கருங்கும வசுதநியாகள, கரும ஸருஞ்சயா கருங்கும மய வடபொக
 தவா களோடு அது மயங்க மானி யுத்தமநொந்தது யுத்தததலவெள
 மதகிட காண வகளுநம் மூககமுள்ள மீலையு மொடிய வகளும
 மீகம மீலையுமாளவா களுநம் மீதாமொ மொ அடி கவினறவர்களு
 மான கிருபரும சிருதவாமாமும் வடபுநதநலுண சருவகியும்
 கோவலாகளோடும காசித்தசு ததவன் மகாளாகிய மாதவயாக்மொ
 கிய காலஞ்சா களோடும மகயா களே மதம் குபா களொ மிறகதவகளா
 நுதலெனாகளோடும மொபுரிநதகாசன மாதலை கயுண்கி ளொறு
 கின்றதும் மீதகாமபநதமான் மொபுத்தை அழிப மன்ற தமவ மொளா
 க்ஷதரியாகளுக்கும் வைசயா கருங்கும குத்தக மகளுக்கும் *வ துநக
 படடதம் ஸவாககத்தைக் மொகிககலிறதம் காதுகலைய உண்கிபண
 ணுகின்றதும்மான் அந்தத்தாமயுத்தமான்.து அவர்களுக்கும் உணட
 பிறறு. பரதஸு மீரஷ்டம் பிறகு, குருவல்லுண தூவியாதனை,
 ஸ்வேஹாதராக்ளாதி கூடி ச மிறக மொளைய வி மாகவா லும மஹபுதா
 களான மதரத்தசுத்து மொகளாலும் மகககாம மீல பரண்ட வக
 ளோடும பாஞ்சாலாக்ளாடும வசுதயாக்ளாடும ஸாதயகயயாகும
 யுத்தகளததுவ மொபுரிக்கின்ற மொளைய மொளைய மகககவா விய ம
 காத்தான, காண்ணும் கூலமபுள்ள மொளையகாமல மருமடமொ வைய
 அடித்துச மிறநத ரதிகாக்கையும் நொறுகி புதிஷ்டிரையையும் அடித
 தான அவன் பணகவாகளை ஆயிரககணகநன் வாகனங்களை யும் ஆயு

* இதுமொ, மொ அந்தைமருகஞ்ச சமமமபல மொபுது மொகும்.

நகங்களையும் தேசங்களையும் உயிரினையும் இழந்தவாநவாக்சு செய்து
 ளவாகத்தோடும் சீர்த்தியோடும்சோபித்ததுத தன்னேச சேபந்தவா
 களுக்கருவந்தாதத்தை உண்குபணணிஞான மஹாபகளுன ஸூதபுத
 தான அநதபபெருமபடை யில் பிரவேசித்தது சக்தவெள்ளத்தினால்
 யுலேயே துகின்ற தம ரகதம்கிற ஜலமுள்ள தம குண்டுகூப்பட்ட
 அங்கங்களிற் பதஸுயங்களை யுடைய தம யானைகளாகிற முத்தலைகள்
 ரூபநால் தானை முடியாத தம மாமஸவகளாலும் மஜைஜகனாலும்
 செயள்ள தம சக்தவகனாகிற ஜமைகளும பெரிய தெபபங்களு
 முள்ள தமனா நத்யைப பெருகியோ ச செயதான அபகூர்' ஜக
 கங்கு வஜராயுதங்களால் அடித்ததனாலாய்ப்பட மீமங்களிபோல
 கீழே விழுமபடி செய்யபட்ட பெரிய பாலைகளால் சகந்தியானது
 வள்ளகியது மஹாராஜை' அடிபுகிற அலைகளோடும் பெருகு
 சமுலகளைக் கட்டிய தம குண்டுகளாகிற அண்பபறவைகளால் நன
 ராக்ச சூழப்பட்ட தம கவசங்களும தலைபாலைகளுமாகிற தெபபங
 களைக் கட்டிய தம எலும்புகளாகிற கறகளால் பெருங்கிய தம கைய
 யல்லாத தம சையுள்ள தம சங்கங்கள் திரதுங்கா ஜிவற்றின
 கோஷமுள்ள தம பயங்குமன தும் நானகுபக்கத்திலும் புழுதியினால்
 மூடப்பட்ட தம அந்வேகடார சேலலுகின்ற தம மனிதா க
 ளால் நானகுபக்கத்திலும் சூழப்பட்ட தம யமலுடைய பக்த
 தை குறித்த ச சேலலுகின்ற தம ஸமமரகவும் விஷமமாகவும்
 பெருகியிருகின்ற தம மஹாபயங்குமாயிருக்கின்ற தமன அரக ந்து
 யை (வீரர்கள் உண்குபணணிஞானகள்) வேந்தர்' மனிதர்களால்
 நாற்புறமும் எறியப்பட்டபருத்தமாங்களிடையமனகவல்லபுறமனி
 தர்கள் அரக ந்தியுள்ள ஜகத ஜகத்தசசுமறில் வட்ட முறரா
 ளவ பித்த ஆங்கவகு அரக மஹாநதியில் ஸூதரிகுகின்றவர்களான
 அரக யுத்த வீரர்கள் பாலைகளும மஹாபகவகளுமாகிற ட்டங்களால்
 பிளபட்டகங்களிலும் ஸூதரீம செயதான்கள் பாஜை' ஜனதிரை'
 ததவகத்தால் பூமியானது ஸமமசெய்யப்படுவது உபாலப போகுகள
 மானது சகந்தியால் எங்கும் ஸமம செய்யப்பட்டது. பாரததே'
 மனிதர்களுக்கும் குதல்களுக்கும் யானைகளுக்கும் கூடியதை
 உண்குபணணுகிற கௌசவர்களுக்கும் ஸருஞ்சயாகளுக்கும் நடந்த
 ஜிவ்வாறால் யுத்தமானது (தலாஸுயாகளுடைய புத்தத்திற்கொப
 பாகியது' எனது கூறினா

• நாற்பத்தமூன்றாவது அத்தியாயம்.

(ஸங்குலயுத்தம்)

இருதராஷ்டிராள், “ஸஞ்சய ! ஒன்றுசோநதிருகுகின்ற பாரதத் துண்டய சேனையில் துழைந்து ஜனங்களுக்கு நாசத்தை உண்டி பண்ணுகின்ற காணனி புரர வுக்கு நான்குபக்கத்திலுமரசஞ்சரித்துக் கொண்டு என்ன செய்தானென்பதை என்னஞ்ச சொல்லவாயாக. யுத்தத்தில் பாரததாகளுள் அந்த வீரர்கள் காணலோடு தீர்த்தார்களா? யுத்தித்திந்திரானை காணனி எவர்களை காசஞ்செய்த யுத்திஷ்டிரனை அடித்தான்?” என்று வினவி, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“அத்துருக்களை அடிக்கின்றவனான காணனி, ஸனிஸ்தீரர்களாக இருக்கின்ற தருஷ்டத்துமனலோ முதனமையாகுகொண்ட பாரதர்களைப்பாரத குடபாஞ்சாலாகனையும் நோக்கி விரைபலனாக எதிர்த்துச் சென்றான் எதிர்த்து விரைவாக வருகின்ற அந்த மஹாத்மாவான காணனோ வெற்றியோடு விளங்குகின்றவர்களான பாஞ்சாலர்கள் வெயிற காலத்தில் அலான்பறவைகள் தடாக்கத்தைநோக்கிச் செல்வதுபோல எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பிறகு, இருநிறத்தார் சேனைகளிலும் மனத்துக்கினிய ஆயிரங்கணக்கான சங்கங்களுடைய ஒலியும் பங்ககரமான பெரி முழக்கமும் பறபலவித பாணங்களுடைய சப்தமும் யானைகள் குதிரைகள் தோகள் ஜீவற்றின சப்தமும் வீரர்களுடைய ஸிமமகாதமும் அப்பொழுது பயங்கரமாகத் தோன்றின. பிராணிகள் அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டு, மலைகளுடனும் மரங்களுடனும் ஸமுத்திரங்களுடனும் கூடின பூமியும் காற்றும் ஊம மீகங்களும் டனும் கூடின ஆநாயமும் சூரியனோடும சந்திரனோடும நவகிரஹங்களும் நகரமும் நகரத்திலுள்ளவர்களும் கூடின மீமலும் மூட வெள்ளிப்படை யாக கலைதப்பிச் சூழ்நறனவென்று எண்ணின, அவை கருட தண்ட மடைந்தன அலட பலமுள்ள பிராணிகள் பெருமபானமையாக மாண்டன பிறகு, காணனி மிகுந்த கோபங்கொண்டவனாகி அவ திரத்தை விரைவாகப் பிரயோகித்துக்கொண்டு இரதிரன் அவஸூர ஸேனையைக்கொன்றதுபோலப் பாண்டவஸேனையைக் கொன்றான். அந்தக்காணன் பாண்டவசேனையில் புகுந்து பாணங்களைப்பிரயோகித்துப் பிரபதரர்களுள் சிறந்தவர்களான எழுபத்தேழு வீரர்களைக் கொன்றான். பிறகு, காணனி கல்ல கட்டிக்கொள்ளவைகளும் கூர்மயுள்ளவைகளும் ஊருபத்தைந்து அம்புகளாலே இருபத்தேறையுள்ளவைகளும் அம்புகளாலே இருபத்தைந்து அம்புகளாலே வீரர்களைக் கொன்றான். வீரனான காணனி ஸவாண

மயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் பாகவாகளுடைய சரீரங்களைப்
 பிளக்கின்றவைகளுமான நாராசங்களால் சேதிவீரர்களை நூலநாடுக
 ளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான் மஹாபாஜரே! அவ்வாறு
 யுத்தத்தில் மலரிதனியறக்கைக்குமேற்பட்ட காரியத்தைச் செய்கின்ற
 காண்டரூப பாஞ்சாலாக்குடைய தோக்கூட்டங்கள் நாற்புறங்களிலும்
 சூழ்ந்துகொண்டன பாரதே! பிறகு, சூரியனுடைய புதல்வ
 னும் தர்மஷ்ட னுமான காண்டரூப தாங்கமுடியாதவைகளான ஐந்துபா
 ணங்களை வலவில்பூட்டிப் பானுதேவன், சிதிரவேனன், வேணுநிகது,
 தபன்னி, சதவேனன் எனினும் ஐந்து பாஞ்சாலாக்களை யுத்தத்தில்
 கொன்றான் மஹாயுத்தத்தில் பாணங்களை வலவில்பூட்டிப் பானு
 லாக்கள் வந்தொழியப்படுகின்ற காலத்தில் பாஞ்சாலாக்குடைய பெரி
 தான ஹாஹாபாயம தென்றயது அவர்கள் கணமுடைய பொழுதிந
 துகொண்டிட ஹாஹாபாயம துகொண்டிருக்கமுடைய பூத
 ளானை மீண்டிட அவர்கள் வலவில்பூட்டிப் பாணங்களைவலவில்பூட்டிப்
 பெரியவரே! ஜயிக்குமுடியா வர்களும் புகள் புகழ்காக்குமாண்
 னவேணன், ஸந்தியவேனன் என்கிற காண்டரூப இரண்டி
 புத்திரர்களும் பிணைனில் ஆசையைவிட்டுப் பொழுதிநகர்கள்
 காண்டரூபைய பின்பற்றதை அகழிப்பவனும் மஹாபாஜரே! (காண்ட
 னுடைய) மூத்த குமாரனுமான வருஷவேனன் பின்பற்றத்
 தைய பாதுகாத்துக்கொண்டு காண்டரூப தெட்டநது சென்றான்
 தருஷ்டதபுமன்னும் ஸந்தியகியும் திரைப்பிடித்தபாக்களும் விரு
 டொதரனும் ஜனவேஜயனும் சிவனடியும் சிறந்தவீரர்களான பித்த
 ர்களும் வசந்தியர்களும் பெரியவரும் பாஞ்சாலாக்குடைய கருவஸ்து
 தெவர்களும் கவரமபூட்டவர்களான மாதவர்களும் அடிக் கின்றவ
 னான பாதேயனைக் கொல்லவருமபு நன்றாக எதிர்த்தார்கள் பசுவ
 களை கன்றாக அடிக் கின்ற இந்நக காண்டரூப அலர்கள் பாக்க
 லத்தில் மீடுங்களை மீட்கின்றது மழையைப் பொழிவதுபோல
 பறப்பவர்களான சலதிங்களை யும் அழகுடையவைகளையும் பொழிநகா
 கள். அபாஜரே! சிதாவான காண்டரூப மீட்க எண்ணியவர்களும் மரு
 அடிக் கின்றவர்களுமான காண்டரூபுகளும் மற உமமைச்சோந்த
 வீரர்களும் சததுரு வீரர்களை எதிர்த்தார்கள். ஸுஷேணன் பூருடில்
 லத்தலை பிமலன் னுடைய வலவில் யறுத்து ஏழு நாராசங்களால்
 அவனை மாட்டிவிடத்து வலிமமநாதஞ்செய்தான பிறகு, பயங்கரமான
 பாராக்கிரமமுள்ள வந்திரத்தான மீட்குதலுமான வேறுவலவில்பூட்டி
 னாண்டரூப ஸுஷேணனுடைய வலவில் வெட்டிமுறை பிமன

கோபமூண்டு காத்தனம் செய்கின்றவன்மீது மால்பு புகழ்ப்பாணங்க ளால அந்த ஸ்ரீஷேணனை அழகுதாப சூடையுள்ள அழகுதா புழுந்து மூன்று பாணங்களுவால் காண்பையும் விரைவாக அழகுதகான. (குதிரை களுடனும் ஸாரகியுடனும் ஆயுதங்களுடனும் கவலுதகடடனும் கூடின காண்புகிரைகளை ஸகய ஸேனையையும் புகழ்ப்பாணங்களு லழகுதாப பாணங்களுக்காண்டிருக்கிற ஸ ஹைநக தககனின் நடுவில் கீழே கள்விரைன் கூடிப்பாரசுகிரைகளை காண்பாடடட தம் சுகிரை களுக்கொப்பான மருகருளள தாமான அநக ஸகயஸேனையைய கலையானது, காம்பிளின்று கீழே விரைநகிருகுகிழ்ந்த காமருளப புஷ்பாப் தீமால் மங்ககாடமமான கா சியுள்ளகாரகீவை இருநகது பீமன் காண்புகிரைகளைப்பொன்று மறுபடியும் மீமைய வேக கவாகளைப்பீடிக்கான திருடா திருவமாமாடுவா கந்தைய விறகளை யும் அழகுதா அளவகையும அழகுதான தாசாஸனனை புஷ்பாறு பாணங்களுவம சகுதிரையே மருகுகாமமமான ஆயுதாணங்களுவம அழகுதா மூசன புகுகிரைகளுவாகளையும் புகுகைக கிரைகவாககா காடுகையதான், 'ஸ்ரீஷேண' மாண்பாய் எனறு சொல்லிக்கொண்டு ஆண்டுகளிககான காணன் இவனுடைய அழகுதாபாணங்களுயறுதக புஷ்பாறுபாணங்களுவால் இவனையும் அழகுதான பீமன், பிருக, நல்ல கண்களுள்ள தம்நன்றுகுகீட்டப்பட்ட மமான வேறுபாணங்ககைக கைகயிலெடுகது ஸ்ரீஷேணன்மீது பிரியோகிதகான காணன் பீமனு டைய அழகுதாபாணங்கையும காண்புகுகிரைகளை மறுபடியும் கோப மூளள காணன் புகுகிரைகளைப்பாசூசாசுககருகிபாணகவளைகொடுவம விரைபுகுகிரைகளை அழகுதாபுஷ்பாறுபாணங்களுவால் பீமனையனை அழகு தான ஸ்ரீஷேணனை பெரியகாரியகைகச ரெயய கககதம் மருகப மூரான மரு விலலை எடுகது நகலனை ஐந்தாபாணங்களுவால் இரு கை கனிவும் மார்பிலும் அழகுதான கருகிரை, பெரியகாரியகளைசரெப யபுகககையும மறுதியாபிரைபாணங்களுவமான இருபுதுபாணங்களுவால் ஸ்ரீஷேணனை அழகுதாப காண்புகுபயபுகை மூண்டிருக்கனி க கொண்டு மருக வமிமமாகஞ்செய்கான மஹாஜீரோ மஹாதனான ஸ்ரீஷேணன் அநக நகலனைப்புகது அம்புகளால் அழகுதா மூருகூடி ரபரகுகிரைகளை விலலையும் விரைவாகவெ டிடுகனை பிருக, கோபம புஷ்பாறுபாணன் நகலன் வேறுவிலலைகைகயிலெடுகது மூன்புதுபாணங களால் அழகுதகுகில் ஸ்ரீஷேணனை எதிராககது தடுகதான அராதோ சதகருவீராசனைக துன்பஞ்செய்கின்றவனான அநகநகலனை, பாண ங்களால் திகுகுகளைமூடி ஸ்ரீஷேணனுடைய ஸாரகியைக கொன்

றான், பிறகு, ஸ்ரீஷேணையம் என்ற பூணங்கூர் அடிக்கான்
 ிக்கஸ்ரீஷேணையம் மிக்கிட்டுமானிலில் என் பல்லங்கூர்
 லே என்ருக தண்டாக்கினை மிக, ஸ்ரீஷேணன் கோபம்
 மண்டவகைவே விலில்சகைபிலெடுக து கலனை அபகுபாணங்
 களாவும் ஸகைவே எழுபாணங்களாவும் அடிக்கான் ஒருவரை
 ஒருவராகம் செய்யக்கூடு அம்பகளால் விரைவாக அடிக்கூடுகொள்
 ளுகிறவர்களான வீராசநுடைய மிகக கோரமான வகையுக்கமானது
 கேவாஸுபார்களுடைய யுக்ககிறகு டைபான காரியம் ஸாக்யகி
 விருஷேஸேனை உருக்கினாகிய எழுபாணங்களால் அடிக்க மறு
 படியும் எழுபாணங்களால் அடிக்கான், கூலையுள்ள என்ரு
 பாணங்களால் அவன்ஸாரதியையும் அடிக்கான் மஹாராஜரே! விரு
 ஷேஸேனே, மஹாரகணைஸாக்யகியைக் கணுங்கள் உட்படிந்
 துள்ள அம்பினை கெறியில் அடிக்கான் மஹாராஜரே! விருஷ
 ஷேனன் பிரயோகிக்காமணக்கால் பீடிக்கப்பட்ட ஸாக்யகியான
 வன் கோபங்கொண்டான, கோபங்கொண்டி, பயங்கமானவேக
 கையும் வெளிப்படுத்தினை வீராணை ஸாக்யகி சிக்கிரமாகசிறுக
 பகினைகாபாணங்களைக் கையிலெடுக்கா விருஷேஸேனையுடைய ஸீ
 தியை என்ருபாணங்களால் கொன்று அவனுடையவிலில் ஒருப
 லதகினை தண்டாக்கிக் குகிறைகளை எழுபாணங்களால் கொன்றுசொ
 டியை ஒருபாணக்கால் நாசஞ்செய்து என்ருபாணங்களால் அவனை
 மார்பில் அடிக்கான் பிறகு, அநகவிருஷேஸேனன் கனது கோரில
 மூசசையைடந்து ஒருமுகக்காலத்தினுள் மறுபடியும் மூக்கிருந்
 தான் யுக்கத்தில் யுத்தானலை ஸாரதியையும் குகிறைகளையும் மூக்
 கையும் சொடியையும் மூத்தவளுகசெய்யாமல் மூத்தவிருஷேஸே
 னன் யுத்தானைக் கொல்லவிரும்பிக்க நத்தியையும் கோக்கையும்
 கையிலெடுக்காது அவனை எழுபாணங்களால் கொன்று விடைவாகவரு
 கின்ற விருஷேஸேனையுடைய நத்தியையும் கோக்கையும் ஸாக்ய
 கியானவன் வாராஹகாணங்களென்றிடு பகதாபாணங்களால் அடிக்க
 தான் துசாஸனே, மூக்கதைபிழருவனும் ஆயுக்கசீயிழருக்
 வனுமாகசெய்யப்பட்ட அநகவிருஷேஸேனைக்கண்டு விரைவாக
 அவனைத் தனதுகோரினமீதேறிவைத்துக்கொண்டி வேறொரு மூக்
 கையையும் படிசெய்தான் பிறகு, மஹாரகணை விருஷேஸேனன்
 வேறு மூக்கினமீதேறிக்கொண்டி எழுபாணங்களால் பாணங்களால்
 திரொளபதிக்கிராகளையும் ஐந்துபாணங்களால் யுத்தானையும் அறு
 பத்தான்குபாணங்களால் பீமேஸேனையும் ஐந்துபாணங்களால் ஸகை

தேவனையும் முப்பதுபாணங்களால் நகுலனையும் ஏழுபாணங்களால் சதானீகனையும் பத்துபாணங்களால் சிவனடியையும் தூறுபாணங்களால் நாமராஜனையும் அடித்தான ராஜேந்திரரே! ஜெந்திரரே! சிறந்த வில்லாளியான பாணபதிரன் ஓவர்கனையும் ஜயநிலவீருபமுள்ள வாகளான மறநரசிறந்தவீரர்களையும் அடித்தான பிறகு, யுத்தத்தில் ஜயிசாமுடியாடவற்றை விருஷினைன பண்ணவையின்புறத்தையுப பாதுகாத்தான ராஜேந்திரரே! தூறுபாணங்களால் யுத்தானீன ஸாரதியையும் சிறந்தானையும் சேகரிக்கும் இழந்தவர்களை மெய் மூன்றுபாணங்களால் அவை சிறந்தில் அடித்தான அந்நளாயகி சாஸ்திரத்தில் கொல்லியடி யுடைய காயல் உறைய நத்தில மறுபடி யும் ஏறிக்கொண்டு பாண்டவர்களை நிகழ யுத்தத்தையுப பாணனுடையபடையைச் சிதற அடித்தான பிறகு, காணீன, திருஷ்டதயுமன்ன பத்துபாணங்களால் மெய் மூன்றுபாணங்களால் முப்பதுபாணங்களால் யுத்தானீன ஏழுபாணங்களால் ஏழுபாணங்களால் அடித்தானீன காணீன, பீமனீன அறுபது பாணங்களால் மூன்றுபாணங்களால் ஏழுபாணங்களால் சிவனடியுபத்துபாணங்களால் வீரரான நாமராஜர தூறுபாணங்களால் அடிக்கப்பட்டான். ராஜேந்திரரே! ஜயத்திலவீருபமுள்ளவர்களை ஓவர்களை மறநரசிறந்தவீரர்களுட் மஹாயுத்தத்தில் மஹாவில்லாளியான ஸூலிகபுத்திரரே! அடித்தான சதாயுக்களை சிவந்திறவனும் வீரமான அந்நளாயகியுத்திரான ததேதோடுவந்த சிறந்தவர்களை அழகனை நல்லகாரம்பாணபத்துபத்துபாணங்களால் திருப்பியடித்தான பிறகு, ஸூலிகநகனான காணீன நல்லபுடைய வீரரானும் டாங்கியுப பாண்டிருக்க மெய்பாடு தே சிறந்த நாதிகளும் கோமுள்ளவர்களும் முயற்சிபுள்ளவர்களுட் மஹாயுத்தமான ஸூலிக, பீமனீன, நகுல தயுமன்ன, சிவன்டி, தோணபுத்திரரான ஆகியவர்களை அடிக்கிவிட்டதினால் ரதவகளை பிழந்தவர்களாக செய்தான். பாணங்களால் மூன்றுபாணங்களால் பிராணிகளையகூட்டவகையுசராயமடைந்தன மஹா பாக்கியமுள்ளவரே! அந்த யுத்தத்தில் மஹாதமாவான காணனுடைய அஸ்திரவீரயத்தையும் லாகவத்தையும் கண்டோம் அது ஆசசாயம்போலிருந்தது. அந்தக்காணன் பதப்பபுடன் பாணங்களை யெடுப்பதையும் தொடுப்பதையும் விடுப்பதையும் ஜனங்கள் காணவே இல்லை ராஜேந்திரரே! மேற்குத்திக்கில் அவனைக்கண்டு லாகவத்தினால் சிவன்குத்திக்கிலும் கண்டோம் எங்கு காணீன இருந்தானே நாங்கள் கண்டறி

யோம். மன்னரே! விட்டிறபூச்சிகளின் கூட்டங்களைப்போலத் திருக்குக்
 களைமூழிகின்றவைகளும் நான்குபக்கத்திலும் வாரியிறைக்கப்படுகின்
 றவைகளுமான அந்தக் கர்ணனுடைய பாணங்களைமாதிரும் கண்
 டோம் வேந்தரே! அப்பொழுது யுத்தவீரர்கள், எல்லாததிக்குக்
 களையும் சூரியனுடையகிரணங்களால் சூழப்படுவதுபோலக் கூமை
 யானவைகளும் நரபுருஷர்களிலும் ஆயிரமாபிரமமாக வந்து விழுகின்ற
 வைகளும் உட்படிந்தகணுக்களுள்ளவைகளுமான அந்தக்கர்ண
 னுடைய பாணங்களால் சூழப்பட்டவைகளாகக் கண்டாக்கா அந்த
 யுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடப்பட்ட ஆகாயமானது மேகங்களால்
 மூடப்பட்டதுபோலத் தோன்றியது கூமையுள்ள அம்புகளாலே
 ஸ்வர்க்கமும் ஆகாயமும் பூமியும் திருக்குக்களும் மூடப்பட்டன
 அந்த இடத்தில் ஆகாயமானது சிவந்த மேகத்தால் மூடப்பட்
 டதுபோல விளங்கியது. பிறகு, யுத்தவீரர்களின் செய்கையைச்
 செய்பவனும் அளவிடமுடியாத ஆண்மையுள்ளவனும் மஹாரத
 னும் அரசனுமான காணன் யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களைக்கொன்
 றான. விலலைக்கையிறபிடித்தது யுத்தாங்கத்தில நரத்தனஞ்செய்
 கின்றவன போன்ற கர்ணன் எவர்களால் அடிக்கப்பட்டானோ அடர்
 கள் ஒவ்வொருவரையும் மும்மூன்றாமாடங்கு அதிகமான பாணங்க
 ளால் திருப்பியடித்தான். காணன் மறுபடியும் அந்தவீரர்களை ஆயிரம்
 பாணங்களால்டித்தது ஸிம்மநாதஞ்செய்தான் பிறகு, அந்தவீரர்கள்
 குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் தவஜங்களோடும் குடைகளோ
 டிங் கூடியவர்களாக (ககாணனுக்கு) *அவகாசத்தைக்கொடுத்தார்கள்.
 காணனால் ஹிம்லிககப்படுகின்ற அந்தயுத்தவீரர்கள் காணனிடத்தி
 னின்று பயந்து பிரஜைஞையிழந்து எல்லாததிக்குக்களையும் (தங
 களுடைய சப்தத்தால்) எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு பத்துத
 திக்குக்களிலும் ஓடினார்கள் பகைவர்களை அழிப்பவனான ராதே
 யன் அந்தமஹாவிலலாளிகளை அம்புமழைகளாலே நன்றாக அடித்தது
 அரசாளுடைய படையில துன்பமில்லாமல பிரவேசித்தான். அந்த
 ராதேயன் பின்வாங்காத தேர்வீரர்களான சேதிதேசத்து வீரர்கள்
 முந்தாற்றுவரைக் கூமையுள்ள பாணங்களால் கொன்று பிறகு
 யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, தேரி
 ழந்தவர்களான அந்தச்சூரர்கள் வெறுதேர்களில ஏறிக்கொண்டு தர்ம
 ராஜனுடைய புத்திரரான யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்.
 அரசரே! பிறகு, அந்தச்சத்துருவீரர்களும் ஸாதயகியுடன்கூடின

* பின்வாங்கினரென்பது.

சுகண்டியும் ஸவாணக்கட்டுடனகூடியவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பறபல பாணங்களைப் பிரயோகித்துக் கொண்டு ராதேயனிடத்தினின்று அரசரைப் பாதுகாப்பதற்காக (அவரைச்) சூழநதுகொண்டார்கள் அவ்வாறே முயற்சியுள்ளவர்களும் பெரியவிலைக் கையிலபிடி கதவாசனமான உம்மைச்சோந்த குராகளனைவாகளும் புத்தத்தில் தடுக்கமுடியாத கர்ணனை நான்கு பக்கத்திலும் பாதுகாத்தார்கள். அப்சரே' காலுவிதமான வாததிய கோஷங்களும் தோன்றின. எதிரில் காஜிககிற குராகளுடைய விம்மலும் நாதமும் தோன்றியது பிறகு, புதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக் கொண்ட பிருதாபுத்திரர்களான பாண்டவர்களும் காணனை முதன்மையாகக் கொண்ட கௌரவர்களான நாங்களும் பயமற்றவர்களாக மீண்டும் எதிர்த்தோம்.

நாற்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

(கர்ணன் யுத்திஷ்டிரரைத் தோல்வியடையச்செய்து
பிஹாஸ்தீ செய்ததும், ஸங்க்தல யுத்தமும்.)

காணன, அநதசரேனையைப் பிளந்தது, பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் சூழப்பட்டவகை புதிஷ்டிரரை எதிர்த்தான அவன் சததுருகுகளால் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற ஆயிரகாணக்கான பறபல ஆயுதங்களை உக்கிரமான அனேகபாணங்களால் அறுத்துப் பரப்பப்பெல்லாமல் அவர்களை அடித்தான ஸுத்தபுத்திரன் அவர்களுடைய தலைகளையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அறுத்தான் அடிக்கப்பட்டவர்களான அவர்கள் பூமியில் வீழ்ந்தார்கள் மறறவர்கள் தோல்வியடைந்து விரைவாக ஓடினார்கள். மீண்டும் ஸாதயகியினால் ஏவப்பட்டவர்களும் காலாட்களுமான திராவிடர்களும் ஆந்திரர்களும் சிஷாநாகளும் புத்தத்தில் காணனைக் கொலை விரும்பி எதிர்த்தோடினார்கள் காணனுடைய அம்புகளால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவர்களான அவர்கள் கைகளையும் தலைப்பாக்கையையும் இழந்தவர்களாக வெட்டித்தள்ளப்பட்ட ஸாலவனம்போல ஒரே ஸமயத்தில் பூமியில் விழுந்தார்கள். இவ்வாறாக புத்தத்தில் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் புத்தங்கள் கொல்லப்பட்டவர்களாகித் தேகங்களால் பூமியை அடைந்தார்கள், புகழினால் திக்கங்களையும் நிரப்பினார்கள் பிறகு, புத்தத்தில் கோபன்கொண்ட அந்த

கன்போன்ற சூரியகுமாரனான காண்ணைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும், வியாதியை மந்திரசங்கனும் ஓளஷதங்கனும் நடுபபதுபோலத தடுத்தார்கள். அந்தக் காணன் அவர்களை கங்குக அடித்து மந்திரசங்க னாலும் ஓஷதிகளாலும் செய்யப்பட்ட பரிசுசநதைமீறி அடங்காமல மேலிடுகின்றவியா நடுபோல மறுபடி யுமே யுதிஷ்டிரை எதிர்த்துள்ள அவன் அரசரை காப்பதில் போரவறுடைபவாகளான பாண்ட வர்களாலும் பாஞ்சாலர்களாலும் கேசபர்களாலும் ததிககப்பட்டு, ம்ருகயு பிசம்மனி நகுக்களை மீறிச்செல்லரை சங்குநிறறவனான விபால, அவர்களை மீறிச்செல்லவற்றகுச சகதியற்றவனான பிறகு, யுதிஷ்டிரா பிரதானர்களான அந்த யுகநவீரர்களால் கடுக்கப்பட்டு ஸமீ பத்திவிருக்கின்ற வீரனான காண்ணை கண்டி பாணங்களால் அடித்தாரா ட்டிமினால குத்தப்பட்ட யானபோல பாந்தருடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட காணன் ஓளஷ்சாத்நிருநின்ற வீரர்களை நன்றாக அடித்து யுதிஷ்டிரையே பீடித்தான். பிறகு, யுதிஷ்டிரா கோபத்து னால் கண்களா நன்றாக சிவந்தா த நருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவ னும் ஜபிப்பவர்களுள் சிறந்தவனுமான காணனை அடைந்த, 'காண! காண! வீண் கோகமுள்ளவனே! ஸூதபுத்திர! எனவார்த்தை யைக கேள் புத்தததில் பலசாலியான பல ஓளஷ்டிரி அப்பொழுதும் போட்டிபோடுகிறாய் தாயோ தனனுடைய அபிபிராயத்தில் நில் பெற்றவனாக எங்களை நித்தியம் ஹிமலி ந்ருயாதலால், உனக்குள்ள பல்லம், வீரயம், பாண்டவர்களிடத்துள்ள பகைமைஆகிய எல்லா வறறையும் இப்பொழுது மிகக் ஆண்மையைக் கைக்கொண்டு காட்டு. மஹாயுதநத்தன் உனக்கு புத்தநத்திலிருக்கின்ற பரததைப்பா னான இப்பொழுது போக்குவன்' என்று சொன்னார். மஹாபாஜதீர் பாண்டிபுத்திரா அப்பொழுது காணனைப்பார்த்து இவ்வாறுசொல்லி விட்டு ஸவர்ணமயமான புஷ்பங்களுள்ளவைகளும உருக்கிறுறசெய்த வையுமான பத்துபாணங்களால் அவனை அடித்தாரா பாரததீர் பகை வர்களை அடக்குபவனும் சிறந்த வில்லாளியுமான ஸூதபுத்திரான அட டுறாஸஞ்செய்கின்றவனபோலப் பத்துவதஸ்ரத்தங்களால் அவரைத் திருபடியடித்தான். ஸூதபுத்திரனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தப் பாண்ட வமீரர் அவுஷ்யஞ்சயது ஹவஸ்துல அகனி ஜவலிப்பது போலக் கோபத்துனால் ஜவலித்தார். ஜவால்ககூட்டங்களால் சூழப் பட்ட யுதிஷ்டிரா ஜருடைய ச்தகமானது யுகாந்தகாலத்தில் எரிக்க எண்ணங்கொண்ட பரளயகாலநெருப்பினுடைய வேற்றா உருவம் போலக் காணப்பட்டது பிறகு, யுதிஷ்டிரா நிகர்பெரிதாயிருப்ப

தும் பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்ட நுமான வல்லில நானுனி யெழும்பிக் கூமைபுள்ள தும் மலைகளையும் பிளகருநகுறக்கடபுள்ள து மான ஸ்ரீ அம்மை (அநதவில்லில்) பூட்டி எய்தா பிறகு, பாஜான புதிஷ்டிரா ஸூ, நகுநிரனை சொல்லிய விருபதமுறை வரை வுடன யமதலாடத்தகி டாபான ஸ்ரீ அம்பை நனருக் இழுந்தப பிரயோயி, ஏதா வேமனை யபுதிஷ்டிரா ஸூ விடபடதும் ஸூடி வஜராயுதம் இவற்றன் சபதமுறை டாபான சபதமுள்ள துமான அநதபாணமான த மஹாசதனுக் காணருடைய ஸூடிலிளாபபுறத தில் விரைவாக நுழைத்த நகுந புடிசினால் பீடிக்கப்பட்ட பிங்க புஜபலமுள்ள அநதக காணான் தெசத்தளாசியவை நகு விலலை நழுவிவிட்டு நடுக்கமுறறு மூர்சை அநததான காணன் உயி ரை இழந்தவன்போலப பராஜைஞ்சைய நுழந்தவஞ்சை சவய னுகரு எதிராக வழுந்தான புநுஷ்டிராஜரும் பாராததுகரு நனமையை செய்யும் எண்ணத்தமுறை காணன் மறுபடியும் அடிக்கல்லில் பிறகு நிறம்மாநிரிநுக்கிவந்த முக்கந்தபுடையவனும தன்பமுறறவானுய அவளித கலமைய அடா கருநகுகின்றவனு மான் காணனைகண்டு பெரிபான தாரததராஷ்டிரானுடைய படை முழுவுடைய ஹாஹாகாநா கொண்ட த மஹாஜைரீர! ராஜாவி னுடைய பாரகிரமதகேதசாண்டி பாண்டவர்களுள் விமமநாதக களும் கொடியரித்தலகளும் அவவாற 'கலகல்' வென்னும சபதக ருளும உதாவற்றன் 'மொடிய பராபயிடமுள்ள ராசுதயன் சிறறு வேதத்துக்குள் ப்ராஜைஞ்சையடைந்த அசசை அழாபதனபொ ருடிகி மன உதா ஸூந்தமுறை அளவி முடியாத பராகவரம முள்ள அநதககாணன் ஸூவலாத்தல அலங்கரிக்கப்பட்ட தும் வவற்ற யைக் கொடுக்கக்கூடியதும் பெரிதுமான வல்லில நானுனி எழுப பிக் கூமைபுள்ள பாணங்கலாப பாண்டவாமீது இறைத்தான. பிறகு, மஹா தமாவான புதிஷ்டிராருடைய சபதா க்ஷகாகளான சநதிர தேவன் தண்டதாரன் என்கிற ஸூசண்கி பாருசால் வீரர்களையும் புத தத்தல் ஸூசண்கி க்ஷ ராக்கால கொள்ளான பரதமே! புநதத்தில் சிறநத வீரர்களான அவ்விருவரும சநதிரானுடைய ஸமீபத்தில் புனா வஸு சக்ஷத்திரங்காபோலத தாமராஜருடைய சததநிறகு ஸமீபத த்தல் பிரகாசித்தாராசா. யுபகதி மறுபடியும் காணன் முடபடது பாணங்கலால் அடித்தாள். ஸூவலா ஸூயும் ஸூயும் ஸூயும் மும்முன்னு பாணங்கலால் அடித்தா பு. ஷ்டிரா சவயீரக தொண் ணூறு பாணங்கலால் வும் ஸூ நடுக்கி ஸூவலாபுதமுள்ள பாணங்

களாலும் அவனுக்கு ஶக்ஷகர்களான அவவீரர்களை மும்மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தாரா. அரசரே! பிறகு, அந்நிரதபுத்திரான காணன் உரககச்சிரித்துக் கூமைபுள்ள அறுபதுபாணங்களால் யுதிஷ்டிரரை அடித்து யுத்தத்தில் அப்பொழுது வலிமநாதரு செய்தான். பிறகு, பாண்டவர்களைச் சாந்த சிறந்த வீரர்கள் கோபங்கொண்டு யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்கருதிக் காணனை அம்புகளால் அடித்தார்கள் ஸாதயகி, சேகிதானன், யுயுதஸு, பாண்டியன், தருஷ்டத்யுமனன், சிகண்டி, தௌபதி புத்திரர்கள், பிரபதரகர்கள், நகுல ஸஹதேவர்கள், பீமஸேனன், சிசுபாலனுடைய குமாரன், காருசர்கள், மிருநதருக்கினற மாதஸயர்கள், கேகயர்கள், காசிதேசத்து வீரர்கள், கோஸலர்கள் ஆகிய இரதவீரர்கள் விரைவுடன் வஸுஷேணனை அடித்தார்கள். பாஞ்சாலயானான ஜனமேஜயனும் காணனைப்பாணங்களாலும் வரஹகாணங்களாலும் நாசங்களாலும் நாஸ்கங்களாலும் கூமைபுள்ள அம்புகளாலும் வதஸதந்தங்களாலும் சீபாலங்களாலும் ஶக்ஷுப்பரங்களாலும் சடகாமுகங்களாலும் அடித்தான் ஜனமேஜயன் உக்கிரர்களும் நானாவிதமான ஆயுதங்கையுடையவாளுமான ரதிகார்களோடும் யானை வீரர்களோடும் குதிரை வீரர்களோடும் காந்திரபக்கத்திலும் காணனைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் எதிர்த்துவந்தான். பாண்டவாளுடைய சிறந்த வீரர்களால் நனகு எதிராகப்பட்டவனும், கூமைபுள்ளவைகளும் கோமானவைகளும் அவரவா பெயர்களால் அடையாள மிடப்பட்டவைகளான அம்புகளாலே மூடப்படுகின்றவனுமான அந்தக் காணனை அஸுரர்களால் சூழப்படுகின்ற மஹரதிரனபோல யுத்தத்தில் சற்றேனும் அசையவில்லை. பரதஸுரஷ்டிர! பிறகு, அளவீட்டுமுடியாத பலமுள்ள சூரியகுமாரனான காணனை மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலா இருபத்தொருவரையும் சிறந்தவர்களான சேத்ரிவீரர் பதினமரையும் அப்பொழுது கொன்றான் பெரியவரே! நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட ஆயுதக் கணக்கான அந்தக் காணனுடைய பாணங்கள் விட்டிற புச்சிக்களுடைய கூட்டங்களினால் எல்லாத் தீக்ருக்களிலும் காணப்பட்டன. காணனுடைய பெயரினால் அடையாள மிடப்பட்டவைகளுடைய ஸவாணமயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் ஶனாகத்தீட்டப்பட்டவைகளான பாணங்கள், மனிதர்கள் குதிரைகள் ஆவற்றின் பரங்களைப் பிளந்துகொண்டு நாட்டறத்திலும் பூமியில் வீழ்ந்தன. யுத்தகளத்தில் அப்பொழுது காணன் நகுலனாலே சிறந்த வாகிய வீரர்களும் எல்லா ஸருஞ்சயர்களும்

நாறுநாறுகக்கொல்லப்பட்டார்கள் காணனுடைய பாணங்களால் (ஆகாயம்) நன்றாக மறைக்கப்படவே, மிகுந்த இருள் தோன்றியது. பிறகு, பசைவர்களுடையதும் தனனுடையதுமான ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை கூடித்திரியர்களுடைய பயங்கரமாக ஏறபட்டிருக்கின்ற அந்த இருட்டில் மிக்க கைவலிமையுள்ள காணன் அநேக கூடித்திரியர்களை எரித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தான் பிறகு, பாணங்களாகிற மஹாஜ்வாலைகளுடன் கூடியதும் வீரயமாற்றி சூகையுள்ளதுமான காணனாகிற நெருப்பானது பாண்டவர்களாகிற நாட்டை எரித்துக்கொண்டு யுகத்தகில் அழகாக காற்றழகரினும் ஸஞ்சரித்தது மஹாராஜே! பிறகு, அந்தது பாண் வர்களைச் சேர்ந்த மஹாரதர்களும் எல்லா வருஞ்சாயர்களும் நூறுநூறுகளும் ஆயிர மாயிரமாகவும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக் கொண்டு மஹாவிலலாளியான கர்ணனை நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் மஹாவிலலாளியான அந்தக் காணன் மஹா பலசாலிகளான வீரர்களுடைய மஹாஸ்திரங்களைத் தடுத்தது அட்ட ஹாலுஞ் செய்து அரசரான யுதிஷ்டிரருடைய விலலை வெட்டினான். பிறகு, காணன் ஒரு நிமிஷத்துக்குள் படிக்கணக்களுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களை வந்தானஞ்செய்து கூடாமையுள்ள அவ்வாயுடைய யுகத்தகில யுதிஷ்டிர ராஜருடைய கவரத்தை உடைத்தான். பொன்னை வேலைசெய்யப்பட்டதும் இரத்தினங்களால் சித்திரிப்பப்பட்டதும் விழுக்கின்றதுமான அந்தக் கவரமானது காற்றினால் கப்பட்டுச் சூரியனோடு சேர்ந்திருக்கிற மின்னலுள்ள யேகம்போல விளங்கியது யுதிஷ்டிர ராஜருடைய அங்கத்தினின்றும் நழுவினதும் விசித்திரமான இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தக்கவசமானது இரவில் மேகமில்லாத ஆகாயம்போல விளங்கியது புருஷ ஸரேஷ்டரே! பாணங்களால் கவசம் பிளக்கப்பட்டவரும் தகத்ததினால் நன்கு நனைக்கப்பட்டவருமான யுதிஷ்டிரா உதிககின்ற சூரியன்போலப் பிரகாசித்தார். பாணங்களால் எல்லா அங்கங்களும் நிறைக்கப்பட்டவரும் கவசம் உடைக்கப்பட்டவருமான அந்த யுதிஷ்டிரா யுகத்தகில் கூடித்திரிய காமத்தைக் கைக்கொண்டு விம்மலாதது செய்தாரா பாண்டவா யுகத்தகில் பரபரப்புள்ளவராக நெடுநேரம் காஜித்து ஜவலிக்கின்ற வஜராயுகம் போலிருக்கின்ற சகதியை வேகத்துடன் பிரயோகித்தாரா ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்றது போலுள்ள அந்தச் சகதியை விரைவாகச் செல்லுகின்ற ஏழு பலலங்களாலே ராதேயன் தண்டாக்கினான். அந்தச் சகதியானது

யுத்தத்தில் சிதறிவிட்டது சுறுசுறுப்புடன் காயத்தைச் செய்பவரான யுகிஷ்டிதார கானகூ கோமலங்கனாலே காணனை மாட்டிலும் இரண்டு சைகனிவம நெற்றியிலும் அடிநகு ஸநகோஷகதாலே விம்மலாதசெயநா வெளிசிலவெருகுகின்ற இரத்தக துடன் கூடின காணன் சோபமுள்ள ஸாயப்பிடோலு பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு ஒன்பது பாணங்கனாலே யுகிஷ்டிந்ருவைய ஸாரதியான 'பாஷ்டியை அடிக்கான், உராரான யுகிஷ்டிந்ருவைய நவஜகையும வெட்டிணை; அந்த யுகிஷ்டிதாரைய புறமுடியு பாணங்கனால அடிநகான், அவருவைய இரண்டு அம்புகதானிகளையும் உடைக்கான், யுகித்தையும் பாணங்கனாலவாக விட்டிடுகிற பாஷ்டி' இந்நு ஸமயதசில பாண்டவர்களைச் சோநக சூராகனான மஹாரதர்களார தேயன்மீது அம்புமழைமீதுப் பொழிக்காகாகா. மஹாராஜரே! ஸாகயகிழும் சிசுண்டியும் பகைவாசியை நாசந செய்பவளுனை காணன் மீது நெடுபகைநகது பாணங்கனையும் ஓனாபதுபாணங்கனையும் வாஷிக்காகான அராரே! சிறந, காணன் சோபங்கொண்டு ஜநதுபாணங்கனாலும் வேறு மனறுசிலீடுகங்கனாலும் யுகித்தத்தில் ஸாகயகியை அடிக்கான வான் அநகச சைனையனுடைய வலகையை மூன்று பாணங்கனாலும் உட்கவையைய படுகுறுபாணங்கனாலும் அவனுடைய ஸாசியை வழுபாணங்கனாலும் அடிக்கான, சிறந, உன்மையுள்ள காணக, அம்புகனாலே அவனுடைய காணக சுகிரைகளையும் சீக்கிரம் மடனைய உட்கிடு அனுப்பினான். சிறந, மஹாரதனை காணன் வேறொரு பலலகதினாலே விலலையறுதகுந தலைப்பாணகபுடன் கூடின ஸாரதியினைய தலையைச் சீரகதினினறு கவாநகான குகிரைநம ஸாரதியும் கொல்லப்பட்ட ரகதினும் வீறுநின்றுகின்ற அநகச சைனையனை காணன்மீது வெநீராயகதினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு சகதியாயுத்ததைய படுதியாகிநகான பாஷ்டி' விலலானிகளான சிறநகவளுனைகாணன் வழுநிறை அநகசுகதியை உட்கிடு இரண்டாகத துண்டாசுகி அவாகனையவரையும் எந்நாத்தான அளவிடறாரிய பலமுள்ள காணன் சிறந மஹாரதர்களான அநகப பாண்டவர்களைக் காலமயுள்ள பாணங்கனால் பபிறியினாலும் பலகதினாலும் தித்தான. பாநாடகதினான காணன் விம்மலானது அவாரநு கானோப சீடிப்பாஷ்டிபாலு பாணங்கனால அவாகனோப சீடிநகது படிநக கலுக்ககளுள்ள அம்புகளால் தாம்

* 'பாஷ்டி, எனபது வியாககியான பாடம்

ராஜரைத துன்பமுறும்படிசெய்து கூர்மையான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு அவருக்கெதிரில் வந்தான். பிறகு, குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்ட தர்மபுத்திரர் மனம்நொந்து கர்ணனுக்கெதிரில் நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவராகி விலகிச்சென்றார் அரசரே! காணன் பாண்டிபுத்திரரான அந்தயுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்று நிந்திக்கின்றவன்போல உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு பாண்டவரைப் பார்த்தது, 'நற்குலத்திலபிறந்து க்ஷத்திரிய தர்மத்தில நிலைபெற்றவன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் பகைவர்களை விட்டு விலகுவான்? மஹாயுத்தத்தில் உயிரைக்காப்பாற்றிக்கொள நீ க்ஷத்திரிய தாமங்கனில ஸாமர்த்தியமற்றவனென்பது எனனுடைய எண்ணம் பிராமணனுக்குப் பலத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய வேதாததியயனத்திலும் யஜ்ஞகர்மத்திலும் நீ பற்றுள்ளவன். குந்திபுத்திர! நீ யுத்தஞ்செய்யாதே. வீரர்களை அணுகாதே. இவ்வாறு அபிரியததைப் பேசாதே. நீ யுத்தத்தை நாடாதே. ஐய! மறறவர்களைச் சொல்லலாம் என்னைப்போன்றவர்கள் சொல்லத்தக்கவாகளல்லா. யுத்தத்தில் என்னைப்போன்றவர்களைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நீ இதனையும் மறறதையும். அடைவாய். குந்திபுத்திர! உன்னுடைய வீட்டுக்குப்போ. அல்லது, எவ்விடத்திலகிருஷ்ணாஜுனர்களிருக்கிறார்களோ அங்கேபோ. ராஜனே! காணன் எவ்விதத்தினாலும் யுத்தத்தில் உன்னைக்கொல்ல மாட்டான்' என்றுசொன்னான். புருஷர்களுள் சிறந்தவனும் மஹாரதனுமான காணன் குந்திதேவிக்ஞா கொடுத்திருக்கிற வரத்தைநினைத்து, வதமடைய வேண்டிய நிலைமையைடைந்திருக்கின்ற தாமராஜரைக் கொல்லவில்லை. பிறகு, மஹாபலசாலியான காணன் இவ்வாறுசொல்லி யுதிஷ்டிரரை விட்டுவிட்டு வஜரபாணியான இந்திரன் அஸுரவேனையைக் கொல்லவதுபோலப் பாண்டவவேனையைக் கொன்றான். அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா வெட்கமடைந்து விரைவாக யுத்தத்தைவிட்டு விலகினார். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா விலகினதாக எண்ணிச் சைத்யர்களும் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் மஹாரதனை ஸாதயகியும் அவ்வாறே சூரர்களான தரௌபதிபுத்திரர்களும் மாதீபுத்திரர்களான நகுல ஸஹதேவர்களும் நிலையிலதவராதவரான தாமராஜரை அனுஸரித்தார்கள. பிறகு, வீரனான காணன் திரும்பிச்செல்லுகின்ற யுதிஷ்டிரருடையபடையைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றுக் கௌரவர்களுடன்கூடிப் பின்புறத்தில் தொடர்ந்து சென்றான். பேரிகள், சங்கங்கள, மிருதங்கங்கள், விற்கள்இவற்றின் ஒலியும் அவ்வாறே தாாததராஷ்டிரர்களுடைய விம்மலாதழும்போன்றின. கௌரவரே! மஹாராஜரே!

பெரியவரே! யுதிஷ்டிரரோ விரைவாக ஸருதகீர்த்தியி னுடைய ரதத்தி லேறிக்கொண்டு அநதக கர்ணனுடைய விக்கிரமத்தையும் அலுனலே சேனை துரத்தியடிககப்படுவதையுங் கண்டு கோபங்கொண்டு தம் முடைய யுத்தவீராகளைப் பாராதது, 'வீரர்களே! இவர்களைக் கொல் லுங்கள். ஏன் சும்மா, இருக்கிறீர்கள்?' என்று சொன்னா. பிறகு, அரச ரிலே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவர்களும் பீமஸேனனை முதன்மை யாகக் கொண்டவர்களுமான பாண்டவர்களுடைய எல்லா மஹா ரகாசனும் மீமுடைய யுத்தவீரர்களை நோக்கி ஸமீபத்தில வந்தார்கள். பாராதீர்! அவ்விடத்தில் யுத்தவீரர்களுடைய சபதமும் ஒடுகின்ற புகழ்கள், பாணிகள், குதிரைகள், காலாட்கள் இவைகளுடைய பெரிய சப்தமும் ஆங்காங்கு உயரத்துக்கிப்பிடிக்கப்பட்ட சஸ்திரங்களைய சபதமும் மிகுதியாகத் தோன்றின. மஹாயுத்தத்தில் போர்வீரர்கள் 'வாருங்கள், அடியுங்கள்; விரைவாக நாற்புறங்களிலும் ஒடுங்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒருவரையொருவா அடித்தார்கள். அநத ரணகளத் தில் ஆகாயத்தில் அம்புமழைகளால் மேசத்திலை நிழலுண்டாவது போல நிழலுண்டாயிற்று ஐயா! குமுந்நிருப்பவர்களும் ஒருவரை பொருவா துன்பந செய்கின்றவர்களுமான புருஷ ஸரேஷ்டர்களால் அரசர்கள் கொடிசையும் கொடிமரங்களையும் குடைகளையும் குதிரை களையும் ஸாரதிகளையும் தங்கங்களையும் ஆயுதங்களையும் இழந்தவர்களாக வும் அங்கங்களையும் அங்கங்களின் உறுப்புக்களையுமிழந்தவர்களாகவும் கண்ணிதகு, வஜராயுத்ததால் பிளக்கப்பட்ட மலைச்சிகரங்கள் போல விழுந்தார்கள். பாகாகளுடன்கூடின யானைகள் வெட்டப்பட்டும் உடைக்கப்பட்டும் மாறுபாடடைந்தாமிருக்கின்ற கவசங்களுடனும் அலங்காரங்களுடனும் கூடின சரீரங்களையுடையவைகளாக வெட்டப் படும்பொலையப்படும் புரியில் விழுந்தன. வீரர்களேறிச்செலுத்திய குதிரைகள் அவ்வீரர்களும் கொல்லப்பட்டி ஆயிரமாயிரமாக விழுந்தன ஆயுதங்களால் நனகு அழிக்கப்பட்ட சரீரங்களையுடைய யானைகள் சத்தி நாகளால் கொல்லப்பட்டன யுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான காலாட் கூட்டங்கள் எதிரிவீரர்களால் நாசம்பண்ணப்பட்டன. அகன்றும் நீண்டும் சிவந்தாமிருக்கின்ற கண்களையுடையவைகளும் தாமரைமல ரும் சந்திரனும் போன்றவைகளுமான முகங்களுள்ள யுத்தவீர களுடைய தலைகளால் பூமியானது நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்டது. ஜனங்கள் விமானத்தில் அபஸரஸ்கூட்டங்களின் கானவாதயங் களின் சபகங்களுடன்கூடின சப்தத்தைப் பூமியில் போல ஆகாயத்தி லும் கேட்டார்கள் வீரர்களாலே லக்ஷக்கணக்காக எதிரில் கொல்

லப்பட்டிருக்கின்ற வீரர்களை அபஸரஸுகளினகூட்டங்கள் விமா
 னங்களில் ஏற்றிஏற்றி வைத்துக்கொண்டு சென்றனா மிகு ஆசா
 யமான அந்தச் செய்கையைப் பிரதயக்ஷமாக்ககண்டுஸவாககத்திலுள்ள
 விருப்பத்தினால் சூரர்கள் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ள மனதையுடைய
 வர்களாக ஒருவரையொருவா விரைவாகக் கொன்றார்கள யுத்தத்தில்
 ரதிகர்கள் ரதிகர்களோடு எந்நாகது விசித்திரமாக புத்தமசெய்தாரா
 கள் காலாட்களோடு காலாட்களும் யானைகளோடு யானைகளும்
 குதிரைகளோடு குதிரைகளும் போராபிரதன யானைகளும் குதி
 ரைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டிபண்ணுகின்ற யுத்த
 மானது சேனைநிலை உண்டிபண்ணப்பட்ட புழுதியினால் புடாபாபா
 இவ்வாறு நடந்துவரும்பொழுது நம்மவர்களுக்கும் பின்பு பின்பு
 பகைவர்களையும் கொன்றார்கள வீரர்கள் ஒருவரையொருவா மயி
 ரைப்பிடித்தும் பறகளாலகடித்தும் நகங்களால் கிள்ளி மும் சண்டை
 செய்தார்கள். வீரர்களுடைய தேகங்களையும் பாவங்களையும் போக்கு
 கின்ற முஷ்டியுத்தமும் வாசுயுத்தமும் நடந்தன யானைகளுக்கும்
 குதிரைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஷயகத்தை உண்டிபண்ணுகின்ற
 புவவாரானயுத்தம் நடக்கும்போது மனிதர்கள் குதிரைகள் யானை
 கள் இவற்றின் தேகங்களினின்று இரத்தநீர் பெருகியது அநகரிக்
 நதியானது மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் பெருங்
 கிய அந்த யுத்தத்தில் விழுந்திருக்கின்ற அநேக மனிதர்கள், குதிரை
 கள், யானைகள், பாகங்கள் இவர்களுடைய சாரங்களை இழுத்துக்
 கொண்டு சென்றது. இரத்தத்தை ஜலமாகக்கொண்டதும் மிக்க
 கோரமாயிருப்பதும் மாம்ஸங்களாலும் ரத்தங்களாலும்சேயுள்ளதும்
 மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகளின்தேகங்களை இழுத்துக்கொண்டு
 செல்லுகின்றதுமான அந்த இரத்தநீரியானது பயப்படுகிறவர்களுக்
 குப் பயத்தைச் செய்வதாயிருந்தது. வெற்றியை விரும்புகின்றவா
 ளான சிலர் அந்தரகத்தநீரிலினுடைய அக்கரையை யானையினால்
 அடைந்தார்கள் மறறவர்கள் நீந்தியும் அபிழந்தும் மேலேழுந்தும்
 அக்கரையை அடைந்தார்கள். பரதஸரேஷ்டரே! அந்த வீரர்கள்
 ரகத்தினால் பூசப்பட்ட அக்கங்களை யுடையவர்களாகவும் சிவந
 திருக்கின்ற கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் வஸ்துநவகையுடைய
 வாகனங்களும் அந்தரகத்தநீரில் முழுகினார்கள். இரத்தத்தைப் புடித்
 தார்கள். ஸந்தோஷத்தையும் இழந்தார்கள் ஆயிரக்கணக்கான வீர
 திருக்கின்ற ரதங்களையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையும் யானை
 களையும் ஆயுதங்களையும் ஆயுதங்களையும் சுவசங்களையும் கண்டோம்.

தூண்டப்பட்ட அநதக்குதிரைகள் பீமவேனனுடைய, அததை நெருங்கி நன்றாக எதிர்த்துநின்றன. பரதாரேஷ்டரே' எதிர்த்துவருகின்ற கர்ணனைக்கண்டு பீமன் கோபத்துடன் அவனுடைய அழிவின் பொருட்டுப் புத்தியைச் செலுத்தினான் அந்தப்பீமன் வீரனான ஸாதயகியையும் பார்ஷதனை நருஷ்டதயும்னையும் பார்த்து, 'நீங்கள் தர்மாதவாமான் யுத்தேடி ராஜரை சக்ஷியங்கள்; நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பெரிதான ஸம்சயத்தினின்று பிரயாஸத்தால் விடுபட்டார துராதமாவான ராதேயனால் தூர்யோதனனுடைய பிரதிக்காக என்முன்னிலையில் ராஜாவான தாம நாதனா எல்லா உபகரணங்களும் முறிக்கப்பட்டவராகச் செய்யப்பட்டார். பார்ஷத! இப்பொழுது அரபு ருநதினைய முடிவை அடையப்போகிறேன். மிகக்கேரமான இரதயுத்தத்தில் இப்பொழுது காணையாவது நான் கொலவேன் அல்லது கர்ணனாவது என்னைக்கொலவான். இது ஸதயமென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அரசரை உங்களுடன்தில் அடைக்கலப் பொருளாகக் கொடுக்கிறேன் நீங்களனைவரும் மனக்கவலையற்றவர்களாக அவரை சக்ஷிப்பதில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான் மீது தோளவலிமையுள்ள பீமவேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு உரத்த வலிம்மநாதத்தினாலே எல்லாததிககுக்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு காணனேநோக்கி எதிர்த்துச்சென்றான். போரில் மகிழ்வனும் விரைவாக வருகின்றவனுமான பீமனைக்கண்டு பிரபுவான மதநாதன் பிறகு ஸூதபுத்திரனைப் பார்த்துக் கூறலானான். 'காண! மிகப்பலமுள்ளவனும் கடுங்கோபமுள்ளவனும் நெடுநாளாகச் சோதனுவைத்த கோபத்தை உன்னிடத்தில் விட்டுவெண்டிமென்று நிச்சயமான எண்ணங் கொண்டவனுமான பாண்டிநநனைப்பார காண! முன்பு, அந்மனபுகொல்லப்பட்டபா தம் ராஷ்டிரனான கீடோதகசன் கொல்லப்பட்டபோதுங்கூட இரதப் பீமவேனனிடத்தில் இவ்வித ரூபத்தை நான் ஒருபொழுதும் கண்டதில்லை. பீமன் கோபித்தால் மூவுலக ளனைத்தையும் எதிர்ப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடையவன்; பிரயக்ஸால் நெருப்புக்குச்சம்மான ஓன்பொருநதியதும் நருநதுமான ரூபத்தை தரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று சொன்னான் அரசர்' மதநாதன் ராதேயனைநோக்கி இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே விருகோதன கோபத்தினால் ஜவலித்துக்

கொண்டு, கர்ணனை எதிர்த்து வந்தான். பிறகு, எதிர்த்து வருகின்ற வனும் புத்ததைககண்டு களிப்பவனுமான பீமனைக்கண்டு ராதேயன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு சலயனைப்பார்த்து, 'மத்ரராஜனே ! பிரபுவே ! பீமனைனைப்பற்றி நீ என்னிடத்தில் இப்பொழுது சொல்லிய வாதத்தை உண்மையே இந்த விஷயத்தில் எம்சயமில்லை. இந்த விருகோதகன் சூபன், வீரன், கடுஞ்சினமுள்ளவன் ; சரீரத்தில் அபேகைஷயிலலாதவன், பலத்தினால் பலசாலிகளை மிஞ்சியவன். அப்பொழுது விராடநகரத்தில் அஜநாதவாலுஞ் செய்கின்ற பீமனே னன், மறைநதிருககுநதன்மையை அடைந்து, தொட்பதிககுப பிரியத்தைசெய்யும் விருப்பத்தினால் தனகைகளின் உதவியினாலேயே அவன் கீசகனைப் பந்துவாக்கங்களுடன் கொன்றான் போமுனை யில் ஸன்னத்தையிருப்பவனும் கோபமுண்டவனுமான அந்தப் பீமனேனன இப்பொழுது காலதண்டத்தைக கையிறகொண்ட மிருதயுவோடும் எதிர்த்து புத்ததைச செய்வான். 'புத்தத்தில் அராஜுனனையாவது நான் கொல்ல வேண்டும், அல்லது, அவனாவது என்னைக கொல்ல வேண்டும்' என்கிற இந்த விருப்பமானது நெடுங்காலமாக என்னால் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட என்னுடைய மனோதமானது ஒருகால இப்பொழுதே பீமனுடைய எதிர்ப்பினால் உண்டாகலாம். பீமன்னை கொல்லப்பட்டாலும் அல்லது ரத்ததை இழந்தவகைச செய்யப்பட்டாலும் அராஜுனன் எனனை எதிர்த்து வருவான். அது எனக்கு நல்லதாகும் இச்சமயத்தில் எதனைத் தகுந்ததாக எண்ணுகிறாயோ அதனைச் சீக்கிரமாக நிச்சயம் பண்ணு' என்று சொன்னான்.

சலயன் அவ்வற பராக்கிரமமுள்ள ராதேயனுடைய இந்த வாதத்தையக்கேட்டு அவ்வித நிலைமையைடைந்திருக்கின்ற ஸூத புத்திரனைப்பார்த்து, 'மிக்கதோளவலியமைநகவனே ! மஹாபலசாலி பான பீமனேனை எதிர்த்துச் செல. 'ன்னுடைய சக்தியை நன்றாகக் காட்டிக்கொண்டு (உயிரில்) அபேகைஷயிலலாதவனாக புத்ததை செய். கர்ண ! நெடுங்காலமாக உன்னால் விரும்பப்பட்டி மனத்திலே யேயிருக்கிற விருப்பத்தை நீ அடையப்போகிறாய் இது சைத்திய மென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான். பிறகு, இவ்வாய் சொல்லக்கேட்ட கர்ணன் மறுபடியும் சலயனைப்பார்த்து, 'கோபமுள்ளவனான இந்தப் பீமனேனை நான் 'கொல்லுவேன். அல்லது, விருகோதகனாவது என்னைக் கொல்வான்' என்று கூறினான். மஹாராஜனே ! நதிக்கருளை சிறந்தவனான ராதேயன் இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு யுத்தத்தில் மனதகைசெய்கதி போ, போ என்று தூண்டினான். அரசரே! பிறகு, மஹாவில்லவாரியான பீமன் ஸேனையைத் துரத்தும்படித் திறகுச் சலயன் விரைவாக ரத்ததோடு சென்றான். ராஜேந்திரரே! காணலுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் நோநதிருக்குங்காலத்தில் தூராயங்களுடையகோஷமும் பேரிகளுடையபேரொலியும் தோன்றின. பிறகு, பலசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு அணுக முடியாததான அந்தக் காணலுடைய சேனையைப் பளபளப்பள்ளவகளுக்கும் கூர்மையுள்ளவருமான நாராயங்காலே திக்குருகளில் ஒடும்படி செய்தான். மன்னரே! மஹாராஜே! யுத்தத்தில் காணலுக்கும்பாண்டவகளுக்கும்கைகலந்ததும் நேரமான காட்சியுள்ளதுமான அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது அநியங்கரமாக நேரத்தது ராஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாபாகுபலமுள்ள பீமஸேனன் சிரித்துக்கொண்டே ஒரு முகூத்தகாலத்திறகுள் அதிக ஸரமமில்லாமல காணனை அணுகஎண்ணி எதிரிலசென்றான். சூரியனுடைய குமாரனும் தாமிகனுமான காணன் எதிர்த்தவருகின்ற பீமஸேனனைக்கண்டு மிக்ககோபங்கொண்டு நாராசத்தினுலே நமிமாடில அடித்தான் அளவிடமுடியாதபலமுள்ளவனான அந்தக் காணன் மீண்டும் பாணமழைகளைப் பீமஸேனன்மீது பொழிந்தான் ஸூத்தபுத்திரனால் அடிக்கப்பட்ட அந்தப் பீமஸேனன் பாணங்கால அலவீனமூடிக் கூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழந்த கணுககளுள்ளவைகளுமான ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்தான். காணன் பாணங்களால் அந்தப்பீமஸேனனுடைய விலலை நடுவில் இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, விலலறுக்கப்பட்ட அந்தப்பீமஸேனனை மிக்ககூர்மையுள்ளதும் எல்லாநகவசங்களையும் உடையகுருதன்மையுள்ளதுமான ஒரு நாராசத்தினால் நமிமாடில திருப்பியடித்தான் அரசரே! மாமஸ்தானங்களை அநிநவனான அந்தப்பீமஸேனன் வேறுவிலலை எடுத்ததுகூர்மையுள்ள அம்புகளால் காணனை மாமஸ்தானங்களில் அடித்து ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுக்கச்செய்கிறவன்போல உரத்தசரத்ததுடன் விம்மநாதஞ்செய்தான். காணன் காட்டிலமதமிஞ்சினசெருகளுள் யானையைக் கொள்ளிக்கட்டைகளால் அடிப்பதுபோல அந்தப்பீமஸேனை இருபத்தைந்தது நாராசபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, பாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட அங்குகளையுடையவனும் கோபமூண்டவனுமான பாண்டிகளுடன் பரபரப்பினாலும் பொருமையினாலும் கண்கள் சிவந்த ஸூத்தபுத்திரனைக் கொல்லவிரும்பி மஹாவேகமுள்ளதும் பெரியகராயங்களை ஸூதிப்பதும் சிறந்ததும் மலைகளையும் பிளக்குற திற

மையுள்ளதுமான ஓ அம்பை விலலில பூட்டினான். வாயுகுமா னான ஹனுமானே மீறியிருக்கின்றவனும் மஹாவிலலாஷியுமான அந்தப்பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு திடமானவில்லைக் காதுவரை யிலிழுத்ததுக் கர்ணனைக்கொலலும் விருப்பத்தினால் அந்தப்பாணத் தைப் பிரயோகித்தான். பலசாலியான பீமஸேனனால் விடப்பட்ட தும் வஜ்ராயுதம் இடி இவறறின் சபத்திறிகொப்பான சப்த முள்ளதுமான அந்தப்பாணமானது வஜ்ராயுத்தினுடைய வேக மானது மலையைப் பிளபபதுபோல யுகநுகுகில் காணனைப் பிளந்தது. குருஸரேஷ்டரே' பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவனும் பகைவர் களை அடக்குந்திறமையுடையவனும் ஸேனபுதியுமான அநத ஸூத புத்திரன் ரகத்தினால் நனைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவனாகிப் பிரஜைஞையிழந்தது உபிரை விட்டவன்போல தேர்நிலில உட் கார்ந்தான் இநத ஸமயத்தில காணனைக கொல்லக்கருதி வருகின்ற விருகோதரனைக கண்டு திரும்பிச் செல்லும்படி செய்வதற்காக மதர ராஜன் இந்த வாததையைக் கூறலானான்.

'மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! பீமஸேன! நான் உன்னைப் பார்த்துச் சொல்லுவதைக கேள். காணங்கனோடுகூடின அநத வார்த்தையைக்கேட்டு அதை அபபடியே செய்வாயாக. பராக்கிரமசாலியான கர்ணனுடைய வதமானது அராஜனுால் பிரதிஜை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது ஸ்வயஸாசியினுடைய அநகப் பிரதிஜைஞையே அபபடியே நிறைவேற்றுவாயாக உனக்கு மங்குமுண்டாகுக' என் றான் பீமஸேனன், 'அரசாகளுள் சிறநகவனே! பாரததனுடைய உறுதியான விரதத்தை நான் அறிவேன். பாபியான காணன் என் அருகில அரசரான தாமநதனரைப் பலாதகாரமாகப் பீடித்தான். அதனாலுண்டான கோபத்தால் மூடப்பட்ட நான் மறற விஷயத்தை ஆலோசிக்கவில்லை. ராதேயன் விழநதாலும் என்னுடைய கோபம் சாந்தியை அடையாது. இவனுடைய நாலை அறுப்பதற்கு இதவே தகுநத ஸமயமென்பது என்னுடைய எண்ணம். சலய! மாதல! அரசாகள் ஒன்று சோநதிருகருநதருணததில மிக்ககருானான இந்தக் காணன் நாங்குக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பொறுக்கமுடியாத இழிவான அனைக வார்த்தைகளைச் சொன்னான் (அப்பொழுதே) தூரத்திலிருந்தும் இந்தக் கர்ணனுடைய நாலை அறுத்தலை நான் பிரதிஜை செயதேன் அப்பொழுதே அதனைச் செய்யவும் விரும்பினேன். யுதிஷ்டிரராஜருக்குப் பரிபயத்தைச் செய்யும் விருப்பத்தினால் அநதக்காலமானது பரிபாலிக்கப்பட்டது. மஹா

ராஜனே ! காணொலிகளுடனும் யூதகதையுடனும் கூட நீ என்னை நோக்கிக்கூறியவசனத்தை உகரமானவியமுள்ள ஸ்ரீஷதம்போலவற லுக்கொண்டேன். பிபதஸுவானவன பிரதிஜைஞயைஇழந்து ஒரு காலும் ஜீவித்திருக்கமாட்டான் அவன காசமடைந்தால் கேசவருடன் கூடின நாடகவெல்லே நாம் நாசமடைந்தவாகவே கொடுநன்மை யுடையவனும் பாவியும் பாவிகளுளசிறநகவனுமான கர்ணன் பிப பொழுது கிரீடிபிஞ்சுல பாககபபட்டவன், அவமானத்தை அடை வான். கொடியசெய்கையைச் செய்தவனுனகாணன் புதிஷ்டிரருடைய கோபத்தினால் முநநியே எரிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இப்பொழுது என் னுடைய ஸம்பததில வந்திருக்கின்ற இந்தக்காணன் னால் பாசு காக்கப்பட்டான்' என்றான்.

மதநாதன் இவ்வாறான வார்த்தையைக்கேட்டு, பிரஜைஞயை யிழந்தவனுடைய யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவனும் ஸூதபுத்திரனுமான காணனை ரத்ததோடு யுத்தபூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டு சென்றான் பிறகு, காணன் தோலவியடையவே, தூய்யோதனனுடைய பெரும்படையானது காண்குக்ககிலும் முறிய அடிக்கப்பட்டு ஊராஹாகாரங்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் ஓடியது" என்று கூறினான்.

நாற்பத்தாருவது அதயாயம

(பீமனுக்கீதம் கர்ணனுக்கீதம் யுத்தாடம், பீமன் தூய்யோதனன் தூய்யோதன் சீலகாகீ கொன்றதும், ஸந்தல யுத்தாடம்)

திருநாஷ்டிரன், "ஸஞ்சய ! மீநக தோளவலிமையமைந்த காணன் விழும்படிசெய்யப்பட்ட காணகத்தினால் பீமனாலசெய்யப்பட்ட இந்நககாரியமானது எவலிகுத்தாவும் அவராவும் செய்யமுடியாதது. காணன்ஒருவனை யுத்தத்தில் ஸருஞ்சயாகளுடன் கூடின பாண்ட வர்களைக் கொல்லத்திறமைபுள்ளவனென்று தூய்யோதனன் அடிக் கடி என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறான் பீமனால் யுத்தத்தில் கர்ணன் தோலவியடைவிகப்பட்டதைச் சண்டி என் புத்திரனான தூய்யோதனன் அதற்குப்பிறகு என்ன செய்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

"மஹாராஜரே ! மஹாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் புறங்காட்டியதைப்பார்த்து உம்முடைய குமாரன் தம்பியாகளை நோக்கி, 'சீக்கிரமாகச் செல்லங்கள் உங்களுக்கு மங்களம் ஆழ்ந் திருக்கின்றதும் பீமலேனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்துடன்

கூடியதுமான துயரக்கடலில் மூழ்குகின்ற ராதேயனை நான்குபக்கங்களிலும் காப்பாற்றங்கள்' என்று கட்டளை யிட்டான் அரசலால் கட்டளை யிட்டப்பட்ட அவர்களோ பீமவேனனைக் கொலலவிரும்பி மிகக் கோபத்துடன் விட்டிற்பூச்சிகள் நெருப்பினிடம்வருவதுபோல (பீமவேனனுக்கு) எதிரிலவநதார்கள் வீர்யமுடையவர்களும் மிக்க வன்மையுடையவர்களுமான ஸ்ருதாயு, தூர்ததரன், ஸ்ராதன், விவிதஸு, விகடன், ஸமன், நிஷங்கி, கவசி, பாசி, நநகன், உபநநகன், துஷ்பரதர்ஷன், ஸுபாஹு, வாதவேகன், ஸுவாசஸல், தனுக்ராஹன், தாமதன், ஜலஸநதன், சலன், ஸஹன் ஆகிய இவர்களாரதிகாகளால சூழப்பட்டவாகளாகிப் பீமவேனனையடைநது நறபுறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள பறபல அடையாளமுள்ள பாணஸமூகங்களை நறபுறங்களிலும் பிரயோகித்தார்கள். அரசரே! அவர்களால அடிக்கப்படுகின்ற மஹாபலசாலியான பீமவேனன் விரைவாக வருகின்ற அந்த உமது குமாராகளுடைய ஐந்தாறறைம்பது ரதங்களையும் நாசனசெய்தான். மஹாராஜரே! பிறகு, கோபமுண்ட பீமவேனன், விவிதஸுவினுடைய தலையை ஒரு பலலத்தினால் கவர்ந்தான். அறுககப்பட்ட அநதத தலையானது பூமியில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! குண்டலங்களோடுகூடியதும் தலைபபாகையை யணிந்ததும் பூணசநதிரனைப்போன்றதுமான அநதத தலையானது ஆகாயத்தில் பூணசநதிரன் விளங்குவதுபோல விளங்கியது. சூரனான அந்தவிவிதஸு கொலலப்பட்டதைக்கண்டு அபபொழுது நறபுறங்களிலுமுள்ளபிராதாக்கள பயங்கரமானபராகிரமமுள்ள பீமனை யுத்தத்தில் எதிர்த்துவநதாகள. பிறகு, யுத்தத்திலபயங்கரமான பராகிரமமுள்ள பீமன் மஹாயுத்தத்தில் வேறு இரண்டு பலலங்களாலே உமது இரண்டு குமாரர்களுடைய உயிரைவாங்கினான். அரசரே! தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான விகடன் ஸஹன் எனகிற இவவிருவரும் காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட இரண்டு மரங்கள் போலப் பூமியில் விழுநதாகள. பிறகு, பீமன் விரைவுள்ளவனாகி மிக்ககூர்மையுள்ள நாராசத்தினால் கராதனை, யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். அவன் கொலலப்படப்பிப் பூமியில் விழுநதான். ஜனேஸுவரரே! பிறகு, வீரர்களும் விலலாளிகளுமான உம்முடைய புத்திரர்கள் கொலலப்படும்பொழுது மிக அதிகமான கூககுரல தோன்றியது. அவாளுடைய சேனையானது நன்கு கலக்கப்படுகையில் மஹாபலசாலியான பீமன் யுத்தத்தில் நந்தனையும் உபநந்தனையும் யமலோகத்துக்கனுப்பினான். பிறகு, யுத்தத்தில் காலனுக்கும் அநதகனுக்

உறுதியான ஒருவிலை எடுத்து அப்பொழுது பகைவர் களுடைய படைகளை நாசஞ்செய்கின்ற காண்பை பாண்டங்களால் மூடினான். பிறகு, யுத்தத்தில் அடிக்கடி ஒருவரை யொருவா கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களான காண்பை பாண்டவன் இரு வருக்கும், பலிக்கும் இந்நிரனுகும் புத்தம நோந்தது போலக் கோர மான புத்தம நோந்தது. மஹாராஜே! பிறகு, காண்பை திடமான விலைவளைத்துக் காதுவரையில் இழுந்துவிடப்பட மூன்றுபாண்டங் களால் பீமஸேனனை அடித்தான காண்புலே அதிகமாக அடிக்கப் பட்டவனும் பெரிய விலைமுடையவனும் பலசாலிகளுள் சிறந்தவனு மான அந்தபீமன் காண்புடைய சீர்தகுதைய பிளக்கக்கூடிய கோர மான ஒரு பாண்டத்தை எடுத்தான் அரசரே! அந்தபாண்டமானது அவனுடைய கவசத்தை உடைத்துச் சீர்தகுதைய பிளந்து புறநில பாம்பு துழைவதுபோலப் பூரியில் துழைந்தது அந்த அதிகமான அடிபினால் துன்பமுற்ற அந்தக் காண்பை மனந்தளர்ச்சி அடைந்து பூசும்பம் உண்டாகுங் காலத்தில் மலை அசைவதுபோல ரத்தநில மிக்கநடுக்கமுற்றான் மஹாராஜே! பிறகு காண்பை கோபத்தோ டும் பொருமையோடும் அந்தப் பீமன்மீது இருபத்தைந்து நாடாங்கு களைப் பிரயோகித்து வேறு பாண்டதால் பாண்டவனுடைய விலை மிக விரைவாக வெட்டினான் ராஜேந்நிரே! பிறகு, காண்பை ஒரு முகூதத்ததிறகுள் அதிசுரமலிலலாமல் சிரித்துக்கொண்டேயங் கரமான செய்கையுள்ள பீமனை ரத்தத்தை இழக்கச் செய்தான். பரத் தரரேஷ்டரே! மிக்ககைவன்மையுள்ளவரும் வாயுவுக்கு ஓடிமான வனுமான அந்தப் பீமஸேனன் ரத்தத்தை இழந்து பரக்கச் சிரித்துக் கொண்டும் கதாயுத்தத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டும் உத்தமமான ரத்தத்தினின்று குதித்தான். மஹாராஜே! பகைவர்களை வாட்டுபவ னான அந்தப் பீமஸேனன் புத்தத்தில் மிகுந்தகோபமுள்ளவனாகிக் கதாயுத்தத்தினால் காண்புடைய ரத்கூபரத்தை நொறுக்கினான் கோபத்துக்கு வசப்பட்டவனும் சிறந்த பரநாபமுள்ளவனும் வீரனு மான அந்தப் பாண்டிபுத்திரன் கதாயுத்தத்தினால் மஹாயுத்தத்தில் உம் முடையகுமாரர்களை ஒடும்படிசெய்தான் மன்னரே! அதிககோபங் கொண்டவனும் பகைவர்களை வாட்டுபவனுமான பீமன் அடிக்கும் தன்மையுள்ளவனாகியும் நாசஞ்செய்தான் ரத்தங்களை முடையவை களுமான எழுதுற யான்களைப் பலத்தால் நாசஞ்செய்தான். பல சாலியும் மாமலதானங்களை யறிந்தவனுமான பீமஸேனன் தந்தக் கட்டுக்கள் லும் 'நெத்திரங்க' லும் கும்பலதலங்க' லும் கப்போலங்

களிலும் மாமஸ்தானங்களிலும் அந்த யானைகளை அடித்துக் கொன்றான பிறகு, பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவைகளும் வீரிடுகின்றவைகளும் மிக்க துன்ப முற்றவைகளும்மான அந்த யானைகள் அடிக்கடி அடிக்கப்பட்டிருப்பயுங் கூடியன யானைப்பாகாகள மேகநகரங்கள சூரியனைச் சூழ்ந்து விளங்கிவந்திடல் அந்தபீமஸேன சூழ்ந்து கொண்டாடாடா பூயியிலிருக்கின்ற பீமஸேனன் வீராகளால் ஏற்பட்டவைகளும் ஆயுதங்களையும் கொட்டினை முழுடைபவைகளும்மான அப்படிப்பட்ட எழுதான யானைகளை. இரத்தின வஜ்ராயுதத்தினால் மலைகளை அடிப்பதுபோலக் கந்தாயுதத்தினால் அடித்தான பிறகு, பனகவாகளை அடக்குபவனான குந்திபுத்திரன் எப்பால் புத்திரனான சகுனியினுடைய மிக்கபலமுள்ள ஐம்பத்திராண்டி யானைகளை மறுபடியும் நாளுசெய்தான அவ்வாறே பிண்டலான புத்தத்தினால் உமது சேனையைத் தடுக்கச் செய்துகொண்டு நூற்று எழுதிறப்பட்ட தோகையும் காலாடகையும் மறறவாகையும காற்றுக்கண்ககாகக் கொன்றான சூரியன்போன்ற காணொலும் மஹாநாமவான பீமனாலும் மிகவாட்டப்படுகின்ற உமமுடைய பண்டயானது நெருப்பில் போடப்பட்ட தோல்போலச் சருங்கியது பரதானான சிறந்தவரே! பீமனிடத்திலுண்டான பயத்தினால் மிக நடுங்கமுற்ற உமமைச் சேராத அந்தவீரர்கள் புத்தத்தினால் காணனைவிட்டுவிட்டுப் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள் விமமநாதம் செய்கின்றவாகளும் அம்புகளைப் பொழிகின்றவாளுமான வேரான ஐந்தாறு தங்கங்கள் பாணஸபூகங்களால் நால்குப்புகத்திலும் அடித்துக் கொண்டு பீமனை அநாத வவந்தாரான அந்தப் பீமன் கொடித் தலையிடுகின்றாடும பொடிமரங்களினாடும ஆயுதங்களினாடுமகூடியன அந்த ஐந்தாறு வீரர்களைமுற்றிருமால் அஸுரர்களை நொறுக்கிய தப்பாலக் கந்தையினால் அடித்து நொறுக்கினால் பிறகு, சூரர்களால் ஓடிப்புகொள்ளப்பட்டவர்களான மூவாயிரம் குழுவைவீரர்கள் சகுனியினால் சட்டளையிடப்பட்டுப் பாணங்களையும் சக்திகளையும் நிஷ்டிகளையும் கைமீல் கொண்டவர்களாக எதிர்த்து வந்தார்கள். அடபொழுது, பண்கவரைக் கொல்பவனான அந்தப் பீமன் குதிரைகளினமீதேறியிருக்கிற வீரர்களைவிடக்கூடியன அந்தயவனர்களை எதிர்த்துப் பறப்பலங்குமான அந்த மாராக்களினால் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு கந்திபுத்திரனான பீமன் கொடித்துவந்து, பாரதமே! நாளு புகங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட அந்தயவனவாக ளுடைய பெரொலியானது தீயால் எரிக்கப்படுகின்ற கோரைக் ளுடைய சூலிப்பால் உண்டாயிற்று. அவ்வாறு எப்படித்திரனான

சகுனியினுடைய மூவாயிரம் குதிரைவீரர்களைக் கொன்று வேறு தேரின்மீதேறிகொண்டுகோபமுள்ளவனாகி ராதேயனைத் தீர்த்தான். அரசரே! அந்தக் காணனும் பகைவர்களைச் சிசுதிப்பவரான தாமபுத திரரை யுத்தத்தில் பாணங்களால் மூடி ஸாரதியையும் தள்ளினான். பிறகு, மஹாரதனான அந்தக்காணன் ஓடுகின்ற சேனையைக்கண்டு கழுகிற்கு பூண்டவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளுமான பாணங்களை இறைததுக்கொண்டு பின் தொடர்ந்து சென்றான் கோபமுள்ளவனான பீமஸேனன், புநிஷ்டிராராஜரை எதிர்த்து வேகமாகச் செல்லுகின்ற காணனைப் பாணங்களால் மூடி அம்புலையினால் ஆகாயம் பூங்கொண்டும் நனகு மூடினான். பிறகு, பகைவர்களைக் கொல்பவனான ராதேயன் விசையுடன் திருமபிக் கூாமையுள்ள அம்புகளால் பீமனை நான்குகுகத்திலும் மூடினான் பாரதரே! அளவிடற்கரியபலமுள்ள ஸாதயகியான வனபீமஸேனனுடைய ரததை அடைய விரும்பின காணனைத் தான் பீமஸேனனுடைய பின்புறத்தை அழித்து நிறகவேண்டிய தற்கார எதிர்த்து அடித்தான் பாரதரே! காணன், பீமஸேனனுடைய ரததை அடையக்கருதிய சினிகுலத்தில் பிறந்தவனான ஸாதயகியை அம்புமழைகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்தான் எல்லா வல்லாள்களுள்ளும் சிறந்தவர்களும் பெரியமனமுள்ளவர்களும் அவன்ருவாகளும் ஒருவரையொருவா எதிர்த்துத்தாக்கி ஜவலிகின்ற பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு விளங்கினார்கள். ராஜேந்திரரே! அவன்ருவாகளாலும் ஆகாயத்தில் பரப்பப்பட்டதும் பயங்கரமான காட்சியுள்ளதும் க்ரௌஞ்சபக்ஷியின் பின்புறம்பொலச சிவந்திருக்கின்றதுமன பாண ஸமூஹமானது பயங்கரமாகக் காணப்பட்டது. மன்னரே! ஆயிரக்கணக்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் எங்களுவது அவர்களாவது சூரியனுடைய ஒளிகளையும் அவவாறே திகுக்களையும் திககோணங்களையும் காணவில்லை அரசரே! உச்சிப்பொழுதில் ஜவலிகின்ற சூரியனுடைய பெரிய ஒளிகளழுழுதும் அப்பொழுது காணன் ஸாதயகி இவர்களுடைய பாணஸமூகங்களால் தவரப்பட்டன சகுனியும் கிருதவாமாவும் அஸுவத்தாமாவும் காணனும் கிருபரும் பாண்டவர்களோடு எதிர்த்திருப்பதைக்கண்டு மீண்டும் கௌரவர்கள் திரும்பினார்கள். மன்னரே! வருகின்ற புந்தி கொளவர்களுடைய மனக் ஒலியானது மழையினால் பெருகிவருகின்ற ஸமுத்திரங்களுடைய பயங்கரமான ஒலிப்போலிருந்தது. அந்த இருதிற்றதரச சேனைகளும் மஹாயுத்தத்தில் ஒன்றை மட்டுமென்று பார்த்து அதிக ஸக்தோஷத்தோடு கூடிய

வைகளாக ஒன்றை மறபென்று பறறியிழுததுகொண்டு மிக்ர கை கலந்த யுத்தத்தைச்செய்தது பிறகு, சூரியன் உச்சியிலிருக்குங்காலத்தில் யுத்தம் நடந்தது ஒவ்விகயுதநமானது இதற்குமுன் நடந்ததாக நம்மால் கேட்கப்பட்டதுமில்லை, பாக்கப்பட்டதுமில்லை. நீர்ப்பெருக்கானது வேகத்தோடு சமுத்திரத்தை அடைவதுபோலச் சேனைக்கூட்டமானது யுத்தத்தில் விரைவாக எறியியின் சேனைக்கூட்டத்தை எதிராக அருகில நெருங்கிறது. ஒன்றோடொன்று மோதியகொள்கின்ற பாணஸூகங்களுடைய மிகுபொரிய சப்தமானது முழங்குகின்ற ஸமுத்திரக்கூடங்களூடைய பெரிய சப்தம் போலிருந்தது. அந்த ஓரண்டு சேனைகளும் வேருமுள்ளவைகளாக ஒன்றையொன்று தாக்கி ஸங்கமஸ்தலத்தில் ஓரண்டு நதிக்கள் நலந்தாறபோலக் கலந்தன வேந்தரே! பிறகு, மிக்ர பெரிதான கீததியை அடைய விரும்புகின்றவாகளான கௌரவார்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் கோரூபமான யுதநமானது நடந்தது. பாரதரே! ராஜரே! அந்த யுத்தத்தில் பெயாக்களைக்குறிப்பிட்டிக ராஜிகின்ற சூர்களுடைய தொடாச்சியாக உண்டிபண்ணப்பட்ட பறபலவித வாக்குகளை கோட்சுபட்டன மாதாவினிடத்தினின்றாவது பிதாவினிடத்தினின்றாவது செயகையினாலாவது சீலத்தினாலாவது எவனுக்கு எந்தததோஷம் ஸம்பவித்திருக்குமோ அந்ததததோஷத்தை அவன் யுத்தத்தில் கேட்கும்படி அவனது பகைவன் செயதான். அரசரே! யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவா வெருட்டிகின்றவாகளான அந்தசூர்களைக்கண்டு 'இவார்களுக்கு இனி உயிர இராது' என்று எனக்கு எண்ணமுண்டாயிற்று கோபங்கொண்டவாகளும் அதிக தேஜஸையுடையவர்களுமான அந்த வீரர்களுடைய சீரங்களைக்கண்டு 'இது எப்படியாகுமோ' என்று எனக்கு மிகுதியான பயமுண்டாயிற்று. அரசரே! பிறகு, மஹாரதார்களான அந்தப்பாண்டவார்களும் கௌரவார்களும் ஒருவரையொருவா ஜயிக்கவிருப்பங்கொண்டு அம்புகளால் விரைவாக அடித்தார்கள

மாற்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

(ஸங்குல யுத்தம்)

மஹாராஜரே! பகையைச் செய்துகொண்டவார்களும் அதிக பராக்கிரமசாலிகளுமான அந்தஅரசாக்கள் ஒருவரையொருவா கொலவதில் நோக்குமுள்ளவர்களாக யுத்தத்தில் அன்யோன்யம் அடித்துக் கொண்டாக்கள். மஹாராஜரே! ராஜிகர்களுடைய கூட்டங்களும்

குற்றைக்கூட்டங்களும் காலாட்களுடையகூட்டங்களும் யானைக்கூட்டங்களும் நாற்புறங்களிலும் ஒன்றோடொன்று ஏதிராதகன மிக்க பயங்கரமானயுகத்தில் கதைகளும் பரிசங்களும் சகதிகளும் பராஸங்களும் பிண்டிபாலங்களும் முணுண்டிசாளும் ஒன்றோடொன்று மோதிகொண்டி நான்கு பக்கத்தினின்றும் விழுவதை யும் கண்டோம் பாணவாஷங்கள நான்கு பக்கத்தினின்றும் விட்டிழ்ச்சிகளபோல வந்து விழாதன யானைகள் யானைகளைத் தாக்கி ஒன்றையொன்று நாசஞ்செய்தன ராஜே! யுத்தத்தில் குற்றைகள் குற்றைகளையும், அவ்வாறே சிந்தனைகள் சிந்தனைகளையும், காலாட்கள் காலாட்டைக் கூட்டங்களையும், காலாட்டின் குற்றைக்கூட்டங்களையும் எதங்களையும் பாணகளை யும், தங்கள் யானைகளையும் குற்றைகளையும், விரைவாகச் செல்லுகின்றயானைகள் எதங்களையும் குற்றைகளையும் காலாட்களையும் யுத்தத்தில் அழித்தன அந்தயுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்றவாசனும் சொல்லுகிறதில் கடுமையானவகையிலேயே தகுதி கின்றவாசனமான சூரதரன் குபிரஸபரம கோபமான யுத்தம் உண்டாயிற்று பாரதே! சத்தம் எல்லாப் பக்கத்திலும் பரவிபுகுகிற யுத்தபூமியானது மாரிகாலத்தில் இரத்திரகோபமென மும் பூகசிகளுடைய கூட்டங்களால் நிரமடிய பூம்போல விளங்கியது பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்ணிறமான இரண்டி வஸ்திரங்களைத் தரித்தவனும் நதியெளவனகறிவிருப்பவளுமான யுவதிபோல யுத்த பூமியானது நிரகாசித்தது தங்கத்தினாலேயே பட்ட குடாமணி களைத்தரித்தனவரும் அழகிய குண்டி லங்களையுடையவைகளும் சா ளப்பட்டவைகளுமான வீரர்களுடையகலைகள் யுத்தபூமியானது விளங்கியது பாரதே! யுத்தமானது முயலித்தததால் பூசப்பட்டதுபோலவும் ஸவாணத்தால் துழைசாப்பட்டதுபோலவும் ஜவாலே அடங்கியிருக்கின்ற அசனிகளால் வயாபிக்கப்பட்டதுபோலவும் பிரகாசித்தது பாரதே! அறுக்கப்பட்ட தலைகள், கைகள், தொடைகள், அணிகல்களையுடைய குண்டலங்கள், ஆபரணங் கள், கண்டாபரணங்கள், பொன்னுரைஞாண்கள், வில்லாளிகளுடைய சரீரங்களும், கைகள், கால்கள் இவற்றின் கூடியவர்கள் அந்தயுத்த பூமியில் விழாதன. நான்கு பக்கத்திலும் அதிசுச் சேறுள்ள யுத்த பூமியானது நெருங்கத்தக்க தோற்றமுள்ளதாயிற்று மஹாராஜே! யானைகள் யானைகளை ஏதிராத்துக் கொம்புகளால் துன்பம்செய்தன அந்தயுத்தபூமியில் கொம்புதுனிளாளே அழிக்கப்பட்ட சிறந்த யானைகள் மலையிலுள்ளதாதுகளைப் பெருசுவிடுவதுபோல சகத்த

தூல நன்குநனைக்கப்பட்ட மேனியுள்ளவைகளாக மழைநீர்நீர்வழிகளில் மின்னலைகளுடன் கூடின மேகங்களபோலப் பிரகாசித்தன அவ்வாறே யுத்தத்திலே இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட யானைகள் காதுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் ஜலப்பெருகருடன் கூடினவையுமான பர்வதங்களைப்போல விளங்கின யுத்தத்திலே வேறுசில யானைகள் யானைவீரர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் மத்தகத்தகருககீழே பாயந்திருப்பவைகளுமான அனேகதோமராயுதங்களைத் துதிக்கைகளால் பிடுங்கி அவைகளை முறித்தன ஆர்சரே! நாயாசங்களால் கவசங்கள் உடைக்கப்பட்ட உக்தமகஜங்கள் பனிநீர்நீர்வழிகளில் மேகமில்லாதவைகளான மலைகள்போல விளங்கின பாரதரே! பொன்னுலாகிய புங்கமுள்ள அம்புகளால் நிரப்பப்பட்ட சிறநயானைகள் கொள்ளிக்கட்டைகளால் ஜவலிக்கின்ற சிகரங்களை யுடைய மலைகள் போல விளங்கின பெரியமலைகளுக்கொப்பான சிலயானைகள் யானைகளால் அடிக்கப்பட்ட சிறகுகளையுடைய மலைகள்போல அநதயுத்தத்தினின்றே நகரவிலை. வேறுசிலயானைகள் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டும் காயங்களால் துன்புறுத்தப்பட்டும் (யுத்தத்தைவிட்டு) விரைவாக ஓடின. மறறும் சிலயானைகள் மஹாயுத்தத்திலே மத்தகத்தகின் கீழ்ப்புறங்களாலும் மத்தகங்களாலும் பூமியிலவிழுந்தன மறறயானைகள் விம்மங்கள்போலப் பயங்கரமான சப்தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு விழுந்தன ஆர்சரே! அனேகயானைகள் இரத்தக்கைகருக்கின சில யானைகள் அலறின ஸவர்ணலங்காரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரைகள் பாணங்களால் அடக்கப்பட்டும் (அசைவறறு) நின்றன; வாட்டத்தையும் அடைந்தன, பத்தகத்தகைகளிலும் சுற்றிவந்தன மறறககுதிரைகள் தாயரத்தை அடைவிக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியில் விழுந்த புரண்டன. அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் அடக்கப்பட்டவர்கள் பலவித எண்ணங்களை வெளிப்பிடார்கள். ஐயா! மெதுவாக அலறுகின்ற மனிதர்களோ அநதயுத்த பூமியில் கொல்லப்பட்டார்கள். பாரதரே! சிலா பரகங்களைப்பாரததும் மறறவர்கள் தந்தையர்களையும் பாட்டன்மார்களையும் பாரததும் வேறுசிலா ஒடுகின்ற பகைவர்களைப்பாரததும் பிரவித்தமான தோமரங்களையும் பெயர்களையும் ஒருவரோடொருவராக புகழ்ந்துபேசினார்கள். மஹாராஜரே! அடக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னுலாகிய பூஷணங்களணிந்தவைகளுமான அவாகளுடைய கைகள் தத்தித்தத்திப்புரண்டன; தரையிலேயே புரண்டன; சுழன்றன; மேலே தள்ளின. அவ்வாறே ஆயிரக்கணக்காக மறறகைகள் விழுந்தன; துடித்தன;

வேறு சில கைகள் ஐந்துதலை நாகங்கள்போல யுத்தத்தில வேகத்தை வெளியிட்டன. மன்னரே! ஸர்ப்பங்களுடைய உடல்கள்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவைகளும் இரத்தத்தால் நனைநதிருப்பவைகளுமான அந்தகைகள் ஸவாணதவஜங்கள் போல மிகவும் பிரகாசித்தன எல்லாத்திக்குக்களிலும் கோரமான ஸவகுலயுத்தமானது அவ்வாறு நடக்கும்போது (சூரர்கள்) அறியப்படாதவர்களாகி ஒருவரையொருவர் பீடித்துக்கொண்டு போராடிநதாகள். அரசரே! பூமியிலுண்டான புழுதியினாலே நான்கு பக்கத்திலும் வயாபிக்஑பட்டதும் சஸ்திரங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால் நெருங்கியதுமான இருளால் மூடப்பட்டு நம்மைச் சேர்ந்தவர்களும் பிறர்களும் அறியப்படவில்லை. அந்த யுத்தமானது அவ்விடக் கொடியகாட்சியுள்ளதாகவும் பயங்கரமாகவும் இருந்தது. அந்த யுத்தத்தில் அடிக்஑குருதியெள்ளம்நிரம்பிய பேராறுகள் பெருகின. வீரர்கள் அந்த யுத்தத்தில் தலைகளாகிற கற்களால் நன்றாக மூடப்பட்டவைகளும் மயிர்களாகிற பாசிக்஑கொத்துக்களுடனும் புலதரைகளுடனும் கூடியவைகளும் எலும்புகளாகிற மீன்களால் நன்றாக வயாபிக்஑பட்டவைகளும் வீற்களும் அம்புகளும் கதைகளுமாகிற தெப்பங்களுடன் கூடியவைகளும் மாமஸங்களும் ரகதங்களுமாகிற சேறுள்ளவைகளும் கோரநுபத்துடன் கூடியவைகளும் மிக்கடியங்கரமாயிருப்பவைகளும் இரத்த வெள்ளத்தால் விருத்தியடைந்துகொண்டிருப்பவைகளுமான நதிக்களை உண்டு பண்ணினார்கள். பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டு பண்ணுகின்றவைகளும் சூரர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை விருத்தி பண்ணுகின்றவைகளும் கோரநுபமாயிருப்பவைகளும் எல்லாப் பிராணிகளையும் யமனுடையவீட்டை அடையச் செய்கின்றவைகளும் விழுந்தவாசனை அமிழ்ச்சுகின்றவைகளுமான அந்தநதிகள் கூர்சநிய ஸமுகத்திற்குப் பயத்தை உண்டிபண்ணின. புருஷஸரேஷ்டரே! ஆங்காங்கு கத்திகின்ற கொடியவிலங்குகளின் சபதமும் பயத்தை உண்டிபண்ணியது யுத்தபூமியானது யமனுடைய பட்டணத்துக்கொப்பாகக் கோரமாயிற்று. நான்குபக்கத்திலும் எண்ணிறந்த, தலைவிலலா முண்டங்கள் எழுந்தன. பூக்கணங்கள் மாம்ஸங்஑ளாலும் ரகதங்களாலும் நன்றாகத்திருப்பதியடைந்து கூத்தாடின. பாரதரே! அவ்வாறே நாககைகளும் கழுக்குளும் கொக்குக்களும் அந்த யுத்தரங்கத்தில் இரத்தத்தைக்஑டித்ததும் ஂனீரைப்பருகியும் கொழுப்பினாலும் மஜஜைபினாலும் ஂனீரினாலும் மதங்கொண்டு மாம்ஸத்தி

ஞல திருப்தியடைந்தவைகளாகவும் ஒடுகின்றவைகளாகவும் எண்பட்டன. அரசரே! யுத்தவீரவிரதத்தில பிரவலித்தி பெற்றவாகான சூரர்களோ எவ்விதத்தாலும் விடமுடியாத பயத்தை யுந்நக்தில விட்டுப் பயமற்றவாகள்போலக் காயங்களைச் செய்தான்கள். அம்புள்ளும் சக்திகளாலும் எல்லாப்பக்கத்திலும் வயாபிக்கப்பட்டும் மாறாததைப்படிக்கும் ஜநதுகளுடையகூட்டங்களால் நெருங்கிய அமான யுத்தத்தில சூரர்கள் தம்ஆண்மையை வெளிப்படுத்திகொண்டு ஸஞ்சரித்தான்கள். பாரதரே! பிரபுவே! வீரர்கள் பாஸ்பரம் போகையும் குலங்களையும் பிதிராக்களுடைய நாமதேயங்களையும் கோத்திரப்பெயர்களையும் யுத்தத்தில கேட்கும்படி செய்தான்கள் அரசரே! அந்த யுத்தநக்தில அனேகயுத்தவீரர்கள் தத்தம் பிரவலித்தியைப் படைக்க வா கேட்கும்படி சொல்லிக்கொண்டு சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் பட்டஸங்களாலும் அனயோன்யம் அடித்துக்கொண்டான்கள் அவ்வாறு கோரமுள்ளதும் மிக்க பயங்கரமுமான யுக்தமான்கள் நடந்தவரும்பொழுது கௌரவஸேனையானது கூட்டில உடையபுமரகக்ஷம்போலத் துயரத்தை அடைந்தது

நாற்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுன அக்த ஸம்சப்தகர்களோடு யுத்தம்)

ஐயா! க்ஷத்திரியர்களை அமிழ்த்துகின்றதான யுத்தம் அவ்வாறு நடந்தவரும்பொழுது, காண்டவத்தினுடைய பேராலியானது யுத்தத்தில கேட்கப்பட்டது அரசரே! அந்தயுத்தத்தில பாண்டவன் ஸம்சப்தகர்களுக்கும் சோஸலாகளுக்கும் அவ்வாறே நாராயண ஸேனைக்கும் துன்பத்தை உண்டிபண்ணினான். யுத்தத்தில ஜயத்தில் வீரப்பமுள்ளவாகான ஸம்சப்தகர்களோ அதிக கோபங்கொண்டவாகளாகிப் பாரதனுடைய முடியினமீது நான்கு பக்கங்களினின்றும் சரமாரியைப் பொழிந்தாராகள் பிரபுவான பாரதன் வருகின்ற அரசு சரமாரியை மாபினால் தாங்கிக்கொண்டும் ரத்தகாளுள் சிறந்தவர்களை அடித்துக்கொண்டும் பகைவாக்களுடைய மத்தியில பிரவேசித்தான் பாரதன் சாணியில தீட்டப்பட்டவையினும் கழுகிறகுள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளால் தொப்படையைக் கலக்கியற்றகு, மஹாரதனுள் ஸுசாமாவை எதிர்த்தான். ரதிகாளுள் சிறந்தவனுள் அந்தப்பாரதன் அந்த ஸுசாமாஷ்ணமீது அம்புமழைகளைப் பொழிந்தான் அவ்வாறே யுத்தத்தில சிறகின்ற ஸம்சப்தகர்களும்

பாத்ததன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு, ஸுசர்மாவோ பததுபாணங்களால் பார்த்தனை அடித்து மூன்று பீரணங்களால் ஜனாததனரை வலக்கையில் அடித்தான் ஐயா! அரசரே! பிறகு, ஸுசர்மாவோ கோபம்மூண்டவனாக வேறொருபலகதினலை பார்த்தனுடைய கொடியை யுத்தத்தில் அடித்தான். மன்னரே! விஸ்வகாமானிலை உண்டிபண்ணப்பட்டதும் பெரிதுமான அந்தச் சிறந்த வானரமானது நாககனம் செய்கின்றதுபோலப் பயமுறுத்திக் கொண்டு மிக்க உரத்த நாகத்துடன் சபடித்தது வானரத்தினுடைய சபத்ததைக் கேட்டு உம்முடைய சேனையானது நடுக்க முற்றது, அதிக பயத்தை அடைந்து அசைவற்றதாகியது வேந்தரே! பிறகு, அசைவற்றுநிற்கின்ற அந்தச் சேனையானது பறபல புஷ்பங்களால் நன்றாக நிரம்பி விசித்திரமாகச் செய்யப்பட்ட வனம்போல விளங்கியது. குருஸரேஷ்டரே! பிறகு, அந்த யுத்தவீரர்கள் பிரஜைஞையை அடைந்து மேகங்கள்(ஜலத்தால்) பாவத்ததை நனைப்பதுபோல அம்புகளால் அாஜுனனை நனைத்தார்கள் அவர்கள் யுத்தத்தில் பாத்தனை மூடிக்கொண்டு நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஐயா! அவர்கள் கோபத்தால் மூடப்பட்டவர்களாக நான்கு பக்கத்திலும் (அர்ஜுனனுடைய) குதிரைகளையும் தேருருளைகளையும் தேரின் ஏக்காலையும் பிடிப்பதற்கு ஆரம்பித்தார்கள். ஆபிரகணக்கான அந்த யுத்தவீரர்கள் அளவு கடந்த பராகிரமத்தையுடைய அந்த அாஜுனனுடைய ரத்தத்தைத்தடுத்த அந்த ரத்தத்தை அசையாமல செய்தார்கள் ஸம்சப்தகாளைச் சோந்த சில யுத்தவீரர்கள் கிருஷ்ணனையும் பார்த்தனையும் பிடிக்க விரும்பி ரத்தத்தினமீது ஏறினார்கள், ஸிம்ம நாதங்களையும் செய்தார்கள் சில கேசவருடைய இரண்டு பெரிய கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டார்கள் மஹாராஜரே! சில ரத்த னொருதுள்ள பாத்தனை ஸரேஷ்டரே! பிடித்துக்கொண்டார்கள் மிக்க தோளவலையுள்ள அந்த முகத்தா யுத்த முனையில கைகளை உதறுகின்றவராகித் துஷ்ட கஜமானது மாவுத்தாக்களைத் தாளுவதுபோல அந்த ஸம்சப்தகவீரர்களின்வரையும் தள்ளினா அரசரே! அந்த ஸம்சப்தகவீரர்களாலே பிடிக்கப்பட்ட மஹாதமாவான் பாண்டவனுடைய ரதமானது அசைவற்றகுச சகதியற்றதாகியது. அது ஆசசாயம்போலிருந்தது. பிறகு, அந்த மஹாரதர்களால் சூழப்பட்டவனான மிக்க பாகுபலமுள்ள பார்த்தன் தடுக்கப்பட்டிருக்கிற ரத்தத்தையும் எதிர்த்து ஓடிவருகின்ற அந்தப் பலவீரரையும் - நந்தினமீதேறியிருக்கின்ற அனேக வீரர்களையும் காலால்

உதைததுத் தள்ளினான ரதருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனும் மிக்க தோள்வீயமைநவனும்மான பாரததன் மனநகலங்காமல் அவா களைக் கீழே தள்ளி ஸம்பத்திலிருப்பவர்களை அடிகடும் திறமையுள்ள அம்புகளால் அவர்களைத் தவிக்கச் செய்துவிட்டுப் புன்னகையுடன் கேசவரைப் பார்த்து, 'கிருஷ்ண! மஹா பாஹு-பலமுள்ளவரே! எவ்விதத்தினாலும் செயமுடியாத காரியத்தைச் செய்கின்றவர்களும் மரிக்கப்போகின்றவர்களும் எல்லாம் தாண்டப்பட்டு வர்களும் அனேகாகளுமான ஸம்சபககாருளுடைய கூட்டங்களைப் பாரும் உலகத்தில் இப்படிப்பட்ட ரதபதத்தை அடைந்து தாங்கள்கூடிய கஷத்திரிய ஸரேஷ்டன் பூமியில் என்னைத் தவிர வேறொருவனு மில்லை. கோவிந்தரே! போரில் என்னால் பிரயோகிக்கப்படு கின்றவைகளும் நன்றாகத் தீர்ப்பட்டவைகளும் ஸாப்பங்களுக்க கொப்பானவைகளுமான அம்புகளாலே யுத்த பூமியில் விழும் படி செய்யப்படுகின்ற ஒவாளை இப்பொழுது பாரும்' என்று சொன்னான் அவன். முடியாத பலமுள்ள அராஜகன், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மஹாயுகத்தில் தேவதக்தமென்கிற உத்தமமான சிறந்த சங்கத்தை முழக்கினான். மிக்க புருஷன்எவரான கேசவரும் தேவததத்தினுடைய ஒலிபைக்கேட்டு ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நிரப்புகிறவர்போலப் பாஞ்சஜன்யத்தை முழக்கினான் மஹாராஜரே! ஸம்சபககாருளுடைய சேனையானது அவ்விருவாருளுடைய சங்கத வனியையும் கேட்டு மிகுதியும் நிலைதவறியது, மிகப்பயந்தும் ஓடியது. பிறகு, மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனான அநதப்பாரததன் சிரித்துக் கொண்டு நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து அநத அஸ்திரத்தி னால் அவாருளுடையகால்களைக் கட்டிவிட்டான். பாரததன் யுத்தத் தில் அவர்களை உத்தேசித்துக்கால்களைக் கட்டினாலே அநத ஸம்சபதத யுத்ததீராகள் அப்பொழுது அநதகூலகட்டுக்களால் கட்டப்பட்டா கள். அவர்கள், பாண்டவனுடைய அஸ்திரத்தினால் அப்பொழுது அசைவற்றவர்களானார்கள். பரண்டிந்தனன், பிறகு, அசைவற்றவா களான யுத்ததீராகளை முறகாலத்தில் இரத்திரன் தாரகாஸூரனை வகம் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் அஸூரர்களைக் கொன்றதுபோ லக் கொன்றான். யுத்தத்தில் வதம்செய்யப்படுகின்ற அநத வீரர்கள் அந்தஉத்தமரதத்தை விட்டுவிட்டார்கள், எல்லா ஆயுதங்களையும் பிர யோகிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ராஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாரதனை ஸம்சர்மா கட்டப்பட்டிருக்கிற வேளையைக்கண்டு விரைபவனுக்கி க்காருடாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான் அசூர! பிறகு, கருடன்கள்

ஸாப்பங்களைப் பக்கிக வரகன, ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிககின்ற அந்தக் கருடன்களைக்கண்டு பிறகு ஸர்ப்பங்கள் ஒழவிட்டன அரசே! பாத பந்தத்தினின்று விடுபட்ட அந்தச் சேனையானது மேகபந்தத்தினின்று விடுபட்டுப் பிரஜைகளைக் தபிக்கச் செய்கின்ற சூரியன்போலப் பிரகா சித்தது. பெரியவரே! நாகபந்தத்தினின்று விடுப்பட்டவாகளான நம்மைச்சோநக யுக்தவீராகள பல்குனனுடைய தததைக் குறித்துப் பாணசமூகங்களையும் சஸ்திரசமூகங்களையும் பிரயோ கிததார்களை பாரதரே! பகைவீரர்களைக் கொல்வனான அந்த இந்திராகுமாரன் மஹாஸ்திரமயமான அந்த மழையை அம்புகளால் அழித்தது பிறகு யுக்தவீரர்களைக் கொன்றான் ராஜரே! பிறகு, ஸுசர்மாவோ வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்பிலை அாஜுனனை மாபிலடித்து வேறு இருபத்தொரு பாணங்களாலும் அடித்தான் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த அாஜுனனானவன் துன்பமுறறுத் தோர்நிலில் உட்கார்தான் பிறகு, எல்லோரும் பாகுகள் கொல் லப்பட்டானென்று சொல்லிக்கொண்டு பெருங்கூசலிட்டார்கள் பிறகு, சங்கங்களுடைய முழக்கங்களும் கம்பீரமான பெரிகைமுழக் கங்களும் பறபலவித் வாதயகோஷங்களும் வம்மநாதங்களும் தோன்றின. மஹாராஜரே! பிறகு, ஸாப்பங்களுக்கொப்பான பாணங்களாலே நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் பெரிய விலைக் கை யிற பிடித்தவனும் மஹாரதனும் மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் ஸவே தவாஹனனுமான அந தப் பார்த்தன் பிரஜைஞயையடைந்து கோபத்தால் மூடப்பட்டவனாகி யுத்தத்தில் அந்தஸுசர்மாவை ஒருகணத்ததுக்குள் அனேக அம்பு களால் மூடித் திகுக்களையும் பாணங்களால் மறைத்தான் அள வ்ட முடியாத பாகுகிரமமுள்ளதன்னஞ்சயன் யுத்தத்தில் ஸுசாமா லைத் திருமபிஷ்ட சசெய்து நகைத்துக்கொண்ட ஐந்திராஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஐயா! பிறகு, அவனால் வீடப்பட்ட ஆயிரம் பாணங்கள் எல்லாத் திகுக்களிலும் காணப்பட்டன, தங்களையும் யானைகளையும் நாசஞ்செய்தன. அரசரே! இந்தியன் யுத்தத்தில் அஸுரர்களைக்கொல்வதுபோல அாஜுனன யுத்தத்தில் லக்ஷக்கணக் கான குதிரைகளையும் காலாட்களையும் சஸ்திரங்களால் கொன்று கொண்டு விளங்கினான். பாரதரே! பிறகு, சேனையானது கொல்லப் பட்டபொழுது ஸம்சபதாகளுடைய கூட்டங்களையும் கோபாலர்களையும் மிக்கபெரிதான பயம் வந்து அடைந்தது. அந்தயுத்தத்தில் அாஜுன னைத் தெரிந்ததுகொள்ளக்கூடிய மனிதன் ஒருவனுமில்லை அந்தயுத்

தத்தில வீரர்கள் பார்த்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே உம்முடைய சேனையானது கொல்லப்பட்டது. கொல்லப்படுகின்ற அந்தப்படையானது பராக்கிரமத்தை வெளியிடவேண்டிமகருணத்தில (கைகால) அசைவற்றுநின்றது. மஹாராஜரே¹ பாண்டிபுத்திரன் அந்தயுத்தத்தில் பதினாயிரம் யுத்தவீரர்களைக்கொண்டு புகையிலலாமலிருக்கிற அக்னிபோல ஜவலிததுக்கொண்டு பிரகாசித்தான். பாரதரே¹ (அராஜன்) பதினாலாயிரம்வீரர்களையும் பதினாயிரம்ரதிகர்களையும் மூவாயிரம்யானைகளையும் (கொன்றான்). பிறகு, ஸம்ரபதாகளமாணத்தை யோ அல்லது ஜயத்தையோ நிச்சயமாக்கக்கொண்டு மறுபடியும் தனது சயீனச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள மன்னவரே¹ அசமயத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களுக்கரசு சூரனும் பலசாலியும் பாண்டிபுத்திரனுமான கிரீடியோடு பெரும்போர நடந்தது பாரததன, இரதிரன அஸுரர்களை ஜயித்ததுபோல அந்தச சததுருக்களைஜயித்து நாசஞ் செய்தான்.

காற்பத்தோனபதாவது அத்யாயம்

(ஸங்கலயுத்தம்.)

ஈயா¹ கிருதவாமா, கிருபா, அரவதகாமா, காணன், உலாகன், ஈதனி, ஸதேஹாதராகருடன்கூடின காலயாதனராஜன் ஆகிய இவர்கள் பாண்டிபுத்திரனிடத்தினின்றி உண்டானபயத்தினால் பீடிககப்பட்டுக் கடலிலுடையக்கப்பட்ட மாக்கலம்போல ஆபத்திலகப்பட்டு வருகின்ற சேனையைக்கண்டு வேகத்தோடு மீட்பதற்கு முயன்றார்கள். பாரதரே¹ பிறகு, பயப்படுகின்றவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டிபண்ணுகின்றதும் சூர்களுக்கு உதவாஹத்தைவிருத்திபண்ணுகின்றதுமான யுத்தமானது ஒருமுகூத்தகாலம் அமிதமாக நடந்தது. யுத்தத்தில் கிருபால பிரயோகிக்கப்படும் அம்புமழைகள் விட்டிற் பூசிக்களுடைய கூட்டங்களபோல ஸருஞ்சயாகளை மூடின. பிறகு, கோபங்கொண்ட சிகண்டியும் விரைவுடன் கிருபரை எதிர்த்துச் சென்று பிராம்மணோத்தமரான அவர்மீது நான்குபக்கத்திலும் அம்புமழைகளைப் பொழிந்தான். மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவரான கிருபரோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு அந்தச்சரமாரியை நாசஞ் செய்து பததுப்பாணங்களால் சிகண்டியை அடித்தார பிறகு, சிகண்டி கோபமூண்டு கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் நேராசுச் செல்லுகின்றவைகளுமான பாணங்களால் கோபங்கொண்ட

வரான கிருபயை யுத்தத்தில் அடித்தான் பிறகு, கூாமையுள்ள அம்புகளால் அதிகமாக அடிககப்பட்டவரும் மஹாரதரும், பிராம் மணருமான அநதககிருபா நன்றுகத்தீட்டப்பட்டவைகளும் கூாமையுள்ளவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான சூரபரங்களாலே சிகண்டியைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் தேரையும் இழநதவகைச் செயதார. பிறகு, மஹாரதனான சிகண்டி குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரத்தினின்று துள்ளிககுதித்துக கத்தியையும் கேடகததையும் கையிலெடுக்கு விரைவுடன் பிராம்மணரை எதிர்த்துச் சென்றான். அந்தச்சிகண்டியைக் கிருபா படிநத கணுகளுள்ள பாணங்களாலே யுத்தத்தில் விவாகத்திததார அது ஆச்சரியமாயிருநதது. வேநதரே! அநதயுத்தத்தில் சிகண்டி அசைவறறு நின்றதைக் கூறகா மிதபபதைப்போல ஆச்சரியமாகக் கண்டோம். அரசரே! மஹாரதனான தருஷ்டதயுமனன், கிருபராலே சிகண்டி தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு கிருபரை விரைவாக எதிர்த்தான் பிறகு, மஹாரதனான கிருதவாமா, கருபருடைய ரத்ததைக்குறித்தசசெலலுகின்ற தருஷ்டதயுமனை வேகத்தோடு எதிர்த்தான். பிறகு, புத்திராகளோடும் வைன்யங்களோடும் கிருபருடைய ரத்ததைக்குறித்தது எதிர்த்துவருகின்ற புத்திஷ்டிரரைத் திரோணபுத்திரர் தடுத்தார். விரைவுள்ள மஹாரதர்களான நகுலஸஹகேவாகளை ம்முடைய புத்திரன சரமாரியினால் தடுத்துககொண்டு எதிர்த்தான் பாரதரே! சூரியகுமாரனான காணன், பீமஸேனையும் நகுலகளையும் ஸருகு சயாகளுடன் கூடின கேகயர்களையும் யுத்தத்தில் தடுத்தான் பிறகு, சாரதவதரான கிருபா விரைவுடன் பீபதஸுவினுடைய அருகில சிகண்டியின்மீது யுத்தத்தில் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார. பாரதரே! அநதக கிருபரால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் நான்கு பக்கத்திலும் ஸவாணததால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அநத அம்புகளைச் சிகண்டியானவன் அடிககடி நான்கு பக்கத்திலும் கத்தியைச் சுழற்றி வெட்டினான் பாரதரே! கௌதமர், அநதச சிகண்டியினுடைய துறுசநதிரப்பிரதிமைகளுள்ள கேடகததை அம்புகளால் விரைவாக நாசஞ்செய்தார பிறகு, ஜனங்கள பெருங்கூச்சலிட்டனர். மஹாராஜரே! கேடகததை இழநதவனான சிகண்டி கத்தியைக் கையிறகொண்டு பக்கத்தில் விரைவாகச் சென்றான். கிருபா விரைவில்வருகின்ற அநதச்சிகண்டியைப் பாண ஸமுகங்களால் துன்பமுறும்படி செய்தார அரசரே! மஹாபல சாலியும் சித்திரகேதுவினுடைய குமாரனுமான ஸுகேதுவானவன்,

விரைவுள்ளவனாகி, சாரதவதருடைய அம்புகளால் மூடப்பட்டிருக்கிலேசுந்தை அடைவிககப்பட்டு சிகண்டியை நோக்கிச் சென்றான். அளவுகடந்த மனோதைய ரததுடன் கூடிய அந்த ஸுகேது யுகத்தில கூர்மையுள்ள அனேகபாணங்களைப் பிராமமணர்பீ குருறைகளுக்கொண்டு அவருடைய ரதநகைநோக்கி எதிர்த்துவந்தான ராஜஸரேஷ்டரே! சிகண்டி, ஸுகேது எதிர்த்திருப்பதையும் பிராம்மணரானகிருபா துக்கிப்பாட்டதையும் பார்க்கப்பிறகு விரைவாக விலகிச் சென்றான். மனனரே! பிறகு, ஸுகேதுவோ கிருபபை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்த மறுபடியும் அவரை எழுப்பத் தழுவுவது பாணங்களால் அடித்தான பெரியவனே! பிறகு, ஸுகேது ஒருநக கிருபருடைய அம்பாளுடன் கூடிய விலைவாட்டி மறுபடியும் அவருடைய ஸாரதியை ஓர் அம்பினால் மாமஸகானங்கரில் அழிகமாந அடித்தான் பிறகு, கௌதமரோ கோபங்கொண்டு புதிதும் திடமுமான விலையெடுத்த முப்பநாணங்களால் ஸுகேதுவை எல்லாமர்மஸ்தானங்களிலும் அடித்தார அந்த ஸுகேது எல்லா அங்கங்களும் தளர்த்தவனாக அசையாமலிருக்கிற மரமானது பூகம்பத்தில மிக அசையவதுபோல உத்தமமான ரதத்தில அசைந்தான் கிலை குலைந்தவனான அந்த ஸுகேதுவினுடைய சரீரத்தினின்றும் ஜவலிக கின்ற குண்டலங்களருடன் கூடிய நம கலைப்பாகையை, நரித்ததும் சிரஸை ரக்ஷிக்கின்ற ஸாதனங்களருடன் கூடிய துமான தலையை ஒரு கூர்மரத்தினால் தள்ளினார். அந்தத் தலைபானது கழுகினால் கொத்திக கொண்டுபோகப்பட்ட மாம்ஸம்போலப் பூரியில் விழுந்தது பிறகு, அவனுடைய உடலானது தலைவிழுந்த பிறகு பூரியில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! அந்த ஸுகேது கொல்லப்பட்டவுடனே, அனுஸரித்தவந்த அவனுடைய புத்திரர்கள் யுகத்தில கிருபபை விட்டுவிட்டுப் பத்தத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள் பாரதரே! மஹாரதனான கிருதவாரா யுகத்தில தருஷ்டதயும்னனே தடுத்திருந்ததாயமுள்ளவனாக, 'நில, நில' என்று சொன்னான் அரசரே! மாம்ஸத்துக்காகக் கோபங்கொண்ட இரண்டு கழுகுகளுக்கு யுத்தம் போவதுபோலப் போகுகளத்தில் தருஷ்டதயும்னனாகும் கிருதவாமாவகரும் கைகலந்தயுத்தம் நோந்தது. தருஷ்டதயும்னனே கோபங்கொண்டு ஹ்ருத்திகனுடைய குமாரனான கிருதவாமாவை யுகத்தில துன்பமடையும்படி ஒன்பதுபாணங்களால் மாப்பில அடித்தான். கிருதவார்மாவோ யுகத்தில பாரதனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு ரதத்தையும் குதிரைகளை யுமுடைய பாரதனை அம்பு

களால மூடினான். வேற்கரே! ஜலத்தைக் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மேகங்களாலே நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்ட சூரியன் போல அம்புகளால மூடப்பட்ட ரதததுடன் கூடிய தருஷ்டத யும்னன் காணப்படவில்லை. மன்னரே! (ஆயுதங்களால்) உண்டு பண்ணப்பட்ட காயங்களை யுடைய தருஷ்டதயும்னன் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே அந்தப் பாணஸமூகத்தைச் சிதற அடித்தது யுத்தத்தில் பிரகாசித்தான். பிறகு, வேளாறுபுதியான அவன் கோபங்கொண்டு கிருதவாமாவை அணுகி மிகக் பயங்கரமான அம்புமழையைப் பிரயோகித்தான். ஹார்த்திக்யன் விரைவாக வருகின்ற மிகக் பயங்கரமான அந்தச் சரமாரியை அனேக ஆபிரகணககான அம்புகளால் யுத்தத்தில் தடுக்கான் பாஷ்தன் அணுக முடியாத சரமாரியானது யுத்தத்தில் (கிருதவர்மாவின்) தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு அவனை நெருங்கித்தடுத்தான். * தருஷ்டத யும்னன் கத்தியையும் கேடரத்தையும் கையில் கொண்டு அவன ரதத்தில் துள்ளிக் குதித்தான் பிறகு, குதிரைகள் ஒன்று சோரது பாஷ்தனும் பக்கத்தில் நெருங்கவே, அந்தப் பாஷ்தனுடைய முந்தினசெய்கையைக்கண்டு கிருதவர்மா விரைவாகக் கதையைக்கையில் எடுத்தான். அரசரே! பிறகு, கதையைக் கையில் கொண்டவனான அவன் ரதத்தினின்று விரைவாகக் துள்ளிக் குதித்து ரதமத்தியில் பாஷ்தனைக்காணாமல் ஸாரதியை நன்றாக அடித்தான் கூாமையான முனையுள்ள கத்தியினால் வெட்பபட்ட அந்தஸாரதியானவன் ரகத்தினின்று கீழே விழுந்தான். பிறகு, கிருதவாமா ஸதேதோஷமடைந்த தலதவனியை உண்டுபண்ணினான் ராஜரே! பாஷ்தனைப்பார்த்து மறுபடியும் மறுபடியும், 'வா, வா' என்றும் சொன்னான் அந்தப் பாஷ்தன் யுத்தத்தில் கிருதவாமாவின் லை உண்டு பண்ணப்பட்ட அந்தத் தலதவன் பைப பொறுகவில்லை அவன் அந்தக் கீதரினினின்று கிளம்பி மறுபடியும் நன் ரதத்தைவந்தடைந்தான் அந்தத் தருஷ்டதயும்னனே அந்தக் கிருதவாமாவை எதிர்த்து, 'நில்; நில்' என்றும் சொன்னான். அரசரே! பிறகு, தருஷ்டதயும்னன் கதையைக் கையிலெடுத்த மஹா வில்லாளியான கிருதவாமாவை மறுபடியும் வேகத்தால் விரைவாக அடித்தான் பலசாலியான தருஷ்டதயும்னனால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அந்தக் கிருதவாமா மூரரசையடைந்த கீழே விழுந்தான். அந்தக் கிருதவர்மாவை ஸருதாவாவானவன் ரகத்தின்

* அதிக பாடத்தில் அரை ஸ்லோகம் விடப்பட்டது

மீதேறறி வைததுக்கொண்டி யுத்தாங்கததை விட்டுவிட்டு விலகிச்சென்றான் மஹாரதனான தருஷ்டதயும்னனோ யுத்தத்தில சத்துருவைக்கண்டு கொள்வாக்களை யுத்தத்தில அம்புகளால் விரைவாகத் தடுத்தான் பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவாகளான அந்த யுத்த வீரர்கள் தருஷ்டதயும்னனுடைய அருகில விரைவாகச் சென்றார்கள் , விம்ம நாதுங்களையும் செயதார்கள பிறகு, யுத்தம் நடந்தது

ஐம்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம், அஸ்வத்தாமாவலுல் யுதிஷ்டிரார் தோற்றம்.)

ஸாதயகினாலும் அவ்வாறே சூரானான தரௌபதிபுத்திராக னாலும் யுதிஷ்டிரா நான்குபகங்ககளிலும் பாதுகாக்கப் பட டிருப்பதைக்கண்டு தரௌபுத்திரா உதவாகமுள்ளவர்போல (அவரை) எதிர்த்துக் கைதேர்ந்தவான அஸ்வத்தாமா கொள்வா மாயிருப்பவைகளும் பொன்னுலமைந்த புங்கமுள்ளவைகளும் சாணியில தீட்டப்பட்டவைகளுமான பாணஸமூகங்களை இறைத்துக்கொண்டும் பயிற்சிவன்மையினால் பறபல மாகக்கங்களைக்காண் பித்துக்கொண்டும் கூாமையுள்ளவைகளும் வேகமுள்ளவைகளு மான அம்புகளால் ஆகாயத்தை நான்கு பக்கத்திலும் நிரப்பிக் கொண்டும் யுத்தத்தில யுதிஷ்டிராசசுறறி எல்லாத் திக்குக் களையும் நன்றாக மூடிவிட்டார் அஸ்வத்தாமாவின்னுடைய அம்புகளால் மூடப்பட்ட ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை பெரிதான யுத்தமுன்னயானது முழுதும் பாணமயமாகவே ஆகியது. பரதா களுள் சிறந்தவரே! ஸுவாணககட்டுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஆகாயத்திலிருக்கின்றதுமான அந்தப் பாணஸமூகமானது (ஆகாயத் தில) நிலைபெற்றிருக்கின்ற விமானம்போல விளங்கியது. அசரே! பிரகாசிக்கின்ற அந்தப் பாணஸமூகத்தினாலே போக்களம் மூடப்பட்டிருக்கும்பொழுது மேகங்களில் சிழலும் ஸ்ரீபாலிருந்தது. சூரியனும் காந்தியை இழந்தவனான பாணஸவருபமாக இருக்கின்ற ஆகாயத்தில அந்த ஆசர்யத்தைக் கண்டோம் அஸ்வத்தாமாவின்னுடைய பராக்ஷிபந்தைப்பார்த்து ஒரு நிமிஷமும் அவை எதிர்த்துவரவில்லை முயற்சியுடையவனான ஸாதயகியும் பாண்டு புத்திரரான தாமராஜரும் அவ்வாறே மறற்ச சேனைகளும் பராக்ஷிர மத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை மஹாராஜே! அந்த யுத்தத்தில்

மஹாரதர்கள் தரோணபுத்திரருடையதேர்ச்சியைக்கண்டு ஆச்சாயம் அடைந்தார்கள். அந்த எல்லா அரசர்களும் பிரகாசிக்கின்ற சூரியன் போன்ற அந்த அஸ்வத்தாமாவை எதிரில் பாபபதற்குச் சகதியற்ற வாகனானாகள் பிறகு, சேனையானது கொல்லப்படும்பொழுது மஹாரதர்களான தபௌபதிருமாராகளும் ஸாதயகியும் தாமராஜரும் பாஞ்சாலர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து ம்ருதயுபயநதைவிட்டுக் கோர்வலவருபியான தரோணபுத்திரருக்கருகில் விடைவாகசசென்றார்களானாகயகியானவன் தரோணபுத்திரரை இருபத்தேழு பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஸுவாணநநால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஏழு பாணங்களால் அடித்தான். யுதிஷ்டிரா எழுபத்துமூன்றுபாணங்களாலும் பிரதிவந்தியனை எழுபாணங்களாலும் ஸருதகாமா மூன்று பாணங்களாலும் ஸருதகீதநி ஏழுபாணங்களாலும் ஸுதலோமனை ஒன்பதுபாணங்களாலும் சநானீகனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தார்களா மறற அனைக்கூரானும் நாரபுறங்களிலும் அந்த அஸ்வத்தாமாவை அடித்தார்கள். அச்சரே' பிறகு கோபவகொண்ட அந்த அஸ்வத்தாமாவோ ஸாபபம்போலர் சீறிக்கொண்டு ஸாதயகியை இருபத்தைந்துபாணங்களாலும் ஸருதகீதநியை ஒன்பதுபாணங்களாலும் ஸுதலோமனை ஐந்துபாணங்களாலும் ஸருதகாமாவை எட்டுபாணங்களாலும் பிரதிவந்தியனை மூன்றுபாணங்களாலும் சநானீகனை ஒன்பதுபாணங்களாலும் நாமபுத்திரரை ஐந்துபாணங்களாலும் அவவாறே மறறச சூராகளை இரண்டாண்டிபாணங்களாலும் அடித்தார அவவாறாகவே, கூாமையுள்ள அம்புகளாலே ஸருதகீதநியினுடைய வில்லையும் துண்டாக்கினார் பிறகு, மஹாரதருள் ஸருதகீதநியானவன் வேறுவில்லை எடுத்து மூன்றுபாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவை அடித்துக் கூாமையுள்ள வேறுபாணங்களாலும் அடித்தான். மஹாராஜரே' பெரியவரே' பாரதாருள் சிறந்தவரே' பிறகு, தரோணபுத்திரா சரமாரியினால் அந்தச சேனையை நான்குபக்கத்திலும் மூடினார் பிறகு, அளவிடமுடியாத மனவலிமையுள்ள தரோணபுத்திரா மறுபடியும் தாமராஜருடைய வில்லை அறுத்துச் சிறித்துக்கொண்டு மூன்றுபாணங்களால் அவரைஅடித்தார் பிறகு, நாமருதகளை பரிதாப வேறொருவில்லை எடுத்து அறுபதுபுழுளறுபாணங்களால் தரோணபுத்திரரை இரண்டுகைகளிலும் பார்பிலும் அடித்தார ஸாதயகியை பிறகு கோபவகொண்டு யுத்தத்தில் அடிக்கின்ற தரோணபுத்திரருடையவில்லைக் கூாமையுள்ள சூ அரத்தசந்தர்ப்பாணத்தாலவந்து மடிக்கும் காஜித்தான்.

னீடத்தில காண்பிப்பிராகில அப்பொழுது உம்மைப் பலசாலியென் றும் அஸ்திரவிததையில் தேர்ச்சியுள்ளவரென்றும் நாம் அறிவோம். யுத்தத்தில் பகைவாக்களை நாசஞ்செய்வனான த்ருஷ்டதயும்னைப் பார்த்தபின் உமக்குப் பலம் சிறிதுமுண்டாகாது. உம்மைப் பிராம் மணரென்று எான சொல்லவில்லை மனிதர்களுள் சிறந்தவரே! நீர் என்னையே இப்பொழுது கொல்லவிரும்புகிறீராதலால் உமக்கு அன்பு இல்லை, நன்றியற்றவும் இல்லை பிராம்மணனுக்குத் தவமும் சம தமங்களும் வேண்டும். வல்ல சூத்திரியனால் வளைக்கத்தக்கது. அப படிப்பட்டநீர் பிராம்மணத்தமா மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! நீர் பாத துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் கௌரவாக்களை ஜயிப்பேன். பிராம்மணத்தமரே! யுத்தத்தில் மதுவீருட்ப்படி காரியத்தைச் செய யக்கடவீர்'என்றமொன்றொ மஹாபாஜரே! இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தரோணபுத்திரர் சிரித்துக்கொண்டே (யுதிஷ்டிரர் சொல்லியதைத்) த்ருநத்தென்றும் உண்மையென்றும் எண்ணி ஒன்றும் மறுமொழி கூறவில்லை பிறகு, தரோணபுத்திரர் ஒன்றும் மறுமொழி சொல்லா மல், கோபங்கொண்ட யமன பிராஜைகளை (நாசஞ்செய்வது)போல் யுத் தத்தில் சரமாரியினால் பாண்டவரை மூடினார். ஐயா! தரோணபுத்திர ரால் அப்பொழுது மூட்டப்படுகின்ற அந்த யுதிஷ்டிரர் பெரும்படையைக் கூட்டி கொண்டு விரைவாக விலகி அப்புறஞ்சென்றார். அரசரே! பிறகு, தாமநந்தனரான அந்த யுதிஷ்டிரர் யுத்தத்தை விட்டு விலகிய பின் தரோணபுத்திரர் மஹாதமாவான தாமநந்தனருடைய விலக்கத் தால் சமயாசினரார் அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரர் மஹாயுத்தத்தில் தரோணபுத்திரர் விட்டு ஜாகரதையுடன்கூடியவராகக் குருநமான் செய்கையினப்பொருட்டு உம்முடைய சேனையில் பிரவேசித்தார்.

ஐம்பததோராவது அத்தியாயம்

(ஸங்க்தல யுத்தம்)

பாஞ்சாலவாக்கோடுகூடியவனும சைத்யாகளாலும் 'க்கயாக ளாலும் சூழப்பட்டவனுமான பீமஸேனை லைஞாபதியான கா ணன் போய் போன்றி காரினை வுர்ப்புகளால் நதிநதான் பிறகு, கா ணன் கையுத்தத்தில் பீமஸேனை பார்த்தார் காண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாபாகுபலமுள்ளவரும் காரிசாகளையும் ஸருஷ்ய பாகளையும் அடித்தான் பிறகு, பீமஸேனை ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனான காணனை விட்டுவிட்டு, உவளிகின்ற நெருப்பானது மூலநதகட்டில் பிரவேசிப்ப

பதுபோலக் கௌரவசேனையில் பிரவேசித்தான். ஸூதபுத்திரனும், யுத்தத்தில் மஹாவிலலாளிகளான பாஞ்சாலாகளையும் கேகயாகளையும் ஸருஞ்சயாகளையும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்றான். மஹாரதர்களாயிருக்கின்ற பார்த்தனும் விருகோதரனும் கர்ணனும், ஸம்஘பக்தர்களுக்கும் சௌரவர்களுக்கும் பாஞ்சாலர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டிபண்ணினார்கள். அரசரே! உம்முடைய தூரலோசனையினால் ஏறபட்டயுத்தத்தில் அகனிக்குழைப்பான அந்தமன்றுவீரர்களாலே அந்தக்ஷத்திரியர்கள் எரிககப்படுகின்றவர்களாகி நாசத்தை அடைந்தார்கள் பரதஸரேஷ்டரே! பிறகு, தூயோதனன கோபங்கொண்டு நகுலனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து அவனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் அடித்தான் ஜனாதிபரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பலமுள்ள உம்முடையபுத்திரன் ஒருக்ஷரத்தினால் ஸவாணமயமான ஸஹதேவனுடைய தவஜத்தைத் துண்டாக்கினான். ராஜரே! பிறகு, நகுலனோ கோபங்கொண்டு உம்முடையபுத்திரனை ஏழாணங்களால் அடித்தான் ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் ஐந்துபாணங்களால் (உம்முடைய புத்திரனை) அடித்தான். பரதஸரேஷ்டர்களும் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும்சிறந்தவாகளுமான அவநிருவரையும் (உம்முடைய புத்திரன்) கோபங்கொண்டு ஐவைந்தபாணங்களால் மாபில அடித்தான் பிறகு, வீரனை உம்முடையபுத்திரன் பலாதகாரமாக வேறு இரண்டுபல்லங்களாலே இரட்டைப்பிள்ளைகளான அவர்களுடைய விநாயை வெட்டினான், மும்முன்றுபாணங்களால் விரைவாக அவர்களை அடித்தான். தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான அந்த இரண்டுக்ரூரர்களும் யுத்தத்தில் ஒருதிரவிற்போன்றவைகளும் மங்கலகரமானவைகளும் சிறந்தவைகளுமான வேறு இரண்டுவிறகளை எடுத்துக் கொண்டு விளங்கினான். பிறகு, யுத்தத்தில் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் ஸஹோதரர்களுமான அவநிருவரும் இரண்டு மஹாமேகங்கள் மலையினீழ் தூநீர்த்தாரைகளைப்பொழிவதுபோல யுத்தத்தில் பிராதானினீழ் கோரமானபாணங்களை வாஷித்தாரகளை மஹாராஜரே! பிறகு, மஹாரதனை உம்முடையபுத்திரன் கோபங்கொண்டு மஹாவிலலாளிகளான பாண்டிபுத்திரர்களிருவரையும் பாணங்களால் தடித்தான் பரதரே! யுத்தத்தில் தூயோதனனுடைய வில்லானது வட்டமாகவே காணப்பட்டது, அம்புகளும் நான்குபக்கத்திலும் வெளிப்படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன அந்தத் தூயோதனனுடைய அம்புகளால் நன்றாக மூடப்பட்ட மாதீபுத்திரர்கள் ஆகாயத்தில் மேகங்களால்மறைக்கப்பட்டி ஒளியை இழந்திருக்கின்ற சந்திரசூரியர்கள்

போலப்பிரகாசிக்களிலே மஹாராஜரே! பொறகட்டுக்களுள்ளவையும்து சாணையில தீட்டப்பட்டவையுமான அநதபாணங்ககல் சூரியனுடையகிரணங்களைபோலஎல்லாகதிருக்ககனையும்மறைத்தன பிறகு, அநத ஆகாயமானது பாணஸவஸுமமாகி கன்றாக பூட்டப்பட்டிருக்கும் ஸமயத்தில அரசனுடைய உருவமானது சாலனுக்கும் அநதகனுகமும் யமனுக்கும் ஓயாகககாணாயிட்டது உமதுகுமாரனுடைய அநதப பராகிரமத்தைப்பாது மஹாரதாக்க மாதரீபுத்திரரான ம்ருதயுவினுடைய ஸுபீரத்தை அடைந்தவாசனென்றே எண்ணினார்கள். மன்னரே! பிறகு, பாண்டவர்களுடைய ஸேனாபதியும் மஹாரதனுமான பாண்டவன் தாபேரதனராஜனிருக்கிறவிடத்துக்குச சென்றான் பிறகு, தருஷ்டதயும்னன் மஹாரதாக்களும் சூரரனுமான மாதரீபுத்திரர்களைத் தாண்டி உமமுடைய குமாரனை அம்புகளால அடித்தான் அளவிடமுடியாத மீனபலமுடையவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமான உம்முடையபுத்திரன் கோபங்கொண்டு உரககச சிரிகுதுகொண்டு அநதப் பாஞ்சாலயனை இருபததைநதுபாணங்களால அடிக்கான் பிறகு, அளவிடமுடியாத பராகிரமமுள்ள உம்முடைய புகழான் கோபமுள்ளவனுகித மறுபடியும் பாஞ்சாலயனை அறுபததைநது பாணங்களாலடிக்கி விம்மநாதகு செய்தான அரசரே! ராஜாவான நாயோதனன் மிகு கூாமையுள்ள கூடபரத்தினுல அநத தருஷ்டதயுமனுடைய அமபுடன் கூடினவிலே புத்தந்தல கைப்படியில வெட்டினுன் பகைவாக்களை அழிப்பவனுன பாஞ்சாலயன அறுககப்பட்ட அநதவிலே எற்றததுவிட்டுப் பராகரை ஸஹிக்கககடிய புத்தான வேறொருவிலே வேகத்தொடு எடுத்தான கோபத்தினுல ரகதம்போலச சிவந்த கண்களையுடையவனும் ராயப்படுத்தப்பட்டவனும சிறந்த விலவாயுமான தருஷ்டதயும்னன் கோபத்தால ஜவலிக்கினறவன் போல விளங்கினுன அநத தருஷ்டதயும்னன் பாதஸோஷிபுண தூபேரதனைந கொல்லவிருமாடி ஸுப்பம்போலச சீயுகினற பதினைநது பாணங்களை அவனமீது பிரயோகித்தான கழுக்கிருகள பூண்டவைகளும் மயிலிறகுகளுடனகூடினவைகளுமான அநதப பாணங்களை அரசனுடைய பொனலுலசெய்யப்பட்ட கவசத்தை உடைத்து வெசத்தடன பூமியில பிரவேசிக்கன, மஹாராஜரே! அநதகமாக அடிக்கப்பட்ட அநத உம்முடைய குமாரன வஸநதகாலத்தில நனராபபுத்திருக்கின்ற மிசப்பெரிநான பலாசமரம்போல அநதகமாக விளங்கினுன். கவசம உடைக்கப்பட்டவனும நாரா

சங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால் வலிமைகுன்றியிருப்பவனுமான அந்தத் தூயேந்தனன் கோபமுள்ளவனாகிய ஒரு பலவந்தினால் திருஷ்டதயும்னனுடைய விலலை அறுத்தான் ராஜரே! பிறகு, ராஜாவரன் தூயேந்தனன் விரைவுடன் வில அறுக்கப்பட்டவனான அந்த திருஷ்டதயும்னனை இரண்டு புருவங்களினிடையில பததுப்பாணங்களால் அடித்தான். கருமானால் நனகு காண்பிடிக்கப்பட்ட அவவம்புகள், தேனில ஆசைகொண்ட வண்டுகள் மலாந்த தாமரைப்பூவை அலங்கரிப்பதுபோல அந்த திருஷ்டதயும்னனுடைய முகத்தை விளங்கச் செய்தன பெரியமனமுள்ளவனான திருஷ்டதயும்னன் அறுக்கப்பட்ட அந்தவிலலை எறிந்துவிட்டு வேகத்தோடு வேறுவிலலையும் பதினாறுபலவங்களையும் எடுக்கதான் பிறகு, திருஷ்டதயும்னன் ஐந்துபாணங்களாலே தூயேந்தனனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையயுக்கொண்டு ஒருபலவந்தினாலே ஸவாணததாலலங்கரிக்கப்பட்ட விலலையும் வெட்டினான். பாஷ்கன பததுப்பலவங்களாலே உமது புத்திரனுடைய உபகாணங்களுடன் கூடின ரதத்தையும் குடையையும் சகதியையும் கந்தியையும் கதையையும் தவஜத்தையும் தண்டாக்கினான் எல்லாஅரசர்களும் குருராஜனுடைய பொன்வீரைய முள்ள குடையும், மணிமயமாயும் மங்களகரமாயுமுள்ள அரவக் கொடியும் அறுக்கப்பட்டதைக் கண்டார்கள பரதர்களுள் சிறந்தவரே! ஸதேஹாதாக்கள் பிரதாவான தூயேந்தனை ரதத்தைஇழந்தவனாகவும் கவசமும்ஆயுதங்களும் தவஜமும் அறுக்கப்பட்டவனாகவும் கண்டார்கள அரசரே! குண்டாரன் மனங்கலங்காமல திருஷ்டதயும்னன் பாதங்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, மஹா ரதனான அந்தத்தூயேந்தனை நகர்பந்தனைநீதேற்றிவைத்துக்கொண்டிவேறு இடத்திற்குக் கொண்டுபோனான அரசனிடத்தில் அதிகஆவலுள்ள காணனோ கோபங்கொண்டு ஸாக்யகியைவிட்டுவிட்டு யுத்தரங்கத்தில் தரோணரைக்கொன்றவனும் உக்கிரமான பாணங்களைபுடையவனுமான அந்த திருஷ்டதயும்னனை எதிர்த்துச்சென்றான் அம்புகளால்டிக்கப்பட்டவனான சைனேயன் ஒரு யானையை பின்புறத்தில் வேறொரு யானையானது இரண்டு நகரங்களாலும் (இடித்துக்கொண்டு) செலவதுபோல அந்தக் காணனை விரைவாகப் பின்புறத்தில் அனுலரித்துச் சென்றான் பாரதரே! காணனுகும் பாஷ்கனுகும் கோந்த மஹாயுத்தத்தில் மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களும் அதிகபலசாஸிகளும் முன்கொண்டவர்களும் அரகாரன்களும் பாண்டவர்களுள்ளும் நம்மைச்சோந்தவர்களுள்ளும் ஒருவனாவது யுத்தத்தில் பின்னிடுபவ

கைக் காணப்படவில்லை கர்ணன் விரைவுடன் பாஞ்சாலர்களை நோக்கிச் சென்றான். அரசரே! நரஸ்ரேஷ்டரே! அந்த க்ஷணத்தில் நடுப் பகலில் இரண்டு பக்கத்திலும் யானைகள் குதிரைகள் தோர்களாகிய இவைகளுடைய அழிவுதோன்றியது. மஹாராஜரே! பாஞ்சாலர்களோ ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாக, ஒரு மரத்தைக்குறித்துப் பக்ஷிகள் ஒடி வருவதுபோலக் காணனைக் குறித்து நான்கு பக்கத்தினின்றும் விரைவுடன் எதிர்த்து வந்தார்கள் அதிரதபுத்திரனான கர்ணன் அவ வீரர்களுள் எதிரிலிருக்கின்ற தலைவாகளான பலசாலிகளைப் பாண ஸமூகங்களாலே தேடுகிறவன்போல அடைந்தான் வயாகரகேது, ஸுசாமா, சுககிரன், சிதராபுதன், கரது, தூஜயன், ரோசமானன், எட்டாமவனான விம்மலேனன் இவர்கள் யுகத்ததில் பிரகாசிக்கின்ற புருஷஸ்ரேஷ்டனானகர்ணன்மீது விரைவாகப் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு பெரியதோக்கூட்டத்தோடு அவனைசூழ்ந்துகொண்டார்கள் அரசனான கர்ணன் யுகத்ததில் முயற்சியெய்கின்றவர்களான அந்த எட்டிப்பாஞ்சாலவீரர்களையும் கூர்மையுள்ள எட்டு அம்புகளால் கொன்றான். மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸூதபுத்திரன் யுகத்ததில் ஸமாததகளான அனைக ஆயிரக்கணக்கான மறறப் போர்வீரர்களையும் கொன்றான் கர்ணன் மிருந்த கோபமுள்ளவகை யுகத்ததில் சேதிதேசத்தாள்களும் மஹாரதர்களுமான விஷ்ணுவையும் விஷ்ணுவாமாவையும் தேவாபியையும் பதரனையும் தண்டதாரனையும் சிகரனையும் சிதராபுதனையும் ஹரியையும் விம்மலகேதுவையும் ரோசமானனையும் சலபனையும் கொன்றான். அவர்களுடைய உயிரைக்கவர்கின்றவனும் இரத்தத்தால அங்கங்கள் நன்றாக நனைக்கப்பட்டவனுமான அந்தக் காணனுடைய சரீரமானது ருத்திரருடைய சரீரம்போல அதிபயங்காமாயிருந்தது. பாரதரே! அந்த யுகத்ததில் காணனான அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் பயந்து பெரிதான (அச்சேனையை) மனங்கலங்கசெய்து கொண்டு நாறபுறங்களிலும் ஒடின. யானைகள் யுகத்ததில் கர்ணனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகப் பறபல சபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு வஜ்ரத்தினால் தள்ளப்பட்ட மலைகள்போலப் பூமியில் விழுந்தன. நான்கு பக்கத்திலும் விழுகின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் உடைக்கப்பட்ட ரதங்களாலும் கொடிகளாலும் யுகத்த பூமியானது நன்கு பரப்பப்பட்டது. யுகத்ததில் காணன் செய்ததுபோன்ற காரியத்தைப் பிஷ்மராவது தரோணராவது யுகத்தபூமியிலிருந்த உம்மைச சோந்த மறற

ரீரர்களாவது செய்யவில்லை. மிருகங்களுடைய மதத்தியிலு விம்மம யமமற்று ஸஞ்சரிப்பதுபோலக் காணன் பாஞ்சாலாங்களுடைய மதத்தி யில யமமற்று ஸஞ்சரிக்கின்றவனாகக் காணப்படடான பிறகு, புருஷ நரேஷ்டனான ஸூதபுத்திரன் யானைகளிடத்திலும் குதிரை னீடத்திலும் சதிகாக்கிடத்திலும் காலாட்களிடத்திலும் அதிக ஹிமஸையை உண்டுபண்ணினான் பயநதுகொண்டிருக்கிற மான கூட்டங்களை விம்மமானது திகடுக்களில் ஓடிமபடி செய்வதுபோ லக் காணன் பாஞ்சால சதிகாங்களுடையகூட்டங்களை ஓடிமபடிசெய் தான விம்மமத்தை எதிர்த்து மான்கள் ஓரிடத்திலும் ஜீவிககாதது போல ஸருஞ்சயாகள் காணனை எதிர்த்து ஜீவிககவில்லை பாரததே! அகனிமுகத்தை அடைந்தது எவ்வாறு விட்டிற்றபூசிகள எரிககப் படுமோ அவ்வாறே யுத்தத்தில் ஸருஞ்சயாகள் காணனாகிற நெருப்பை அடைந்தது எரிககப்பட்டார்கள் பாரததே! காணன் ஒருவனாலே சைநயாகளிலும் பாஞ்சாலாக்களிலும் சூராகளென்று ஸம்மதிக்கப் பட்ட அனேகாக்கள் பெயரைக் கேட்கும்படிசெய்து கொல்லப்பட்டா ர்கள் அரக்கரீ! காணனுடைய பராக்ஷிரமத்தைக்கண்டு 'காணனிடத்தினீன்று யுத்தத்தில் பாஞ்சாலாக்களுள் ஒருவனாவது உயிரோடு விடு பட்டபோகிறதில்லை' என்கிறபுத்தியானது எனக்கும உண்டாயிற்று. ஸூதபுத்திரன் அடிக்கடி பாஞ்சாலாக்களை யுத்தத்தில் அடித்தாமிருந்த கோபங்கொண்டு குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென முன் ஐயா! பகைவாக்களைக் கொல்பவரான யுதிஷ்டிரராஜரை தருஷ்ட கயும்ன ஹம் தரெளபதிபுத்திராக்களும் நூறுநூறாக மற்றஜனங் களும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் சிவனடியும் ஸஹதேவனும் நகுலனும் அவ்வாறே நகுலபுத்திரனான ஜனம்மஜயனும் ஸாதயகியும் அனேகா களான பிரபத்திரகாக்களும் தருஷ்டதயும்னனும் யுத்தத்தில் முந்திச் செல்பவர்களாகி, அழிக்கின்றவனும் அளவுகடந்த பராக்ஷிரமமுள்ள வனுமான காணனைப் பாணங்களாலும் அவுதிரங்களாலும் அடித்தா ர்கள் அந்தப்புத்தித்தில், சூழ் ன ஸாபரங்களை எதிர்ப்பதுபோல எகா கிரானகாணன் அனேகசையாக்களையும் பாஞ்சாலாக்களையும் பாண வா க்களையும் எதிர்த்தான அரக்கரீ! தேவாக்களுக்கு அவு பராக்ஷோடு முற்றாவதில் சந்த நடுவரன்ற கிராஸவருமான யுத்தம் காண னைக்கு அவு பராக்ஷோடு நடந்தது ஜனம்ம சாந்தவாக்களுடையபிராபி லு யுடையவாக்களும் சாமாரிக்ஷைக் கூட்டடங்கூட்டமாகப் பெறுழிகின்றவா களுமான அந்தவீரர்களை, சூரியன் இருளை நாசஞ் செய்வதுபோல ஏகாகியானகாணன் மனக்கலக்கமற்றவனாக நாசஞ்செய்தான். சீம

வைகளாயின ஸூத்ரபுத்திரன் போபதகொண்டவனாகுபு பாண்டவாகுந்தைய சேனையைக் கொன்றான் பிமனேனன் கொன்றேனையையும் தனஞ்சயன் திரிபுத்தகளுள்வ யபடைபயமு நஞ்செய்தாராக அனவாறு பயங்கமமான தம ஆசாயசமணன் காசிபுள்ள துமான யுத்தம் நடந்தவருமென்பது, ஜயசாலி கருள் சிறந்தவனான ஆஜானன் சேனையினமந்திரியில் அநேகமமசபுத்தகளுடைய பட்டங்களைக் கொன்று பிழை வான் சித்தவகையாயா துக்கிறலானான்

எனவேகுகூட பிபோபுரிபகட்பாகித கருகர சேனையானது கனமுத முதிய அருகமாய் திஷி தனதேர' குந்தமமசபுத்தகமவாரதா கள பரிவாசகமேனாதி குகிரோகன் ஆவான புத்தகத்தில் இக்கிரமம் என்குடன் தேவாரவாலும ஜயசமுடிபுத்தகவாகள விமமமகுகி ஹைய ராஜன கைத மானகள ஸவிககாது திபோல இவ்வகையின ஹடைய மானகளை ஸவிககர சபுதியுறவா ஸாகிவிட்டாகள மஹாயுத்தத்தில் ஸருஞ்சயங்களுடைய பெருமாணையானது பிளக்கப படுகிறது கொளவாகளுடைய பிமனேனனிடத்திலிருந்துண்டான பயத்தினால் பிழைகடைய பட்டவாகளாகி ஒகிரோகன் வான் சித்தவகே! ராஜனையத்து ஹடைய மத்தியில் புத்தகர ஸஞ்சயிகின்ற புத்தி மாறான காலனஹைய பாணைகி மிமசகரவொடியானது குதிராக ஸபபடுகிறது ஆததமவாரதாரக ஸனனையுத்தத்தில்ஜயிபபதறகுச சாதுயுறவாகள கீர ஸனனைய பணகவாகளை வெலவதில் சிறந்த வீரயமுடையவனென்று புரிந்திருக்கிறானேயே! எனக்கு ததில் பாணை கமமுடைய சேனையக துக்கதுசிரேணை ஆசகண்டத்தகயசெல்லும கரிசா துக்கோவிர்தின் பரிமறபுத்தகனான ஸுக்கபுத்திரன் கோகசிச செல்லும மாதவ்யே! ஆது எனமொத்துக்கு விருபய, மமகு விபபுத்தகனானுகிரேதா? என்று வினவினான்

அந்தஆஜான ஹடைய ஆததவாரத்தைகையகேகி, கோவீரதா கருகர சிரித்துக்கிராணகி, ஆவர ஸாயாக்கது, 'பாண்டவ' செவரவா பிளக்குகி கது சிபைவாகசென்' எனறுச ஸனையபுத்த, ஆனன் கிறமுள்ளாகுதிபைகளை கொடுத்தால் துண்புடைய ஸவாளாரி ஆஜானைய யுத்தபிரிவில் ஸுயத்தகதுகிராணகி மத்திராணைய பிரிவினையாய் பிமனையிடுகளை காலிபுத்தகமமசபுத்தகவாகள வெண்ணிறமுள்ளவையுடைய மொண்ணவீரன் ஆணநகலவாளும (சேனையில்) பிமனேனிகுணமனைகளுமன் குறிவாரமால் உமமுடைய சேனையானது காணகுதிசைகனிவா பிளக்கபயாபுது மேகத

பெரிய அம்புகளால் எல்லாம் மூடப்பட்டிருப்பிரகாசித்தது. அந்நகரகு அரிய பராகிரமமுள்ள பாண்டவன் ஸவாணககடிகள் எவ்வளவும் கோரமானவைகளும் பளபளப்பானவைகளும் படிவான சணுகளுள்ளவைகளும் பாணங்களை எல்லாதற்குகுகளிலும் பிரயோகித்தான பாதகனுடைய கையுறையிலேமோதும் ஒலியினால் ஜனங்கள், பூமி, ஆகாயம், எல்லாதற்குகுகள், கடல்கள், மலைகள் இவைகளெல்லாம் வெடிகுகின்றனவென்று எண்ணினார்கள் மஹாரதனுள் கௌரகேயன் பதினாறாம் அரசர்களைக் கொன்று ஸம்சுபதகாளுடைய பிரபக்ஷத்தை நோக்கி விரைவாகச் சென்றான் பாதகன் காம்போஜர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட பிரபக்ஷத்தையடைந்தது இந்நிர்வாண அஸுரர்களை அழித்தது துபோலச் சேனையைப் பலலங்களால் அழித்தான் கணைக்கொல்ல வருகின்ற பகைவார்களுடைய சஸ்திரங்களெல்லா கைகளுடனகடின புஜங்களையும் அவ்வாறே கலைகளையும் விரைவாகப் பலத்தினால் துண்டாக்கினான் நான்குபகத்திலும் நரநறினால் பலகளைச் சாழ்ந்தகப்படமரங்களப்போல அவர்கள் ஆயுதங்களையிழந்தது வெட்டப்பட்ட அங்கங்களோடும் அங்கங்களின் உறுப்புகளோடும் பூமியில் விழுந்தார்கள். யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், காலாட்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுகின்றவனுள் அராஜனை ஸுதக்ஷிணைககு இளையஸதேஹாதரன் எதிர்த்துச் சரமாரியினால் வாழித்தான். அந்நிராதகன் (பாணங்களைப்) பிரயோகிக்கின்ற அநதஸுதக்ஷிணை து இளையஸதேஹாதரனுடைய பாரிகாயத்தம்போன்ற இரணநிகைகளையும் இரண்டு அகத்திரபாணங்களால் அறுத்தது பூணசந்நிரண்போல பிரகாசிக்கின்ற முகத்தூண்டகடினதலையையும் ஒருக்ஷுரத்தினால் அறுத்தான் பிறகு, கண்ணிடத்தினின்று உண்டான ரகத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இள அங்கத்தலையானது வஜராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மனோசிலமயமான மலையினுடைய சிகரம்போல வேந்ததுடன் கிழே விழுந்தது. காம்போஜர்கள் உன்னதகுபிருயவனும் தாமரையித்தம்போன்ற கணையுடையவனும் மிகுநியகோரந முள்ளவனும் பொறநான்கோன்றவனும் கொல்லப்பட்டவனுமான ஸுதக்ஷிணனுடைய இளையஸதேஹாதரனைப் பிளக்கப்பட்ட மஹாமேருவைப்போலக் கண்டார்கள். பிறகு, கோரமும் மிக்க ஆசாயகரமுமான யுதசம் மறுபடியும் உண்டாகியது அந்நயுத்தத்தில் சண்டை செய்கின்ற யுத்தவீரர்களுக்குப் பறபல அவஸூதைகள் உண்டாயின. அரசரே! பராகுகனுடைய அம்புகளாலே அடக்கப்பட்டிருத்தத்தினால் கைகப்பட்ட காம்போஜதேசத்துக் குதிரைகளாலும் யவனா

பார்த்ததன் பெருங்காற்று ஸமுத்திரத்தைக் கொந்தளிக்கும்செய்வது போல ஸமுத்திரத்திற் றெப்பான மும்சபநகரளுடைய பட்டபில நுழைந்து அந்நகர ளெக்களிக்கும்செய்வான. தனஞ்சாயன் காமை யுள்ளபலவங்காளாலே புரணசந்திரன்மொலபிரகாசிக்கினறமுமுள்ள வைவநளம் அழகியகண்ணோபும் புருவங்கோபும் பறங்கோயுமுடைய வைவநுமான வீராநளுடைய கலைகளை அறுத்துக் காம்பிலலாதகாம ளைமலாகளபோன்ற அவைகளால் புமியை விரைவாக மூடினான் ஆ ஜுனன் யுத்தத்தில நன்கு உருட்சியாயிருப்பவைகளும் நீண்டவை களும் புஷ்டியுள்ளவைகளும் சங்கனத்தினாலும் அகிரசாநதினாலும் அலங்காரிகளபட்டவைகளும் அபுத்தங்களுடையவைகளும் கையு ளை நளணிநகவைகளும் ஐந்தகலைநாகம்பொன்றவைகளுமான பகை வாநளுடையவைகளைக் காண்பர்வாலொட்டினான். பாண்டவன் தேரிற் புட்டியிருக்கிற குதிரைகளை யும் அவைகளை நகவிர மறறவைகளையும் ஸாரதிகளை யும் மொடிய நகளை யும் விநகளை யும் அம்புகளையும் கைகளை யும் மிகக் கூடையுள்ள பலவங்காள துண்டாக்கினான். அரச்சேர¹ ஆஜுனன் யுத்தத்தில அனேக ஆயிரம் அம்புகளாலே ரதங்களை யும் யகளைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரைபின்மீதேறி யிருக்கின்ற வீரா களையும் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான் சிறந்த வீரர்கள் மிகக் கோபங்கொண்டு யெளவனவய தாளப் பசவின் திரித்தமாகக் காஜிக கின்றவைகளும் அடங்காதமகங்கொண்டவைகளுமான விருஷபங் கள கொம்புகளால் (பல நகளை யெழுட்டுவது) போலக் துன்பஞ் செய்பவனும் போபமுள்ளவனுமான ஆஜுனனை எதிர்த்துச்சென்று அம்புகளால் அடித்தார்கள் மூவுலகங்களையும் ஜயிப்பதற்காக அவ் வாரகளுக்கே இந்நிலைகொடு எதிர்த்து யுத்தம் நடந்ததுபோல் அந்த ஆ ஜுனனுக்கும் அந்த மும்சபநகரளுக்கும் மயிரிவிசாகும்படியான யுத்தம் நடந்தது அந்த ஆஜுனன் சத்திருக்களுடைய அஸ்திரங் களை அஸ்திரங்காளால் காண்குடக்கத்தினும் மிகுத்து அனேகபாலங்க ளாலே விரைவாக அடித்து (அவர்களுடைய) உயிரைக் கவாநதான் ஆஜுனன் காற்றினது பெரியமேகங்களைச் சித்தரசெய்வதுபோல ரதங்களை * தரிவேணுவும் சகயமும் அசகம் வெட்டப்பட்டவைக ளாகவும் போரவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவைளாகவும் ஸாரதிகளும் ஆயுதங்களும் அமப்புபெட்டி²களும் கொடி³களும் அழிக்கப்பட்ட வைகளாகவும் கட்டுக்கழிவுகளும் கடிவாளங்களும் தண்டங்க ளும் நன்கு அறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் தரிவேணுகளையும் வாச

* துரோணபாவம் 601-மபகம் குறிப்பிற் காண்க

காலகனையும் இழக்கவைகளாகவும் தேர் கட்டிடும் நுகரும் சரிந்தவைகளாகவும் * அகஷ்டபிரமணடலங்களை மிக நழுவினவைகளாகவும் துண்டு துண்டாகச் செய்குகொண்டு பாபபவருக்கு ஆசாயகரமும் சததுருககருக்பு பயங்கரமுமாபிருககினற செய்கையை ஆயிரம் மஹாரதாக்களுக்குச்சமமாகச் செய்கான லிகதான கேவரிஷிகள இவாருநடைய கூட்டங்களும் சாரணார்களும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்காரான தேவதந்தபிரிசு ஒலிகளான கேசவராஜுனார்களுடைய முடிசில பூமாரிநுநம் விழுநகன அசாரவாககும், 'சந்திரன, அகனி, வாயு, சூரியன இவாருநடைய காந்தியையும் தேஜஸையும் பலதகையும் பிபகாரகையும் எப்பொழுதும் முறையேகரிக்கும் வீரர்களான கேசவராஜுனார்கள இவாருநெ முறையானதில் பிரம்மருகதிபாக்கள வீற்றிருநகதபோல ஒரே ரதத்தில் வீற்றிருககினற இருக இரண்டி வீரர்களும் எல்லாபிராணிகளுள்ளும் சிந்தனவார்களானகரநாயணாக்கள்' என்று மொழிந்தது பாரதமே! இவ்வாருந இநதப பெரியஆசாயதகைக கண்டும் கேட்டும் அஸ்வககாமா மிகக கோபங்கொண்டி யுத்தத்தில் கிருஷ்ணராஜுனாக்களை விரைவாக வுத்தித்தா பிறகு, துரோணபுத்திரா அட்டஹாசஞ்செய்துகொண்டிபகைவரை அழிக்கக்கூடிய அம்புநைக கொடுக்கின்ற பாண்டவனை அம்புருநடனகூடின கையினால் சண்டைக்கு அழைத்தது, 'வீர' மீ இசாமயத்தில் வந்து எதிர்த்திருக்கின்றனனைக தகுநக அத்தியாய நிலைபாயாகில் எல்லாவிதகதினும் எனக்கு இப்பொழுது யுகம்வென்றிற்றிருகதைககொடு' என்றுசொன்னா ஆசாயபுத்திரரால் யுககளுசெய்யும் விருப்பத்தோடு இவ்வாறு அழைக்கப்பட்ட அராஜுனாக்களைகனக்கு மதிக்கான ஜனாதகனடைபாருகதம் இவ்வாறுசெய்னனான 'மாநவமே'! ஸமசபதகாகளை நான கொல்லவேண்டும் அஸ்வத, நாமாவோ யுத்தத்திற்கு எனனை அழைக்கிறா இசாமயத்தில் என்க முகலில் செய்யவேண்டிமோ அதை எனக்கு சொல்லும் தெவீருக்கு விருப்பமிருந்தால் எதிரொண்டி ஆதிக்யமகொடுப்பீன்' என்று சொன்னான இவ்வாறுசொல்லககேட்டமாவாயாருத்தில் சினைஷ்யெனனும் வேதாங்கத்தில் கூறியமுறைபடி அழைக்கப்பட்ட இநதிரனை வாயுவானவன் கொண்டிவந்துசொப்பதுபோல அழைக்கப்பட்ட பாரதனை அஸ்வத, நாமாவீனா ககத்தை அணுகுமபடிசெய்தார கேசவா ஒரேமனகதையுடையவரான அந்த அஸ்வத, நாமாவை

* ரததஜலாள நீடததிலும் அச்சிலும் சோதய இசைக்கப்பட்டிருக நிற கட்டைகளின் ஸமூகம்

அழைத்தது, 'அஸ்வததாமாவே! ஸத்ரிமாயிருநதுகொண்டு விரைவாக அடிக்கக்கடவீர் ஆயுதங்களையும் நீர் ஸஹிததுகொள்ளும் வேலைக் காராகளுக்கு யஜமானனிடட்சொற மக்கடனைக கழிப்பதற்கு இஃ தன்றோ காலம்! பிராம்மணர்களுடைய விவாதம் ஸதிக்ஷமமானது. க்ஷத்திரியர்களுடைய வெற்றிதேலன்கள் ஸதிக்ஷமமானவை கள் பாததனுடையதிவயபூஜையை மயக்கத்தினால் பொருமலடோ வீராகில் நீர் முடிவைவிருமபித துடமாயிருநதுகொண்டு இப்பொழுது 'அாஜுனனோடு போபுரிவீராக' என்று சொன்னா வாஸு தேவரால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட பிராம்மணேசதமா 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லிக கேசவரை அறுபதுநாடாசங்காளும்அா ஜுனனை மூன்றுநாடாசங்காளும் அடித்தநா அாஜுனன் மிகக்கொ பதிகொண்டி மூன்று பாணங்களால் அநத அஸ்வததாமானினுடைய விலலைத் துண்டாக்கினான தடுளணியானவா மிகக்கேசரமான வேறு விலலை எடுத்தது காணேற்றி நிரிஷ்டத்தினுள் பாணநிகந்தனனான அா ஜுனனையும் வஸுதேவபுத்திரான கேசவரையும் ஆயிரமபாணங் களாலும் முத்தா மா பாணங்களாலும் அடித்தநா பிறகு, முயற்சியுடைய வரான் தயேரணகுமாரா ஆயிரக்கணக்காகவும் பத்ருயிரக்கணக்காகவும் லக்ஷக்கணக்காகவும் பாணங்களைப் பிரயோகித்தது அாஜுனனை ஸதமபிக்கசெய்தான் ஐயா! பிரம்மவாதியான அஸ்வததாமானினு டைய அமரமுத்தாணியினினமும் விலலினினமும்நாணகயிறறினின மும் விசுவானினினமும் இரணநிகைகள்ளினினமும் இரண்டு உளாங் கைகளினினமும் மாரபினினமும் முகத்தினினமும் மூக்கினினமும் கணணினினமும் இரண்டுகாதுகளினினமும் தலையினினமும்அங்கங் கள்ளினினமும் சேமங்களினினமும் கவசங்களினினமும் பத்ததினின மும் தலத்தினினமும் பாணங்களை வெளிப்பட்டடன தோணபுத்திரா பெரிதானபாணவலையினால் மாதவரையும் அாஜுனனையுங்கட்டி ஸக தோஷமுள்ளவாங்க பெரிய மேக்ககட்டத்தினுடைய இடிமுழக்கம் போன்றசபத்ததோதி விமிமமநாத்தஞ்செய்தாா. மஹாபாஜமீ' தயேள ணியினினமும்பட்டி காணமுத்தகத்தினினமும் வகதுவிழுக்கின்ற அந தப பாணங்களால் பத்ததிவிருக்கின்ற அநதக திருஷணாஜுரார இருவருள் கணரூப மூபாபாபாக்கள் பிறகு, பிரதாபசாவியான அஸ் வததாமா அடித்ததில் அநதநா நவா பாண வஸுருவரையும்குடம யுள்ள அனேக அமபுகளாவே அசைவற்றவாக்களாகச் செய்தாா. சராசரங்களுக்கு ரக்ஷகர்களான அவளிருவருட்பாணங்களால்கணரூக மூடப்பட்ட டாக்கொளபதைக கண்டு ஜங்கமஸ்தாவரமனைத்தும் ஹா

ஹாகாரம்கொண்டன வலிகுத சாணாகளுடைய கூட்டங்கள்
நான்கு பக்கத்தினின்றும் வந்தன, 'இப்பொழுது உலகங்களுக்கு
கேஷமமானது உண்டாகுமா' என்றும் சொல்லின அசுரே! யுத
தத்தில் கிருஷ்ணாஜ்ணாகளை மூடுகின்ற தரோணபுத்திரருக்கு
உண்டானதுபோன்ற பாக்கிமம் என்றால் இத்தகுமுன் பாக்கிப
பட்டதேயிலலை மன்னரே! யுத்தத்தில் பாக்கிகளுக்குப் பயத்தை
உண்டிடுவனனுகிற தரோணியினுடைய எல்லின் சபத்தகைக்கூ
ஜககின்ற வலிமமகதினுடைய சபக்கலைதப்போலப் பலகாம கெட
யீடன யுத்தத்தில் இடமாகவும் வலமாகவும் ஸஞ்சரிககின்றவரும்
(அம்புகளைத்) கொடுப்பவருமான இகதஅஸ்வதகாமாவினையை மானில
லிலுள்ள நாண்கயிருனதுமே! கதினுடைய மின்னனமே மல விளங்கு
வதாசக சாணபயபதது சுறுசுறுப்புடன் காயத்தைச் செயல்வனும்
திடமான உறுயிடிமுள்ளவனும் பாண்கிரகணமான யுத்த
தனஞ்சயன் அப்பொழுது அதிகமதமயக்கத்தை யடைந்து பாத்தது
கொண்டிருந்தான், யுத்தாளத்தில் விகிமிதகுடன இடமாகவும்
வலமாகவும் ஸஞ்சரிககின்றவனும் (அம்புகளைப்) பிரமோகிககின்ற
வனமான தனனுடைய பாக்கிமத்தை யுத்தத்தில் அந்த அஸ்வத
காமாவினால் கவப்பாபட்டதாக எண்ணினேன் 'வேந்தரே! பிறகு, யுத்த
தில் அவனிடமான சாயத்தை கசசெய்கின்ற தரோணபுத்திரருடைய
ஸவருபமானது ருத்திரருடைய சரீரமீறலால் பாக்கிமுடியாததா
யிருந்தது அசுரே! பிறகு, அந்த யுத்தத்தில் தரோணபுத்திர
யிருத்தியவை நது குந்தீபுத்தி மை குறைவுமே, பாஷமமானது
கிருஷ்ணனை வந்தடைந்தது அசுரே! யுத்த வாய்வேகமே பா
ஷக்கால் பெருமூச்சுண்டிசுகொண்டி எண்ணினால் கரிககின்றவா
மே மல யுத்தத்தில் தரோணபுத்திரபயம் பாக்கினை யும் அடிக்கடி
பாக்காது.

பிறகு, கண்ணபிரான சோபங்கொண்டு பாத்தகூச கொக்கி,
'பாத்த' குந்தீபுத்தி! யுத்தத்தில் தரோணபுத்திரானனை இப்
பொழுது மீறிமகை' என்கிறதில் யுச்சாயமாக எண்ணு
கிறேன் உன்னுடைய உறுயிலுள்ள சாணை வமானது சித்திரப்போகாம
ருக்கின்றதா? உறுயிடி, நழுலாமலிருக்கின்றதா? விரயமானது முன்
போல இருக்கின்றதா? உனக்கு இருக்கக்கூடுதலையல்லமு முன்போ
லிருக்கின்றதா? பாண வானள சிறகரவீனே! யுத்தத்தில் தரோண
புத்திரனே அந்த ஆணைமடள்ளவாக்கி பாண்கிறேன், குருபுத்திர
சென்று இவரைக் கொள்வீதுகுகொண்டி மேமலில் உபேகைசெய

யாதே பார்த்து! உபேகைச்செய்வதற்கு இது ஸமயமன்று' என்று அனபுடன் இவ்வசனத்தைக்கூறினான் அாஜுனன், 'மார்க்வரே' என விஷயத்தில் குருபுத்திரருடைய துஷ்ட ஸவபாவத்தைப்பாரும் அமபு மயமானவீட்டில் பிவேசிக்கரசெய்து நம்மை மாண்டவா' ளென்று எண்ணுகிறா சிவகையினாலும் பலத்தினாலும் இவ்வாறான கொலல ஸங்கலபித துஷ்ட டேன்' என்றுகூறினான் இவ்வாறுசொல்லி விட்டு, பாதாங்களுள் சிறந்தவனான அாஜுனன் அந்தஅஸவத தாமாவி னுடை யில்லையும் குடையையும் கொடித துணியையும் தாழைமடல யே ளானவடிவமுள்ள சக்திபையும் சிறந்தத நாயுத தலையும் குருமானால் சாணையிடப்பட்டபல்லவ கால துண்டாகுகினான் அாஜுனன் அஸ்வ ததாமாவினால் பிப்போகிக் காரி அம்புள்ள ஒவ்வொன்றையும் முழுவனாகுத தண்டாக்கி, காற்றானது பணியை நாசமசெய்வது போல நாசமசெய்தான பிறகு, பாண்ட வன் குற்றங்களோடு ணாந்தங்களோடு தவங்களோடு யானைகளோடு தவஜங்களோ டும் பாண்ட களுடைய கூட்டங்களோடுகூடின ஸமசபதகாணை மறுபடியும் உக்கிரமான பாண்டகனால் அடித்தான அந்தயுத்த தங்கத்தில் அப்பொழுது பறபல சூழமுடையவாகாளாக காணா டாட்ட ஜனங்கள் அந்தயுத்தத்தில் தங்களோ தங்களோ பாண்ட கனால் மூட்டப்பட்ட வாகளாக எண்ணிக்கொண்டார்கள் காண்ட வத்தினால் விட்டபல வைகளும பறபல உருவமுள்ளவைகளு மான அவமபுகள் யுத்தத்தில் ஒருநிலாசத்தங்ககு அப்புறத்தி லுள்ள யானைகளையும் மனிதர்களையும் கொன்றன காட்டில் கோ டாட்களால் வெட்டப்பட்ட இலயமரங்களால் மத்ததைப ரெருகுமின்ற யானைகளுடைய துத்கைகள் பல்லவகால அழிக் காராதி விழுந்தன பிறகு, மலைபோன்று அந்தபானைகள் மா வுத்தாசனோடு இங்குதொன்று வஜாயுத்தத்தினால் பிளக்கப்பட்ட களுடைய கூட்டங்களால் கீழே விழுந்தன தனஞ்சாயன கனகுபழக்காராட்டி வேறுமுள்ள குதிரைகளோடு கட்டாயவைகளும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட வீரர்களால் விழ்நுகப்பட்டவை களும நந்தாவநகரம்போன்ற உருவமுள்ளவைகளுமநன்றா அமைக காராட்டி வானுமான பதங்களைப்பாண்டகனால் தண்டி கண்டாசச செய்து சக்தகுருகனாண்ட அமபுகளைப் பொழிந்தான் அவன் நன் றாகஅலகாரிகம்பாட்ட குற்றவீரர்களைபும் காலாட்சனையும் கொள்

* பி. பி. பி. பி. 102-ம் பக்கத்திலும் மேலும் பி. பி. பி. 73, 566-ம் பக்கங்களிலும் குறிப்பிடற் காண்க

யும் தோலகனையும் துந்ககைகளையும் யானீனீராகனையும் வெட்டி
 னுன். அநதயானீனீனினு கொடிகளும கொடிகுணிகளும
 வஜரத்திலைடி க்காபட்ட மலேசசிகரங்காபோல விழுநதன அநத
 ஸம்சபதகாகள முதிய அடிக்காபட்டவுடன், காறளுனது பெரிய
 மேகமண்டலங்களால் உந்குகினற சூரியனீனீ மூடுவதுபோலக கிரீடி
 யானவன உந்குகினற சூரியனுடைய வாண்மபோன்றவாண்முள்ள
 பாணங்களால் குருதிபுகுதிரரை மூடினான பிறகு, அஸுவததாமா கூா
 மையுள்ள அம்புகளால் அாஜ னனனுடைய அம்புகளை நாசுரொயது
 மாரிககாலததில் சந்ரூசூரியாகளை மேகமானது ஆகாயத்தில் மறைப
 பதுபோல அாஜ னனீனீயும் வாஸுதேவரையும நனரு கழுடி ஸிமம
 நாசுரொயதார விநிதகுவநது அநதவி ராகளால் ஆபுதங்களாலடிக
 கபட்ட குருதிபுகுதிரனான அாஜ னன பாணநகாரததை விவைவா
 கப சேநிகுதர சிந்தகவொறகட்டமைகத அடபுகளால் அநத அஸுவத
 தாமாவையும் உடமைசுசாநத அநதவி ராகளையும மீணிடம அடி ததான
 பாணங்களை விடுபவனும் ஸககானமசெய்வனும் பிரயோகிப்பவனு
 மான ஸவயஸாசிர தததில் காணப்படவில்லை ததங்களையும் யானீனீ
 யும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் ஒன்றோடொன நுகனருகமோதி
 கொண்டிருக்கின்ற சரீரங்களையுடையவைகளாகவும் வெல்லப்பட்ட
 வைகளாகவும் கண்டாக்கா தரோணபுகுதிர விவைவராகிசுகிறக
 பகநூராரங்களை வேகமாகத்தொடுகது ஓநூபாணமீப்பால பிரயோ
 கிததார அவைகளுள், ஓநூபாணங்களா அாஜ னனீனீ விநில அடித
 தன கல்லகட்டுகளுந் னகூடின ஓநூபாணங்கள அசசகரைப்பிளந
 தன தனாவைகதைக அறிக்கவரான அநத அஸுவதகாமாவினூல
 அவவாறு அவமதிக்கபட்டவர்களும் அவவாபுகளாலே அடிககப
 பட்டி ரகதகைகப பெருகிடுகொண்டிருக்கிறவர்களும் குபேரனும்
 ஓநூரீனும் போலாறவர்களும் எல்லா மனிதர்களுள்ளும் சிறகதவாக
 னுமான அவவிருவானீனீயும் யுகதததில் மாண்டவர்களென்றே மறற
 வாகள எண்ணினார்கள பிறகு, தசராஹர்களக்கு நாசுரான ஸ்ரீ
 கிருஷ்ணபகவான அாஜ னனீனீயபாதது, 'ஏன அஜாகரதையாபிருக
 கிருய? இநகப போரவீரரைக கொல ஓவா உபேக்ஷிக்கப்பட்டால்
 சிகிதனைசெய்யப்படாத கஷ்டமான வியாதிபோலக தோஷத்தை
 வினைவிப்பாரன்றோ?' என்று சொன்னா

காகமுள்ள கிரீடியானவன அசசதரைடபாதது, 'அவவாறே
 ஆகட்டிம்' என நுகொலவிவிட்டு அட்டாஸாளுசெயது விரைவாகக
 காண்டவததினீனது விடப்படுகின்றவைகளும் கோபங்கொண்டஸர்ப

பம்போன்றவைகளுமான பாணங்களுலே தரோணபுத்திரருடைய சிறந்தசர்க்கனத்தினுலபூசப்பட்ட உத்தமமான இருகைகளையும் மார்பையும் தலையையும் அவ்வாறே நிகரற்ற இரண்டுதொடைகளையும் அடித்து தரோணபுத்திரரையும் யுத்தத்தில் பிளந்தான அர்ஜுனன கடிவாளங்களை அறுத்துக் குதிரைகளையும் அடித்தான அந்நககுதிரைகள் அவரை யுத்தபூமியினின்று வெகு தூரம் இழுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டன காற்றினவேமடபோன்ற வேகமுடைய அககுதிரைகளாலே இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டவரும் புத்திரசாலியுமான அந்த தரோணபுத்திரா பார்த்தனுடைய அம்புகளால் திடமாக அடிக் கப்பட்டு (மறுபடியும்) திரும்பிவந்து பார்த்தனோடு போராடிவதற்குச் சக்தியற்றவரான அங்கிரஸினவமரத்தில் பிறந்தவாகளுள் சிறந்தவரும் சிறந்தபலமுள்ளவருமான அந்த அஸுவத்தாமா பாணங்களும அஸ்திரங்களும் குறைந்தபடியே உதவாக்கத்தைபிழந்து விருஷணி வீரரான கிருஷ்ணரிடத்திலும் தனஞ்சையனிடத்திலும் ஐயம் நிச்சயமென்று ஆலோசித்துக் காணனுடையபடையில் பிரவேசித்துவிட்டார். அந்திரங்களாலும் ஓஷத்தங்களாலும் சிசிதலைகளாலும் உபாயங்களாலும் தேக்கநினைந்து எடுக்கப்பட்டவியாதிபோல விருத்தமானகாரியங்களைசெய்ய எண்ணங்கொண்ட அஸுவத்தாமா குதிரைகளால் வேறிடத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டபின், கேசவரும் அர்ஜுனனும் காற்றினுல அசைக்கப்பட்ட கொடியுள்ள தமவெள்ளம்போல முழங்குகின்ற தாமான தத்தூடன் ஸமசபத்காக்களுக்கெதிராகச் சென்றார்கள்

ஐம்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்

(அர்ஜுனன் தண்டதாரையும் தண்டனையும் கொன்றது)

பிறகு, வடபுறத்தில் பாண்டவர்களுடையசேனையில் தண்டதாரனல்கொல்லப்படுகின்ற ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் இவைகளுடைய சபதமானது தோன்றியது கருடன் காற்று இவைகளுடைய வேகத்துக்குச்சமமான வேகமுள்ளகுதிரைகளை நடத்திக்கொண்டே செல்லுகின்ற கேசவா ரத்ததைத்திருப்பி அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'பகைவரை அழிக்கின்றயானையோடு இதோ மகத நாடன மீறிச்செல்லுகிறான் இவன் படைப்பயிற்சியினாலும் பலத்தினாலும் பகதததனுக்குக் குறைந்தவனல்லன் இவனைக்கொன்று மறுபடியும் ஸமசபத்காக்களைக்கொல்லாய்' என்றுசொன்னார் பேசு

முடிவதற்குள் பாத்தனைத் தண்டதாரனுடையயானையை அடையச் செய்தார். மாகதாருள்கிறநதவனும் மஹாபலசாலியும் அமங்குகள காயத்தில பிடிவாதமுள்ளவனுமான அநதத்தண்டதாரன் புத்த வீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடிப் பயங்கரமாயும் விஸதீரண மாயமுள்ள தாமகேதுஸவருபியான உதபாதகிரகமானது பூரிமுழு மையும் நாசஞ்செய்வதுபோலப் பகைவாசேனையை நாசஞ்செய்தான் நனகுபழங்கப்பட்டதும் கஜாஸூரன்போன்றதும் மஹாமேகத்தினுடைய இடிமுழங்கம்போன்ற முழக்கமுள்ளதும் ரதங்கனையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் மனிதர்களையும் நாசஞ்செய்கின்ற துமான சிறநதயானையின்மீது வீற்றிருப்பவனும் புத்தத்தில் வீரமுள்ளவனுமான அநதத்தண்டதாரர் என புத்தத்தில் யானை வீரர்களையும் காலாட்கூட்டங்களையும் மஹாரதர்களையும் குதிரை வீரர்களுடன்கூடின குதிரைகளையும் யானைகளையும் காலசகரம போல எல்லாப்பகங்கங்களிலும் பாணங்களால் கொன்றான அநதத்தண்டதாரன் வெண்கலத்தாலானவையும் இருமபினுலானவையுமான கவசங்களைப் பூஷணங்களாக அணிந்தவர்களும் குதிரைகையுடைய வாகளுமான மனிதர்களைச் காலாட்களுடன்கூடவிழுமபடி செய்து, பல முள்ளவருள் சிறநதயானையானது பெருங்கோரைகளை ஓசையுடன அழிப்பதுபோல நாசஞ்செய்தான பிறகு, அராஜானை நாணகபிறறினின் தும் கைவிர வுறையினின்றும் சககரங்ளுடைய நுனிபினின்றும் உண்டானசபதமுள்ளதும் பிருதங்கங்களாலும் பேரிகளாலும் அனேக சங்கங்களாலும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும் ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளாலும் சபதமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட துமான புத்தத்தில் சிறநத தத்தான (தண்டதாரனுடைய சிறநதயானையை) எதுரத்தான பிறகு, அநதத்தண்டதாரன் அராஜானை உததமமான பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் ஜனாந்நரைப் பதினாறுபாணங்களாலும் குதிரைகளை முழுமுள்ளபாணங்களாலும் அடித்து, பிறகு, ஸிமமநாதஞ்செய்தான, அடிககடி சிரிககவும் சிரித்தான பிறகு, பாத்தன பலலங்களாலே நாணகபிறறேடும பாணங்களுடன்கூடின அநதத்தண்டதாரனுடையவிலையும் அவங்கரிககப்பட்ட தவஜததையும் அதுதது மறுபடியும் பாத்தரகூகாகளோடு பாகங்களையும் கொன்றான பிறகு, கிரிவராஜதேசத்தரசனான அநதத்தண்டதாரன் கோபங்கொண்டான பிறகு, அராஜானை அதிகமாகக்கோபமுட்ககருதிய அநதத்தண்டதாரன் கபோலங்களில மதநீபெருகுவதும் துன்பஞ்செய்யும் தனமைபுள்ளதும் காற்றுப்

போன்றவேகமுள்ளதுமான யானையிலிருந்து கோமரங்களால் ஜனா
 ததனரையும் தனஞ்சாயனையும் அடித்தான் பிறகு, பாண்டவன் மூன்று
 பாண்டுகளால் யானைத்தூதினைக் கொட்டிப் பாண்டவன் அந்தக் கண்டகார
 னுடைய இரண்டு கைகளையும் பூரண சந்திரனுக்கொப்பமான முகந
 துடன் கூடினதலையும் ஒப்பேஸமயத்தில் அலுகதப் பிறகு யானை
 யின்மீது அனேக பாண்டகளைப் பிடியோசிக்கதான் பொன்னுல்லங்க
 ரிக்கப்பட்டு பாண்டவனுடைய பாண்டுகளால் நன்குசூழப்பட்ட தூம
 பொற்கவசத்தை அணிந்திருப்பதுமான அக்கயானை இரண்டுகூடிக்
 தீயினால் பற்றிப்பெரிக்கின்ற ஒத்திகளோடு மரசுகளோடும்கூடின மலை
 போல அத்திகமாக விளங்கிற்று வேதனையினால் பீடுக்கப்பட்ட அந்த
 யானை மேகத்தினுடைய குடிமுழங்கமலோலவீரிடுக்ககற்றிப்பொண்ண
 டிம நிலைதவறி நான்குபக்கத்திலும் சுற்றிக்கொண்டிடும மனக்கடுமாறி
 (யுகத்தங்கத்தை விட்டு) ஓடியது தன்பத்தை அடைந்த அந்த யானை
 பாகனோடுகூடவே வஜராயுத்ததினால் பிளக்கப்பட்டமலேபோல விழுந்
 தது பனிபோல வெண்ணிறமுள்ள தம் பொன்மாலையை அணிந்த
 தும் இமயமலையினுடைய சிக்கமலோன்றதுமான யானையுடன் பிரா
 தாவானவன் யுகத்ததில் கொல்லப்பட்டவே, தண்டன் உபேந்திரரான
 கண்ணபிரானையும் அராஜகனையும் கொல்லாணனர் வினாவாக ஓடி
 வந்தான் அந்தச் சண்டன் சூரியனுடைய கிரணங்களுடோற பிரகா
 சிப்பவைகளும் கூமையுள்ளவைகளுமான மூன்று தோமரங்களால்
 ஜனாததனரையும் ஐந்து கோமரங்களாலே அராஜகனையும் அடித்து
 விமமநாதனெய்கான் பிறகு, பாண்டவன் அடிப்பவனாகி அவ
 னுடைய இருகைகளையும் அலுகதான் கஷ்டப்படுத்தினாலுக்கூட
 பட்டவையளும் பருத்திருப்பவையளும் தோமராயுத்தது என்கடிய
 வைகளும் நல்ல தோளவளைகளை அணிந்தவைகளும் சந்தனத்தினால்
 பூசப்பட்டவைகளும் யானையினமீதுருந்து ஒரேஸமயத்தில் விழுகின
 தவைகளுமான இருகைகளும் மலையினது சிக்கத்தினின்று பூமியில்
 விழுகின்ற இரண்டு ஸாப்பங்கூடிகள் விளங்கின பிறகு, கிரீடிக்
 னால் அத்தாரத்திப்பாண்டவன் அக்கயானை தண்டனுடைய தீலையா
 னது யானையினமீதுருந்து பூமியில் விழுந்தது அந்ததால் கணைந்து
 விழுகின்ற அந்தக்கண்டன் அனாதகிரியினின்று மெற்றிசையில் விழு
 கின்ற சூரியன்பால் விளங்கின பிறகு, பாண்டவன் சூரியனுடைய
 கிரணங்களுக்கொப்பான உத்தமமானபாண்டுகளால் இமயமலையி
 னுடைய சிக்கத்துக்கொப்பான அந்த யானையைப் பிரந்தான் அந்த
 யானையானது வஜராயுத்ததினாலடிக்கப்பட்ட இமயமலையினுடைய

சிகரம்போல வீரிட்டுக்கொண்டு விழுந்தது பிறகு, ஸவயஸாசியினால் யுத்தத்தில் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவைகளான அந்த யானைப்போன்ற மறையானைகளும் அந்த இரண்டு யானைகளபோலவே நாசஞ்செய்யப்பட்டன பிறகு, மிகப்பெரிதான சததுருவீனுடைய படையானது நனகு நாசஞ்செய்யப்பட்டது யானைகளும் ரதிகார்களும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் கூட்டம்கூட்டமாகப் பரஸ்பரம் கொன்று கொண்டு யுத்தத்தில் விழுந்தார்கள் மிகக் தடுமாற்றமுற்றவர்களும் நன்கு அடிகப்பட்டவர்களும் அதை அதைப் பல்லொருகூடே சுகினகின்றவர்களான மனிதர்கள் ஒருவரால் மறொருவா கொல்லப்பட்டார்கள் பிறகு, அாஜுனனுடைய படையினர்கள், தேவகணங்கள் இருநிரணைசூழ்ந்துகொளவ சூப்பால் அாஜுனனைச் சூழ்ந்துகொண்டு, 'வீர! பிரணைகள் மரணத்தினின்று பயப்படுவதுபோல எவ்விடத்தினின்று பயமடைந்தோமோ அந்தரசததுருவானவன் எங்களுடைய பாக்கியத்தால் உன்னால் கொல்லப்பட்டான் பகைவாக்களை நாசஞ்செய்யவேன' இவ்வாறு பலசாலிகளான பகைவாக்களால் மிகப் பீடிககாராட்ட இந்த ஜனங்களைப் பயத்தினின்று பாதுகாவாாமற்போனால் அப்பொழுது, இவர்கள் கொல்லப்பட்டதால் இப்பொழுது நமக்கு உண்டானதுபோன்ற ஸந்தோஷம் பகைவாக்குகளுக்கு உண்டாயிருக்கும்' என்று கூறினார்கள் அாஜுனன் இவ்வாறாகவே மறுபடியும் நண்பர்களால் புகழ்பாடிகின்ற வாகுக்களைக்கேட்டு அப்பொழுது ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவனாகத் தக்கபடி அந்த ஜனங்களுக்குப் பிரதிமரியாதைசெய்துவிட்டு மறுபடியும் ஸம்சபதகர்களுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லச் சென்றான்

ஸம்சபதைத்தாவது அதயாயம்

(அாஜுனன் ஸம்சபதகர்களைக் கொன்றது)

அாஜுனன், அங்காரகக்கிரஹம்போல வகரானுவகாமான கதியினால் மறுபடியும் திருமடிவந்த ஸம்சபதகர்களை ஜயித்துப் பிரகாசித்தான் அாசனே! பாரதே! பாரததனுடைய அம்புகளாலடிககாராட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் நிலை தவறின, சுறாநிலங்கள், யுதின்கள், சிவூகர்கள், வாய்முற்றன பாண்டவன் யுத்தத்தில் எதிர்நின்று போராடிகின்ற சததுருவீரர்களுடைய ரத்தத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற குதிரைகளையும் மறங்குகுதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடியையும் விறகையும் கத்திகளை

யும் அம்புகளையும் கைகளையும் கையிடுவனள சஸ்திரங்களைபும புஜங்களைபும தலைகளையும் பலலககளாலும் கூடிவந்தனாலும் அந்நாடுபாணங்களாலும் வந்ததைதங்கனாலும் அறுசுகரண மமைச சோந்த யுத்தவீரர்கள் காஜீர துக்கொண்டி அந்த அராஜ னன்ற விரைவாக எதிர்த்தார்கள் ஒருபச்சுரித்தமரகச ரணடைபொட எண்ணங்கொண்டகளைகள் ஒருநானைபைசு தாககுவி துடி மாலு சூரர்கள் தூறுதூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாயும் அராஜ னன்ற த தாசகினுடிகள் அவர்களுக்கும் அந்த அராஜ னன்னுட்கும், சூரவலங்களையும் ஜாதிபுத்தம விஷயத்திலும், அவை சூரர்களது இந்துரீனாதி புகுதம கொந்த துடி மாலு மயிராபுகுதிதலைபுணாதிபணனூகின்ற பொருட்குந்த து அராஜ னன்ன சூரர்களுந்நன்மையுள்ள ஸாபங்களேமன்ற சூரவலாணங்களாலும் சுகிராயுத்களை அடித்து அவனுடைய தலையை சூரித்தினின்று கவந்ததான அந்த ஸம்சாபுகளீரர்கள் கோபங்கொண்டி மாரிகளாலத்திலும் காற்றதுங்களால் கொலுக்குப்பாட்ட மெசங்கள இமயமலையினிந்து பொழிவ துடிமாலு அராஜ னன்னமீ த தானகுபுகத்திலும் பரவல சஸ்திரங்களைபு பொழிந்தார்கள் அராஜ னன்ன கானகுபுகத்திலினின்றும வந்தவிழுமின்ற சததுருகினுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களால தடுத்தது நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் கண்ககிலடங்காத படைவார்களனைவரையும் அடித்ததான அராஜ னன்ன விரைபவனாகிப பாணங்களால் ரத்தங்களை, நரிவேணுவும் அசகம எங்ககால கந்தம் வெட்டப்பட்டவைகளாகவும் குதிரைகளும் ஸாரதிகளும் சொல்லப்பெற்றவைகளாயும் கைகளினின்று கழுவிவிழுந்த அம்புத்தூணிகளை யுடையவைகளாகவும் சககரங்களையும் கொடுக்காடிகளையும் இழந்தவைகளாகவும் கடிவாங்குகளும் கடுகாசியங்களுந் அசகுகளும் அறுக்கப்பட்டவைகளாயும் அநுசாஷங்களையும் துக்கத்திகளையும் இழந்தவைகளாகவும் எல்லா ஸனானங்களும் அழிக்கப்பட்டவைகளாகவும் செய்ததான அந்த யுத்தத்தில், நாசம பண்ணப்பட்ட அந்தச சிறந்த ரத்தங்கள் கொடுப்பினும் சாந்தினாலும் தண்ணீராலும் நாசம செய்யப்பட்ட செவ்வான்களின் வீடுகளால்பலவாராக விளங்கின யானைகள் வஜாயுத்த தங்குந் தீடிகளுக்கெல்லாமான அம்புகளால் மயிரகில்கள் நன்கு பிரசகப்பட்டி, சூரரினாலும் சாந்தினாலும் கொடுப்பினும் (மார்ப்பண்ணையாள்) மலையுச்சியிலுள்ள வீடுகளால்பல விழுந்ததன் தீர்த்தின அஸ்திரங்களை

* திருதராஷ்டிரவாஸுடைய குமாரன் அல்லன், இவன் வேறு 'உகராயுத குமாரன்' என்பது வியாக்யான புஸ்தக பாடலம்.

கொலவதுபோலப் பாரததன் (வீரர்களை) வஜராயுதத்திற்கும் தழுவக் கும விஷத்துக்கும் ஒப்பான சாணைபிழிககப்பட்டு அனேக அம்புகளால் கொன்றான அாஜுனனூல் அடிககப்பட்டு அனேகம குதிரைகள் ஏறியிருக்கின்ற வீரர்களோடுகூடவே விழாதன ரத்தத்தினால் நனைநதிருக்கின்ற அககுதிரைகள் நாகுகும் குடலும் வெளியிலவந்து பாரகததகாதவைகளாகி யுத்தபூமியில் உயிரையழிந்ததன அாஜுனனூல் நாராசங்கால் நனகு கொடுக்கப்பட்ட மனிதாக்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் சுழன்றன, துமிமற்றமுற்றன, கீழேவிழாதன, அலறின, வாடின விலையுயர்ந்த கவசமுட பூஷணமும் பூண்டவார்களும் நானவிதமான ஆடைகளையும் ஆயுதங்களையும் தரித்தவாளுமான வீரர்கள் ரதங்களோடும குதிரைகளோடும யானைகளோடும அாஜுனனூல் கொல்லப்பட்டுப்படுத்தின பாயமற்றவார்களும் உயாகுலத்தில் தோன்றியவார்களும் பவலித்தாக்களுமான புண்ணிய காமம் செய்தவா்கள சீரங்குளால் பூமியை அடைந்தார்கள, சிறந்த காமங்களால் ஸவாகுகுத்தை அடைந்தார்கள் பிறகு, பறபல தேசங்களுக்குத் தலைவர்களாயிருப்பவா்களும் கூட்டங்களோடு கூடியவா்களும் உமமைச சோந்தவா்களுமான வீரர்கள் கொடும்கொண்டு அாஜுனனூடைய ரதத்தை நோக்கி எதிர்த்துச் சென்றார்கள். ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் சுமக்கப்படுகின்றவா்களும் காலாட்களும் கொல்ல எண்ணிய பலவித ஆயுதங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்ததுக கொண்டு எதிர்த்து ஒடினார்கள் அாஜுனனூகிற காற்றானது, யுத்தவீரர்களாகிற மஹாமேகங்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த ஆயுதங்களாகிற பெருமழையைக் சூர்மைபுள்ள பாணங்களால் விரைவாக நாசஞ் செய்தது குதிரைகளோடும காலாட்களோடும யானைகளோடும ரதங்களோடும சோந்ததும் பெரிய ஆயுதத்திரள்களால் வியாபிக்கப்பட்டதுமான பகைவா்களுடைய படையாகிற கடலைச் சலுதிரங்களும் அஸ்திரங்களும்மாகிற அணையினால் விரைவாகத்தூண்டக்கருதிய பாரததனை வாஸுதேவா, 'பாரதத' 'தேவமற்றவனே' என் வினையாடுகிறாய்? இந்த ஸமசபதகா்களை நாசஞ்செய்து பிறகு காண்பைக் கொலலும் விஷயத்தில் விரைவு பாராட்டு' எனறு கூறினா அாஜுனன, 'அவ்வாறே ஆய் கிடென்னறு அவ்விரைபாரததா கொல்லிவிட்டு அாவிபாழுது மிருந்திருக்கின்ற ஸமசபதகா்களை நாசஞ்செய்யப்போகின்றனாக இந்திரன அஸுரர்களை அடித்ததுபோலப் பாணங்களால் அடித்தான யுத்தத்தில் பாணங்களை எடுப்பவனும் தொடுப்பவனும்

விடுபபவனுமான ஆஜுனன் சிலரால் காணப்பட்டவிலில். மணிகா
கூர் விரைவிற கொல்லப்பட்டவர்களாக காணப்பட்டவர்கள
கோவிந்தா, 'ஆசசாயம்' எனது சொல்லிட்டு காண்டு குதிரை பனை கட்டக
புற ஆனனப்பறவைகளுடைய நிமமடோன்ற வெண்ணிறமுள்ள
ஆந்தக குதிரைகள் ஆனனங்கள் கட்டாகத்தில் பிரவேசிப்ப தவிரலக
கௌரவஸேனையில் பிரவேசித்தன பிறகு, ஜனங்களுக்கே காட்டா
னது கட்டகுகொண்டிருக்கும்நுணத்தின் ஆந்தக யுகத பூரிசையப
பார்க்கின்ற கோவிந்தா வண்பலாசியையடமாக துட்டாகத் தழைப்பவ
கரமான பாரதாக்களுடைய கூடியமானது இடிகா கட்டக வகுள்ள
றது தூயோதன வககாப பூரியிஷுள்ள ஆசாங்குகெல்லாம பெரி
தான நாசம் உண்டாசினிட்டது பாரகு' கொல்லப்பட்ட சிலரவிரை
டைய பொன்மயமான பின்புறமுள்ளவைகளும் புட்டிகளும்
பட்டவைகளுமான விற்றைபும் பூஷணங்களையும் அவ்வாறே அடியு
தூணிகளையும் பொன்மயமான கட்டிகளுள்ளவைகளும் படிக்க
ணுகளுள்ளவைகளுமான பாணங்களையும் எண்ணெயிட்டித்திட்டு
பட்டவைகளும் சட்டையுரி, தழைப்பும் தாடோன்ற வைகளுமானகார
கூங்களையும் நான்குபக்கத்திலும் இறைந் திவிடாங்கிற தோமங்களை
யும் குதிரைகளையும் வவாணத்தினால் ஆலங்கரிக்கப்பட்டகுடை
களையும் புட்டிக் தாளப்படவைபும் பொன்னாலாகிய பின்புற
முள்ளவையுமான கேட்கங்களையும் பொன்னால் சிந்திரிவலை செய
யப்படட்டடிகளையும் பொன்னால் ஆலங்கரிக்கப்பட்ட சக்திகளை
யும் பொறபட்டகங்களால் கட்டப்பட்ட பெரிய கதைகளையும் பொன்
மயமான ரிஷ்டிகளையும் பொன்னலங்காரமுள்ள பாடலங்களையும்
பொன்னால் சித்திரிவலை செய்யப்பட்ட நாமபுகளோடு முத்தித தக
கீழே தளப்படப்பட்ட பாக்களையும் பரிக்களையும் பிரண்டிலங்களை
யும் புசுண்டிகளையும் கண்பங்களையும் விழுந்திருக்கின்ற இருபுறம
மான குந்தங்களையும் பெரிய உலககைகளையும் பாடல்களையும் யிரை யிழுக
பலசாலிகளான இந்த வீரர்கள் ஜயத்திலவ்ருப்பங்கொண்டு புறம்ப
வித சஸ்திரங்களைய பிடித்து உயிரோடிருக்கின்றவர்களைப்பொல
காணப்படுகிறார்கள் கதையினால் உடல்கள் கொறுக்கப்பட்டவாக
ளும் உலககைகளால் மண்டைகள் உடைக்கப்பட்டவர்களும் யானை
களாலும் குதிரைகளாலும் சதங்களாலும் பொடிபண்ணப்பட்டவா
களுமான யுத்த வீரர்களை ஆயிரமாயிரமாகப் பாடல்களை
அழிப்பவனே! பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும்
தோமங்களாலும் கத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் ஈட்டிகளாலும்

நகங்களாலும் லகுடங்களாலும் பலவாறு பிளக்கப்பட்டும் ரக்தவெள்ளத்தினால் நாண்குப்பக்கமும் நனைக்கப்பட்டும் உயிர துறந்த மனிதர்கள யானைகள் குதிரைகள் இவற்றின் சரீரங்களால் யுத்தபூமியானது நன்கு மூடப்பட்டிருந்தது பாரதனே! சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவைகளும் தோளவளைகளுடன் கூடியவைகளும் மங்களமான பூஷணங்களுள்ளவைகளும் சையுறைகளானிந்தவைகளும் கேயூரங்களுடன் கூடியவைகளும் (வீரர்களுடைய) கைகளால் பூமியானது விளங்கியது பரதர்களுள் உத்தமனே! வருஷபத்தின கண்களையொன்ற கண்களையுடையவாகளும் பலசாலிகளுமான வீரர்களுடைய விரலுறைகளுடன் கூடியவைகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அடித்துத் தள்ளப்பட்டவைகளுமான துணிககைகளாலும், அலுக்கப்பட்ட பாணைத்தூதிககைகளுக்கொப்பான தொடைகளாலும், உயர்ந்த சூடாமணியையணிந்தவைகளும் குண்டலங்களுடன் கூடியவைகளுமான தலைகளாலும், கூட்டம் கூட்டமாக அலுக்கப்பட்ட சரீரங்களாலும், பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் உடல்களும் சுழுததுகளும் அலுக்கப்பட்டவைகளும் சக்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள் இவர்களுடைய தலைபிலாழுண்டங்களாலும், பூமியானது யாதத்தின் தணிந்த அகனிகளாலே விளங்குவதுபோல விளங்கியது பொற்கிண்கிணிகளுள்ளவைகளும் மங்களகரமானவைகளும் பலவாறாக உடைக்கப்பட்டவைகளுமான சக்தங்களையும் சக்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டிப் பலவாறு (சித்தநிகழ்ச்சி என்ற) சூத்திரங்களையும் பார அணுகாஷங்களையும் அமபுகதானிகளையும், கொடித்தானிகளையும், பலவிதமான தவஜங்களையும், யுத்தவீரர்களுடைய பெரிய சங்கங்களையும், வெண்ணிறமுள்ள சாமரங்களையும், நாகத்தெறித்து மலைபோல சாயத்திருக்கின்ற யானைகளையும், விசித்திரமான வைஜயந்திகளையும், கொல்லப்பட்ட யானைவீரர்களையும், அனைக கம்பளங்களுடன் கூடின யானைகளுடைய மேலவிரிப்புக்களையும், அவ்வாறே கிழிக்கப்பட்ட விசித்திரமான பறபல வடிவமுள்ள விரிப்புக்களையும், பலவாறு உடைக்கப்பட்டும் விழுக்கின்ற யானைகளால் தொறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மணிகளையும், அவ்வாறு சக்தினங்களின் யுத்த பிழ்களுடன் பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற மாவொட்டிகளையும், குதிரைகளுடைய தங்களையும் தலையலங்காரங்களையும், இரத்தினங்களால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட கவசங்களையும், குதிரைவீரர்களினமீதும் தவஜங்களுடைய துணி

மாகவர் கிரீடிக்கு அநத யுகதபூரியை இவ்வாறு காண்பித்துக் கொண்டு செல்லவே, தாயோதனனுடைய படையில பெரிஷ் சங்க முழக்கத்தையும் துந்துபியின முழக்கத்தையும் பேரியினுடைய பேரொலியையும் பணவங்களுடைய ஓசையையும் பயங்கரமான தேரொலிகளையும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் கால வைப்பதினால் உண்டாகும் சபகங்களையும் கேட்டாரா. வாஸுதேவா காறறைப்போன வேகமுள்ள குதிரைகளால் அரணேனையில் நுழைந்து பாண்டியனாலே எதிர்த்தடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உம்முடைய சேனையைக்கண்டு வியப்புறரா. பாணங்களிலும் அஸ்தரங்களிலும் சிறந்தவனான பாண்டியன் யுகத்ததில் நானுவிதமான பாணங்களால் ஆயுள்முடிந்தவர்களை யமன்கொலவ தபோலப பகைவா்களுடைய கூட்டங்களைக் கொன்றான் அடிப்பவா்களுள் சிறந்தவனான பாண்டியன் கூாமையுள்ள பாணங்களால் யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள் இவற்றின் சரீரங்களைப்பிளந்து சரீரங்களையும் உயிரையும் இழந்தவைகளாகச்செய்து தள்ளினான். அவன் சிறந்த சத்துருவீரர்களாலே பிரயோகிக்கப்படும் அஸ்திரங்களையும் பறபல சஸ்திரங்களையும் அம்புகளால் வெட்டி இரத்திரன் அஸுரர்களைக் கொன்றதுபோல அவர்களைக் கொன்றான்” என்று கூறினான்

ஐம்பத்தாருவது அந்யாயம்.

(அஸ்வத்தாமா பாண்டியனைக் கொன்றது)

கிருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பாண்டியன் உலகத்தில் பிரவிக்திபெற்ற உத்தம வீரனென்று முன்னமே உனனால் சொல்லப்பட இருக்கிறான் யுகத்ததில் அவனுடைய செய்கையானது உனனால் கூறப்படவில்லை அநத உத்தமவீரனுடைய விக்திமத்தையும் சிஷையையும் பரபாவத்தையும் வீரயத்தையும் பரமாணத்தையும் அநங்காரத்தையும் இப்பொழுது விஸ்தாரமாகச் சொல்லவாயாக” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்

“தனுவேதத்தை முழுதும் அறிந்தவா்களென்றும் விற்பிடிப்பதில் சிறந்தவா்களென்றும் உமமால் கருதப்படுகின்ற எழுவா்களான பீஷ்மா, துரோணா, கிருபா, அஸ்வத்தாமா, காணன், ஆர்ஜுனன், ஜனாததனா ஆகிய எல்லா மஹாரதார்களையும் வீரயத்தினால் அவமதிப்பவனும் ஓர் அரணையும் தனக்குச் சமமாகக் கருதாதவனும் தனக்குத் துரோணபீஷ்மாகளோடு ஒப்புமையையும் பொருதவனும்

தன்னிடத்தில் கருஷ்ணாஜ்-னாக்ளக்காட்டிலும் குறையை வ்ரும
பாதவனும் அரசாக்களுள் சிறந்தவனும் எல்லாச் சஸ்திரதாரிகளுள்
ளும் சிறந்தவனுமான் அந்தப் பாண்டியன் பாசத்தைக் கையிற
கொண்ட யமன்போலக் காணனுடைய படையை நாசம்செய்தான்,
பிரகாசிக்கின்ற தோகையும் குதிரைகளையும் யானைகளையுமுடைய
தும் சிறந்த காலாட்களால் நிரம்பியதும் சூயவனுடைய சக்கரம்போ
லச் சுற்றிவருகின்றதுமான அந்தச் சேனையானது பாண்டியனால்
பலத்தினால் எதிர்த்துக்கொண்டது பாண்டியன், குதிரைகளையும்
ஸாரதியையும் தவஜங்களையும் இழந்தவையும் நுகங்கள் தனியாகப்
பிரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களே, வாயுவானது மேகங்களை
விலக்குவதுபோல நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளால் விலக்க
செய்தான். அந்தப்பாண்டியன் சிறந்த பாகாகளுடன் கூடியவை
களும் கொடி ததுணிகளையும் ஆயுதங்களையும் கொடிகளையும் இழந்த
வைகளுமான யானைகளைப் பாதரக்ஷகாகளுடன் இந்திரன் வஜரா
யுத்தத்தினால் மீல்களை அடிப்பதுபோல அடித்தான். அந்தப்பாண்டி
யன் சக்திகள் ஈட்டிகள் அம்புப்பெட்டிகள் இவைகளையுடைய குதி
ஸூவீரர்களையும் குதிரைகளையும் கொன்றான். அந்தப்பாண்டியன்
புளிந்தார்களையும் கஸார்களையும் பாஹலீகர்களையும் நிஷாதார்களையும்
ஆந்தராகளையும் குந்தலார்களையும் தென்தேரத்தது வீரர்களையும் சூரா
களும் யுத்தத்தில் கடின ஸவபாவமுள்ளவாகளுமான போஜாக்கள
யும் பாண்டிகளால் சஸ்திரங்களையும் கவசங்களையும் இழந்தவா
களாகச்செய்து உயிரையிழந்தவர்களாகவும் செய்தான். யுத்தத்
தில் பாண்டிகளால் சதுரங்கசேனையை நாசஞ்செய்கின்றவனும்
பரபரப்பில்லாதவனுமான பாண்டியனைக்கண்டு தரோணபுத்திரா
பிறகு பரபரப்பில்லாதவராக அவனுக்கு எதிரில் சென்றா அடிப்
பவாகளுள் சிறந்தவரான அவர் பயமற்றவராகப் பயமற்றவனை
அந்தப்பாண்டியனை இனிமையாக அழைத்து நகைத்துக்கொண்டு
கூறலானார்.

‘அரசனே! தாமசையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவனே!
பிரதானமான ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் உடையவனே!
வஜரம்போன்ற தேகபலமுள்ளவனே! பிரவீரத்தமான வலிமை
யும் ஆணமையுமுடையவனே! கைப்பிடியினால் வல்லுகள் நக்கப்
பட்டவைகளும் மிக நீண்டவைகளுமான இருகைகளாலும் பெரிய
வில்லை நானொலியிடுமபடி செய்துகொண்டிரு மஹாமேகம்போல கா
ஜித்துக்கொண்டும் அதிகமாகப்பிச்சாக்கிக் குடிய மிக்கவரமுள்ள

பாணவாஷங்களைப் பகைவாகளின்மீது பொழிகின்ற உனக்கு யுத்தத்தில் என்னைத்தவிர மறறவனை எதிரி வீரனாக நான் பாகக்கவிலை பயமற்றதும் பயங்கரமான பலமுள்ளதுமான விம்மமானது வனத்தில் மிருகங்களுடைய கூட்டங்களைக்கொலவதுபோல நீ ஒருவனாயிருந்துகொண்டு அநேக ரதங்களையும் யானைகளையும் காலாட்களையும் குதிரைகளையும் நாசஞ்செய்கிறாய் பெரிய தேரொலியினாலே ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் வெயிறகாலத்தில் பயிருள்ள பூமியைக் கிரணங்களால் கொளுத்துகிற சூரியன்போலப் போவீரர்களைத் தடுக்கச்செய்துகொண்டும் ஸாபபங்கள்போன்ற அம்புகளால் நிறைந்த இரண்டு அம்புப்பொட்டிகளை நன்றாகத்தொட்டுக்கொண்டும் முக்கண்ணரோடு அந்தகனென்கிற அஸுரன் போர் புரிந்ததுபோல என ஒருவனோடேயே யுத்தம் செய்' என்றுசொன்னான்.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த மலையத்தவஜ பாண்டியராஜன் 'அவ்விதமே ஆகுக' என்று சொல்லி இந்த அஸுவத்தாமாவைக் காண்பி என்கிற பாணத்தால் நன்றாக அடித்துத் துன்பமடையுமபடி செய்தான் ஆசாயபுத்திரரான அஸுவத்தாமாவும் மாமஸ்தானங்களைப்பிளக்கின்றவைகளும் அதயுகரமாயிருப்பவைகளும் அகனி ஜவாலைக்கு ஒப்பானவைகளுமான பாணங்களால் பாண்டியனை மாமஸ்தானங்களில் அடித்தார். பிறகு, அவர் கழுக்கிடுகட்டியவைகளும் * பத்தாவதுகதியோடு கூடியவைகளுமான வேறு புதிய நாராசங்களை விரைவாகப் பாண்டியன்மீது பிரயோகித்தார் அப்பொழுது பாண்டியன் அந்தப்பாணங்களை வெட்டி வேறு நான்குபாணங்களாலே அஸுவத்தாமாவின்னுடைய நான்குகுதிரைகளையும் விரைவாக அடித்தான் அவைகள் உயிரையிழந்தவைகளாயின. பிறகு, பாண்டியன் சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவரான தரோணபுத்திரருடைய அந்தப்பாணங்களை கூாமையுள்ள அம்புகளால் வெட்டி, இழுத்துக்கட்டப்பட்ட வில்லிலுள்ள நாண்கயிறறையும் அறுத்தான் பகைவாக்களை அழிப்பவரான தரோணபுத்திரர் சிறந்தவில்லை நான்குநறிக சிவகாரகர் வேறுசிறந்த குதிரைகளை விரைவாகத் 'தீதிரில் பூ டியதைப் பார்த்தார். பிறகு, பிராமமணா

* பாணகதி பத்துவகை, அவை — உனமுக், அபிமுக், திராயக, மந்தா, கோமூத்திரிகா, தருவா, ஸகல்தா, யமகா, கராரதா, கருஷ்டா என்பன பத்தாவதான கருஷ்டா அதிகருஷ்டா என்றும் பெயர் கூறப்படுகிறது அது தலை யுடன் கூடத் திரத்தில் போய் விழக்கூடியது.

ஆயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகித்து ஆகாயத்தையும் திகழுகளையும் பாணங்களால் நெருங்கியதாகச் செய்தாரே பிறகு, ஆணமையிற சிறந்தவனான பாண்டியன், பிரயோகிக்கின்ற மஹாதமாவான தரோண புத்திரருடைய அந்தப்பாணங்களைத்தையும் குறைவுபடாதவை யென்று அறிந்திருந்தும் அவைகளை அடித்து நாசஞ்செய்தான பகைவனான பாண்டியன் முயற்சியோடு விடப்பட்ட அந்ததரோண புத்திரருடைய அம்புகளை அறுத்துக் கூாமையுள்ள பாணங்களால் யுத்தத்தில் அவருடைய இரண்டு சககரக்ஷகர்களையும் அடித்தான பிறகு, தரோணபுத்திரர் அவனுடைய லாகவத்தைக்கண்டு வட்டமாகச் செய்யப்பட்ட விலலுடன் (மழைக்கடவுளான) பாஜன்யன் மழையைப் பொழிவதுபோலப் பாணங்களைப்பிரயோகித்தாரே ஐயா! எட்டு எட்டுக் காளைகள் கட்டின எட்டுவணடிகள் சமந்தவந்த அவ்வளவு ஆயுதங்களையும் தரோணபுத்திரர் மூன்றே முக்கால் நாழிகைக்குள் பிரயோகித்துவிட்டார். அந்தகன்போலக் கோபங்கொண்டவரும் முடிவுக்காலத்தில் அழிக்கின்ற அந்தகன்போன்றவருமான அந்த அஸுவத தாமாஸினுடைய உருவத்தை எவ்வெவர்கள் கண்டார்களோ அவர் வர்கள் பெருமபானமையாசப் பிரஜைஞயை இழந்தவர்களானாகள். ஆசாரயபுத்திரர் வாஷாகாலத்தில் மேகமானது மலைகளுடனும் மரங்களுடனும் கூடிய பூமியினமீது மழையைப் பொழிவதுபோல அந்தப் பாண்டவசேனையினமீது அம்புமழையைப் பெரிழந்தார். தரோண புத்திரராகிய பாஜன்யனால் விடப்பட்ட பொறுத்தறகரிய அந்த அம்புமழையை அந்தப்பாண்டியனாகிற காற்றானது வாயவயாஸ்திரத்தினால் விரைவாக அடித்துச் சபத்தித்தது. அடிக் கடி காஜிக்கின்ற அந்தப் பாண்டியனுடைய சந்தனத்தினாலும் காஜி வினாலும் பூசப்பட்டதும் மலையபாவத்தினுடைய பிரதிமையுள்ளதுமான கொடியைத் தரோணபுத்திரர் அறுத்து நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தாரே ஸாரதியை ஓர் அம்பினால் அடித்துப் பெரியமேகம் போலக் காஜிக்கின்ற (அவனுடைய) விலலையும் அறுத்து ஒரு பிறைக் கணையால் ரத்தத்தையும் எள்ளெள்ளெள்ளவாகச் சிதறச்செய்தாரே அவர் அஸ்திரங்களால் அஸ்திரங்களைத் தடுத்தது எல்லா ஆயுதங்களையும் வெட்டி யுத்தம்செய்யும் விருப்பத்தினால், கிடடியவனாயிருந்தும் பகைவனான அந்தப்பாண்டியனைக் கொல்லவில்லை பாகன்கொல்லப்பட்டதும் (ஆஸனமுதலியன) நன்கு அமைக்கப்பெற்றதும் விரைவுள்ளதும் (யானைகளுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு) எதிர்ப்பு முழக்கம் செய்கின்றதும் பலமுள்ளதும் பலவூள்ளவற்றைச் சிறந்ததும் தரோண

புக்திரூபைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு வேகநடிகள் எதிரியினு
 டையயானைகளை வீசிச் செயதுகொண்டு அந்தப் பாண்டியனுக்கிருந்த
 விடைவு அன்புடிவந்த தமமலையின தாமுவரை கொட்டான தம யானை
 களுள் சிறந்த தமமான அந்தயானை பின்னிது யானைபட்டாரில் பாண்டிக
 தியமுள்ளவனான மலயகவஜ ராஜன் உடக்கககா திககின் ம சிங்கடான து
 மலே பினுடைய உச்சிபில் ஏறுவதுபோல விடைவுள்ளவனாக ஏறி
 வீறநிற்குதான தமீழ்நாட்டு அரசனான அந்தப்பாண்டியன் வலிமம்
 நாதஞ்செயது யானையை அவசூசகநிலை கோடுக்கசசெயது
 கொண்டு துருபுக்திரான அஸுவககாடாவை நகுறிக் குப்பலநதி னாலும்
 அஸுதிரபயிரயோக்கதினாலும் சிறக்கமுயற்சியினாலும் கோபநதினாலும்
 சூரியனுடைய கிரணமேபோன்ற ஸூரியன் ஒரு தீதாமராபுதகை
 விரைவாகப் பிரயோகிக்கதான் அவன், 'எனனால் கொல்லப்பட
 டாய' என்று அடிக்கடி ஸந்தொஷத்தோடு வலிமநாதஞ்செயது
 கொண்டு உத்தமமான ரதனங்காளாலும் வஜங்காளாலும் ஸவாணங்
 களாலும் வஸ்திரங்காளாலும் மலையாளாலும் முத்தங்காளாலும் அவங்க
 ரிக்கப்பட்ட தரோணபுத்திரருடைய கிரீடநைய பிளந்தான சூரி
 யன் சந்திரன் ஜயோதூககிரஹங்கள் அகனி இவர்களுடைய காந்தி
 போன்ற காந்தியையுடைய அந்த கிரீடமானது மஹேந்திர
 னுடைய வஜராயுதத்தினையடிக்கப்பட்டுப் பேரொலியுடன் பூமியில்
 வீழுகின்ற மலேச்சிகரமீபோல (பாண்டியனுடைய ஆபுத்ததினாலு) கள்
 ருக் அடிக்கப்பட்டிரு சமுனறுகொண்டு கீழே வீழ்ந்தது பிறகு,
 அஸுவத்தாமா காலால் மீத்க்கப்பட்ட சிறந்த ஸாபயமீபோல அதிக
 கோபத்தோடு கள் ருக் ஜவலித்தா யமதண்டததுக்கொட்டான
 வையும பகைவாக்களுக்கு நாசத்தையுண்டிடுபண்ணுகின்றவையுமான
 பதினான்குபாணங்களை எடுக்கார. அந்த தீபாணபுத்திரர் உருத்த
 பாணங்களை மலையாளாண்டியன் தமீயானால் தமீயானால் தமீயானால்
 துதிக்கக்கையபும மூன்றுபாணங்களை அவ்வாறே தமீயானால் தமீயானால்
 கைகளையும் தலையையும் புதுத்தி ஆறுபாணங்களை தமீயானால் தமீயானால்
 ருதுக்களுக்கொட்டான காந்தியையுடையவர்களும் மஹாரதா
 களுடான பாண்டியராஜனுடைய துணைவர்களுடைய கொணரா
 மீத நீண்டவைகளும் உருட்சியானவைகளும் சிறந்த சந்தனத்
 துணை வேளாசப்பாட்டவைகளும் கொணராலும் முத்தங்காளாலும்
 மணிகளாலும் வஜங்காளாலும் (இழைக்கப்பட்ட) பூஷணங்களை
 அணிந்தவைகளும் பூமியில் வீழ்ந்தவைகளுமான அந்தப் பாண்டிய
 ராஜனுடைய இரண்டொரு சந்தனம் உருட்சியால் கொட்டப்பட்ட இரண்டு

ஸாபபங்களபோலத்தடித்தன பூணசந்திரனுடையஒளிபோன்றஒளி பொருத்தியமுக்குள்ளும் கோபகதினாலசிவநத அகனறகண்ணளள கும் உபாநதமூக்குள்ளும் குண்டலங்களுடன்சூடியதுமான அநதத கலையானது, திரடடையான விசாககஷத்திரங்களுநக கிடையிலுள்ள சந்திரன்பூமிபி வுமளளங்ருவ துபோலவிளங்கியது யுநகளுரெயகினற வரும் ஸமாநதருமான யுஸவதகாமானினால் கேவதையை உதேத ரிததுபபககாபயகுநகூரகொடுநகப்படட ஹனிஸபோல அநதயானையானது ஐநது உத்தமபாணங்களால் ஆறுதும்பும் பாண்டியராஜன மூன்றுபாணங்களால் நாலுதுண்டுமாகப பததுததுண்டாகசெய்யப படடாகள பித்திரங்களுக்குபிரியனான அநதபாண்டியன் அனைந குதிரைகளையும் மணிகாக்கையும் யானைகளையும் காலவேறு கைவேறூ கத குண்டாடி அநகாங்களுககுஉணவாககி, சுடலேத்தீயானது உபி ரறறவுடலாகிற ஹனிஸைப்பெறறு மூண்டெரிநது நீப்பெருநகால் நனைநகப்படடிக தணிவகுபோல ஓயநதான். உம்முடையபுத்திரனான தூயோதனராஜன் நண்பார்களாலகுழப்பெறறு விததையைமுறையா கக கறறவரும் போாசசெயலே நிறைவேற்றியவருமான குருபுத்திரரை அடைநது பலிசககரவாகதி ஜபிக்கப்பட்டவுடன் இநதிரன் விஷணு வைபபுஜிதததுபோல ஸநதோஷத்தோடு அதிகமாகப பூஜித்தான்” என்று கூறினான

ஐம்பததேழாவது அத்தியாயம்

(ஸந்தல யுத்தம்)

திருநகராஷ்டிரன், “பாண்டியன் கொல்லப்பட்டி ஏகவீரனான காணனால் புதிஷ்டிரரும் தாக்கப்பட்டவுடன், ஜயசாலிகளுளசிறநக வணம் விநதையைமுழு தமகறறவணம் பலமுள்ளவணம் முயற்சியுள்ளவணம் வீரணம் மஹாகமாவானசங்கரராலு, “எல்லாபிராணிகளுள னும் வெல்லப்படாக்கவனாவாய” என்று அணுககிரகிக்கப்பட்டவணம் பாண்டிபுத்திரனுமான அராஜனன் யாதுசெய்தான்? ஸஞ்சய! பகை வாகளைக்கொல்லவனான அநதததனஞ்சயனிடத்தினின்று கொடி தும் பெரிதுமான பயமானது உண்டாயிருக்கிறது அநதபபாகதன் அநதயுகத்தத்தில் செயகதை எனக்கு உடையபாயாக” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“பாண்டியன் கொல்லப்பட்டவுடன், வாஸுதேவா விடைவுடன் அராஜனனைப்பாருது ஹிகமானவாருகையைக் கூறலானா ‘நமது பாண்டியராஜன் கொல்லப்பட்டடையையும் பாண்டவாக்கள ஓடுவதையும்

பா பெரும்போர்க்கள கதிலமண்டிகின்றநெருப்புடோன்றகர்ணனைப்
 பா மஹாலிலலாளியான இநத பீமன் யுத்ததகைகோக்கிக திரும்பி
 விட்டான். தருஷ்டகயும்னனை முகன்மையாககொண்ட அப்படிப்
 பட்ட இநதப்பாஞ்சாலாகளம் ஸருஞ்சயாகளம் பாண்டவாகளுடைய
 படைமுககதை அனுசரித்து வரவில்லை மீண்டும் திரும்பிவருகின்ற
 பாத்தாக்களவே பெரிதானபகைவாபடையானது நாசஞ்செய்யப்
 பட்டது இதோ காணன், ஒடுகின்றகொளரவாகளை அதிகமாகத்
 தடுக்கிறான் குந்தீபுத்திர! வேகத்தில் யமனுகொட்பானவரும்
 பராக்ரமத்தில் இநதிரனையொத்தவரும் சஸுதிரங்களைத் தரித்தவா
 களுள் சிறக்கவருமான தரோணபுகுகிரா செல்வகிரூ மஹாரத
 னை இநத தருஷ்டகயும்னன யுத்தத்தில் அவரைத்திரித்துச் செல்
 வுகிறான் குந்தீபுத்திர! அஸ்வககாமாவினல் யுத்தத்தில் எல்லா
 ஸருஞ்சயாகளம் கொல்லப்பட்டார்களாதங்களுக்கும் குதிரை
 னககும் மனிதாக்களுக்கும் யானைகளுக்கும் பெரிதான துன்பம்
 உண்டிபண்ணப்பட்டவிட்டது' எனறா வாஸுதேவா இவை எல்
 லாவறையும் இவ்வாறு கிரீடிககு உரைத்தா

பாண்டவன் இவறதைக்கேட்டிம் பிராதாங்களுடையபெரிதான
 வியஸனகதைப்பாசுதம, 'ஹருஷீ கேசரே! குதிரைகளைவிரைவாக
 நடத்தும்' என்று சொன்னான் யுத்தத்தில் சிகரிலலாதவரான ஹரு
 ஷீகேசராதகதோடு செனறா பிறகு, அநக மஹாயுத்தத்தில் மீண்
 டிம் புழுதியானது தோன்றியது அசரே! பிறகு, பெரிதும மயி
 பொடித்தலை செய்கின்றதுமான போரநடந்தது வீராகள்விராந்து
 யுத்தம்செய்யுங்காலத்தில் லிமமநாகங்களுடைய ஒசைகளும் கோ
 றின் மனனரே! திரண்டு சேனைகளிலும் வீராகள் எக்காலத்தி
 லும் மருதயு இருப்பதாக எண்ணிப் போரிடிகாரகள் பிறகு,
 கொளரவாகளம் ஸருஞ்சயாகளம் புதிஷ்டிரை முகன்மையாக
 கொண்டபாண்டவாகளம் சூரியகுமாரனான காணனை முகன்மை
 யாகுகொண்ட நாங்களும் மறுபடியும் எதிர்த்தோம் வேந்தரே!
 பிறகு, காணனுக்கும் பாண்டவாக்களுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை
 விருத்திபண்ணுகின்ற கோரமானயுத்தம் நடந்தது பாரதரே! மஹா
 ராஜரே! நெருங்கியதும மயிர்பொடிககச செய்கின்றதுமான அநத
 யுத்தமானது நடக்கத் தொங்கி ஸமசபுக்கவீராசனும் கொஞ்சம்
 மீருநநிருதசரில, தருஷ்டகயும்னன எல்லா அரசாக்களுடனும்
 கூடிகாணனைப் எதிர்த்துச்செனறான் மஹாபாதாக்களான பாண்ட
 வாகளும் காணனை எதிர்த்தாரான எதிர்த்து வருகின்றவர்களும்

போரில் வெற்றியை விரும்புகின்றவாகளுமான அவர்களைக் கண்டு, மலையாளது நீபபெருகருக்களைத் தடுப்பதுபோலக் காணன ஒருவனாகவே யுகத்ததில் தடுத்தான். அந்நக மஹாரதர்கள் காணனை அடைந்து ஜலப்பிரவாகங்கள் மலையிலவிழுந்து எல்லாத்திருக்குகளிலும் சிதறுவதுபோலச் சிதறினார்கள். மஹாராஜரே! பெரிய யுகத்தரசுகத்தில் விருத்தியை சிந்தறவாகளும் பலசாலிகளும் பரஸ்பரம் ஜயிப்பதில் லோகமுள்ளவாகளுமான அவ்விருவருக்கும் கோரமான காட்சியுள்ள யுகத்தமானது நடந்தது. தருஷ்டதயும்னனோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு கண்கள் படிந்துள்ள அம்பினுலே யாதேயனை அடித்து, 'நில, நில' என மும்சொன்னான மஹாரதனை காணன வெற்றியைக்கொடுக்கக்கூடிய சிறந்தவிலை வசையும்படி செய்து கொண்டு பாஷத்தனுடைய விலையை வகித்து ஸாபங்களுக்கொப்பான அம்புகளைக் தனவிலையில் புட்டி மேகமானது மழையைப் பொழிவதுபோல அம்புமழையைப்பொழிக்கான அவன் கோபமூண்டவனாகி ஊனபக்தபாணங்களால் பாஷத்தை மழடினான தோஷமற்றவரே! அந்நகப்பாணங்கள், மஹாநமாவான அந்நகப்பாஷத்தனுடைய பொன்னொரு செய்யப்பட்ட கவசத்தை உடைத்து ரகத்ததினாலனைக்கப்பாடி, இரத்தி கோபமென்னும் புச்சுகளபோலவிளங்கின பிரதாபராலியான திருஷ்டகபுமன்ன அங்கப்பாட்ட அந்தவிலை எறிந்து விட்டுப் பிறகு பலமுள்ளதும் பெரியகாயகற்றகு ஏற்றதுமான வேறொருவிலையெடுக்காத கண்கள் உட்படிந்துள்ள எழுபதுபாணங்களால் காணனை அடித்தான் அரசரே! அவ்வாறே, மஹாவில்லாளியான காணனும், தத்துருக்களைக் கடுக்கச்செய்யவல்லும் கிரோணருக்கரசுகத்துருஷ்டமான பாஷத்தைக் கூடமையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான் மஹாராஜரே! காணன, காணனில் அவ் வகரிகப்பாட்டதும் வேறொருபும கண்ட மபோன்ற துமான வேறோ அமுல்படுத்தி யுகத்தத்தில் பாஷத்தை மீடல் மீண்டும் திரோஷிக்கான அரசரே! வேகத்துடன் வருகின்ற மூடப் பாஷமுள்ள துமான அந்நக அம்பைப் பாஷத்தைக் கடுக்கியால் தாழ்ந்த துண்டாக்கினான் மன்னரே! காணன பாணம் பூமியில் விழுந்ததைக்காண்டான் பாஷ்கன் காண்குக்கத்திலும் அம்புமழையால் கடுக்கான அப்பொழுது பாஷ்கனும் தீரக்க காணனை விவாதிக்க வழி பாணங்களால் அடித்தான் காணனும் பொன்னலங்காரமுள்ள பக்துபாணங்களால் அந்நகப்பாஷத்தைத் தீருமாபி அடிக்கான பாணனை பும்கா வகளைபும் மனத்தையும் கவாக்கின்ற யுகத்தமானது அவ்விருவருக்கும் லோகத்து, அந்நகயுகத்த

எல்லாவில்லாளிகளும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்போதே யுகதரங்கத
 தில மிகக்கடமைபுள்ள ஒரு க்ஷுபாபாததினால திரொளணியி ஷ்டைய
 வில்லை அதுதான் தீர்மானபுத்திரா, அதுக்கப்பட்டு அந்த வில்லை
 எற்றித்துவிட்டு யுகததில் வேகமுள்ளதும் கீதரமாயிருப்பதமான
 வேறொருவில்லையும் ஸாபயங்களுக்கெ காப்பானபாணங்களை யும் கையிலி
 எடுத்தா ாஜேந்திரே ' அலா பாஷதனுடைய வில்லையும்
 சுகதியையும் கதை யையும் சுவஜததை யும் குறிப்புகளையும் ஸாதி
 யையும் கதையையும் ஒரு கீழிவந்ததில் அம்புகளால் காசுகொடியதா
 வில் அதுகாப்பட்டு வனும கதைகிழிந்தவனும குறிப்புகளும்
 ஸாதி யும் கொல்லப்பட்டவனுமான பாஷதனை ஒருபிரியகத்தைய
 யும் ஒளிபொருந்தியதும் நூலுசந்திரபதி திமைகளுடனாகடியது
 மானஒருசெட்கததையும் சாபிலிவந்ததான ாஜேந்திரே ' மஹா
 தரும் வீரம கைதிரைகவரும் திடமானஆயுதங்களை ' உடையவரு
 மான தீரோணபுத்திர எல்லாணைவிகளும் பாரததுக்கொண்
 டிருக்கும்பொழுதே தத்தினின்று கீழிவந்ததவ்வனும வில்லாள்
 யும் தீராவலிமீக்கவனுமான அக்கப பாஷதனுடைய அந்தக்ககதி
 யையும் கீதகததையும் யுகததில் பலவங்களால் வளைவாகத் துண
 டாக்கினா அது ஆசாமயாயிருந்தது பாதாங்களுக்கிறதவிலே
 முயற்சியையுடையவரும் மஹாபகருமான தீரோணபுத்திர பாததை
 இழந்தவனும குறிப்புகளும் தீரப்பாக்கனும் கொல்லப்பெற்றவனும
 சுவதிரங்களால்பலவாறு அடிக்கப்பட்டவனும அஸ்திரங்களால் அறுக
 கப்பட்டவனுமான தருஷ்டத்யுமனனே (வல்லமைசினுள்) மறவ்வில்
 அரகதே ' வீரான தீர்மானபுத்திராபாணங்களை வல் அந்தகருஷ்ட
 யுமனனுக கு முடிவை உணர்பண்ணாது மலமதர்மான தம, கதை
 விட்டிவிட்டுப் பொண்ணு வளிக்கப்பட்டு பிரியகத்தையவிட்டு து
 கொண்டு வேகமுள்ளவராக அவினை நிகழிச ச.எறா அசுரா
 வேகமடக்கவருகின்ற மஹாசுமாவான அக்க அரவக தாமான் னுடைய
 சார்மமானது உத்தமமானஸாபயததைப் பிழிககவீருமபி விழுகின்ற
 கருடனுடையசர்மமப்பாவிரியு இசாமயத்தலை, பனைவீராகளைக்
 சொல்லவான ச்சவா பாதாங்களுக்கிறதவ்வனும ஜிபியவாசுள்ள
 சிறந்தவனுமான அஜகன்கொப்பாததுக்கிறவனாவா

'அஜகன்க' பாஷதனுடைய வந்தவையும் குறித்து முயல்கின்ற
 தீர்மானபுத்திராபாரா அந்தரமுயற்சி சொல்லுதலா, திவனைக் கொ
 னறுவிடுவா மலமயில்லை பாதக சைவானகைமபுள்ளாவனே ' வீர
 மருகயுள் னுடைய வாரையகை கத்துப்பால் தீரோணபுத்திருடைய

வாயையடைநதிருக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் கெட்டமதற்கொண்ட
 வனுமீன இரகபுபாஷத்தனைபாதுகாபாயாக' எனறுமொன்றா
 மஹாராஜே' பிரதாபமுளாவானுதேவா இவவாறுசொல்லிவீட்டு
 வீரமான திரோணபுக்திரிருக்குமிடததுக்கு குதிரைகளை ஓட்டி
 னா சந்திரனுகொப்பான அந்தக்குதிரைகள் கேசவராலுட்ப
 பட்டு ஆகாயத்தைப் பானமாணனுகின்றவைகளேபோல் மஹாராத
 னான அரவகதாமானை நாடின மஹாராஜே' மஹாராஜாவி
 யான திரோணபுக்திரிரா வான் இதவையும்தனசெய்யுமடாதது
 மருஷ்டதயமுன்னே கொல்லுமளிஷயத்தில் முயற்சியைசெய்தகா
 ஜீனேஸவரே' மஹாரதனான அஜுனன திரோணபுக்திராராவே
 புரீசமாயநீர்மலிங்கபாடுகிற கருஷ்டதயமுன்னேகண்ணீடு அஸ்வத
 காமான்மீது பாணங்களைப் பிரயோகித்தான பொன்னுலலங்கரிச
 காயுடவைகளுட்காணா வகதலை அதிக்கமாயப் பிரயோகிக்கப்பட
 டவைகளுடன அந்த அம்புகள் அஸ்வததாமாலையடைநது புறநில
 பாம்புகள் நுழைந்துபோல் தலைமுதன. வேகதரே' பிரதாபசாலியும
 வீரருமான திரோணபுக்திரிரகாமான அவமடபுகளால் அடிக்கப்
 பட்டு யுத்தத்தில் அளகுதங்கரிய பலமுள்ளபாஞ்சாலனை வீட்டு
 விட்டுக் களஞ்சயனுடைய அம்புள்ளால் பீடிககப்படலவாசு தத
 தினாபீடுகற்றா அவா சிறந்த விலக்க கையில் பிடித்துப் பாத
 களை அம்புள்ளால் அடித்தனா புரீச' இசமயத்தில், குரான
 ஸதமேகவன பாசவாகளைவா கிபவனான பாஷத்தனை யுத்தத்தில்
 கததுவெறி வெறிடக்கூட குக கொண்டுசென்றான மஹாராஜ
 தே' அஜுனனும் கொணபுக்திரிர அம்புள்ளால் யுத்தமான
 சாணபுக்திரிரா சோடியுண வாகி அந்த உஜுனனனை உணடு
 க்கவர்யூர மாப்பயூர அடித்தால் கொடியுட்படாப் பாததன
 புரீசதலை வெறொரு யாக்கை மீபானறுதுய காலசகொபாரான
 துமான பாசுதகை திரோணபுக்திராரீதுப் பிரயோகித்தான அந்த
 அம்பானது மிக்க காந்தியுள்ளவான பிராமமணருடையதோளில்
 விழுந்தது மஹாராஜே' யுத்தத்தில் பாண வெகத்தலை அடிக்கப்
 பட்ட அந்த அஸ்வதகாமா க்காநடுவில் உட்காந்து மிக்க மனத
 தனா மயக்ககார நாரத்யானவன சந்தருக்களை உம்மலிபு வான
 அந்தகால யுத்தத்தில் கெல்லப்பட்டவன் எண்ணி யுத்தபூமியி
 னினறு வெறிடக்கூட வெறிடக்கற்றுகொண்டுசென்றான மஹாராதே'
 பிறகு, வீடுவிகாரப்பா பாஷதனையும் அடிக்கப்பட்ட திரோணபுக்திர
 னையுங்கண்டு ஜயத்தலுலிப் காசிக்கின்ற பாஞ்சாலாகள் உச்சசசுத்த

மிட்டாக்கள் அந்த அறபுத் யுத்தகதைகககண்டு திவ்யமான நான்கு
 னிக வாக்யங்களும வாசிக்கப்பட்டன விமமநாகமும் கோன்றியது

மஹாஜீரே' பிறகு, மிகக் காரதியையுடையவனான காணன
 யுத்தத்தில் அராஜுனனைப்பாததுக கோபங்கொண்டு பாததேவி
 தவநதுவயுத்ததன்செய்ய விருப்பமுள்ளவனாகி வெற்றியைகதரகூடிய
 வில்லை வசைத்துக்கொண்டு அடிககடி (அநனைப) பாககான பரு
 தாபுகதினானைகளுசயன இவ்வாறுசெய்தவிட்டு வாஸு பீதவபை
 பாதது, 'மாகவரே' ஸமசபாபாளைககுறித்தது செல்லும். 9 து
 ளனக்கு முககியமானகாயம்' என்றுசொன்னான பிறகு, கோவிக
 தா பாகதனுடையவாகரைகயபகே டி அத்தகமான கொடித துணி
 களுடன்கூடின தம மனதகககாம சாறுககும் ஸபாபான வேகமுள்ள
 ளதுமான தத்தேவி (ஸமசபாககாளை + குறிக்கதச) சென்றா
 பூரிககுதாதிரே' உமமுடைய து பிஸாசனைபினால் இவ்வாறு உம
 முண்டய ஸைனிககளுக்கும் சகருகளுக்கும் பூமியில் இயாடிப
 பட்ட அழிவு கோத்தது

ஐமபத்தொனபதாவது அத்யாயம்

(ஸங்க்தல யுத்தம்)

அ சாகளுள் சிறகவடு' பிறகு, காணனுககும் பாண்டவாக
 ளககும்மமனுடைய பாஜயகதைவ்ருத்தபண்ணககூடிய யுகத்தமான கு
 மறுபடிபும் கடககூடமபதத்தது யுத்தளிபாக்கள் சற்றகையும பாண்ட
 களைபும் பாரிககளைபும் கதர்களைபும் பட்டஸங்களைபும் கதாமகளை
 பும் உலககளைபும் புகலாடினைபும் தந்தகளைபும் சிஷடி களைபும் ப
 சுகளைபும் கதைகளைபும் படிசனைபும் கூலமைபுள்ள குககளைபும்
 பிணடிபாவகளைபும் பெரியமாமலா டிகளைபும் எடுகதகசொண்டு
 ஓருவன பொருவா செல்ல எருமபீ ளன வாக வககாபாபா 221
 கள் பாணககளுள் 11 பித்தரனுயும காலெணாயினுயும தலகவனி
 பினுயும ஸவாகககதைபும் தங்குதகளைபும் துபொணககளைபும்ஆசா
 யதைபும் சகருருளைபன சீகருயினால் 3 ண்டிபணணா 111 1 ஓரைபி
 னால் பூமியையும ஒலியிதிமபடி செபதுகொண்டு பகைவா களை எதாத
 துச சென்றாள்ள விபாள்ள மஹாமகாமமான யுத்தத்தைத் நாணடிச
 லெலககருது அபதப பரெலாயினால் மகக 3 தஸாகததைதலொற்றறு
 னிபாககொடு சபுபிரிககாகவா காணககககாண ஓசைசளைபும்
 தலதவனிகளைபும் சாறகாண ஓசைசளைபுபாபா பாககா கபபினைதசவ

திராசுகளுடைய சததங்ககளையும் அடிக்கப்பட்டு விழுவின்று காலாட்களுடைய கூருரலகளையும் எதிர்த்துக் காஜிகினறகுராகளுடையற பலவித பாணசபதங்ககளையும் கேட்டு யானைகள மிக்க பயமடைந்தன; கீழே விழுந்தன ஸைனிகாகள வாட்டமுறறாகள சபதிகுகின்ற வாகளும் சஸ்திரவாஷததை விடுகின்றவாகளுமான அனேக சதருக களை வீராணை காண்ப பாணங்களால் பிளந்தான அவன் குதிரைகளோடும் ஸாப்திகளோடும் தவஜங்களோடுங் கூடின பாஞ்சால வீராகளுடைய இருபதிரதங்களைப் பாணங்களால் யமலோகததுககனுபபிணை யுத்தகத்தில மஹா வீராயமுடையவாகளும் தோச்சி பெற்றவாகளும் தலைவாகளுமான பாண்டவ வீரானை காண்பை எதிர்த்துத் தாடிவந்த நான்கு பகவத்கூலும் சூழ்நகுகொண்டார்கள பிங்கு, காண்ப பகவிகளால் நான்கு பகவத்கூலும் சூழப்பட்ட ஒரு தாமரை ஒடையை யுகபதியான ஒருயானை இறங்கிக் கலககுலதுபோலச சககுருசேனையை சரமாரியால் கலககிக்கொண்டு அசசேனையில நுழைந்தான ராதேயன், தககுருவேனையை எதிர்த்து உத்தமமான வில்லை தந்திக்கொண்டு கூர்மையான அம்புகளாலே (பகைவாகளுடைய) கலைகளை அறுத்துக் களரினான் அவன் யானைவீராகளுடன் கூடின யானைகளையும் குதிரைவீராகளுடன் கூடின குதிரைகளையும் சுற்றுகின்ற சூரயானையும் ஒரு பாணங்கால் களரினான் பிராணிகள காற்றும் உள்ளே புராத சுவர்க்கையாவது கோலையாவது புணரிந்திருக்கவும் அகக்காணனும் மருண்டாவது பாணமட்டுவதைப் பொறுக்க வில்லை காண்ப வில்லிவினை நூ கூர்மையான பாணங்களைப் பிடியாகிக் குகுகொண்டி தெறுபாணி நூல் குதிரைகளை அடிப்பதுபோலக் கவரவளையணிந்த கைகவங்காலும் காண்பி நறிலும் கையுள் நறிலும் அடிககான அவன் விலமமம் பிருக்ககூட்ட வகளை அடிப்பதுபோலப் பாணங்குதிரைகளை உட்ககக வககடைந்திருக்கின்ற பாண்டவாகளையும் ஸருஞ்சாயகளையும் பாஞ்சாலானையும் பலகதினூல் அடிகதான் ஐயாபிறகு, பாஞ்சாலபுகுதிரைமுகுளபதிபுகுதிராகளும் ககுல ஸஹதேவாகளும் புயுகானனும் விடைபவாகளாகிக் காண்பை எதிர்த்தாகள அந்தகுகொளவாகளும் பாஞ்சாலாகளும் பாண்டவாகளும் முயலும்பொழுது, யுகதவீரானை யுகதககில் உயிரில் ஆசையை விட்டு ஒருவையொருவா தொன்றுகொண்டார்கள. பெரியவரே! கல்ல யுகதகஸனனூமுள்ளவாகளும் கவசமணிந்தவாகளும் கலைப்பாக்களை யுடையவாகளும் பூஷணங்களை புணரிந்தவாகளும் மஹாபலசாலிகளுமான மஹா வீரானை யுடிக் கப்பட்ட காலதண்டம்

வீரர்களாலே காலாட்களுடைய கூடங்களும் கொல்லப்பட்டு யுத்தத்தில் படுததன. மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய முகங்கள் கசக்கப்பட்ட தாமரைமலாகளபோலவும், சரீரங்கள் நன்றாக வாடியிருக்கின்ற மால்களபோலவும் இருந்தன அரசரே! யானைகள் குதிரைகள் காலாட்களதுவற்றின் மிகஅழகிய உருவங்கள், உப்புக் கசிவினால் அழுகக்கடந்த வஸ்துரங்களபோல, மிகவும் பராகத்தகாத நிலைமையை அடைந்தன

அறுபதாவது அத்தியாயம்

(யானைப்போரும் ஸங்குல யுத்தமும்)

அரசரே! 'குருஷ்டத்யும்னனே யானைகளால் விரைந்து சொல்லுங்கள்' என்று உம்முடையபுக்திரனால் நாண்டப்பட்டயானைவீரர்கள் குரோதககுடன பாஷ்கனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள் பாரதரே! பிறகு, யானைப்போரில் ஸாமாத்தியமுள்ளவர்களான எல்லாக் கீழநாட்டுவீரர்களும் தென்னாட்டு வீரர்களும் யானைப்போரில் மிகுந்த தோஷியுள்ளவர்களான அங்கங்களும் வங்கங்களும் புண்ட்ரர்களும் மாகதர்களும் தாமரலிபதர்களும் மேகலர்களும் கோஸலர்களும் மதராசனும் தராணாகளும் நிஷ்கங்களும் கலிங்கங்களோடு சேர்த்து மழைபொழிகின்றமேகங்களபோல யுத்தத்தில் பாஞ்சால சேனையினமீது அம்புகளையும் தோமரங்களையும் நாராசங்களையும் வாழிகதர்களும் குருஷ்டத்யும்னன, எதிர்த்துவருகின்றவைகளும் மத்தநிஜனுடைய வேகத்தினால் மிக்ககொழுப்புள்ளவைகளான அந்த யானைகளினமீது விபாடங்களையும் க்ஷயங்களையும் நாராசங்களையும் வாழிகதர்களும் பாஷ்கனை பாவதங்களுக்கொப்பான யானைகளில் ஓவ்வொன்றையும் பதங்குபதங்கு பாணங்களாலும் ஆறுஆறுபாணங்களாலும் எட்டிட்டுப்பாணங்களாலும் வினாவாக அடித்தான மேகங்களால் சூரியன் மூடிப்படுவதுபோல யானைகளால் நன்குமுடப்படுகின்ற அந்தகுருஷ்டத்யும்னனைய பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸிமமநாதன் செய்துகொண்டு வந்தகோசைசுபிற்கொண்டவர்களாக நான்குபதங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் வீரர்களான நகுலனும் ஸஹதேவனும் தாளபுக்ருமாரர்களும் பரபதர்களும் ஸாதயகியும் சிகண்டியும் வீரமுள்ள சேகிகானனும், நாணும் கையுறையும் ஒலிககச சூரர்களுக்குரியதானவர்களுடன் வீரநாதனைஞ்செய்து கொண்டு மேகங்கள் மலைகளினமீது ஜலத்தைப்பொழிவதுபோல

அந்தயானே நளினம் து (பாணங்களை) நானபுறங்கள் வும பொழிந்தனா
மிலேரசாசுகளாலே நான் பாய்நி ரிசேகாபங்கொண்ட அந்தயானே
கள் மனிதர்களையும் புகழ்ச்சைகளையும் பாங்களைபும் துக்கைகளால
பிடித்து அழகு துக்களானிக் கால்களால்துக்கைகளை, சொம்புநுனிச
ளாலே பிளந்து தாசுகி எறிந்தன கொம்புரவில் சிக்கிக்கொண்டிருந
கிற மறநவைகளை மிகையவந்தமாதக ிழேவிழுகளை எழிலில் நிற
கின்ற அங்கணுடையானையை ஸாநபகி உக்கிரவேகத்தூண்ட கூடின
நாராசகதினால் பிளந்து மாமஸகானங்களில் அடிக்கான அவன்
யானையினின்று மேலே எழுமபிசு தாவப்போகின்ற வலனும் எழிரியினு
டைய அங்குபிசுபோகங்களை வசூலிப்பி னுலா தபாபற்றப்படிருநா
கிற சீரமுள்ளாவனுமான புற அங்கணுடைய மாண்பு நாராசககால
அடிக்கான அவன் புரியில் அழகுதான எதிர்த்தவருகின்ற
புண்டாணுடைய நடக்கின்ற பாவகமே பாணயானையை ஸஹதேவன
கூாமையான முனைபுள்ள புன்று அடிபுக்கால் அடிக்கான
அவன் அந்தயானையைக் கொடியபிழுக தாகவும் பாக்கீன பிழுகதா
கவும் சவசகையும துவஜகையும உபிரையுமிழுககாகவும்
செய்துவிட்டு மறபடியும் அங்களை எதிர்த்தான ஸஹதேவனைத்
தடுக்க துக்குளையமகண்டம பொலபிரசாசுகின்ற பூனறுநாராசங
களாலே அங்கனையும் நூறு அம்பளால் அந்த யானையைபும் அடித்
தான. அங்கன சகுலனமீது சூரியகிரண மிப்பானற நூற
கெட்டிக் காமாங்களைப பிரிப்பாகி தான அங்குக்குலன் ஒவ்வொன்
றையும் முடபூனறுகந துண்பாவினாண்ட பாண்டிசுமாரணா
அவன் அவ்வாறே புத்தசசுட்டானக ினா அவனுடைய
சீலைய அங்குக்கான புற மிடுவதான பொலயாபி அந்த
யானையுடனே விழுந்தான சிறப்பு பாணயைப் பழகுவுகில்
ஸாந்ததத்துள் அங்குத்தான பொலயாபி வெ, அங்குத்தேர்த்து
மஹாமாத், தான உபாபங்கொண்ட தகுலனை அடிக்கானமுடய விரை
பவராரதி உண்கொண்ட பாடிக்கையாடவைகளும் அழகிய
முசங்களை புடையசைவநம வலாணமப்பமான முதுகில்கடடியிருந
கிற தோகுவளங்களால் வகையுடைய வலாணம் நன்குள்ளங்கு
கின்ற மலைஎன்பானற வரமுமான யானைகிளாதி நகுலனை எதிர்த
தாக்கள் மெகலாக்களுட உதகலாணம தன் வகாசநம நிஷதாக்களும்
தாமரளித்தாகநம (நகுலனை) கொலையாருந் அடிபுமழைகளையும்
தாமரமழைகளையும் பொழிந்தாக்கள் மெகலங்களால் மூடப்படு
கின்ற சந்தானையினால் அங்குள்ளாக்களால் மூடப்படுகின்ற நகுலனைப்

பாண்டிவாசலும் பாஞ்சாலம்மீனும் ஸாந்யகாசனமும் மிகக் பரபரப்பானவாகாக்க நான்கு பகர்த்தம் ஆய நகுநதுகொண்டனா பிறகு, அமடமுழைகளையும் ஆயிரமாயிரமாய்க் தோமரங்கனையும் பிறயோகிககினற ரதிகாகளுக்க குயானைகீளாதி அவனிதமான யுத்தம் நோநதது அநதவீபாகனால பொன்னலங்காரமுள்ள நாராசங்கனால நன்றாக அழிககபப டயானைகளுடைய மததகங்கன வெடித்தன மாமஸ்தானங்கன வெடித்தன, நகங்கன சித்தின, பறகன உடைநகன ஸஹதேவன நல்ல முனையுள்ள அறுபதுநான்கு நாராசங்கனால அநத யானைகளுள் ஸிபி பெரியயானைகளைப் பாகாக்கினாதி கிபிவி கீழிதகன வினாவி குலகதை ஆனததடபிதி நதுகினறவினாவி நகுலின சிறந்த புத்தகத்தொடைய முயற்சிசினா வித்தமமானல்லீல வினைதது நாராசங்கனால யானைகளை அடித்தான பிறகு, தருஷி தயுமணனும் ஸிபிபுகியும் தமென்பதபுத்திராசனம் பிறபதிகாகளும் சிங்ஸனடியும் சாமாசிகளால பெரியயானைகளை களைத்தாராசன பாண்டவ ஸ்சீனாபி யுள்ள யுத்தவீராயாளரென் டெரங்கனால பாண்டகனாகிது மலையீகனால அடிசாபபாபி பகதருபி நொன் டி யானைகனாகிதுமலையீகனால வஜிவாஷிவகனால மலையாள யமுலதுபிபா வயமுநதனி பாண்டிவாசலுடைய அநத பறகஸிபிஷ்டாகன இவ்வாறாக உமமுடைய யானைகளை கொண்டு, கலையை மனை ததுகொண்டி பெருகுகினற நதனயாபிமான ந ஸ்சீனாபிவாபி த வினையாச அடபுனைப டொழிநகாராசன பாண்டிபுந ஹனையி ஸ்சீனாபிநகன ம்முலைய அநதச ஸ்சீனாயைநகன க்கிக டெரகனிக குமபடி ஸ்சீனாபி மறுபடியும் சாண்டன ஸ்திராகதுச செனாராகன

அறுபத்தோராவது அத்தியாயம்

(கொளவர்க்காயுக்ஷிபுநபாபிபுககடியால்பநதமாநவா அரீஜனயுக்தககறயது)

பெரிதாம் அறிவாளர்தானகடிபதான புநபபவா அநதவீரானகளுள் கககுமவிளவாபலவாயு அத்ததிஸைகளைககபபபட்டபூர்வானபமிகவும் விளங்கியது பிறகு, புழுதி அடங்கலெ, நான்குபககத்தம்மபிபகாசமுணா பிறறு நகநசமயத்தின, வானககேவா குநக்புககிநாநகாம டெருவானபுபடிஷ்டிஸைபிபாணாபிநது ஆஜனனைபபாபிது வசவிபகரபுதா

‘பாண்டவ’ இதோ உன்னுடைய பிராதாவானயுதிஷ்டிராமஹா பலசாலிகளும் கொல்லக்கருதினவாகளும் பெரியவிலைக கையிற் பிடித்தவாகளுமான காரத்தராஷ்டிராகளாலே சீக்கிரமாகப் பின் தொடர்பாய்கிரூபாத் பாஞ்சாலாகளும் சைத்யாகளும் மாதஸ யாகளும் மஹாகமாவான் யுதிஷ்டிராபபாநூகாக்களண்ணி அதிக வேகமுள்ளவாகளாக அவரைக் கூடவே தொடர்கினராகள பாராத் உலகமுழுமைக்கும் அசனும் பலசாலியும் கவசமபூண்ட வனுமான இரத்ததாரியோதனன, புருஷேஸரோஷ்டிரான தாமபுக்திய ரைக கொல்லக்கருத் ஸாபபங்களபோலத் தீண்டுகின்றவாகளும் எல்லா ஆயுதங்களும் ஸமாததங்களும் ஸிம்மநாதங்களை வெளியிடு கின்றவாகளும் சங்கங்களே முழுகுகின்றவாகளும் சிறந்த பலமுள்ள வாகளும் பெரியவிலையுடையவாகளும் எந்நகை உக்யுகின்றவாகளு மான பிராதாகக்களோடுகடி யானைப்படைபுடன யுதிஷ்டிராஜரைய பின்தொடருகிரூன் தூயோதனனைசசோந்த இரதயானைகளும் குதி ரைகளும் தகவகளும் காலட்களும், யாசகாசன உத்தமமான இரத்தி னகைக விரும்புவ துபோல யுதிஷ்டிராபபிழக்களும்பிச் செல்லு கின்றராகா அபிராககைக்கவர்களருதிய அஸுராகள யுகத்ததில் இந திராலும் அசனியினும தடுக்கப்பட்ட துபோல ஸாதயகியினும பீமனாலும் கடுக்கப்பட்டி (இரத ஸைஸிராகா) மீண்டும் நின்ற விர டாகள , பா. காகாலத்தில் நீர்ப்பெருகுக்கள ஸமுத்திரத்தை அடைவதுபோல இரதமஹாரதாக்காஅனைகாகாராயிராபத்தினால் மறு படிமும் தாமபுக்தரைக்குத்தது செல்லுகின்றராகா தூயோதன னுடைய வசத்தை அடைந்தருக்கின்ற ருந்தீபுத்திரான யுதிஷ்டிராப மிருதயுன்னவாயைஅடைந்தவனெனும்அசனியில் தோமம பண்ணப்பட்டவனெனும் எண்ணுகின்றேன பாண்டவ’ தாரத்த ராஷ்டிரருடைய சேனையானது தக்கபடி எதிர்த்திருப்பதால் இரத னேனையினுடைய பாணவகளுக்கு இலக்கானால் இரத்தினும் வந்திட மாட்டான வீரனும் பாணஸூகங்களைச் சீக்கிரமாகப் பிடுவோடுக கின்றவனும் மிச்சு போய்ச்சொண் டாமனவொன்றவனுமான தாமயா தன்னுடையவைகத்தை யுகத்ததில் அவன் ஸஹிப்பான? காடிக கின்ற வீரனான அரத்ததூயோதனன தீவிரானபுத்திரா கிருபா கா ணன துவாசுரோடா பண்ணுவாரானது மீல்களையும் சிதறும்படி செய்யும் யுதிஷ்டிராஜா இப்பொழுது பாணனாலே தோற்கசெய்யப யா வராக்காசனாபிநிரூ சிறந்தபலமுள்ளவனும் ஹஸ்தவாகவ முள்ளவனும் ஸமாததனும் யுத்தத்தல் ஸமாததயமுடையவனுமான

காணன் சூராகளும் மஹாபலசாலிகளுமான திருதராஷ்டிரபுத்திராகளோடு சேர்ந்து யுகத்ததில் பாண்டவஸரேஷ்டரைப் பீடிக்கக் கூடிய வறையிருக்கிறான் பொறுப்புகின்றவரும் யுகத்ததில் புகழ்பட்ட பலதகுடன கூடியவருமான அநதப்பாத்தருக்கு இநதத தூயியாதனை முதலானவர்களாலும் மறவர்களாலும் தோலவி உண்டுண்ணப்பட முடியுமென்று பரதரேஷ்டரும் பிரபுவமான தாமராஜா உபவாஸத்தினால் மிதவும் இளைத்திருக்கிறா, பிராமமணருக்குரிய பொறுமையில் நிலைபெற்றிருக்கிறா, கூத்திரியருக்குரிய கொடுமையில் நிலைபெற்றிருக்கவில்லை சததுருக்களைத் தபிசுசசெய்கின்றவரும் பாண்டிபுத்திரருமான இநதயுதிஷ்டிரா ராஜா காணனால் எதிராகப்படாதிட பிராணமமசயத்தை அடைநதுவிட்டா பாத்திர கோபமுள்ளவனும் பகைவர்களை அடக்குதிறமையுள்ளவனுமான பீமவேணன் அடிக்கடி சாஜிகுன்றவர்களும் மஹா சங்கங்களை உரதுகின்றவர்களும் யுகத்ததில் ஐயத்தினால் பிரகாசிக்கின்றவர்களுமான தாத்தராஷ்டிரருடைய வலிமமகத்ததைப் பொறுத்துக்கொண்டிருத்தலால் மஹாராஜான யுதிஷ்டிரா பிழைக்கமாட்டானென்று கண்ணுகிறேன் பாக்களால் சிறந்தவனை' இநதக்காணன், 'பாண்டிபுத்திரான யுதிஷ்டிரனைக் கொல்லுவகா' என்று மஹா பலசாலிகளான காதகராஷ்டிரர்களை ஏவுகிறான் பாத்திர மஹாராகள யுதிஷ்டிராஜரை ஸ தூணுகாணனென்கிற ககரவனைகேதவதையாகக் கொண்ட அஸுதிரஸேசுத்தினாலும் பாசுபகாஸ்திரத்தினாலும் நனகு மூடுகின்றாராகா, கொடாநதம் செல்லுகின்றார்கள்

அறுபத்திரண்டாவது அதயாயம்.

(மாதவர் யுதிஷ்டிரருக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை அர்ஜுனனுக்குக் கூறிக்கர்ணனது பொறையும் பீமனதுபொறையும் காட்டியது)

பாத்திர விரையவண்ணமியிபுது விவரபவாருடும் பாசாலிசுநம் எல்லாச சுவாதி பாக்களள் எந்த சிறந்தவர்களுமான பாத்திரலர்களா, பாண்டி வாக் கொடு, பாநாளகூல யுதிஷ்டிரை வரவே பிழைக்கின்ற யுதிஷ்டிரை சகரையேற்றிவிட எண்ணி இநதயுதிஷ்டிரரைப் பிணதொடர்தலால் இவா பீக்க துன்பமுற்றிருக்கிறான் என்றும் தாசுக்ககூடாக்கொட்ட நிலைமையை யடைந்திருக்கிறான் என்றும் காண்குணுகிறேன் பாத்திர பீமபீம' சூகா மஹாநீவாசுநம் பாசயகியும் சிசுண்டியும் தருஷ்டிரபுமனனும் பீமவேணனும் சதானீசனும்

சந்திரனால் பிரகாசிக்கின்ற உதயபாவதம்போல யுத்தத்தில் வெள்ளைக் குடையோடு விளங்குகின்ற காண்பை பாபா பாரத! தனஞ்சய! ஒத்தோ காண்பை யுத்தத்தில் சூககிபிடிக்கப்படுகின்றதும் காந்தியுள்ள நாமுகம்பிக்களுள்ளதும் பூணை சந்திரன் போன்றதுமான முடியின்மீதுள்ள குடையோடுகூடியவனாக உன்னைக் கடைக்கண்ணால் பாரக்கிறான யுத்தத்தில் சிறந்த முயற்சியைக் கைக்கொண்டு (உன்னை) சிசுசயமாக எதிராக்கப்போகிறான். மிக்க தோள்வலியுள்ளவனே! மஹாயுத்தத்தில் பெரியவில்லை நடுங்கச் செய்கின்றவனும் அவ்வங்களைப்போன்ற அம்புகளை எய்யவனுமான ஓந்தகநாண்பை பாபகைவான்களை வாடிக்கின்றவனே! பாரத! ஒத்தோ ராஜ்யன் உன் னுடைய வானர கெட்டாடையைக்கண்ணி உன்னை யுத்தத்தை விரும்பித் திருமடிகளிடலான ஓந்தகநாண்பை விட்டிற்றுச்சி கெடுபடையெதிர்ப்பதால் தன் நாரதத்திற்காக உன்னை வந்து எதிராக்கிறான் பாரதா களுள் சிறந்தவனே! திருகராஷ்டிர யுத்தமான தாயோதனை, தாமாதமாவான யுதிஷ்டிரருக்குத் தீங்கிழைக்கவனும் யுத்தரங்கத்தில் எகாசியாயிருப்பவனும் பாரதா யுத்தமான காண்பையும், காண்பைக்குறித்து மிக்க பரபாபுள்ள மஹாரதனை உன்னையும், காரியம் நிறைவேற்றினவனான தன்னை யும்பாரததுக் கோபங்கொண்டவனாகவும் கோபபடைபுடன காண்பைக்காக்கக் கருதியவனாகவும் நல்ல முயற்சியுள்ளவனாகவும் திருமபுகிறான கீததியையும் ராஜ்யத்தையும் உத்தமமான ஸக்தத்தையும் விரும்புகின்ற நீ துஷ்டாதமாவான தாயோதனை இவர்களைவீரமீடும் முயற்சியிலுல கொலபாக்க! தேவா ஸய்யுத்தத்தில் கைவாஸபாக்காபோலப் போபுரியப் போகின்ற வாகளும் கைவாஸபாக்காபோலப் பிரலித்தி பெற்றவாகளான உங்களுக்கு வருடைய யுத்தத்தில் எல்லாக்கொளவாகளும் உன்னை பாரக கிராமத்தை பாபகைவான பாரத! பாரதா களுள் சிறந்தவனே! மிகக் கோபமுள்ளவனான உன்னையும் காண்பையும் கண்டு கோப முள்ளவனான அந்தக் குரியோதனை மீட்டல் செயல்வேண்டிய காரியத்தை அறியப்போகிறதில்லை பாரதாஷ்ட! குந்தியுத்திர! தகுதியுள்ளவனான உன்னையும் தாமாதமாவான யுதிஷ்டிரருக்குத் தீங்கிழைக்கவனான காண்பையும் பாரதது ஓசாமயத்துக்கேற்ற தும் அந்நிதர செயல் வேண்டியதுமான காரியத்தைத் தெரிந்து கொண்டு செயல் யுத்தத்தில் சிறந்த யுத்தத்தைச் செலுத்திக் கோப படைகளைக் காப்பவனான காண்பை எதிராக்காசசெல் எதிராக்களுள் சிறந்தவனே! குந்தியுத்திர! வீ! யுத்தத்தில் பலராலிகளும் கரு

மான கேஜஸுள்ளவாகனும் முக்கியாகளுமான வேறு ஐந்நாறு ரகி
 காகளும் ஐயாபிரம யானைகளும் பதினாபிரப குதிரைகளும் லக்ஷம்
 காலாட்களும் அடங்கின இரகப்பெரும்படையானது ஒன்றுசேரந்து
 அரயோநயம் பாதுகாக்கப்பட்டுத் துரோணபுத்திரரை முன்னிட்டுக்
 கொண்டு யுத்தகத்தில் உன்னை எதிர்த்துவருகின்றது இச்சேனை
 யைச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய வலிமைபொருந்நியதும் உலகத்தில்
 பிரலித்தி பெற்றதுமான இந்தத் கோபடையை நாசஞ்செய்து
 சிறந்த விலலாசிரியான ஸூத்தபத்திரனிடத்தில் உன் பொருஷ்தத்தை
 நீயே காட்டிவாயாக பரதாக்களுள் சிறந்தவனே! உத்தமமான வே
 கத்தைக்கைக்கொண்டு இவனை எதிர்த்துச்செல இந்தக்காணன மிக்க
 கோபங்கொண்டவனாகப் பாஞ்சாலர்களை எதிர்த்துச் செல்லுகிறான்
 டசைவர்களை வாட்டுபவனே! தருஷ்டகபுமனையுடைய சந்தத்திற்கு
 நோக உவனுடைய கொடியைக் காண்கிறேன் இவன் பாஞ்சாலா
 களை நன்கு எதிர்த்துப்போகிறானென்று நீனைக்கிறேன் பரதாக்களுள்
 உத்தமனே! பராக்ஷ உனக்குப்பிரியமான திகைச சொல்லுகிறேன்
 தாமபுத்திரரும் அரசருமான அந்தயுத்திஷ்டிரா லக்ஷமமுள்ளவராகவும்
 ஒளிபுள்ளவராகவும் இருக்கிறாபாரக்ஷ மிக்க கோவலிபுள்ளவனான இந்த
 தப சீமன ஸருஞ்சயாகளுடைய சேனையினாலும் ஸாகபகினாலும் சூழப்
 பட்டுப்படைமுக்கத்தில் நிருமபிவிட்டான கந்திபத்திர பீமஸேனனா
 லும் மஹாகுமாரகளுள் பாஞ்சாலர்களாலும் கூாமையான அம்புகளா
 லே யுக்கத்தில் இந்தக்கொளரவர்கள் செல்லப்படுகிறார்கள் தாயோ
 தனனுடைய சேனைபாந்து பீமஸேனனுடைய சேனையில் பறப்ப
 அம்புகளால் அடக்கப்பட்டு யுக்கத்தினின்று புறங்காட்டி அடி
 விட்டது பாதசரீரஷ்ட! பரநிஸேனையானது பயிழ்ந்த புரி
 போல நிரங்குநிரியிடுகிறதுமுள்ள நம சந்தத்தால்களைக் கவாய்
 மாசிறந்து குதிரை புத்திர! யுக்கக் செயலவாசன்குக்க கலைவனும்
 ஸாபாட்டிபாலக் கோபங்கொண்ட வனும் நிருமபிபிருமாவனமான
 பீமஸேனனையார புலனித்தினின்று பரநிஸேனையானது பிடி
 கின்றது அராஜகன்! மஞ்சள நிறமுள்ளவைகளும் சிவப்பிற
 முள்ளவைகளும் சம்புத்திரமுள்ளவைகளும் வெண்ணிறமுள்ளவை
 களும் க்ஷத்திரப பிரதிமைகளாலும் சந்திரபிரதிமைகளாலும்
 சூரியப் பிரதிமைகளாலும் அடங்குகப்பட்டு வைக்களுமான கொடி
 களும் குடைகளும் இக்கோ சித்தரச செய்யப்படுகின்றன பொன
 மயமாயும் வெள்ளிமயமாயும் கீகஜோமயமாயும் வெள்ளேயு விநாமா
 யுமிருக்கின்ற கொடிசா எதிரில் களையப்படுகின்றன யானைகளும்

குதிரைகளும் அலைக்கப்படுகின்றன இந்த ரதிகர்கள் பயந்தோடாத தன்மையுள்ள பாஞ்சாலாகளால் பறபல வாணமுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு உயிரையிழந்த தோகளிநின்று சாயகின்றோகள். தனஞ்சய! வேகமுள்ளவாகளான பாஞ்சாலாகள் கௌரவ சேனையிலுள்ள வீரர்களையிழந்த யானைகளையும் குதிரைவீரர்களிலலாத குதிரைகளையும் ரதிகார்களிலலாத ரதங்களையும் நோக்கி நான்கு பக்கத்தினின்றும் விரைவாகச் செல்லுகின்றோகள் பகைவாக்களை அடக்குபவனே! புருஷஸ்ரேஷ்டாகள் பீமஸேனனுடைய பலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு உயிரில் ஆசையைவிட்டு ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாத பகைவாக்களுடைய படையை நன்றாக அடக்கினோகள். இதோ பாஞ்சாலாகள் காஜிகினோகள், சங்கங்களே ஊதுகினோகள், யுகத்ததில் பாணங்களால் சத்திருக்களை அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்செல்லுகின்றோகள் ஸவர்க்கத்தினுடைய பெருமையைப்பார பாஞ்சாலாகள் வல்லமைபிலை தாத்தராஷ்டிரர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு உக்தமாகளான ரதிகாள்டத்தில் இதோ பிரவேசிக்கின்றோகள் ஆயுசுமில்லாதவாக்களும் வீணாகாத அஸ்திரங்களையுடையவாக்களுமான இந்தப்பாஞ்சாலாகள் ஆயுதம் பிடித்திருப்பவாக்களான பகைவாக்களுடைய ஆயுதங்களைப்பிடுங்கி அவற்றினுலேயே இவரானைக் கொல்லுகின்றோகள், காஜிகளும் காஜிகினோகள் பகைவாக்களுடைய இந்தத் கலைகளும் கைகளும் களப்படுகின்றன ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் கீர்த்திசாலிகளான எல்லா வீரர்களும் கீழே களப்படுகிறோகள் நான்கு பக்கத்திலும் ஆபத்தை அடைவிக்஑ப்பட இரத்த தூயியாகன்னைச்சோந்த பெரும்படையானது உயிரில் ஆசையைவிட்ட மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலாகளால் நான்கு பக்கத்திலும் கீழே களப்படுகின்றது பிடிபுவே! பகைவாக்களைவாட்டுபவனே! வினைகிரகங்களும் பராகிரமசாலிகளும் மஹா வில்லாளிகளுமான கிருபா காணன முகலானவாக்கள் பாஞ்சாலாக்களைத்தகிப்பதில் (முயலகின்றோகள்) சக்திருக்களைத் தகிக்கச் செய்பவனே! திருஷ்டதயுமனை முதனமையாக்கக்கொண்ட வீரர்களிரும்பாதவாக்களும் பயங்கவாக்களும் ஆயிரமாயிரமாயிருப்பவர்களும் பகைவாக்களுமான அநகத தாத்தராஷ்டிரர்களைக் கொல்லுகின்றோகள் பரகஸரேஷ்டான பீமஸேனன திரும்பினவுடனே பறபல விசுமான எல்லா ரகங்களும் தூயோதனனுடைய பெரும் படையும் பெருமபானமையாக நிறம் மாறிய முகங்களையுடையனவாயின பீமனுலே நாராசங்களால் பிளக்கப்பட்ட இந்தயானைகள்

துக்கு மறறநிருகங்கா நநிருகுவதுமீரால் இருதவீராகா பீழனுடைய அம்புக்களால் பயமுறுத்தாபா நிருகநகநிலை ஒரிடத்திலாவது ஸுகததை அடையவில்லை அநத பட்டுநான பயபபநிரதனமையுள்ள அநதத தூயோதனன விருகநியகடையுமபடி செயதுகொண்டிட விலலைககையிநகொண்டிட மஹாராஜனான அநதத தாராததாஷ்டிரனைபபாதுகாத துககொண்டிட சேனை புடன கூடியவனாகவும் வேகமுள்ளவனாகவும் அனைகளீராகின்றாதி அவனருகில செலவாகின்றன' எனறு கூறினா

நீகச புஜுபலமுள்ள அாஜுனன வாஸுபீகவாரிடத்தினினறு இருகலாரகதையையகீகா திடமபீமனானனாலு தெயயபபபடதுமகூருவதாலும் தெயயமுடியுபத தாரான அசுசெயகையைரணதிடம நிருகநிருககினறு அனைக நமசபதகாதனொய கூட்டவகளை காசஞதெயதான, பிரபுபவ' பாபகநாலு கொவராயதிரிதாறு அநத ஸமசபதாக்களுடைய கூடபகாள் அபலொபூது நிருகநையகரு அநதீத்யாபிருககும் கீலைமையைபடைசது சேனாமறறவைகளாயின பாணநிருகனன உததமமானலீவகதகைகக கைபபறறிப பெருவகாறறனது மேகங்களை அழிபபத்துபிலால் நாராயணாகளை பும பீகாபாலாகளையும் காசஞசெயதான் பாரதரே' பயசநவாசனான அநகவீரான அநதஅநததுடததிலேயே சித்த அடி கபபபபாக்கள் பிறகு, புருஷோத்தகமனான அாஜுனன வாஸுபபபபுருக்கிற அநதத வீரனைக கொன்றான பிருஷஸுபோஷ்டனான அவன அாயோகனனைய சபாபகசேனாபுடன கூடின படைபைச புறுசநாபடிசதான அபபுள்ளல மறுபடியும் கொன்றன' எனறு கூறினான

அறுபத்திமுன்றாவது அதயாயம்

(தவந்நது வயுத்தததுக்காக அரசர்கள் எதிர்த்ததும், காணன் சீகண்டியை வென்றதும், தந்நிப சீயுமார வுகும் துச்சாரா வுகும் யுத்தமும்)

திருநகரகடியான, "வகுசப" பிபுரனனறம பாண்டவனான யுதஷ்டிரனறம நிருமபிபபாண்ட வாகனாவூர ஸிருஞசபபாளாலும வனனுடைய சீனையும் தெயயபபா நிருகசேனைககூடபபுடி அலறிககொண்டி அடிக்கடி ஒடினகனான வனனுடைய சேனைகளில நிருகநிருமாவலான காண காணவிலலை அநதேது' சவுடமமான கீலைமையை காண அனைககுவிலலிலே காண தீநிரபபபதச சபுநியறறவாகி விட்டுடன. ஸபீச' பினவாங்கா தவாரான வனபுத்திபாக்களுக்கு

ஐயத்தைவிருமபின நான் என்னுடைய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு எவ்வாறு ஜீவித்திருப்பீன்? இப்பொழுது அனேகவீதமான வாதத்தையேச சொல்லதினால் யாக்யபயன் அவர்களுக்கு அதிருஷ்டமானது முக்கியமாபிருக்கின்றது ஸஞ்சய' என்னேசசோநதவர்கள் என்னசெய்தார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்லவாயாக' என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்

“அரசரே! மிகபஜபலமுள்ளவனான பீமனைக்கண்டு சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனான ” மமுடைய குமாரன கோபத்தினால் சிவந்த கண்களுடன் பீமவேனை எதிர்த்துசசென்றான ‘குருதீபுத்திர’ நில, நில, என் பராக்கிரமத்தை இப்பொழுது பார இப்பொழுது உன்னை யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பப்போகிறேன்’ எனறு சொல்லிக்கொண்டு பீமவேனைநிருக்கிற அந்த இடத்திற்குச் சென்றான பலசாலியானகாணன பீமவேனைநிடத்தினின்று திருமபுகின்ற உம்முடைய சேனையைக்கண்டு அதிகமுயற்சியோடு அதனை நிலைபெறும்படி செய்தான நீண்டடைக்கையுடையவனான காணன உமது புத்திரனுடைய சேனையை நிலைநிறுத்தி யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட பாண்டவர்களை அப்பொழுது எதிர்த்துசசென்றான பாண்டவர்களைசசோநத மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் விற்களை அசைத்துக்கொண்டும் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டும் ராதேயனை எதிர்த்தார்கள், யுத்தத்தில் ஐயத்தினால் விளங்குகின்றவர்களான பீமவேனனும ஸாதயகியும் சிகண்டியும் ஜனமேஜயனும் சிறந்தபலமுடையவனான நருஷ்டத்யுமனனும் எல்லாப் பிரபதர்களும புருஷஸரேஷ்டர்களான பாஞ்சாலர்களும் மிக்ககோபங்கொண்டவர்களாக உமமுடையபடையை நான்குபக்கத்திலும் எதிர்த்துவந்தார்கள் அரசரே! அவ்வாறே உம்முடையபோரீயர்கள் (பாண்டவவேனையிலுள்ள) மஹாரதர்களைக் கொல்லவிரும்பி, சிடைவுடன் பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்துசசென்றார்கள் ஆண்மையிற சிறந்தவரே! ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் வியாபிக் கப்படும் காலாட்களாலும் தவஜங்களாலும் நீறைக்கப்படும்பிருக்கின்ற சேனையானது ஆசகாயகமான காட்சியுள்ளதாயிற்று மஹாராஜரே! சிகண்டிகாணனை எதிர்த்தான நருஷ்டத்யுமனன பெருஞ்சேனையுடன் உமமுடையபுத்திரனான தூய்யாதனையும் துச்சாஸனையும் எதிர்த்தான நகுலன வருஷவேனை எதிர்த்தான யுதிஷ்டியா சித்திரவேனை எதிர்த்தான மன்னரே! ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் உலூகனை எதிர்த்தான ஸாதயகி சகுன்யையும் திரை

பதீபுத்திராகள செளரவாக்ளையும் எதிராததார்கள யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவரும் மஹாரதருமான கோணபுத்திரா அரஜுன்னன் திராகதார கிரும மஹாவிலலாளியான யுதாமனயுவை யுத்தத்தில் எதிராதார பலசாலியானகிருதவாமா உத்தமௌஜனை எதிராதகாண ஐயா' மீக்ககோளவலியமைந்த பீமலேன்ன குருகுலத்தில் நித்தவாக்கும் லேனையுடன் கூடியவாக்கும்மான உமமுடைய புத்திராகளனைலாக்ளையும் ஒருவனாகவே எதிராததான மஹாராஜே' பிறகு, பீஷ்மகைகொன்றவனானசிகண்டி பயமற்றவனபோல ஸஞ்சரிககின்றகாணனை பாணங்களால் தடுத்தான பிறகு, தடுக்கப்பட்டகாணன் கோபுத்தினால் உதடுகளமிக்கதுடிக்க, சிகண்டியை மூன்றுபாணங்களால் இரண்டுபுருவங்களுடைய மத்தியிலும் அடித்தான அரக்யபாணங்களைத் தரித்தகுகொண்டிருக்கின்ற அந்தச்சிகண்டி மூன்றுசிகரங்களைடுகூடின வெள்ளமீலைபோல மிகவிளங்கினான் ஸத்திபுத்திரனால் யுத்தத்தில் நன்றாயடிக்கப்பட்ட சிறந்தவிலலாளியான அந்தாசிகண்டி யுத்தத்தில் கூாமையுள்ள தொண்ணூறுபாணங்களால் காணனை அடித்தான. மஹாரதனைகாணன், மூன்றுபாணங்களால் அந்தச்சிகண்டியினுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் கொன்று ஒரு கூட்டாரத்தினால் அவனுடைய கொடியையும் நாசஞ்செய்தான பிறகு, பகைவர்களை வாடிகிடவனும் மஹாரதனுமானசிகண்டி மிகுந்தகோபங்கொண்டு குதிரைகள்கொல்லப்பட்ட அந்தித்தினின்று தள்ளிககுதித்துக் காணனமீது ஒரு சகதியை பிடியோகித்தான பாரதே' காணன் யுத்தத்தில் அந்தச்சகதியை மூன்றுபாணங்களால் துண்டாக்கிய பிறகு கூாமையுள்ள ஒன்பதுபாணங்களால் சிகண்டியை அடித்தான புருஷ்ஸுதேஷ்டனானசிகண்டி மிகவும்காயி படுத்தப்பட்டிக காணனுடையவிலலினின்று வெளிப்பட்டிவருகின்ற பாணங்களைத் தனமீது தாக்காமலிருக்குமபடி செயதுகொண்டு அந்த யுத்தாங்கத்தினின்று விரைவாக ஓடினான் மஹாராஜே' பிறகு, காணன், அதிகபலமுள்ள காற்றானது பஞ்சுக்குவியலையடைந்து அழிப்பதுபோல பாண்டவர்களுடைய படைவீரர்களை உசஞ்செய்தான மஹாராஜே' மமுடைய யுத்தானலை பீடிக்காயி தருஷ்டதபுமன்ன துச்சாலனை மூன்றுபாணங்களால் நதிமாடில் திருப்படி அடித்தான பெரியவரே' துச்சாலனை பொன்மயமான புங்கமுள்ளதும் உடம்படிந்த கணுக்களுள்ள துமான அந்தப்பல்லத்தினால் தருஷ்டதபுமன்னுடைய இடையை அடித்தான பாரதே' ரோஷமுள்ளவனான தருஷ்டதபுமன்னுே அடிச்சட்பட்டு மீக்ககோபம்

மூண்டு துச்சாஸனனைகருதித்துக கொடிய ஓ அம்பைப்பிரயோகித தான அர்ச்சரே! தருஷ்டதயும்னனூலவிடப்படடி வருகினநீ மஹா வேகமுள்ள அநத அம்பை உம்முடையபுத்திரன் மூன்றுபாணங்களால் துண்டாக்கினான். பிறகு, ஸவாணலங்காரங்களுடன் கூடின வேறு பதினாறுபல்லங்களாலே தருஷ்டதயும்னனை எதிர்த்து இருக்கைகளிலும் மாபிலும் அடித்தான் ஐயா! பிறகு, அநதப்பாஷ்தன கோபங்கொண்டவனாகி மிக்ககூமைபுள்ள ஒரு க்ஷரபரத்தினால் விலலை வெட்டி எறிந்தான் பிறகு, ஜனங்கள் பெருங்கூச்சலிடடாகா கா பிறகு, உமமுடையபுத்திரன் அட்டஹாஸஞ்செய்து வேறொரு விலலை எடுத்த தருஷ்டதயும்னனைப் பாணஸமூகங்களாலான குபகத்திலும் தடுத்தான். மிக்கபலசாலியான உமமுடையபுத்திரனுடைய பராகிரமத்தைக்கண்டு யுத்தத்தில் யுத்த வீரர்களும் வித்தார்களும் அவ்வாறே அஸரஸுகளும் ஆச்சரிய மடைந்தார்கள் போபுரிகின்ற வனும ஹாலசாலியும் துச்சாஸனனால் கடுக்கப்பட்ட வனுமான தருஷ்ட தயும்னனைச் சிங்கத்தினால் திட்டி அட்ட பெரியாயினையைப் போல கண்டோம்

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

(ஸங்க் தல யுக்தம்)

பிறகு, தோகளை யும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் யானைகளின் பாஞ்சாலங்களும் பாண்டவர்களும் ஸருஞ்சயங்களும் வேறு பதியான தருஷ்ட தயும்னனைப்பாதுகாக்கவேண்ணி உம்முடையபுத்திரனைத் தடுத்தார்கள பகைவாக்களைவாடி பெவரே! பிறகு, அக்காலத்தில், உமமொச்சோநதவீரர்களுக்குக் கோரமும மிக்கபயங்கரமுமான யுத்தமானது பகைவாக்களைவிட நடக்கத்தொடங்கியது நகுலன், பிதாவினுடைய பகைத்தில் கிற்கின்ற விருஷவேணனை ஐந்தாபாண்டவர்களால் அடித்து வேறு மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்தான் பிறகு, குரூண ஸருஷவேணனை சிறிக்கின்றவனபோலிருந்துகொண்டு மிக்க கூமைபுள்ள நாரசத்தால் நகுலனை மாபில் அதிகமாக அடித்தான் பகைவாக்களை அழிப்பவரே! பலசாலியான பகைவனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அநதநகுலன் சத்துருவை இருபதுபாணத்தினால் அடித்து அவனுடையஸாரதியையும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, புருஷபரவேஷ்டாக்களான அவ்விருவரும் ஆயிரம்பாணங்களால் ஒரு வரை ஒரு வரே அடிக்கப்பட்ட உமமுடைய வீசனையானது நொறுக்கப்

பட்டது. அரசரே! அந்ந ஸூதபுத்திரன் கௌரவாகளுடையசேனை விரைவீகலிவதைக்கண்டு பின்தொடர்ந்து பலாதகாரகுதினால் திருப்பினான் வேந்தரே! இந்நச சமயத்தில் கஷ்டமானயுக்தமானது நடந்தது. பிறகு, சேனைதிரும்பினவுடனே, நகுலன் கௌரவாகளைக்குறித்துச் சென்றான் ஐயா! காண்புத்திரனோ யுத்தத்தில் நகுலனைவிட்டு விட்டு விரைபவனாகி ராதேயனுடையசேனையை ரக்ஷிக்கான பெரியவரே! யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட உலாகனோ கோபங்கொண்ட ஸஹதேவனாலேயுத்தமுனையில் அனேகஅம்புகளால்தடுக்கப்பட்டான சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனானஸஹதேவன் அவனுடைய நான்குகுதிரைகளையுங்கொன்று ஸாரதியையும் யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் மன்னரே! பிதாவுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டிபண்ணுகின்ற உலாகனோ பிறகு வாகனத்தினின்று கீழேகுதிக்குக திரிகாக்க நுடைய படையைக்குறித்து விரைவாகச்சென்றான் ஸாக்யகி கூாமையுள்ள இருபதுபாணங்களால் சகுனியைஅடித்துச் சிரிக்கக்கொண்டே ஒருபல்லத்தினால் அவனுடையதவஜத்தை வெட்டிஎறிந்தான். அரசரே! பிரதாபராலியான சகுனி யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு அந்நஸாதயகியினுடைய கவசத்தைப்பிளந்து மீண்டும் பொன்மயமான தவஜத்தையும் அறுத்தான் மஹாராஜரே! அவ்வாறே ஸாதயகி கூாமையுள்ளபாணங்களால் இந்நசசகுனியைத்திருப்பிஅடித்து ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, விரைபவனான ஸாதயகி இந்நசசகுனியினுடையகுதிரைகளையும் பாணங்களால் யமனவீட்டையடைவித்தான் பரதாக்குள சிறந்தவரே! பிறகு, சகுனி விரைவுடன் குதித்து மஹாதமாவான உலாகனுடைய ரத்தத்தில் விரைவாக ஏறிகொண்டான் அந்நசசகுனி, பிறகு, யுத்தஞ்செய்கின்ற ஸாதயகியினிடத்தினின்று விரைவாக வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டான் அரசரே! ஸாதயகியோ யுத்தத்தில் உமமுடைய படையைநோக்கி வேந்ததுடன் எதிராக்துச்சென்றான் பிறகு, சேனையானதுஅடிக்கப்பட்டது வேந்தரே! ஸாக்யகியினுடைய பாணங்களால் நன்றாகமூடப்பட்ட உம்முடையசேனைகள் விரைவாகப் புகுத்துக்குக்களையும் அடைந்தன, உயிரையிழந்தவைபோல விழுந்தன. உம்முடையகுமாரனான துரியோதனன் யுத்தத்தில் பீமஸேனைத தடுத்தான் பீமன் லோகேஸுவரனான அந்நத்தூயோதனை ஒருமுகூத்தத்தில் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரத்தத்தையும் தவஜத்தையும் இழந்தவனாகச் செய்தான் அச்சமயத்தில் அந்நசசெய்கையினால் ஜனங்கள் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பிறகு, பீம

ஸேனனிடத்திலிருந்து தண்டான பயத்தினால் பீடிககப்பட்ட அந்தத் தூயோதனராஜன் அந்தயுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச் சென்றுவிட்டான் பிறகு, கௌரவசேனை முழுவதும் பீமஸேனனுக்கருகில் விரைவாகச்சென்றது அந்தயுத்தரங்கத்தில் பீமஸேனைக்கொல்ல விரும்பினவீராகளுடைய பெரியசபதம் உண்டாயிற்று யுதாமன்யு கிருபரை அடித்து அவருடைய விலை விரைவாகவெட்டினான். சஸ்திரதாரிகளுள் உத்தமரானகிருபா, பிறகு, வேறுவிலைக கையிலெடுத்தது யுதாமன்யுவினுடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் குடையையும் பூரியில் தள்ளினான் பிறகு, மஹாரதனை யுதாமன்யு ரத்த கோடேயேவிலகி வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டான் உத்தமௌஜ ஸானவன் பயங்கரமை பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ளவனுமான கிருதவாமாவை மேகமானது மழையினால் மலையேழுமுவதுபோல விரைவாகமூடினான் பகைவாக்களை வாட்டுபவரே! மிகப்பெரிதும் கொடித்துமான அப்படிப்பட்டயுத்தம நடந்தது அரசரே! அவ்விதமானயுத்தம் எனனால் முன் பராக்ரமப்பட்டதில்லை, அரசரே! பிறகு, கிருதவாமா யுத்தத்தில் உத்தமௌஜனை விரைவாக மாப்பில் அடித்துத் தோடுவில் உட்காரும்படிசெய்துவிட்டான் ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனான அந்தஉத்தமௌஜனை ஸாரதியானவன் ரத்ததோடு போக களத்தைவிட்டு வேறிடத்திற்குக் கொண்டிபோனான் வேந்தரே! பிறகு, கிருதவாமா பாண்டவசேனையை எதிர்த்துச்சென்றான துச்சாஸனனும் சகுனியும் பெரியயானைப்படையோடு பாண்டவனைச் சூழநடுகொண்டு கூழாந்தரங்ககளைகிற பாணங்களால் நான்குபக்கங்களிலும் அடித்தார்கள பிறகு, பீமன் கோபமுள்ளவனான தூயோதனனை அனேக அம்புகளால் புறங்காட்டி ஒடுமபடி அடித்து வேகத்துடன் யானைப்படைக்கு அருகில்சென்றான விருகோதரன் விரைவாக எதிரில்வருகின்ற அந்தயானைப்படையைக்கண்டவுடனே, மிகக் கோபங்கொண்டு திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தான் தூந்திரன் வஜ்ராயுத்தத்தினால் அவுராகளை அடிப்பதுபோல யானைகளாவே யானைகளை அடித்தான் பிறகு, யுத்தத்தில் யானைகளைக்கொல்லுகின்ற விருகோதரன் விட்டிற்பூச்சிகளால் மரத்தைமூடுவதுபோலப் பாணஸமூகங்களால் ஆகாயத்தை மூடினான் பிறகு, பீமன் ஆயிரக்கணக்காக ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற யானைகூட்டங்களைக் காற்றானது மேகக் கூட்டங்களை நாளஞ்செய்வதுபோல வேகத்துடன் நாசஞ்செய்தான் பொன்னூலாகியவிரிப்புக்களாலும் ரத்தஸமூகங்களாலும் மூடப்பட்ட யானைகள் யுத்தரங்கத்தில் மின்னல்களுடனகூடின மேகங்களபோல

அதிகமாகவிளங்கின மன்னரே! பீமனூலே கொல்லப்படுகின்ற அந்த யானைகளை விரைவாக ஒடின சிலயானைகள் மாட்புழிளக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியிலவிழுந்தன கீழேவிழுந்தவைகளும் விழுங்கினவைகளும் ஸவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சிதற அடிக்கப்பட்ட மலைபோன்றவைகளுமான யானைகளால் அச்சமயத்தில் யுகக பூமி விளங்கியது பிரகாசிக்கின்றவாகளும் சிறந்த இரத்தினங்களை அணிந்தவாகளும் கீழேவிழுந்திருக்கின்றவாகளும் புண்ணியமடமுறைத் ததினால் விழுந்திருக்கின்ற கிரஹங்களபோன்றவா ஈனமான யானை விராகளாலே பூமி விளங்கியது பிறகு, யுகத்தில பீமனூலனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட கடுகாலமுடைந்தும் மதகமபிளந்தும் அவ்வாறே துதிகையை வந்தாடிருக்கின்ற யானைகள் நானு நானுகூடின பாவதம போன்ற சிலயானைகள் சக்கந்தக்கைக்கொண்டிடம் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட அங்கங்களை அடிகூடியவைகளாகித் தா தார்களால் பாவல சிறந்தவா னகூடின மலைகள் போல ஒடின. மஹாஸாபபங்கங்கொட்பானவைகளும் சந்தனத்தினாலும் அகிறசாந்தினாலும் புரப்பாட்டவைகளும் எல்லவினின்று அம்புகளை விடுபவைகளுமான பீமனூலனுடைய சிறந்தவையும்கண்டேன அநகாபீமனூலனுடைய சிறந்தவையும்கொட்பான நானெனவியையும் தல கலனியையும் கொட்டு யானைகள் பயத்தினால் மல ஜலங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு அங்கமாகூடின அச்சரே! ஒடுவன யிருப்பவனும் புத்திமானுமான பீமனூலனுடைய அந்தசரையகையானது (பிரளயகாலத்தில்) எல்லாபி ராணிகளையும் ஸமஹரிகின்ற குதாருடைய செய்கைபோல விளங்கியது

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, வெண்மையான குதிரைகளோடு கூடியதும் நாராயணரால நடத்தப்படுவதுமான உத்தமமான சந்தத்தில் வீற்றிருக்கிற அாஜகனன மிருந்த காந்தியையுடையவனான அாசாகளுள் சிறந்தவரே! அதிகமான யுத்தமுயற்சியுள்ள குதிரைகளுடன் கூடின உம்முடைய அந்தசசேனையை யுத்தத்தில் விஜயன காற்று பெருங்கடலைக் கலக்குவதுபோலக் கலக்கினான் ஸவேதவாஹனன் அாஜகரதையாயிருக்கும்போது, உம்முடைய குமாரனான தூயோதனன் கோபம் மூண்டவனாகவும் பாதிசசேனையினால் சூழப்பட்டவனாகவும் விரைவாக எதிராது

துச்சென்று, கோபங்கொண்டிருக்கின்ற யுதிஷ்டிரரை நாரபுறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டான, பிறகு, எழுபத்துமூன்றுக்ஷுரபரங்களால் அவரை அடித்தான் குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா அச்சமயத்தில் அதிககோபங்கொண்டான். அவர் உமமுடைய புத்திரனமீது முப்பது பலவங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்தார் பிறகு, கௌரவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண்ணி ஓடினார்கள் பகைவாக்களுடைய கெட்ட எண்ணத்தை அறிந்து மஹாரதர்கள் ஒன்றுக்கடிக குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க எண்ணி அவரை வந்தடைந்தார்கள் யுதிஷ்டிரா சித்ரஸேனனமீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார் சித்ரஸேனனோ மிக்ககோபங்கொண்டு குந்தீபுத்திரரைத் தடுத்தான் அந்தத் தாமராஜா சித்ரஸேனை ஒருமுகூர்த்தத்தில் புறங்காட்டி ஒடுமபடிசெய்து உமமுடைய படையை நான்குபக்கத்திலும் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் அடித்தார் புஜபலமுள்ளவரே! தூயோதனை முகனமையாகக்கொண்ட உம்மைச்சோந்தவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண்ணங்கொண்டு எல்லாச்சேனையையும் நன்றாக விலக்கித்தள்ளினார்கள் முன்னரே அறியப்பட்ட பிரபாவமுள்ள அந்தமஹாரதர்கள் சோந்தி வந்திருப்பதை அறிந்து நகுலமும் ஸஹதேவமும் பாஷுதனான தருஷ்டதயுமனமும் பாண்டிபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்கருதி ஓர் அக்ஷுகிணியினையினால் சூழப்பட்டவர்களாக யுதிஷ்டிரருக்கு எதிரில் ஓடிவந்தார்கள் பீமஸேனனும் உமமுடைய மஹாரதர்களை நாராசங்களால் அடித்துக்கொண்டு பகைவாக்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற யுதிஷ்டிரராஜை மீட்கவிரும்பி எதிரில் ஓடிவந்தான் சூரியகுமாரமும் தாமவானுமான காணன வந்திருக்கின்ற அந்த அல்லாமஹாவில வாளிகளையும் பெரிதான சரமாரியினால் தடுத்தான் அம்புத்திரர்கள் தோடுக்கின்றவாக்களும் யானைகளைத் தூண்டி நடத்துகின்றவாக்களும் அந்த வீரர்கள் சிறந்த முயற்சியுள்ளவர்களாயிருந்தும் ராதேயனைப் பாப்பதற்குக் சக்தியற்றவர்களாயிருந்தார்கள் ராதேயன் எல்லாரசனநிரங்கனையும் பிரயோகிப்பதில் ஸமாததர்களான அந்த எல்லாமஹாவிலவாளிகளையும் பெரியசரமாரியினால் தடுத்தான் பலசாலியும் ஸமாததனுமான ஸஹதேவன் விரைவாக எதிரில்வந்து ராஜனான தூயோதனை இருபது நாராசங்களால் அடித்தான் சேனையின அருகில் ஸஹதேவனால் அடிக்கப்பட்ட அந்தத் தூயோதனை இரத்தத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவனாக மதபபெருக்குள்ள யானைபோல விளங்கினான் ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனான ராதேயன் அந்த யுத்தங்களத்தில் நன்கு கத்தீட்டப்பட்ட அம்புகளால்

மிக அழககப்பாட்டிருக்கின்ற உமமுடைய புத்திரனைக்கண்டு மிக்க கோபங்கொண்டு அவனுக்கு எதிரில் ஓடினான். பெரியவரே! அந்தக் காணன் அவ்வித நிலைமையிலிருக்கின்ற தூயோதனைக்கண்டு சீக்கிரம் அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துப் பாண்டவர்களுடைய சேனையையும் பாஞ்சாலாகளையும் கொன்றான் அரசோ! பிறகு, மஹாத மாவான ஸூதபுத்திரனுடைய பாணங்களால் ஹிமலி நகரப் பட்ட யுதிஷ்டிரருடைய படையானது விரைவாக ஓடியது காணனுடைய விலலினினது விடுபட்டவைகளும் குகைகளுள்ளவைகளும் பற பலவித பலலங்களும் அம்புகளும் அந்நாணாளத்திலு ஓன்றனமீ தொன்று விழுந்தன. மஹாராஜரே! ஆகாயத்தில் பாய்கின்றபாண ஸமூகங்கள் ஒன்றோடொன்று உரைந்துகொள்வதினாலே நெருப்புத் தோன்றியது ராஜரே! பிறகு, காணன் விட்டிறப்புச்சிசுகள போலப் பந்துத்திசைகளிலும் செலவுகின்றவைகளும் பகைவா களுடைய சரீரங்களை அடைகின்றவைகளும் அம்புகளாலே விரைவாக எதிர்த்தடிதான் அவன் உந்தமமான அஸ்திரங்களை வெளியிட்டிக்கொண்டு செஞ்சந்தனங்களால் நன்றாகப்பூசப்பட்டவை களும் இரத்தினங்களாலும் பொன்னணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட வைகளும் இரணிகைகளாலும் பிரயோகித்தான மன்னரே! பிறகு, காணன் எல்லாதற்கு நகையும் பாணங்களால் நன்றாகப்பூச செய்துகொண்டு தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரை மிகவும் பீடித்தான மஹாராஜரே! பிறகு, தாமபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா கோபங்கொண்டு காணன்மீது கூாமையுள்ள ஐம்பது பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அந்த யுத்தமானது பாணங்களால் உண்டிபண்ணப்பட்ட இருஞளள தும் கோசமான காட்டிசியுள்ளதுமாகியது ராஜரே! அப்பொழுது (உமமுடைய) சேனையானது தாமபுத்திரரால் பறபலவிதமானவைகளும் கூாமையுள்ளவைகளும் கழுக்கிறுகள் பூண்டவைகளும் சாணையில தீட்டப்பட்டவைகளும் அம்புகளாலும் பறபல விதமான அநேகபலலங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் இருப்புலககை களாலும் கொல்லப்படுமபொழுது உமமைச்சோந்தவர்களுடைய பெரிய கூக்குரல் உண்டாயிற்று பரதாளுள சிறந்தவரே! தாமாதமாவான அந்த யுதிஷ்டிரா எந்தவந்த இடத்தில் குருசமான பாவையைச்செலுத்தினாரே அந்தஅந்தஇடத்தில் உமமைச்சோந்த வர்கள் சித்த அழககப்பட்டார்கள். மிக்ககோபமுள்ள காணனும் தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரை யுத்தத்தில் நாராசங்களினாலும் அரத்த சந்திரபாணங்களினாலும் வதஸதந்தங்களினாலும் அடித்தான பொரு

தவனும் கோபமுள்ளவனும் கோபத்தினால் வாயதுடிகுகின்றவனும் அளவிடமுடியாத பராகசிரமமுள்ளவனுமான காணன் யுதிஷ்டிரரை அம்புகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்சென்றான். அந்தயுதிஷ்டிரரும் காணனைப்பொறுபுகமுள்ள கூர்மையான அம்புகளால் அடித்தாரா காணனை கழுதிறகுகளுடன் கூடியவைகளும் சாணைகலலில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் குந்தீபுத்திரரும் ராஜாவுமான யுதிஷ்டிரரை அட்டஹாஸத்தூடன் மார்பில் அடித்தான். அந்தக் காணனாலே நன்றாக ஹிமலிககப்பட்ட அந்தத்தாமராஜரான யுதிஷ்டிரர் தோடுவில் உட்காரத்து ஸாரதியைப்பாத்தது, 'ஓந்தயுத்தாங்கத்தைவிட்டுச் செல்' என்று ஏவினா பிறகு, கொள்வாகளனைவரும் தூயோதனராஜனும் ஆர்வாரித்தாராகள் 'அரசனைப் பிடியுங்கள்' என்று நாற்புறங்களிலுமிருந்து எதிரில் ஒடிவந்தாராகள். அரசரே! பிறகு, பகைவர்களை அடிக்ரும தன்மையுள்ளவர்களான ஆயிரத்தெழுநூறு கேசயாகள் பாஞ்சாலாகளோடுகூடிக் கொள்வார்களைத் தடுக்காராகள் அவ்வாறு கைகலந்தயுத்தத்தில், ஜனங்களுக்கு அழிவான ந நோந்ருகரும ஸமயத்தில், மஹாபலசாலிகளான தூயோதனனும் பீமனும் யுத்தத்திறகாக எதிர்த்தாராகள்

அயிபத்தாருவது அதயாயம்

(கர்ணனுடைய பாணங்கால் பீடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரர்
ஓர்ப்பாறப்போனது)

காணனும், முற்படையில் நிற்பவர்களும் மஹாவிலலாளிகளும் மஹாரதர்களான சேகயாகளைப்பாணஸமூகத்தினால் அடித்தான அவன், தன்னைத் தடுக்கும் விஷயத்தில் அடிக்ரும முயலுகின்றவர்களான அந்தக்கேசயவீரர்களுடைய ஐந்தாறு ரதிகர்களை யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் யுத்தத்தில் ராதேயனை மிகவும் தாங்க மாட்டாதவனெனறுகண்டு யுத்தவீரர்கள் அவனுடைய பாணத்தினால் நன்றாகப்பீடிக் கப்பட்டவர்களாகப் பீமஸேனை வந்தடைந்தாராகள் அரசரே! காணனை தோட்படையைப் பாணங்களால் அனேக விதமாகப் பிளந்துகொண்டே ஒற்றைத்தேருடனேயே யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்து அருகில் சென்றான் பாணங்களால் அடிக்ருமப்பீடிக் கப்பட்டவரும் ஸேனைகங்கியிருக்குமிடத்தைக்குறித்துச் செல்பவரும் நகுல் ஸஹதேவர்களுடைய மத்தியத்தையடைந்தவரும் வீரரும் மெதுவாகச்செல்லுகின்றவரும் பிரஜையுற்றவருமான யுதிஷ்டிரர்

ராஜரை ஸதிதபுத்திரனான அநதககாணன அனுக்ரீக தூய்யோகன னுககு னீணமையைசெய்யும் விருப்பகதினாலே கூடமையுள்ளமூன்று உததமமான பாணங்களால் அடித்தான அவ்வாதே, யுதிஷ்டி ராஜரும் ராதேயனை நடுமாயில் திருப்பி அடித்த மூன்றுபாணங் களால் (அவனுடைய) ஸாரதியையும் நான்குபாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தா சக்துருகளைத் தழிககசெய்யலாற வாகளும் ராஜகுமாராகளும் சகசரஷ்காசுருமாண அநத மாநீ குமாராகளிருவரும் யுதிஷ்டிராஜரை ப ளலலாமலிரு ளவேண்டி மென்று காணனை எதிர்த்து சாடினாசா நகுலஸந்ரக்ஷவிரிசுவ ரும் அதிக முயற்சியுடையவாகளாக அமடமுழைகளை பாடுக்பவநீ து தனித்தனி பொழிந்தார்கள பிரதாபசாலியான ஸதிபுத்திரன, மஹாத்மாசகளும பகைவர்களை அட க்குகின்றவாசுருமாண அவ்விரு வரையும் கூடமையானமூன்றுள்ள இரண்டி ப ளலங்களால் அவ்வா றே திருப்பியடித்தான காணன நநதமபோன்ற நிறமுள்ளவை களும் மனோவேகமபோன்ற வேகமுள்ளவைகளும் கயத்தவா ளுள்ள வைகளுமான யுதிஷ்டிரருடைய சிறந்த குதிரைகளை யுத்தத்தில் கொன்றான சிறகு, மஹாவில்லாளியான ஸதிபுத்திரன் அட்ட ஹாஸக்துடன் வேறொரு பல்லத்தினாலே யுதிஷ்டிரருடைய தலைடாா கையைத் தள்ளினான் பாரதே! மஹாத்மான் அவன் அவ்வாதே நகுலனுடைய குதிரைகளையும் கொண்டு, சிறகு, மிகக் கூடமையுள்ள வேறொரு பல்லத்தினாலே வீரனும புத்திசாலியுமான அவனுடைய வில்லையும் வெட்டினான் குதிரைகளையும் சதங்கையும் சூழ்ந்தவா களும் மிகக் காயப்படுத்தப்பட்டவாசுரும ஸதீஹாத்மாசுருமாண அந தப பாண்டவாகளிருவரும் அப்பொழுது ஸஹதேவனுடைய சக்தி தினமீது ஏறினாகள் சதகுருவீரர்களை அழிப்பவனும அமமானு மான மதரராஜன், அநத யுத்தகளத்தில் சதகதையிழந் தவாசுரான அநதபாண்டவாகள் இருவரையும் கண்டி தயையினால் ராதேய னைப்பாதது, 'காண' குந்தீபுத்திரனான தனஞ்சயனை நீ ிது வேண்டி ம் ஆதலால், தாமராஜனோடு நீ யாதுகாசணமபற்றி இப்பொழுது போபுரிகிரய? ராதேய! நீ கவரமீழ்நது சஸ்திரமும் அஸ்திரமும் குறைநது பாணமும் பாணப்பெட்டியும் அறறு ஸாரதியும் குதிரை களும் களைப்படைநது பகைவரின பாணங்களால் முடப்பட்ட சிறகு, பாததனை யடைநது பரிஹாஸத்திறகுப பாத்ரனவாய் எனது கூறி னான அப்படிச்சொல்லப்பட்டாலும் காணன கோபமுள்ளவனாகக் கூடமையுள்ளவைகளும் மஹாவீரயமுள்ளவைகளுமான அமட்களால்

யுதிஷ்டிரரையும் மாதரீபுத்திராகளான பாண்டவாகளையும் பீடித் தான். பிறகு, சலயன் உரக்கச்சிரித்தது, தேரிலிருப்பவனும் அதிக கோபமுள்ளவனும் யுதிஷ்டிரரைக் கால்வதில் உறுதியாயிருப்ப வனுமான காணனைப்பார்த்து, 'ராதேய' தார்த்தராஷ்டிரனால் எந்த அராஜுனனுக்காக நீ எப்பொழுதும் வெகுமானிக்கப்பட்டாயோ அந்த அராஜுனனைக் கொல் யுதிஷ்டிரனைக்கொன்று உனக்கு என்ன பயன்? இவன் கொல்லப்பட்டால் அராஜுனன் நிச்சயமாக நமது எல்லாரதி காகளையும் கொன்றுவிடுவான். அந்த அராஜுனன் கொல்லப்பட்டால் லன்றோ தார்த்தராஷ்டிரனுக்கு நிச்சயமான ஜயம் அதோ அந்த அராஜுனனுடைய கொடியானது பிரகாசிக்கின்ற சூரியன்போலக் காண்படிகிறது மிகக் புஜ்ஜலமுள்ளவனே! இதல்லவோ பயன்? யுதிஷ்டிரனைக்கொன்று உனக்கு என்ன பயன்? இதோ உதயபடிகின்ற கிருணாராஜுனருடைய இரண்டு சங்கங்களையே பேரொலியும் கேட்கிறது மாரிக் காலத்தில் மேகத்தினுடைய இடி முழுக கம்போல விலலினுடைய நானொலியும் கேட்கிறது காண! இந்த அராஜுனன் அமபுமழைகளால் சிறந்த ரதிகாகளை அழித்துக் கொண்டி நமமுடைய சேனையனைத்தையும் விழுங்குகிறான் யுத்தத்தில் இவனைப் பார சூரனால் அராஜுனனுடைய பின்புறத்தை ரக்ஷிக்கின்றவர்களான யுதாமனயுவையும் உகதமௌஜனையும் பார சூரனால் ஸாதயகி இவனுடைய வடபுறத்திலுள்ள வேலை ஸமூகத்தை ரக்ஷிக்கிறான் அவ்வாறே தருஷ்டதயுமனன் இவ னுடைய தென்புறத்திலுள்ள சேனையைப் பாதுகாக்கிறான் பீமஸேன னும் தூயோதனராஜனோடு போர்புரிகின்றான் நாம் எல்லோரும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீமன் இப்பொழுது தூயோ தனைக் கொல்லாமலிருக்கும்படியும் தூயோதனராஜன் விடுபடும் படியும் செய யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பீமஸேனனால் விழுங்கப் பட இருக்கிற இந்த தூயோதனைப்பார இவன் இப்பொழுது பீம னிடத்தினின்று விடப்படுவானால் மிகப்பரிதான ஆசாயம் உண் டாகும் அதிக ஸமசயத்தை அடைந்திருக்கின்ற இந்த தூயோ தனை அணுகிப் பாதுகாப்பாயாக மாதரீபுத்திராகளையும் ராஜனால் யுதிஷ்டிரனையும் கொன்று என்ன பயன்? என்று கூறினான்

மன்னரே! வீரமுள்ளவனான ராதேயன் இவ்வாறான சலயனு டைய வராகதையைக்கேட்டு, மஹாயுத்தத்தில் தூயோதனன் பீமனால் விழுங்கப்பட்டதையுங் கண்டு, சலயனுடைய சொல்லினால் தூண்டப் பட்டு, அரசனிடத்திலுள்ள பேரவாவால் அராஜுனனதுருவையும் மாதரீ

புத்திரர்களான பாண்டவர்களையும் விட்டுவிட்டு உம்முடையபுத்திரனைப் பாதுகாப்பதற்காக எதிரில் ஓடினான். பெரியவனே! காணன் மதராஜனால் தூண்டப்பட்டவைகளும் ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிககின்றவை போலிருப்பவைகளுமான குதிரைகளோடு (தூயோதனனுடைய அருகில்) சென்றவுடன், பாண்டிவினுடைய புத்திரரும் குருகீபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரா வேகமுள்ள ஸஹதேவனுடைய குதிரைகளோடு யுத்தத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றா பாணங்காளால் நன்றாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட அந்த யுதிஷ்டிரராஜா வெட்கினவாபோல அந்தநபல ஸஹதேவர்களோடு விரைவாகத் தமமுடைய சேனை கங்கியிருக்கும் இடத்தை அடைந்த ரதத்தினின்று கீழே இறங்கிச் சீக்ரமாகப் படுக்கையில் படுத்தாரா மேனியில் தைத்திருக்கிற பாணங்களை விலக்கிக் கொண்டவரும் மனதகூயாததால் சீடிக் கப்பட்டவருமான அந்த யுதிஷ்டிரராஜா மஹாரதர்களும் வீரர்களும் பிராதாக்களுமான மாக்ரீ புத்திரர்களைப் பார்த்து, 'வீரர்களே! பீமன ஒரு குறிடத்திற்கு விரைவாகச் செல்லுங்கள்' என்று கூட்டினையிட்டாரா அந்த பாண்டவர்களெல்லோரும் ஒருவரோடொருவா ஸல்லாபஞ்செய்தபிறகு, பாண்டவர்களான நகுலஸஹதேவர்கள் பீமஸேனனுடைய சேனையை யுத்தத்துச் சென்றார்கள். அந்த வீரகோதாயனே (அந்த இடத்தில்) மேகம் போலக் காஜித்தகொண்டு போபுரிநதுகொண்டிருக்கிறான் பிறகு, பகைவர்களை அழிப்பவர்களும் பலமுள்ளவர்களும் பிராதாக்களுமான ரதிக ஸஹதேவனுள் நகுலனும் தேஜஸவியான ஸஹதேவனுமாகிய இருவரும் வேறுரத்தினமீதேறிச் சிறந்தவேகமுள்ள குதிரைகளோடு பீமனபோபுரியுமிடத்தில் சேனைகளோடு சென்று நின்றார்கள்.

அறுபத்தேழாவது அத்தியாயம்

(அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவை வென்றதும், கர்ணன் பாண்டவஸேனையைத் துன்புறுத்தியதும்.)

அரசனே! தரோணபுத்திரா பெரிய ரதஸபூநத்தினால் சூழப்பட்டு, பார்த்தன் ஸன்னததமாயிருந்தவிடத்திற்கு விரைவாகச் சென்றா வருகின்ற அந்த அஸ்வத்தாமாவைச் சூரனும் கண்ணபிரானே துணையாகக் கொண்டவனுமான அர்ஜுனன் கரையானது கட்டைத்தடிப்பதுபோல யுத்தத்திலுள்ள விரைவாகத் தடுத்தான மஹாராஜனே! பிறகு, கோபங்கொண்டவரும் பிரதாபசாலியுமான தரோணபுத்திரா அர்ஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் பாணங்களால் மூடினா பிறகு, மஹா

விரைபவனும் ஜயசாலிகளுள்சிறந்தவனுமான அவனே அணுகி, ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரியவில்லை அசைத்துக்கொண்டு, கூாமையுள்ளபாணங்களை நான்குபக்கத்திலும் இறைத்தாரா. மஹாராஜரே! மறுபடியும் அவா முயன்று ஒருபாணத்தினால் பாததனை மார்பில தயையினறி மிகஅடித்தாரா. பாரதரே! யுத்தத்தில் அந்த தரோணபுத்திரரால் அதிகமாக அடிக் கப்பட்டவனும் காண்டவத்தை வில்லாசககொண்டவனும் உதாரமானபுத்தியையுடையவனுமான ஆஜுனன் பாணவாஷங்களினை யுத்தத்தில் பலாதகாரமாக தரோண புத்திரரைமூடி அவருடைய வில்லையும் துண்டாக்கினான் விலஅறுக கப்பட்ட அந்த தரோணபுத்திராயுத்தத்தில் வஜராயுதம்போலத்தாசுரு கின்ற ஒருபரிக்கதைஎடுத்த அப்பொழுது கீர்டியினமீது பிரயோ கித்தனா ராஜரே! எதிரிலவருகின்றதும் ஸவாணத்தினால் அலங் கரிக்கப்பட்ட துமான அந்நபரிக்கதைப் பாண்டவன் உரககச்சிரித துக்கொண்டு உடனே துண்டாக்கினான் அரசரே! பாததனுடைய அம்புகளால் அறுக்கப்பட்ட அந்நப பரிக்கமானது அப்பொழுது வஜ ரத்தினால் அடிக் கப்பட்ட மலைபோலச சித்தரிப் பூமியில் விழுந்தது டுஹாராஜரே! பிறகு, கோபங்கொண்ட மஹாரதரான தரோணபுத் திரா பீபகஸுவினமீது வேகமுள்ள ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோ கித்தாரா வேந்தரே! அந்நபபாக்கதன் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த அஸ்வநாமாவினுடைய ஐந்திராஸ்திரத்தைக்கண்ணி காண்டவத்தை எடுத்தான. பலசாலியான அவன், மஹேந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட உத்தமமான அஸ்திரத்தைஎடுத்த ஐந்திராஸ்திரத்தைத் திருப்பி அடித்தான். அவன் ஐந்திராஸ்திரத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அந்நப பாணவலையைப்பிளந்து பிறகு ஒருகூண்டில் அஸ்வநாமாவி னுடையரத்தத்தை நன்றாக மூடினான் பிறகு, பாததனுடைய அம்புகளால் அடிக் கப்பட்ட தரோணபுத்திரா, அப்பொழுது அவனே எதிராத்து அருகிலவந்து அவனுடைய சரமாரியில்துழைந்து பாணங் களாலே சிறந்தபெயரை வெளிப்படுத்திப் பிறகு தூறுபாணங்களால் கோவிந்தரையும் முநநாறுகூங்குரகங்களால் ஆஜுனனையும் விரை வாக அடித்தாரா பிறகு, ஆஜுனன் உம்மைசசைநதவாகள பாத துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நூறுபாணங்களால் குருபுத்திரரை மாமஸ்தானங்களிலிளந்து அவருடைய குகுகளினமீதும் ஸாரதி யினமீதும் வில நாணினமீதும் (பாணங்களை) இறைத்தான சத்தரு வீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான பாண்டவன் தரோணபுத்திரரை

மாமஸ்தானங்களில் அடித்த அலருடைய ஸாநியை ஒரு பலலத தினை தோததட்டினின்று சீமேகள்ளினான் அநக அஸ்வத்தாமா தாமே குதிரைகளைப்படித்து நடக்கக்கொண்டு கிருஷ்ணராஜனா களை அம்புகளால் மூடினா. காடெகுதிரைகளை உத்திக்கொண்டு பலகுணையும் எதிர்த்துப் போட்டிருந்ததாகிய கறுசு யாடும் கூடின தரோணபத்திரருடைய பாககிரமகதை வந்த யுகத்தில் ஆசராய மாகக கண்டோம் அரசோ! யுகத்தில் கரோணியினுடைய அநதபராககிரமகதைவல்லாபிரோணிகளும்புத்தகன அலருடைய அவவிதமான பராககிரமத்தினால் உம்மைசேசாங்க வல்லா யுகதவீர களும் யுத்தத்தில் வவைய புத்தகதாகள பருகாபுத்திரான விஜயன் விலவேந்தினவான தரோணபத்திரால் மீறப்பட்டுன, அட்டஹாஸஞ்செய்து யுகத்தில் தரோணபத்திரருடைய குதிரை களின் கடிவாளங்களை கடிப்பாங்கால் வினாவா வெட்டினான அநத அஸ்வத்தாமானினுடைய குதிரைகளை பாண்டவந்தினால் கண் றுகப் பீடிகையாபி ஓடின பாரதே! பிறகு, உமது சேனையினுடைய கோமான சபதமானது தோன்றியது ஜயத்தில் விருப்ப முள்ளவாகளான பாண்டவர்களோ ஜயகதைப்பெற்ற நான்கு பகவங்களிலும் கூடாமையான பாண்டவனை, பிமோகிசுகினறவா களாக உமது படையைக தூதரினாக மஹாராஜே! ஜனங்களுக்கு நாதிரே! ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற வீராளான பாண்டவர்களால் நான்கு அங்கங்களுள்ள உம்முடைய திருகப்பெரும் படையானது, விசித்திரமாகப் போட்டிருக்கின்ற உம்முடைய குமார களும் ஸுபலகுமாரனை சகுனியும் காணனும் பாததுகொண்டிருக்கும்பொழுதே, அடிக்கடி நன்கு அழிதாப்பாட்டது. ஜனஸ்வரதே! உம்முடைய புத்தாளானால் தடுக்கப்படுகின்ற பெரிய சேனையானது நான்குபகவத்திலும் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு யுகத்தில் நிலப்பெறவில்லை மஹாராஜே! பிறகு, நான்குபகவத்திலும் ஒடுகின்ற யுத்தவீரர்களோடு கூடியநான உமது குமாரகந்தைய பெரும்படையானது பயந்தும் தனபமுற்றதுமாகியது மஹாபல சாலிகளான பாண்டவனைவென்றவர்களால் பிடிக்கப்படுகின்ற அநதச சேனையானது ஸூதபுத்திரான பாண்டவன், 'நில, நில,' என்று எப்போதும் சொல்லப்பட்டும் நிலப்பெறவில்லை

மஹாராஜே! பிறகு, ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற பாண்டவர்களால் அதிகமாக அலறும்படிசெய்யப்பட்டதும் நான்குபகவத்திலும்

ஒடுகின்றதுமான தன்னுடையதான படையைக்கண்டு, பிறகு, துரியோதனன அன்புடன் கர்ணனைப்பார்த்து, 'கர்ண! பாண்டவர்களாலே அதிகமாகப் பீடிக்கப்பட்ட நமது பெரிய சேனையைப் பார். நீ நின்றுகொண்டிருக்கும்பொழுதே சேனையானது நான்கு பக்கத்திலும் பயத்தினால் ஒடுகின்றது. மிகப் புஜபலமுள்ளவனே! பகைவர்களை அடக்குபவனே! இதனை அறிந்து செய்யத்தக்கதைச் செய ஆண்மையிற் சிறந்தவனே! வீர! பாண்டவர்களாலே துரத்தப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான யுத்த வீரர்கள் யுத்தத்தில் உன்னையே அழைக்கின்றார்கள்' என்று சொல்லினன காணன, கௌரவம்பொருந்தின துரியோதனனுடைய இந்ந வாதையைக்கேட்டு, அட்ட ஹாஸஞ்செய்துகொண்டு மதராஜனைப்பார்த்து, 'ஜனேஸுவர! என்னுடைய புஜவீரத்தையும் அஸ்திரவீரத்தையும் பார். யுத்தத்தில் பாண்டவர்களையும் எல்லாப்பாஞ்சாலர்களையும் இப்பொழுது கொல்லுகிறேன் புருஷஸரேஷ்ட! குதிரைகளை நடத்தது. மதராநாத! ஸம்சயமில்லை' என இந்ந வாகயத்தை உரைத்தான். மஹாராஜரே! பிரதாபசாலியும் வீரனும் அளவிடமுடியாத பராக்ரீமமுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான ஸூதபுத்திரன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு வெற்றியைத்தரக்கூடிய புராதனமான சிறந்த வில்லையெடுத்தது நாணேற்றி அடிக்கடி துடைத்து, ஸத்யத்தாலும் சபத்ததாலும் அந்ந யுத்தவீரர்களைத் தடுத்தபரஃராமரால் கொடுக்கப்பட்ட அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் அந்ந அஸ்திரத்தினின்று ஆயிரக்கணக்காகவும் லக்ஷக்கணக்காகவும் பத்திலக்ஷக்கணக்காகவும் கோடிக்கணக்காகவும் கூர்மையான அம்புகள் வெளிப்பட்டன ஜவலிககினறவைகளும் கோர்மானவைகளும் கழுகுகுகளால் வேகமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டவைகளுமான அவவம்புகளாலே பாண்டவசேனை நன்றாகமுட்ப்பட்டு விட்டது ஒன்றும் அறியப்படவில்லை. பிரஜைகளுக்கு நாதரே! யுத்தத்தில் சிறந்த பலமுள்ள பாரக்கவாஸ்திரத்தினால் பீடிக்ஷப்பட்ட பாண்டவர்களுடைய, 'ஆ! ஆ!' எனவும் ஒலியானது மிகுதியாகத் தோன்றியது அரசரே! புருஷஸரேஷ்டரே! நாற்புறத்திலும் ஆயிரக்கணக்காக விழுகின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோகளாலும் மனிதர்களாலும் பூமியானது மிக நடுக்கமுற்றது வேரத்தரே! பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது நான்குபக்கத்திலும் கொல்லப்பட்ட அவைகளாலே முழுதும் வயாசுலமடைந்ததாகி

யது. யுத்தம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் புருஷர்களுள் உத்தமனும் பகைவர்களை தத்பிகக்ச்செய்கின்றவனுமான் அந்தக் கர்ணன் ஒருவனே புகையற்றநெருப்புபோலப் பகைவர்களை எரித்துக் கொண்டு பிரகாசித்தான். அவனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாஞ்சாலர்களும் சைத்யர்களும், காடி எரியும்போது யானைகள் ஆங்காங்கு மயங்குவதுபோல மயக்கமடைந்தார்கள். புஷ்ருஸரேஷ்டரே! புருஷஸரேஷ்டர்கள் பலத்திறகுத தககபடி அலறினார்கள். மனனரே! தீனமாக அலறுகின்றவர்களும் போாமுனையில் பயந்தவர்களும் அதனால் ஒடுகின்றவர்களும் நான்குபக்கத்திலும் நடுங்குகிறவர்களும் அவர்களுடைய தீனஸவரமானது, பிரளயத்தில பிராணிகளுடைய சபதம்போல அந்தசசமயத்தில் தோன்றியது ஐயா! ஸூதபுத்திரனாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தயுத்தவீரர்களைக்கண்டு திராயகஜாதியில் தோன்றிய எல்லாப்பிராணிகளும் பயமடைந்தன. யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்த ஸருஞ்சயர்கள் பிரஜைஞயற்றவர்களாகி யமனுடைய நகரத்தில் பிராணிகள் யமனை அழைப்பதுபோல அடிககடி அாஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் அழைத்தார்கள் காணனுடைய அம்புகளால் கொல்லப்படுகின்ற அவர்களுடைய சபதத்தைக்கேட்டும் அந்தயுத்தத்தில் பிரயோகிக்கப்படாத மஹாகோரமான பாககவாஸுதிரத்தைக்கண்டும், பிறகு, குருதீபுத்திரனால் தனஞ்சயன வாஸுதேவரைப்பாராது, 'கிருஷ்ண! மிகக புஜபலமுள்ளவரே! பாககவாஸுதிரத்தினுடைய விககிரமத்தைப் பாரும இநத அஸுதிரத்தை யுத்தத்தில் எவவித்ததாலும் நாசஞ்செய்யமுடியாது மாதவரே! மஹாயுத்தத்தில் வீரயத்தில் யமனுக்கொப்பானவனும் பயங்கரமான காயத்தைச்செய்யவனும் கோபமுள்ளவனுமான் ஸூதபுத்திரனைப் பாரும அடிககடி குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டு அவன் எனனை அடிககடி பாக்கிரான. அவனுடைய யுத்தத்தில் நான் ஓடக்கூடியவனாகமாட்டேன் மனிதன் பிழைத்திருப்பானாகில் யுத்தத்தில் வெற்றிதோலவர்களை அடைகிரான. ஹருஷ்சேசரே! மரித்தவனுக்கு நாசமேயொழிய ஜயமேது? இநதக்காணன யுத்தத்தில் மதயானன சூரியனபோலப் பிரகாசிக்கிரான. கோவ்ந்தரே! ரத்தத்தை நிருப்பும். உயிரோடிருப்பவன் மங்களங்களைக் காண்கிரான்' எனருன.

அறுபத்தேட்டாவது அத்தியாயம்

(யுதிஷ்டிரார் பாசறைக்கு வந்ததையறிந்த கண்ணபிரான் பீமனைப் பகைவரையெதிர்க்க ஏவித் தாம் அர்ஜுனனுடன் யுதிஷ்டிராரிடம் வந்தது.)

கௌரவரே! 'யுத்தத்தைவிட்டு ரதததுடன் சீககிரமாக விலகிசெல்லும்' என்கிற அந்த அாஜுனனுடையவாராததையைக்கேட்டு வீரரான ஜனாததனா, 'நன்றாக எதிராககின்ற கௌரவாகளைத் தாங்குவதற்கு இவனல்லனே போதுமான திறமையுடையவன்' என்று பயங்கரமான பராககிரமமுள்ளபீமனைப் பகைவாபடைககு எதிரில நிறுத்தி, யுத்தத்தில் காணனை ஸரமததை அடையும்படி செயவிககும் பொருடும் மஹாதமாவான பாராததன இளைப்பாறுவதன்பொருடும் யுதிஷ்டிராராஜரைப்பாபதன்பொருடும் யுத்தரங்கததைவிட்டு விலகிசென்றா வாஸுதேவா அாஜுனனைப்பாராதது, 'குரு ஸரேஷ்ட! அரசா நான்குபக்கத்திலும் காயப்படுத்தப்படடிருக்கிறா. அவரைக் களைப்பாறச்செய்தபிறகு காணனைக் கொலவாய' என்று கூறினா பிறகு, தனஞ்சயன் அரசா பாணங்களால் பீடிக் கப்படடிருக்கிறாரென்பதைக்கேட்டு, 'விருஷணி வம்சத்தில் உதித்த வரே! துடமான என்மனமானது அரசரைப்பற்றிப் பரிதாபத்தை அடைகிறது போம், போம்' என்று பலவாறாக வாஸுதேவரை ஏவினான கேசியை அழித்தவரும விருஷணிகளை ஸந்தோஷிக்கச் செய்பவருமான அந்த வாஸுதேவா அாஜுனனலை தூண்டப்பட்டுக் கோரமான காட்சியுள்ள யுத்தத்தினின்று சீககிரமாக ரதததுடன் விலகிசென்றா. தாமராஜரைப் பார்க்கவேண்டிமென்கிற எண்ணத்தோடு குந்தீபுத்திரனான அாஜுனன சென்றுகொண்டே சேனையைப் பாராததான அவவிடத்தில் தமயனரைக் காணவில்லை பாரதரே! நான்கழற்றிவிடப்பட்ட கொடிய விலுள்ளவனும் பகைவாகளால் அவமதிக்கத் தகாதவனும் சூரனும் சூராகளை ஸந்தோஷிக்கச் செய்கின்றவனும் இடக்கையினும்பாணங்களைப் பிரயோகிப்பவனும் குந்தீபுத்திரனுமான தனஞ்சயன், துரோணபுத்திரரோடு போரிடது, யுத்தத்தில் இரதிரனும் ஸஷிக்கமுடியாத குருபுத்திரரான அஸுவதாமாவைத் தோலவியடைவித்து, செய்யமுடியாததும் பெரிதுமான வீரச்செய்கையைச் செய்தபிறகு தன்சேனையைப் பார்த்தான். சூரனான ஸவயஸாசி படைமுகத்தில் நின்று நன்றாகப் போரிடிகின்ற சூராகளை ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டும் தன்

னுடைய தேராளிகளைப் பிரவிததமான அவாகளுடைய முந்தின செய்கைகளால் புகழ்நதுகொண்டும் அவாகளைப்படையில நிலைபெற்றிருப்பவாகளாகச் செய்தான். கிரீடியானவன் அஜமீடனுடைய வம்சத்தில தோன்றியவரும் பிராதாஷுமான யுதிஷ்டிரரைக காணாமல விரைவாகப் பீமனை அடைநது, 'அரசருடைய விருததாநதமென்ன? இப்பொழுது அவா எங்கே இருக்கிறா?' என்று வினவினான். பீமஸேனன், 'தாமபுத்திரரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரா காணனுடைய பாணங்களால் அங்கங்களை மிகத் தவிக்கச்செய்யப்பட்டு இவவிடத்தினின்று விலகிச் சென்றுவிட்டாரா ஸரமப்பட்டு ஜீவித்திருக்கலாம்' என்று மறுமொழிசூறினான் அாஜுனன், 'அப்படி இருக்குமானால் புருஷஸரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரருடைய விருததாநதத்தை அறிதற்காக நீ சீகரமாக இவவிடத்தினின்று போ அரசரான அநதத தாமநதனா நிச்சயமாகக் காணனால் பாணங்களால் நனகு அடிக்கப்பட்டுப் பாசறையைக்குறித்ததுச சென்றுவிட்டாரா பலசாலியான யுதிஷ்டிரா யுத்தம் நடநதுவரும்போது துரோணரால் ஆயுதங்களால் நன்றாக அடிக்கப்படும் அநத ஸமயத்தில் ஜயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு உறுதியாக நினரா; துரோணராலும் கொலஷ்ப படவிலை மஹானுபாவரும் பாண்டவாகளுள் சிறநதவருமான அநத யுதிஷ்டிரா இப்பொழுது யுத்தத்தில் காணனால் ஸமசயத்தை அடையுமபடி செய்யப்பட்டுவிட்டாரா பீம' இப்பொழுது அநத யுதிஷ்டிரரை அறியவேண்டி விரைவாகச்செல நான பகைவாகளுடைய கூட்டங்களைத் தடுத்ததுகொண்டு நிறகப்போகிறேன்' என்று சொன்னான் பீமஸேனன், 'மஹானுபாவ' பரதாகளுள் சிறநதவரான யுதிஷ்டிராஜருடைய விருததாநதத்தை நீயே அறி அாஜுன' நான பொனால் சத்துருவீரர்கள் என்னைப் பயநதவெனன்று சொல்லுவார்கள்' என்று சொன்னான் பிறகு, அாஜுனன் பீமஸேனனைப் பார்த்து, 'ஸமசபதகாகள் என்னுடைய எதிர்ப்படையில் நிற்கின்றார்கள். இப்பொழுது இவாகளைக் கொலலாமல இநதச சத்கருக்ககூட்டத்தினிடையிலிருந்து விலகிச் செலவதற்கு என்னால் முடியாது' என்று சொன்னான் பிறகு, பீமஸேனன் அாஜுனனைப் பார்த்து, 'பாண்டவாகளுள் சிறநதவீர' என்னுடைய வீரியத்தையே கடைப்பிடித்ததுப் போரில் எல்லா ஸம்சபதகாகளையும் எதிர்த்துப் போபுரிவேன. தனஞ்சய' நீ போ' என்று சொன்னான் தனஞ்சயன் பகைவாகளுடைய மத்தியில் ஸகோதரான பீமஸேனனுடைய வாக வாரதையைக்கேட்டி, கௌரவ ஸரேஷ்டரான யுதிஷ்டிர

ரைப் பார்ப்பதற்குச் செலவாகி அப்பொழுது விருஷ்ணிகளுள் சிறந்தவரான மாதவரைப்பாத்தது உரைக்கலானான். 'விருஷ்ணிகுலத்தில உதித்தவரே! மன்னரைப்பற்றி என்மனம் அதிக வருத்தமடைகிறது ஹருஷீகேசரே! இரதஸேனாஸமுத்திரத்தை விடிக குதிரைகளை நடத்தும் கேசவரே! அரசரான அஜாதசதருவைப் பாக்க விரும்புகிறேன்' என்றான். ஸ்ரீமந நாராயணஸவருபியான வாஸுதேவா அாஜுனனுடைய வசனத்தினால் அந் தத்ததைச் செலுத்தினா பிறகு, தாசாகரனைவருளரும் சிறந்தவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணா குதிரைகளை நடத்திகொண்டே பீமனைப்பாத்தது, 'பீம! இரத உன்னுடைய செய்கையானது இப்பொழுது ஆச்சரியகரமன்று பிருதையின்புதர! (நாங்களிருவரும்) போகப்போகிறோம். சத்துருக்கூட்டங்களை நீயே கொல்வாயாக' என்றுசொன்னா.

அரசரே! ராஜேந்திரரே! பிறகு, ஹருஷீகேசா எதிரியின் படையில் பகைவர்களை அடக்குகிறவனான பீமஸேனனை இருகும்படிசெய்து விருகோதரனை அவனைக் குறித்து யுத்தத்தைப் பற்றின விஷயங்களைச் சொல்லிவிடிக கருடனுக்கொப்பான குதிரைகளாலே மிக்க விரைவுடன் அரசரான யுதிஷ்டிரா இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றா. பிறகு, புருஷாகளுள் சிறந்தவர்களான அவவிருவரும்சென்று, தனித்துப் படுததிருக்கின்ற அரசரை அடைந்து அந் தத்ததினின்று கீழேஇறங்கி அவருடைய இரண்டு சரணங்களிலும் வந்தனம்செய்தாக்கள் மஹாராஜரே! இவ்விதம் உமதுஸேனையைக்கொன்று போக்களம் விட்டிச் சென்றவரும் சஸ்திரங்களால் காயப்படுததப்பட்டு ரகத்ததால் நனைநதவருமான அவவிருவரும் (யுதிஷ்டிரரை) வந்தனம்செய்து கைகுவித்து நின்றனா கிருஷ்ணாஜுனாகளிருவரும் க்ஷேமமுள்ள வரும் புருஷஸரேஷ்டருமான அந் த யுதிஷ்டிரரைக்கண்டு இரதிரனைப்பாத்தது அஸவினீதேவாகள புகழவதுபோல ஸந்தோஷத்தினால் புகழநதாகள். யுதிஷ்டிரராஜரும், அஸவினீதேவாகளைப்பாத்தது ஸலாயன புகழந்ததுபோலவும் ஜமபனெனகிற மஹாஸுரன கொல்லப்பட்டவுடன் இரதிரனையும் விஷ்ணுவையும்ப்பாத்தது பருகஸபதி புகழநததுபோலவும் அவவிருவரையும்கண்டு புகழநதார சத்துருபட்டணங்களைஜயிப்பவரும் புருஷஸரேஷ்டரும் சத்துருக்களைத்தவிக் கச செய்பவருமான அந் த யுதிஷ்டிரா, காணன மாண்டதாக எண்ணி பரீதியை அடைந்து அசசமயத்தில் ஸந்தோஷத்தால் தழுதழுத்தவாககுடன் கூறலானா.

அய்யபத்தோனபதாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொன்றுவிட்டானென்கிற பிரமத்த்னூல் யதிஷ்டிரார் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தது.)

பிறகு, யுதிஷ்டிரா, அருகில வந்திருக்கின்றவர்களும் விசாலமான சிவந்த கண்களையுடையவர்களும் பாணங்களால் நான்குபக்கங்களிலும் சிறைக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையவர்களும் சகதத்தினால் நன்றாகப் பூசப்பட்டவர்களும் படைமுகத்தில் செலலுகின்ற ராஸரேஷ்டாகளுமான கிருஷ்ணாஜுனாகளைக்கண்டுபின்வரும்வாக்கியத்தை உரைக்கலானார். பிறகு, யுதிஷ்டிரா சோரத்திருக்கின்ற கேசவரையும் அர்ஜுனனையும் பார்த்து யுத்தத்தில் காண்டவத்தை விலலாகக் கொண்ட அர்ஜுனலை காணன் கொல்லப்பட்டானென்று எண்ணினார். பரதாளுள் சிறந்தவரே! குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா சதுருக்களைக் கொல்பவனை அர்ஜுனனைப் புன்சிரிப்பை முன்னிட்டிக் கொண்டு புகழுகின்றவராகி, மனத்துக்கு மிகவும் இனிமையான லவாததையினால் அவர்கள் இருவரையும் துதித்தார். யுதிஷ்டிரா, 'தேவகீபுத்திரரே! நலவரவா? தனஞ்சய! உனக்கு நலவரவா? மஹாரதனை காணனைக்கொன்று காயப்படுத்தப்படாதவர்களாகவும் க்ஷேமமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்ற புருஷஸரேஷ்டாக்களான உங்கள் இருவாளுடைய தாசனமும் எனக்கு மிகவும் பிரியமானது யுத்தத்தில் ஸாப்பம்போலிருப்பவனும் எல்லாச்சஸ்திரங்களிலும் கைதோரதவனும் கருதராஷ்டிர புத்திராக்களைவாளுக்கும் முந்திச் செலலுகின்றவனும் ஸுகத்தைக்கொடுப்பவனும் கவசம்போலிருப்பவனும் விருஷஸேனனாலும் விலலாளியான ஸுஷேணனாலும் பாதுகாக்கப்பட்டவனும் மஹாவிர்யமுள்ளவனும் பரசுராமரால் அஸ்திரவிததையில் (தோசசியை அடைந்தது) அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டவனும் எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்க முடியாதவனும் எல்லா ஜனங்களுளும் சிறப்புற்றவனும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்ற சதிகனும் தாராதராஷ்டிராக்களைக் காப்பாற்றுகிறவனும் படைமுகத்தில் செல்பவனும் பகைவாளுடைய சேனைகளைக் கொல்லுகிறவனும் சதுருக்களுடைய கூட்டத்தை அடிகுகின்றவனும் துரியோதனனுக்கு ஹிதத்தைச்செய்வதில் பற்றுள்ளவனும் நமக்குத்துக்கத்தை உண்டிபண்ணுவதின் பொருட்டு முயலுகின்றவனும் மகாயுத்தத்தில் இரத்திரனுடன் கூடின தேவர்களாலும் அவமதிக்க முடியாதவனும் தேஜஸினாலும் பலத்தினாலும் நெருப்புக்கும் காற்றுக்குமொப்பானவனும் பாதாளம் போலஆழ்ந்திருந்தயமுடையவனும் நண்பாக்களுக்குச்சந்தோஷத்தை

விருத்தி பண்ணுகிறவனும் எனது சினேகிதர்களுக்கு யமனாபிருநத வனுமான கர்ணனை மகாயுத்தத்தில் கொன்று, அஸூரனைக்கொன்று வந்த இரண்டு தேவாகள்போலப் பாககியவிசேஷத்தால் நீங்கள் இருவரும் என் அருகில் வந்தீர்கள் மஹா பாகுபலமுள்ள மாதவரே! அர்ஜுன! தருஷ்டதயும்னன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் பயமற்றவனான அநதககாணனோடு கோரமான யுத்தத்தைச் செய்தேன். எல்லாபிராணைகளையும் கொல்லும் விருப்பத்தினால் கோபம்கொண்ட யமன்போன்ற அநதககாணனால் என்னுடைய கொடியும் அறுக்கப்பட்டது. இருபக்கத்திலிருந்த ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்டார்கள். யுத்தானன் திருஷ்டதயும்னன் நகுலஸஹ தேவாகள் வீரனான சிகண்டி தரௌபதிபுத்திராகள் மஹாதமாவான சத்தரு இவாகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் குதிரைகளை இழந்தவகைச் செய்யப்பட்டேன். மஹா பாகுபலமுள்ளவனே! மஹாவீரமுள்ளவனான காணன இநத அனேகம் பகைவா கூட்டங்களைவென்று மஹாயுத்தத்தில் முயல்கின்றவனாகி எனையும் ஜயித்தான யுத்தவீரர்களுள் சிறந்தவனே! காணன் எனையும் யுத்தத்தில் ஸம்சயரில்லாமல் ஆங்காங்கு அவமதித்துப் பின்தொடர்ந்து கடுமையான சொறகளைப் பலவாறு உரைத்தான் தனஞ்சய! பீமஸேனனுடைய பிரபாவத்தினால் ஜீவககிறேன் இநத விஷயத்தில் அதிகமாகச் சொல்லதினால் என்னபயன்? *நான் அவனை ஸஹிப் பதறகுச் சத்தியற்றவனாக இருக்கிறேன். தனஞ்சய! எவனிடத்தினின்று நான் பதினமூன்று வருஷமாகப் பயந்துகொண்டு இரவில் உறக்கத்தையும் பகலில் ஸூகத்தையும் ஒருஸமயத்திலும் அடையவில்லையோ, எவனுடைய பகையோடுகூடி நான் என்னுடைய மரணத்தை அறிந்தது, † வாதரீணஸபகூட்போலத் தவித்தாக கொண்டிருந்தேனோ அநதககாணன எனனால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் நாசம் செய்யதக்கவனாவான் என்று நெடுநாளாக நான்சிரத்தித்துக்கொண்டிருந்தேன். தனஞ்சய! அதற்கு ஸமயம்வந்தாவிட்டது குரதீபுத்திர! விழித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும் காணனையே நான் நினைக்கிறேன். ஆங்காங்கு இநத உலகத்தைக் காண மயமாயவிட்டதாகப் பார்க்கிறேன். தனஞ்சய! காணனிடத்திலுபயநதவனான நான் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் காணனையே எதிரில் நிறுக்கின்றவனாகக் காண்கிறேன் பார்த்து! அப்படிப்பட்டநான் யுத்தங்களில்

* வேறு பாடம் † கறுத்தகழுத்தும் சிவந்ததலையும் வெளுத்தசிறகு முள்ள ஒருவகைப்பறவை

ஓடாதவனான அந்த வீரனாலேயே குதிரைகளுடனும் ரதத துடனும் கூடினவனாகத் தோலவியடைவிககப்பட்டு உயிரோடுவிடப்பட்டேன் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அவனலை இப்பொழுது இவ்வாறு அடிக கப்பட்டிருக்கிற எனக்கு உயிரினால் என்னபயன்? மறுபடியும் ராஜ யத்தினால் யாதுபயன்? முன் யுத்தத்தில் பீஷ்மரிடத்தினின்றும் கிருபரிடத்தினின்றும் துரோணரிடத்தினின்றும் அடையப படாத (துன்பமானது) யுத்தத்தில் மஹாரதனான ஸூதபுத்திரரிடத் தினின்றும் என்னால் இப்பொழுது அடையப்பட்டது குந்தீபுத்திர! அப்படிப்பட்ட நான் உன்னை வினாவுகிறேன் நிகரற்ற திறமை யமைந்த காணன் உன்னால் கொல்லப்பட்ட விதத்தை முழுதும் எனக்கு உரைப்பாயாக யுத்தத்தில் இரத்திரனுக்கொப்பான பலத்தை யுடையவனும் பராகிரமத்தில் யமனுக்கு நிகரானவனும் அவ்வாறே அஸ்திரங்களில் பரசுராமபோனவனுமான அந்தக் காணன் உன் னால் எவ்வாறு நாசஞ்செய்யப்பட்டான்? அாஜுன! மஹாரத னென்று பிரவலித்திபெற்றவனும் எல்லாயுத்தங்களிலும் ஸமாதத னும் எல்லாவிலலாளிகளுள்ளும் எப்பொழுதும் சிறந்தவனும் *புத்தி ராகளுடனகூடின தருகராஷ்டிரனாலே உன்னிமித்தமாகவே பூஜிக கப்பட்டிருந்தவனுமான அந்தக் காணன் உன்னால் எவ்வாறு கொல் லப்பட்டான்? அாஜுன! புருஷஸரேஷ்ட! எப்பொழுதும் தருத் ராஷ்டிர புத்திரனைச்சோந்த போர்வீரர்களைவரும் அந்தக் காணனை யுத்தத்தில் உனக்கு ம்ருதயுவாக எண்ணுகிறார்களோ அவன் உன்னால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? புருஷாகளுள் சிறந்தவனே! குந்தீபுத்திர! அவன் உன்னால் நாசஞ்செய்யப்பட்ட விதத்தை எனக் குச் சொல்வாயாக, புருஷபுலியே! சிங்கத்தினால் நுருளனகிற மானு டைய தலையானது கவரப்படுவதுபோல நண்பர்கள் பாததுக்கொண் டிருக்கும்பொழுதே உயரத்தூக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் காணனுடைய தலையானது உன்னால் கவரப்பட்டது மனிதர்களுக்கு தனங்களால் நிறைந்தவண்டியைக் கொடுக்க எண்ணங்கொண்ட காணன் யுத்தத் தில் உன்னைக் கவராதுகொள்ளவிரும்பி உனக்காக எல்லாத்திக்குக் களிலும் ஸஞ்சாரம் செய்தான அந்தக் காணன் எவ்வாறு உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டான்? துராதமாவான காணன் உன்னால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டு பூமியில் படுததிருக்கிறானா? ஸூதபுத்தி ரனை யுத்தத்தில் கொன்று உன்னால் எனக்கு இப்பொழுது சிறந்த நன்மைசெய்யப்பட்டதா? காவமுள்ளவனான ஸூதபுத்திரன் ஸந

* 'ஒருசொல் விடப்பட்டது'

தோஷத்தோடு உனனிமித்தமாக எல்லாத்திசைகளிலும் சுற்றிவந்தான் 'சூரனெனகிற எண்ணமுள்ளவனான அந்த ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் எதிர்த்து உன்னை கொல்லப்பட்டானா? உனனிமித்தமாக யானைகளோடும் பசுக்களோடும் குதிரைகளோடும் கூடின சிறந்தராஜ்யத்தைப் பகைவர்களுக்காக கொடுக்கவேண்டுமெனகிற எண்ணங்கொண்டு உன்னோடு யுத்தங்கள்தில் போரிடாத பாபுத்தியுள்ள காணன் உன்னை கொல்லப்பட்டானா? அப்பனே! செளயமத்தினால் நித்தியம் மயங்கினவனான தூயோதனனுடைய பிரீதியின்பொருட்டுக் கௌரவர்களுடையஸ்பையில் தன்னைப்புகழ்ந்து கொள்ளும் பாபியான காணன் உன்னை இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? ஸூதபுத்திரன் (உனனை) எதிர்த்து, விலலினின்று விடப்பட்டவைகளும் உன்னை பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் இரும்பினுற செயதவைகளுமான அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டிப் புழுதிகளில் பதித்திருக்கிறானா? தாத்தராஷ்டிரனுடைய இரண்டு கைகளும் முறிக்கப்பட்டனவா? அப்பா! கொழுப்புள்ள எவன தூயோதனை மகிழ்வுப்புகழ்காக, 'நான் எல்லாப்பாண்டிபுத்திரர்களையும் கொல்லப்போகிறேன், பல்குனையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று மயக்கத்தினால் அரசாசனருடைய மத்தியில் எப்பொழுதும் தன்னைப்புகழ்ந்து கொண்டிருந்தானோ, அந்தக் காணன், 'ஓ! தரௌபதி! நீ பதிகளை இழந்தவள பாண்டவர்கள் நிர்திக்கத்தக்கவர்கள்' என்று ஸ்பையின் மத்தியில் (நமது) பிரியையான தரௌபதியைக் குறித்துச் சொல்லியதும் கொடியதும் பலவிதமாயுள்ள துமான வசனமானது உன்னை வீணாகச் செய்யப்பட்டதா? பகைவரைத் தாக்குகிறவனும் தூயோதனனுடைய காயத்தில் மிகப்பற்றின புத்தியையுடையவனும் 'யுத்தங்களில் உக்கிரமான வேகமுள்ள தனஞ்சயனை நான்கொல்லுவவரையில் கால்களை அலம்புகிறதில்லை' என்று கோரமான விரதத்தைப் பன்னிரண்டிவாஷ்காலம் தரித்தவனும் மஹாத்மாவுமான காணன் நிச்சயமாகச் சூதருவல்லவனோ? பல்குன! யுத்தத்தில் அவனைக்கொன்று அல்லுடையவிரதமானது உன்னை இப்பொழுது நாசஞ்செய்யப்பட்டதா? துஷ்ட புத்தியையுடையவனான அந்தக் காணன் ஸ்பையில் குருவீரர்களின் மத்தியில் தரௌபதியைப் பார்த்து, 'ஓ! குருஷ்ணேயே! மிக்கதூயவர்களும் பதிதாக்களும் பலத்தை இழந்தவர்களுமான பாண்டவர்களை நீ ஏன் விடுகிறாயில்லை?' என்று சொன்னானோ, அந்தக் காணன் உனனிமித்தமாகவே, 'நான் கிருஷ்ணனோடுகூடப் பார்த்தனைக்கொல்லாமல் இங்கு திரும்பி வரப்போகிற

தில்லை' என்று 'பிரதிஜைஞ்செய்தானே பாபுத்தியையுடையவனான அந்தக் காணன் அம்புகளால் நன்குபிளக்கப்பட்ட சரீரத்தைபுடைய வனாகப் பித்திருக்கிறானா? ஸருஞ்சயாகளுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் எதிர்த்தல நோரத்தபோது நோரத்த இந்த யுத்தமானது உன்னால் அறியப்பட்டதா? (அந்தயுத்தத்தில்) எவனால் நான் இவ்விதமானநிலை மையை அடைவிக்கப்பட்டேனோ அந்தத் துராதமாவானவன் உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? ஸவயஸாசியே! காண்டவத்தினின்று விடுபட்டவைகளும் ஜவலிக்கின்றவைகளுமான பாணங்களால் மிக்க மந்தபுத்தியுள்ளவனான அந்தக் காணனுடைய குண்டலங்களுடன் கூடியதும் ஒளிபொருந்தியதுமான தீலையானது யுத்தத்தில் சரீரத்தினின்று உன்னால் நன்றாக அறுக்கப்பட்டதா? வீர! பாணங்களால் நன்றாக அழிக்கப்பட்டிருக்கிற நான் காணனுடைய வத்தினினைப் பொருட்டி உன்னை நினைத்ததாகிய என்னுடைய தியானமானது காணனுடைய மரணத்தினால் இப்பொழுது உன்னால் ஸபலமாகச் செய்யப்பட்டதா? அகங்காரத்தினால் நிறைந்த அந்தத்தூரியோதனன் எந்தக் காணனைப்பின்பற்றி நம்மை எரிக்க எண்ணங்கொண்டிருக்கிறானோ அந்தத் தூயோதனனுக்கு நல்ல ஆதாரமாயிருந்த அந்தக் காணன் உன்னால் பராகரமத்தை வெளியிட்டு இப்பொழுது நாசஞ்செய்யப்பட்டானா? எவன் முற்காலத்தில் ஸபையின் நடுவில் கௌரவர்களுக்கு நேரில் நம்மை, 'எள்ளுப்பதாகள்' என்று சொன்னானோ கெட்ட புத்தியையுடையவனும் பொறாமையுள்ளவனும் ஸுத்தபுத்திரனுமான அந்தக் காணன் யுத்தத்தில் அருகில் நெருங்கி உன்னால் கொல்லப்பட்டானா? மஹா பலசாலியே! துராதமாவான எந்த ஸுத்தபுத்திரன், 'சகுனியே! சூதாட்டத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கருஷ்ணையை இங்கு அழைத்துவா' என்று அனுப்பினானோ மந்தபுத்தியுள்ளவனான அந்தக் காணன் பலாத்காரமாக இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? மஹாதமாவே! அலபுத்தியுள்ளவனும் அந்தத் தந்தைகளை எண்ணப்பட்டவனுமான எந்தக்காணன் உலகத்தில் சஸ்திரதாரிகளுள் மிக்க சிறப்புற்றவரான பிதாமஹரைத் திக்காரம் செய்தானோ அந்தக்காணன் உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? பலகுன! கோபத்தினால் உண்டானதும் வஞ்சனையாகிற காற்றினால் தூண்டிவிடப்பட்டதும் எப்பொழுதுமே என்னுடைய ஹருதயத்தில் இருப்பதுமான இந்த நெருப்பை 'என்னால் இப்பொழுது யுத்தத்தில் எதிர்த்து அந்தக்காணன் கொல்லப்பட்டான்' என்று சொல்லி இப்பொழுது தணியச்செய்கிறாய்' என்று கூறினார்.

எழுபதாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் தன்னுடைய யுத்தத்தின் வரலாற்றைக் கூறிக் கர்ண
னுடைய வதந்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது.)

தாமசீலரும் கோபங்கொண்டவருமான அரசருடைய அந்த
வசனத்தைக்கேட்டு அதிரதனும் மஹாதமாவும் தீரஸவபாவமுடை
யவனும் முடிவிலலாத வீரமுள்ளவனுமான ஜிஷ்ணுவானவன்,
பொறுமையிலலாதவரான யுதிஷ்டிரரைப்பாததுக கூறலானான்
'குந்திபுத்திரரே' அளவிடமுடியாத பராககிரமத்தையுடையவனும்
அதிரதபுத்திரனும் மிக்ககொடையாளியுமான அந்தக காணன், துரோ
ணா கொல்லப்பட்டதையும் தாத்தராஷ்டிரர்கள் ஆழந்த கடலில்
உடைபட்ட மரக்கலம்போல மதிமயக்கமுற்றவர்களாகவும் சதருக
களை ஜயிப்பதில் உதலாஹத்தை இழந்தவர்களாகவுமிருப்பதையும்
அறிந்து, பிறகு ஸஹோதரன்போல விரைபவனாகவும் திருதராஷ்டிர
புத்திரர்களைக் கரையேற்றிவிடுகிறவனாகவும் யுத்தத்தில் ரதத்தோடு
என்னை விரைவாக எதிர்த்துவந்தான அரசரே' நான் இப்பொழுது
ஸம்சபதகாகளோடு போப்புரிந்துகொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில், என்
முன்னிலையில், குருசேனைக்கு முன்பாகத்தில் செலவூந்தன்மையுள்ள
அஸுவததாமா ஸாபபங்களபோலவிளங்குகிற பாணஸமூகங்களை
இறைத்ததுகொண்டு விரைவாகத் தோன்றினான். மிக்க குரரான அந்
தத துரோணபுத்திரா எனனுடையதவஜத்தின் நுனியைப்பாதது
அனைக ரதிகாளுடைய கூட்டங்களை ஏவினான். நான் அவாளுள்
ஐந்தாறு ரதிகாளுக்கும் கொன்று, காஜிகின்ற துரோணபுத்திரரை
அடைந்தேன் மஹாதமாவான அந்தத்துரோணபுத்திரா, அந்தச
சேனையினமத்தியில், ஸவாதியை அடைந்திருக்கின்ற சுககிரன
போலப் பறப்பலவிதமாயும் விசித்திரமாயுமிருக்கிற பாணஸமூகங்களை
இறைத்துக்கொண்டு ஸமானானான் எனையும் தடுத்தாரா அவா
என்மீது கழுகுகளுடன் கூடியவைகளும் பூமியில் பிரகாசிக
கின்றவைகளான பாணங்களை நான்குபக்கத்திலும் பிரயோகித்து
யுத்தமத்தியில் அதிசீக்கிரமாகத் தடுத்தபு பிறகும் எனமீது பாண
ஸமூகங்களைப் பிரயோகித்தாரா அந்த மஹாதருடைய நாணகயிற
றையிழுத்ததும் இழுத்து அம்புகளையெய்ததும் காணப்படவில்லை.
அவா அம்புகளை எடுப்பவராகவாவது விலலில் பூட்டுப்பவராகவாவது
விலலை அசைப்பவராகவாவது இழுப்பவராகவாவது அமபை விடுப
பவராகவாவது காணப்படவில்லை. இடக்கையினாலோ வலக்கையி

னாலோ எதனால் எய்கிரூரென்பதும் காணப்படவே இல்லை. ஆசாயரைப்போல நான்குபக்கத்திலும் மிகக ஆசசரிய்ததைக காட்டிக்கொண்டு யுத்தபூமியில் சறறிவந்தாரா. கண்களுக்க கு விஷ மாயிருப்பதும் பகைவாக்குடைய உயிரை வாங்குகின்றதும் பாணஸமூகங்களால் எல்லாத திகக்குகளையும் நிரப்புகின்றதுமான மஹாதமாவான பிராம்மணாதமருடைய வில்லானது எப்பொழு தும் வளைந்து கொள்ளவட்டம்போலிருந்தது பிறகு, வீரரான தரௌணியானவா விரைவாக அஸ்திர பலத்தினால் காலமேக மானது மாரிக்காலத்தில் நீரைப்பொழிவதுபோலக காதுவரையில நன்றாக இழுத்ததுவிடப்பட்ட பலவேறு அம்புத்திரளகளைப் பிரயோ கித்தாரா அவா ஐந்து பாணங்களால் என்னையும் கூாமையுள்ள ஐந்து பாணங்களால் வாஸுதேவரையும் அடித்தாரா நான் ஒரு நிமிஷ நேரத்துக்குள்ளாக நல்ல முனையுள்ளவசஞ்ம ஸவாணமயமான கட டிக்களுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் அவரை அடித்தேன. நன ருக்க அடிக்கப்பட்டவரும் தத்ததை இழந்தவருமான அந்தத்துரோண புத்திரா தம்முடைய ரத்ததிலுள்ள ஸாமகரிகள்என்னாலழிக்கப்பட்ட தையும் அஸ்திரங்கள் ரத்தத்தினால் பூசப்பட்டதையும் பார்த்துக் கொண்டே காணலுடைய தோப்படையில துழைந்தாரா பிறகு, யு தத்தில் அவமதிகப்பட்டதும் யுத்தவீராகழிக்கப்பட்டதும் ஒடு கின்ற யானைகூட்டங்களோடு கூடியதுமான சேனையைக்கண்டு, நாசஞ்செய்யுந்தனமை பொருந்தினவனான காணன் விரைபவனாகப் பிரதானர்களான ஐம்பதுரதிகாக்களோடுகூடி (எனனை) எதிர்த்து வந தான நான் அவர்களை நாசஞ்செய்து காணனைத்துரத்திவிட்டு உம்மைப்பார்ப்பதற்காக விடைவுடன் வந்தேன் வலிமத்ததைக்கண்ட பசுக்களபோல எல்லாப்பாஞ்சாலாக்களும் காணனைக்கண்டு பயமடை கிரூகள் பருதாபுத்திரரே! திறக்கப்பட்டிருக்கிற யமனுடைய வாயை நோக்கிச்செல்வதுபோலக கர்ணனை எதிர்த்துச்சென்று பிரபத்திர காகளெல்லாரும் பயமடைந்திருக்கிரூகள் ஆந்தசசேனைக கூட்டங களைக்கரையேற்றுவிப்பதற்காகப்போகப்போகிறேன பாக்கியத்தினால் உமமை க்ஷேமமுள்ளவராகப்பார்த்தேன பாரத்திரே! இப்பொழுது இந்த யுத்தத்தில் காண்பாடுவீனையாகில் நான் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வேன வாரும் யுத்தத்திற்காக நிச்சயத்துடன்கூடினவா களும் யுத்தமசெய்வதில் வீருப்பமுள்ளவர்களுமான என்னையும் ஸூதபுத்திரனையும் இப்பொழுது பாரும். பாரத்திரே! ராஜகுமாரா களான ஆரூயிரம்பிரபத்திரகாக்கள் பெரிய மீனினுடைய வாயை

அடைந்தாறபோலக் காணனுடைய வாயை அடைநது ஸ்வாககலோகத்தை அடைவதென்பொருட்டு யுத்தத்தில மூழ்கிவிட்டார்கள். இப்பொழுது அவர்களை யுத்தத்தினின்று விடுவிப்பதற்கும் எல்லா விதத்தாலும் ஸூதபுத்திரனைக் கொலவதற்கும் போகப்போகிறேன். மஹானுபாவரே! அரசர்களுள் சிறந்தவரே! பிறகு, விஸ்தாரமாகப் பகைவாபடையை எதிர்த்துக்கொண்டு இரத்திரன் விருதராஸூரனோடு போபுரிவதுபோலச் சிறந்தவீரனை ஸூதபுத்திரனோடு எதிர்த்து நான் யுத்தத்தில போபுரியப்போகிறேன் இப்படி இருக்கும் ஸமயத்தில் நான் இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனை வெல்லும் விஷயத்திலும் அவ்வாறே அரசனான தூயோதனை வெல்லும் விஷயத்திலும் இன்னும் எனனோடு எதிர்த்துப் போபுரிய விருமபுகிறவர்களின் விஷயத்திலும் செய்யவேண்டியதைச் செய்யச் சகதியுள்ளவனாயிருக்கிறேன். அரசரே! அரசர்களுள் சிங்கம்போன்றவரே! பரதகர்களோடு சோரநிருபவனும் பலாத்காரமாகப் போபுரிகின்ற வனுமான காணனை இப்பொழுது நான் கொல்லாமல் போலை செய்த பிரதிஜனையை நிறைவேற்றாதவர்களுக்கு எந்தக்கஷ்டமான கதி உண்டோ அந்தக்காயை நான் அடையக்கடவேன உம்மிடமிருந்து விடைபெற்று உன் எங்கேயே யுத்தத்தில் எனக்கு ஜயத்தைக் கூறும் தூதர்களை அழகாகப் பீமனை விழுங்கப்போகிறோனாக, ராஜஸூரேஷ்டரே! ஸூதபுத்திரனையும் ஸேனையையும் அவ்வாறே எல்லாப் பகைவர்களுடைய கூட்டங்களையும் கொல்வேன்' என்று சொன்னான்

எழுபத்தோராவது அத்தியாயம்

(கர்ணன் மாளவிலை யென்றறிந்த யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை நிந்தித்துக் காண்டவத்தைக் கிருஷ்ணன்டம் கொடுக்கவியது)

அளவுகடந்தவல்லமையுடையவரும் காணனுடைய பாணங்களால் மிகத்தவிககசெய்யப்பட்டவரும் குந்தீபுத்திரரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரர், காணன் ஸௌகரியமாயிருக்கிறான் என்பதைக்கேட்டுப் பலகுனன் விஷயத்தில் கோபங்கொண்டு அவனைப்பார்த்துப் பின்வரும் வாக்யத்தை உரைக்கலானான். 'பலகுன! நானும் பீமஸேனனும் மாதீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்களும் வாஸுதேவரும் ஆகிய நாங்கள் காணனால் ஜயிக்கப்பட்டோம். காணனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினால் இந்த வாஸுதானத்தை இழந்து மறுபடியும் கான்களு சென்று தவம்புரிவோம். அல்லது, தாத்தராஷ்டிரர்களுக்குத்

தொண்டுசெய்வோம்' என்றா கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்த தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர் பீபதஸுவைப்பாராதது இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மீண்டும் அவனிடத்தில் கூறலானா 'மன்னவ! 'காணனை எதிர்த்துப்போபுரிவதற்கு நான் ஸமாததனலவேன' என்று இநதவசனம் தவைதவனத்தில நன்கு சொல்லப்படடிருந தால், பிறகு, நாங்கள் ஸமயத்துக்குதக்கபடி காரயத்தைசெய்து அவ்வாறே ராஜயத்தை உபேக்ஷித்திருப்போம் அப்படிப்பட்ட நீ யுத தத்தில் காணனுடையவததையும் அவ்வாறே கௌரவசேனையில பாதியைக்கொலவதையும் என்னிடம் பிரதிஜைஞ்செய்து என்னைப பகைவாகளுடைய மத்தியில கொண்டிவநது யாது காரணத்தினால் உயரத்தூக்கிப் பூமியில போட்டுப் பொடிசெய்தாய்? பாராத! ஸத யத்துடன் அனுஸரித்திருநது வாஸுதேவரோடு ஸதயத்தின்மீது ஆணையிட்டுச் சொல்லியவாததையாகிய நம்முடைய ஸதயத்தைப பயனற்றதாகச்செய்தாய். பலகாலத்தில் பூததமாததை வெட்டினாய். மூர்க்க! நீ அபகீர்த்திகளால் நன்கு மூடப்படடிருக்கிறாய். அா ஜுன! நீ அராதமில்லாத பேசசை உடையவன ஸாதுவல்லே. பயங்கராகளான எல்லா வீரர்களுளும் பயங்கரானிருக்கிற பீமனை விட்டு, ஸூதபுதரனைக் கொலவதற்காக நீ ஏறடித்தப்படடாய மநதபுத்தியுள்ளவனான நீ பிறநது ஏழாவதுநாளில், 'புண்யாதமாவும், இநதிரனுக்குக் குருதியிடத்தில் பிறநதவனுமான இநத.அாஜுனனே அனேக யுத்தங்களில் ஜயமடையப்போகிறான்' என்று ஆகாயத்தில் கூறியவாக்கு விணாகப்போயவிட்டது 'உத்தமமான தேஜஸுள்ள இநதப்பாண்டவன் தேவர்களுடைய கூட்டங்களையும் எல்லாப்பிராணிகளையும் ஜயிக்கப்போகிறான் இவன மதரர்களையும் களிங்கதேசத்தில பிறநதவர்களையும் அஸுரர்களையும் ஒன்றுசோநதிருக்கின்ற ராக்ஷஸர்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், பூமண்டலம் முழுமையையும் மிச்சமின்றி ஜயிக்கப்போகிறான், கௌரவர்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், தன்னைச்சோநதவர்களுடைய கூட்டங்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், இவனைக்காட்டிலும் சிறந்த வில்லாளியானவன் உண்டாகப்போகிறதில்லை இவனை ஜயிசகிறவன் ஒருவனும் முன் உண்டானதுமில்லை; இனி உண்டாகப்போவதுமில்லை. குருவீனிடத்தினின்று முறையோடு எல்லா விததைகளையும் நன்றாகசகற்றவனும் ஜிதேந்திரியனுமான இநதப்பாராததன் விரும்பினால் எல்லாப்பிராணிகளையும் தன் வசத்தில் இருக்கும்படிசெய்வான். ஓ! குந்தி!

னுக்கும் வேகத்தினால் வாயுவுக்கும் நிலைத்திருப்பதனால் மேருவுககுமீ பொறுமையினால் பூமிகுகும் தாபத்தினால் அக்னிக்கும் ஐஸ்வாயத்தினால் சூபேரனுகுகும் செளர்யத்தினால் இரத்திரனுக்கும் ஜயத்தினால் விஷ்ணுவுகுகும் ஒப்பானவன் அதிதிக்கு மஹாதேஜஸவியான விஷ்ணுதோன்றியதுபோல (உனக்கு இவன்) தோன்றியிருக்கிறான். உனககு ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனான இரத மஹாத்மாதன்னைச்சோநதவாகளின் ஜயத்தின்பொருட்டும் பகைவர்களுடைய வதத்தின்பொருட்டும் தோன்றியிருக்கிறான்' என்று ஆகாயத்தில ஒரு வாககானது சதஸ்ரநங்கபாவத்தின் சிகரத்தில தபஸ்விகள்கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது உரைத்தது இப்பொழுது இவவித மாயிருக்கிற நீ அவவிதம் ஆகவிலலை தேவாகளுங்கூட நிச்சயமாகப் பொய்சொல்லுகிறார்கள அவவாறே உன்னை எப்பொழுதும் புகழ்கின்ற மறற ரிஷீஸ்வராகளுடைய வாதத்தைகளைக் கேட்டுத் தாயோதனனுககு நான் கீழ்ப்படியாமலிருந்தேன். நீ காணனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினால் பீடிககப்பட்டவனென்பதை நான் அறியேன். பாதத¹ விஸ்வகாமாவினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் சததமிடாத அசகூடன்கூடியதும் மங்களகரமானதும் வானரத்தைக் கொடியாகக் கொண்டதுமான அப்படியப்பட்ட ரத்த தின்மீதேறி, கத்தியையும் ஸவாணத்தினால் விசித்திரமான கட்டுக்க ளுள்ளதும் பனையளவுள்ளதுமான காண்டவமென்கிற சிறந்தவிலலை யும் பிடித்தது, வாஸுதேவரால் நடத்தப்படுகின்றவனான நீ எவவாறு காணனிடத்தினின்று பயநது யுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றாய்? 'மஹாபலசாலியான காணனுடைய யுத்தத்தில் பலகுனன் எதிரில் நிறகமாட்டான்' என்று தூர்யோதனன் முன்பு சொல்லியதை நான் மூாககத்தனத்தால அறியாமற்போனேன் நண்பர்களின் கூட்டமானது அளவிடமுடியாத துன்பத்தில் அகப்பட்டிவிட்டமையால இப்பொழுது தவிககப்போகிறேன். அாஜுன¹ 'நான் எவவிதத்தினாலும் ஸுத்தபுத்திரனை எதிராததுப்போபுரியமாட்டேன்' என்று அப்பொழுதே நீ எனககுச் சொல்லியிருக்கவேண்டுமன்றே? அவவாறு நீ சொல்லியிருந்தால் நான் ஸருஞ்சயர்க்கையும் கேகயாக்கையும் மறற நண்பர்க்கையும் யுத்தத்தககு அழைத்து வந்திருக்கமாட்டேன். இவவாறு நடநதுபோனபிறகு, இப்பொழுது ஸுத்தபுத்திரனையும் அவவாறே அரசனான தாயோதனனையும் மறறும் ஒன்றுசோநது என்னைஎதிராததுப் போபுரிவதில விருப்பமுள்ளவர்களாயிருப்பவர்க்கையும் அடக்குவதிலும் நான் எதைச்செய்யக் கூடியவனாவேன்?

கோவிந்தரே ! துர்யோதனனுடன் கூடின கௌரவர்களும் யுத்தஞ் செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களாக ஒன்றுசேர்ந்ருக்கிற மீறறவா களுமாகிய இவர்களின் மததியில் நான் ஸூதபுத்திரனுடைய வசத தை அடைந்கமையால், நான் உயிரோடிருப்பது இப்பொழுது நிந்திக் கத்தக்கது எந்தபடீமனூல மஹாபயங்கரமான யுத்தத்தில் நான் ரக்ஷிக் கப்பட்டேனோ அவன் ஒருவனே எனக்கு இப்பொழுது நாதன். அவன் ரோஷத்தோடு என்னையும் விடுவித்துப் பிறகு கூாமையான பாணத தால் காணனையும் பிளந்தான். பீமஸேனன் கதாயுத்ததை துனிககை யிறகொண்டு இரத்தத்தினூல நனைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவனூ கிப பிரளயகாலத்தில் காலன்போல ரணகளத்தில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு, போரில் உயிரில் ஆசையைவிட்டு, ஒன்றுசேரநதிருக்கின்ற கௌரவ முக்கியர்களோடு போர்புரிந்தான். இதோ பீமனுடைய பெரியசபதமானது தூரத்தராஷ்டிராகளால் அடிக்கடி கேட்கப்படு கிறது பாரதத ! மஹாரதாக்களுள் சிறந்தவனும் புருஷஸரேஷ்டனும் யுத்தத்தில் பகைவாக்களைக் கொல்பவனும் உன்னுடைய புதலவனுமான அபிமன்யு இப்பொழுது ஜீவித்திருப்பனாகில் நான் யுத்தத்தில் அவ மானத்தை அடையமாட்டேன். மேலும், யுத்தத்துக்கு முந்திச் செல்பவனும் மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் உன்னையொத்தவனும் பீமனுடைய குமாரனுமான கிடோதகசன் யுத்தத்தில் உயிரோடிருப் பானயின் நான் யுத்தத்தில் புறங்கொடுப்பவனாயிருக்கமாட்டேன். எவனை எதிர்த்து நமது பகைவாக்குடைய படையானது பயத்தி னூல கவரப்பட்டதும் கண்களை மூடிக்கொண்டதுமாயிறரே, எவன் ஒருவனாக இருந்துகொண்டு இரவில் யுத்தம்செய்தானோ எவனிட மிருந்து பயந்து (பகைவாக்கள்) யுத்தத்தைவிட்டு ஒடினார்களோ அந்த மஹானுபாவனும், யுத்தத்தில் காணனை எதிர்த்துப் பாணஸமூகங களால் நன்றாக மயங்கச்செய்து, பிறகு தையத்தில் நிலைபெற்றிருக் கிற அந்த ஸூதபுத்திரனூல இரத்திரனூல கொடுக்கப்பட்ட அந்தச் சகதியினூல கொல்லப்பட்டான் (எல்லாம்) என்னுடைய பாககிய மே பூவஜனமத்தில் செய்யப்பட்ட பாபங்கள் நிச்சயமாக யுத்தத் தில் பலிககின்றன யுத்தத்தில் உன்னைத் துரும்பாக எண்ணித் தூராதமாவான காணனூல நான் இவ்வண்ணம் துன்புறுத்தப்பட் டேன் சகதியற்றவனும் பரகூங்களை இழந்தவனுமான ஒருமனி தன எவ்வாறு செய்யப்படுவனோ அவ்வாறே நான் கர்ணனூலேயே செய்யப்பட்டேன். எந்தமனிதன் ஆபத்தை அடைந்திருப்பவனை விடுவிப்பனோ அவனே பந்து; ஸனேகத்துடன் கூடின ஸுஹ்ருத்து.

இவ்வாறு புராதனர்களான ரிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள் பெரியோர்களால் இந்தக்காரியம் எப்பொழுதும் செய்யப்பட்டுமிருக்கிறது. பொறியியுடன கூடின கத்தியையும் தனுவேததையும் பனைமா அளவுள்ள காண்டவதையும் தரித்தவனும் கேசவரால் நடத்தப்படுகின்றவனும் குந்தீபுத்திரனுமான நீ எவ்வாறு காண்கிறீர்? வினாவினா விலகுவதற்கு எண்ணங்கொண்டாய்? அப்படிப்பட்ட நீ காண்டவததை கேசவரிடம் கொடுத்திவிட்டு கேசவருக்கு வாரதியாயிருப்பாயாகில அப்பொழுது அவர், வஜராயுதத்தை கையிறகொண்ட தேவராஜன் விருதானைக் கொன்றதுபோல உக்கிரான காணனை நாசஞ்செய்வார் நீ (காப்பத்தினினு) ஐந்தாவது மாதத்திலேயே விழுந்திருந்தாலும் அல்லது குந்தியினுடைய காப்பத்தில நீ உண்டாகாமலிருந்தாலும் எனனைவிடச் சிறந்த ராஜகுமாரனாகப் பிறந்திருப்பாய். உன்னுடைய 'பல்குணன்' என்னும் கீதையும் இவ்வாறு அழிந்ததுபோயிராது' என்று கூறினார்

எழுபத்திரண்டாவது அக்யாயம்

(யுதிஷ்டிரைக் கொல்லமுயன்ற அர்ஜுனனை மாநவந்தடுத்து அவரை நிற்த்தீக்கமட்டும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரை இவ்வாறு சொல்லியதை கேட்டவனும் வெண்மையான குதிரைகையுடையவனும் குந்தீபுத்திரனுமான அர்ஜுனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு பரதஸரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டு கத்தியைக் கையில எடுத்தான் அப்பொழுது, அவன்சித்தத்தை அறிந்தவரான கேசவ அவனுடைய கோபத்தை அறிந்து, 'அர்ஜுன! ஏன் இந்தக்கத்தியை எடுக்கிறாய்? எனக்குச் சொல். தனஞ்சய! உன்னை இவ்விடத்தில் யுத்தஞ்செய்யத்தக்கது ஒன்றையும் நான் காணவில்லை தாத்தாராஷ்டிரர்கள் இங்கே வரவில்லை. எல்லோரும் பீமஸூர்திகடப்பட்டார்கள் குந்தீபுத்திர! இந்த யுதிஷ்டிரைராஜரைப் பாசகவேண்டுமென்று இவ்விடம் வந்தாய். அப்படிப்பட்ட யுதிஷ்டிரைராஜர் சேஷமுள்ளவராயிருப்பதைப் பார்த்தாய். புலிகொப்பான வல்லமையுள்ளவரும் புருஷஸரேஷ்டருமான அந்த யுதிஷ்டிரைக்கண்டு ஸந்தோஷ காலம் வந்திருக்க, ஏன் கோபம் உன்னை வந்துஅடைந்தது? குந்தீபுத்திர! இவ்விடத்தில் உன்னை கொல்லத்தக்கவனை நான் காணவில்லை. யாதுகாரணத்தினால் வெட்ட விரும்புகிறாய்? உனக்கு என்ன புத்திமயக்கம்?

யாரைக்குறித்து அகாரணமாகப் பெரியகததியைக் கையில எடுக்கிறாய்? குந்திபுத்திர! ஆசசாயமான விககிரமமுள்ளவனே! கததியை உருவினதால் உன்னைக் கேட்கிறேன். நீ செய்யவிரும்பின இக்காரியம் என்ன? என வினவினா. வாஸுதேவா இவ்வாறு சொல்ல, அாஜனன் கடைக்கண்ணால் யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துக் கொண்டும் கோபங்கொண்ட ஸாபம்போல மூச்சுவிட்டுக்கொண்டும் கோவிந்தரைப்பார்த்து, 'எவன், 'காண்டீவத்தை வேறு ஒருவனுக்குக் கொடு' என்று என்னை ஏவுவனோ அவன்தலையை நான் பிளப்பேன்' என்பது என்னுடைய ரஹஸ்யமானவிரதம். ஜனாத்தனரே! அந்த யுதிஷ்டிரரால் (அவவிதம்) நான் சொல்லப்பட்டவனாகிறேன். கோவிந்தரே! கீததிசாலியான இந்த அரசரால் என்னை நோக்கிக் கம்பீரமான அாதத்தையுடைய எந்தவிஷயம் உமக்குமுன்னிலையில் உரைக்கப்பட்டதோ அதை நான் இப்பொழுது பொறுக்கச் சகதியற்றவனாயிருக்கிறேன் ஆதலால், தாமததிலஸஞ்சரிப்பவரான இந்த யுதிஷ்டிரராஜரை வதஞ்செய்யப்போகிறேன். புருஷஸரேஷ்டரான இவரைக்கொன்று பிரதிஜனையைப் பரிபாலிக்கப்போகிறேன். யதுநதனரே! இதற்காக என்னை கததி எடுக்கப்பட்டது. ஜனாத்தனரே! அப்படிப்பட்டநான் யுதிஷ்டிரரைக்கொன்று லதயத்தின விஷயத்தில கடனூரியாகாதிருத்தலை அடைந்து சோகத்தைவிட்டு மனக்கொதிப்பைப் போக்கிக்கொண்டவனாகப்போகிறேன். ஐயா! இந்தக்காரியம் (இவவிதம்) நோந்திருக்கும் தருணத்தில நீ எதைத் தக்கதென்று எண்ணுகிறீர்? நீ இந்த உலகத்தினுடைய உறபத்தி நாசங்களினைத்தையும் அறிகிறீர் உம்மிடத்தினினே தாமாதாமங்கள உண்டாயினவென்று சிறந்ததானவேதம் கூறுகிறது. நீ என்னை நோக்கிச்சொல்லவதை நான் அப்படியே செயவேன்' என்றுசொன்னான்

கோவிந்தா, பார்த்தனைப்பார்த்து, 'நீ நிரதிககத்தக்கவன், நிரதிககத்தக்கவன்' என்றேசொல்லிவிட்டு மறுபடியும் சொல்லலானார் 'பார்த்த! புருஷஸரேஷ்ட! அகாலத்தில கோபத்தை அடைந்தமையால், நீ பெரியோர்களை உபாவித்ததிலைஎன்று இப்பொழுது நான் அறிகிறேன். தனஞ்சய! தாமதத்தைக்கண்டு பயந்தவனும் அபண்டிதனுமான நீ இப்பொழுது பாண்டஸரேஷ்டரான யுதிஷ்டிராவிஷயத்தில செய்யமுயன்றதுபோலத் தாமங்களுடைய பிரிவுகளை அறிந்தவர்கள் செய்யமாட்டார்களன்றோ? பார்த்த! எவன் அகாராயங்களைச் செய்தல் அவ்வாறே காராயங்களைச்செய்யாமை இவற்றினுடைய ஸம்பந்தத்தை அறிகிறானிலையோ அவன் மனிதாக்களுள் அதமன். தா

மததை அனுஸரித்து நன்றாக (அதில) நிலைபெற்றவர்களும் தர்மத்தி
 னுடைய சுருக்கத்தையும் விரிவையும் அறிந்தவர்களுமான விதவான்
 களுடைய நிச்சயத்தை நீ அறியவில்லை. பாதத! கார்யாகாயங்களை
 நிச்சயிக்கவேண்டிய விஷயத்தில (ஸந்தேகத்ததுக்கு உடன்பட்டு) நிச
 சயத்தை அறியாமலிருக்கிற மனிதன், நீ மதிமயக்கத்தை அடைந
 திருப்பதுபோலவே அவசனாபிருந்துகொண்டு புத்திமயக்கத்தை
 அடைகிறான். காயமோ அகாயமோ இவைகளை எவவிதத்தினு
 லும் எளிதிலஅறிவது இயலாது. எல்லாம் சாஸ்திரத்தினால் அறி
 யப்படுகிறது அதனையோ நீ தெரிந்துகொள்ளவில்லை. தாமங்களை
 அறிந்தவனான நீ அஜ்ஞானத்தினால் இப்பொழுது ஸதயத்தைக காப
 பாற்றுக்கூடிய பாதத! தாாமிகளை நீ பிராணிகளுடைய வதத்தை
 அறிகிறாயில்லை. அப்பா! பிராணிகளுடைய வதத்தினால் தாமமானது
 வீணாகிவிடுகிறதென்பது எனனுடைய அபிப்பிராயம். பொய்யா
 னது சொல்லத்தக்கதாகலாம் ஒருபொழுதும் ஹிம்ஸைசெய்யத்
 தக்கதன்று மனிதர்களில் சிறந்தவனே! அப்படிப்பட்ட நீ அரச
 ரும் தாமங்களை அறிந்தவருமான ஜயேஷ்டபிராதாவை ஸாமானய
 னான வேறு ஒருமனிதன்போல எவ்வாறு கொல்லலாம்? (பகை
 வரின்) கௌரவத்தை நாசஞ்செய்வனே! யுத்தஞ்செய்யாத
 வனும குருவாக இருப்பவனும் அவ்வாறே சததுருவாக இராதவ
 னும் புறங்காட்டிஒடுகிறவனும் சரணமடைகின்றவனும் கைகளைக
 குவித்துக் கீழ்ப்படிந்தவனும் அவ்வாறே அஜாக்கிரதையாயிருப்பவ
 வனுமான மனிதனுடையவதமானது ஸாதுக்களால் புகழப்படுகிற
 தில்லை, அவைஅனைத்தும் உன்னுடைய குருவானயுதிஷ்டிரரிடத்தில
 இருக்கின்றன பாதத! முறகாலத்தில இந்தவிராதத்தை நீ குழந்தை
 போலச செய்தாய். அதனால் (உண்டான) மூக்கத்தனமையினாலேயே
 அதாமத்துடன்சேர்ந்த இந்தக் காரியத்தைச்செய்ய முயல்கூடிய,
 பாதத! ஸ்சிஷ்யமானதும் மீறக்கூடாத்துமான தாமங்களுடைய
 கதியை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் யாதுகாரணத்தினால் நீ
 உன்னுடைய குருவைக் கொல்லவிருப்பமுள்ளவனாக எதிர்த்து ஒடு
 கிறாய்? பாண்டவ! இந்தத் தாமரஹஸ்யத்தை உனக்குச் சொல்லு
 கிறேன். பரதர்களில் சிறந்தவனே! எதனை உனக்குப் பிஷ்மராவது
 அரசரான யுதிஷ்டிரராவது ஷ்ஷத்தாவான விதுரராவது புகழ்பெற்ற
 வளான காரநாரியாவது குருதியாவது கீததிமதியான தரௌபதியா
 வது உரைபடாக்களோ அதனை உனக்கு உரைக்கப்போகிறேன். தனஞ
 சய! இத்தனை உண்மையாக நீ தெரிந்துகொள் ஸதயத்தை உரைப்பது

நலம். ஸத்யத்தைவிட மேலானதுஇல்லை. அந்த ஸத்யம்தான் து உள்ளபடி அறியப்படுவது மிகக் கஷ்டமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எந்த இடத்தில் பொய் மெய்யின்பயனைத்தருமோ மெய் பொய்யின்பயனைத்தருமோ அந்த இடத்தில் மெய்யானது சொல்லத்தகாததாக இருக்கும், பொய்யானது சொல்லத்தகாததாக இருக்கும். விவாககாலத்திலும் மாதைச சேருங்காலத்திலும் பிராணபதது நோந்த ஸமயத்திலும் எலலாச சொததுக்களும் கொள்ளைபோகும் தருணத்திலும் பிராம்மணனுக்கு உபகாரஞ் செயயவேண்டிய விஷயத்திலும் பொய் சொல்லலாம். இந்த ஐந்தபொய்களும் பாதகத்துக்குக் காரணமாகாவென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுகிறார்கள் எல்லாப்பொருள்களும் களவுபோகாத தருணத்தில் பொய் சொல்லத்தகாததுஇருக்கும். அச்சமயத்தில் பொய் உண்மையாகும். ஸத்யமும் பொய்யாகும் எவனால ஸத்யமானது நிச்சயிக்கப்பட வில்லையோ அப்படிப்பட்ட அறிவிலலாதவன் நாசஞ்செய்யப்படுகிறான் (மனிதன்) மெய்யையும் பொய்யையும் நன்றாக நிச்சயித்தபிறகே தாமங்களை அறிந்தவனாகிறான் மிகக் கடினமான புருஷன்கூட அறிவுள்ளவனாக இருப்பானால், கண்ணிலலாத ஒருபிராணியை வதம்செய்ததினால் பலாகனென்பவன் அடைந்தது போல மிகக்அதிகமானபுண்யத்தை அடைவான் எனனஆசசாயம்! பண்டிதனல்லாத ஒருமூடன் தாமத்தில் விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தும் நதிகளில் கௌசிகன்அடைந்ததுபோல மிகக்அதிகமான பாவத்தை அடைவான்' என்றுகூறினா.

ஆஜ்-என், 'பகவானே! இதனை நானஅறியும்படி பலா கனுகும் கண்ணிலலாத பிராணிகளும் உள்ள ஸம்பந்தத்தையும் நதிகள்கும் கௌசிகனுகும் உள்ள ஸம்பந்தத்தையும் உரைப்பீராக' எனறுவினவ, வால-தேவா, 'பாரத' பலாகனென்கிற ஒரு மிருகவேட்டையாடுகிறவன் இருந்தான். அவன் பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் மனைச்சய்யையும் ச்சுபிபபதற்காக மிருகங்களைக் கொன்றுகொண்டிருந்தான் மனப்பூர்வமாக (அவைகளைக்) கொல்ல வில்லை தன்னுடையதாமத்தில் நிலைதவறாதவனான அந்தப்பலாகன அஸ்சய்யஇல்லாதவனாக(கொண்டுவந்தமிருகங்களின்மாம்ஸங்களைத்) தினநதோறும் நன்றாகப்பகிராது வயதுமுதிராதவர்களான தாய்தர தையாகளையும் தன்னைஅடுத்திருக்கின்ற மறறவாகளையும் போஷித்து வந்தான். அவன் ஒருஸமயத்தில் மிருகங்களை அடையவிரும்பிஒரிடத்திலாவது மிருகத்தைஅடையவில்லை. பிறகு, அவன் பெரியதும் மூக்

கையேகண்ணைக்கொண்டதுமான ஒரு துஷ்டமிருகத்தைக்கண்டான். முன்பு பார்த்திராததானாலும் அந்நதப்பிராணியானது அவனால் அப்பொழுது கொல்லப்பட்டது. பொட்டையான அந்தப்பிராணியானது கொல்லப்படவே ஆகாயத்தினின்று பூமாரியானது விழுந்தது. பிறகு, மிருகவேடனை அழைத்துக்கொண்டுபோவதற்காக அபஸரஸதிரீகளுடைய கானங்களாலும் நான்குவிதவாதயகோஷங்களாலும் ஒலிக்கின்ற மனோஹரமான விமானமானது ஸவாக்கத்தினின்று புறப்பட்டு வந்தது. அர்ஜுன! அந்தப்பிராணியானது எல்லாப்பிராணிகளும் நாசமடைவதற்காகத் தவம்புரிந்து வரத்தைப்பெற்றது. பிரம்மதேவரால அது குருடாகச்செய்யப்பட்டது. எல்லாப்பிராணிகளையும் அழிப்பதில் நிச்சயமுள்ள அந்நதப்பிராணியைக் கொன்று பலாகன் ஸவர்க்கலோகத்தை அடைந்தான். இவ்வாறு, தாமமானது எளிதில் அறியமுடியாதது. தவஞ்செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் அநேகசாஸ்திரங்களைக் கற்றநிந்தவனுமான * கௌசிகன் என்கிற ஒருபிராம்மணன் இருந்தான். அவன் நதிகள்சேருமிடத்தில கிராமத்துக்குச் சிறிது தூரத்தில் வலிததுவந்தான். 'நான் எப்பொழுதும் மெய்யே சொல்லவேண்டும்' என்று அவன் விரதங்கொண்டிருந்தான் தனஞ்சய! அப்பொழுது அவன் ஸதயவாதி என்று பிரவலித்திபெற்றிருந்தான். பிறகு, திருடாகளிமிருந்தபயந்து அப்பொழுது சிலா அந்தவனத்தில வந்துபுகுந்தாகள். திருடர்கள் கோபங்கொண்டு அவ்விடத்திலும் முயற்சியோடு அவர்களைத் தேடினார்கள். பிறகு, அந்தத்திருடர்கள் ஸதயவாதியான கௌசிகனை வந்துஅடைந்து, 'பகவானே! ஜனங்கள் எந்தவழியினாலே சென்றார்கள்? எங்களால் வினவப்பட்ட நீ ஸதயமாகச்சொல்லும் அதனை நீ அறிவீராகில எங்களுக்குச் சொல்லும்' என்று வினவினார்கள் ஸதயத்தினுடைய வகைகளை அறியாதவனான அந்நதகௌசிகன் அந்நதத்திருடர்களுக்கு மெய்யைச் சொல்லிவிட்டான் அந்நதகௌசிகன், 'திருடர்களே! ஜனங்கள் அநேகமரங்களாலும் கொடிகளாலும் புதாகளாலும் அடாந

*சாந்திபாவம் 109-வதுஅத்யாயம் பாகக. அங்கே, கௌசிகன்கதை வேறாக இருக்கிறது அங்கு, 'கவகைக்கரையிலுள்ள கோட்டானைப்போலக் கொலை செய்கிறவனும் மிகப்பெரியபுணயத்தை அடைவான்' என்று உள்ளது. 'கவகைக்கரையில் ஒருகோட்டான ஸாப்பங்களுடைய அநேகமுட்டைகளை நாசஞ் செய்தது' என்றும், 'அதலை அநேகஸாப்பங்களை உண்டாக்கி உலகத்திற்குத் தீங்கு விளைக்காமற்போனதனால் அக்கொலை நன்மையாயிற்று' என்றும் பழையஉரை ஒரு கதை கூறுகிறது.

திருக்கின்ற இந்தவனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்' என்று அவர் களைப்பற்றித் திருடாகளிடம் உண்மையை வெளிப்படுத்தினான். பிறகு, குருடர்களான அந்தத்திருடர்கள் அந்த ஜனங்களைக்கண்டு கொன்றுவிட்டார்களெனக் கேள்வி. தர்மஸூட்சுமங்களில் உண்மையை அறியாதவனாகெளசிகன் பிறகு பெரியஅதாமமான கெட்ட வாக்கின் தோஷத்தினால் மிகவும்கஷ்டமான நரகத்தைஅடைந்தான். புராதனசாஸ்திரங்களை அறிந்தும் தாமங்களைநன்றாகத்தெரிந்துகொள்ளாதவனும் முதியவர்களிடத்து ஸந்தேஹங்களைக் கேளாதவனுமான மூடன், குருடன் குழிபிலவிழுவதுபோல விழுகிறான். அதில உனக்குக் குறிப்பிட்டிச்சொல்லத்தக்க லக்ஷணம் ஒன்றேஆகும். முழுதும்தெரிந்து அனுஷ்டிப்பது அஸாத்யமென்று இதிவ வயவஸதை ஏறப்பட்டுள்ளது. முக்கியங்களான அநேக ஜனங்கள் ஸதயத்தைத் தாமமென்று சொல்லுகிறார்கள் பார்த்த! இதைப்பற்றி நான் அஸூயைப்படவில்லை. இது எல்லாஇடத்திலும் விதிக்கப்படவில்லை. மற்ற அநேக ஜனங்களவேதத்தைஒதி உணரவேண்டிமென்றுகூறுகின்றார்கள். நான் இதைப்பற்றியும் அஸூயைப்படவில்லை. அதில எல்லாம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன எது அஹிம்ஸையோடு கூடினதோ அது தாமமென்பது நிச்சயம் ஹிம்ஸைசெய்யப்பட்டவர்களுடைய ஹிம்ஸையை நிவிர்த்திப்பதின்பொருட்டுத் தாமசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தரிககிற சகதியுள்ளதாயிருப்பதனால் தாமம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தாமம் பிரஜைகளைத் தரிககிறது பிராணிகளுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டுத் தாமசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது (பிராணிகளின்) உறபத்தியுடனும் விருத்தியுடனும் கூடியிருத்தலாலேயே தாமமென்பது நிச்சயம். அநீதியினால் ஜயத்தைஅடைய எண்ணுகொண்டு தாமத்தைவினவுகிறமனிதர்கள் விஷயத்தில் சொல்லாமலிருத்தலால் விடுதலுண்டாகுமாகில் எவ்விதத்தினாலும் சொல்லக்கூடாது. அவசியம் சொல்லத்தக்கவிஷயத்தில் சொல்லாமலிருப்பதால் ஸந்தேகத்தையும் பாராட்டுவார்கள் அநியாயமாக ஒருவனுடையதைக் கவரஎண்ணித் தாமத்தைவினவுகிறவர்கள்விஷயத்தில் மெய்சொல்வதைவிடப் பொய்சொல்வது நலமாகுமென்பது திண்ணம். பிராணாயாமமயத்திலும் விவாகத்திலும் எல்லாஜாதிகளும் மஹாபயம் நோந்திருக்கும்ஸமயத்திலும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அழிவுநோந்தஸமயத்திலும் பொய்யானது சொல்லத்தக்கதாகும். அந்தவிஷயங்களில் புத்திமான்கள் பொய்சொல்லுதலை அதர்மமாகஎண்ணுகிறார்களில்லை. ஸமாததன, எது பொய்

யாகாதோ அதனை எல்லாவிதத்தினாலும் சொல்லவேண்டும். திருடர் களோடு நோநதிருக்கின்றஸம்பந்தமானது சபதத்தினுங்கூட விடப்படவேண்டும் அநதவிஷயத்தில் மெய்சொல்லுவதைவிடப் பொய்சொல்லியாவது விலகருதல நலமென்று (பெரியோர்களால்) ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஸத்யத்தககுடனபட்டு எவ்விதத்தினாலும் திருடர்களுக்குப் பொருளைக் கொடுத்தலாகாது. பாபிகளுக்குப் பொருள்கொடுக்கப்படுமாயினால், அது கொடுத்தவனையும் பீடிகுகும். ஆதலால், ஒருவன் தாமகாயத்தின்பொருட்டுப் பொய்சொல்லுதலால் பொய்யனாகான் பாதத' முறைப்படி (ஸத்யத்தினுடைய) லக்ஷணம் உனக்கு என்னால் உரைக்கப்பட்டது இதனை அறிந்து யுதிஷ்டிரா கொல்லப்படாததக்கவரானால் சொல்' என்று கூறினா.

அாஜுனன், 'பேரறிவாளரும் மிக்க புகழ்ள்ளவரும் எங்குள்ள கேஷமத்தில் விருப்பமுள்ளவரும் சொல்லவதுபோலவே, எங்களுக்கு நீ வாததையைச் சொன்னீர் கோவிந்தரே! நீர் எமக்குத் தாய்க்கு ஒப்பானவர்; நீர் தந்தைக்கும் ஒப்பானவர்; நீர் உத்தமமானகதி, நீரே எவ்விதத்தினாலும் அடையத்தக்க பொருள். உமக்கு மூவுலகங்களிலும் ஒரிடத்திலாவது தெரியாதது இல்லை ஆதலால், நீர் உத்தமமான தாமம் அனைத்தையும் உளபடி அறிகிறீர். தாமராஜரும் பாண்டிபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லத்தகாதவரென்று எண்ணுகிறேன். அதாமத்துடன் கூடின இந்நககாரயத்தில் வதம்செய்யாமல் பிரதிஜனையை ரக்ஷித்துக் கொள்வதற்குரியகாரயத்தை உரைப்பீராக. இந்நதவிஷயத்திலேயே சொல்லவேண்டுமென்று விரும்பப்பட்ட இந்ந வேறோர் உண்மையைச் சொல்லும் தாசாஹரே! எனனுடையவிரதத்தை அறிந்திருக்கிறீர் கேசவரே! மனிதர்களுள் எவனொருவன் என்னேப்பாதது, 'பாதத' வேறு ஒருவனுக்குக் காண்டவததை நீ கொடுத்திவிடு' என்று சொல்லுவனோ, எவன் என்னைவிட அஸ்திரத்தில் வீரயத்தினாலாவது அழிகரித்தவனோ அவனை, பீமன், 'தூபாக' என்று தன்னை அழைத்தவனைக் கொல்லுவதுபோல நான் பலாதகாரமாகக் கொல்வேன். கேசவரே! ஆதலால், ராஜாவானயுதிஷ்டிரா உமக்குஎதிரில் என்னைப்பாதது 'விருஷணிவீரரிடத்தில் விலலைக்கொடுத்திவிடு' என்று அடிக்கடி சொன்னாரன்றோ? அவரை நான் கொல்வேனெயாகில் நிச்சயமாக அரசருடைய வதத்தைநீனைந்து, வீரயத்தை இழந்தவனும் மனநிலைமையை இழந்தவனுமானநான் பாவத்தினால் விடுபட்டவனானும் ஜீவலோகத்தில் சிறிதுகாலங்கூட இருக்கமாட்டேன். தாராயகா

களுள் சிறந்தவரே! மாதவரே! எவ்வாறு என்னுடைய பிரதிஜைஞ யானது உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுடைய புத்தியில் ஸத்யமாகத் தோன்றுமோ, எவ்வாறு யுதிஷ்டிரரும் நானும் உயிரோடிருப் போமோ, அவ்வாறான புத்தியைத் தருவதற்கு நீ தகுந்தவராக இருக்கிறீர்' என்று பிராத்தித்தான்.

வாஸுதேவா, 'வேந்தரான யுதிஷ்டிரா யுத்தத்தில் காணலாகூடாமை யுள்ள பாணங்களுடைய ஸங்கங்களால் விசேஷமாக அடிக் கப்பட்டவராகவும் துன்பமுற்றவராகவும் களைதவராகவும் இருக்கிறார் வீர! இவா எப்பொழுதும் போபுரிந்தும் ஸூதபுத்திரனால் அம்புகளால் அதிகமாக அடிக் கப்பட்டும் இருக்கிறார். ஆதலால், நீ, துக்கதையுடைய இவரால் கோபத்துடன் தகாததான இரத்தவசனத்தை உரைக்கப்பட்டாய் 'கோபத்தையடையும்படி செய்யப்பட்டாவிட்டால் இவன் யுத்தத்தில் காணனைக கொல்லமாட்டான்' என்று அவர் இவ வண்ணம் உரைத்தார் பாரத! பாண்டிரத்தனரான இரத்த யுதிஷ்டிரா, அரத்தபாவியானகாணன் உலகத்தில் மறறவர்களால் ஸஹிக்கத்தகாதவனென்பதையும் அறிந்திருக்கிறார். ஆதலால், அதிககோபமுள்ளவரான அவரால் நீ எனக்குநேரில் கடுமையானவாதத்தைகளை உரைக்கப்பட்டாய். எப்பொழுதும் விடாமுயற்சியுள்ளவனும் (பகைவர்களால்) எப்பொழுதும் ஸஹிக்கமுடியாதவனுமான காணன்விஷயத்தில் 'இப்பொழுது யுத்தநங்கத்தில் யுத்தநுபமானசூதாட்டமானது தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது அவன்கொல்லப்பட்டால் கௌரவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டவர்களாவார்கள்' என்று அர்ச்சரான தாமபுத்திரருக்கு எண்ண மிருக்கிறது அர்ஜுன! ஆதலால், தாமபுத்திரா வத்ததுக்கு உரிய வரலலா, உன்னாலும் பிரதிஜைஞயானது பாதுகாக்கத்தக்கது. இவா உயிரோடிருந்துகொண்டே எதனால் மரித்தவராவாரோ அப்படிப்பட்டதும் உனக்குத்தகுந்ததுமான ஒருவிஷயத்தை எனையிடமிருந்து இப்பொழுது நீ தெரிந்துகொள் கௌரவத்துக்குத்தகுந்தவனான ஒரு மனிதன் எப்பொழுது கௌரவத்தைப்பெறுகிறானோ அப்பொழுது தான் அவன் ஜீவிலோகத்தில் பிழைத்திருப்பவனாகிறான், எப்பொழுது பெரிய அவமானத்தை அடைகிறானோ அப்பொழுது அவன் பிழைத்திருந்தாலும் மரித்தவன் என்றே சொல்லப்படுகிறான். இரத்த அர்ச்சா எப்பொழுதுமே உன்னாலும் பீமனாலும் அவ்வாறே நகுலஸஹதேவர்களாலும் உலகத்திலுள்ள முதியோர்களாலும் சூரர்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டவா இவருக்கு அவமானத்தைச் சிறிதுவெளிப்படுத்த வாயாக, பாரத! பூஜ்யரான யுதிஷ்டிரரை 'நீ' என்று சொல்ல, பாரத!

குருவானவா, 'நீ' என்று சொல்லப்பட்டாலே கொல்லப்பட்டவராகிறார். 'குந்தீபுத்திர' தாமராஜரான யுதிஷ்டிராட்டத்தில இவ்வாறு நடந்துகொள். குருஸரேஷ்ட! அதாமத்துடன் கூடின இநதக்காரியத்தைச் செய் சுருதிகளுள் உத்தமமான இநதஸுருதியானது அதாவாவினாலும் அங்கிரவினாலும் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறதன்றோ? மேன்மையிலிருப்பமுள்ள மனிதர்கள் இதனைப் பொழுதும் ஆலோசியாமலே அனுஷ்டிக்கவேண்டும் பிரபுவாகவும் குருவாகவும் இருப்பவா, 'நீ' என்று சொல்லப்படுவதாகில் அது அவருக்கு ஆயுதங்கள் விழாமலே நோந்த வதமாகும் தாமங்களை அநிந்தவனான நீ தாமராஜர் விஷயத்தில நான் சொல்லியதைச் சொல்லவாயாக. பாண்டவ! இநதத்தாமராஜா உன்னிடத்திலிருந்து தகாததான அவமானத்தை நன்றாக அடைந்தவுடன், இவருடைய சரணங்களில் அபிவாதனை செய்து, பிறகு, நன்மையை விளைவிக்கக்கூடியதும் ஸமாதானப் பேச்சுடன் கூடியதும் ஹிதமாயிருப்பதுமான சிறந்தவசனத்தைச் சொல்ல தாமமாகாததை அனுஸரித்தவரும் கற்றறிந்தவரும் அரசரும் பிராதாவுமான யுதிஷ்டிரா ஒருகாலும் உன் விஷயத்தில கோபத்தைப் பாராட்டமாட்டார். பார்த்த! நீ பாவத்தை விளைவிக்கின்ற பொய்யினின்றும் பராசாவின்வதத்தினின்றும் விடுபட்டவனாகிப் பிறகு தையத்ததுடன் காணனை நாசஞ்செய்வாயாக' என்று கூறினார்.

எழுபத்துமுனராவது அத்தியாயம்

(யுதிஷ்டிராரை நிந்தித்ததற்காகத் தற்கொலை செய்துகொள்ள முயன்ற அர்ஜுனனை மாதவரீதடுத்துத் தற்புகழ்ச்சி செய்யச்சொல்ல, அவன் அங்கனமே செய்து பின்பு பொறுக்கும்படி யுதிஷ்டிராரை வேண்டினது)

ஐனாதனா இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட குந்தீபுத்திரனை அர்ஜுனன, பிறகு, அநத . நண்பருடைய வசனத்தைப் புகழ்ந்து, அதன்பிறகு தாமராஜரைப் பார்த்து இதற்குமுன் சொல்லப்படாத குருரமான வசனத்தைப் பலாத்காரமாகச் சொல்லத்தொடங்கினான் 'அரசனே! இப்பொழுது நீ பார்த்ததைச் சொல்லாதே நீ போகக்ளத்திலிருந்து ஒருகரோசதூரம் விலகி நிற்கிறாய் அநதபீமன எல்லா உலகங்களிலுமுள்ள வீரர்களோடும் யுத்தம் செய்கிறானே அவனல்லானே எனனை நிர்துபாதற்குத்தகுந்தவன்? வீரனான பீமன் ஸமயத்தில பகைவர்களை மிகு துன்பமடையுமபடிசெய்து

அரசாசனஞ் சிறந்தவீரர்களையும் கொன்று பிராதனாகளான ரதிகர்களையும் முக்கியமான யானைகளையும் யுத்தத்தில் சிறந்த வீரர்களையும் சூரர்களையும் கொன்றான் பீமன், வேறு ஒருவனும் செயயமுடியாதென்றும்படி மிகவும் செயற்கரிய காயத்தைச் செய்கிறான அவ்வாறே, ரத்ததினின்று துள்ளிக் குதித்துக் கதாயுத்தத்தை உருவிக் கொண்டு யுத்தத்தில் யானைகளைக் கொல்லுகிறான எவன ஆயிரத்துக்குமேற்பட்ட யானைகளைக்கொன்று பெரியவீரமடந்ததை வெளியிட்டுக்கொண்டு காமபோஜனேசத்திலும் வலையுதேசத்திலும் மலைகளிலும் தோன்றினவைகளும் செந்நாயபோலப் பிரகாசிப்பவைகளுமான குதிரைகளையும் மஹாரதர்களையும் மலைபோன்ற இரண்டு தந்தமுள்ள யானைகளையும் கொல்லத்தக்கவையான குஞ்சரங்களையும் கொன்று களைப்படையானே அப்படிப்பட்ட பீமனேனன தாத்த ராஷ்டிராகளுள் மூழ்கிவிட்டான பகைவர்களை அடக்குகிறவன அந்தப்பீமன் என்னை நிரதிப்பதற்குத் தகுந்தவன் இரதிரணுகு ஒப்பான பராகிரமமுள்ள பீமன் சிறந்தகத்தியினால் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கொல்லுகிறான், அவ்வாறே, சக்கரங்களாலும் வல்லினாலும் பகைவரைக் கொல்லுகிறான், இருகால்களாலும் பகைவர்களைத் தடுக்கத்து மீண்டும் இருகைகளாலும் கொல்லுகிறான். மஹாபலசாலியும் குபேரனுகும் அந்தகனுகும் ஒப்பானவனும் பகைவர்களுடைய கீததிகளை வலியக் கவாகின்றவனுமான அந்தப்பீமனேனன (எனனை) நிரதிக்கத்தகுதியுள்ளவன் எப்பொழுதும் ஸுஹருத்தகுகளால் காக்கப்படுகின்ற நீ நிரதிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவனல்லே. எவன் பெரியமலைகளுக்கும் மேகங்களுக்கும் ஒப்பான களிங்கங்களையும் வங்கங்களையும் அங்கங்களையும் நிஷாதங்களையும் மாகங்களையும் பறபல சததுருக்களின் கூட்டங்களையும் எப்பொழுதும் கொல்லுகிறானே அவனல்லவோ நிரபராதியான என்னைப் பறறிப் பேசுவதற்குத் தகுதியுள்ளவன்? மஹாபலசாலியான எந்தப் பீமன் யுத்தஸமயத்தில் (குதிரைகளுடன்) கூடினரத்தத்தில் ஏறிக் கொண்டு வல்லே உதறுகின்றவனாகவும் பாணங்களால் நிறைந்த கைப்படியுள்ளவனாகவும் பகைவாசுமீது. மேகமானது நீர்த்தாரைகளைப் பொழிவதுபோல அம்புத்திரைகளைத் தொட்டு வினா, பகைவாசுட்டங்களை அழிப்பவனான எந்தப் பீமனேனன எண்ணூறு யானைகளை மத்தகத்திரைகளும் துதிககைமுனைகளும் சிதறடிக்கப்பட்டவைகளாகக் காண்பித்தானே பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அந்தப்பீமன் என்னை நிரதிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவன். அரசனே! எந்தப் பீமனால்

இப்பொழுது யுத்தத்தில் கூட்டங்கூட்டமாக ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் மிக்கபலசாலிகளான அனேகஅரசர்களும் கொல்லப்பட்டார்களோ, பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அரதபீமன் எனனை நிரதிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவன். பலசாலிகளான திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களும் மஹாபலசாலிகளான வீரர்களும் எவனால பெரும்பானமையாகக் கொல்லப்பட்டார்களோ சூரனும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துத்தடுக்க முடியாத வீரமுள்ளவனும் பகைவர்களைச் சிக்குப்பவனுவான அரதபீமன் எனனை நிரதிப்பதற்குத்தக்கவன் உககிரமான ரூபமுள்ள தூயோதனனுடைய அந்தச்சேனையை யுத்தத்தில் நன்றாகத்தடுக்கச் செய்பவனும் வீரனும் பகைவர்களால் தாங்கமுடியாத ஆண்மையுள்ளவனான எவன் ஒருவனாகவேயிருந்துகொண்டே ஸஹிக்கிரமே அரதபீமனான நான் நிரதிக்கப்படத்தக்கவனாக இருக்கிறேன். உனனாலொருபொழுதும் சொல்லப்படத்தக்கவனல்லவேன எந்தஎந்தயுத்தத்தில் மஹாரதர்கள் உன்னுடையபடையை இப்பொழுது இஷ்டப்படி பிளக்கிறார்களோ அந்த அந்த யுத்தத்தில் மஹாதமாவான பீமன் சத்துருக்களுடைய கூட்டங்களைத் திடமாக அடித்தான அரதபீமனான நான் சொல்லப்படத்தக்கவனாக இருக்கிறேன் நான் உன்னாலொருபொழுதும் சொல்லப்படத்தக்கவனல்லவேன. குந்தீபுத்ர! இரதஸமயத்தில் குருரமாகச்சொல்லாதே, சொல்லாதே நீ எல்லா உலகத்தாராலும் இகழ்ப்படத்தக்கவனாவதுபோல எம்மைப்போன்றவன் உன்னால் நிரதிக்கப்படத்தக்கவனான மன்னவ! இவ்வாறு எனனைச்சொல்லுகின்ற உன்னுடைய நாவானது இப்பொழுது ஏன் தூறுதுணுகக்காக்க சித்திரிப்போகாமலிருக்கிறது? ஆ! ஆ! நீ இப்பொழுது இங்கு இஷ்டப்படி சொல்லிய இரதவாததை மிக்க கொடுமையானது உத்தமாகளான கூத்திரியர்களுக்கு உரியதாகப் பெரும்பானமையாகச்சொல்லப்படும் பலமானது உன்னால் கொள்ளப்படவில்லை பாரத! நீ வலிமையற்றவன், கொடியன். நான் எப்படிப்பட்ட ஸவபாவமுள்ளவனென்பதை நீயே அறிகிறாய் வேந்தே! நகுலனால் யுத்தத்தில் எதிராகப்பட வியானைகளாலும் குதிரைவீரர்களாலும் போர்புரிகின்றவீரர்கள் விரைவாகக்கொல்லப்பட்டார்கள். யுத்தத்தில் பிராணனில் ஆசையை விட இப்போர்புரிவதில் விருப்பமுள்ளவனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அரதநகுலன் எனனை நிரதிப்பதற்குத் தகுந்தவன் பகைப்படையை நொறுக்கிக்கொண்டு போர்புரிகின்ற ஸஹதேவனால் எவராலும் செய்யமுடியாத காரியம் செய்யப்பட்டது. இவ்விடத்தில் வந்த பலசாலியான அரதஸஹதேவன் ஒன்றும் சொல்லவில்லை, அவனாக

கும் உனக்குமுள்ள வேறுபாட்டைப்பார். தருஷ்டதயும்னன், ஸாத் யகி, த்ரௌபதிபுத்திராகள, யுதாமன்யு, உததமௌஜஸ, சீகண்டி இவர்கள் இப்பொழுது யுத்தத்திலநன்றாகப்பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னை நிந்திப்பதற்குத் தகுந்தவாகள. நீ தகுதியுள்ளவ னல்லீ. உன்முலமாகவே இந்தவைரம் நம்மால் அடையப்பட்டது. அவ்வாறே, அதிகோரமான துயரமும் அடையப்பட்டது. சூதாட் டத்தில அஜாக்கிரதையுள்ள உன்னை அடிக்கடி இது செய்யபபட் டது. அவ்வாறிருக்க, எந்தக்காரணத்திலை இததருணத்தில நீ நிந் திக்கிறாய் அரசனே! நீயே எப்பொழுதும் அஜாக்கிரதையுள்ள வன்; நீயே மூடன்; பரதகுலத்தில பிறந்தவாகளுள் துஷ்டன். உன்னை அடைநது இந்த ராஜ்யம் போயவிட்டது. பாண்டவா களும் மஹத்தான அடிமைத்தொழிலை அடைநதாகள. வீர! உன் னாலேயே எங்களுக்கு வனவாஸதுக்கமானது உண்டிபண்ணபபட் டது, ராஜ்யநாசமும் கோரமான அபிமனயுவினவதமும் உண்டி பண்ணபபட்டன. உன்னை இவ்வாறு மிக்ககொடுநதன்மையுள்ளவ னென்று அறிந்திருந்தும் யாதுகாரணம்பற்றி இப்பொழுது என்னை நிந்திக்கிறாய் அரசனே! உனக்கு லஜைஇருக்குமாகில வெடகமன்ட வாயாக. நன்றிமறந்தவனுநீ பேசாமலிருந்துகொண்டு எல்லாவறறையு ம்பார். பீமன் நிதயம் யுததம்செய்கிறான், நிதயம் அடிக்கடி (பகை வாகளுடைய) காவத்தைப்பிளக்கிறான் வேந்தனே! யுதத்தில தனக்குச் சக்தியிலலாத மனிதன் எப்பொழுதும் பொறுமையையே பாராட்டவேண்டும். பிராம்மணைத்தமாகளுக்கு வாக்கிலபலமென்றும் கூஷத்திரியாக்குக்குக் கைகளிலபலமென்றும் பிராம்மணாகள சொல லுகின்றாகள பாரத! நீ வாக்கில பலமுள்ளவகை இருக்கிறாய்; நிஷ்டிர னைவுமிருக்கிறாய். நான் எப்படிப்பட்டவனென்பதை நீயே அறிந்திருக் கிறாய். நான் மனைவிகளாலும் புத்திரர்களாலும் உயிரினாலும் தேகத்தி னாலும் எப்பொழுதும் உனக்கு இஷ்டத்தைசெய்வதற்கு முயன்று கொண்டிருக்கிறேன் இவ்வாறு இருக்கிற என்னை ஊசிகளபோன்ற சொற்களால் தன்பஞ்செய்கிறாய் உன்னை நாங்கள ஒருஸுகத்தை யும் அறிந்தோரிலலை த்ரௌபதியின் படுக்கையிலிருக்கிற நீ என்னை அவமதியாதே உன்னிமித்தமாக மஹாரதாக்களைக் கொல்லுகிறேன். அஜாக்கிரதையுள்ள நீ எல்லோரிடத்திலும் அதிகஸந்தேகமுள்ளவ னை இருக்கிறாய் உன்னை ஸுகத்தைச சிறிதும் நான் அறியவில்லை. நரதேவ! உனக்குப்பிரியத்தின்பொருட்டே ஸதயஸந்தரான பீஷ்மா யுதத்தில தாமே தம்வதோபாயத்தைச சொனனா யுதத்தில

உனக்காகவே என்னை நாற்புறத்திலும் காக்கப்பட்ட சிகண்டியினுல பீஷ்மா கொல்லப்பட்டார். எப்பொழுதும் உபகாரியாயிருந்த துரோணா ரதத்தினின்று பற்றி இழக்கப்பட்டு தருஷ்டதயும்னனால கொல்லப்பட்டார் பரிவாரங்களுடன் கூடினவரும் மஹாத்மாவுமான அரதத்ரோணபுத்திரரும் தடுக்கப்பட்டார் அவ்வாறிருந்தும், நீ கருரன்போற பேசுகிறாய். அரசனே! உனக்கு நானே பிரியத்தைச் செய்யாதவனாகிறேனால உனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வது கடினம். எனனைத்தவிர வேறுஎந்தமனிதன் அப்பிரியத்தைச் செய்ய ஆரம்பிப்பனே அரத மனிதன் ஸவாககத்திலும் இரதப் பூமியிலும் (என்னால்) விடப்படமாட்டான். நீ சூதாடும் காய்களில் மிக்கப்பறறுள்ளவனாகினிட்டமையால் ராஜ்யவிஷயத்தில் நான் மகிழ்வதில்லை உன்னாலேயே உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பாபமானதும் இழிகுணங்களால் அடையப்படுவதுமான வியஸனத்தை யுத்தத்தில் எங்களால் தாண்டவிரும்புகிறாய் சூதுகாய்களில் தாமவிரோதமான பலதோஷங்கள் உண்டென்று ஸஹதேவன் சொல்லியவற்றை நீ செவிகொடுத்தாக கேட்குகிறாய். இழிநதவர்களால் பற்றப்பட்ட ஆரதச்சூதுகாய்களை விடுவதற்கு நீ விரும்பாமையால் கோரமான நரகத்தில் உன்னால் எல்லோரும் தள்ளப்பட்டோம். அரசனே! நீ சூதாடியாய். உன்னாலேயே ராஜ்யத்தை இழந்தோம். நமக்கு வியஸனம் உன்னால் உண்டாகியது. நீ கடுஞ்சொற்களாகிற கொறடாகளால் எமமைத துன்பத்தையடையச் செய்யாதே. அரசனே! அல்பபுத்தியினால் மறுபடியும் என்னைக் கோபிக்கச் செய்கிறாய்' என்றான்.

ஸ்திரமான பிரதிஜைஞையுள்ள ஸவயஸாசி கருரமான இரதச்சொற்களை யுதிஷ்டிரரைக் கேட்கச் செய்து பெருமூச்சைவிடிக் கொண்டு அவரைநோக்கி அனிஷ்டத்தைச் சொல்லி, அதன்பிறகு உறையிலிருந்து கத்தியை மேலே உருவினான். வாஸுதேவர், அரத ஆஜுனனைப்பாத்தது, '(ஆஜுன!)' இதென்ன? மறுபடியும் நீ ஆகாயம்போன்ற நிறமுள்ள கத்தியை உறையிலிருந்து உருவகிறாய்? மித்திர! உண்மையான மறுமொழியைச் சொல். உன்னுடைய காய் வித்தியின்பொருட்டு மீண்டும் ஒருவசனத்தை உரைக்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னார் புருஷோத்தமரால் இவ்விதமாகக் கேட்கப்பட்டபாத்தன் மிக்கதுயரமுற்றவனாக அவரைப்பாத்தது, 'மாதவரே! நான் குருவைப்பாத்தது கடுஞ்சொற்களை உரைத்தமையால் இரதஎன் சரீரத்தை நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னான். தாமிகா கருள சிறந்தவரான ஜனோத்தனா பார்த்தனுடைய இரதவசனத்தைக்

கேட்டு, 'பார்த்த' உன்னுடையகுணங்களை இப்பொழுது விசேஷமாகச்சொல. அப்படிச்செய்வதனால் உருவமழிக்கப்பட்டவனாவாயென்பது நிச்சயம்' என்றுசொன்னார் கோவிந்தருடைய அவ்வாரூன வசனத்தைக்கேட்டுப் பிறகு ஆஜுனன் விலலைக்கையில் எடுத்தது தாராமிகாசுரன் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரை நோக்கி, 'அரசரே'என்னால் சொல்லப்படப்போகிற கெட்டவாததையைக்கேளும்' என்று கூறலானான். 'நரதேவரே! பிசுக்கத்தை விலலாகக்கொண்ட மஹாதேவரைத்தவிர என்னையொத்த வேறு ஒருவிலலாளி இல்லை. நானே அநதமஹாதமாவிலால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டால் க்ஷணத்திற்குள் சராசரங்களுடன் கூடிய உலகத்தை நாசஞ்செயவேன். ராஜரே! என்னால்லவோ நிகபாலகாகளையும் திசைகளையும் ஜபித்து எல்லாம் உமக்கு வசப்படுத்தப்பட்டன? என்னுடைய பராகரமத்தினால் அநத ராஜஸூரியாகமானது நிறைந்ததக்ஷிணைகளுள்ளதாக நிறைவேற்றப்பட்டது உமக்குத் திவ்யமானஸபையும் ஏற்படுத்திவைக்கப்பட்டது இந்த இரண்டிகைகளோ பாணங்களால் எல்லாபக்கத்திலும் கீறப்படடிருக்கின்றன இடக்கையில் நானேற்றப்பட்டதும் பாணங்களுடன் கூடியதுமான விலலும் இருக்கிறது என்னுடையபாதங்களும் லக்ஷணத்தினால் சிறந்தவைகள் யுத்தத்தை அடைந்திருக்கின்றன என்போன்றவனை (சத்தருக்கள்) ஜயிக்கமாட்டார்கள் (என்னால்) வட நாட்டுவீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், மேலநாட்டு வீரர்களும் அழிக்கப்பட்டார்கள்; கீழநாட்டு வீரர்களும் துரத்தப்பட்டார்கள், தென்னாட்டுவீரர்களும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள் ஸம்சபதகங்களில் சிறுபாணமையரே மிகுந்திருக்கின்றனா என்னால் உலகமுழுவதிலும் பாதி கொல்லப்பட்டிவிட்டது பகைவாக்குடையபடையானது என்னால் கொல்லப்பட்டு அறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அவயவங்களோடு பூமியில் ஊடித்துக்கொண்டு படித்திருக்கிறது. அஸ்திரங்களை அறியாதவர்களை அஸ்திரங்களால் கொல்லுகிறதே இல்லை. அதனால், உலகங்களைச் சாம்பலாகச்செய்யவில்லை மாதவரே! இப்பொழுது இந்த அரசரான யுதிஷ்டிரா மிக்கஸுகியாக இருக்கட்டும். ஜயத்தைத்தரக்கூடிய பயங்கரமான ரத்ததின்மீதேறி ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற்குச் சீக்கிரம் செல்லுகிறேன் யுத்தத்தில காண்பை பாணங்களால் நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்றான் பார்த்தன், தாராமிகாசுரன் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறித்து இவ்வாறு உரைத்துவிட்டு மறுபடியும், 'என்னாலேயாவது அநதக் காணலாவது ஸூதனுடைய மாதாவோ குந்தியோ இப்பொழுது புத்திரனிலலாதவளாகப் போகி

க ர் ண ப ர் வ ம்.

றான். நான் ஸததியமாகச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது யுத்தத்தில் கர்ணனைப் பாணங்களால் கொல்லாமல் நான் கவசத்தைக் கழற்றப் போகிறதிலை' என்று கூறினன்.

ப்ருதாபுத்திரான அந்தக் கிரீடியானவன் தராமிகர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறித்து மறுபடியும் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சஸ்திரங்களைக் கழற்றிவைத்து வில்லைக் கீழே வைத்து விரைவாக உறையில் கத்தியைப்போட்டுவிட்டு வெட்கத்தினால் தலைகுனிந்தவனாக இருக்கையையும் குவித்துக்கொண்டு யுதிஷ்டிரரைநோக்கி, 'அரசரே! கருணைபுரிவீராக, என்னால் எது சொல்லப்பட்டதோ அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளும். அதனை நீர் ஸமயத்தில் அறிவீர். உமக்கு வந்தனம்' என்று கூறினான். பிறகு, ஜ்வலிக்கின்ற தேஜஸையுடையவனும் ப்ருதாபுத்திரனுமான கிரீடி எழுந்திருந்து இருகால்களையும் பிடித்துக்கொண்டு பகைவர்களைத் தாங்குகிறவரான அரசரை மனத்தெளிவை அடையச்செய்து நின்று கொண்டு, பரிதபிக்கின்ற அவரைப்பார்த்து (பின்வருமாறு) கூறலானான். 'யுத்தத்தினின்று பீமனை விடுவிப்பதற்காகவும் எல்லாவிதத்தினாலும் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற்காகவும் இதோ நான் செல்லுகிறேன். மன்னரே! உமக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதென்பொருட்டே என்னுடையஉயிர் இருக்கிறதன்றோ? உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன் அதனைத் தெரிந்துகொள்ளும். இது வெகுசாலம்கழித்து வரப்போகிறதன்று. அதிக சீக்கிரத்தில் இது நேரப்போகிறது. இதோ அவன் நேரிலவருகிறான் இவனைஎதிர்த்துச் செல்லுகிறேன். அரசரே! என்னால் காணாவது காணாவது நானாவது கொல்லப்பட்டு ராதையோ குரதியோ இன்று புத்திரனிலலாதவளாகப் போகிறீர்கள். அப்படிப்பட்ட இரத விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்' என்று சொன்னான்.

எழுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்

(அர்ஜுனன் செய்த அவமானத்தினால் கானகம் செல்லக்கருதிய யுதிஷ்டிரரைக் க்ருஷ்ணன் ஸமாதானஞ்செய்தது.)

பாண்டுபுத்திரரான தாமராஜா, பிராதாவான பலகுணனுடைய இந்தக் கொடியவாக்கியத்தைக் கேட்டு அரதப்படுகையிலிருந்து எழுந்திருந்து துகக்கத்தினால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவராகிப் பாததனைப் பாதத்துப் பிறகு கூறலானான். 'பாதத! மிக்ககொடிய

துயரமானது உங்களால் அடையப்பட்டமையால் என்னால், நல்ல கார்யம் செய்யப்படவில்லை வீர! ஆதலால், குலக்குக்கு முடிவைச் செய்பவனும் அதமனும் பாபியும் பாபகதிவை கெடுக்கப்பட்டவனும் விசேஷமாக மூடபுகதியுள்ளவனும் சோம்பேறியும் பயப்படுகிறவனும் பெரியோர்களை அவமதிப்பவனும் க்ரூரனுமான என்னுடைய இரத்தக்கலையை இப்பொழுது வெட்டு கொடியான என்னை நெடுங்காலமாக அனுஸரித்து உனக்கு என்ன (நன்மை) உண்டாயிற்று? பாபியான நான் இப்பொழுதே காட்டுக்குப்போகிறேன் நீ என்னை விட்டுச் சுகமாயிரு மஹாதமாவான பீமஸேனன் தகுந்த அரசன். சுகதியற்றவனை எனக்கு ராஜயகாயம் எதற்காக? கோபத்துடன் கூடின உன்னுடைய கடுமையான இரத்தச்சொறகளைப் பொறுப்பதற்கு நான் சுகதியற்றவன். வீர! பீமன் அரசனாக இருக்கட்டும். அவமதிக்கப்பட்ட என்னுடைய உயிர்வாழ்க்கையால் இப்பொழுது காயமில்லை' எனறா யுதிஷ்டிரா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கோபத்துடன் அநதப்படுகையைவிட்டு உடனே எழுந்திருந்து பிறகு வனத்துக்குச் செல்வதற்கு விருப்பமுள்ளவரானா அவரை வாஸுதேவாவணங்கிக கூறலானா 'அரசரே! ஸத்யஸந்தனும் காண்டவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமான அாஜுனனுடைய காண்டவத்தைப்பற்றின பிரவித்தமான பிரதிஜை எவவிதமென்பது உமக்குத் தெரியாதா? 'நீ இரத்தகாண்டவத்தை வேறு ஒருவனிடம் கொடு' என்று இவனைச் சொல்லுகிற மனிதன் உலகில இவனுகருக கொல்லத்தக்கவனாகிறான். உம்மால் இவன் இவ்விதமானவசனத்தை உரைக்கப்பட்டான் அரசரே! ஆதலால், ஸத்யமான அநதப்பிரதிஜையைக் காப்பாற்றுகிறவனை பார்த்தலை என்னுடைய அபிப்பிராயப்படி உமக்கு இரத அவமானமானது செய்யப்பட்டது குருகருககு, அவமானமானது வதமென்று சொல்லப்படுகிறது வேந்தரே! மிகக் புஜபலமுள்ளவரே! ஆதலால், ஸத்யத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, நானும் பாககனும் (ஆசிய நாங்கள்) இருவரும்செய்த இரத அவமானத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளும். மஹாராஜரே! நாங்கள் இருவரும் உமமைச் சரணமடைந்தோம் ராஜரே! வணங்கி வேண்டுகின்ற என்னுடைய (அகரமத்தைப்) பொறுப்பிராக இப்பொழுது பாபியானராதேயனுடைய ரகத்தைப் பூமியானது பானஞ் செய்பபோகிறது உம்மிடத்தில் ஸத்யமாகப் பிரதிஜை செய்கிறேன். இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லப்பட்டவனாக அநிந்து கொள்ளும். எவனுடையவதத்தை நீர் விருமபுகிறீரோ அவனுடைய

உயிரி இப்பொழுது போனதே' என்று கூறினா இவ்விதமான மாதவருடையவசனத்தைக்கேட்டுத் தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா, அப் பொழுது, வணங்கியிருக்கிற ஹருஷ்கேசரைப் பரபரப்புடன் எடுத்து நிறுத்தி, கைகூப்பிக்கொண்டிருக்கிற அவரைப்பார்த்துமேலேசொல்வதற்கேற்ற பின்வருமாறான வாக்கியத்தை உரைக்கலானா. 'நீர் சொல்லியது சொன்னபடியேஆகும் என்னிடத்தில் இரத அகரமமானது இருக்கிறது கோவிந்தரே! மாதவரே! நான் ஸமாதானம் செய்யப்பட்டேன்; (ஆபத்தினின்று) கரைவுறும்படியும் செய்யப்பட்டேன் அசசுதரே! உம்மால் கோரமானவயஸனத்தினின்று நாம் இப்பொழுது விடுவிக்஑பட்டோம். அறியாமையினால் மதிமயக்கமுற்ற நாங்குளிருவரும் இப்பொழுது உமமை ஓடமாக்கக்கொண்டு கோரமான துயாககடலினின்று கரை ஏறினோம் அசசுதரே! உம்முடைய புத்தியாகிற ஓடாநகை அடைந்தது நாங்குள மந்திரிகளோடு துக்கமாகிற ஸமுத்திரத்தினின்று நனகு கரைஏறினோம், உம்மால் நாதனுள்ளவர்களோடும்' என்று கூறினா

எழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை மனத்தேர்வடையச்சேய்து கர்ணன்வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசேய்தது)

பாரதன, கேசவருடைய வசனத்தினால் யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து இவ்வாறு மறுமொழிசொல்லிவிட்டு ஒருபாதகத்தைச் செய்வன போலத் துயமுற்றவனான பிறகு, வாஸுதேவா சிரித்துக் கொண்டு பாண்டவனைப்பார்த்து, 'பாரத! தாமத்தில் நிலைபெற்றவரும் தாமராஜனிடத்தினின்றுதோன்றியவருமான யுதிஷ்டிரரை நீ கூரியமுனையுள்ளகத்தியினால் கொன்றிருப்பாயாகில் இது எப்படிஆகுமோ? நீ, அரசரைப்பார்த்து, 'நீ' என்றுசொல்லிவிட்டுப் பிறகு இவ்வாறு மதிமயக்கத்தை அடைந்தவிட்டாயே? பாரத! அரசரைக் கொன்றுவிட்டு மேல் என்னசெய்வாய்? தாமமானது இவ்விதம் அறிதற்கரிதாயிருக்கிறது, அறிவீனாகளால் அறியவேமுடியாது நீ தாமத்தினிடத்தில் பயந்தவனாயிருப்பதினால் மூத்த தமயனுடையவதத்தினால் கோரமுள்ளதும் பேரிருள மயமாயிருப்பதுமான நகத்தை நிக்சயமாக அடைவாய், நீ தாமவான்களுள் சிறந்தவரும் தாமத்தில் நிலைபெற்றவரும் கௌரவாகளுள் சிறந்தவருமான அரசரைக் கருணையுடையபடி செய்துகொள்வாயாக இவ்விஷயத்தில் இது

செய்வது எனக்குச் சம்மதம். அரசரைப் பக்தியினால் அருள்புரியச் செய்து அவர் பிரீதியுள்ளவரானவுடன், ஸூதபுத்திரனீடைய தேரைக்குறித்து யுத்தம் செய்வதற்காக விரைந்து செல்வோம். (பகைவாசனூடைய) மானத்தை அழிப்பவனே! நீ இப்பொழுது யுத்தத்தில கூாமையுள்ள அம்புகளால் காணனைக்கொன்று தர்ம புத்திரருக்கு அதிகப்பிரீதியை உண்டுபண்ணுவாயாக. மிக்க பஜபல முள்ளவனே! இதுதான் இந்நவமயத்துக்கு ஏற்றதென்பது என்னுடைய எண்ணம். இவ்வாறு செய்யப்பட்டால் உன்னுடைய கார்யம் நிறைவேற்றப்பட்டதாகும்' என்று சொன்னான். மஹாராஜரே! பிறகு, அராஜகன் வெட்கினவனாகித் தாமராஜருடைய சரணங்களை அடைந்ததில்லவணங்கினான். அவன், 'அரசரே! தாமத்தினின்றுபயந்தவனான நான் சொல்லியதை நீ பொறுத்துக்கொள்ளும், கிருபைசெய்யும்' என்று பரதஸரேஷ்டரான தாமநந்தனைப்பார்த்து அடிக்கடி வேண்டினான். தாமத்தினால் விளங்குபவரும் அரசரும் பூமிக்குநாதருமான யுதிஷ்டிர சரணங்களில் விழுந்து அழுகின்றவனும் பகைவாசனை நாசஞ்செய்யவனும் பரதாசனான சிறந்தவனும் பராதாவுமான தனஞ்சயனைப் பார்த்து எடுத்து நிறுத்தி அன்புடன் நன்றாகத் தழுவிக்கொண்டு உரக்க அழுதான். மஹாராஜரே! மிக்க ஒளிபொருந்தியவர்களான பிரதாசுகளிருவரும் நெடுநேரம் அழுது சுத்தியைச் செய்துகொண்டவர்களும் பிரீதியையுடையவாசனூடையவர்கள். பிறகு, பாண்டிபுத்திரரானதாமராஜர் அந்தஅராஜகனை அன்புடன் தழுவிக்கொண்டு உச்சிமோந்து அதிகப்பிரீதியுள்ளவராகவும் அடிக்கடி ஆசசாயத்தை அடைந்தவராகவும் மஹாவில்லாளியான அந்தத்தனஞ்சயனைப் பார்த்து, 'மிகத்தோளவலியமைந்தவனே! மகிமைதங்கியவிலையுடையவனே! எல்லாச் சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது யுத்தத்தில முயல்கின்ற என்னுடைய கவசமும் தவஜமும் வில்லும் சகதியும் குதிரைகளும் பாணங்களும் காணலால் பாணங்களால் அறுக்கப்பட்டன. பலகுள்! அப்படிப்பட்டநான் யுத்தத்தில அந்தக் காணலுடைய செய்கையைப்பார்த்துத் துக்கத்தினால் வீசேஷமாக வாடுகிறேன் எனனுடைய உயிரில் எனக்கு விருப்பமில்லை. யுத்தத்தில அந்த வீரனை நீ இப்பொழுது கொல்லாமற்போவாயாகிவ பிராணனை விடவேபோகிறேன். எனக்குப் பிழைத்திருப்பதினால் யாது பயன்?' என்று சொன்னான் பரதநிற சிறந்தவரே! இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட விஜயன், 'அரசரே! பூமிக்கு நாதரே! நரஸரேஷ்டரே! ஸதயத்தின்மீதும் அவ்வாறே உம்முடைய பார்த்ததின்மீதும் பீம

நகுல ஸஹதேவாகள்மீதும் ஆணையிடுகிறேன். அரசரே! புருஷ ஸரேஷ்டரே! நான் இப்பொழுது மந்திரிகளுடன் கூடின இரதக் காணனை யுத்தத்தில் கொலவேன் அல்லது, நானாவது கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் விழுவேன். உணமையாக ஆயுதத்தைத் தொட்டுச் சபதம் செய்கிறேன்' என்று மறுமொழி உரைத்தான். அாஜுனன அரசரைப் பார்த்து இவ்விதமான வசனத்தை உரைத்து விட்டு, மாதவரைப்பார்த்து, 'கேசவரே! இப்பொழுது காணனை யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறேன்; ஸம்சயமில்லை. உமககு மங்க ளம் நீ அரதத்தூராதமாவான காணனுடைய வதத்தை தியானம் செய்யும்' என்று சொன்னான். ராஜஸரேஷ்டரே! இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்ட கேசவா பாரதனைப்பார்த்து, 'பரதா களுள் சிறந்தவனே! நீ என்னைநோக்கிச் சொல்லுகிறவிய்யததுக குரிய முயற்சியைச் செய்வதற்குச் சகதியுள்ளவனாக இருக்கிறாய். மஹாரதரீற சிறந்தவனே! 'நீ யுத்தத்தில் காணனை எப்படி கொ லப்போகிறாய்' என்கிற இரத எண்ணமானது எனக்கு நித்தியமாகவே இருக்கிறது' என்று கூறினா அரசரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட பாரதனை, 'புரளவிடப்பட்டவைகளும் ஸாரதிகளால் பழக்கப் பட்டிருப்பவைகளுமான குதிரைகளை உத்தமமான ரதத்தில் மறுபடி யும் பூட்டக்கடவீர் இரண்டிரதிகாளுக்கும் நடக்கும் யுத்தத்தில் (அவன்) கொல்லப்படுவான். தேரில் இருக்கவேண்டிய எல்லா உப கரணங்களோடும் எனனுடைய தேரானது விரைவாகச் செல்லவேண் டும்' என்கிற வசனத்தைக் கூறினான். மஹாராஜரே! மஹாதமா வான பலகுண இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட கேசவா தாருகனைப் பார்த்து, 'பரதா்களுள் சிறந்தவனும எல்லாவிலலாளிகளுள்ளும் மேன்மைபெற்றவனுமான அாஜுனன சொல்லியவற்றையெல்லாம் செய்வாக' என்று கட்டளையிட்டனா. ராஜஸரேஷ்டரே! பிறகு, மாதவரால் கட்டளையிடப்பெற்ற தாருகன் சத்துருக்களைத் தவிககச் செய்கின்றதும் புலித்தோலால் மூடப்பட்டதுமான ரதத்தில் (குதி ரைகளைப்) பூட்டினான் லிதக்மாயிருப்பதாகவும மஹாதமாவான பாண்டவனிடத்தில் சொன்னான் யுத்தத்தினுடைய முடிவைச்செய கின்ற பதமநாபா மஹாதமாவான தாருகனால் பூட்டிஓட்டப்பட்டு அருகில வந்திருக்கிற தேரைப்பார்த்து, சிறந்தபுத்தியுள்ளவரான அவா மீண்டும் தாமநதனரை நோக்கிச் சொல்லலானா

'யுதிஷ்டிரரே! நீ இரதப்பீபதலுவை ஸமாதானம்செய்து, இப்பொழுது தூராதமாவான காணனுடைய வதத்துக்கு அனுமதி

கொடுக்கக்கடவீர். பாண்டிநாதனரே! நாங்குளிருவரும், மஹாயுத தத்தில நீர் காணனுடைய பாணங்களால் பீடிககபட்டிருக்கிறீர்கள் பதைக கேட்டு உம்முடைய விருததாநததை அறிவதற்காக இவ விடம் வந்தோம் அரசரே! பாககியத்தினால் துன்பமற்றவராயிருக்கிறீர் பாககியத்தினால் சத்துருவசத்தை அடையாமலிருக்கிறீர். பீப தஸுவை ஸமாதானம் செய்யும் தோஷமற்றவரே! ஜயத்தை அணுகுறும் செய்யும்' என்று சொன்னார் யுதிஷ்டிரா, 'பாதத! பீபதஸுவே! இங்கே வா, இங்கேவா, பாண்டவ! என்னை ஆலிங்க னஞ்செய்துகொள் நான் உன்னை சொல்லத்தக்க * ஹிதமான வசனத்தை உரைக்கப்பட்டேன். அதனை நான் பொறுத்ததுகொண்டேன். நான் உனக்கு அனுமதிக்கொடுக்கிறேன் தனஞ்சய! காணனைக்கொல பாதத! நான்சொல்லிய கடுஞ்சொற்களால் கோபங் கொள்ளாதே' என்றார் அரசரே! பெரியவரே! பிறகு, தனஞ்சயன் முடியினால்வணங்கி, அப்பொழுது தமையனருடைய இருசரணங் களையும் இருகைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டான் பிறகு, யுதிஷ்டிர ராஜா, அவனைத்தாக்கி நிறுத்தி இறுகத தழுவிக்கொண்டு உச்சி மோந்து அவனைப்பார்த்து மறுபடியும் இநதவசனத்தை உரைக்கக் காரா 'தனஞ்சய! மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! நான் உன்னை நன்கு கௌரவிக் கப்பட்டேன் சாஸவதமான மஹிமையையும் விஜயத் தையும் மீண்டும் அடைவாயாக' என்றார்

அாஜு-னன், 'நான் பாவசெய்கையைச் செய்வனும் பலத் தினால் காவங்கொண்டவனுமான ராதாபுத்திரனை இப்பொழுது யுத்தத்தில் எதிர்த்து அவனைப் பரிவாரங்களுடன் அம்புகளால் நாசத்தை அடைவீர்களப்போகிறேன் திடமான வில்லவனைத்து அம்புகளால் உம்மைப் பீடித்ததாகிய அச்செய்கையின் கொடிய பலனைக் காணன் இப்பொழுது அடையப்போகிறான் பூமிக்கு நாதரே? காணனைக்கொன்று இப்பொழுது நான் உம்மை வந்து அணுகப்போகிறேன் யுத்தத்தினால் உம்மை ஆராதிக்கிறேன் இவ வண்ணம்செய்வது ஸதயமென்று உமக்குச் சொல்லுகிறேன். அரசரே! காணனைக்கொல்லாமல் யுத்தத்தினின்று இப்பொழுது நான் திருமடப்போகிறதில்லை இது ஸதயமென்று உம்முடைய இரு சரணங்களையும் தொடுக்கிறேன்' என்றுகூறினான் இவ்வாறு சொல்லு கின்ற கிரீடியைப்பார்த்து அப்பொழுது நல்லமனமுள்ள யுதிஷ்டிரா,

‘தேவதைகள் உனக்கு அக்ஷயமான கீர்த்தியையும் வாழ்நாளையும் மனோரதவித்தியையும் எப்பொழுதும் ஜயததையும் வீர்யததையும் சத்துருநாசததையும் பெருககததையும் கொடுக்கட்டும். செல நான் விரும்புவது உனக்கு அப்படியே உண்டாகட்டும் விரைவாகச்செல. இந்திரன் விருத்ரனைக்கொன்றதுபோல உன்னுடைய அபிவிருத்தி யின்பொருட்டு யுத்தத்தில் காணனைக கொலவாயாக’ என்று மிக்க பெரிதான வசனத்தைக கூறினர்

எழுபத்தாறாவது அத்தியாயம்.

(கர்ணனோடு போர்புரிய விரும்பின அர்ஜுனனுக்குச் சுபநிமித்தங்கள் தோன்றினதும், ஸ்ரீ வாஸு-தேவர் அர்ஜுனனை மிக உத்ஸாஹப்படுத்தியதும்)

அர்ஜுனன், தாமராஜரை மனததெளிவடையச செயது மிக்க ஸந்தோஷமுள்ள சித்தத்ததுடன் எல்லாததேவதைகளையும் நன்றாகப் புஜித்துப் பிராம்மணர்களை ஸவஸ்திவசனங்களைச் சொல்லும்படி செயது மிக்கமங்களகரமானதும் க்ஷேமத்துக்கு ஸாதனமாயிருப்பதும் உத்தமமுமான ரதத்தின்மீது ஏறினான். அரசரும் பேரறிவாளரும் தாமததினால் பிரகாசிப்பவருமான யுதிஷ்டிரா, (யுத்த) ஸன்னததமான காணனுடைய ரதத்தைக குறித்து (எதிராகப்போகிறவனான) அந்தஅர்ஜுனனுக்கு உத்தமமான ஆசீர்வாதங்களைச்செய்தாரா பாரதரே! வருகின்ற அந்த மகாவில்லாளியைக்கண்டு(எல்லாப்) பிராணிகளும் மஹாத்மாவான பாண்டவனால் காணனைக கொல்லப்பட்டவனாக எண்ணின. அரசரே! எல்லாத்திக்குக்களும் நறபுறங்களிலும் மாசற்றவையாயின ஜனநாதரே! * சாஷங்கரும் சதபதரங்களும கரௌஞ்சங்களும அப்பொழுது பாண்டிரதனை வலமாகச் சுற்றிவந்தன மன்னரே! † மங்களகரமான, ‘பும்’ என்கிற பெயருள்ள அனைகபக்ஷிகள் யுத்தவிஷயத்தில் அர்ஜுனனைவிரையசசெய்துகொண்டிருக்கின்றன. ராஜரே! பயங்கரமான ‡ கங்கங்களும் § கிருகங்களும் || ஸயேனங்களும் || கொக்குகளும் || காக்கைகளும் (மாமஸங்களை) பக்ஷிப்பதற்காக அவனுக்குமுன்கொண்ட முக்கியமான நிமித்தங்கள் பகைவாபடைகளின் அழிவையும் அவவாறே காணனுடைய வதததையும் அர்ஜுனனுக்குத் தெரிவித்தன. பிறகு, (யுத்தத்துக்கு) புறப்பட்டவனான பாரததனுக்கு

* பறவைகளினவகை. † ஒருசொல் விடப்பட்டது ‡ கழுமினவகைகள்.

அதிகமான வேர்வை உண்டாயிற்று. 'இது எவ்விதமாகும்' என்று பெருங்கவலையும் உண்டாயிற்று பிறகு, ஸவயஸாசியைத் துக்க முற்றவனாக அறிந்து தேஜஸவியும் மது என்கிற அஸுரனைக் கொன்றவருமான அசசுதா வானர தவஜனுள் அவனை நன்றாகத் தூண்டினார். பிறகு, மதுஸூதனர் அப்பொழுது கவலையினால் கவரப்பட்டவனும் அவ்வாறு வருகின்றவனும் காண்டவததை விலலாகக் கொண்டவனுமான பாரதனைப்பார்த்துக் கூறலானார்.

'காண்டவததை விலலாகக் கொண்டவனே! யுத்தத்திலுள்ள உன்னால் விலலினால் ஜயிக்கப்பட்டவர்களை ஜயிப்பவன் உன்னைத் தவிர வேறுமனிதன் இவ்வுலகில் இல்லை. இந்திரன்போன்ற பராக்கிரமமுள்ளவர்களான இந்த அனைக்கூரர்கள் யுத்தத்திலுள்ள உன்னை எதிர்த்து உத்தமகதியை அடைந்துவிட்டார்கள். ஐயா! உன்னைப்போல ஸாமாததியமுள்ளவனல்லாத எந்தமனிதன்தான் துரோணரையும் பிஷ்மரையும் பகததனையும் அவநதிதேசத்தரசர்களான விநதாநுவிநதாக்களையும் காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனையும் சுருதாயுவையும் அஸுருதாயுவையும் மஹாரதனுள்சுதாயுவையும் எதிர்த்துக்ஷேமமுள்ளவனாவான்? அர்ஜுன! உன்னிடத்தில்திவ்யாஸ்திரங்களும் லாகவமும் பலமும் யுத்தங்களில் மதிமயக்கமின்மையும் விஜ்ஞானத்தினுடைய வணக்கமும் லக்ஷயததை அடிகுகிற சக்தியும் லக்ஷயங்களில் தவறாமல் அம்புகளைத் தாக்கும்படிசெய்கிற சக்தியும் தகுநதவண்ணாஹமும் இருக்கின்றன. பாரத! நீ தேவர்களுக்கும் கருதாவர்களையும் எல்லா அரக்கர்களையும்கொல்லுவாய். யுத்தத்திலுள்ள உனக்கு ஸமமாகப் போர்புரிகின்றமனிதன் பூமியிலுமில்லை யுத்தத்திலுள்ள கெட்டமதங்கொண்டவர்களான எந்தசகிலக்ஷத்திரியர்களா விற்றபிழைகின்றார்களோ அவர்களுள் உனக்கு ஸமமாக இருப்பவனை நான் காணவுமில்லை, கேட்கவுமில்லை பாரத! பிரம்மாவினால் பிரஜைகளும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன. எதனால் நீ யுத்தம்செய்கிறாயோ அந்தக் காண்டவம் என்கிறபெரியவிலலும் அவராலேயே படைக்கப்பட்டது. ஆதலால், உனக்கு நிகரானவன் இல்லை பாண்டவ! உனக்கு ஹிதமான வசனத்தை நான் அவஸ்யம் சொல்லவேண்டும். மிகக் பஜபலமுள்ளவனே! யுத்தத்திலுள்ள பிரகாசிக்கின்றவனான காணனை அவமதியாதே, கர்ணனே பலசாலி; கொழுத்தவன்; அஸ்திரங்களில் தோசியுள்ளவன்; மஹாரதன்; ஸாமாததன், ஆசசரியகரமாக யுத்தஞ்செய்பவன்; தேசகாலங்களை அறிந்தவன் பாண்டவ! இப்பொழுது பல வார்த்தையினால் யாது பயன்? சுருக்கமாகக் கேள், மகாரதனுள் கர்ணனை

உனக்கு ஸமானகைவாவது உன்னைக்காட்டிலும் சிறந்தவகைவாவது நினைக்கிறேன். மஹாயுத்தத்தில் அதிகமான முயற்சியைச் செய்து உன்னைக் காணன் கொல்லப்படாத தகவன் காணன் தேஜவினலை நெருப்புக்கு ஒப்பானவன், வேகத்தினலை வாயுக்கு ஸமானன் ; கோபத்தினலை யமனுக்கு நிகரானவன் ; விரிமம்போன்ற தேகபலமுள்ளவன் ; பலசாலி, எட்டு * ரதனி உயரமுள்ளவன், நீண்டகைகையுடையவன்; அகன்றமார்பை யுடையவன், எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன், (நான் என்கிற) அபிமானமுள்ளவன், சூரன், சிறந்தவீரன், பாக்ககினியவன், யுத்தவீரர்களுக்கிரிய எல்லாக்கூறும் பொருந்தியவன், மித்திரர்களுக்கு அபயம்கொடுப்பவன், எப்பொழுதும் பாண்டவர்களைப் பகைப்பவன், திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதில் பற்றுதலுள்ளவன் உன்னைத்தவிர இரத்திரனுடனகூடின எல்லாத தேவர்களாலும் ராதேயன் கொல்லப்படக்கூடியவனல்லென்பது என்னுடைய எண்ணம். ஆதலால், இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனை நாசஞ்செய். முயற்சியுள்ள தேவர்களாலும் மாம்ஸமும் ரகதமும் மிகுந்திருப்பவர்களும் யுத்தஞ் செய்வதில் விருப்பமுற்றவர்களுமான எல்லாவீரர்களாலும் அந் ரதிகன் ஜயிக்கப்படமுடியாதவன். கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் பாவமான நடையுள்ளவனும் கருநனும் பாண்டவர்களிடத்தில் எப்பொழுதும் கெட்ட எண்ணமுடையவனும் பாண்டவர்களோடு விரோதத்தைப் பாராட்டுவதில் தன்பிரயோஜனத்தை விட்டவனுமான காணனை இப்பொழுது கொன்று நிச்சயமான காயவித்தியையுடையவனாகிவிடு. ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் தன்னை ஜயிக்கக்கூடிய எதிராளனற்றவனுமான அந்ஸூதபுத்திரனை இப்பொழுது காலனுக்கு வசப்பட்டவனாகச் செய்வாயாக ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான அந் ஸூதபுத்திரனைக்கொன்று தாமராஜருக்குப் பிரீதியை உண்டிப்பண்ணு. பாதத தேவாஸூரர்களாலும் தடுக்கமுடியாததான உன்னுடைய வீரத்தை உளபடி நான் அறிவேன். துராதமாவான இரத்தஸூதபுத்திரன் கொழுப்பினலை எப்பொழுதும் பாண்டிபுத்திரர்களை அவமதிக்கிறுள்ளனரோ தனஞ்சயி பாபியான தூயோதனன் எவனால தன்னை வீரகை எண்ணுகிறானோ பாவங்களுக்கு மூலமான அந் ஸூதபுத்திரனை இப்பொழுது வதஞ்செய்வாயாக. தனஞ்சயி கத்தியாகிற நாவையுடையதும் விலலாகிறவாயையுடையதும் அம்புகளாகிற கோரப்பற

* ரதனி என்பது இருபத்தோரங்குல நீளம்.

களையுடையதும் வேகமுள்ளதும் கொழுப்புள்ளதுமான கர்ணனாகிற ஆண்புலியைக் கொல, நீ வீர்யத்தோடும் பலத்தோடும் விளங்கும் படி வேண்டுகிறேன். சிங்கமானது யானையைக் கொலவதுபோல யுத்தத்தில் சூரனைகாணனை நாசஞ்செய. பார்த்த! எவனுடைய வீரயத்திலை காதகராஷ்டிரன் உன்னுடையவீரயத்தை அவமதிக்கிறானே அநதசகூரியகுமாரனைகாணனை யுத்தத்தில் இடபொழுது அழிப்பாயாக' என்று கூறினா.

எழுபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

(வாஸுதேவர் பீஷ்மர்முதலியோரின் மரணத்துக்குந் துரியோதனனுடைய அந்திகளுக்கும் கர்ணனே காரணமென்பதைக்கூறி அவனை அவசியம் கொல்லும்படி அர்ஜுனனை வற்புறுத்தியது.)

பாரதரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பெருமையையுடைய கேசவர், கர்ணனைக்கொலவதிலதிடமானரிச்சயத்தோடுவருகின்ற அர்ஜுனனைப்பார்த்தது, மீண்டும், 'ராஜனே! மனிதர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் அதிகோரமான விநாசமானது தினந்தோறும் நடந்துவருகின்றது. (இவ்வாறானஇந்தயுத்தம்) இன்றைக்குப் பதினேழாவதுநாளான உன்னைச்சேர்ந்தவாகளுடையபடையானது பெரிதாயிருந்து பகைவர்களோடு அன்யோன்யம் சண்டைசெய்து சிறிது மிகுதியுள்ளதாக இருக்கிறது. பார்த்த! கௌரவர்கள் மிகுதியான யானைகளுடனும் குதிரைகளுடனும் கூடியவாகளாயிருந்து யுத்த முனையில சததுருவான உன்னை எதிர்த்து நாசமடைநதார்கள் இநத அரசாகளும் ஸருஞ்சயர்களும் பாண்டவர்களும் (பகைவர்களால் எவ விதத்தினாலும்) அவமதிக்கமுடியாத உன்னைப் பின்பற்றிவந்து (சததுருவத்தில) நிலைபெற்றிருக்கிறார்கள. உன்னால் காக்கப்பட்டவர்களும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவர்களான பாஞ்சாலர்களாலும் பாண்டவர்களாலும் மாதஸயர்களாலும் காஞ்சர்களாலும் சைத்யர்களாலும் மாகதர்களாலும்பாரிஜாதர்களாலும் கேரளர்களுடன்கூடின தென்னாட்டுவீரர்களாலும் சததுருக்கூட்டங்களுக்கு நாசமானது உண்டிபண்ணப்பட்டது * அப்பா! வெண்மையான குதிரைகளை யுடையவனும் வானரக்கொடியையுடையவனுமான பாண்டவனைத் தவிர வேறுஎநதமனிதன் யுத்தத்தில் கௌரவர்களை ஜயிக்கச்சக்தி யுள்ளவன்? நீயோ தேவர்களுடனும் அஸுரர்களுடனும் மனிதர்

* 'ரணே,' 'யுத்தே' எனஹம் சொற்கள விடப்பட்டன.

களுடனும்சோநத மூவுலகங்களையும் * யுத்தத்தில் ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன். அவவாறிருக்க, கௌரவஸேனையை ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவனென்பதில் ஸந்தேகம்என்ன? புருஷஸரேஷ்டனே! இநதிரனுக்கு ஒப்பானவனாயிருந்தாலும் உன்னேததவிர வேறுஎநதமனிதன் அரசனானபகததனை ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன்? பார்த்த! தோஷமற்றவனே? அவவாதே, உன்னுலகாககப்படடிருக்கிற இந்தப்பெரும்படையை எல்லாஅரசர்களும் கண்களாலபாபதற்கும் சக்தியுள்ளவர்களாகவிலை. பார்த்த! அவவாதே, உனனூல எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் ரக்ஷிக்கப்படடிருக்கிற தருஷ்டதயுமனனாலும் சிகண்டியினலும் (முறையே) துரோணரும் பீஷ்மரும் கொல்லப்பட்டார்கள். பார்த்த! இநதிரனுக்கு ஒப்பான பராககிரமமுள்ளவர்களும் பரதா களுள்மஹாரதா களுமான பீஷ்மரையும் தரோணரையும் யுத்தரங்கத்தில் யுத்தத்தினூலஜயிப்பதற்கு எவன சக்தியுள்ளவன்? புருஷஸரேஷ்டனே! வீரர்களும் அஸ்திரங்களில தோச்சியுடையவர்களும் யுத்தத்தில் எல்லோரையும் திரும்பிவராமலிருக்கும்படி செய்கின்றவர்களும் அக்ஷௌஹிணீஸேனககுத தலைவர்களாயிருப்பவர்களும் கொடுநதன்மையுள்ளவர்களும் ஒன்றுசோநதிருப்பவர்களும் யுத்தத்திலகெட்டமதங்கொண்டவர்களுமான சநதனுபுத்திரரான பீஷ்மரையும் துரோணரையும் காணனையும் கிருபரையும் துரோணபுத்திரரையும் ஸோமதததகுமாரனையும் கருதவாமாவையும் விரதராஜனான ஜயதரனையும் மதரராஜனான சலயனையும் அரசனான தூயோதனனையும் உன்னேததவிர வேறுஎநதமனிதன் இவவுலகத்தில் ஜயிக்கவல்லமையுள்ளவன்? குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் நன்கு பிளக்கப்பட்டு, அனேகம் படைவரிசைகள் அழிநதன. பறபலநாடுகளிலிருநதுவநத பொறாமையுள்ளவர்களும் உகரமானவாசனமான க்ஷத்திரியர்களுடைய வரிசைகள் அழிநதன பார்த்த! தாசமீயர்கள் வஸாதிகள் இவர்களின் கூட்டங்கள் நாசமடைநதன பார்த்த! கீழ்நாட்டுவீரர்கள் வாட்தானாககா காவிகளானபோஜுகள் மறமும்எல்லா அரசர்கள் இவர்களின் கொழுப்புள்ளகுதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் கூடின சேனையானது உன்னையும் பீமீனையும் எதிர்த்து நாசமடைநதது. சத்துருக்களை தவிக்கச்செய்வனே! தூயோதனன நிமித்தமாகக கௌரவர்களுடன (கூடினவர்களும்) மிக்ககோபங்கொண்டவர்களும் பரபரப்புள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் ஸாமாததியமுள்ளவர்களும் பலசாலிகளும் தண்டங்களைக் கையிலகொண்டவா

* 'ஸமரே' என்னும் சொல் விடப்பட்டது.

கரும் உககிரர்களும் பயங்கரமான செய்கையையுடையவர்களு
 மான இந்த துஷாரர்களும் யவனர்களும் கசாகளும் தாவாபி
 ஸாரர்களும் தரதர்களும் சகாகளும் மாடர்களும் தங்கணர்களும்
 ஆந்திரர்களும் குளிந்தர்களும் உககிரமான விககிரமமுள்ள கிரா
 தர்களும் மிலேசசர்களும் மலைநாட்டார்களும் கடற்கரையினருகி
 லிருக்கிற தேசவாலிகளும் உன்னததவிர வேறுஒருவனாலும் யுத
 தத்தில ஜயிக்கப்பட்டதகாதவாகள அடங்காததும் அணிவகுக்கப்பட
 டிருக்கிறதும் பெரிதுமான தூயோதனனுடைய படையைக் கண்டு
 நீ (உனலேனேககு) ரக்ஷகளுகாமற போவாயாகில எந்த மனிதன்
 (கௌரவலேனேயை) எதிர்த்துச் செலவான? விபுவே! உன்னால்
 காக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்களும் கோபங் கொண்டவர்களுமான
 பாண்டவவீரர்களால் ஸமுத்திரம்போல கொந்தளிக்கின்றதும் புழு
 தியினால் நன்றாக மூடப்பட்டிருக்கின்றதுமான அந்தக் கௌரவ
 லேனை பிளந்த நாசம்பண்ணப்பட்டது. மஹாபலசாலியும் மகத
 தேசாதிபதியுமான ஜயதலேனை யுதத்தில அபிமன்யுவினால்
 கொல்லப்பட்டான இன்றோடு ஏழுநாள்கள சென்றன பிறகு,
 பீமன், அந்த அரசனுடையலேனையிலுள்ள பயங்கரமானசெய்கை
 களுடன் கூடின பதினாயிரம் யானைகளைக் கதாயுத்தினால் கொள்
 றான. அவ்வாறே, நூற்றுக்கணக்கான மறையானைகளும் ரதங்களும்
 பலத்தினால் அடிக்கப்பட்டன. பாண்டவ! பாதத! ஆதலால், இவ்வாறு
 மஹாபயங்கரமாக நடந்துவருகிற யுத்தத்தில பீமலேனையும் உன்னே
 யும் அணுகிக் கௌரவர்கள குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானை
 களோடும் கூடினவர்களாக இவ்விடத்தினின்றும் மருதயுலோகத்தை
 அடைந்தார்கள் குந்தீபுத்திர! ஐயா! பாண்டவர்களால் அந்தப்படை
 முகமானது அவ்வாறு நாசஞ்செய்யப்பட்டவே, பீஷ்மா உககிரமானசா
 மாரிகளைப்பிரயோகித்தார உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவரான
 அந்தப்பீஷ்மா சேதிதேசத்தவீரர்களையும் காசிதேசத்தவீரர்களையும்
 பாஞ்சாலர்களையும் கருசாகளையும் மச்சதேசத்தார்களையும் கேகயாக்கள
 யும் அம்புகளாலபுடி நாசஞ்செய்தார அவருடையவிலிவினின்ற
 விடுபட்டவைகளும் பிறருடைய தேகங்களைப்பிளக்கின்றவைகளும்
 ஸவர்ணமயமான சுட்டுகொளுடன் கூடியவைகளும் நேராகச் செல்ப
 வைகளுமான பாணங்களால் ஆகாசமானது நிறைக்கப்பட்டதாயிற்று
 அவர் ஒவ்வொருக்கைக்குத்தினாலேயே, ஒன்றுசோந்திருப்பவர்களும்
 மிக்க பலசாலிகளுமான லக்ஷம் மனிதர்களையும் யானைகளையும்
 கொன்று ஆயிரம்ரதங்களையும் அழித்தன. அந்தப்பீஷ்மா குற்ற

முள்ள ஒன்பதுகதிகளைவிட்டு யுத்தத்தில பாணங்களைப் பிரயோகித்தா. அவவம்புகள் பத்தாவதுகதியுடன் சென்று குதிரைகளையும் யானைகளையும் தோகளையும் கொன்றன. உன்னுடைய படையைப் பத்தாநாள அழித்த பீஷ்மரால், ரதங்களுடைய நடுவிடங்கள் சூன்யமாகப்பட்டன, யானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன அரசனே! பீஷ்மா, தெப்பயில்லாதவகைமுழுக்குகின்ற மந்தனை தூயோதனைக கரைஏற்றிவிடவிரும்பி, பத்தாவது நாளவந்தவுடனே, கோரமானபராக்கிரமத்தை வெளியிட்டு யுத்தத்தில ருத்திரருக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் ஸமமான தமதுரூபத்தைக காண்பித்துக்கொண்டு பாண்டவாருடைய படைகளிலபிரவேசித்து அரசார்களையும் சைத்யார்களையும் பாஞ்சாலார்களையும் கேகயார்களையும் வதஞ்செய்துகொண்டு ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நெருங்கியிருக்கிற பாண்டவவேளையை நாசஞ்செய்தா. வெம்புகின்றசூரியன்போல அவவாறு யுத்தத்தில ஸஞ்சரிக்கின்றவரும் யுத்தத்தில ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்றவருமான அந்தப்பீஷ்மரை உத்தமமான ஆயுதங்களை கையில்கொண்டவர்களான ஆயிரம்கோடிககணக்கான காலாட்களும் ஸருஞ்சயாகளும் அவ்வாறே மறறஅரசார்களும் பாபபதற்குச் சுகதியற்றவர்களானாகள் பீஷ்மா அதிகமானஎல்லா முயற்சியுடனும் பாண்டவாளை எதிர்த்துச்சென்றா. அந்தப்பீஷ்மரோ யுத்தத்தில ஒருவராகவேயிருந்துகொண்டு பாண்டவாளையும் ஸருஞ்சயார்களையும் ஒடும்படிசெய்து யுத்தத்தில நிகரிலலாத வீரத்தனமையை அடைந்தா பெரிதானவிரத்ததையுடையவரும் புருஷ ஸரேஷ்டருமான அந்தப் பீஷ்மரைச் சிகண்டி உன்னால் காக்கப்பட்டவகை எதிர்த்துப் படிந்தகணுக்களுடன் கூடின அம்புகளால் வதமசெய்தான பிதாமஹரான அப்படிப்பட்ட இந்தப் பீஷ்மா, இந்திரனை எதிர்த்து விருதான வீழ்ந்ததுபோலப் புருஷ ஸரேஷ்டனான உன்னை எதிர்த்து விழுந்த சரதலபத்தில பதித்திருக்கிறா மஹாரதரும் அந்தகணுகொப்பானவரும் உகரூபியுமான துரோணா பகைவாபடையை ஐந்துநாள அழித்து உடைக்கமுடியாத வயுறுததை ஏறபித்தி மஹாரதாக்களைக் கீழே வீழ்த்தி யுத்தத்தில ஜயத்தனைக் காப்பாற்றி * ராதரியுத்தத்தில பிரஜைகளை எதிர்த்தா வீரரும் பிரதாபசாலியுமான அந்தப் பாரதவாஜா யுத்தவீரர்களை அம்புகளால்எரித்து தருஷ்டதயும்னனை எதிர்த்து உத்தமமானகதியை அடைந்தா, நீ யுத்தத்தில காணனமுதலானர திகாக்களை இப்பொழுது

* உகர: எனலும் சொல்லிடப்பட்டது.

தடிக்காமற்போயிருப்பாயாகில துரோணர் யுத்தத்தில் நாசமடைந் திருக்கவேமாட்டார். உன்னுள்ளே தார்ததராஷ்டிரனுடைய சேனை முழுவதும் தடிக்கப்பட்டது? தனஞ்சய! அதலை, துரோணர் யுத்தத்தில் பார்ஷதலை கொல்லப்பட்டார். பார்தத! ஜயந்தர தனுடைய வதததைப்பற்றி உன்னால் செய்யப்பட்டதுபோன்ற காரி யத்தை உன்னைததவிர மனிதனென்று சொல்பவன் எவன் யுத்த தில் செய்யச்சகதியுள்ளவன்? உன்னால் அதிக பலமுள்ள அஸ்திர தேஜஸிலை பெருஞ்சேனையைதததிதுச் சூராகளான அரசர்க்கையும் கொன்று அரசனான ஸைந்தவன் கொல்லப்பட்டான். அரசாகள விந்துராஜனுடைய வதததை ஆசசரியமென்று எண்ணுகிறார் கள். அநதச்செய்கை உன்னிடத்தினின்று (உண்டாயிறறென பது) ஆச்சாயமன்று. பாரதத! நீ மஹாரதனன்றே? பாரத! ஷ்ரீததிரிய ஜாதியானது யுத்தத்தில் உன்னை எதிர்த்து ஒரேநாளில் நாசமடையுமாறால் அது தகுந்ததென்று நான எண்ணுவேன். இவ்வாறு என்னுடைய எண்ணம். பாரதத! கோரமான அப படிப்பட்ட இநதததூர்யோதனனுடைய சேனையானது, யுத்தத்தில் பெரும்பான்மையாக எல்லாச சிறந்த பொருளும் நாசஞ்செய்யு பட்டதாயிற்று. அவ்வாறே, பீஷ்மதரோணாகள கொல்லபட் டார்கள். சிதற அடிக்கப்பட்ட சிறந்த யுத்தவீராகளால் நிறைந ததும் குதிரைகளும் தோகளும் யானைகளும் அழிக்கப்பட்டதுமான பாரதஸேனையானது சூரியனாலும் சந்திரனாலும் நக்ஷத்திரங்களா லும் விடிபட்டிருக்கின்ற ஆகாயம்போல விளங்குகிறது. பாரதத! டயங்கரமான விகரமமுள்ளவனே! இநதச்சேனையானது தேவராஜ னுடைய பராகிரமங்களால் பெரிதான அஸ்பாரபடை அழிக்கப பட்டதுபோல யுத்தத்தில் அழிக்கப்பட்டதன்றே? அநதக கௌரவ வீராகளுள் மாண்டவாகளபோக மிகுந்திருப்பவாகள தரோணபுத்ரா, கருதவாமா, காணன், சலயன், கிருபா ஆகிய ஐந்தாமஹாரதாகளே. புருஷாகளுள் சிறந்தவனே! அநத ஐந்தாமஹாரதர்களையும் நீ இப்பொ ழுது கொன்று பகைவாகளழியப்பெற்றவகைத தீவுகளுடனும் பட்ட ணங்களுடனுங்கூடின பூமியை அரசருக்கு அளிப்பாயாக. ஆகாசம், ஜலம், பாதாளம், பாலதங்கள, பெருங்காடிகள் இவைகளுடன்கூடின பூமியை இப்பொழுது அளவுகடந்த வீரமுள்ளவரான யுதிஷ்டிர ருக்குக் கொடு. முறகாலத்தில் தைதயாகளையும் தானவாகளையும் விஷ்ணு கொன்றதுபோலக் (கௌரவாகளைக்) கொன்று, அவா இந திரனுக்குப் பூமியை அளித்ததுபோல இநதப்பூமியை அரசரான

யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடுப்பாயாக. விஷ்ணுவினால் அஸூரர்கள் கொல்லப்பட்டகாலத்தில் தேவதைகள் ஸந்தோஷமடைந்ததுபோல உன்னால் பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்குந்தருணத்தில் பாஞ்சாலர்கள் இப்பொழுது ஸந்தோஷத்தை அடையட்டும். செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையாய்! மனிதர்களுள் சிறந்தவரும் ஆசார்யருமான துரோணரைக் கௌரவிகளின்ற உனக்கு அடாவத் தாமாவினிடத்திலும் ஆசாயர் என்கிற கௌரவத்தினால் கிருபரிடத்திலும் கருணையிருந்தாலும், மிக்கமரியாதைக்குரியவர்களான உன்பந்துக்களையும் உன் தாய்வழி உறவினர்களையும் பூஜிக்கின்ற நீ க்ருதவர்மாலை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பாமலிருந்தாலும், மாதாவுக்கு ஸ்லோதரனும் மத்ரராஜனுமான சலயனை எதிர்த்து நீ தையுள்ளவனாகிக் கொல்லவிருப்பமற்றவனாயிருந்தாலும், உன்னுடைய இந்தக்காரயங்களில் ஒருகார்யமும் நலலகாரியமாக இல்லை. நாமும் அனுமதி கொடுக்கிறோம். இந்தக்கார்யங்களில் ஒரு தோஷமும் இல்லை. புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! பார்த்த! பாண்டவர்களைப்பற்றிப் பாபுத்தியுள்ளவனும் மிக்க அறபனுமான இந்தக்கர்ணனைக் கூாமையுள்ள பாணங்களால் இப்பொழுது வதனஞ்செய். தோஷமற்றவனே! தூயோதனன் இரவில புத்திரர்களுடனிருப்பவளான உன்தாயாரை (அரக்குமாளிகையில்) எரிக்கும் விஷயத்திலும் சூதாட்டத்திலும் உங்களவிஷயத்தில் பிரவிதத்திதது (முதலிய) அந்த எல்லாக்காரயங்களுக்கும் துராதமாவான கர்ணனே காரணமென்பது நிச்சயம். பாரத! துராதமாவான காணன் மிக்க கெட்டபுத்தியுள்ளவனான தூயோதனனை ஊக்கமூட்டுகிறான். யுத்தத்தில் பெருமைபேசிக்கொள்ளுகிறான். அவனை இப்பொழுது கொல. ஆஜன்! திருநராஷ்டிரனுடைய புத்திரனான தூயோதனன் உங்களவிஷயத்தில் செயத கொடியசெய்கைகொல்லாவறறுக்கும் இப்பொழுது தூப்புத்தியுள்ளவனான காணனை மூலம். தூயோதனன் எப்பொழுதும் காணனை ரக்ஷகனாக நினைக்கிறானன்றோ? அதனால், என்னைக்கூடப் பராகிரமத்தினால் அடக்குவதற்கு விருப்பமுள்ளவனாயிருக்கிறான். காணன் எல்லாப்பாண்டவர்களையும் யுத்தத்தில் பாணங்களால் நாசஞ்செய்யப்போகிறுனென்று அரசர்களும் தூரியோதனனுமாகிய இருவகையாருக்கும் எண்ணம் உறுதியாக இருக்கிறது. குந்தீபுத்திர! தூயோதனன் உன்னுடைய பலத்தை அறிந்தவனாயிருந்தும் காணனைத் துணையாகக்கொண்டு உன்னோடு சண்டைசெய்ய விரும்புகிறான். கர்ணன், 'மஹாயுத்தத்தில்

ஒன்றுசோநதிருக்கின்ற பாததாக்களையும் தாசார்ஹனானவாஸு தேவனையும் நான் ஜபிப்பேன்' என்று நிதயம் பிதறறுகிறான். பல குன! காணன் யுதத்ததில் துளளுகிறான் அவனை இப்பொழுது வதஞ்செய. சிறந்த பிரதாபசாலியான தூயோதனன காணனைஆதார மாகக்கொண்டு உங்களிட்டுங்களில் பாவமானசெய்கையை ஸடையில முனபு நிதயம் செயதுவந்தான் மேலும், தாாததராஷ்ட்ராகள பாததுககொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதாக்களான ஆறு சூராக ளால சூழப்பட்டவனும் சூரனும் பகைவாக்களால ஜபிக்கக்கூடாதவ னும் பெரிய அம்புகளால வீரர்களான துரோணா, அஸுவததாமா, கிருபா இவாக்களை நடுங்கச்செய்கிறவனும் சேனைகளை அழிக்கின்றவ னும் மஹாரதாக்களை நன்றாக அடக்கின்றவனும் மனிதாக்களையும் குதி ரைகளையும் யானைகளையும் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்புகிறவனும் பாணங்களால பகைவாக்களுடையபடையை எதிர்த்துக்கொண்டு வரு கின்றவனும் ஸுபதராபுத்திரனுமான அபிமன்யுவைக் கண்டு யுத தத்திலபயந்து யானைகள் வீரர்களை இழந்தவைகளாகவும் மஹாரதா கள் ரதங்களை இழந்தவாக்களாகவும் திசைகளில் ஓடினாக்கள. குதிரை களை உயிரை இழந்தவைகளாகவும் காலாட்களை ஆயுதங்களையும் உயிரையும் இழந்தவாக்களாகவும் செய்கின்றவனும் காணியின் திமில போன்ற தோளையுடையவனும் கௌரவாக்களுக்கும் விருஷணிகளுக் கும் கீததியை யுண்டிபண்ணுகின்றவனும் ஸுபதராத்தேவியின் புதலவனுமான அபிமன்யுவினவிஷயத்தில் செய்தது எனனுடைய அவயவங்களை எரிக்கிறது மித்திர! உன்னிடத்தில் ஸதயமாகச சபதம் செய்கிறேன் மிக்க கொடியமனமுள்ள பிரபுவான காணன் அப்பொழுது இருநடுருப்பானகில் கொல்லப்பட்டிருப்பான் யுதத்த தில் அபிமன்யுவினுடைய முன்னிலையில் காணன் நிறகசசகதியறவ னன்றே? காணன் ஸுபதராபுத்திரனுடையபாணங்களால பிளக க்பபட்டிம் பிரஜையெற்றும் ரகத்ததினால் நனைகக்பபட்டிம் பெரு மூசகவிட்டுக்கொண்டும் கோபத்தினால் நன்றாக ஜவலித்துக்கொண் டிம் பாணங்களால பீடிக்கப்பட்டிம் திரும்பி ஓடுபவனானேன். பாரத! அந்தக்காணன் யுதத்ததில் ஆயுதவீழ்ச்சிகளால உண்டிபண்ணப பட்ட * களைப்பையுடையவனாகவும் உதலாஹத்தை இழந்தவனாகவும் ஓடுவதில் ஊக்கமுள்ளவனாகவும் தையத்ததை இழந்து மனத்தளாசசி உடையனாகவும் நின்றான் பார்த்த! அந்தக்காணன் அபிமன்யுவி னுடைய மஹாயுதத்ததில் தூயோதனனைப் போக்களத்தில கண்டு

அடிக்கடி வெட்கமடைந்தனாவகி அந் யுத்தகளத்தினின்றும் விலகிச் செல்லவில்லை. அவன் துரோணரைக்கண்டு அபிமன்யுவினுடைய வதோபாயத்தை வினவினான். துரோணருடைய கொடிய வசனத்தைக்கேட்டு, பிறகு, விலலை அறுத்தான். பிறகு, அந்தக்காணலால் அபிமன்யுவின் ஆயுதம் அறுக்கப்பட்டதைக்கண்டு, ஐந்து மஹாரதர்களும், வஞ்சனையில் பண்டிதனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் உரத்த அட்டஹாஸத்தான் கூடியவனுமான அந்தக்காணலும், அரசனான தூயோதனனும் அவனைச் சரமாரிகளால் (பரலோகத்துக்கு) அனுப்பினார்கள் காணன், ஸபையில் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (அவர்களுக்கும்) முன்னிலையில் திரௌபதியைப்பாதது, 'கிருஷ்ணையே' பாண்டவர்கள் நசித்துவிட்டார்கள்; சாஸுவதமான நாகத்தை அடைந்துவிட்டார்கள் பருத்தநிதம்பங்களை யுடையவளே! மெதுவாகப் பேசுகிறவளே! வேறு பாதத்தை வரித்துக்கொள். தாவியாயிருக்கிற இப்படிப்பட்ட நீ திருதராஷ்டிரருடைய அரண்மனையில் பிரவேசிப்பாயாக இமைமயிகள் கோணலாயிருக்கும் கண்களை யுடையவளே! உனக்குப் பதிகள் இல்லை. கிருஷ்ணையே! எவ்விதத்தினாலும் பாண்டவர்கள் உனக்கு (நாதர்கள்) ஆகப்போகிறதில்லை. பாஞ்சாலி! நீ அடிமையினமனைவி. மங்களகரியே! நீ ஸவயமே அடிமையாயுமிருக்கிறாய் இப்பொழுது தூயோதனராஜன் பூமியில் அரசனாக எண்ணப்பட்டான் எல்லா அரசர்களும் இவனுடைய யோகக்ஷேமத்தைப் பாரகின்றார்கள். கலயாணி! இப்பொழுது பாரா பாண்டவர்கள் தாத்தராஷ்டிரனுடைய தேஜவிலை, ஸமமாக உட்காந்துகொண்டு ஒருவரை ஒருவா பாரகின்றார்கள் (ஆதலால்) இவர்கள் எள்ளுபதங்களையென்பது வெளிப்படையாக; நாகத்தினாலும் அமிழ்த்தப்பட்டிவிட்டார்கள் வேலைக்காரர்களபோலக் கௌரவராஜனை ஸதோத்திரம் செயப்போகிறார்கள்' என்று குருரமானவசனத்தை உரைத்தான் தனஞ்சய! பாபத்தில மனமுள்ளவனும் அவ்வாறே அதிக கெட்டபுத்தியையுடையவனும் பாவியுமான காணன் நீ பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாவமான வசனத்தை உரைத்தான். பொன்னால் சித்திரிக்கப்பட்டவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளான அம்புகள் இரத்தக்காணலுடைய உயிரை நாசஞ்செய்துகொண்டு இரதப்பாவியினுடைய அந் வாகியத்தைத் தணிக்கப்போகின்றன. யுத்தத்தில் இப்பொழுது உன்னால் விழுங்கப்பட்டிருக்கிற கர்ணனை, ஸவாககத்தினின்றும் கீழே இறங்குவதில்

முயற்சியுள்ளவனாக ஸ்வாககவாயிலை அடைநதிருக்கிற ஒருவனைப் போலக் கௌரவர்கள் பாக்கட்டும். கௌரவயுத்தவீரர்கள் இப்பொழுது உன்னுடையவீரத்தை யுத்தத்தில் பாக்கட்டும் பார்த்த! ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்ட பிறகு, உன்னை மஹாரதனாக அறியட்டும். ஐயா! இப்பொழுது *காகங்களுடைய கூட்டங்களும் *வாய்ஸங்களும் கழுகுகளும் நரிகளும் ஸூதபுத்திரனுடைய அவயங்களை இழுக்கட்டும். இப்பொழுது உன்னால் யுத்தத்தில் அடித்துத்தள்ளப்பட்டவனும் கொல்லப்பட்டவனுமான காணன் கௌரவர்களுக்குச் சோகததையும் பாண்டவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தையும் உண்டிபண்ணட்டும் விருதரனுடைய வதமானபிறகு, எல்லாதேவர்களும் இரதிரனைப் புகழ்ந்துபோல இப்பொழுது பாண்டவர்களோடு சோரது பாஞ்சாலாகள உன்னைப் † புகழட்டும் பார்த்த! இப்பொழுது காணனை யுத்தத்தில் கொன்று உத்தமமான கீததியைப்பெற்றுச் சோகததையும் ஜவரத்தையும் விட்டவனும் பரதுக்களால் புகழப்பட்டவனும் ஆகக்கடவாய். பிரபுவான விஷ்ணு நரவிம்மசரீரத்தை எடுத்தது திபுத்தரனும் மஹாஸூரனுமான ஹிரண்யகசிபுவைக் கொன்றதுபோல நீயும் கோரமான மஹாசரீரத்தை எடுத்தது யுத்தத்தில் ராதாபுத்திரனைக் கொல மிகக் தோளவலியமைந்தவனே! உன்னைச் சோரதவர்களைப் பயத்தினின்று காப்பாயாக. ஆ! ஆ! என்று அல்லபவனும்எளிமையுற்றவனும்வியஸன்முற்றவனும் உன்னுடைய அம்புகளால் பீடிககப்பட்டவனும் பூமியில் விழுகின்றவனுமான காணனை அரசாக்கள ‡ பாக்கட்டும். தன்னுடைய ரகத்தில மூழ்கினவனும் பூமியில் விழுநது கிடப்பவனும் புரட்டி அடித்துத்தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களை யுடையவனுமான காணனை இப்பொழுது பரதுக்கள பாக்கட்டும் இப்பொழுது காணவததினால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் (அடிக்கப்பட்ட) § பெரிதான அநதக்கவசமானது ஆகாயத்தினின்று சந்திரன்சிதறுவதுபோல ரத்ததின்திமத்தியில் சிதறட்டும் மஹாவேகமுள்ளவைகளாக வந்துவிழுகின்ற அந்தக்காணனுடைய பாணங்கள் இப்பொழுது உன்னுடையபாணங்களால் விரைவாக முனை அறுக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியில் சிதறட்டும் பரதாக்களுள்சிந்தவனே! உன்னால் இப்பொழுது அந்தக்கர்ணனுடையவிகரமானது நாசஞ்செய்யப்பட்டபிறகு, எல்லாஅரசர்களும், திரும்பி ஒழிகின்றவர்களும் உயிரை இழந்தவர்களுமாகட்

* காகபேதகர்

† வேறுபாடும்

‡ 'காணம்' எனவும் சொல்லப்பட்டது.

§ வேறுபாடும்.

மும். கர்ணன் அவ்வாறு காலஞ்சென்றபிறகு, எல்லாஉலகங்களிலுமுள்ள விலலாளிகளுள்ளும் அநதகர்ணனைச் சிறந்தவனென்று எண்ணுகின்ற கௌரவர்களும் திசைகளைநோக்கிச் செல்லடமும். தருதராஷ்டிரகுமாரான அநதததுரியோதனனும் இப்பொழுது பயத்தினால் பெரும்படையை இழந்து பயத்தினால் மனநிலை தவறினவனாகித்தன் வீட்டைநோக்கி ஓட்டமும். அவ்வாறே, ஜனங்களுக்கருநாதனும் பூமிக்கு நாதனுமான தருதராஷ்டிரன், காணன் நாசஞ்செய்யப்பட்டதைக்கேட்டு இப்பொழுது க்ஷணத்திலே பரஜனஞ்செய்ய இழந்து பூமியில் விழட்டும் பாரதத! எல்லா யுத்தவீரர்களும் இப்பொழுது உன்னுடைய பராக்ரமத்தை அறியட்டும் பாரத! பரதாசனஞ்செய்ய சிறந்தவனே! ஸபையின்மத்தியில் உன்விஷயத்தில்தூயோதனன் உரைத்தகருஞ்சொற்களையும் கெட்டஎண்ணமுள்ள அவன் உன்விஷயத்தில்தெய்த வேறுபாவுச்செயல்களையும் உன்னுடைய சரங்குள இப்பொழுது நாசஞ்செய்யட்டும். பகைவர்களைத் தவிரக்கச்செய்யவனே! காஜிககின்றவனும் அளவற்றஆண்மையுள்ளவனுமான சிறந்த சததுருவை யுத்தத்தில்கொன்று கிருஷ்ணையினுடைய கலேசத்தைத் தணி. புருஷாசனஞ்செய்ய சிறந்தவனே! இப்பொழுது எல்லாப பகைத்திலும் உன்னுடையபாணங்களால் அடிக் கப்பட்ட காணன் உன்னை எல்லாவிலலாளிகளுள்ளும் சிறந்தவனாக எண்ணட்டும். பாரதத! இப்பொழுது காணன் யுத்தத்தில்காண்உவத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளும் மேனியில் பாயந்திருப்பவைகளான பாணங்களை முள்ளம்பன்றியானது முட்களைத் தரிப்பதுபோல ஏற்றுக்கொள்ளட்டும் வீர! ஒருவனாக எல்லாப பாஞ்சாலார்களையும் தினந்தோறும் நாசஞ்செய்துகொண்டு பாஞ்சால ரதிகாசனஞ்செய்ய கூட்டத்தில்காலன்போல ஸஞ்சரிககிற காணனை அடைந்து மஹாரதாசன எவ்வாறுஓடிவார்கள? சினேகிதாசனிடத்து மிக்க அன்புள்ளவனே! எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் பகைவர்களை அடக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான பாஞ்சாலாசன கர்ணனிடத்தினின்று பயந்து திரும்பாமலிருப்பார்களாகில, அவர்கள் யுத்தத்தில அவ்வாறாக அஸ்திரங்களால் ஜவலிக்கின்றவரும் எல்லா விலலாளிகளுள்ளும் சூரராயிருப்பவரும் (சததுருக்களை) எரிககின்றவரும் (வீரயத்தினால்) மிக்கமேனமைபெற்றவரும் (ஒருவராலும்) அவமதிக்கத் தகாதவரும் சததுருவுமான அநதததுரோணரைக்கூட்ட மித்திரகாயத்துக்காக எதிர்த்து விரைவாகப்போபுரிந்து ஜயிப்பதற்குச் சகதியுள்ளவர்களாவார்கள நெருப்பானது விடடிநபூசகிகளு

டைய உயிரைவாங்குவதுபோலச் சூரனானகாணன், எதிர்த்துவருகின்றவார்களும் பலசாலிகளுமான அந்தப்பாஞ்சாலாக்களுடைய உயிரை அம்புகளால் வாங்கினான். இதோ பாஞ்சாலாக்கள ஓடுகிறார்கள்; நிச்சயமாகப் போரீரர்களால் துரத்தியடிக்கப்படுகின்றார்கள் பரதா களில் சிறந்தவனே! காணலை அவ்வாறு செய்யப்படுகிறவா களைப் பா , பா. மிக்கபாருபலமுள்ளவனே! நன்றாகவிருத்தியடை கின்றவார்களும் மித்திரனுக்காக உயிரை விடுகின்றவாளுமான அந்தச் சூரர்களை நெருப்புக்கொப்பான காணலுடைய அஸ்தி ரத்தினின்று மீட்சியடையச்செய். எவ்வை அடித்துப் பெரிய சேனையானது தன் ஆற்றலால் விளங்குகிறதோ அந்தக் காண் லை ரிஷிஸரேஷ்டரான பாக்கவராமரிட ததினன்று அப்பொழுது அடையப்பட்டதும் எல்லாச் சேனைகளையும் தவிக்கச்செய்கின்ற தும் கோரருபமுள்ளதும் பயங்கரமானதுமான அஸ்திரத்தினு டைய கொடிய உருவமானது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது பிரபு வே! யுத்தத்தில் காணலுடைய விலலினின்று விடுபடுகின்ற இந்தப் பாணங்கள் ஒளியிலை சததுரு ஜனங்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு ஸஞ்சரிககின்றன. ஐயா! மஹாதமாககளாலும் எவ்விதத்தினாலும் தடுக்க முடியாததான காணலுடைய அஸ்திரத்தை யுத்தத்தில் அடைந்து இந்தப் பாஞ்சாலாக்கள சமூகுகின்றார்கள், வேகமாக ஓடவும் ஓடுகின்றார்கள் காணலைஜயித்தவனும் உறுதியானகோப முள்ளவனுமான இந்தப் பீமன் நான்குபக்கத்திலும் ஸருஞ்சயாகளால் சூழப்பட்டவனாகக் கூடாமையுள்ள பாணங்களால் பீடிகக்கப்படுகிறான். பாரத! ம்ருதயுவானகாணன் உபேகைப்பண்ணப்படுவனாகில், ரோக மானது தேகத்தை அழிப்பதுபோலப் பாஞ்சாலாக்களையும் ஸருஞ்சயா களையும் பாண்டவாக்களையும் எரிப்பான். யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில ராதேயனை எதிர்த்துக் க்ஷேமமுள்ளவனாக வீட்டுக்குத் திரும்பிவரக் கூடிய யுத்தவீரன் உன்னைத்தவிர வேறு ஒருவனையும் நான் காண வில்லை பரதாக்களுள் சிறந்தவனே! பாரதத! அப்படிப்பட்ட கா ணனைக் கூடாமையுள்ள பாணங்களால் நீ இப்பொழுது கொன்று செய்யப்பட்ட பிரதிஜனையை நிறைவேற்றிக் கோத்தியை அடைவா யாக. நீயல்லவோ அரசாக்களுடன் காணலை யுத்தத்தில் ஜயிக்கச்சுகதி யுள்ளவன்? யுத்தஞ்செய்யவாக்களுள் சிறந்தவனே! வேறுஒருவனும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கச் சுகதியுள்ளவனாகான் இது ஸத்யமென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன். பாரதத! நரோத்தம! இந்தப் பெரிய காயத்தைச்செய்து மஹாரதனான காணலைக்கொன்று கிருதாரத்த

கூகவும் கருதியபயனையடைந்தவகூகவும் ஸுகியாகவும் இருப்பா யாக' என்று சொன்னார்.

எழுபத்தேட்டாவது அதயாயம்

(அர்ஜுனன் கிருஷ்ணஸ்டீடம் கர்ணனுடைய வதத்தீர்த்துப்பீன்

நோக்கீ கூடியவற்றைக் கூறி அவனுடைய வதத்தைப்

பிரதீஜ்ஜை செய்தது)

பாரதரே! அந்த அர்ஜுனன் கேசவருடைய வசனத்தைக் கேட்டு கூஷணத்துக்குள் சோகம் நீங்கி மிகமனக்களிப்புள்ளவனான பிறகு, நாண்கயிறறைத்துடைத்து விரைவாகக் காண்டவ மென்கிறவில்லை உதறிக காணனுடைய நாசத்தினபொருட்டிக கையில தரித்துக் கேசவரைப்பார்த்து உரைக்கலானான். 'கோவிந்தரே! சென்றதையும் நிகழ்வதையும் வருவதையும் படைப்பவரான பக வான் பிரஸன்னராயிருக்கப்பெற்ற எனக்கு நாதரான உம்மால் ஜயம் நிச்சயமே மாதவரே! உமமைத துணையாகக்கொண்ட நான் ஒன்று சோந்திருக்கின்ற மூவுலகங்களையும் பரலோகத்தை அடைவிப்பேன். மஹாயுத்தத்தில் காணனைக்கொலவதில் யாது ஸம்சயம்? ஜனாததன ரே! பாஞ்சாலாகளுடைய ஸேனைவழிவதைப் பாரக்கிறேன் காணன் யுத்தத்தில் பயமற்றவனபோல ஸஞ்சரிப்பதையும் பாரக்கிறேன். விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! இந்திரனால் பெரிய வஜராயுதம் விடப்பட்டதுபோல நான்குபக்கத்திலும் ஜவலிக்கின்ற பாரக்கவா ஸதிரமானது காணனால் விடப்பட்டதையும் பாரக்கிறேன். வாஸு தேவரே! இந்தக் காணனுடன் யுத்தத்தில் என்னால் செய்யப்படுவ தையன்றே பூமியுள்ளவரையில் எல்லாப்பிராணிகளும் சொல்லப் போகின்றன, மாதவரே! இப்பொழுது காண்டவத்தினின்று விடப் படுகின்றவைகளும் பகைவரைக் கொல்லுகின்றவைகளும் என்னு டைய கையினால் பிரயோகிக்கப்படுகின்றவைகளும் எனனுடைய விகாணமென்னும் அம்புகள் காணனை ம்ருதயுவை அடையும்படிசெய யப்போகின்றன அரசனான தருதராஷ்டிரன் அந்தப்புத்தியினால்ராஜ யத்துக்குத் தகாதவனான தூயோதனனை ராஜயத்தில் அபிஷேகஞ் செய்வித்தாலே அந்தத் தனது புத்தியை இப்பொழுது இகழ்ந்து கொள்ளப்போகிறான் மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! தருதராஷ்டிரன் இப்பொழுது அரசாட்சியினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் ஐஸுவாயத்தி னின்றும் ராஜயத்தினின்றும் பட்டணத்தினின்றும் அவவாறே புத்

திரர்களிடத்தினின்றும் விடுபடப்போகிறான். கோவிந்தரே ! எவன் நறகுணமுள்ளவனை விட்டுக் குணமில்லாதவனைத் தலைவனாகச் செய்கிறானோ அவன் சீக்கிரமாக நாசம் வரும்போது நெடுங்காலம் துக்கிக்கிறான் பகைவார்களுடைய கர்வத்தையழிப்பவரே ! ஜனாததனரே ! புஷ்பத்தைக்கண்டு பழத்திலே பேராவலுள்ள மூடனான ஒரு மனிதன் பெரிய மாந்தோப்பை வெட்டிப் பலாசவிருகூங்களைத் தண்ணீர் வாராதது வளர்ப்பதில் புத்தியைச்செலுத்திப் பின்பு பழத்தைக்கண்டு எவ்வாறு துக்கப்படுவனோ அவ்வாறே புஷ்பத்தைக்கண்டு பேராவலுற்ற திருநராஷ்டிரனுக்கு இரதப்பலத்தைக்கண்டு அதிகமான துககம் உண்டாகப்போகிறது. ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டால், பிரபுவான திருநராஷ்டிரன் இப்பொழுது ஆசையை இழந்தவனாவான். இப்பொழுது காணன் கொல்லப்படுவானாகில தூயோதனன் ராஜயத்தினின்றும் தன் உயிரினின்றும் ஆசையை இழந்தவனாவான். ஸத்யமாக உமக்குச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது என்னால் பாணங்களால் காணன் துண்டு துண்டாகச் செய்யப்பட்டதைக்கண்டு ஜனேஸுவரனான திருநராஷ்டிரன் ஸமாதானத்தைப்பற்றிய உம்முடைய வாக்கியங்களை நினைக்கடும் கேசவரே ! இப்பொழுது அநதசச்சுனி அம்புகளைச் சூதாட்டமாகவும் காண்டவத்தை பாசசிகையாகவும் எனரதத்தைக் காய்களை வைக்கும் பலகையாகவும் அறியட்டும். கோவிந்தரே ! இப்பொழுது நான் கூாமையுள்ள பாணங்களால் காணனைக்கொன்று குந்தியின்புதலவரானயுதிஷ்டிரராஜருடைய திடமான தூக்கமில்லாமையைப் போக்கப்போகிறேன் இப்பொழுது அரசரான குந்தீபுத்திரர் என்னால் ஸூதபுத்திரன்கொல்லப்பட்டவுடனே, மிகக் மனக்களிப்புற்றவராகவும் பரீதியுள்ளவராகவும் நெடுங்காலம் ஸூகத்தை அடையப்போகிறார் கேசவரே ! இப்பொழுது காணனை உயிரினின்று நழுவுமபடி செய்யக்கூடியதும் (பகைவர்களால்) திருப்பியடிககமுடியாததும் ஒப்பற்றதுமான ஓர் அம்பை இரத யுத்தத்தில் பிரயோகிக்கப்போகிறேன். மதுஸூதனரே ! என்னைக் கொல்லும் விஷயத்தில் 'பலகுணனை நான் கொல்லும் வரையில் என் இருகாலகீழையும் கழுவுவதில்லை' என்று விரதம் பூண்டவனும் துராதமாவும் பாபியுமான காணனுடைய விரதத்தைப் பொடியாகச் செய்து படிந்த கணுக்களுள்ள பாணங்களால் அவனுடைய சரீரத்தை ரத்ததினின்றும் கீழே தள்ளப்போகிறேன். எவன் பூமியில் வேறு ஒரு மனிதனை யுத்தத்தில் ஸமாததெனன்று ஒப்புக்கொள்கிறதில்லையோ அநதக் காணனுடைய இரதத்தை இப்பொழுது பூமி

குடிக்கப்போகிறது. ஸூத்ரபுத்திரனை காணன் தன்குணங்களைப் புகழ்ந்துகொண்டு திருதராஷ்டிரனுடைய ஸம்மதத்தின்மேல (த்ரௌபதியை நோக்கி), 'கிருஷ்ணயே! நீ கணவாகளை இழந்தவளாயிருக்கிறாய்' என்று சொல்லிய வசனத்தை என்னுடைய கூடையுள்ள பாணங்கள் பொய்யாகச்செய்யப்போகின்றன. (என்னுடைய பாணங்கள்) கோபங்கொண்ட ஸர்ப்பங்கள்போல அநதக்காணனுடைய உதிரத்தைக் குடிக்கப்போகின்றன. கைத்தேர்ச்சியுள்ள என்னுடைய விடப்படவைகளும் மின்னலொளிபோன்ற ஒளிபொருந்தியவைகளும் காண்டவதின்மீது விடப்படவைகளுமான நாராசுவர்கள் காணனுக்கு உததமமானகதியைக் கொடுக்கப்போகின்றன. ராதேயன் பாண்டவர்களை நிரந்தித்துக்கொண்டு பாஞ்சாலியைப்பற்றி ஸபையின் நடுவில் சொல்லிய கடுஞ்சொற்களை (நினைத்து) இப்பொழுது தாபத்தை அடைவான் 'கிருஷ்ணயே! இந்தப்பாண்டவர்கள் என்னுடைய தாய்கள், வீராயமிலலாதவர்கள்; ஆண்மையை இழந்தவர்கள், என் உங்களைப் பாண்டவர்களிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தின்மீது காக்கப்போகிறேன்' எனறும் சொன்னான். 'பாரத! நான் இப்பொழுது புகுதிராகளுடன் கூடினப்பாண்டவர்களைவீரர்களையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று அவன் சொல்லியவசனத்தை என்னுடைய கூரியபாணங்கள் ஸூரியபுத்திரனும் ஸூத்ரபுத்திரனும் துராதமாவுமான அவனைக்கொன்று பொய்யாகச்செய்யப்போகின்றன. மதுஸூதனரே! எவனுடைய வீரயத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு தூயோதனன் (அகங்காரத்தினால்) மிகுந்த மனத்தை யுடையவையிருக்கிறானே அநதக்கண்ணை இப்பொழுது நான் யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறேன் காணன் இப்பொழுது கொல்லப்படுவானாகில் அரசனுடன்கூடின தாராதராஷ்டிரர்கள் விரிமதத்தைக்கண்ட மிருகங்கள் பயப்படுவதுபோலப் பயந்து திசைகளை நோக்கி ஓடிவிடுவார்கள். இப்பொழுது புத்திரர்களோடும் நண்பர்களோடும் காணன் என்னுடைய யுத்தத்தில்கொல்லப்பட்டால் தூயோதனராஜன் பூமியைப் பாரககமாட்டான். அதிகப்பொருமையுள்ளவனானதூயோதனன் இப்பொழுது, காணன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு என்னை யுத்தத்தில் எல்லாவிவலாளிகளுள்ளும் சிறந்தவனாக எண்ணட்டும். தூயோதனன் புத்திரர்களோடும் பௌத்திரர்களோடும் மந்திரிகளோடும் ஸூத்ரபுத்திரர்களுடம்கூட மனோதங்களை இழந்தவனும் பிதாவனுடைய ராஜயத்தில் ஆசையற்றவனும் ஆதாரமிலலாதவனுமாவான். இப்பொழுது அரசரானதாமபுத்திரர் பகைவர்கள் கொல்லப்பெற்றவ

ராவார். இப்பொழுது தூயோதனன் விளங்குகின்றச் செலவததையும் ராஜ்யத்தையும் இழக்கப்போகிறான். மாதவரே! விகீர்த்தன குமாரனான காணனும் பீஷ்மரும் துரோணரும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பிறகு எந்தச் சேனையானது பிரவேசித்தது (அரசனை) *விடு விக்குமோ அந்தச் சேனையானது பயமடைந்துவிட்டது. தர்மராஜனுடைய புதலவரான யுதிஷ்டிரரை நண்பர்களும் முன் அறியப்பட்டவர்களான பிராம்மணர்களும் இன்றுமுதல அரசராக எண்ணி ஆனந்தமடையட்டும் இன்று சூரியகுமாரனான காணன் என் னால் கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டுப் படகங்களோடுகலந்த தேவதாஸ்தானபூஜையை (ஜனங்கள்) செய்யட்டும் கோவிந்தரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! இப்பொழுது காணன் கொல்லப்பட்டால் ஜனங்கள் நெடுநாளாகச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிற தேவதைகளுடைய ஆராதனத்தை விதிபபடி செய்யட்டும் ஹருஷீகேசரே! இப்பொழுது இரதமனோரதமானது நிறைவேறினவுடன், மாதாவான சூரத்தேவியும் திரௌபதியும் விரைவுடன் ஒருவரையொருவர் கடிகொள்ளட்டும் மாதவரே! இப்பொழுது காணன் கொல்லப்படுவனில் சூரிநாத கண்ணை நீர் பாரும்; பாண்டவர்களுள் மூத்தவரான யுதிஷ்டிரரும் பூஜ்யனான விருகோதரனும் பாககட்டும். நான் பெரியோர்களை அபிவாதனஞ்செய்து இனையவர்களால் அபிவாதனஞ்செய்யப்பெற்று இருக்கையாலும் ஆலிங்கனம்செய்து பெரிய கீர்த்தியை அடையப்போகிறேன் வாஸுதேவரே! இப்பொழுது காணன் கொல்லப்பட்டவுடன், தேவர்கள் அராஜனைப் புகழ்ந்து கொண்டு ஸவாககத்தை அடையட்டும். தவத்தையே பொருளாகக் கொண்ட மஹரிஷிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகச் செலவட்டும் கிருஷ்ணரே! இரண்டிரதிகாக்களுக்கு நேர்ந்த தவைரதமென்னும் சண்டையில் ஸவயஸாசியான என் னால் கொல்லப்பட்ட காணனைப்பாதது இப்பொழுது மூவுலகங்களும் என னுடைய ஆண்மையை அறியட்டும் மாதவரே! இன்று நான் விலலாளிகளுக்கும் ரத்ததுகக்கும் பாணங்களுக்கும் காண்டவமென் கிற விலலுக்கும் கடனைத்தீர்த்தவனாகப் போகிறேன். வாஸுதேவரே! இரதிரன் சம்பரணைக் கொன்றதுபோல யுத்தத்தில் காணனைக் கொன்று பதினமூன்று வருஷகாலமாகச் சோதனைகளைப்பட்டிருக்கிற பெருநதுககத்தை விலக்கப்போகிறேன். இன்று யுத்தத்தில் காணன் கொல்லப்பட்டால், யுத்தத்தில் மித்திரகாயத்தில் விருப்பமுற்ற

* வேறுபாடம்.

மஹாரதர்களான ஸோமகாகள் மேற்கொண்ட நறகாரியம் நிறைவேறினவர்களாக ஸந்தோஷமடையட்டும். மாதவரே! இப்பொழுது ஸாத்யகிக்குப் பிரீதியுண்டாகும் விதத்தை நான் அறியேன், நான் யுத்தத்தில் கர்ணனையும் வெற்றியினால் மேம்பட்டவர்களான அவனுடைய புத்திரர்களையும் கொன்று பீமனுகரும் ஸாத்யகிகளும் நகுல ஸஹதேவர்களுக்கும் வீரனான த்ருஷ்டதயும்னனுக்கும் சிகண்டிகுக்கும் பிரீதியைச் செய்யப்போகிறேன். விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! ஏகாந்தத்தில் தர்மராஜருக்கு (கர்ணவத) சபதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தபடி, காணனை மஹாயுத்தத்தில் கொன்று இப்பொழுது கடனூரியாகாமலிருக்கும் தன்மையை அடையப்போகிறேன். கோபமுள்ளவனும் கௌரவர்களோடு யுத்தஞ்செய்கின்றவனும் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லுகின்றவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் (எல்லோரும்) இன்று பார்க்கட்டும் நான் இப்பொழுது சததுருக்களில் சிறந்தவனான ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லுகின்றேனென்று மறுபடியும் தற்புகழ்ச்சியை உமக்கு முன்னிலையில் சொல்வேன். உலகத்தில் தனூவேதத்தில் எனக்கு நிகரானவன் எவன் இருக்கிறான்? பராக்கிரமத்திலாவது எனக்கு எவன் நிகராவன்? பொறுமையில் எனக்கு ஸமனானமனிதன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? கருணையில் எனக்கு ஒப்பானமனிதன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? சிறந்தவிலையுடையவனான நான் என்னுடைய தோள்வலிமையினால் தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் ஒன்றுசேர்த்திருக்கின்ற எல்லாப்பிராணிகளையும் அவமானமடையும்படி செய்வேன் சிறந்த வீரர்களுடைய வலலமையைக்காட்டிலும் எனனுடைய வலலமையே மேலானதென்று தெரிந்துகொள்ளும் அபபடிப்பட்ட நான் ஒருவனாகவே எல்லாக் கௌரவர்களையும் பாஹலிகர்களையும் விரைவாக எதிர்த்து, பனிககாலங்கழிந்தபிறகு உலாந்தகாடையடைந்த நெருப்பு எரிபபதுபோலக் காண்டவததினால் (விடப்பட்டும்) பாணங்களுடைய ஜவாலையினால் பலாதகாரமாக விரைவில் எரிப்பேன். என்னுடைய இந்த இருகைகளும் அம்புகளால் கீறப்பட்டிருக்கின்றன. விலலும் யுத்தத்தில் பாணங்களுடன் கூடியதாகவும் வளைக்கப்பட்டதாகவுமிருக்கிறது. இந்த இருகால்களும் ரதரேகைகளுடனும் தவஜரேகைகளுடனும் கூடியவைகளாக இருக்கின்றன யுத்தத்தை அடைந்திருக்கின்ற என்னையோன்றவனை (வீரர்கள்) * ஜயிக்கமாட்டார்கள்' என்றான்" என்று கூறினான்.

* வேறுபாடம்

எழுபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

(தீவந்தவ யுத்தம்)

த்ருதராஷ்டிரன், “அப்பா! பாண்டவர்களுக்கும் ஸருஞ்சயர்களுக்கும் என்னைச் சேர்ந்தவாகளுக்கும் நிலைகாண முடியாததும் மஹாபயங்கரமுமான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்க தனஞ்சயனும் கர்ணனோடு யுத்தத்துக்காகச் சென்றபிறகு, அந்த யுத்தகளத்தில் அந்தயுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“பெரியதவஜங்களுள்ளவையும் நன்கு எதிர்த்தவையும் பேரிகளுடைய சபதங்களால் அழிக ஒலியுள்ளவையும் பாணகளத்தில் நிறைந்திருக்கின்றவையுமான அவர்களைய சேனைகள் மழைக்காலத்தில் காற்றினால் தாளப்படட மேகங்களோலாக காஜித்தன பெரிய யானைகளாகிற மேகங்களால் சூழப்பட்டதும் அஸ்திரங்களாகிற ஜலத்தோடுகூடியதும் நான்குவித வாதயங்களுடைய சபதங்களுடனும் சக்கரங்களுடைய நுனியினின்று உண்டாகிறசத்தத்துடனும் தலதவனியுடனும்கூடியதும் தங்கத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆயுதங்களாகிற மினனலகளுடன்கூடியதும் அம்புகளும் கத்திகளும் நாராசங்களும் மஹாஸ்திரங்களுமாகிற தாரைகளுடன்கூடியதும் பயங்கரமான வேகமுள்ளதும் இரகதவெள்ளத்தைப் பெருக்கச் செய்கின்றதும் நத்திகளால் நிரம்பியதும் க்ஷத்திரியர்களுடைய உயிரை நரசஞ்செய்வதும் காலநகவறி உண்டானதும் குரூரமாயிருக்கின்றதுமான அந்தக்கெடுதலான மழையானது ஜனங்களுக்குக் கலக்கத்தை உண்டிபண்ணுகிறதாகியது அனேகரதிகாக்கள ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு ரதிகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு (அவனுக்கு) மரணத்தை உண்டிபண்ணினாக்கள அவ்வாறே, ஒரு ரதிகள ஒரு ரதிகளையும் சிறந்த அனேக ரதிகளையும் நாசஞ்செய்தான ஒருரதிகள ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும்கூடின ஒருரதிகளை யமனுக்கு வசப்பட்டவனாகச் செய்தான். ஒருவன் ஒருயானையினால் அனேக ரதிகளையும் குதிரைகளையும் ம்ருதயுவின் வசத்தை அடையச்செய்தான அவ்வாறே, பாராதன் ஸாரதிகளோடும் குதிரைகளோடுங்கூடின தோகளையும் யானைகளையும் எல்லாச் சத்தருக்களையும் குதிரைக்காரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் பாணஸமூகங்களால் ம்ருதயுவுக்கு வசப்படுத்திச் செய்தான் கிருபரும் சிகண்டியும் யுத்தத்துக்காக எதிர்த்தாக்கள. ஸாதயகியானவன் தூயோதனை எதிர்த்தான, ஸருதஸரவஸ த்ரோணபுத்திர

ரோடி எதிர்த்தான யுதாமன்யு சித்திரவேனனோடி எதிர்த்தான் ரதிகனும் ஸருஞ்சயனுமான உத்தமௌஜஸ காணனுடையபுத்திரனான ஸுஷேணனை எதிர்த்தான் ஸஹதேவன் சூதாடியும் காரதாரதேசாதிபதியுமானசகுனியை ஒருசிங்கமானது பெரியகானையை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தான். யௌவனமுள்ள நகுலபுத்திரனான சதானீகன், யௌவனமுள்ள காணபுத்திரனான விருஷவேனனைப் பாணஸமுகங்களால் அடித்தான். சூரனான காணபுத்திரனும் பாஞ்சாலீபுத்திரனான சதானீகனை அனேகபாணவாஷங்களால் அடித்தான். ரதிகாசனான சிறந்தவனும் ஆசசாயகரமாக யுத்தஞ்செய்பவனும் மாதரீபுத்திரனுமான நகுலன் கிருதவாமாவை எதிர்த்தான் பாஞ்சாலாகனாகுத தலைவனும் வேடுபதியுமான தருஷ்டதயும்னன வேனன்களுடன் கூடின காணனை எதிர்த்தான் பாரதரே ! துச்சாஸனன், பரதகுலத்திலுதித்தவனும் வாயைத்திறந்திருக்கும் யமன போல விளங்குபவனும் கரூரனும் யுத்தத்தில் பயங்கரனும் சஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்தவனும் ஸஹிக்கத்தகாதவேகமுள்ளவனுமான அந்தப பீமனை எதிர்த்தான் அவ்வாறே, வீரனான உத்தமௌஜஸ அந்த யுத்தத்தில் பலாதகரமாக காணபுத்திரனைக் கொன்றான், அவனுடைய தலையையும் அறுத்தான் அவனுடைய முடியானது ஒலியினால் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்து கொண்டு பூமியில் விழுந்தது பூமியில்விழுந்த ஸுஷேணனுடைய தலையைக்கண்டு காணன அப்பொழுது துக்கமுற்றவனாகிப் பிறகு கோபத்தினால் அந்த உத்தமௌஜஸனுடைய குதிரைகளையும் தேரையும் கொடியையும் நல்லநுனியுள்ளவைகளும் கூாமையுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் அறுத்தான் அந்தஉத்தமௌஜஸ கூாமையுள்ள அம்புகளாலும் பிரகாசிக்கின்ற கத்தியினாலும் கிருப்பரை அடித்து (அவருடைய) பின்பக்கத்தைக் கிணற வீரர்களையும் கொன்று, பிறகு, சிகண்டியினுடைய ரத்ததினமீதேறினான். ரத்ததிவிருக்கிற சிகண்டியானவன் கிருடா ரத்ததை இழந்ததைக்கண்டு அவரை அம்புகளால் அடிக்கவிரும்பவில்லை துரோணபுத்திரா கிருப்பருடைய அந்தத்தேரைச் சூழ்ந்துகொண்டு சேற்றில் ஆழ்ந்த பசுவைப்போலக் கரையேற்றினா பொற்கவசமணிந்தவனும் வாயுவுக்குப் புத்திரனுமானபீமன கோடைக்காலத்தில் உச்சியை அடைந்திருக்கின்ற சூரியன் போல (பரகாசித்துக்கொண்டு) கூாமையுள்ள அம்புகளால் உம்முடைய குமாரர்களுடையபலையை அதுக்கமாகத் தவிக்கச் செய்தான்.

எண்பதாவது அத்தியாயம்

(பீமஸேனனுக்கும் வசோகனுக்கும் ஸம்வாதம்.)

பிறகு, கைகலரத யுத்தத்தில், அனேகசத்தருக்களால் சூழப் பட்ட ஒருவனான பீமன், மஹாயுத்தத்தில் ஸாரதியைப்பார்த்து, 'ஸாரதியே! இப்பொழுது நீ தாத்தராஷ்டிராகளுடைய சேனையைக்குறித்தது (குதிரைகளை) நடத்து வேகத்தோடு குதிரைகளுடன் செல். இந்த தாத்தராஷ்டிரர்களை யமனிடத்தில் அனுப்புகிறேன்' என்று சொன்னான். பீமஸேனனால் இவ்வாறு தூண்டப்பட்ட அந்த ஸாரதி, கடிய வேகத்துடன், பீமன் அந்த சேனையை எதிராக விரும்பினவிடத்தில் உம்முடைய புத்திராகளுடைய சேனையைக் குறித்து விரைவாகச் சென்றான். பிறகு, மறநகரவாசிகள் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் நான்குபக்கத்திலும் அவனை எதிர்த்தார்கள். அவர்கள், மிக்கவேகமுள்ள பீமனுடைய சிறந்த குதிரையை பாணஸமூகங்களால் நரபுறங்களிலும் அடித்தார்கள். பிறகு, மிக்கவலிமையமைந்த பீமன் வருகின்ற அம்புகளை ஸவாணமயமான கட்டிக்களுள்ள பாணங்களால் வெட்டினான். பொற புங்கமுள்ள அந்தப்பாணங்கள் பீமனுடைய பாணங்களால் இரண்டாகவும் மூன்றாகவும் அறுக்கப்பட்டுக் கீழே விழுந்தன. அரசரே! பிறகு, சிறந்த அரசர்களுடைய மத்தியில் பீமனால்கொல்லப்படுகிற யானைகள் ரதங்கள் யெளவனமுள்ள குதிரைகள் இவற்றின் கோரமும் மிக்கபெரிதுமான சபதமானது அப்பொழுது வஜரத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளுடைய சபதம்போலத் தோன்றியது பீமனுடைய சிறந்த பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு வதம்செய்யப்படுகின்ற அந்தச் சிறந்த அரசர்கள், பறவைகள் மலர்களுக்கும் மாததைநோக்கி வருவதுபோல யுத்தத்தில் எல்லாப்பக்கத்திலும் பீமனை நோக்கி எதிர்த்து வந்தார்கள். உம்முடைய சேனையானது எதிர்த்துச் செல்லுங்காலத்தில் முடிவற்ற வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமன், பிரளயகாலத்தில் காலதண்டத்தைக் கையிற கொண்டவனும் நாசஞ்செய்வனும் எரிக்க எண்ணங்கொண்டவனும் பிராணிகளை அழிப்பவனுமான காலன்போல வேகத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஊழிக்காலத்தில் பிரஜைகளைக் கவாகின்றவனும் வாயைத்திறந்துகொண்டு வருகின்றவனுமான காலனுடைய (வேகத்தை) பிராணிகள் தாங்கமாட்டாததுபோல யுத்தத்தில் அதிக வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமனுடைய அதிகவேகத்தைத் தாங்குவதற்கு உம்மைச்சோந்தவர்கள் வலலமையுள்ளவர்கள் ஆகவில்லை. பாரதரே!

பிறகு, யுத்தத்தில் மகாதமாவான பீமனால் நன்றாக எரிக்கப்படுகின்ற பாரதசேனையானது, அவனால் துரத்தியடிக்கப்பட்டதாகவும் பயரத்தாகவும், பெரிய காற்றினால் மேகங்களுடைய கூட்டங்களாக சிதற அடிக்கப்படுவதுபோலத் திசைகளில் சிதற அடிக்கப்பட்டது. பிறகு, சிறந்த புத்தியுள்ளவனும் மிக்க வலிமையுள்ளவனுமான அந்நப பீமலேனன் மறுபடியும் ஸந்தோஷமுள்ளவனாக ஸாரதியைப்பார்த்து, 'ஸூத' ஒன்றுசோநது வருகின்ற தோகையும் கொடிகளையும் நம்மைச் சோநதவைகளா, பிறருடையவைகளா என்று தெரிநதுகொள யுத்தம்செய்கின்றவனான நான் ஒன்றையும் அறியவில்லை அஜாகரதையுள்ளவனான நான் எனனுடைய சேனையை (ஆயுதங்களால்) மூடாமலிருக்க வேண்டுமசோகததை விட்டவாகளானசத்தருக்களை நான்குபக்கத்திலும் பார்த்துப் பெரியகோபமானது மறுபடியும் அதிகமாக என்னை வரதடைகிறது. அரசரான யுதிஷ்டிரா துன்பத்தை அடைநதிருக்கிறார். அாஜுனன் வராமையால் அனேகதுக்கங்களை நனைக்கிறேன் தாமராஜா பகைவார்களுடைய மத்தியில் என்னை விட்டுவிட்டுச் சென்றதினாலுண்டான இந்நத துக்கத்தைத் தரிக்கிறேன். இவா உயிரோடிருக்கிறாரோ, இல்லையோ, நான் அறியேன் அாஜுனனையும் நான் அறியேன். அதனால், எனக்கு இப்பொழுது அதிகதுக்கம் உண்டாகிறது. அதிக பிரஸித்திபெற்ற அப்படிப்பட்டநான் அதிக பலமுள்ள பகைவாபடையை நாசஞ்செய்வேன். யுத்தத்தின்மத்தியில் ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற இந்நதசேனையைக்கொன்று இப்பொழுது உன்னுடன் பரிதியடைநதவனாகப்போகிறேன் ஸூத! எந்தேரினா உள்ள எல்லா அமப்புபெடிகளையும் பாணங்களையும் பார்த்துப் பாணங்களுள் அதிகமாயிருப்பவற்றின் வகை என்னவென்பதையும் தொகை என்னவென்பதையும் நன்குஅறிநது சொல்வாயாக ஸாரதியே! பாணங்கள் எத்தனை ஆயிரங்களிருக்கின்றன? எத்தனை நூறுகளிருக்கின்றன? இதனை விசைவாக எனக்குச் சொல்' என்று சொன்னான்.

விசோகன், 'வீரரே! இப்பொழுது உமக்குக் காயஸித்தியைத் தரக்கூடிய எல்லாவற்றையும் அறிநது இவ்வண்ணம் கூறுவேன். கேகயர்கள், காம்போஜர்கள், ஸௌராஷ்டிரர்கள், பாஹலீகர்கள், மிலேசர்கள், ஸும்மாகள், பரதங்கணர்கள், மதரர்கள், வங்கர்கள், மகதர்கள், குளிநதர்கள், ஆனாததகர்கள், ஆவாததகர்கள், மலைநாட்டுவீரர்கள் ஆகிய இவர்களெல்லாரும் சிறந்த ஆயுதங்களைத் தரித்தது உமமைநாற்பகங்களிலும் சூழநதுகூழநது பிறகு விமமநாதஞ்செய்தார்கள். வீரரே!

உம்முடைய இரத்தத்தேரில் கூாமையுள்ளவைகளும் நன்கு துவைந்த வைகளுமான பன்னீராயிரம்பலலங்குள இருக்கின்றன. அறுப்தினாயிர ம்பாணங்குகிருக்கின்றன. அவ்வாறே பதினாயிரக்கணக்கான கூட்டங்களும் பலலங்களுமிருக்கின்றன வீரரே! குரதீபுத்திரரே! இரண்டாயிரம்நாராசங்களும் மூவாயிரம் பரதாங்களும் இருக்கின்றன. பாண்டி நரதனரே! ஆறுஎருதுகள் பூட்டிய வண்டிகள் சமக்கமுடியாத அவ வளவு ஆயுதங்கள் மிகுந்திருக்கின்றன. கற்றறிந்தவரே! ஆயிரக்கணக்காக இவைகளைப் பிரயோகம்செய்யும். உமக்குக் கதாயுத பலமும் கத்தியின்பலமும் கைவன்மையுமிருக்கின்றன. ராட்டிகளும் உலகக்கைகளும் சக்திகளும் எறிவனையங்களும் இருக்கின்றன. ஆயுதங்கள்குறைபடுமென்று நீர்பயப்படவேண்டாம்' என்று கூறினான். பீமலேனன், 'விசோக! யுத்தத்தில் பீமலேனன் பகைவரை விடாதவன்; ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயித்தான்' என்று எல்லா உலகத்திலும் பிராணிகள் எனனுடைய பிரதிஜனையை நிச்சயமாக இன்றைக்கே நிறைவேற்றினதாகச் சொல்லட்டும். விரும்பப்பட்ட விஷயங்களுள் இது ஒன்றே (எனக்கு) வித்திக்கட்டும். தேவர்கள் எனனுடைய இரத்த விருப்பத்தை பூரணமாக நிறைவேற்றட்டும் ஸூத! இப்பொழுது என்கையி விருப்பவைகளும் எல்லா அரசாங்களையும் கொல்லுகின்றவைகளும் அதிகவேகமுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் மூடப்பட்டதும் கோர ரூபமுள்ளதுமான யுத்தமானது சூரியனைமறைப்பதும் ம்ருதயுஷ்ணுலகத்திற்கொப்பானதும் ஆகப்போகிறது ஸூத! 'யுத்தத்தில்' பீமலேனன் மூழ்கிப்போயிட்டான், அல்லது ஒருவனாக இருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் கௌரவர்களை வென்றான்' என இரத்த விருத்தாந்தமானது அரசாக்களுள் பாலாவரையில் தெரிந்ததாகப்போகின்றது எல்லாக்கௌரவர்களும் யுத்தத்தில் விழட்டும் ஜனங்கள் சிறுகுழந்தைகளவரையில் என்னையுடையுடும். நானொருவனாகவே அவர்களனைவர்களையும் கீழேதள்ளப்போகிறேன். அவர்களனைவா களுமாவது என்னைக்கொல்லட்டும் உத்தமமான செய்கையை விரும்புகிறதேவர்கள் எனனுடைய இரத்தவிருப்பத்தை ஸபலமாகச் செய்யட்டும் கேசவரை ஸாரதியாக்ககொண்ட ரதிகள யஜனத்தில் அழைக்கப்பட்டிருக்கும் இரத்திரனைப்போல விரைவாக இங்குவருகிறான பிளவுகப்படுகின்ற இரத்தப் பாரதலேனையைப் பார இரத்த அரசாக்கள யாதுகாரணத்தினால் ஒடுகிறார்கள்? சிறந்தபுத்தியுள்ளவ னும் புருஷாக்களுள் உத்தமனுமான ஸவயஸாசி இரத்தச் சேனையை

காணபாவம்.

விரைவாகப் பாணங்களினால் வ்யகதமாக மூடுகின்றான். விசோக! யுத தத்தில், த்வஜங்க்ளையும் ஒடுகின்ற யானைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்கூட்டங்களையும் பார் ஸாரதியே! பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் அடிக்கப்பட்டிச் சிதறிப்போயிருக்கின்ற தேர்க்ளையும் இந்த ரதிகர்க்ளையும் பார் வஜ்ராயுதத்திற்கு ஸமமான வேகமுள்ளவைகளும் ஸவர்ணமயமான இறகுநகரகைகளாலடர்ந்தவைகளுமான தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால் கவரப்பட்டிருக்கின்றதும் அதிகமாகப் பீடிக்கப்படுகின்றதமான இந்தக் கௌரவஸேனையானது அடிக்கடி நான்கு பக்கத்திலும் நிறைக்கப்படுகின்றது. இந்த ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களை அதிகமாகக் துகைத்துக்கொண்டு ஒடுகின்றன எல்லாக்கௌரவர்களும் மிக்க மயக்கங்கொண்டவாகளாக, தீயெரிவகைக்கண்டு பயந்த யானைகளைப்போல ஒடுகின்றார்கள் விசோக! யுதத்தில 'ஹா! ஹா!' என்று அலறும் பெரியயானைகள் பேரொலிகளை வெளியிடுகின்றன' என்று கூறினான்

விசோகன், 'பீமஸேனரே! இச்சமயத்தில் காண்டவத்தி னுடைய அதிகோரமான இந்த தவணியை நீ கேட்கவில்லையா? கோபங்கெண்டிருக்கின்ற பாததலால் இழுக்கப்பட்ட நாண்கயிறின் ஒலியினால் உம்முடைய இந்த இருகாதுகளும் செவிடாகாமலிருக்கின்றனவா? பாண்டிருந்தனரே! உம்முடைய எல்லாவிருப்பங்களும் நிறைவேறிவிட்டன. யானைப்படையில் இதோ வானரம் காணப்படுகிறது கறுததமேகத்தில் மின்னல பிரகாசிப்பதுபோலப் பிரகாசிக்கின்ற நாண்கயிறைப் பாடும். இந்த வானரமானது தனஞ்சயனுடைய தவஜத்தின் நுனியிலேறி யுதத்தில பகைவார்களின் கூட்டங்களைப் பயமடையச் செய்துகொண்டு நான்கு பக்கத்திலும் பாககின்றது நேரில் பாதது நானே இதனிடத்தினின்று பயமடைகிறேன் விசித்திரமான இந்தத்தனஞ்சயனுடைய கிரீடமானது அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றது கிரீடத்திலிருக்கும் சிறந்த இந்த ரத்தினமும் சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையதாக விளங்கின்றது. பயங்கரமானதும் வெண்ணிறமுள்ள மேகம்போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் நல்ல ஒலியுள்ளதுமான தேவததமென்னும் சங்கததைப் பககத்தில் பாடும் வீரரே! கடிவாளங்களைக் கையிற பிடித்தவரும் பகைவருடையபடைகளில் நுழைகிறவருமான ஜனாததனருடைய சூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையதும் நடுவில் வஜரபிழைத்ததும் முனையில கத்திகளோடு கூடியதும் அவ

ருடைய பக்கத்திலிருப்பதும் அவருடைய கீர்த்தியை விருத்தி செய்வதும் யாதவர்களால் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவதுமான சக்கரத்தைப் பாடும். ஸரளவிருஷ்டங்களுக்கொப்பான பெரிய யானைகளுடைய துதிக்கைகள் க்ஷு-ரங்களால் அறுக்கப்பட்டு இதோ விழுகின்றன. அநதக்கிரீடியினால் மறுபடியும் அம்புகளால் அறுக்கப்பட்ட யானைகள் மாவுத்தர்களோடுகூடியவைகளாக வஜரங்களால் அடிக்கப்பட்டிருக்கிற மலைகள் போலக் கீழே விழுந்தன. குந்தீந்தன ரே! அவ்வாறே, மிகந சிறப்பற்றதும் சந்திரனுடைய வாணம்போன்ற வர்ணமுடையதுமான அநத வாஸு-தேவருடைய பாஞ்சஜன்யத்தையும் பாடும் மாபில மிக ஜவலிக்கின்ற நௌஸக்ய ரத்தினத்தையும் விஜயத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய வனமாலையையும் பாடும். ரதிகாளுள் சிறந்தவனும் சிறந்த ரத்தையுடையவனுமான பாராதன் இநகச சததுருக்களின் சேனையை நிசசயமாகத் தூரத்திக்கொண்டு, வெண்ணிறமுள்ள மேகம்போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் வாஸு-தேவரால் ஒட்டப்பட்டவைகளுமான சிறந்த குதிரைகளோடு வருகிறான். பாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட ரதங்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் பாடும் தேவராஜனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவனான உம்முடைய இளையஸகோதரனாலே இநதச் சேனைகள் கருடனுடைய காற்றினால் பெரியகாடுகள் விழுவதுபோலக் கீழே விழுகின்றன யுத்தத்தில் கிரீடியினால் பெரிய அம்புகளால் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் சோநது நாசஞ்செய்யப்பட்ட இநத நானூறு தோகையும் எழுநூறு யானைகளையும் அனேகங்களான காலாட்களையும் குதிரைவீரர்களையும் ரதங்களையும் பாடும் பலவானான இநத அாஜு-னன் சித்திரமான கிரகம்போலக் கௌரவர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு உம்முடைய பக்கத்தைநோக்கி எதிரில் வருகிறான் விருப்பங்கள் நிறைவேற்றப்பெற்றவராகிறீர் உம்முடைய பகைவர்கள் மாண்டார்கள உம்முடைய பலமும் நீண்ட ஆயுளும் விருத்தியடையட்டும்' என்றான. பீமஸேனன், 'ஸாரதியே! நீ பிரியத்தைச் சொன்னதனால் மிகக் மனக்களிப்புற்ற நான் உனக்குச் சிறந்த பதினான்கு கிராமங்களைக் கொடுக்கிறேன். வீசோக! நீ எனக்கு அாஜு-னனைத் தெரிவித்தலால் உனக்கு நூறு தாவிகளையும் இருபது ரதங்களையும் கொடுக்கிறேன்' என்று சொன்னான.

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்.

(பார்த்தனுடைய பராக்கிரமமும், தூர்யோதனனால் ஏவப்பட்ட சதனியைப் பீமன் தோல்வியுடையச் செய்ததும்)

யுத்தத்தில் ரதங்களுடைய சப்ததையும் விம்மராததையும் கேட்டு அாஜுனன் கோவிந்தரைப் பார்த்து, 'குதிரைகளைச் சீக்கிரமாக நடத்தும்' என்று சொன்னான் கோவிந்தா, அாஜுனனுடைய வாரதையைக்கேட்டு, அவனைப்பார்த்து, 'பீமனிருக்காமிடத்திற்கு இதோ நான் அதிசீகரமாகச் செல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான். சொல்லுகின்ற அந்த அாஜுனனைப் பணியையும் சங்கதையும் போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் பொன்னும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் செய்யப்பட்ட கவசமழுவைகளுமான குதிரைகள் ஜம்பனைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டு வஜராயுத்தத்தைக் கையில் பிடித்த இரதிரனை அக்காலத்தில் குதிரைகள் அந்தயுத்தத்தில் தாங்கியதுபோலத் தாங்கின கோபங்கொண்டவர்களும் ரதங்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் காலாட்கூட்டங்களுடனும் கூடியவர்களுமான புருஷஸுரேஷ்டர்கள் பாணங்களுடைய ஒலிகளினாலும் சக்கரங்களுடைய ஓரங்களிலுண்டாகின்ற சப்தங்களினாலும் குளப்படிச சப்தங்களினாலும் பூமியையும் திசைகளையும் நன்றாக ஒலியடையும்படி செய்துகொண்டு ஜயத்தைக்கருதி எதிர்த்துச் சென்றார்கள் பெரியவரே! அவர்களுக்கும் பார்த்தனுக்கும் தேகங்களையும் உயிரையும் பாவதையும் நாசஞ்செய்கின்ற நல்லயுத்தமானது, (முற்காலத்தில்) மூவுலகங்களின் நிமிக்கதமாக ஜயசீலர்களுள் உத்தமரும் வினையாடுகின்றவருமான விஷ்ணுவாகு அஸ்வரர்களோடு யுத்தம் நோந்ததுபோல நோந்தது. கிரீடதாரியான அாஜுனன் ஒருவனாக இருந்துகொண்டே அவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பறபலவிதமான அந்த ஆயுத்தத்தை துண்டாக்கி கூர்வர்களாலும் அர்த்த சந்திரபாணங்களாலும் கூாமையுள்ள பலலங்களாலும் அவர்களுடைய தலைகளையும் கைகளையும் குடைகளையும் சாமரங்களையும் கொடிகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் யானைகளையும் பலவாறாகத் துண்டாக்கினான். பலவாறு அழுகப்பட்ட அவைகள் காற்றினால் முறித்துத்தளளப்பட்ட காடுகளபோலப் பூமியில் விழுந்தன. பொன்விரிப்புக்களால் மூடப்பட்டவைகளும் கொடித்துணிகளுடனும் கொடிகளுடனும் யுத்த வீரர்களுடனும் கூடினவையாகச் செய்யப்பட்டவைகளும் பொறுப்பு

கங்களுள்ள பாணங்களால் நிறைக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான பெரிய யானைகள் எரிகின்ற மலைகளடோல விளங்கின. தனஞ்சயன் இரத்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்குச் சமமான உத்சம்பாணங்களால் யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் பிளந்த காணனைக்கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் முற்காலத்தில் பலன்என்னும் அஸுரனை வதஞ்செய்வதற்காக இரத்திரனசென்றதுபோல விரைவாகச் சென்றான் பிறகு, புருஷஸரேஷ்டனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் மஹாபாகுபலமுள்ளவனுமான அந்த அாஜுனன், மகரமானது ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசிப்பதுபோல ஸைய்யத்தில் பிரவேசித்தான் அரசரே! ரதங்களோடும் காலாட்களோடும் கூடியவர்களும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் குதிரைவீரர்களாலும் அதிகரித்தவாக்களுமான உமமைச்சோரத்த வீரர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவாகளாக அந்தப்பாண்டவனை விரைவாக எதிர்த்து அருகில வந்தார்கள். பாதத்தனைக்குறித்து வருகின்ற அவாக்களுடைய மிக்க பெரிதான சபதமானது கலக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத்தினது ஒலிபோலத் தோன்றியது அந்நமஹாரதங்களோ யுத்தத்தில் பிராணபயங்கைவிட்டு அந்தப்புருஷஸரேஷ்டனைப் புலிகளபோல எதிர்த்துவந்தனா அந்தஇடத்தில் சரமாரிகளைப்பொழிந்துகொண்டு வருகின்ற அந்தக்கொளவவீரர்களுடைய படையை, அாஜுனன், பெருங்காற்று மேகங்களைச் சிதறச்செய்வதுபோலச் சிதறச் செய்தான் (பகைவர்களை) நன்றாக அடிப்பவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளுமான அந்தவீரர்கள் ஒன்றுசோரது ரதஸமூகங்களோடிகூடி அாஜுனன் எதிர்த்துக் கூாமையுள்ளபாணங்களால் அடித்தார்கள். பிறகு, அாஜுனன் ஆயிரக்கணக்கான தோகையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும்பாணங்களால் யமனுடையவீட்டுக்கு அனுப்பினான், யுத்தத்தில் பாதத்தனுடையவிலினின்று விடுபடுகின்றபாணங்களால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தமஹாரதங்கள் பயம்உண்டாகவே ஆங்காங்கு பதுங்கினார்கள். அாஜுனன் அவாக்களுள் முயற்சியுள்ளவர்களும் மஹாரதாக்களுமான நானூறுவீரர்களைக் கூாமையுள்ளபாணங்களால்யமனுடையவீட்டை அடையச்செய்தான் யுத்தத்தில் பறப்பலையாளிகளுள்ள கூாமையானபாணங்களால் பீடிக்கப்படுகின்ற அந்தவீரர்கள் அாஜுனனைவிட்டுவிட்டுப் பததுத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள் வேறொருக்கத்தில் ஓடுகின்ற அந்தவீரர்களுடைய பெரியசபதமானது மலையை அடைந்தது சிதறுகின்ற மேகஸமூகத்தினுடைய சபதம் போலத் தோன்றியது. உமக்கு மங்களம். ஐயா! குரதீபுத்திரனான அாஜு

என் அநதஸேனையைப் பாணங்களால் நன்றாக அடித்துத் தூத்தி ஸூதபுத்திரனுடைய படைகளுள் திராக்சசென்றான். பகைவர்களை எதிர்த்துச்செல்லுகின்ற அநதஅாஜுனனுடைய பெரியசபதமானது முறகாலத்தில் ஸாப்பங்களுக்காகப் பறந்துவருகின்ற கருடனுடைய சபதம்போல உண்டாயிற்று. அாஜுனனைப் பாப்பதில் மிகுந்தஆவலுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன அநதச சபதத்தைக்கேட்டு அதிகபிரீதியுள்ளவனான மஹாராஜரே! பரதாப சாலியான பீமஸேனன அாஜுனனவருகின்றதைக் கேட்டமாத திரத்திலேயே உயிரிப்பறறையிட்டு உமதுசேனையை அடித்தான். வாயுநினுடைய வீரத்திற்கு ஒப்பானவீரமுள்ளவனும் வேகத்தில் வாயுவுக்குச்சமமாக இருப்பவனும் சிறந்தபிரதாபமுள்ளவனும் வாயு வுக்குப்புத்திரனுமானபீமன வாயுவைப்போல ஸஞ்சரித்தான். ராஜ ஸரேஷ்டரே! ஜனநாதரே! மகாராஜரே! அவ்ளவ துன்புறுத்தப் படுகின்ற உம்முடைய சேனையானது ஸமுத்திரத்தில் உடைபட்ட மரக்கலம்போலக் கீழேஅழுந்தியது பீமன கைத்தோச்சியைக்காண் பித்துக்கொண்டு அப்பொழுது அநதசசேனையை யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பப்போகிறவனாக உக்கிரமான பாணங்களால் அறுத்தான். பாரதரே! அநத யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்கள் யுகம் முடியுங் காலத்தில் காலனுடையபலம்போன்ற அதிமானுஷமான பீமனுடைய பலத்தைக்கண்டு விசேஷமாகப் பயமடைந்தார்கள பாரதரே! பீமஸேனனால அவ்வாறு பயங்கரமான பலமுள்ள வீரர்கள் அடிக்கப் பட்டதுகண்டு அரசனான தூரியோதனன இந்த வசனத்தை உரைக்க லானான பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! தூரியோதனன யுத்தத்தில் மஹா வில்லாளிகளான எல்லாச்சேனைத்தலைவர்களையும் யுத்தவீரர்களையும் நோக்கி, 'பீமனைக்கொல்லுங்கள் அவன் கொல்லப்பட்டால் பாண்டவசேனை முழுவதும் கொல்லப்பட்டதென்று எண்ணுகிறேன்' என்று கட்டளையிட்டான் அரசர்கள் உமது புத்திரனுடைய அநதக் கட்டளையை ஏற்றுக்கொண்டு பீமனைச் சரமாரிகளால் நாற்புறத்திலும் நன்றாக மூடினார்கள். ராஜேந்திரரே! வேந்தரே! அனேக யானைகளும் ஜயத்தில்விருப்பமுள்ள மனிதர்களும் ரத்ததிலிருப்பவர்களும் விருகோதரனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். மன்னரே! நாற்புறங்களிலும் அநதச சூரர்களால் சூழப்பட்டவனும் பரதவமசத்தில் உதித்தவர்களுள் சிறந்தவனுமான அநதசசூரன நக்ஷத்திரங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரன்போல விளங்கினான். மஹாராஜரே! வட்டமான ரேகையுடன்கூடின பூண்சந்திரன் விளங்குவதுபோல

யுத்தத்தில் பாகக இனிமையான அநதப்புருஷஸரேஷ்டன், யுத்தத் தில் விஜயனோடு வேறுறுமையிலலாதவகைவே விளங்கினான கோபத் தினால் சிவநதகண்களையுடையவாகளும் சூராகளுமான அநத அர்சா கள அனைவரும் விருகோதரனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ண முள்ளவாகளாக அவனமீது சரமாரியைப் பொழிந்தாகள பீமன் படிநதகணுகளுள்ள பாணங்களால் அநதப் பெருஞ்சேனையைப் பிளநது ஒரு மீனனது ஜலத்தில் வலையினின்று வெளிப்படுவது போல யுத்தத்தினின்று வெள்பட்டான பாரதரே! பீமன், திரும் பாதவைகளான பதினாயிரம் யானைகளையும் இரண்டிலகூத்ததிருந்து மனிதர்களையும் ஐயாயிரம் குதிரைகளையும் நூறுரதிராகளையும் கொன்று, இரத்தவெள்ளததுடன்கூடிய நதியைப்பெருகியோடச செயதான. புருஷஸரேஷ்டனான பீமன் இரத்தமாகிற ஜலத்துடன் கூடியதும் ரதங்களாகிற சமூலகளுள்ளதும் யானைகளாகிற பெருமீன களால் நாறபககத்திலும் சூழப்பட்டதும் மனிதர்களாகிற மீனகளையும் குதிரைகளாகிற முதலைகளையுமுடையதும் மயிரங்களாகிற பாசிகளும் புலதரைகளுமுள்ளதும் அறுககப்பட்டகைகளாகிற சிறநத ஸாபபங்களுடன்கூடியதும் அனேக ரதனங்களைக் கவாநதுகொண்டு போகின்றதும் தொடைகளாகிற முதலைகளையுடையதும் மாமலங்க ளாகிற சேறறையுடையதும் தலைகளாகிற கறகளால் நன்றாகச சூழப் பட்டதும் விறகளாகிற நாணலகளையுடையதும் அம்புகளாகிற*தெப் பங்களையுடையதும் கதாயுதங்களும் பரிகங்களும் கொடிகளுமுள்ள தும் குடைகளாகிற அன்னப்பறவைகளையுடையதும் தவஜங்களுடன் கூடியதும் உத்தமமான தலைப்பாசைகளாகிற நூரைகளுள்ளதும் ஆரங்களாகிற தாமரைமலாகளுக்கு உத்தத்தில்தானமாயிருப்பதும் பூமியிலுண்டான புழுதிகளாகிற அலைகளுடையவரிசைகளையுடைய தும் சிறநத வீராகளுடைய செயகைகளுடன்கூடியதும் யுத்தத்தில் மிக்க பயமுள்ளவாகளால் தாண்டமுடியாததும் யுத்தவீரர்களாகிற முதலைகளையுடையதும் யுத்தபூமியில் டம்னுடைய வாஸஸ்தானத் தைக் குறித்துச்செல்லவதும் வைதரணிபோல உகர்மாயிருப்ப தும் மனோதாயமற்றவர்களால் எவவித்ததினாலும் தாண்டமுடி யாததும் அவ்வாறு கோரமாயிருப்பதும் தாண்ட முடியாத தும் பயப்படுகிறவாக்குப பயத்தை விருத்தி பண்ணுகின்ற துமான ஒருநதியைக் கணப்பொழுதில் பெருகசெய்தான், ரதிகாக்களுள் சிறநதவனான பாண்டிரநதனை சென்ற செறை விடங

* வேறுபாடம்.

கனிலெல்லாம் லக்ஷக்கணக்காக யுத்தவீராகா எதிர்த்து வந்தா
 கா. மஹாராஜரே' யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் இவ்வாறு செய்யப
 பட்ட செய்கையைக்கண்டு தூயோதனன் சகுனியைப்பார்த்து,
 'மாமா' யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான பீமஸேனைக கொல.
 இவன் ஜயிக்கப்பட்டால் பாண்டவாக்கூடைய பெருமபடையானது
 ஜயிக்கப்பட்டதென்றே எண்ணுகிறேன்' என்றான் மஹாராஜரே'
 பிறகு, சிறந்த பிரதாபமுள்ள சகுனி பெருமபோருக்கு வன்னத்த
 னுகிப் பிரதாபங்களால் சூழப்பட்டுச் சென்றான் வீரனை அந்தச்
 சகுனி யுத்தத்தில் பயங்கரமான பராகிரமமுள்ள அந்தப் பீமனை
 எதிர்த்துக் கரையானது ஸமுத்திரத்தைத் தடுப்பதுபோலத் தடுத்த
 தான் கூாமையுள்ள அம்புகளால் தடுக்கப்படுகின்ற பீமன் அந்தச்
 சகுனியை நோக்கித் திரும்பினான் ராஜஸுரேஷ்டரே' சகுனி
 அந்தப்பீமனுடைய இடவிலாபங்கத்திலும் நடுமாபிலும் நங்கக
 கட்டுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான நாராசங்
 களைப் பிரயோகித்தான். கோரூபமுள்ளவைகளும் கழுதிறகுக்
 பூண்டவைகளுமான அவ்வம்புகள் மஹாதமாவான பாண்டவ
 னுடைய கவசத்தையுடத்து அழுகின பாரதரே' யுத்தத்தில்
 நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தப்பீமன் ரோஷத்தினால் லௌபலனைக்
 குறித்துப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஓர் அம்பைப் பிரயோகித்
 தான் அரசரே' நல்ல கையாடிக்முள்ளவனும் மஹாபலசாலியும்
 பகைவாக்களைத் தவிர்த்துச் செய்வவனுமான சகுனி, வருகின்ற அந்தக்
 கோரமான பாணத்தை ஏழாகத்துண்டாக்கினை ஜனங்களுக்கு
 நாதரே' அது பூமியில் விழுந்தவுடன், பீமன் கோபங்கொண்டு சிரித்
 துக்கொண்டே ஒரு பலத்ததினால் சகுனியினுடையவிலைவெட்டி
 னான். அரசரே' பிரதாபசாலியான சகுனி அறுக்கப்பட்ட அந்த
 விலலை எறிந்துவிட்டு வேகத்துடன் வேறுவிலையும் பதினாறு
 பாணங்களுக்கும் எடுத்துப் படிந்தகணுக்களுள்ள அந்தப்பல்லங்களுள்
 இரண்டு பலலங்களால் அவனுடைய ஸாரதியையும் ஏழுபல்லங்
 களால் பீமனையும் அடித்து ஒரு பலத்ததினால் தவஜத்தையும்
 இரண்டு பலலங்களால் குடையையும் நான்கு பலலங்களால் நான்கு
 குதிரைகளையும் அடித்தான் மஹாராஜரே' பிறகு, பிரதாபசாலி
 யான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பொறபிடியுள்ள
 உருக்கிலாகிய சகதியைப் பிரயோகித்தான் பீமனுடைய கை
 யினால் எறியப்பட்டதும் ஸாபத்தினுடைய நாவைப்போல அசை
 வதுமான் அந்தச் சகதியானது யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான

சகுனியினமீது விரைவாக விழுந்தது. ஜனநாதரே! பிறகு அதிக கோபங்கொண்ட சகுனி பொன்னலங்காரமுள்ள அநதச சகதியைப் பிடித்தது அதனையே பீமஸேனன்மீது எறிந்தான் அநதசசகதியாயுதமானது மஹாதமாவான பாண்டவனுடைய இடக்கையைப் பிளந்து கொண்டு ஆகாயத்தினின்று நழுவினமின்னலபோல அப்பொழுது பூமியில் விழுந்தது மஹாராஜரே! பிறகு, கௌரவர்கள் நான்குபக்கத்திலும் பெருங்கூச்சலிட்டனர். பீமஸேன பலசாலிகளுடைய அநத விமம நாதத்தைப்பொறுக்கவில்லை ராஜேந்திரரே! மஹாபலசாலியான பீமன் விரைவுடன் வேறுவில்லைஎடுத்தது நானேற்றி விமமநாதத்தைவெளி இட்டு யுத்தத்தில் சகுனியினுடையசேனையை ஒருமுகூத்தத்துக்குள்ளாக அம்புகளால் மூடினான் அரசரே! மஹாபலசாலியான பீமன் விரைபவனாகி அநதச சகுனியினுடைய நான்குகுதிரைகளையும் ஸாரதியையுங்கொண்டு ஒரு பலவத்தினால் தவஜத்தையும் அறுத்தான் புருஷஸுரேஷ்டனான சகுனி சினத்தினால் கண்களசிவந்து பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதேரை விட்டு விலலை விரைவாக நானொலி செய்துகொண்டு (பூமியில்) நின்றான். அரசரே! சகுனி நான்கு பக்கத்திலும் அம்புகளால் பலவாறு பீமனை அடித்தான். பிரதாபசாலியான பீமஸேனன் அதிககோபங்கொண்டவனாகித் திருப்பியடித்தது அவனுடையவில்லையும் துண்டாக்கிக் கூாமையுள்ள அம்புகளால் அடித்தான் பலசாலியான சத்துருவினால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனுமான காரநாராஜன் அப்பொழுது குற்றையிருள்ளவனாகிக் கீழேவிழுந்தான். அரசரே! பிறகு, சகுனி தளாச்சியுற்றவனையிருக்கிறுன்னப்பதை அறிந்து உமமுடையபுத்திரன் யுத்தத்தில் பீமஸேனன் பார்த்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனை ரத்ததுடன் வேறிடத்துக்குக் கொண்டுபோனான் பிரபுவே! துன்பமுற்று மெயம்மறந்திருக்கிறசகுனியைக்கண்டு கௌரவர்கள் புறங்காட்டுபவர்களாகிப் பீமஸேனன் டத்திலிருந்து உண்டானபயத்தினால் நடுக்கமுற்றுத் திசைகளை நோக்கி ஓடினார்கள். அரசரே! சகுனியானவன் சிறந்தவில்லாளியான பீமஸேனனால் ஜடிச்சுப்படவே, உமமுடையபுத்திரனான துரியோதனன் அதிகபயத்தினால் மூடப்பட்டு மாதுலனைப்பற்றி அதிககவலையுள்ளவனாக வேறுபுள்ளகுதிரைகளோடு விலகிச்சென்றான் பாரதரே! திருமபின் அரசனைக்கண்டு சேனைகள் தவரதுவ யுத்தங்களைவிட்டு நான்கு பக்கத்திலும் ஓடிவிட்டன புறங்காட்டி ஓடுகின்ற அநத எல்லாக்கௌரவர்களையும் கண்டு பீமன் துற்றுக்

கணக்கான அனேகபாணங்களை இறைததுக்கொண்டு வேகத்துடன் எதிர்த்துவந்தான் அரசரே! யுத்தத்தில் பீமனூல பீடிககபபிகினறவாகளும் புறங்காட்டி ஓடிகின்றவாகளுமான அநதககௌரவாகள காணனை அடைநது நான்குபககத்திலும் நின்றாகள, மஹாவீரயமுளளவனும் மஹாபலசாலியுமான அநதககாணன் (ஆபததாகிறகடலில அமிழ்கினற) அவாகளுக்கு ஒரு திட்டானன். * அரசரே! புருஷஸரேஷ்டரே! கெட்காலத்தில் உடைபட்ட கபபலகையுடைய மாலுமிகள ஒருதிட்டைஅடைநது ஸுகம்பெறுவதுபோல உம்மைசசோநதவாகள காணனை அடைநது ஸுகததைஅடைநதாகள அரசரே! அவாகள மனத்தில் ஸமாதானத்தைஅடைநது நிலைபெறுறுபின்று பரஸபரம் ஸநதோஷத்தைஅடைநது மரணம்வரையில் திருமபுவதில்லை என்று எண்ணி யுத்தத்துக்காக ஒன்றுசோநதாகள” என்றான்

எண்பத்திரண்டாவது அத்தாயம்

(கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

திருநராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பீமஸேனனூல யுத்தத்தில் ஸைன்யங்கள் முறியஅடிககபபட்ட பிறகு, தூயோதனனூலதுசகுனி யாவது ஜயசீலாகளுள் சிறந்தவனான காணனூலது என்னைசசாரநத யுத்தவீராகளாவது கிருபராவது கிருதவாமாவாவது துரோணபுத்திர ராவது துசசாஸனனூலது யுத்தத்தில் யாது கூறினா? பீமன் ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் என்னைசசோநத எல்லாவீராகளோடும் போபுரிநதமையால் நான் பாணபுத்திரனான பீமஸேனனுடைய பராககிரமத்தை மிகக ஆசசாயகரமென்று எண்ணுகிறேன் ராதேயன யுத்தவீராகளவிஷயத்தில் பிரதிஜனஞ்செய்தபடி (காயங்களைச்) செய்தானா? ஸஞ்சய! பகைவாகளை அழிப்பவனான காணன் எல்லாககௌரவாகளுக்கும் ஸுகததைகொடுப்பவன், கவசம்போன்றவன், ஆகாரமாகஓடுபவன், யிரோடிருககும் விருபபுதுககுககாரணமாயிருப்பவன், அளவுகடநத வல்லமைபொருநதின பீமஸேனனூல அநதத்துகனசேனை நாளஞ்செய்யப்பட்டதைககண்டு விறபீடித்தவாகளுள் மிகசிறந்தவனான காணன் யுத்தத்தில் யாது செய்தான்? ஜபிககமுடியாதவாகளான என்னுடையபுத்திராகளாவது மஹாரதாகளான அரசாகளாவது யாது செய்தனா? ஸஞ்சய! இவை

* ஒருசொல் விடப்பட்டது.

அனைத்தையும் எனக்கு உரைப்பாயாக நீ ஸமாகதனாயிருக்கிறாய்” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“மஹாராஜே! பிறபகலில், பிரதாபசாலியான ஸதிபுத்திரன், பீமஸேனன பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே எல்லாஸோமகா களையும் கொன்றான் பீமனும் அதிகுடலமுள்ள கௌரவசேனையை நாசஞ்செய்கான் புத்திசாலியான பீமஸேனனால் சேனை துரத்தப்படு கின்றகைக்கண்டு, காணன ஸாரதியைப்பாதது, ‘என்னேப்பாஞ்சாலா களிடம் போகசெய’ என்று கூறினான். பிறகு, மஹாபலசாலியும் மதாராஜனுமானசலயன் மஹாவேகமுள்ள வெண்மையான குதிரை களைச் சைதயாகளைக்குறித்தும் பாஞ்சாலாகளைக்குறித்தும் கஞ்சா களைக்குறித்தும் நடத்தினான் பகைவாக்குடைய படையை அழிப் பவனான சலயன் பெரியசேனையில் துழைந்து எங்கே எங்கே அநத ரதங்கா இருக்கின்றனவோ அங்கே அங்கே குதிரைகளை ஸந்தோ ஷ்த்துடன் நடத்தினான் பிரஜைகளுக்கு நாதரே! மேகம்போன றதும் பலிகதோலால் நறப்புறங்களிலும் மூடப்பட்டதுமான அநத ரதத்தைக்கண்டு பாண்டவாக்களும் பாஞ்சாலாக்களும் பயந்தாக்கள பிறகு, மஹாயுக்தத்தில் மேகத்தினது இடிமுழக்கம்போன்றதும் பிளக்கப்படுகின்றமலையினது சபதம்போன்றதுமான ரதத்தினுடைய சபதமானது தோன்றியது பிறகு, காணன கூாமையுள்ளவைகளும் காதுவரையில் இழுத்துவிட்டபட்டவைகளுமான அனைக அம்பு களால் நூறு நூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் பாண்டவசேனையைக் கொன்றான். அவ்வாறு யுத்தத்தில் காயத்தைச் செய்கின்றவனும் (பரைவாக்களால்) ஜபிக்கப்பட்டவனுமான அநதக் காணனைப் பெரிய விலையுடையவாக்களான பாண்டவாக்களைச் சோநத மஹாரதாக்கள் சூழ் நதுகொண்டாகா சிசண்டியும் பீமனும் பாஷ்த்தனாதருஷ்டதயும் னனும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் தரோஸபதீபுத்திராக்களும் ஸாதயகி யும் சரமாரிகளால் கொல்ல எண்ணிக்கொண்டவாக்களாக அநதக் கா ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டாக்கள் யுத்தத்தில் சூரனும் நரஸரேஷ்ட டனுமான ஸாதயகியோ அப்பொழுது கூாமையுள்ள இருபது பாணங் களால் காணனைத் தோளபட்டில் அடித்தான யுத்தத்தில் காண னைச் சிக்கண்டி இருபத்தைநது பாணங்களாலும் தருஷ்டதயும்னன ஏழுபாணங்களாலும் தரோஸபதீபுத்திராக்கள் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலும் ஸஹதேவன் ஏழுபாணங்களாலும் நகுலன் நூறு பாணங்களாலும் அடித்தாக்கள் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனாகப் படிநதகணுக்களுள்ள ‘தொண்

ஊறுபாணங்களால் ராதேயனைத் தோளபூட்டில அடித்தான். பிறகு, மிக்க பலமுள்ளவனான காணன் அட்டஹாஸம்செய்து உத்தமமானவிலலை நானொலிஎழுப்பிக் கூடாமையுள்ளபாணங்களை உறுதியாக இழுத்ததுவிட்டான் அவர்களை ஐவைவரதுபாணங்களால் திருப்பியடித்தான். பரதாகளிற சிறந்தவரே! ராதேயன் ஸாதயகியினுடையவிலலையும் கொடியையும் அறுத்தது அவனையும் நடுமாபில ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தது, பிறகு, கோபங்கொண்டு முப்பது பாணங்களால் பீமஸேனையும் அடித்தான் பெரியவரே! சததுருகனைத் தவிககசசெய்கிறவனான காணன் ஒருபலவத்தினால் ஸஹ தேவனுடைய கொடியைத் துண்டாக்கினான் ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் கொன்றான பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! அவன் கண்களின் ஒமைகொடும் நேரத்துக்குள் தரெளபதி புத்திரர்களையும் ரதங்களை இழுந்தவர்களாகச் செய்தான். அது ஆசசரியமாயிருந்தது கண்குகள் உட்படிந்ததுள்ள அம்புகளால் அவர்கள் அனைவர்களையும் புறங்காட்டினவர்களாகச்செய்து சூரர்களான பாஞ்சாலர்களையும் மஹாரதர்களான சைத்யார்களையும் அடித்தான். பூர்ஜாநாதரே! யுத்தத்தில் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அநதச சைத்யாக்களும் மாதஸ்யாக்களும் காணன் ஒருவனையே எதிர்த்து விரைவாக வந்து அம்புத்திரள்களை எய்தாரசள மஹாரதனை ஸூதபுத்திரன் அவர்களைக் கூடாமையுள்ள அம்புகளால் கொன்றான அரசரே! யுத்தத்தில் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அநதசசைத்யாக்களும் மாதஸ்யாக்களும் வலிமத்தினிடம் பயந்தமிருகங்களபோலப் பயந்து யுத்தத்தில் ஒடினார்கள். பாரகரே! பிரதாபசாலியான ஸூதபுத்திரன் ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் சூரர்களைக் கொன்றதாகிய மிக்கஆசசாயகரமான அநதசசெய்கையை நான் கண்டேன் மஹாராஜரே! அதிகமாக முயல்கின்றவார்களும் வல்லமையுடன் போர் புரிகின்றவைகளும் விலலாளிகளுமான பாண்டவவீரர்களை யுத்தத்தில் பாணங்களால் தடித்தான். பாரகரே! அநத யுத்தத்தில் மஹாதமாவான காணனுடைய லாகவத்தினால் வல்லாததேவதைகளும் ஸித்தாக்களும் சாரணாக்களுடன் ஸந்தோஷமடைந்தாக்கள் தூயோதனனைச் சோநத மஹாவில்லாளிகள், சிறந்த ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனும் விலலாளிகளுள் உத்தமனும் புருஷஸரேஷ்டனுமான காணனைப் பூஜித்தாக்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, காணன் வெயிறகாலத்தில் நெருப்பானது எரிப்பதுபோலப் பகைவாக்களுடைய படையை எரித்தான். காணனால் வதஞ் செய்ப்படுகின்ற அநதப் பாண்டவஸேன

வீரர்கள் மஹாரதனான கர்ணனைக்கண்டு யுத்தத்திலபயந்து ஆங்காங்கு ஒடினார்கள அந்த மஹாயுத்தத்தில் காணனுடைய சிறந்த விலலினின்று விடுபட்ட கூாமையுள்ள அம்புகளால் வதன செயயப்படுகின்ற பாஞ்சாலாகளுடைய பெரிய அழகையொலி பானது தோன்றியது பாண்டவாகளுடைய பெருமபடையானது அந்த சப்சத்தினால் மிக பயமடைந்தது பகைவர்கள் அந்த ஸமயத்தில் காணன் ஒருவனையே யுத்தத்தில் போவீரனென்று எண்ணினார்கள். பகைவர்களை அழிப்பவனான காணன் மீண்டும் அந்த யுத்தத்தில் ஆசசாயகரமான செய்கையைச் செய்தான் பாண்டவர்களைவரும் இவனைப் பாப்பதற்கு சக்தியற்றவர்களார்களா. ஜலப்பிரவாகமானது சிறந்தமலையை அணுகி உடைக்கப்படுவதுபோல அந்தப்பாண்டவசேனையானது காணனை அடைந்து பிளக்கப்பட்டது அரசரே! மிக பஜபலமுள்ள காணனும் யுத்தத்தில் புகைதணிந்த தீப்போல ஜவலித்துசகொண்டும் பாண்டவா களுடைய பெரும்படையை எரித்துக்கொண்டும் நினரான மஹாராஜரே! வீரனானகாணன் வீராகளுடைய கலைகளையும் குண்டலங்களுடன் கூடின காதுகளையும் கைகளையும் அம்புகளால் விரைவாக அறுத்தான் வேகரே! யுத்தவீரவிரதத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற காணன் யானை கதகத்தினால் செயயப்பட்ட பிழிகளையுடைய கத்திகளையும் தவஜங்களையும் சக்திகளையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் பறபலரதங்களையும் கொடிகளையும் விசிறிகளையும் அசச்சகங்களையும் துகத்தழிகளையும் பறபலசகரங்களையும் பலவாறு துண்டாக்கினான பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் காணனால் கொல்லப்பட்ட யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கமுடியாமலிருக்கிறபோக்களமானது மாம்ஸங்களாலும் இரத்தங்களாலும் சேறுள்ளதாயிற்று நாசஞ்செயயப்பட்ட குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் ரதங்களாலும் யானைகளாலும் மேடுபள்ளமாகவும் ஸமமாகவும் இருக்கின்ற (யுத்த ரங்கத்தில்) ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை கோரமான பாணந்தகாரமும் காணனுடைய அஸ்திரமும் நிகுதியடையவே, தன்னைச்சோந்த யுத்தவீரர்களாவது பிறரைச்சோந்த யுத்தவீரர்களாவது பரஸபரம் அறியப்படவில்லை. மஹாராஜரே! காணனுடைய விலலினின்று விடுபட்டவைகளும் ஸவாணபூஷணங்களுடன் கூடியவைகளுமான பாணங்களால் பாண்டவாகளுடைய மஹாரதர்கள் நன்றாக மூடப்பட்டார்கள். மஹாராஜரே! முயலுகின்றவாசுளும் பாண்டவர்களைச் சோந்தவாசுளமான அந்த மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் ராதேயனால்

அடிக்கடி முறியடிக்கப்பட்டார்கள். காட்டில் கோபங்கொண்ட சிங்கம் மிருகக்கூட்டங்களைத் துரத்தவதுபோலப் பகைவர்களான சிறந்த பாஞ்சாலரதிகாக்களைத் துரத்தினான் சிறந்த பெரும்புகழையுடையவனான காணனே யுத்தத்தில் போர்வீரர்களைப் பயமடையச் செய்துகொண்டு ஓராயானது பசுக்களுடைய கூட்டங்களைத் துரத்துவதுபோல அந்தச்சேனையைத் துரத்தினான். புறங்காட்டி ஒடுகின்ற பாண்டவசேனையைக் கண்டு மஹாவில்லாளிகளான கௌரவர்களையங்கரமான ஒலிகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவ்விடத்தில் வந்தார்கள் ராஜஸுரேஷ்டரே! தாயோதனனே அதிகஸந்தேஷத்தூடனும் அதிகு-தஸாஹத்தூடனும் நான்குபக்கத்திலும் பறபலவாததியங்களை முழங்கச்செய்தான். அந்தயுத்தத்தில் முறிய அடிக்கப்பட்டவர்களும் பெரியவிலையுடையவர்களும் புருஷஸுரேஷ்டர்களும் சூரர்களான பாஞ்சாலர்கள் அப்பொழுது மரணம்வரையில் திரும்புவதில்லை என்று எண்ணி (யுத்தத்திற்குத்) திரும்பினார்கள். மஹாராஜரே! பகைவாக்களைத் தவிர்த்துச்செய்கிறவனும் புருஷஸுரேஷ்டனுமான ராதேயன் யுத்தத்தில் திரும்பிவந்திருக்கின்றவர்களான அந்தச் சூரர்களைப் பலவாறாக நாசஞ்செய்தான். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! அந்தயுத்தத்தில் காணனால் கோபத்துடன் பாண்டங்களால் இருபது பாஞ்சாலரதிகாக்களும் நூற்றுக்கணக்காகக் குமேலான சைதாயங்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். பாரதரே! பகைவாக்களை வாடிகின்றவனும் காலன் அந்தகன் இவர்களுடைய சரீரம்போன்ற சரீரத்தையுடையவனும் சூரனுமான ஸூதபுத்தியன் தோகரினநடுவிடங்களையும் குதிரைகளுடையமுதுகுகளையும் குனயமாகவும் யானைகன்னிடங்களைமனிதர்களில்லாதவைகளாகவும் காலாட்களை ஒடுகின்றவர்களாகவும் செய்து, நடுபக்கில் சூரியன்போலப் பார்க்கமுடியாதவனாகப் பிரகாசித்தான். மஹாராஜரே! மஹாவில்லாளியும் பகைவாக்கூட்டங்களை அழிப்பவனுமான காணன் இவ்வாறு மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் ரதிகாக்களையும் யானைகளையும் கொன்று நின்றான் மஹாபலசாலியான காலன் பூதகணங்களைக் கொன்றுநிற்பதுபோல மஹாரதனான அந்தக்காணன் ஒருவனாகவே ஸோமகாக்களைக் கொன்றுநின்றான். கொல்லப்படுகின்றவர்களாயிருந்தும், பாஞ்சாலர்கள் யுத்தமுனையில் காணனைவிட்டு விலகாமலிருந்தமையால் அவர்களுடைய ஆச்சரியகரமான வல்லமையை அந்த யுத்தத்தில் கண்டோம். அரசனும் துச்சாஸனனும் அவ்வாறே சரதவானுடைய குமாரரான கிருபரும் அஸுவததாமாவும் கிருதவர்மாவும் மஹா பலசாலியான சகுனியும் நூறுநூறுகளும் ஆயிரம்

ஆயிரமாகவும் பாண்டவசேனையைக் கொன்றார்கள ராஜேந்திரரோ ! உண்மையான பராகரமமுள்ளவாகளும் ஸ்வேஹாதராகளுமான காண புத்திரர்கள் இருவரும் கோபமுள்ளவாகளாகப் பாண்டவாகளுடைய படையை இங்கும் அங்குமாகக் கொன்றார்கள். அரசமயத்தில் கரூரமானதும் பெரியதுன்பத்தை உண்டிபண்ணுகின்றதுமான பெரிய யுத்தம் நடந்தது அவ்வாறே, சூரர்களான பாண்டவாடனும் திருஷ்டத யும்னனும் சிகண்டியும் மிகக் கோபங்கொண்டவாகளான தரௌபதீ புத்திரர்களும் உம்முடைய சேனையை எதிர்த்து நாசஞ்செய்தார்கள் இவ்வாறு, பாண்டவாகளுடைய படைக்கு ஆங்காங்கு இரத்தநாசமுண்டாயிற்று. மஹாபலசாலியான பீமனை அணுகி உமமைச சோரத்தவா களுக்கும் யுத்தத்தில் நாசமுண்டாயிற்று

எண்பத்துமுனராவது அதயாயம்

(அர்ஜுனன் விருப்பப்படி மாதவர் தேரைக் கர்ணனருநீர் செலுத்தியதும், சல்யன் கர்ணனை உத்ஸாஹப்படுத்தியதும், கர்ணன் அர்ஜுனனைப்புகழ்ந்து அவனைக் கொல்வதாகச் சபதமுரைத்ததும், ஸ்ங்குல யுத்தமும்)

சுததுருவீராகளைக் கொல்வுகின்றவனும் பீபதஸு என்கிற பெயா பெற்றவனும் புருஷஸுரேஷ்டனுமான பலகுனன, தளித்தனி யாகக் கௌரவாகளுடைய சேனையைக் கொன்று, மகாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய பரபாபபைக்கண்டு, ரகதத்தையே ஜலமாகக் கொண்டதும், * மாம்ஸங்களாலும் ஊனீராலும் எலும்புகளாலும் சேறுள்ளதும், மனுஷ்யாகளுடைய தலைகளாகிற கற்களுள்ளதும், யானைகளாலும் சூதிரைகளாலும்மைந்த கரையுடன்கூடியதும், நன்றாகச் சிதறியிருக்கின்ற சூராகளுடைய எண்புகூட்டத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டதும், நாகக்கைகளாலும் கழுக்குகளாலும் எதிரொலியுள்ள தாகச் செய்யப்பட்டதும், குடைகளாகிற அன்னங்களோடும் தெப்பத்தோடுங்கூடியதும், வீரர்களாகிற மரங்களை அடித்துக்கொண்டு போகின்றதும், ஹாஸங்களாகிற தாமரைமடுகளை யுடையதும், சிறந்த தலைப்பாகைகளாகிற நுரைகளுள்ளதும், விறகளுந் பாணங்களும் தவ ஜங்களமுள்ளதும், மனிதர்களாகிற சிறியஒடுகளுடன் கூடியதும், கேட்கங்களும் கவசங்களுமாகிற சுழலோடுகூடியதும், ரதங்களாகிற தெப்பங்களால் நிரம்பியதும், ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவர்களால் ஸுலப

* இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன.

மாகத் தாண்டக்கூடியதும் பயந்தவாகளால் எவ்விதத்தினாலும் தாண்ட முடியாததுமான ஒரு நதியை உண்டிபண்ணி வாஸுதேவரைப் பார்த்து, இந்நதவாக்கியத்தை உரைக்கலானான் 'கிருஷ்ண' யுத்தநகக் தில ஸூதபுத்திரனுடைய கொடியானது இதோ காணப்படுகிறது. பீமஸேனன் முதலான இந்நதவீரர்களும் மஹாரதனோடு போரிடிக்ரூகர்கள். ஜனாததனரே! இதோ பாஞ்சாலர்கள் காண்குண்டம் பயந்த ஒடுகின்றார்கள். இதோ தூயோதனராஜன் வெண்மையான குடை பிழக்கப் படவனாகக் காணலை முறிய அடிக்கப்பட்ட பாஞ்சாலர்களை ஒடும்படிசெய்துகொண்டு அந்நிகமாகப் பிரகாசிக்கிறான ஸூதபுத்திரனால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்ற கிருபரும கிருதவாமாவும் மஹாரதரான அரவததாமாவும் அரசனைக் காப்பாற்றுகிறார்கள் நம்மால் கொல்லப்படாமற்போனால் அவர்கள் ஸோமகர்களுடன் போரிடிக்ரூக வர்கள். மாதவரே! கடிவாளம்பிடிப்பதில் ஸமாததனும் தோடுநிவி லிருப்பவனுமான இந்நதசசயன காணனுடைய தேரினைநடத்திக் கொண்டு மிகவிளங்குகிறான அந்நதூதததில் செல்லவேண்டு மென் கிறபுத்தி எனக்கு உண்டாயிருக்கிறது. அந்ந தூதததிற்கு என னனுடைய தேரினைநடத்தும் யுத்தததில் காணனைக் கொல்லாமல் எவ் விதத்தினாலும் நான் திரும்பமாட்டேன். ஜனாததனரே! காணன், நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, யுத்தததில் பார்த்தாக்களையும் மஹாரதர்களான ஸருஞ்சயர்களுடைய யுத்தகளத்தில் மிச்சமில்லாமல் நாசமடையச் செய்யவேண்டாம்' என்று கூறினான்

பிறகு, கேசவா, ஸவயஸாசியுடன் துவநதுவயுத்தஞ்செய்வதில் (விருப்பமுள்ளவனும்) மகிமைதங்கிய வில்லைக் கையிறகொண்டவனுமான காணனை லக்ஷயம்வைத்து உமமுடைய சேனையைக்குறித்து வேகத்துடன் விரைவாகச்சென்றோ அரசரே! மஹாயுத்தத்ததில் அந்நதக்கேசவா எல்லாஇடங்களிலுமிருக்கின்ற பாண்டவஸையங்களைச் சீக்கிரமாக யுத்தத்ததில் மனதீதேறுதலடையும்படி செய்வதற்காக ரதத்தோடு விரைவாகச்சென்றோ. பெரியவரே! பிறகு, இந்நதிரனுடைய அஸ்திரமானது பாவதங்களில் விழுநதால் உண்டாகும் சபதம்போல அந்நதப்பாண்டவனுடைய தேரொலியானது தோன்றியது. ஸதயமான பராகரமமுள்ளவனும் அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவனுமான பாண்டவன் உமமுடையசேனையை வெல்லக்கருதிப் பெரிதான தேரொலியுடன் எதிர்த்துச்சென்றான அவவாறு வருகின்றவனும் வெண்மையான குதிரைகையுடையவனும் வாஸுதேவரை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அந்நத அராஜு

னணைப பாதது மஹாதமாவான அவனுடையகொடியையுங் கண்டு, மதராஜன் கர்ணனைப்பாதது, 'காண! யுத்தத்தில் எவனைப்பற்றி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அநதரதிகள் இதோ பகை வர்களை அடித்துக்கொண்டு வருகிறான் இதோ குந்தீபுத்திரன் காண்டவமென்கிற விலலைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கின்றனன். அவனை இப்பொழுது கொலவாயாகில் அது நமக்கு நன்மையாகும். காண! சந்திரபரதிமைகளையும் நக்சத்திர பரதிமைகளையும் அடையாளமாகக்கொண்டதும் கொடிகளோடும் கிண்கிணிகளோடும் கூடியதுமான ஆஜுனனுடைய விலலிலுள்ள இரத நான்கயிருனது ஆகாயத்தில் மின்னலபோல இதோ பிரகாசிக்கிறது, பா. இதோ பாததனுடைய கொடிநுனியில் நாற்புறங்களையும் பாகுகின்றதும் பாகுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகின்றதும் பயங்கரமுமான வானரம் காணப்படுகின்றது பிரபுவே! பாண்டவனுடைய ரதத்தில் குதிரைகளை ஓட்டுகின்ற வாஸுதேவருடைய சக்கரமும் கதையும் சங்கமும் சாங்கமென்கிற விலலும் இதோ காணப்படுகின்றன ஸவயஸாசியினால் இழுத்துவிடப்படுகிற காண்டவம இதோ ஒலிக்கிறது. கைத்தோச்சியுள்ள ஆஜுனனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட கூாமையுள்ள இரதப்பாணங்கள் பலகைகளை நாசஞ்செய்கின்றன (யுத்தத்தைவிட்டு) ஓடாதவாகளான மன்னாக்களுடைய அகன்றும் நீண்டும் சிவந்தமிருக்கின்ற கண்களுள்ளவைகளும் பூணசந்திரனுக்கொப்பான முகங்களுள்ளவைகளுமான தலைகளால் இரதப்பூமியானது பரப்பப்படுகிறது பரிசுக்கள் போன்றவைகளும் சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவைகளும் திமிருள்ளவைகளுமான ரணசூராகளுடைய கைகள் ஆயுதங்களுடனே இதோ தள்ளப்படுகின்றன. குதிரைவீரர்களோடு தள்ளப்பட்டவைகளும் தள்ளப்படுகின்றவைகளுமான குதிரைகள் நுனிநாககுக்களும் கண்களும் தெறித்துப்போனவைகளாக நாசமடைந்து பூமியில் படுக்கின்றன மலைச்சிகரங்கள் போன்றவைகளும் இமயமலையிலுண்டானவைகளுமான யானைகள் பாததனால் மத்தகங்கள் நன்றாக வெட்டப்பட்டு இதோ மலைபோல விழுகின்றன. கொல்லப்பட்ட இரத அரசர்கள் கந்தாவகரம்போன்ற ரதங்களினின்றும் புண்யத்தின முடிவில் ஸவாககவாஸிகள் விமானத்திலிருந்து விழுவதுபோல விழுகின்றார்கள். ஸிம்மத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான பறப்பல மிருகக்கூட்டம் நாசஞ்செய்யப்படுவதுபோலக் கிரீடியினால்

அதிகமாகத் துன்பத்துக்கு உடன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற லைந்
யத்தைப் பார். காண! சிறந்த ரதிகாகளைக் கொன்றுகொண்டு உன்னை
எதிராகவிரும்பி அாஜுனன வருகிறான். ராதேய! *அந்த அாஜு-
னனைக்குறித்து நீ தடையின்றிச் செலவாயாக அனேகசத்துருக்
களைக் கொல்லுகின்ற அாஜுனனிடத்திலிருந்து விரைவாக உண்
டானபயத்தினால் நான்கு பக்கத்திலும் இறந்ததாததராஷ்டிர சேனை
யானது பிளக்கப்படுகிறது. இறந்த தனஞ்சயனுடைய தேக
மானது மிகப் பரப்பையடைந்திருப்பதனால் இவன் உன்னிமித்த
மாக எல்லாச்சேனைகளையும் விட்டு விரைவுபடுகிறான் என்று நான்
நினைக்கிறேன் விருகோதரன் பீடிககப்படுத தருணத்தில் கோபத்தி
னால் ஜவலிக்கின்ற பாததன் உன்னை விட்டு வேறுவழியிலும்
எதிர்த்துப் போபுரிய எண்ணங்கொண்டு நிறகமாட்டான். நிக
ரற்ற தேராளியும் பகைவாகளைத் தவிரகச் செய்பவனுமான பாத்
தன், தாமராஜா தேரினையிழந்து மிகஅழகதுக காயப்படுத்தப்
பட்டிருப்பதைக் கண்டும் சிகண்டியும் லாதயகியும் பராஷதனான
தருஷ்டதயும்னனும் கரௌபதீருமாராகளும் யுதாமனயும்
உத்தமௌஜஸும் நகலஸஹதேவாகளும் உனக்கு வசப்பட்டிருப்
பதைக் கண்டிம குரோதத்தினால் கண்கள சிவந்து கோபமுண்டு
எல்லா அாசாகளையும் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ள
வனாகி விரைவாக உன்னை எதிர்த்து வருகிறான் அவன் சேனை
களைவிட்டுவிட்டு ஸம்சயமில்லாமல் நம்மைக்குறித்தே விரைந்து
எதிரில் வருகிறான் காண! நீ இவனை எதிர்த்துச்செல் (இவவிஷ
யத்தில்) வேறு விலலாளி இல்லையன்றோ? கடலைக் கரை தடுப்பது
போல யுத்தத்தில் கோபமுள்ள அாஜுனனைத் தடுக்கக்கூடிய வில
லாளி உன்னைத்தவிர வேறுஒருவனை இவவுலகத்தில் நான் காண
வில்லை. இவனுக்குப் பக்கங்கள்லும் பின்புறத்திலும் காவலை நான்
காணவில்லை இவன் ஒருவனாகவே உன்னைஎதிர்த்து வருகிறான்.
நீ பயன்பெறுதலைப் பார. பகைவரைத் தவிரகச்செய்கின்றவர்
களான இறந்த கிருஷ்ணாஜுனாகளை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போ
புரிவதற்கு நீ அல்லவோ வல்லமைபொருந்தியவன்? ராதாபுத்திர!
பொறுப்பு உன்னுடையதே தனஞ்சயனை எதிர்த்து முயற்சி
செய். நீ பீஷ்மரோடும் துரோணரோடும் அஸுவத்தாமாவோடும்
கிருபுரோடும் ஸமானாயிருக்கிறாயன்றோ? வருகின்ற ஸவய

* 'பாரத' எனலும் சொல் விடப்பட்டது.

ஸாசியை மஹாயுத்தத்தில் தடுப்பாயாக. காண! ஸாப்பம்ஷோல (நாககிஞ்சல உதிகளை) நககிகொளளுகிறவனும் கானேபோல்க கர் ஜிககின்றவனும் வனத்திலிருககின்ற புலிபோன்றவனுமான தனஞ்சயனை வதஞ்செய்வாயாக. மிககபலசாலிகளும் தூயோதனனைச் சேர்ந்தவாகளுமான இந்த அரசாசாகள அாஜுனனிடம் பயநது நடுக்க முறறவாகளாகவும் யுத்தத்தில் விருப்பரில்லாதவாகளாகவும் யுத்தத்தினின்று ஓகிராகள ஸூதநநதன! ஓகிகின்ற அநத வீராகளுடைய பயத்தைப் போககககடியமனிதன யுத்தத்தில் உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவனுரில்லை புருஷஸூரேஷ்டனே! இந்தக கௌரவாகளனைவரும் யுத்தகதில் திட்டைப்போலிருககிற உன்னை அடைநது உனனிதததின்று காவலை விரும்பினவாகளாக நிறகின்ற ராகள ராகேய! எவவித்ததினாலும் வெல்ல முடியாதவாகளான வைதேகாகளும் அம்பஷ்டாகளும் காம்போஜாகளும் நகனஜித்துககளும் காநதாராகளும் எநதத தையத்தினால் யுககததில் உனனால ஜயிககப்பட்டாகளே அநதத தையத்தை உண்டுபண்ணிககொள, பிறகு, பாண்டவனை எதிர்த்துசசெவ மிகக புஜபலமுள்ளவனே! பேராண்மையில் நிலைபெறறவனாக இருநது, கிரீடியினால் மகிழ் விககப்படுகின்றவரும் விருஷணிகுலத்தி வுநித்தவருமான வாஸுதேவையும எதிர்த்துசசெவ' எனரான காணன, 'சலய! உன் நிலைமையில் நிற்கிரய டுப்பொழுதுதான நீ எனமனதகுககு உகப்பாக இருப்பவன் மிககபுஜபலமுள்ளவனே! அவவாறே தனஞ்சயனி'டத்தில் பயப்படாதவனாகவும் தோறறுகிரய. சிகைஷ்பெறறிருககின்ற எனனுடைய இரணதிகைள்ளபலத்தையும் இப்பொழுது பார எனனுடைய பயிறசிவனமையையும் பார ஆண்மையிற சிறத்தவனே! நான் ஒருவனாகவே இப்பொழுது பாண்டவாகளுடைய பெருமபடையைக் கொலவேன, பிறகு, கிருஷ்ணாஜுனாகளையும் கொலவேன உண்மையை உனனிதத்தில் உரைககிறேன். அநத இரண்டு வீராகளையும் யுத்தத்தில் கொலலாமல எவவித்ததினாலும் நான் திருமப்போகிறதில்லை அவாகளாலாவது அடிககப்பட்டு நான் படுபேன. யுத்தத்தில் ஜயமானது நிலையறறதனரே? நான் இப்பொழுது (அவாகளைக்) கொன்றே, அல்லது (அவாகளால்) நான் கொல்லப்பட்டோ கிருதாத்தகைப்போகிறேன்' என்றுகூறினன. சலயன, 'காண! மஹாரதாகள, ரதிகாகளுள சிறநதவீரனன இநத அாஜுனனை ஏகாகியாயிருநதாலே ஜயிககமுடியாதவனென்றுசொல்லுகிராகள. கிருஷ்ணனால நார்புறத்திலும் காக்கப்பட்டிருககிற இநத

அர்ஜுனனை ஜபிக்க எவன் இவ்வுலகத்தில் ஸாமந்தியமுள்ளவன்?' என்று சொன்னான்.

காணன், 'இப்படிப்பட்ட உத்தமராதிகன் உலகத்தில் ஒருபொழுதும் இருந்ததில்லை. நாம் முழுதும் கேட்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட இந்தப்பாத்தனை எதிர்த்துப் போபுரியப்போகிறேன். பெரும்போரில் எனதாண்மையைப்பா. கௌரவராஜகுமாரான இந்தததோவீரன் வெண்மையானகுதிரைகளோடியுத்தபூமியில் ஸஞ்சரிக் கிருன். இப்பொழுது, அவனாவது எனனைக கஷ்டத்தை அடைவிக்கப்போகிறான். கர்ணனாவது அவனுக்கு நாசத்தை உண்டிபண்ணுவதில் இந்தச்சமயத்தில் ஸமாததனாவான் ராஜகுமாரான இந்த அர்ஜுனனுடைய இரண்டிகைகளும் வோவையிலலாதவைகளும் நடுக்கமற்றவைகளும் தழும்புள்ளவைகளும் பெரியவைகளுமாயிருக்கின்றன திடமான ஆயுதங்களை யுடையவனும் முயற்சியுள்ளவனும் கைச்சுறுசுறுப்புள்ளவனுமான ஒருயுத்தவீரன் அர்ஜுனனுக்கு ஸமானனாக (உலகத்தில்) இல்லை இவன் கழுகிறகுளபூண்ட அனைகபாணங்களை யும் எடுக்கிறான், அவைகளை ஒருபாணம் போல விரைவாக நாண் கழிற்றிற பூட்டிஎய்கிறான் அவைகள் ஒருகுரோசதூரம்செனனும் வீணாகாமல (லக்ஷ்யத்தில்) தாக்குகின்றன. பூமியில் எந்தயுத்தவீரன் இவனுக்கு நிகராயிருக்கிறான்? கிருஷ்ணனைத் துணையாகக்கொண்டவனும் பராக்ராமமுள்ளவனும் அதிரதனுமான அர்ஜுனன் காண்டவனத்தில அகனினியை மகிழ்வித்தான். அப்பொழுது மஹாதமாவான கிருஷ்ணன் சககரத்தைப் பெற்றான். இடக்கையிலும் அம்புகளைத் தொடுக்கின்றவனும் நீண்டகைகளை யுடையவனும் உதாரமனமுள்ளவனும் பாண்டின் புதலவனுமான அர்ஜுனன் அகனியினிடத்தினின்று காண்டவம் என்கிறனிலேயும் வெண்மையான குதிரைகளகட்டிய நல்லசத்தமுள்ள உக்கிரமான ரத்ததையும் திவ்யரூபமுள்ள அம்பரத்த தூணிகளையும் தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த சஸ்திரங்களையும் பெற்றான், இந்திரலோகத்தில் கணக்கிடமுடியாதவர்களான தைதயாகளையும் எல்லாககாலகேயாகளையும் கொன்றான், அந்த தேவலோகத்தில் தேவத்ததமென்கிற சங்கத்தையும் பெற்றான் அந்த அர்ஜுனனைவிட மேலானமனிதன் பூமியில் எவன் இருக்கிறான்? சலய! மஹானுபாவனும் மஹாதேவரை அஸ்திரங்களாலும் நேரில்செய்த நல்லயுத்தத்தினாலும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்தவனும் அவரிடத்தினின்று மூவுலகங்களையும் கொலலும் திறமையுள்ளதும் மிக்ககோர்மாயிருப்பதுமான பாசுபத மஹாஸ்திரத்தைப் பெற்ற

வனும் யுத்தத்தில் லோகபாலாகளால் தனித்தனியாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தும் எண்ணுதற்கரியவையான மஹாஸ்திரங்களைக் கொடுக்கப் பெற்றவனும் புருஷஸரேஷ்டனும் காலகேயாகளுடன் ஒன்று சேர்ந்த அஸுரர்களை அஸ்திரங்களால் யுத்தத்தில் விரைவாகக் கொன்றவனும் அவ்வாறே விராடனுடைய நகரத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற நம்மனைவரையும் ஒரேதேரினால வென்று யுத்தமத்தியில் அந்தப்பசுக்கூட்டத்தைத் திருப்பி மஹாரதாகளுடைய ஆடைகளையும் உரிநதவனும் வீரயகதுடனும் குணங்களுடனும் கூடியவனும் கிருஷ்ணனை ஸஹாயகைக் கொண்டவனும் அரசாகளுள் சிறந்தவனுமான அாஜுனனை நான் யுத்தத்திற்கு அழைப்பதான இதனை எல்லாஉலகங்களிலும் மிக்கஸாஹஸமென்று நினைக்கிறேன் மஹாதமாவும் சங்கததையும் சக்கரததையும் கததியையும் கையில்கொண்டவரும் எங்கும் வியாபித்திருப்பவரும் ஜயசீலரும் வஸுதேவருடைய புத்திரரும் சேநநதிருக்கின்ற எல்லாஉலகங்களாலும் பதினாயிரம் வாஷங்கலாகூடச சொல்லமுடியாத குணங்களுள்ளவரும் முடிவற்ற வீரயமுள்ளவரும் நிகரிலலாதவரும் நாராயணருமான கேசவரால் காக்கப்பட்டிருக்கின்றான ஒருரத்தத்தில் சோநதிருப்பவர்களான கிருஷ்ணாஜுனாகளைப் பாததும் எனக்குப் பயமும் நடுக்கமும் உண்டாகவில்லை இநதஅாஜுனன் விவலிததையில் ராஜகுமாராகளை மீறினவன கேசவரும் சக்கரயுத்தத்தில் மற்றவர்களை மீறினவா இமயமலையும் தன்னிருபிடத்தை விட்டு அசைவுறும், வஸுதேவநதனராகவும் இப்படிப்பட்ட பாண்டிநதனனாகவும் இருக்கிற கிருஷ்ணாஜுனாகள அசையமாட்டார்கள இவவிருவாகளும் சூராகள், பலசாலிகள, திடமான ஆயுதங்களை யுடையவாகள, மஹாரதாகள, நல்ல தேகமுள்ளவாகள சோநதிருக்கின்றவாகளும் புருஷஸரேஷ்டாகளுமான இவவிருவீராகளும் இருப்பிடத்தினின்று நழுவின தேவகுமாராகளபோல இருக்கின்றார்கள இவாகள அகனிசூராகளோ! இநதிரபிருஹஸபதிகளோ! யமாநதகாகளோ! சநதிரஸூராகளோ! பகனுடைய அமசபூதர்களான மித்திராவருணாகளோ! அஸ்வனீதேவாகளோ! மருதகணங்களோ! சோநதிருக்கின்ற வஸுகளோ! வீராகள தனித்தனியாகவாவது சோநதாவது யுத்தத்தினால் அசசுதரையும் அாஜுனனையும் பலாதகாரமாக ஜயிப்பதற்குச் சகதியுள்ளவாகளாகாகள். சலய! அப்படிப்பட்ட இநத அாஜுனனையும் வஸுதேவரையும் என்னேததவிர வேறுஎவன் எதிரப்பான்? எல்லா விருஷணி வீராகளுடைய ஐஸ்ரவாயமும வஸுதேவரிடத்தில் நிலை

பெற்றிருக்கின்றது. எல்லாப்பாண்டிபுத்திரர்களுடைய ஜயமும் பார்த்தனிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. புருஷஸுரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் ஒருரத்ததிலிருந்துகொண்டு என்னை ஒருவனை எதிர்த்து யுத்தம் செய்யப்போகின்றாராக சலய! எனனுடைய பிறப்பானது மேனமை பெற்றது ஸந்தோஷிக்கிறேன். தாமதத்திற்கு இது ஸமயமன்று. எனனுடைய இரத்த ரத்ததை விரைவாக நடத்து. இவ்விருவர்களையும் இவ்விதம் எதிர்த்துச் செல்லுகிறேன். இரத்த முகூர்த்தத்தில் கொல்லப்பட்ட கிருஷ்ணாஜுனர்களுடையவது அல்லது அரத்த இரண்டு சததுருக்களாலே யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட என்னையாவது பார' என்று கூறினான்.

இவ்வாறு சொல்லுகின்ற மஹாரதனான ஸுத்தபுத்திரன் விரைவாகப் பாண்டவனை எதிர்த்துச்சென்றான குருவீரர்களுள் சிறந்த மஹாரதர்களான கிருபா, போஜனான கருதவாமா, இளையஸஹோதரர்களுடன் கூடின காந்தாராதிபதியான சகுனி, குருவான துரோணருடைய குமாரா, உமமுடைய குமாரர்கள், அவ்வாறே காலாட்களுடைய கூட்டங்கள், யானைவீரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு எதிரிலவந்து உம்முடைய புத்திரனான தூயோதனன் அப்பொழுது அவர்களைப் புகழ்ந்து 'கிருஷ்ணாஜுனரிருவர்களையும் தகையுங்கள், எதிர்த்துச் செல்லுங்கள், எல்லாவிதத்தாலும் விரைவாகக் களைப்படையச் செய்யுங்கள் உங்களால் நன்றாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட இருவர்களையும் எனனுடைய ஸேனாபதி எளிதிற கொல்லும்படி செய்யுங்கள்' என்று ஸம்பத்தில வந்து உரைத்தான். சிறந்த வீரமுடையவர்களான அவர்கள், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு, விரைவுள்ளவர்களாகவும் அாஜுனனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ளவர்களாகவும் அவனை நோக்கி நன்றாக எதிர்த்துச் சென்றார்கள். காணனுடைய கட்டளையை அனுஷ்டிக்கின்ற மஹாரதர்கள் அரத்த அாஜுனனை யுத்தத்தில் அம்புகளாலடித்தார்கள் அதிகஜலத்தையுடைய மஹாஸமுத்திரமானது நதிகளையும் நதங்களையும் குடிப்பதுபோல அாஜுனன யுத்தத்தில் அவர்களைக் குடித்துவிட்டான அவன் உத்தமமான பாணங்களைத் தொடுக்கின்றவகைவாவது அப்படியே விடுக்கின்றவகைவாவது பகைவர்களால் காணப்படவில்லை தனஞ்சயனால் பிரயோகிக்கப்பட்டும் அம்புகளாலே பிளக்கப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் உயிரை இழந்து விழுந்தனர். கிரணங்கள் போன்ற பாணங்களை யுடையவனும் அழகியமண்டலம் போன்ற காணடவத்தையுடைய

வனும் யுகத்தின் முடிவுக்காலத்திலுள்ள ஸூரியனுக்கு ஒப்பான தேஜஸ் உள்ளவனுமான விஜயனை, கண்ணோடுள்ள ஜனங்கள் எவ்வாறு ஸூரியனைப்பாக்கச்சக்தியற்றவாகனோ அவ்வாறு கொளரவாகள் ஏறிட்டுப் பாபபதற்குச் சக்தியற்றவாகளானார்கள். பாரததன் மகாரதர்களால் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட உத்தமமான பாணங்களை உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு பாணஹமுகங்களினால் துண்டாக்கினான். காண்டவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனன் மீண்டும் வில்ல வட்டமாக வீளைத்து இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளால் அந்த அம்புத்திரள்களை நாசஞ்செய்தான். அரசர்களுட சிறந்தவரே! ஆனி ஆடி மாதங்களுடைய மத்தியத்தை அடைந்தவனும் உகிரமான கிரணங்களுள்ளவனுமான ஸூரியன் நீர்ப்பெருக்கை நாசம் செய்வதுபோல அர்ஜுனன் பாணஸமூகங்களை* நாசம்செய்து உம்முடையசேனையை எரித்தான் கிருபரும் அவ்வாறே போஜனும் உம்முடையபுத்திரனும் மகாரதரான துரோணபுத்திரரும் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு அந்த அர்ஜுனனை எதிர்த்து ஒடிவந்தார்கள் மேகங்கள் மீலயின்மீது நீர்த்தாரைகளைப்பெய்வதுபோலப் பாணங்களை இறைத்தார்கள் அந்தபாண்டவன் (தன்னைக்) கொல்ல எண்ணிய கொண்டவர்களும் ஸமாததாக்கரும் மகாபலசாலிகளும்மான அந்தக்கொளரவவீரர்களாலே முயற்சியுடன் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்தஉத்தமமான பாணங்களை விரைவுடன் அம்புகளால் வெட்டி அந்தச்சத்துருக்களை மும்மூன்று பாணங்களால் பிளந்தான் வட்டமான காண்டவமாகிற பூணமண்டலத்தடன்கூடியவனும் பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனாகிறஸூரியன், அம்புகளாகிற உகிரமான கிரணங்களுடன் கூடியவனாக, ஆனி ஆடிமாதங்களுடைய மத்தியத்தை அடைந்தவனும் அவ்வாறே நாற்புறத்திலுமுள்ள வட்டமான ரேகையுடன்கூடிவனனுமான ஸூரியன் போல விளங்கினான் பிறகு, துரோணபுத்திரர் சிறந்த பத்துப்பாணங்களால் தனஞ்செய்யும் மூன்று பாணங்களால் அச்சத்தையும் நான்குபாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் பிளந்தார், பிறகு, வானரத்தினமீதும் அம்புகளையும் சிறந்தநாரசங்களையும் இறைத்தார் பிறகு, தனஞ்செய்ய நன்றாகப்பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்துரோணபுத்திரருடையவில்லையும் ஸாரத்யினுடைய தீலையையும் மூன்றுபாணங்களால் அறுத்தான் நான்கு பாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் மூன்றுபாணங்களால்

* 'நீரவ்ய' என்பதுமூலம்; 'வாரியிறைத்து' என்றும் கொள்ளலாம்.

கொடியையும் துரோணபுத்திரருடையரத்ததிலிருந்து தளளிஞன். குணங்கள் நிரம்பியவரான அந்தத் துரோணபுத்திரர் கோபத்தாலநிறை தவராசி அளவிலலாத வஜரங்களாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டதும் தக்ஷகனுடைய உடலபோலப் பிரகாசிக்கின்றதுமான வே ரொரு விலலை அந்த அாஜுனனைக்கொலுவதற்காகச் சிறந்தபெரிய ஸாப்பத்தைப்போலக் கையிலெடுத்தாரா அவா தம் ஆயுத்ததைப் பூமி யில் எறிந்துவிட்டு விலலைநாணேற்றி ஜயிக்கப்படாதவாகரும் புருஷ ஸரேஷ்டர்களுமான அவவிருவாகளையும் நன்குமதித்துக்கொண்டு உத்தமமான பாணங்களால் ஸம்பத்திலிருந்து அடித்தாரா மஹா ரதர்களும் யுத்தமுனையில் நிற்பவாகளுமான கிருபரும் உமமுடைய குமாரனும் கருதவாமாவும் அந்தக் கௌரவவீரர்களும் யுத்தத் தில் பாண்டவஸரேஷ்டனை அனேக பாணங்களால் (அடித்துக் கொண்டு) ஸூரியனை மேகங்கள் சூழுவதுபோலச் சூழ்ந்தார்கள். ஆயிரம் கைகளையுடைய காரத்தவீரயாராஜுனனுக்கு ஒப்பான பராக ரமமுள்ள பாரத்தன கிருபருடைய அம்புகளுடனகூடின விலலை யும் குதிரைகளையும் தவஜங்களையும் ஸாரதியையும், முற்காலத் தில் வஜரபாணியான இரத்திரன பலியை அடித்ததுபோலப் பாணங் களாலடித்தான். பாரத்தனுடைய பாணங்களால் ஆயுதங்கள் (அடித்துத்) தள்ளப்பட்ட அந்தக் கிருபா மஹாயுத்தத்தில் தவஜம் நாசஞ்செய்யப்பட்ட பிறகு, கிரீடியினால் முனடி பீஷமா கட்டப் பட்டதுபோல ஆயிரம்பாணங்களால் கட்டப்பட்டாரா அர்ஜுனன காஜிக்கின்ற உமது குமாரனுடைய தவஜத்தை அம்புகளால் துண்டாக்கினான், விலலையும் அறுத்தான், கிருதவாமாவினுடைய மங்களகரமான குதிரைகளையும் கொன்றான், கொடியையும் துண் டாக்கினான் அந்த அாஜுனன விரைவுடன் உமதுகுமாரனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் வீரர்களையும் கொடிகளையும் யானை வீரர்களையும் குதிரைவீரர்களையும் தேராளர்களையும் அழித்தான். பிறகு, நான்கு பக்கங்களிலும் சிதறியிருக்கின்ற மிக்கபெரிதான உம்முடைய சேனை ஸூரியனுடைய தேஜவிலலை துன்புறுத்தப் படுவதுபோல அாஜுனனுடைய பிரதாபத்திலை மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்டது. பிறகு, கேசவா துன்பமுற்றிருக்கிற சத்தருக் களை அாஜுனனுடைய ரத்ததிலை விரைவாக வலமாகச் சுற்றி வந்தார். பிறகு, யுத்தஞ்செய்ய வீருப்பமுள்ளவர்களான மற்ற வீரர்கள் விருத்திரனைக்கொன்ற இரத்திரனைப்போல விரைவுடன் செலவாகின்ற தனஞ்சயனை நல்ல குதிரைகள் பூட்டப்பட்டவை

நளம் மறு டிபும் உ லுள்ள டாசு கி யுத்தபப்டவைகளுமான
 தோகனோடு பிளிக் ரது டினாகா. பிறகு, மஹாபா
 களான சிகண்டிபும் ஸாண்டலும் ஸபலளதிற்தவர்களும் தனளு
 சயனைப் பிண்டொடாந்து ஸலலுகினா பகைவாகளை எதிர்த்து
 ஓடித ததிததுக கூடமைபுள்ள பாணங்களால் பிளந்து மிககபயங
 கரமாகக காஜித்ததாகா பிறகு, கோபங்கொண்டவாகளும் ஜயத
 திலும் ஸவாககத்ததஅடைவதிலும் ஸ்ருபமுளளவாகளுமான
 கௌரவாகள, அஸுராகள தேவராஜனை ஹிம்ஸித்ததுபோல
 நேராகச செல்லுகினறவைகளும் நனகு தீட்டப்பட்டவைகளுமான
 பாணங்களால் ஸருஞ்சயாகளோடு பரஸபரம அடித்துக்கொண்டா
 கள பகைவாகளைத் தவிக்கச செயபவரே யானைகளும் குதிரை
 களும் ஸ்முந்தன ரதிகாகளும் ஸ்முந்தார்கள. அவவாறே வீரா
 கள அனைவர்களும் நனராக விடப்படும பாணங்களால் தனித்தனி
 யாக ஒருவையொருவா அடித்துக்கொண்டார்கள அரசரே
 மஹாபலசாலிகளான சிறந்த யுத்தவீரர்களால் மகாயுத்தத்தில் பரஸ
 பரம் (எய்யப்படுகின்ற) பாணங்களால் இருளானது உண்டுபண்ணப
 படடிருககுந்தருணத்தில, நானகு திககுக்களும் திககோணங்களும்
 சூரியனுடைய ஒளியும் இருளால் மூடப்பட்டனவாயின

எண்பததுநானகாவது அத்தியாயம்

(ஸங்கதல யுத்தம்)

அரசரே! பாரதரே! மிகக சிறப்பற்றவைகளான கௌரவா
 களுடைய சேனையால் எதிராகப்பட்டவனும் மூழ்குகின்றவனைப்
 போலிருப்பவனும் குல்தீபுத்திரனுமான பீமனை மேலே தூக்கிவிடக
 கருதிய தனஞ்சயன், காரணனுடைய சேனையை அம்புகளால்அதிகமாக
 அடித்துச சத்தருவீரர்களை யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான பிறகு,
 இந்த அஜனனுடைய சரககூட்டங்கள் துண்டு துண்டாக ஆகாயத்
 தை அடைந்து காணப்பட்டன. அவவாறே, மறறப் பாண்டவவீரா
 களும் உமமுடைய சேனையைக்கொன்றாசுள மஹாபாகுபலமுளள
 அந்தத் தனஞ்சயன் பறவைக்கூட்டங்கள் ஸஞ்சரிககின்ற ஆகாயத்
 தைப் பாணங்களால் நிரப்பிக்கொண்டு கௌரவாக்களுக்கு யமனானை.
 பிறகு, அவன் பலலங்களாலும் கூடூரபரங்களாலும் பளபளப்பான
 நாராசங்களாலும் சரீரங்களை வெட்டினான, தலைகளையும் அறுத்தான்
 சரீரங்கள் வெட்டப்பட்டவாகளும் கவசங்களை இழந்தவாகளும் தலை

களை இழந்தவர்களும் நான்கு பக்கத்திலும் தள்ளப்பட்டவர்களும் விழுகின்றவர்களுமான யுத்தவீரர்களால் (யுத்தபூமியானது) நன்றாக மூடப்பட்டது. தனஞ்சயனுடைய அம்புநூல அழிக்கப்பட்ட தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் ரதிகார்களாலும் யானைகளாலும் நன்றாக வெட்டப்பட்டவர்களும் பிளக்கப்பட்டவர்களும் அழிக்கப்பட்டவர்களும் அங்கங்களுடைய அவயவங்களை யும் இழந்தவர்களும் உயிர்துறந்தவர்களும் உயிருடன் கூடியவர்களுமான மனிதர்களாலும் பூமியானது பரப்பப்பட்டதாயிற்று மன்னரே! ரணபூமியானது வைதரணீந்திபோல எவ்விதத்தினாலும் நாடமுடியாததும் அதிகமாக மேடுபள்ளமுள்ளதும் கோர ரூபத்துடன் கூடியதும் மிகவும் பாக்கமுடியாததும் ஆயிற்று பூமியானது ஏராளங்களாலும், சககரங்களாலும், அசசுக்களாலும், பலலங்களாலும் குதிரைகளை இழந்தவைகளும் குதிரைகளுடன் கூடியவைகளும் ஸாரதிகளுடன் கூடினவைகளும் ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவைகளும் யுத்தவீரர்களுடைய தோகளாலும், பரப்பப்பட்டதாயிற்று பொறகவரங்களை நடுவர்களும் ஸனஞ்சயனின் வாகனங்களும் பொன்மாலையைத் தரித்தவர்களும் போரவீரர்களால் வீறறிருக்கப்பட்டவைகளும் கவசம் பூட்டப்பெற்றவைகளும் எப்பொழுதும் மதப்பெருகுள்ளவைகளும் பதரமென்கிற வகுப்பைச் சார்ந்தவைகளும் யானைகள் சுரூரர்களான யானைவீரர்களால் தூண்டப்பட்டவைகளாகக் கோபத்துடன் அாஜுனனை எதிர்த்துச் சென்றன. கிரீடியினால் அழிக்கப்பட்டநானூறு சிறந்ததோகளை, தள்ளப்பட்டவைகளும் பிராணிகளுடன் கூடியவைகளும் பெரியமலையின் சிகரங்களபோல விழுந்தன தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால் தள்ளப்பட்ட சிறந்தயானைகளால் பூமியானது மூடப்பட்டது அவனுடைய ரதமானது நான்குபக்கங்களிலும் மேகங்களபோல விளங்குகின்றவைகளும் மதஜலத்தைப் பொழிகின்றவைகளும் யானைகளை ஸூரியன் மேகங்களைப் பிளப்பதுபோல, எதிர்த்துத் தாக்கியது பலகுனலை கொல்லப்பட்ட யானைகளாலும் மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் பலவாறாக உடைக்கப்பட்ட ரதங்களாலும் சஸ்திரங்களையும் யந்திரங்களையும் கவசங்களையும் இழந்து உயிர்துறந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர்களாலும் அறுததுத் தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் வழியானது மூடப்பட்டதாயிற்று நானொலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட காண் டவமானது காஜிகின்ற மேகம் பேரிடி முழக்கத்தை உண்டிபண்ணுவதுபோலப் பயங்கரமான சத்தத்தை உண்டிபண்ணியது. பிறகு,

தனஞ்சயனுடைய அம்புகளாலடிக்கப்பட்ட சேனையானது ஸமுத திரததில் பெருங்காற்றிலை நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட பெருங் கப்பலபோலப் பிளக்கப்பட்டது. காண்உவத்திலை பிரயோகிக்கப் பட்டவைகளும் பறபல ரூபங்களுள்ளவைகளும் உயிரைவாங்குகின் றவைகளும் கொளளிக்கடடை தூமகேது வஜராயுதம் இவைகள் போன்றவைகளுமான பாணங்கள் உம துபடையை எரித்தன. பெரிய மலையின்மீதுள்ள மூங்கிறகாடானது இரவில் எரிந்தாற்போல உம் முடைய பெருஞ்சேனையானது பாணங்களால் பீடிகக்கப்பட்டு அதிக மாகத் துடித்தது. கிரீடியிலை மிகஅடிக்கப்பட்டதும் பெரும்பாலும் நாசஞ்செய்யப்பட்டதும் பாணங்களால் கொல்லப்பட்டும் சின்னபின் னம் செய்யப்பட்டிருப்பதுமான உமமுடைய அநதச் சேனையானது, நான்கு திககுக்களிலும் ஓடியது ஸவயஸாசியிலை நன்றாக எரிக்கப் பட்ட கௌரவாகள் *பெருங்காட்டில் காட்டுத்தீயிலை பயமுறுத்தப் பட்ட மிருகங்களுடைய கூட்டங்களபோலச் சுழன்றாகள். அதிக பயத்தை அடைந்திருக்கின்ற கௌரவர்களுடைய படையானது மிக்க தோளவலியமைந்த பீமவேனனை யுத்தத்தில் விட்டுவிட்டு முழுதும் புறங்காட்டி ஓடியது பிறகு, கௌரவர்கள் தோலவியடை விக்கப்பட்ட தருணத்தில் ஜயிக்கப்படாதவனை அநதப் பீபதஸு- பீமவேனனை அடைந்து ஒருமுகூததம் எதிரிலிருந்தான். பாரதரே¹ பலகுளீநக்ஷத்ரத்திலுத்தித்தவனை தனஞ்சயன் பீமவேனனோடு சோரது ஆலோசனைசெய்து அவனிடத்தில் யுதிஷ்டிரா சலயங்கள் நீங்கினவராகவும் துன்பமற்றவராகவும் இருக்கிறாரென்பதைச்சொல விப அவனாலே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவனாகி, பிறகு, ரத்ததின் ஒலியிலை பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஒலியிடுமா டிசெய்துகொண்டு, அவ்விடத்தினின்று புறப்பட்டுச் சென்றான்.

பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுகிறவனை தனஞ்சயன், துச்சாஸன னுக்கு இனையவர்களும் வீரர்களுமான உமமுடைய குமாரர்கள் பதி னமாகளால் சூழப்பட்டான். பாரதரே¹ நாணேற்றப்பட்ட விகளை யுடையவர்களும் நாததனம் செய்கின்றவர்கள் போன்றவர்களுமான அநத வீரர்கள், கொளளிகளால் யானையைத் துன்புறுத்தவதுபோல அவனைப் பாணங்களால் துன்புறுத்தினார்கள். மதுஸூதனா ரத்ததி லை அவர்களை இடமாகச் சுற்றிச்சென்றா ஏனெனில், அவா, அவர்கள் கிரீடியிலை உடனே யமனிடம் அனுப்பப்பட்டுவிடுவார்

கொன்றே எண்ணினா அவ்வாறு திரும்பிப்போகின்றவன்போ
 லிருக்கின்ற அர்ஜுனனைப்பாத்தது * வேறு சில மூடாகள் உரக்கக்
 காஜித்தாகள பாத்தன், அடிககடி காஜிகின்ற அநத வீராகளு
 டைய கொடிகளையும் குதிரைகளையும் விறகளையும் ஸாரதிகளையும்
 நாராசங்களாலும் பிறைநகணகளாலும் விரைவாக அறுத்தான்.
 பிறகு, வேறு பத்துப்பலலங்களால அவாகளுடைய தலைகளைத்
 தாளினான். கோபத்தினால் சிவநத கண்களையுடையவைகளும் நன்
 ருக்க கடிக்கப்பட்டிருக்கிற உதிகளையுடையவைகளும் பூமியில
 விழுந்திருப்பவைகளுமான அவாகளுடைய முகங்கள ஆகாயத்தில
 நகடித்திரங்களுடைய கூட்டங்களபோல விளங்கின. பகைவாகளைக்
 கொல்லுகிறவனை அர்ஜுனன், பொன்னாலாகிய தோளவளைகளை
 அணிந்தவர்களான அநதப் பத்துக்கொளவவீரர்களையும் பொற
 புங்கமுள்ளவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளுமான பத்துப்பாணங்
 களால அடித்துவிட்டு வேறிடம் சென்றான்.

* 'தயாநெடு பூரணஹு உயிவா.' எனபது மூலம்
 'ததநெடு பூரஹு ஸாரா.' எனபது நீலகண்ட வயாக
 யான புஸ்தக பாடம்

'திருதராஷ்டிரகுமாராகளில் பதினமரை அர்ஜுனன் கொன்றான்' என்று
 பொருள்தரும்படியான நீலகண்டவயாகயானபாடமும் அதனைப்பின்பற்றிய
 இரண்டு இடங்களிலெழுதிப்பெயாப்புக்களும் பொருத்தமேற்கொண்டே நேரான
 பாடங்கொண்ட 'T R திருநாணசாராயரவர்களும் அர்ஜுனன் அநதப்பதின
 மரைக்கொன்றதாகவே நிச்சயித்துக் குறிப்புஎழுதியிருக்கிறாக்கா இங்ங்னம்
 கொள்ளுதல், முன்பின்கதைத்தொடாச்சிக்கு விரோதமாகும் அர்ஜுனன்
 அப்படிக்கொன்றிருந்தால், பத்தீங்குகா வினையலாகும் அது யுத்தமுமையும்
 அன்று ஸாவருணன் வாலகதேவன் தேரின் அவாகளுக்கு இடமாகச்செலு
 த்தியது இவற்றைத் திருநாத்திரகொண்டேபோலும் மேலும், 'பொற்புகக்
 முள்ள பத்து பாணங்களால அவாகளையே திரும்பவும் அடித்தான்' என்றால்,
 'தலையற்றமுண்டாக்களை அடித்தான்' என்ற பொருத்தத்து, சுததவீரனான அர்ஜு
 னனுடையபெருமைக்கு ஒருபெருங்குறை தோன்றிற்று இங்கே, ஸலோகங்
 களிலுள்ள சொல்லமைப்பும் ஆராயத்தக்கது

திருதராஷ்டிரகுமாராகளில் பதினமரை அர்ஜுனன்கொன்றதாகப் பொ
 ருள்தரும் பாடமே கொள்வா சிலா அவா, 'ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் எளிதிற
 பொருளாசெய்யமுடியாத பலவித்யங்ககா உள்ளன. எழுவகைப் பேதங்கள
 முதலிய முறைகளைக்கொண்டு அவற்றிற்கு அத்தநிச்சயம் செய்யவேண்டும்.
 எழுவகைப்பேதங்களாவன —(1) வயதயாஸம் (2) பராதிஸோமயம் (3) கோ
 முதம் (4) பரஹஸம் (5) உக்ஷணம் (6) ஸுதரம் (7) ஸாது என்பன அவைக்
 ளுள், வயதயாஸம், தேசவயதயாஸம், காலவயதயாஸம், புருஷவயதயாஸம்

எண்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

(ஸங்கல்பயுக்தம்)

மஹா வேகமுள்ள குதிரைகளுடன் வருகின்ற அந்தச் சிறந்த வானரத்வஜ்னை வீரர்களான தொண்ணூறு கௌரவாநிகர்கள் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்துச்சென்றாகா. புருஷஸரேஷ்டர்களான ஸம்சப்தகர்கள் பரலோகஸாதகமான கோரமான சப்தததைச் செய்து கொண்டு புருஷஸரேஷ்டனான அர்ஜுனனை யுத்தத்திலு குமுநது கொண்டார்கள் வாஸுதேவா, மஹாவேகமுள்ளவைகளும் ஸவாணமயமான பூஷணங்களுடன் கூடியவைகளும், முத்தமயமான மேலவிரிப்புக்களால் மூடப்பட்டவைகளுமான வெண்மையான குதிரைகளைக காணனுடைய ரகத்தைநோக்கிச்செலுத்தினார் காணனுடைய ரகத்தை நோக்கிச்செல்பவனும் பனைவாகளை நாசஞ்செய்பவனுமான அந்தத் தனஞ்சயனைப்பார்த்து ஸம்சப்தகா்களுடைய கூட்டங்கள் சரமாரிகளால் எதிர்த்து அடித்துக்கொண்டு சென்றன அர்ஜுனன் விரைப்பவர்களும் ஸாரதிகளுடனும் விறகளுடனும் தவஜங்களுடனும் கூடினவா்களுமான அந்தத்தொண்ணூறு ஸம்சப்தக வீரர்களையும் கூாமையுள்ள பாணங்களால் மிச்சமின்றிக்கொன்றான். கிரீடியினால் பற்பலஉருவமுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த ஸம்சப்தகா்கள, புண்யம்செய்தவா்கள புண்யம் குறைந்தவுடன் ஸவாகத்தினின்றும் விமானங்களிலிருந்து விழுவதுபோல விழுந்தா்கள. பிறகு, தோகளையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடைய கௌரவா்கள பயமற்றவா்களாகிக் கௌரவா்களுள் மிக்கசிறந்தவனும் பரதஸரேஷ்டனுமான பலகுனனை எதிர்த்தா்கள, முயற்சியுள்ளமனிதர்களுடனும் குதிரைகளுடனும் கூடியதும் பலத்தினால் அதிகரித்த சிறந்தயானைகளுள்ள துமான உமது புத்திரா்களுடைய அந்தப்பெரும் படையானது தனஞ்சயனை நன்றாகத்தடுத்தது மஹாவிலலாளிகளான கௌரவா்சள குருநந்தனனான அர்ஜுனனைச் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் ராட்டிகளாலும் கதைகளாலும் கத்திகளாலும் பாணங்களாலும் நன்றாக மூடினா்கள பாண்டவன் என மூன்றுவகையற்றும் நேசுடயதயாஸமாவது, ஓரிடத்திலடந்ததை மற்ரேரிடத்திலடந்ததாகச் சொல்வது, காலவயதயாஸமாவது ஒருகாலத்தில டந்ததை வேரொருகாலத்தில டந்ததாகச் சொல்வது; புருஷவயதயாஸமாவது ஒருமனிதன்செய்ததை மற்ரொருமனிதன் செய்ததாகச் சொல்வது. இந்த வேறுபாடுபற்றிப் பம்ஸேனபசெய்ததை அர்ஜுனன்செய்ததாக ஏதோ ஒரு காரணத்தால் சொல்பபட்டிருக்கவேண்டுமே' என்று ஸமாதானம்கூறுவா. இது மதவஸம்பிரதாயக்கொள்கை.

ஆகாயத்தில் நார்புறத்திலும் பரப்பப்பட்டிருக்கிற அந்த அம்முழையை ஸூரியன் கிரணங்களால் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோலப் பாணங்களால் நாசம் செய்தான். பிறகு, மிலேசசாகள மதங்கொண்ட ஆயிரத்தமுந்நாறு யானைகளுடனகூட நின்றுகொண்டு உமது புத்திரனுடைய கட்டளைபிஞ்ஞை பாததனை விலாபுறநூலை அடித்தார்கள. ரத்ததிலிருந்து பாததனைக காணிகளாலும் நாசீகங்களாலும் நாராசங்களாலும் தோமரங்களாலும் ஈட்டிகளாலும் சுக்திகளாலும் கப்பணங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் ஓர்மலித்தார்கள. பிரபுவான பலகுனன, யானையினமீ திருப்பவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் ஒப்பற்றதுமான அந்த ஆயுதமழையைக் கூாமையுள்ள பலவங்களாலும் அரத்தசந்திரபாணங்களாலும் வெட்டியபிறகு, கொடித்துணிகளுடனும் தவஜங்களுடனும் மாவுத்தாக்குடனும் கூடின அந்த எல்லா யானைகளையும் பறபல அடையாளங்களுள்ள உத்தமமான பாணங்களால் (இந்திரன்) வஜராயுத்ததிஞ்ஞை மலைகளைப் பிளப்பதுபோலப் பிளந்தான அந்தப் பொனமலைகளை அணிந்த பெரிய யானைகள் ஸவாணமயமான கட்டுக்களுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டித துன்பமடைந்து அகனியின ஜவால்களுடனகூடின மலைகளைப்போல விழுந்தன அரசரே! பிறகு, பெரிதான காண்டவத்தின ஒலியும் சத்தமீடுகின்ற மனிதர்கள் மெதுவாகக்கூசுசு விடுகின்ற யானைகள் குதிரைகள் இவற்றின ஒலியும் தோன்றின மன்னரே! அடிக்கப்பட்ட அந்த யானைகளும் நான்கு பக்கத்திலும் ஒடின குதிரைகளும் ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவைகளாகப் பத்துததிகுகுகளிலும் ஒடின மஹாராஜரே! ரதிகார்களாலும் அவ்வாறே குதிரைகளாலும் வீடுபட்டிருக்கின்ற ரதங்கள் கந்தாவ நகரங்களபோல ஆயிரம் ஆயிரமாகக் காணப்பட்டன. மஹாராஜரே! இவ்ருமங்கும் ஒடுகின்ற குதிரைவீரர்கள் பாததனுடைய அம்புகளால் கொல்லப்பட்டவர்களாக அந்த அந்த இடத்திலேயே காணப்பட்டார்கள். பாததன ஒருவளுக்கேயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் யானைவீரர்களையும் யானைகளையும் ஜயித்ததிஞ்ஞை அந்த க்ஷணத்தில் பாண்டவனுடைய கைகளின பலம் காணப்பட்டது, அரசரே! அந்தமனிதர்களும் யானைகளும் ரதிகார்களும் ஒன்றுசேராமலே யுத்தத்தை உத்தேசித்துத் திருமயினவர்களாகக் காஜித்துக்கொண்டு ஆஜுனனை எதிர்த்தார்கள்.

• பரதார்களுள் சிறந்தவரே! மன்னரே! பிறகு, மூன்றங்கங்களூடன்கூடின பெரும்படையிஞ்ஞை சூழப்பட்டிருக்கிற கிரீடியைக்

கண்டு பயங்கரானபீமஸேனன் கொல்லப்பட்டவாகளபோக மிருக திருக்கிற சிலரான உம்மைச்சோநத தேராளிகளை விட்டுவிட்டுத் தனஞ்சயனுடைய ரதத்தைக்குறித்து வேகத்துடன் சென்றான அப்பொழுது, பிராதாவான ஆஜுனனைக்குறித்து வருகின்ற பீமனைக் கண்டு, பெரும்பானமையாகக் கொல்லப்பட்டதும் துன்பமுற்றதுமான அச்சேனையானது அங்கிருந்து ஒடியது. மஹா பஸசாலியான பீமன களைப்படையாமல் மஹாயுத்தத்தில் கதையைக் கையில்கொண்டு, ஆஜுனனூல கொல்லப்பட்டதுபோக மிருக திருக்கின்ற குதிரைகளைக் கொன்றான பாரதரே! கௌரவாகள அப்பொழுது கதையைக் கையில்கொண்ட பீமனைக்கண்டு, காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்டு வந்திருக்கின்ற அநத அநதக் னென்றே எண்ணினூகள. பீமன காலராததிரிபோல அதிகஉக கிரமாயிருக்கிறதும் மனிதர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் புஜிக்கின்றதும் கோடடைமதில்களையும் உப்பரிக்கையையும் நகரவாயில்களையும் அவைகளைச்சாரநத வாயில்களையும் பிளக்கின்றதும் அதிகபயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான கதாயுத்தத்தைக் குதிரைகளை நாசஞ்செய்வதற்காக வீரைவுடன் பிரயோகித்தான ஜயா! அநதக்கதையானது அனைக்குதிரைகளையும் குதிரையினமீத்தேறியிருக்கின்ற வீரர்களையும் கொன்றது. பாண்டவன வெண்கல மயமாயும் உருக்குமயமாயுமிருக்கின்ற கஸசங்கனையணிநத மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் கதையினூல நாசஞ்செய்தான கொல்லப்பட்ட அவைகள் வீரிட்டுக்கொண்டு வீழ்நதன இரத்தத்தினூல நனைக்கப்பட்டவைகளும் தலைகளும் எலும்புகளும் கால்களும் ஒடிக்கப்பட்டவைகளும் குதிரைகள், புலால் நுனனும் ஜநதுக்க ளுடைய கூட்டத்துக்கு ஆகாரமாக, பறகளால் பூமியைக்கொளவிக கொண்டு படுததன. இரத்தத்தினூலும் மாமஸத்தினூலும் ஊனீராலும் தருபதியைஅடைநத கதையானது எலும்புகளைக்கூடப் பக்ஷிக் கின்றதாகக் காலராததிரிபோலப் பாகக்கமுடியாததாயிருநதது. மிக்க கோபங்கொண்ட பீமன பதினாயிரம் குதிரைகளையும் அனைக் காலாட்களையும் கொன்று கதாபாணியாக அங்குமிங்கும் எதிர்த்து ஒடினான பாரதரே! பிறகு, உமமைச்சோநதவாகள கதையைக் கையிற்கொண்ட பீமனைக்கண்டு காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்டிருக்கிற யமன என்று எண்ணினூகள மதங்கொண்டிருக்கிற யானைபோல மிக்ககோபங்கொண்ட அநதப் பாண்டிநநதனை முத்தலையானது கடலில் பிரவேசிப்பதுபோல யானைப்படையில் பிரவேசித்த

தான. அதிககோபங்கொண்ட பீமன யானைப்படையில் நுழைந்து பெரிதான கதையைக் கையில் எடுத்து ஒருகூடினத்தில் அந்த யானைப்படையை யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடையச் செய்தான கவசங்களுடனும் மேலே ஏறியிருக்கிற வீரர்களுடனும் கொடிகளுடனும் விழுநின்ற மதயானைகளைச் சிறகுகளுள்ள மலைகளைப்போலக் கண்டோடும் மஹாபலசாலியான பீமனேனினு அந்த யானைப்படையைக்கொண்டு மீண்டும் தனது தேரில் ஏறி ஞாஜுனனுக்குப் பின்புறத்தில் சென்றான மஹாஜேரே! பிறகு, பெரும்பானமையாக ஆயுதங்களால்கூழப்பட்ட உம்முடையசேனையானது அப்பொழுது உதவாததை ஒழிந்ததும் புறங்காட்டி ஒடுவதில் நோக்கங்கொண்டதும் ஆயிற்று ஞாஜுனன் தாமநிபநாகவும் நாயகதை இழந்ததாகவும் நிறுக்கின்ற அந்தசேனையைக்கண்டு பாணங்களாலும் சஸ்திர மழைகளாலும் மூடினது யுகுகத்தில் காண்டவதற்கு வில்லாகக்கொண்ட ஞாஜுனனால் பாணமூலங்களால் நிறைசாயப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் உதங்களும் யானைகளும் கேளரகூலோடு கூடிய கட்டப்பமலாகளபோல விளங்கின அரசே! பிறகு, மனிதர்களான குதிரைகள் யானைகள் இவர்களின் பிராணனைக் கவாகின்ற கிரீடியினுடைய பாணங்களைக்கண்டு கௌரவர்கள் பெரிதான துன்பக் கூக்குரலை வெளியிட்டார்கள் அப்பொழுது, உம்முடைய சேனையானது கூக்குரலுள்ளதும் மிகையமுற்றதும் ஒன்றின்மீதொன்று பதங்குகின்றதுமாகக் கொள்ளிவட்டம்போலச் சுழன்றது பிறகு, கௌரவர்களுடைய மிகப்பெரிய சேனையானது ஞாஜுனனுடைய பாணங்களால் அழிக்கப்பட்டது. அந்தயுத்தத்தில் பிளக்கப்பட்டாதரதமாவது குதிரைவீரனாவது குதிமையாவது யானையாவது இல்லை. அரசே! பாணங்களால் உடைக்கப்பட்ட கவசங்களுள்ள அந்தசேனையானது நான்குபக்கத்திலும் எரிகின்றதுபோன்றதும் தனக்கத்தினால் நனைக்கப்பட்டதும் அச்சந்தருவதும் நாசமடைந்ததுமாயிற்று பெரும்பானமையாகக் கொல்லப்பட்டதும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்டதுமான அந்தப்படையானது பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்கிறவனான பலகுனனை எதிர்த்து யுத்தத்தை விடவில்லை பரதர்களுள் சிறந்தவரே! கொல்லப்படுகின்றவர்களாயிருந்தும், கௌரவர்கள் பார்த்தனை விட்டு விலகாமலிருந்ததாகிய அவர்களுடைய பராகிரமத்தை, அந்தயுத்தத்தில் ஆச்சரியமாகக்கண்டோம். கௌரவர்களனைவரும் அந்த ஸவயஸாசியினுடைய அந்தப்பராகிரமத்தைக்

கண்டு காணனுடைய உயிரவாழ்வில் ஆசையறறவர்களானாகள். காண்டவததை வில்லாகக்கொண்ட பாரததலை ஜயிக்கப்பட்ட கௌரவாகள் யுத்தத்தில் பாரததனுடைய பாணங்களுடைய தாகரு தலைப் பொறுக்கமுடியாததெனறெண்ணித் திரும்பிவிட்டார்கள. அம்புகளால் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அந்தகௌரவாகள் யுத்தத்தில் பாரததனைவிட்டுப் பயந்து திசைகளில் ஓடினாகள்; காணனையும் அழைத்தார்கள. பாரததன பாண்டவீசீனையையும் யுதிஷ்டிரராஜ ரையும் வந்தோஷமடையச்செய்துகொண்டு அனேக அம்புகளை இறைத்து அவாகளைத் துரத்தினன. மஹாராஜரே! உமமுடைய புத்திராகள் காணனுடைய ரததைக்கூறித்துச் சென்றாகள். ஆழந்த யுத்தக்கடலில் மூழ்குகின்ற அவாகளுக்காக காணன அப்பொழுது ஒரு திட்டானை மஹாராஜரே! கௌரவாகளோ, காண்டவததை வில்லாகக்கொண்ட அாஜனனிடத்திலிருந்து உண்டானபயத்தினால் விஷமில்லாத ஸாபங்களபோல, (வீரயமறறவாகளாகக்) காண னுடைய அருகிலேயே பதுங்கினாகள் மன்னவரே! எல்லாப் பிராணிகளும் மிருதயுன்னிடத்திலிருந்து நிகுகி உலகங்களுக்க முக்கியந்தியான தாமததை அடிப்பதுபோல, உமமுடையபுத்திராகள் மஹாதமாவான பாண்டவன்ிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் சிறந்தவல்லவான காணனே அடித்துப் பதுங்கினாகள் காணன, மனத்தில் பயமடைந்தவர்களும் இரத்தத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவர்களும் ஆபத்தில் அகப்பட்டவர்களும் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும்மான அவாகளை, 'பயப்பட்டுவண்டாம்' என்று சொன்னான பாரததலை வலிமையினால் நன்றாக முறியடிக்கப் பட்ட உமமுடையீசீனையககண்டு காணன பகைவாகளைக் கொல்ல வேண்டுமெனகிற எண்ணத்தினால் வில்லை நானொலிசெய்துகொண்டு நின்றான் சஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்தவனை காணன் வேகமாகஓடு கின்ற அந்தகௌரவாகளைக்கண்டு பெருமூச்சு விடுகுகொண்டு நன்றாக ஆலாசித்துப் பாரததனைக் கொல்லும்விஷயத்தில் மனத தைச்செய்ததினன. பிறகு, அத்திரதபுத்திரனை காணன மிக்க பெரிதானவில்லை நானொலியிடுமபடி செய்துகொண்டு, ஸவயஸாசி பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மீண்டும் பாஞ்சாலாகளைக் குறித்து ஓடினான பிறகு, இரத்தமபோன்ற கண்களையுடையவாக ளான அரசாகள் பெரியமேகங்கள் மலையைமூழிவதுபோல ஒரு கூணத்தில் பாணங்களுடையகூட்டங்களால் காணனை மூடினாகள். பெரியவரே! பிறகு, காணனால் விடப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான

பாணங்கள், சூரியன் இருளைக்கவாவதுபோலப் பாஞ்சாலாகளுடைய உயிரகளைக் கவாந்தன. மஹாபுத்தியுள்ளவரே! மித்திரனவிஷயத்தில் பேரன்புள்ள ஸூத்ரபுத்திரனாகும் அவனால மித்திரனாகாகக் கொல்லப்படுகின்ற பாஞ்சாலாகளுக்கும் அப்பொழுது பெருமபோர் நடந்தது.

எண்பத்தாராவது அத்தியாயம்.

(ஸங்குலயுத்தமும் பீமலுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் எதிர்ப்பும், ஸம்வாதமும்)

அரசரே! பிறகு, வெள்ளைக்குதிரைகட்டிய தேரையுடைய ஆஜுனனால கௌரவாகள துரத்தப்படடிருக்கும் ஸமயத்தில் ஸூத்ரபுத்திரனான காணன் பாஞ்சாலபுத்திரர்களைக் காற்று மேகக் கூட்டங்களை நாசமசெய்வதுபோலப் பெரிய அம்புகளால் நாசஞ் செய்தான் காணன் ஜனமேஜயனுடைய ரத்ததூனினன்று அஞ்சலிகங்களால் ஸூத்ரனை விழுமபடிசெய்து குதிரைகளையும் கொன்றான். சாதான்களையும் ஸூத்ரனோமனையும் பலலங்களால் அடித்து இரண்டு விறகளையும் வெட்டினான் ஸூத்ரபுத்திரன் பிறகு யுத்தத்தில் தருஷ்டதயும்னனை ஆறுபாணங்களால் பிளந்த அவனுடைய திறமையுள்ள குதிரைகளையும் கொன்றான், ஸாதயகிபினுடைய குதிரைகளையும் கொண்டு கேகயராஜனுடைய புத்திரனான விசோகனையும் கொன்றான். கேகயராஜருமாறமம் ஸேனாபதியுமான மித்திரவாமா, தன் புத்திரன் கொல்லப்பட்டவே, அந்தக்காணனை எதிர்த்து ஒடினான்; அதிக உச்சிரமான வேகமுள்ள அம்புகளால் அநிகமாக நடுங்கச் செய்துகொண்டு காணனுடைய புதல்வனான ஸூத்ரவனையும் கொன்றான் காணன் அட்டஹாஸமசெய்து மூன்று ஆத்த சந்திரபாணங்களால் அவனுடைய இருகைகளையும் தலையையும் அறுத்தான். அவன், கோடாலிகளால் வெட்டிமுறிக்கப்பட்ட ஸால் விருஷம்போல, உயிர துறந்து தேரினின்ற பூமியில் விழுந்தான். காணனுடைய குமாரனான ஸூஷேணன், குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ஸாதயகியை விரைவாகச் செல்லுகின்ற கூாமையுள்ள அம்புகளால் நன்றாகமுடி நாதனைஞ்செய்கிறவன்போல (தோற்றி), ஸாதயகிபினுடைய பாணங்களால் நேரில் அடிக்கப்பட்டு விழுந்தான். புத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடன், குரோதத்தினால் மூடப்பட்ட மனத்தையுடையவனான காணன், சிலிகளுள் மிகச்சிறந்தவனான ஸாதயகி

யைக கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு, 'ஸாதயகியே! நீ மாண்டாய' என்று உரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு பகைவர்களால் தாங்கமுடியாத பாணத்தைப் பிரயோகித்தான். சிகண்டியானவன், இநதக காணனுடைய அநதப்பாணத்தை மூன்று பாணங்களால் துண்டாக்கி மூன்று பாணங்களால் காணையும் துன்பமடையச் செய்தான். *காணன் சிகண்டியினுடைய வில்லையும் கொடியையும் வெட்டி இரண்டு க்ஷூரங்களால் அவனையும் பிடித்தான். உக்கிரனும் மஹாதமாவுமான அநதககாணன சிகண்டியை ஆறுபாணங்களால் அடித்தித் திருஷ்டதயும்னனுடைய புத்திரனது தலையையும் அறுத்தான். பிறகு, நன்றாகத்தீட்டப்பட்ட க்ஷூரத்தினால் ஸுதஸோ மனையும் பிளந்தான். பிறகு, அநத யுத்தத்தில் கைகலநத சணடை நடநது தருஷ்டதயும்னனுடைய புத்திரனும் கொல்லப்பட்டவுடன், மாதவா அாஜுன்னைப்பார்த்து, 'பார்த்த! ராஜலிமமமே! நமது ஸேனையானது பாஞ்சால வீராகளிலலாததாகச் செய்யப்படுகிறது. செல, காணனைக்கொல்' என்று கூறினா பிறகு, புருஷஸரேஷ்டனும் நல்லகைகையுடையவனுமான அாஜுன்ன பயங்கரமான யுத்தத்தில் ரதபூதபதியினால் எதிர்த்துத் தாக்கப்பட்டிருக்கிற அவர்களைக் காக்க விருமபினவனாக உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு விரைவாகக் காணனுடைய ரத்தத்தைக்குறித்துத் தனரத்ததோடு சென்றான். பார்த்தரே! பிறகு, எவ்விதத்தினாலும் நடுக்கமடையச்செய்யமுடியாத வாகளான வேறு பாஞ்சாலரதிகாநளுடைய கூட்டங்கள் சோநதன. விற்பிடித்தவீராகளுள் சிறந்தவர்களான உத்தமரதிகாக்கள் ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்களபோலப் பிரகாசித்துக்கொண்டு எதிர்த்து நின்றூர்கள பிறகு, அாஜுன்ன, காண்டவத்தை உகரமாகமுழங்கும்படி நாணெலிசெய்து நாண்கயிறறைக கையுறையில் நன்றாகமோதுமபடி செய்து பாணங்களால் இருளை உடனே உண்டிபண்ணி யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் தவஜங்களையும் நாசஞ்செய்தான். கிரீடியானவன், நாணேற்றப்பட்டு வட்டவடிவமுள்ள காண்டவத்தோடு விருத்தியடைகின்றவனாகப் பயங்கரமான முகூர்த்தத்தில் (சுததுருக்களை) எதிர்த்துச் சென்றபொழுது, எதிரொலியானது ஆகாயத்தில் பரவியது, பறவைகள் மலைக்குகைகளை நோக்கி விரைந்து சென்றன அவனை நிகரற்றவீரனான பீமஸேனன பின்புறத்தில் பாதுகாத்துக்கொண்டு ரத்ததோடு பின்தொடர்ந்தான் பகைவர்களோடு போபுரிவதில் விருப்பமுள்ளவர்களான

* 'ஸுஜாத' என்பது மூலம், 'நற்பிறப்புள்ளவன்' என்பதுபொருள்.

அந்த ராஜபுத்திராகளிருவரும் காணனைக்குறித்து விரைவாகத் தேரில் சென்றார்கள அந்தசமயத்தில் அதிக மகிமைபொருந்திய ஸூத்தபுத்திரன் ஸோமகாகளை நாசஞ்செய்துகொண்டு யுத்தம் செய்தான். ரதிகர்க்களையும் குதிரைகளையும் யானைக்கூட்டங்களையும் கொன்று பாணங்களால் திசைகளையும் மூடினான். உத்தமௌ ஜஸும் ஜனமேஜயனும் கோபங்கொண்டவாகளான யுதாமன்யுயும் சிகண்டியும் ஒன்றுசோந்து பாஷுதனான திருஷ்டதயும்னனோடுகூட விமமநாதஞ்செய்பவர்களாகி அம்புகளால் காணனைப பிளந்தாகள். ஒன்றுசோந்தவாகளும் விகாததனகுமாரனான காணனைக்குறித்து எதிர்த்துச்செல்லுகின்றவர்களுமான அந்த ஐந்து பாஞ்சாலரதிகர்களும், இரத்திரிய விஷயங்கள் ஜிதேநதிரியனைத் தைரியத்தினிடமிருந்து நழுவுசெய்ய மாட்டாததுபோலக காணனை அந்த ரத்ததினின்று நழுவுசெய்வதற்குச் சகதியுள்ளவாகளாகவில்லை. காணன் அவர்களுடைய விறகளையும் தவஜங்களையும் குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடிகளையும் பாணங்களால் விரைவாக அறுத்து அந்தப்பாஞ்சாலர்களை அம்புகளால் எதிரில் அடித்தான், பிறகு, விம்மம்போல உரக்கக காஜித்தான் 'பாணங்களை' பிரயோகிகுகின்றவனும் அவர்களை எதிர்த்து அடிகுகின்றவனும் நாண்கயிற்றையும் பாணங்களையும் கையில்கொண்டவனுமான அந்தகநாணனுடைய விலலின சத்தத்தினால் மலைகளுடனும் மரங்களுடனுகூடின் பூமியானது அநிகமாக ச சித்தறினதாகவே ஆகும்' என எண்ணி ஜனஸமூகமானது துயரமடைந்தது. நன்றாக நாணைறறப்பட்டதும் இரத்திரதனுஸுககு ஒப்பானதுமான விலலினால் பாணங்களைப் பிரயோகிகுகின்ற அந்தக காணனை ஜவலிகுகின்ற கிரணஸமூகங்களையும் சுற்றியிருக்கிற வட்டமான ரேகையையுமுடைய சூரியனபோல யுத்தத்தில் விளங்கினான். காணன் சிகண்டியைப் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும் உத்தமௌ ஜஸைக கூமையுள்ள ஆறுபாணங்களாலும் யுதாமன்யுவை மூன்று பாணங்களாலும் ஸோமகையையும் பாஷுதனுடைய புத்திரனையும் மும்மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தான் பெரியவரே! மனத்தை அடக்கினவனால் இரத்திரியங்களின் விருப்பங்கள் வெல்லப்படுவது போல மஹாயுத்தத்தில் ஸூத்தபுத்திரனால் தோலவியடைவிகப்பட்ட அந்த ஐந்து மஹாரதர்களும் உதஸாஹத்தை இழந்தவர்களாகப் பகைவரை மகிழ்வ்பவவராயினா, கப்பல உடைந்து கடலில் மூழ்குகின்ற வியாபாரிகளை ஓடங்களால் ஸமுத்திரத்தினின்று கரையேற்றி விடுவதுபோலக காணனாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகுகின்ற அந்தத

௩௮௬ , ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம்.

தம்முடைய மாதலாகளை தரெளபதீபுத்திராகுள நன்றாகச் செய்யப் பட்டிருக்கின்ற ரதங்களால் மேலே தூக்கிவிட்டார்கள். 'பிறகு, சினிகளுள் உததமனூன ஸாதயகி கூரிய அம்புகளால் காணனூல பிர யோகிக்கப்பட்ட அனேக அம்புகளை அறுதது உருககுமயமானகூரிய பாணங்களால் காணனூயும் பிளநது உம்முடைய ஜயேஷ்டகுமாரனூ யும் எட்டுபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, கிருபரும் போஜனூம் அவ்வாதே உம்முடையகுமாரனூம் கர்ணனூம் கூர்மையுள்ள அம்பு களால் (ஸாதயகியை) அடித்தார்கள். யாதவாகளுள் சிறந்தவனூன அந்தஸாதயகி திககுப்பாலர்களோடு அஸுரராஜன போபுரிநதது போல அநத நான்கு வீராகளோடும் போபுரிநதான். இடி விழுத லிள் ஒளிபோன்ற ஒளிபொருந்திய அநத ஸாதயகி நனருக நானேற றப்பட்டதும் சபதிககினறதும் மிக்கஒலியுள்ளதுமான விலலினூல சரதகாலத்தில் ஆகாயத்தின உச்சியை அடைநதிருக்கின்ற சூரியன் போல எவ்விதத்தினூலும் ஜபிக்கமுடியாதவனூன. நன்கு கவசம் பூண்டவாகளும் பகைவாகளை வாட்டுபவாகளுமான பாஞ்சாலமஹா ரதாகள யுத்தத்தில் ஒன்றுசோநது மீண்டும் ரதங்களில் வீற்றிருநது, தேவகணங்கள சததுருக்களால் ஆபததுவினாயககூடிய யுத்தத்தில் இநதிரனேககாதததுபோல ஸாதயகியைக காததாகள பிறகு, அதிகபயங்கரமானதும் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் நாசம் செய்கினறதுமான (அநத) யுத்தமானது, முறகாலத்தில் தேவா களுககு அஸுரர்களோடு உண்டானதுபோல உம்முடைய சததுருக களுககு உம்முடைய படைவீரர்களோடு உண்டாயிறறு. நானூவித சஸதிரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்ற ரதங்களும் யானைகளும் குதி ரைகளும் காலாட்களும் சுழனறன, ஒன்றினூல ஒன்று அடிக்கப்பட்ட ித தமிமாறறமுறறன, விசேஷமாகச சததமிட்டன; தூன்பததை அடைநதன; அப்படியே உயிராதுறநது கீழேவிழுநதன. அரச னூடைய இனூய ஸனூஷாதரனூன உம்முடையபுத்திரன பயமில் லாதவனூகப பாணங்களூ இறைததுக்கொண்டு அவ்விதநிலைமை யை அடைநதிருக்கின்ற பீமனூ எதூாததான். விருகோதரன் விரைவுடன பெரிதான * ருருவை வலிமமம் எதூாபபதுபோல அவனூ எதூாததுவநதான் பிறகு, உயிரைப பரதயம்வைத்துப போசசூதாடுகின்ற அவ்விருவாகளுககும் ஒருவாமேல ஒருவா கோபங்கொண்டவாகளும் அதிகப்பரப்பபுள்ளவாகளுமான சம் பரன இநதிரன இவ்விருவாகளுககும் யுத்தம நடநததுபோல மிக்க

* ஒருவகைமான.

பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. பெண்யானைக்கருகில மதங்கொண்ட இரண்டி பெரிய யானைகள் ஒன்றோடொன்று அடித்துக்கொள்வதுபோலக் கைகளால் திடமாக அடித்துப் பீடிக்கின்ற அவ்விருவாகளும் சரீரத்துக்குத் துன்பத்தை உண்டிபண்ணுகின்றவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் அதிகமாக ஒருவரையொருவா அடித்தார்கள. அப்பொழுது, ஸாரதிகளுடன் கூடியன சூரர்களான அவர்கள் இருவாகளும் ஒரேஸமயத்தில் ஒருவரையொருவா பார்த்து, பீமன், 'ஸாரதியே! துச்சாஸனன பக்கத்திலபோ' என்றும், துச்சாஸனன், 'விருகோதரனை நோக்கிச் செல்' என்றும் கூறினார்கள் பறபல ஆயுதங்களுடனும் குடைகளுடனும் கொடித்துணிகளுடனும் கூடியவைகளும் தவஜததுடன் கூடியவைகளுமான அவர்களுடைய அந்த இரண்டிரதங்களும் ஸாரதிகளால் விரைவாக ஒட்டப்பட்டவைகளாக முறகாலத்தில் ஸவாககத்தில் இரதிரன் பலன் இவ்விருவர்களுடைய ரதங்களும் யுத்தத்தில் நெருங்கியதுபோல விரைவாக நன்றாக நெருங்கி எதிர்த்தன பீமன் (துச்சாஸனனைப் பார்த்து), 'துச்சாஸன! பாகயத்தால் இப்பொழுது ஊணப்பட்டவனாகிய வட்டியுடன் முதலைக கணப்பொழுதில் கொடுக்கிறேன். தரௌபதியைத் தொடடதினால் ஸபையில் உள் விஷயத்தில் என்னை எந்தவிஷயம் வெகுகாலத்திறகுமுநதி உரைக்கப்பட்டதோ, அதனை எனனிடத்தினின்று பெற்றுக்கொள்' என்றான் பிறகு, இவ்வாறு உரைக்கக்கேடவனும் மஹாபலசாலியும் வீரனுமான அந்தத்துச்சாஸனன் (பீமனைப்பார்த்து), 'பீமஸேன! நான் எல்லாவற்றையும் நீனைத்துக்கொண்டேயிருக்கும்பொழுதே மறந்துபோகிறேன். நான் உரைப்பதைக்கேள். அரசுகுமாரிகையில் நெடுங்கலாம் இராபகல்களாக அனுபவிக்கப்பட்ட துன்பத்துக்கு நானே காரணமென்று நீனைக்கிறேன். மேலும், நம்பிக்கையில்தவாகளும் வேட்டையாடுகின்றவர்களும் எல்லாஇடத்திலும் அவமதிக்கப்பட்டவர்களும் 'இரவும்பகலும் மஹாபயத்தை நீனைக்கின்றவர்களும் அவ்வாறே போகங்களினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களுமாக வலித்தீர்கள். காடுகளிலும் மலைச்சரத்துகளிலும் ஸஞ்சரித்துப் பாஞ்சாலராஜனுடைய பட்டணத்தில் நுழைந்தீர்கள். உங்களுள் பலருன்ன கிருஷ்ணையினால் வரிக்ஃபட்டமையால், நீங்கள் ஒருமாயையை அடைந்திருந்தீர்கள். மாதாவினுடைய செய்கைக்குத்தக்கபடி பாபிகளான உங்களனைவர்களாலும் ஒன்று சேர்ந்து அப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கெட்காரியம் செய்யப்பட

௩௮௮ ஸ்ரீ ம ஹா ப ர ர த ம்.

டது. ஒருவரிடத்தினின்று ஒருவா வெட்கமடையாதவர்களான உங்கள் ஐவர்களாலும் அநதப்பாஞ்சாலி ஒருத்தி வரிக்கப்பட்டாள்; மனைவியாகவும் அடையப்பட்டாள். ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியினால் ஸபையில் தரௌபதியுடன் நீங்கள் அடிமையாக்கப்பட்டதை நினைக்கிறேன்' என்று கூறினான் உமதுபுத்திரனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பாண்டிவின புதல்வனான விருகோதரனோ கோபத்துக்கு வசப்பட்டவனாகி உமதுகுமாரனுடைய விலையும் கொடியையும் இரண்டுக்கூடும் உமதுகுமாரனால வெட்டினான். இவனுடைய நெறியையும் ஒருபாணத்தினால் பிளந்தான் ஸாரதியினுடைய தலையையும் உடலினின்றும் கவாந்தான் அநதராஜகுமாரன் வேறுவிலை எடுத்து விருகோதரனைப் பன்னிரண்டுபாணங்களால் பிளந்து தானே குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டு, நேராகச் செல்லும் அம்புகளை அவன்மீது மறுபடியும் பொழிந்தான்.

எண்பத்தேழாவது அதயாயம்

(பீமன் அரசர்களுக்கெதிரில் துச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைப்
பானம் பண்ணியது.)

ராஜபுத்திரனும் உக்கிரனுமான துச்சாஸனனால் வஞ்சனையினால் பீடிக்கப்பட்ட அநதப்பீமனேனன, நன்கு கப்போபுரிந்தான். ராஜபுத்திரனும் கௌரவர்களுள் வீரனும் வலிமைமிகவனுமான துச்சாஸனன், ஜம்பாஸூரன் உதாரமான வீரமுள்ள இநதிரனை எதிர்த்துப் போபுரிந்ததுபோலப் பீமனேனை எதிர்த்துப் போபுரிந்தமையால், அநதயுத்தத்தில் (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத காயத்தைச் செய்தான் அவன் யுத்தத்தில் இரண்டுபாணங்களால் பீமனேனனுடைய விலையும் அறுத்து ஸாரதியையும் அடித்தான்; பிறகு, சிறந்த முப்பதுபாணங்களால் சிறந்தகாட்டானையை அடிப்பது போலப் பீமனேனை அடித்தான். அநதப் பீமனோ, அப்பொழுது பெருங்காரியத்தை முடிக்கவல்ல ஒருவிலையெடுத்தாக கடியவேகமுள்ள சிறந்தயானையை ஈடிகளால் குத்துவதுபோல ஐம்பதுபாணங்களால் ராஜபுத்திரனை நடுமாபில் அடித்தான். அரசரே! பிறகு, பலவானான துச்சாஸனன், யுத்தத்தில் இநதப் பீமனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று, மறுபடியும் தேரின ஏக்கலை வெட்டி எறிந்து, பீமனேனை ரத்தத்தை இழந்தவனாகச் செய்தான். மஹாதமாவான விருகோதரன், பிறகு, தேரினினது இறங்கிப் பூமியில்

நின்றகொண்டு கதையினால் அவனுடைய குதிரைகளை யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பி, அந்தராஜபுத்திரனுடைய தேரினையும் நன்றாகப் பறறி இழுத்தான். துசசாலனன், அந்தரத்தினின்று துளளிக குதித்துக் கொடியவேருள்ள ஒருதோமரத்தைப் பிரயோகித்தான். அளவிடமுடியாத சகதியுள்ள அந்தப் பீமலேனன், அந்தத்தோமரத்தினால் மாபிடிக் கப்பட்டு அந்தத்துசசாலனைக் குறித்து அளத்தற்கரிய ஆற்றலமைந்த கதையைப் பிரயோகித்தான் பிறகு, பீமலேனன், உண்டுபண்ணப்பட்ட எல்லாததுக்கங்களையும் கோபத்தினால் நினைத்தான் அந்தராஜபுத்திரனும் அவ்வாறு உக்கிரமான பீமனுடைய பிரதிஜைனையை நினைத்து நினைத்து விவஸனமடைந்தான். புருஷாகளுள் மிகச்சிறந்தவனும் சிறந்தபலமுள்ளவனுமான அந்த விருகோதரன் பதினமூன்று வருஷகாலமாக நன்றாகச் சிறந்திருக்கப்பட்டிருக்கிற ரோஷத்தை அதிகவேகத்தினால் வெளியிட்டு வஜராயுத்ததுக்கும் இடிக்கும் ஸமமானவேகத்துடன் கூடின கதாயுத்தத்தை எடுத்து ரோஷத்தினால் பூமியில் அடித்து, பிறகு, (ராஜபுத்திரனை) நன்றாக அடித்தான். துசசாலனன் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டும் பிளக்கப்பட்டும் இருக்கிற சீரத்தான பூமியில் விழுந்தான் ரணகளத்தில் ராஜபுத்திரனைக் கழுத்தில மிதித்துக்கொண்டு சிவந்தகண்களையுடையவனும் மிருந்தவேகமுள்ளவனுமான பீமன் உமதுபுதரனான அந்தத்துசசாலனைப் பார்த்து, 'நீ எம்மை அவமதித்துவிட்டு எதைத் தேடிக்கொண்டு மறுபடியும் இங்குவந்தாய்? அதனைச் சொல். அதிகமாக ஜவலிக்கின்றதும் நெடுநாளாகத்தேடப்பட்டுள்ளதும் மிகவும் பிரகாசிக்கின்றதுமான என்னுடைய அப்படிப்பட்ட ரோஷத்தை அதிகமாக விளங்கும்படி செயதுகொண்டு உன்னுடைய மாபாகிற பாத்திரத்தினின்று (ரகதமாகிற) சாராயத்தைக் குடிக்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னான். பிறகு, அவன் துசசாலனைக் கழுத்தில மிதித்துக்கொண்டு கருமானகாயத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்தான். சிறந்தவேகமுள்ள அந்தத்துசசாலனன் பலத்தினால் அவனை விலக்கித்தள்ளிவிட்டு விரைவாக ஓடினான். பீமன் உம்முடைய புதரனான துசசாலனனிடத்திலுள்ள பகைமையைக் காட்டிக்கொண்டு அவனைத் தொடர்ந்து ஓடினான். பலவானான பீமன் காட்டில் வயிமமக் குட்டியானது ஒருமானை அடக்கடி தூரத்துவதுபோல மஹாபல சாலியான துசசாலனை விரைவாகத் தூரத்திச் சிறந்த முயற்சியினால் அவனைப் பிடித்து அவனை மேலே தூக்கித்துக்கொள்ளிறது அப்பொழுது பூமியில் விரைவாகத்தேயத்தான். பிறகு, வீரனான பீமன்

பளபளப்பான கததியை உறையினின்று வெளியில் உருவினான் பிறகு, விருகோதரன் அந்தத்துசசாஸனனைக் கீழேதள்ளித் திசைகளை ஒலியிடும்படிசெய்துகொண்டு ஸந்தோஷத்தினால் காஜித்தான். அஜமீடனுடைய வம்சத்திலுதித்தவரே! அந்த நாதத்தினால் பக்கத்திலிருந்தவர்கள் அனைவர்களும் மூச்சையடைந்து கீழேவிழுந்தார்கள். அரசரே! மநாபாகுபலமுள்ளவனும் நீனைக்கத்தகாத செய்கைகளையுடையவனுமான பீமலேனன் அந்த ரணகளத்தில துசசாஸனனைப்பாததுத தேவியினுடைய தலைமயிரைப் பிடித்ததையும் ரஜஸவலையாயிருந்த அந்தத்தேவியின் துகிலுரிந்ததையும் நீனைத்துக்குறற்றற்றவரும் பாததாக்களால் அனாதரிக்கப்பட்டவளுமான அந்த தரௌபதிகுக்க கொடுக்கப்பட்ட துக்கங்களையும் நன்றாக நீனைத்து நெயினால் ஹோமம்செய்யப்பட்ட அக்னிபோலக் கோபத்தினால் ஜவலித்தான். அப்பொழுது, அவன் காணனையும் தூயோதனனையும் கிருபரையும் அஸ்வத்தாமாவையும் கிருதவாமாவையும்பாதது, 'ஓ! போவீரர்களே! இப்பொழுது பாவியான துசசாஸனனைக் கொல்லுகிறேன் இப்பொழுது எல்லாரும் ரக்ஷியங்கள்' என்றான்; 'தரோண புத்திரா கிருதவாமா இவர்களையும் கொல்லுகிறேன்' என்றும் கூறினான் அதிகபலமும் வேகமுமுள்ள விருகோதரன் இவ்வாறுசொல்லி விட்டு (துசசாஸனனைக்) கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவனாக விரைவாக அவனைத்தாது ஓடினான் நிகரற்ற வீரனான விருகோதரன் லிம்மமானது பெரியயானையைப் பாய்ந்து பிடிப்பது போல யுத்தத்தில அதிகமாகப்பாய்ந்து தூயோதனனுக்கும் காணனுக்கும்எதிரில் துசசாஸனனைப்பிடித்து, தீட்டப்பட்டதும் கூரிய நுனியையுடையதுமான கததியை மேலேஎடுத்தது, நடுவகுக்கின்ற துசசாஸனனைக் கழுத்தில காலால் மிதித்துக்கொண்டு, 'கெட்டஎண்ணமுள்ளவனே! ஸந்தோஷமுள்ளவனாகக் காணனுடனும் தூயோதனனுடனும் சோந்து (பாஞ்சாலியைப் பாதது) 'பசு' என்று எந்த வாததையைச் சொன்னாயோ அதனையும் ராஜஸூயமாகத்தினுடைய அவபிருத்ததில பரிசுத்தமான தரௌபதியினுடைய கூந்தல்கள் எந்தக்கையினால் பற்றி இழக்கப்பட்டனவோ அதனையும் சொல். பீமலேனன் உன்னை வினவுகிறான்' என்று கூறினான். துசசாஸனன் மிக்க பயங்கரமான அந்தப் பீமனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு அவனைப்பாதது அப்பொழுது கௌரவர்களும் ஸோமகர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே காவத்தினால் பயங்கரமாக ஜவலித்துக்கொண்டு கண்களைப் புரட்டிவிழித்து அவ

வாறு கோபத்துடன் பீமனேனோக்கி, 'யானையின் துதிககைக்கு ஒப்
பானதீம் பருத்தகொங்கைகளை மர்ததிககின்றதும் ஆயிரம் பசுக்
களைக்கொடுத்ததும் கூத்ததிரியாகளுக்கு நாசத்தை உண்டிபண்ணு
கிறதுமான கை இதுதான். பீம! கௌரவாகளுள் தலைவர்களும்
நீங்களும் ஸபையின்கண் வீற்றிருந்து பாரததுக்கொண்டிருக்கும்
பொழுதே என்னுடைய இரதககையினுலதான் திரௌபதியினுடைய
கூந்தல்கள் பறறி இழுக்கப்பட்டன' என்று இவவிதமான வசனத
தை யுத்தத்தில் உரைத்தான். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற ராஜபுத்திர
னுடைய வசனத்தைக் கேட்டு அந்நபபீமன் யுத்தத்தில் அவனுடைய
மாபை நன்றாக மிதித்துப் பலத்தினுல இருகைகளாலும் அவனைத்
துக்கிக்கொண்டு எல்லாப்போர்வீராகளையும் பாரதது உரக்க லிம்ம
நாதம் செய்துகொண்டு, 'இவன் இப்பொழுது இருகைகளையும்
இழந்தவகைப்போகிறான். பலமுள்ளவன் ரக்ஷிக்கடும்' என்று
சொன்னான். இவ்வாறு, கோபமுள்ளவனும் மஹா பலசாலியும்
மஹாதமாவுமான பீமனேன் பலத்தினுல யுத்தவீராகளை அவ
மதித்து, உயிரை இழக்கப்போகிற துச்சாஸனனுடைய கையைக்
கையினுல ஒடித்தான் அந்நப பீமன் வீராகளுடைய மத்தியில் வஜரா
யுத்ததுக்கும் இடக்கும் ஒப்பான அந்நகையினுல துச்சாஸன
னைக் கொன்றான். பீமன், துடிககின்ற துச்சாஸனனைக் கழுத்தில்
மிதித்துக்கொண்டு அப்பொழுது காலனுகும் அந்நகனுகும் ஸம
மானதும் மிக்க பயங்கரமாயிருப்பதும் சிறந்ததுமான உருவத்தைத்
தரித்து, மஹாரதனும் சத்தருக்களை அடக்கி ஆளபவனும் பூமியில்
வீழ்ந்திருப்பவனுமான அந்நத துச்சாஸனனுடைய மாபைப்
பிளந்து ராஜை எடுத்துப் பிறகு சிறிது உஷணமாக இருக்கிற அவ
னுடைய ரகத்ததைச் சுவைத்துச்சுவைத்து நாற்புறமும் பாரததுக்
கொண்டே பானமசெய்தான். கோபமுள்ளவனும் மிக்க ஸந்தோஷ
முள்ளவனுமான பீமன், 'இப்பொழுது இரதசசத்தருவின் இரதத்ததி
னுடைய சுவையானது தாய்ப்பால், அமிருதம், தேன, ரஸம், மது
பானம், யவகபானம், பால், தயிர, சிறந்தமோர, மனோஹரமானகருப்
பஞ்சாறு இவைகள் எல்லாவற்றையுமவிட அதிகருசியுள்ளவென்பது
என்னுடைய எண்ணம்' என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லு
கின்றவனும் மறுபடியும் எழுந்திருந்தவனும் தோள்களைத் தட்டிக்
கொண்டு கூத்ததிரிகின்றவனும் மிக்க மனக்களிப்புறவனுமான பீம
னேனானே எவாகள அப்பொழுது பாரததார்களோ அவர்களும் மிக்க
துன்பமுற்றுக கீழேவிழுந்தார்கள. எந்த மனிதர்கள் விழவில்லையோ

அவாகளின் கைகளிலிருந்து சஸ்திரம் கீழே விழுந்தது. அந்த ரண களத்தில் அப்பொழுது மனிதாக்கள பயத்தினால் விகாரமான குரலு டன அலறினார்கள். கண்களை மூடிக்கொண்டு மூர்ச்சையையும் அடைந்தார்கள். அந்த யுத்தங்களத்தில் துச்சாஸனனுடைய ரக்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிற பீமனை அணுகிப் பார்த்தவர்களனைவரும், 'இவன் மனுஷ்யனல்லன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பயத்தினால் மூடப்பட்ட வாகளாக ஓடினார்கள்.

எண்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

(பீமன் தன்னை எதிர்த்த துச்சாஸனன் தம்பியரையும் கொன்றதும், காணன் அச்சமடையச் சல்யந்தேற்றியதும், ஸந்தல யுத்தமும்)

பாரதரே! அந்த விருகோதரன் அந்தத் துச்சாஸனனுடைய உதிரத்தைப் பானம்பண்ணி அவனுடைய இருகாலகளையும் பிடித் துக் கூத்தாடிக்கொண்டு பின்வருமாறான வசனத்தை உரக்கச் சொல்லலானான் 'இதோ உன்னுடைய இரத்தத்தை ராக்ஷஸன் போல நன்கு உறிஞ்சப்போகிறேன் நீ மிக்ககோபங்கொண்டு மீன் டும் 'பசு, பசு' என்று இப்பொழுது சொல் எவர்கள் அப்பொழுது எங்களை நோக்கி, 'பசு, பசு' என்று சொல்லிக்கொண்டு கூத்தாடினார்களோ அவர்களைக் குறித்து நாம் மறுபடியும் 'பசு, பசு' என்று சொல் லிக்கொண்டு எதிராகக் கூத்தாடுகிறோம் புத்திரர்களுடன் கூடின திருதராஷ்டிரனுடைய தீமையினால் பிரமாணகோடியில் படித்திருக் கும் ஸமயத்தில காலகூட விஷத்தைப் புஜித்தது, கொடிய பாம்பு களால் கடிபட்டது, அரக்குமானிகையில் எரிக்கப்பட்டது, சூதாட் டத்தினால் அனேகதோஷங்களை அனுபவித்தது, காற்றிலும் நெருப் பிலும் பாணசாலிகளிலும் அரண்யத்தில வலித்தது, யுத்தத்தில் அமுடிகளையும் அஸ்திரங்களையும் தரிசுத்து ஆகிய இவ்விதமான துக் கங்களையே நாங்கள் எப்பொழுதும் அறிகிறோம் ஒரு ஸமயத்திலாவது ஸுகங்களை நாங்கள் அறியோம்' என்று கூறினான். மஹாராஜரே! விருகோதரன் இப்படிப்பட்ட வசனத்தை உரக்கச் சொல்லி ஜயத் தை அடைந்து மறுபடியும் உமது சேனையை எதிர்த்து ஓடினான். பிறகு, மஹாபலசாலியும் கதையைக்கையில் பிடித்தவனுமான பீமன் இரத்தத்தினால் கைகள் நனைந்தவனாக முடிவுசகாலத்தில்காலன்போல உமது புத்திரனுடைய சேனையை விசேஷமாகப் பயமடையச் செய்து கொண்டு உமது சேனையைக் குறித்து இங்குமங்குமாக ஓடினான். பார

தரே! பிறகு, கோபத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற அவன் யுத்தமத்தியில் துச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்ததனால் மிக்ககோரமான கௌரவர்களுடைய யுத்தகளமானது ஒருகூணத்திறகுள் சூன்யமாயிற்று. அரசரே! பலத்தினால் மேலான விம்மமானது புள்ளிமாணக் கொலவதுபோல மத்ததினால் மிக்கவனான அந்தப் பீமன் யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான துச்சாஸனனைக் கொன்று விருப்பம்நிறைவேறிய வனானான். மகாராஜரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனும் இரத்தத்தினால் நனைந்தவனுமான பீமனைன் பூக்கூலாசனிருக்கூட்போல இரத்தத்தினால் மிக்கசிவப்பாக விளங்கினான் அரசரே! குருநியினால் நனைக்கப்பட்டவனும் கோரமான வேஷத்தாடன் கூடியவனும் குரோதமுள்ளவனுமான பீமன் (துச்சாஸனனைப்பாதது), 'பாப புகதியுள்ளவனை! கொலைகார! இப்பொழுது சொல் சீழேவிழுந்திருக்கிறாய் துச்சாஸனன் விஷயத்தில் எவ்விதமான பிரதிஜை எம்மால் செய்யப்பட்டதோ அது முழுதுமே பாண்டவர்களாகிய எம்மால் அடையப்பட்டது இந்தஇடத்திலேயே யஜ்ஞபசுவான தூயோதனைக்கொண்டு இரண்டாவதான மற்றொருபிரதிஜை சைய்யும் அடையப்போகிறேன் நான் கௌரவர்களுக்கு முன்னிலையில் இவனுடையதலையைநொறுக்கி மீண்டும் சாந்தியை அடையப்போகிறேன். பதிகளை இழந்திருந்த அந்தப்பாஞ்சாலியானவள் பதிகளை அடைந்தவளானாள் பதிகளுள்ளவர்களாயிருந்த கௌரவஸ்திரீகள் பதிகளை இழந்தவர்களானாகள் உலகத்திலுள்ள பறப்பலவிதமான ஆசையத்தைப் பாருங்கள் எவாகள், எள்ளாக இருந்தார்களோ அவர்கள் பதரானாகள் ஜயவிததியைப்பெற்றவர்களான அந்தசத்தருக்களே நாசத்தை அடைந்தார்களானால் ஜீவலோகத்தில் மிக்கஆசாரியமானவிஷயம் எது இருக்கிறது?' என்றுகறினான். மிக்க மனக்களிப்புறவனும் உதிரத்தினால் நனைந்தமுகமுள்ளவனும் அதிகபலசாலியும் மஹாதமாவுமான பீமன் இவ்வளவுமாததிரம் வாததை சொல்லிவிட்டு உரக்க விம்மந்ததை செய்தான்; விருத்திரனைக் கொன்று ஆயிரங்கண்ணான இரத்திரன் கூத்தாடியதுபோலக் கூத்தாடினான். கூத்தாடுகிறவனும் மிக்க வீரமுள்ளவனுமான பீமனைப் பிரஜைகளுடைய முடிவுக்காலத்தில் (ஸம்ஹரிககின்ற) காலனைப் போலக்கண்டு காணனை மஹாபயம் வந்தடைந்தது. உமது குமாரர்கள் ஜயத்தில் ஆசையற்றவர்களானாகள் அரசரே! துச்சாஸனன கொல்லப்பட்டவுடன், மஹாரதர்களும் வீரர்களும் மஹாபலசாலிகளும் மஹாவீரமுள்ளவர்களுமான அந்த உமமுடைய குமாரர்கள்

மிக்ககோபமாகிறவிஷததைத் தரித்தவர்களாகப் பீமனை அம்புகளால் நன்றாக மூடினாகள. அம்பரூததூணிகளையுடையவர்களும் க்வசம் பூண்டவர்களும் கத்தியுள்ளவர்களும் தண்டங்களைத்தரித்தவர்களும் விற்பிடித்தவர்களுமான அலம்பு, ஜலஸநதன், வாதவேகன், ஸுவாச்சல, இவாகள ஒன்றுகூடினவர்களாகவும் பிராதாவினுடைய துயரத்தினால் பீடிககப்பட்டவர்களாகவும் மிககபுஜபலமுள்ள பீமஸேனை விரைவாகப் பீடித்தார்கள நான்கு பககத்திலும் அநத மஹாரதர்களால் அம்புகளால் பீடிககப்படுகின்ற அநதப்பீமன் கோபத்தினால் கண்கள நன்குசிவநது கோபத்துடன் கூடின காலன்போல விளங்கினான் அரசரே! பிறகு, பகைவாகளைத் தவிககசசெய்கிறவர்களும் துச்சாஸனனுடைய இளைய ஸகோதரர்களுமான உம்முடைய ஒன்பது குமாரர்களால் விருகோதரன் சூழப்பட்டான். பாரதரே! பிருதாபுதரானபீமன் ஸவாணமயமான தோளவளைகளுடன் கூடின அநத ஒன்பதுவீரர்களையும் பொறபுகமுள்ளவைகளும் மிககவேகமுள்ளவைகளுமான ஒன்பது பலவங்களால் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான் உமதுபுத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டவுடன், பீமனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினால் பீடிககப்பட்ட அநதச்சேனையானது ஸுத்தபுத்திரன் பாரததுககொண்டிருக்கும்பொழுதே ஓடிவிட்டது மஹாராஜரே! பிறகு, பிரஜைகளிடத்தில யமனுடைய பராகரமத்தைப்போன்ற பீமனுடைய பராகரமத்தைக கண்டு காணனைப் பெரும்பயம் வநதடைநது. அவனுடைய வடிவத்தையும் மனோபாவத்தையும் அறிநதவனும் யுத்தத்தில் வல்லமைபொருநதயவனுமான சலயன் அப்பொழுது காணனைப்பாரதது ஸமயோசிதமாகவும் ஹிதமாகவுமிருக்கிற வசனத்தை உரைத்தான்.

‘ராதாந்தன்! நீ வியஸனமடையாதே இம்மாதிரி இருப்பது உன்னிடத்தில் பொருநதாது. இநதஅரசர்கள பீமஸேனனிடத்திலிருநது உண்டான பயத்தினால் பீடிககப்பட்டவர்களாக ஓடுகின்றார்கள். தூயோதனனும் பிராதாவினது துயரத்தினால் பீடிககப்பட்டு மதிமயங்கியிருக்கிறான் மஹாபலசாலியான பீமனால் துச்சாஸனனுடைய உதிரமானது குடிக்கப்படுவகால, தூயோதனன் மனநிலை தவறினவகையும் சோகத்தினால்விரைநது அறிவுபோககப்பட்டவகையும் இருக்கிறான். காண! கிருபரைத் தலைவராக உடையவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களபோக மிருநதிருக்கின்றவர்களும் மஹாசதர்களுமான இநத (தூயோதனனுடைய) ஸஹோதரர்கள் நான்குபக்

கத்திலும் சூழநதுகொண்டு உன்னையே உபாவிக்கின்றோர்கள். அஸ்த்
 ரங்களிலநல்லதோசசியுடையவர்களுட தனஞ்சயனை முதன்மையாகக்
 கொண்டவாகளும் சூராகருமான பாண்டவாகள யுத்தத்தின்பொரு
 டி உன்னையே எதிர்பாத்ததுகொண்டு அணுகிவிட்டார்கள். புருஷ
 ஸரேஷ்டனே! சிறந்த ஆண்மையில் நிலைபெற்றவனான அபபடிப
 பட்டநீ க்ஷத்திரியதாமததைமுன்னிட்டித தனஞ்சயனை எதிர்த்துச
 செல தாததராஷ்டிரனால் எல்லாபாரமும் உன்னிடத்தில் வைக
 கப்பட்டிருக்கிறதன்றோ? மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! சக்திக்கும்
 பலததுக்கும் தக்கபடி அநதபபாரத்தைச சம்பபாயாக ஜயித்தால்
 பெரிதானகீர்த்தி, உண்டாகிறது, அபஜயமுண்டாகுமானால் ஸவாககம்
 நிச்சயம். ராதாபுத்திர! நீ மதிமயக்கத்தை அடையவே, உன்னுடைய
 குமாரனான விருஷ்ணேனன் மிக்ககோபங்கொண்டு பாண்டவாகளை
 எதிர்த்து ஒடுகிறான்' என்றுசொன்னான காணன், அளவுகடந்த
 தேஜஸுள்ள சலயனுடைய இநதவாரத்தையைக்கேட்டு, மனத்தில்
 போருக்காக உறுதிக்கொண்டவாகளின தன்மைபை அடைந்து (யுத்தத
 திறகாக) நின்றான் பிறகு, கோபமுள்ளவனான விருஷ்ணேனன்
 'எதிர்த்து வருகின்றவனும் சததுருக்களை ஸஹிப்பவனும் அம்புகளை
 இறைக்கின்றவனும் * கோரநுபத்துடன் வாயைத்திறந்துகொண்டு
 வருகின்ற யமனபோன்றவனுமான பீமனை எதிர்த்துசென்றான்.
 நகுலன், யுத்தத்தில் நல்ல உதவாஹமுள்ளவனும் சிறந்தவீரனும்
 சததுருமுமான அநதக்காணபுத்திரனைத் தூரத்திலிருந்தே அம்புகளால்
 மிகத்துன்புறுத்திக்கொண்டு, ஜயசீலனான இநதிரன் கொல்ல எண்ணங்
 கொண்டு ஜம்பனை எதிர்த்ததுபோல எதிர்த்து விரைவாகச்சென்றான்.
 பிறகு, நகுலன் தையத்துடன் ஒருக்ஷூரத்தினால் காணபுத்திர
 னுடைய ஸபடிகத்தினுமஸவாணத்தினும சித்திரவேலைசெய்யப
 பட்ட துவஜத்தையும் வெட்டி ஸவாணத்தினால் விசித்திரமாகக் கட்
 டப்பட்டதும் ஆசசிரியகரமாயிருப்பதுமான விலையும ஒருபல்லத
 தால் துண்டாக்கினான் பிறகு, அநதக்காணபுத்திரன் சீக்கிரமாக
 வேறுவிலை எடுத்ததுகொண்டு பாண்டவனை எதிர்த்தடித்தான்.
 அப்பொழுது, காணபுத்திரன் அஸ்திரவிததையில் நல்லதோசசியுள்ள
 அநத நகுலன்மீது திவ்யாஸ்திரங்களைப் பொழிந்தான். பிறகு,
 கோபங்கொண்ட நகுலன் பெரியகொளளிகளபோன்ற பாணங்களால்
 காணபுத்திரனை ஹிம்லித்தான் அரசரே! அநதக்காணபுத்திரன்
 நகுலனுடைய எல்லா அஸ்திரங்களுமும் உத்தமமான அஸ்திரங்களால்

* ஒருசொல் விடப்பட்டது.

தடுத்தான் பரதானுள் சிறந்த வீரோ¹ அடவிபாழ்து, காண்புத்திர
 னுகும் பாண்டவனுகும்அதிகோரமானயுத்தம்நோதது வீரனான
 காண்புத்திரன் யுத்தரங்கத்தில வரையுதேரத்தில தோன்றியவை
 களும் ஸுகுமாரமாயிருக்கின்றவைகளும் அதிக வெண்ணிற
 முள்ளவைகளும் ஸுவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும்
 ஆசசாயகாமாக இருப்பவைகளுமான நகுலனுடைய குதிரை
 களைக் கொன்றான பிறகு, நகுலன் குதிரைகளைக் கொல்லப்பட்ட
 ரத்தநீர்நின்று இறங்கி மயிலப்பிரதிமைகளால் சித்திரிக்கப்பட்ட
 அழகிய கேடகத்தையும் ஆகாபகனக்கு ஓபான கத்தியையும்
 கையில் எடுத்திக்கொண்டு பிரகாரிக்கின்றவனாகப் பகஷிபோல
 ஸஞ்சரித்தான் பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காயங்களைச்செய்யுந்
 தனமையுள்ள நகுலன் காண்புத்திரனைச்சாராத இரண்டாயிரம்
 வீரர்களை யடனுடையவீட்டுக்குஆனுப்பினான் அவர்கள் கத்தியினால்
 வெட்டப்பட்டுவானாக அஸ்ரவமேதத்தில் *சமிதாவினால் கொல்லப்
 படுகிற பசுக்கள்போலக் கீழேவிழுந்தாகா வெற்றியைவிரும்பிய
 நகுலன்ஒருவனால் துரத்தப்பட்டவாகளும் †சிறந்தசந்தனமடிகின
 அங்கங்களையுடையவாகளும் யுத்தத்தில் ஸமாததானும் பறபஸ்
 தேசங்களில் தோன்றினவர்களும்(நமக்கு)ஸ்ஹருத்துக்களும் ஸதய
 ஸந்தானருமானவீரர்கள் ஆங்கங்க ஐயிக்கப்பட்டதாகா பூமியில்
 ஸஞ்சரிக்கின்ற நகுலனை ரதிகாக்களுடைய கூட்டங்கள் நாற்புறத்
 திலும் பாணங்கனால் எதிர்த்த அழகத்தை அமட்களால் அன
 புறுத்தப்படுகின்ற அந்தநகுலன் யுத்தத்தில் பகைவர்களைக்கொன்று
 கொண்டு ஸஞ்சரித்தான் யுத்தத்தில்ஸஞ்சரிப்பவனும் மனிதர்களை
 யும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் ரதவீரர்களையும் கொல்லுகின்ற
 வனுமான அந்தநகுலனைக் காண்புத்திரனும் பதினெட்டுப்பாணங்
 களால் அடித்தான் அடிக்கப்பட்ட அந்தவீரன் கோபங்கொண்
 டான பிறகு, பாணநிந்தனன், நரவீரனான காண்புத்திரனைக்கொல்ல
 எண்ணங்கொண்டவனாக யுத்தத்தில் எதிர்த்து ஒடினான். ஸுத்த
 புத்திரன், மஹாயுத்தத்தில் ஆயிரம்பாரம் நிறையுள்ள அந்த நகு
 லனுடைய கவசத்தைப் பாணங்களால் உடைத்தான் பிறகு, சத்
 துருவேகத்தை ஸஹிக்கிறவனான காண்புத்திரன், வெண்கலமயமா
 யிருப்பதும் நன்குசத்தீட்டப்பட்டதும் நன்குதுவைந்ததும் பெரி
 தான பாரத்தை ஸஹிக்கின்றதும் பகைவர்களுடைய சரீரத்தைக்
 கவாகின்றதும் அதிககோரமானதும் ஸாபமபோன்றதும் உறையி

* கொல்லுகிறவன் † வேறுபாடும்.

னின்னு வெளியில் உருவப்பட்டதும் வீசப்படுகின்றதுமான அநத நகுலனுடைய சிறந்த கத்தியைத் தீட்டப்பட்ட நல்ல நுனி யுள்ள ஆறுபாணங்களால் விரைவாக அறுத்தான. மறுபடியும், கூாமையுள்ளபாணங்களால் பாதத்தை நடுமாபில் விரைவாக அதிக மாக அடித்தான. அவன பீமஸேனனுடைய ரத்ததையும் நாடி மிக்ககோரமான சரமாரியையும் பொழிந்தான. பிறகு, நகுலன் விலலுமகத்தியும் அறுக்கப்பட்டவனும ரத்ததை இழந்தவனும் பகைவாகளால் பீடிக் கப்பட்டவனும காணபுத்திரனுடைய அஸ்திரங் களில் மூழ்கினவனுமாயிருப்பதை அறிந்து, உத்தமபுருஷர்களால் ஏவப் பட்டவாகளும் ஸாதயகியை ஆராமவளுக்க கொண்டவாகளுமான சிறந்த ஐந்ததுருபதராஜகுமாரர்களும் சத்துருக்களுடைய வேகத்தை ஸஹிக்கிறவாகளான ஐந்தது தரௌபதீபுத்திரர்களும், காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட கொடித்துணிகளையுடையவாகளும் மனக்களிப் புள்ளவாகளும் துள்ளுகின்றகுதிரைகளுடன் கூடியவாகளும் உம மைசசோரத்த யானைகளையும் ரத்தங்களையும் மனிதர்களையும் குதிரை களையும் நாசஞ்செய்துகொண்டு, ஆயுதங்களுடன் கூடினவாகளும் மகி ளையுடையவாகளுமான பதினொரு ருத்திரர்களபோல ரத்தங்களோடு சீக்கிரமாகச் சென்றார்கள பிறகு, உமமுடைய ரதிகாக்களாக சிறந்த வாகளான கிருபா, கருதவாமா, அஸுவத்தாமா, தூயோதனன், சகுனி, சுகன், விருகன், கராதன், தேவாவருதன் இவர்கள் விரை வுள்ளவர்களாக யானைபோலவும் மேகம்போலவும் காஜிக்கின்ற ரத்தங் களோடும் விற்களோடும் அவர்களை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பிறகு, உம்மைசசோரத்த ரதிகுரேஷ்டர்கள் அநதப்பதினொருவீரர்களையும் வஜராயுதம்போன்ற பாணங்களால் அடித்துக்கொண்டு தித்திரர்கள் குணிரதர்கள் புதியமேகத்துக்குலமமான நிறமுள்ளவைகளும் மலைகளின் சிகரங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் பயங்கரமான வேக முள்ளவைகளுமான யானைகளால் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

எண்பத்தொன்பதாவது அக்யாயம்

(ஸந்தல யுத்தம்)

நனகு பழக்கப்பட்டவைகளும் இமயமலையில்தோன்றியவைக் களும் மிக்க மதங்கொண்டவைகளும் யுத்தம்பண்ணுவதில் விருப்ப முற்ற ஸமாததங்களால் ஏறப்படடிருப்பவைகளும் பொன்விளிம்புக் கள் மேலே விரிக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான யானைகள், ஆகாயத்தில் மின்னலுடன் கூடினமேகங்கள் விளங்குவதுபோல விளங்கின. குணி

100 அ . ஸ்ரீ ம ஹா பார த ம் .

நதனுடையபுத்திரன், பெரியவையும் உருக்கின்றசெய்தவையுமான பத்துபாணங்களால் குதிரைகளோடும் ஸாரதியுடனும் கூடின கிருபரை அதிகமாகத் துன்பமடையும்படிசெய்கான. பிறகு, அவன கிருபருடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டி யானையோடுகூடவே பூமியில் விழுந்தான். குணிநதபுத்திரனுடைய இனையஸ்ஹோதரனோ, சூரியனுடைய கிரணங்களபோன்றவைகளும் உருக்குமயமாயிருப்பவை களுமான தோமரங்களால் போஜனகிருதவாமாவினுடைய குதிரைகளைக்கொன்றான் பிறகு, கிருதவாமாவினுடைய குதிரைகள் கொல்லப்பட்டி கூடினதில் விழுந்தன பிறகு, எல்லா ஆயுதங்களுமுள்ள போவீரர்களோடும் கொடுக்கோடுகூடின வேறு மூன்று பெரிய யானைகள் தரோணபுத்திரரால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகப் பிரஜையை இழந்து உயிர்துறந்து, வஜரத்தினால் பிளக்கப்பட்ட பெருமலைகளபோலப் பூமியில் விழுந்தன குணிநதராஜனுடைய இனையஸ்ஹோதரனை அடித்துப்பிறந்திருப்பவன் உம்முடைய புத்திரனைச் சிறந்த பாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான். உமது குமாரன கூாமையுள்ள பாணங்களால் அவனுடைய சரீரத்தையும் அந்த யானையையும் அடித்தான் அந்தச் சிறந்தயானையானது மாரிக்காலத்தில் மஹேந்திரனுடைய வஜரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட தாதுபாவதமானது ஜலத்தைக்கருவதுபோல நாதபுறங்களிலும் ரகத்ததை மிகுதியாகப் பெருக்கிக்கொண்டு ராஜபுத்திரனுடன் விழுந்தது. குணிநதபுத்திரனால் ஏவப்பட்ட வேறொருயானையானது ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும் ரத்ததுடனும் கூடின கராதனை மிக அடித்தது. பிறகு, அது கராதனுடைய பாணங்களால் எதிர்த்தடிக்கப்பட்டித் தனமீதுள்ள வீரனோடு வஜராயுத்தத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோல விழுந்தது பிறரால் வெல்லமுடியாத வீரனான கராதராஜன யானையினமீதுருக்கின்ற மலைநாட்டில் தோன்றின வீரனால் அமபுகளால் அடிக்கப்பட்டவகைக் குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் விறகளோடும் கொடுக்களோடும், பெருங்காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட பெரிய மரம் போலக்கீழே விழுந்தான். விருகன், யானையினமீதுருக்கின்றவனும் சிறந்த மலையில் வலிக்கின்றவனுமான வீரனைப் பன்னிரண்டு பாணங்களால் நன்றாகப்பிளந்தான். பிறகு, மஹாகஜமானது குதிரைகளுடனும் ரத்ததுடனும் கூடின விருகனை நான்கு காலகளாலும் விரைவாகத் தாக்கியது சிறந்தயானையினால் தாக்கப்பட்டவனும் வீரமுள்ளவனுமான அந்த விருகன் பன்னிரண்டு பாணங்களால் அத்தனைப் பிளந்தான். விருகனால் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யானையானது

பப்ருஷினுடைய குமாருனோடி பூமியில விழுந்தது. அப்பொழுது, குணிந்தராஜனுடைய வேறுஒருகுமாரன் போர்புரிநதான். அந்தச் சூரனும் ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியினால் பாணங்களால் விரைவாக அடிக்கப்பட்டிக கீழே விழுந்தான் குணிநதபுத்திரன் கொம்புகளாலும் வாலினாலும் பின்சரீரத்தினாலும் எதிரிகளை வீழ்த்துகின்ற யானையினால் சகுனியினுடையகுதிரைகளை யுதத்தில யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான், ரததையும் கலகலக்கச்செய்து விம்மநாதம் செய்தான் பிறகு, காஜிககின்ற அவனுடையதலையைக் காந்தாராதிபதியான சகுனி அறுத்தான். பிறகு, அநதககுணிநதாகள் சென்றுவிடவே, உம்மைசசோநத அநத மகாரதாகள மிகக மனக களிப்புள்ளவாகளாக ஸமுத்திரத்தினின்று உண்டான சிறந்த சங்கங்களே ஊதினாகள, விறகளைக் கையில்கொண்டவாகளாக எதிர்த்தும் சென்றாகள். கௌரவாகளுக்குப் பாண்டவாகளோடும் ஸருஞ்சயர்களோடும் பாணங்களாலும் கத்திகளாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் கதைகளாலும் கோடாலிகளாலும் மனிதர்கள குதிரைகள யானைகள் இவற்றின் உயிரைவாங்குகின்றதும் மிகக ஸங்குலமானதும் ஆதிகபயங்கரமாயிருபதுமான அபபடிப்பட்டயுததமானது திரும்பவும் நடந்தது. பிறகு, ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்களும் ஒன்றினால் ஒன்று அடிக்கப்பட்டிக திககுக்களினின்று உண்டான உக்கிரமான காற்றுக்களால் மின்னலுடன் கூடின மேகங்கள போலப் பூமியில விழுநதாகள பிறகு, சதானீகலாடிக் கப்பபட்ட பெரியயானைகளும் குதிரைகளும் ரதங்களும் உம்முடைய காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் கருடனுடையகாற்றினால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டலாபங்கள போலப் பரவசமாகப் பூமியை அடைநது பொடி செய்யப்பட்டன. பிறகு, அநத விநதனுடையகுமாரன் சிரித்ததுக் கொண்டு நகுலகுமாரனைக் கூாமையுள்ள அனேகபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, நகுலகுமாரன் கோபத்தினால் தாமரை மலர் போன்றமுகத்தடனகூடின விநதபுத்திரனுடையதலையைக் கூறுரத்தினால் அறுத்தான் பிறகு, காணபுத்திரன் சதானீகளை உருக்குமயமான மூன்று பாணங்களாலும் அாஜுனை மூன்று பாணங்களாலும் பீமனையும் நகுலனையும் மூன்றுபாணங்களாலும் ஏழுபாணங்களாலும் ஜனாததனைபபனனிரண்டு பாணங்களாலும் அடித்தான். மனிதஇயற்கைக்கு மேற்பட்டசெய்கையுள்ள காணபுத்திரனுடைய அநதசசெய்கையைக்கண்டு கௌரவாகள களிப்படைநது (அவனைப்) புகழ்நதாகள தனஞ்சயனுடைய பராக்கிரமத்தை அறிநதவாகள், 'இவன் அகினியிலேஹாமம்செய்யப்பட்டவன்' எனறே எண்ணினாகள்.

தோண்ணூறுவது அத்தாயம்.

(அர்ஜுனன் கர்ணபுத்திரனுள் விருஷஸேனனைக் கோன்றது)

பிறகு, சததுருவீரர்களை அழிப்பவனும் புருஷஸரோஷடனும் ஸுதபுத்திரனுக்கெதிரிலிருநதவனுமான அநதககிரீடியானவன், அப் பொழுது மாதரியின் புத்திரனான நகுலன குதிரைகளை இழநதிருப் பதைக்கண்டு, ஜனங்களுடைய மததியில் அதிகமாக அடிததுக காயம் பண்ணப்பட்ட கிருஷ்ணனையும் நனரூகப்பாதது, யுத்தத்தில் விருஷ ஸேனனை நன்றூக எதிராததான் பெரும்போரில் தனனைநோக்கி வருகின்றவனும் புருஷஸரோஷடனும் உககிரனும் ஆயிரமபாணங களை த தரிததவனும் மஹாரதனுமான அநதககிரீடியை முறகாலத்தில் நமூசி மஹேநதிரனை எதிராததுபோலக் காணபுத்திரன் எதிராததான். சூரர்களும் ரதிகாக்களுள் மேன்மைபெற்றவாகளுமான அநதமஹா ரதாகள இருவரும் அநதயுத்தத்தில் பரஸபரம் நேரிலநின்று அதிக மான பரபரப்புள்ளவாகளாக அப்பொழுது அநேக அம்புக்கூட்டங களைப் பிரயோகித்ததாகள பிறகு, மஹானுபாவனான காணபுத்திரன் யுத்தத்தில் விரைவாகப் பாததனைக் கூாமையுள்ள ஓரம்பினால் அடிதது, வீரனான அநதநமூசி இநதிரனை அடிததுக் காஜித்ததுபோல உரக்கக் கர்ஜித்ததான் மறுபடியும், அநதவிருஷஸேனன உககிரமான பாணங்களால் இடக்கைத்தோளபடடையில் அடித்ததான் அவவாறே, கிருஷ்ணனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் பாதத னைப் பததுபாணங்களால் அடித்ததான். அாஜுனன, காணபுத்திர னான விருஷஸேனனால் விடப்பட்ட அப்படிப்பட்ட அம்புகளால் முத லில் அடிக்கப்பட்டமையால் சிறிதுகோபமுடடப்பட்டபி பிறகு அவ னைக் கொலவதிற்பொருட்டு மனத்தைச்செலுத்தினான் பிறகு, மஹா பஸசாலியான கிரீடியானவன் யுத்தத்தில் காணபுத்திரனைக் கொலலும் விஷயத்தில் நிச்சயமுள்ளவனாக யுத்தமுனையில் கோபத்தினால் புரு வத்தை முக்கோணவடிவமாக நெற்றியில் ஏறச்செயது, பாணங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்ததான் யமனுககுச்சததுருவான ருத்திரரை அடித்த அாஜுனன அப்பொழுது சிறிதுசிவநதகண்களையுடைய வனாகவும் உரக்கச்சிரிக்கின்றவனாகவும் கர்ணனையும் தூய்யாதனனை யும் துரோணபுத்திரரையும் முதனமையாகக்கொண்டளலாகக்களரவ வீராகளையும் நோக்கி, 'காண! இப்பொழுது நீ பாததுக்கொண் டிருக்கையிலேயே யுத்தத்தில் கூாமையுள்ள அம்புகளால் யுத தத்தில் உககிரனான அநதவிருஷஸேனனைப் பாலோகத்தை

அடைவிக்கப்போகிறேன். ஸஹாயமிலலாதவனும் என்னை விட்டுப் பிரிந்தவனும் சிறந்த பலமுள்ளவனும் என்னுடைய குமாரனுமான அந்த அபிமன்யு உங்கள் அனைவர்களாலும் கொல்லப்பட்டானென்று ஜனங்கள் ஒரு குறைவைச் சொல்லுகிறார்களன்றோ? ஆகையினால், நான் உங்களுக்கு முன்னிலையில் கொல்லப்போகிறேன் ரதங்களில இருப்பவர்களே! இந்தக் காணபுத்திரனைக் காப்பாற்றுவங்கள். நான் உக்கிரனான (இந்த) விருஷ்ணனைக் கொல்லப்போகிறேன். (காண!) அர்ஜுனனென்கிற நான் யுத்தமத்தியில் மிகக் மதிமயக்கமடைந்தவ னான உன்னையும் பிறகு கொல்லப்போகிறேன். தூயோதனனை அடுத்த திருப்பதினால கொழுப்புள்ளவனும் கலகததுக்குக் காரணமானவனு மான அப்படிப்பட்ட உன்னை இப்பொழுது நான் யுத்தத்தில் வலிந்து கொல்லப்போகிறேன். எவனுடைய அநீதியினால் இந்தப் பெரிதான அழிவு உண்டாயிற்றோ அந்தப் புருஷாதமனான இந்தத்தூரியோ தனனை யுத்தத்தில் பீமஸேனன் கொல்லப்போகிறான்' என்று சொன்னான். மஹாபலசாலியான அந்த அர்ஜுனன் இவ்வண்ணம் சொல்லிவிட்டு, விலலைததுடைத்து யுத்தங்களத்தில் காணபுத்திரனை விருஷ்ணனை லட்சியம் வைத்து அவனைக் கொல்வதென்பொருட்டு யுத்தத்தில் நல்ல கூரியபாணங்களைப் பிரயோகித்தான். கீரிடியான வன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு பயமற்றவனாகப் பத்தபபாணங் களால் அவனை மாமஸதானங்களில் அடித்துக் கூடாமையுள்ள நான்கு கூடாங்களால் அவனுடைய விலலையும் இரண்டுகைகளையும் தலையையும் அறுத்தான். பாரததனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட வனும் கைகளையும் தலையையும் இழந்தவனுமான அந்த விருஷ்ணனன் நன்றாகப் பூததிருந்த மிகப்பெரிய ஒருஸாலவிருஷ்ணமானது இடியினால் தாக்கப்பட்டு அறுந்து முறிந்து கீழே விழுவதுபோல ரதத்தினின்று பூமியில் விழுந்தான். சுறுசுறுப்பாகக் காரியங்களைச் செய்பவ னான காணன், தன் புத்திரன் பாரததனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப் பட்டு விழுகிறதைக்கண்டு, புத்திரவத்ததினால் அதிகதாபத்தை யடைந்து, கோபத்தினால் ரதத்தோடு கீரிடியினுடைய ரதத்தை விரைவாக அடித்தான்.*

அதிகபாட அத்தியாயம்

* கரை புரளுகின்ற கடல்போல வருகின்றவனும் காங்குகின்றவனும் மிகக் பெரிய சீர்ததையுடையவனும் தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாதவனுமான அந்தக் காணனைப்பார்த்துப் புருஷோத்தமரான தாசாலூர் உரக்கச்சிரித்துக்

தொண்ணூற்றேராவது அந்நாயம

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்ததும், ஆகாயத்தில் போர்காணவந்த தேவாஸூரர்கள் டிறையே அர்ஜுன கர்ணர்களின் கஷ்டகளைச் சார்ந்து இரண்டாகப்பிர்ந்ததும்)

விருஷஸேனன் கொல்லப்பட்டதைப்பாராததுகோபததுடனும் பொறும்புடனுவகடிகளான காணன புகதிரசோகத்தினால் இரண்டு கண்களிலிருந்தும் நீரை மிகச்சொரிநகான் தேஜஸவியான கர்ணன் கோபத்தினால் சிவநக கண்களுடன், யுத்தத்தின்பொருடடுத தனஞ சயனை அழைத்துக்கொண்டு ரகககோடு அவனுக்கு எதிராகச சென்றான ஸூரியனுக்கு ஸூப்பானவைகளும் புலித்தோலால் மூடப்பட்டவைகளும் நெருங்கியிருக்கின்றவைகளுமான அந்த இரண்டு ரதங்களையும் அந்தயுத்தரங்கத்தில் உதித்தவருகின்ற இரண்டுஸூரியாகளைப்போலக் கண்டாகள வெண்மையானகுதிரைகையுடையவாகளும்(ரதத்தில்)வீற்றிருப்பவாகளும் பகைவர்களை அழிப்பவாகளும் மஹாதமாககளுமானபுருஷஸூரேஷ்டாகள ஆகாயத்தில சந்திரஸூரியாகளபோல விளங்குகிறார்கள் * பெரியவரே! மூவுல கொண்டு அர்ஜுனனிடையாராததுக கூடலானா 'தளஞ்சய' நீ உறுதியாக இருந்த ரதத்தோடு நீ போப்பிரியவேண்டுமோ, வெண்மையானகுதிரைகையுடையதும் சலயனை ஸாரதியாகக்கொண்டதுமான அந்த ரதமானது இதோ வருகிறது பாண்டவ! பறபலகொடிகளால் வியாபிக்கப்பட்டதும் கிண்கிணிகளுடைய ஸமூஹத்ததுடனும் மாலைகளுடனும் கூடியதும் வெண்மையான குதிரைகளால் ஆகாயத்தில் தாங்கப்படுகிற லீமானம் போலிருக்கின்றதும் வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும் ராதாபுத்திரனோடு கூடியதும் ஸனாஹத்ததுடனிருப்பதுமான இந்தக் காணனைய ரதத்தைப்பாரா இந்நிரவிறபோலப் பிரகாசிக்கின்றதும் ஆகாயத்தைக் கீறுகின்றதுபோலிருக்கின்றதமான மஹாதமாவான காணனைய யானைக்கசைக்க கொடியையும் பார நீரத்தாரைகளைப் பொழிக்கின்றமேகம்போல சரதாரைகளைப்பொழிந்துகொண்டு வருகின்றவனும் தாத்தராவடிநகைக்குப் பிரியத்தை விரும்புகின்றவனும்மான காணனைப் பார இதோ மதரதேசாதிபதியான சலயராஜன் ரதத்தின் முகப்பில் இருந்துகொண்டு அளவில்லாத பராகிரமமுள்ள இந்தக்காணனைய குதிரைகளை நடத்துகிறான பாண்டவ ! நாமழநகைகிலும்தோளநியிருக்கின்ற துறதுபிகளுடையபேரொலியையும் பயங்கரமான சங்கவாதத்தினாலுசையையும் பறபலவிமமநாதங்களுடைய கேள் அளவில் அடங்காத தேஜஸுள்ள காணனால் அடக்கடி அசையும் படி செய்யப்படுகின்ற தனுவினையதும் பெரியசத்தங்களை மறைப்பதுமான சபத்ததைக்கேள். பெரியகாட்டில் கோபங்கொண்ட விமமத்தைக்கண்டு, மிரு

* அதிகபாடமான அரைஸூலோகம் விடப்பட்டது.

கங்கனையும் ஜயிப்பதற்காக முயற்சியுள்ள இந்நிரனையும் பலியையும் போல (யுத்த) ஸன்னததாகளான அவவிருவாகனையும்கண்டு எல்லாச் சேனைகளும் ஆசசாயத்தை அடைந்தன. எல்லாக்கூத்திரியாகளும் தே ரொலிகளாலும் நாணொலியினாலும் தலதவனிகளாலும் அவவாறே பாணங்களுடைய சபதங்களாலும் சங்கநாதங்களாலும் (நிசைகளை) எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு அந்த இரண்டுரதங்களையும் எதிர்த்து ஒடினார்கள் காணனுடைய யானைக்கசசைக கொடியையும் கிரீடியினுடைய வானரக்கொடியையும் கண்டு வீரர்களுக்கு ஆச சாயம் உண்டாயிற்று பாரதே! (யுத்தத்திற்காக) எதிர்த்திருக்கின்ற அந்த இரண்டுரதங்களையுங்கண்டு அரசர்கள் விமமநாதங்களின சபதங்களையும் 'நல்லது, நல்லது' என்கிற மிகுதியான சொற்களையும் வெளியிட்டார்கள் அந்தயுத்தரங்கத்தில ஆயிரக்கணக்கா யிருந்த யுத்தவீரர்கள் அவவிருவாளுடைய தவநதுவயுத்தத்தையும் கேட்கிக் கைச்சத்தங்களையும் அவவாறே பெரியபாணங்களின சத்தத்தையும் உண்டுபண்ணினார்கள். கௌரவர்கள் அந்தயுத்தத்தில நான்குபக்கத்திலும் வாததியங்களை முழக்கினார்கள் ராதேயனுக்கு நாரபுறத்திலும் லக்ஷக்கணக்காகச் சங்கங்களை முழக்கினார்கள். அவவாறே, பாண்டவர்களெல்லாரும் தன்னுசயனை ஸநதோஷிக்க

கங்கன் சித்திலிடுவதுபோலச் சைவ்யத்துடல்கூடிய மஹாரதர்களான இரதப பாஞ்சாலாகா பிளக்கப்பட்டுள்ள எராகா குந்தியுதர! எல்லாமுயற்சியுடனும் ஸயுத்தத்திற்கு நீ கொல்லவேண்டும் காணனுடையபாணங்களை வேறொரு மனிதன் லகிப்பதற்குச் சகதியுள்ளவனாகான நீயோ, யுத்தத்தில தேவா களுடனும் அஸுரர்களுடனும் சந்தாவர்களுடனும் கூடியனவையும் ஜங்கமஸதா வரங்களுடன கூடியவையுமான மூபுலசங்களையும் ஜயிப்பதற்குச் சகதியுள்ள வன் நான் அவவிதமாகவே அறிந்திருக்கிறேன் பயங்கரமும் உகரஸவருபியும் மஹாதமாவம் மூன்று கண்களையுடையவரும் (தாரிதிரியத்தை) நாசம் செய்பவரும் ஜடையுள்ளவருமான ஈஸுவரரைப் பாப்பதற்கே பிராணிகளா சகதியுள்ள வைகலல அவவாறிருக்க, பிரபுவை எதிர்த்துப் போயுரிவதற்குச் சகதியுள்ள வர்களாகார்களென்பதில் யாதுசந்தேகம்? எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மங்கள கரமாயிருப்பவரும் மங்களமும் சாஸுவதருமான ஸாஷ்ணாத மஹாதேவா யுத்தத்தில உனலை ஆராதிக்கப்பட்டார தேவர்களும் உனக்கு வரத்தைக் கொடுத்தார்கள் பாரத! மகாபாகுபலமுள்ளவனே! தேவதேவரான அந்தச் சூலபாணியினுடைய அநுகரஹத்தினுலே, இந்நிரன் நமுசியைக்கொன்றதுபோலக் காணனைக் கொல்லாயாக. பாரத! எப்பொழுதும் உனக்கு நன்மை உண்டாகு யுத்தத்தில ஐயம் அடைவாயாக' என்று கூறினார் அர்ஜுனன், 'மாதவரே! மதுவென்கிற அஸுரனை அழித்தவரே! எல்லா உலகங்களுக்கும் குருவான

செய்துகொண்டு தூயநகர சங்கங்கள இவற்றின் கோஷத்தினால் எல்லாத் திசைகளையும் அதிகமாகச் சத்தமிடும்படி செய்தார்கள். காணா ஜனங்களுடைய யுத்தத்தில் விம்மலாதங்களாலும் கைகளைக் கொட்டும் தவனிகளாலும் உரத்த வீரவாதங்களாலும் சூரர்களுடைய தோளத்தட்டும் ஒலிகளாலும் நான்குபக்கங்களும் நெருங்கினவாயின அரசரே! புருஷஸரேஷ்டர்களும் ரதங்களிலிருப்பவர்களும் ரதிகாக்களும் சிறந்தவர்களும் பெரியவிறகளைப்பிடித்தவர்களும் பாணங்களோடும் சக்திகளோடும் நவஜங்களோடும் கூடியவர்களும் கவசத்தை அணிந்தவர்களும் கத்திகடடிகொண்டவர்களும் வெள்ளைக்குதிரைகளை யுடையவர்களும் சங்கங்களால் பிரகாசிக்கின்றவர்களும் சிறந்த அம்புரத்தூணிகளையுடையவர்களும் நல்ல காட்சியுள்ளவர்களும் சிவந்த சந்தனத்தினால் பூசப்பட்ட மேனியையுடையவர்களும் மதங்கொண்ட இரண்டுகாளைகளேனவர்களும் மின்னல்போன்ற விறகையும் தவஜங்களையுடையவர்களும் மிக்க ஆயுதங்களால் சண்டையிடுகின்றவர்களும் சாமரங்களுடனும் விசிறிகளுடனும் கூடியவர்களும் வெள்ளைக்குடைகளால் பிரகாசிப்பவர்களும் கிருஷ்ணனாலும் சலயனாலும் (நடத்தப்பட்ட) ரதங்களுடனகூடியவர்களும்

நீர் சந்தோஷமுள்ளவராயிருந்தால் எனக்கு ஜயம் நிச்சயமே இதில் ஸமசய மிலலை ஹருஷ்கேசரே! மகாரதரே! எனதேரில் பூட்டியிருக்கிற குதிரைகளை ஓட்டும் பலகுளையுத்தத்தில் காண்கொல்லாமல் திரும்பமாட்டான் கோவிரதரே! எனனுடைய பாணங்களாலே துணுதிதுண்டாகச் செய்யப்பட்டு உயிரை இழந்திருக்கின்ற காண்கொண்ட இப்பொழுது பாரும அல்லது, காண்கொண்ட அம்புகளால் கொல்லப்பட்ட என்னையாவது பாப்பீர் எந்த யுத்தத்தைப் பூட்டியுள்ளவரையில் ஜனங்கள் சொல்லப்போகிறார்களோ, மூவுலகங்களையும் மோகிக்கச் செய்கின்ற கோரமான அந்தயுத்தமானது இதோ வந்துவிட்டது' என்று சொன்னான் பாராதன், இக்கழத்தகாத காரியங்களைச் செய்கிற கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, அப்பொழுது இவ்வண்ணம் சொல்லிக்கொண்டு, ஒருயானையைப் பகையானை எதிர்ப்பதுபோல ரத்ததோடு விரைவாக (காண்கொண்ட) எதிர்த்துச் சென்றான். பகைவர்களை அடக்குகிறவரே! தேஜஸ்வியான பாராதன் மீண்டும் கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, 'ஹருஷ்கேசரே! குதிரைகளை ஓட்டும். இந்த ஸமயம் சென்றுபோகிறது' என்றான் அப்பொழுது மகாதமாவான் அந்தப் பாண்டவனால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட அந்தவாஸுதேவா, அப்பொழுது பாண்டவனை 'ஜய' என்று சொல்லி வாழ்த்தி, மனோவேகமுள்ள குதிரைகளை ஓட்டினான் மனோவேகமுள்ள அந்தப் பாண்டுபுத்திரனுடைய ரதமானது ஒருகண்ணத்தினால் காண்கொண்ட ரத்ததில் முன்னிலையை அடைந்தது.

ஒத்த உருவதையுடையவாகளும் மஹாரதர்களும் * விம்மத்தின் தோள்போன்ற தோள்களையுடையவாகளும் நீண்ட கைகளையுடையவாகளும் சிவந்த கண்களையுடையவாகளும் ஸவர்ணமாலையை அணிந்தவாகளும் அகன்றமாபையுடையவாகளும் மகாபலசாலிகளும் ஒருவரைஒருவா கொலவதில் விருப்பமுள்ளவாகளும் ஒருவரைஒருவா வெலவதில் விருப்பமுற்றவாகளும் பசுகொட்டிலில் இரண்டிகளைகளபோல ஒருவரைஒருவா எதிர்த்து ஒடுகின்றவர்களும் மதப்பெருக்குள்ள யானைகளபோன்றவாகளும் மிக்க கோபங்கொண்ட இரண்டு மலைகளபோன்றவாகளும் ஸாபபத்தின குட்டிகளபோல பிரகாசிப்பவர்களும் யமனுக்கும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் ஒப்பானவர்களும் கோபங்கொண்ட இரத்திரனும் விருத்திரனும் போன்றவர்களும் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஸமான ஒள்பொருந்தியவர்களும் யுகத்தை முடிப்பதற்காகத் தோன்றிய கோபமுள்ள இரண்டு மஹாகிரகங்களபோலிருப்பவர்களும் தேவகுமாரர்களும் தேவர்களுக்கொப்பானவர்களும் ரூபத்தினால் தேவர்களுக்கு ஸமானமாயிருப்பவர்களும் தற்செயலாகவந்திருக்கிற ஸூரியனும் சந்திரனும் போன்றவர்களும் சிறந்த தேகபலமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் காவல்கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் பறபல சஸ்திரங்களை ஏந்தியவர்களும் பாய்கின்ற புலிகள் போன்றவர்களும் புருஷாரேஷ்டாகளுமான அவவிருவர்களையுங்கண்டு உம்மைச்சோந்தவர்களுக்கு அதிகமான சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. ஒன்றுச்சோந்திருக்கின்ற புருஷாரேஷ்டாகளான காணதனஞ்சயாகளைக்கண்டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் வெற்றியில் ஸம்சயமுண்டாயிற்று. இருவர்களும் உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்கள். இருவர்களும் யுத்தத்தில் தகுந்த உழைப்புள்ளவர்கள் இருவர்களும் கைகளினசத்தத்தினால் ஆகாயத்தை ஒலியிடும்படி செய்வார்கள். இருவர்களும் பௌருஷத்தினாலும் பலத்தினாலும் பிரவித்தமான செய்கையையுடையவர்கள். இருவர்களும் யுத்தத்தில் சம்பரனுக்கும் தேவராஜனுக்குமொப்பானவர்கள். இருவரும் காரத்தவீர யாஜுனனுக்கு ஸமானாகள் இருவரும் தசாதகுமாரரான ராமருக்கு ஸமானாகள். இருவரும் விஷ்ணுவின் வீரயத்துக்கு ஸமானான வீரமுள்ளவர்கள் இருவரும் யுத்தத்தில் ருத்திரருக்கு ஸமானாகள். அரசரே! இருவரும் வெள்ளைக்குதிரைகளையுடையவர்கள்; சிறந்த ரதங்களால் ஸஞ்சரிப்பவர்கள். சலயன கிருஷ்ணன இரு

* இது மூலத்தில் இரண்டுமுறை வருகிறது.

வரும் மிகச்சிறந்த ஸாரதிகள். மகாராஜே! பிறகு, பிரகாசிக் கின்ற அந்த இரண்டு மஹாரதர்களையும்கண்டு வித்தாக்கள சாரணா கள இவர்களினகூட்டங்களுக்கு ஆச்சாயமுண்டாயிற்று பரதர்களில் சிறந்தவரே! பிறகு, கௌரவர்கள் மஹாதமாவும் யுத்தத்தில் பிர காசிப்பவனுமான காணனை விரைவாகச் சேனையுடன் சூழ்ந்துகொண் டார்கள் அவ்வாறே, உதலாஹமுள்ளவர்களான திருஷ்டதயும் னனைமுதன்மையாக்கக்கொண்ட பாண்டவர்களும் நகுலஸஹதேவா களும் சேகிதானனும் மிகக் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களான பரபதரகா களும் பறபலதேசத்தில் தோன்றியவர்களும் சூரர்களும் நன்னடை யுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் களிப்பவர்களுமான (மற்றுமுள்ள) வீரா களனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகவும் உதலாஹமுள்ளவர்களாக வும் தன்னரசுயனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அவர்கள் காலாட்களோ டும் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் கூடியவர்களும் சததுருக்களைக் கொல்லுகின்றவர்களும் (அாஜ-ன்னைப்) பாதுகாக்க ளண்ணங்கொண்டவர்களும் அவனுடைய விஜயத்திலும் காணனு டையவதத்திலும் நோக்கமுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்கள் அவ்வாறே, தூயோதனைத தலைமையாக்கக்கொண்ட உமமைச்சேர்ந்தவர்கள் எல் லாரும் முயற்சியுடையவர்களும் லேனையை அடிப்பவர்களுமாயிருந்து கொண்டி காணனை யுத்தத்தில் பாதுகாத்தார்கள். மன்னரே! கா ணனை யுத்தத்தில் உமமைச்சேர்ந்தவர்களுக்குப் பந்தயப்பொருளான அவ்வாறே, பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பாததன் அப்பொ முது பந்தயப்பொருளான. அவ்விருவர்களுக்கும் அந்தப் போச சூதில் ஸபயர்களும் பாப்பவர்களும் ஏறப்படார்கள் அந்தப்போச சூதில் சூதாடுகின்ற இவர்களுக்கு வெற்றிதோலவிகள் நிச்சயமாக இருந்தன. யுத்தமுனையிலிருக்கின்ற நம்மவர்களுக்கும் பாண்டவ வீரர்களுக்கும் வெற்றிக்கோ தோலவிக் கோ அந்தக் காணாஜுனா களால் (போச)சூது ஆரம்பிக்கப்பட்டது மஹாராஜே! யுத்தத்தில் புகழ்பெற்றவர்களான அவ்விருவர்களும் ஒருவாமற்றொருவரைக் குறித்துக்கோபமுள்ளவர்களாகவும் அனயோனயம் வதஞ்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் யுத்தத்தில் நின்றார்கள். பிரபுவே! இந்திர விருத்திரர்களபோல அடிப்பதில் விருப்பமுற்றவர்களான அவ்விரு வரும் இரண்டு கிரகங்களபோலப் பயங்கரமான ரூபத்தைத் தரித்த வர்களாயிருந்தார்கள் பரதர்களுள் சிறந்தவரே! காணனுக்கும் அா ஜுனனுக்குமுள்ள தாரதம்யவிஷயத்தில் விவாதமானது ஆகாயத்தில் உண்டாயிற்று. பூதங்களுக்கு ஒன்றோடொன்று கல்கங்கள் உண்

டாயின. பெரியவடே! எல்லாபிராணிகளும் இரண்டாக வேறுபட்டு வெவ்வேறான வகுப்பை அடைந்தன காணாஜுனாகள எதிர்த்திருக்கருங்கால, தேவர்களும் தானவர்களும் கந்தாவர்களும் பிசாசங்களும் உரகங்களும் ராக்ஷஸர்களும் (பரஸபரம்) விரோதிக்ஷியை அடைந்தனா வேந்தரே! இந்தயுத்தத்தில் நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடிய ஆகாயமானது காணனுடைய பக்ஷத்திலிருந்து பார்த்தனுககு * மாதாவான விசாலமான பூமியானது புத்திரனுககு ஜயத்தை விரும்பிற்று. நரஸரேஷ்டரே! ஸமுத்திரங்களும் மலைகளும் நதிகளும் நிலத்திலுண்டானவைகளும் நீரிலுண்டானவைகளும் கிரீடையை அடைந்தன பகைவர்களைத் தவிர்த்துச் செய்பவரே! அஸுரர்களும் ராக்ஷஸர்களும் குறையகர்களும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற பக்ஷிகளும் காணனிருக்கும் மீட்சோந்தன ரத்தங்களும் எல்லா நிதிகளும் ஆகயாங்களை ஐந்தாமவையாகக் கொண்ட வேதங்களும் உபவேதங்களும் உபநிஷதங்களும் கிரீடியை அடித்தன வாஸுகியும், சித்திரஸேனனும், தக்ஷகனும், உபதக்ஷகனும், பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் ஜலத்திலும் ஸஞ்சரிப்பவர்களும் வம்சத்துடன் கூடியவர்களும் கதருபுத்திரர்களும், விஷ்ணுள்ளவைகளும் நல்லவேகமுள்ளவைகளும் மஹாநாகங்களும் அாஜுனனை அடைந்தனா ஐராவத்தினுடைய வம்சத்தில்தோன்றிய யானைகளும் காந்தேனு வினிடத்தினின்று உண்டான பசுக்களும் விசாலாங்கரியிலுண்டான ஸாபங்களும் அாஜுனனுடைய பக்கத்தை அடைந்தன பாபிகளான ஸாபங்கள காணனுடைய க்ஷியில் நின்றன. அரசரே! செந்நாய்கள், துஷ்டரிருக்கங்கள், மங்களகரமான மிருகப் பக்ஷிகள், மங்களகரமான பசுக்கள், அவ்வாறே லிம்மங்கள், புலிகள் எல்லாம் பார்த்தனுடைய வெற்றியில் பற்றுதலுடன் அவனை அடைந்தன வஸுகளும், மருதங்களும், ஸாதயர்களும், ருத்திரகணங்களும், அஸுவினீதேவதைகளும், அகனியும், ருத்திரரும், ஸோமனும், ஸாபங்களும், பத்துத்திசைகளும், நாய்களும், நரிகளும், பக்ஷிகளும் காணனை அடைந்தனா. மஹேந்திரனோடு கூடிய வஸுகளும் அககினியுடன் கூடிய மருதங்களும் தனஞ்சயன்பக்கத்தில் நின்றார்கள் ஆதிதயவாக்கங்கள காணனை சாராந்து நின்றன பகைவர்களைத் தவிர்த்துச் செய்பவரே! பரதாக்களில் சிறந்தவரே! பித்தருக்களுடனும் ரிஷிகளுடனும் கூடிய தேவதைகளும், தம்புருவைத்தலைவகைக்கொண்ட எல்லாக் கந்தாவர்களும், யமனும், குபேரனும், வருணனும், அாஜுனனிருக்கும் பக்கத

* 'தாய்போல' என்பது வேறுபாடம்.

தூல (ஒன்றுசோநதாகள) தேவரிஷிகள பிரம்மரிஷிகள் இவர்களின் கூட்டங்களும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிககின்றவரனைவரும் முனிவர்கூட்டங்களும் ப்ராலேயாகளும் மங்களகரமான அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களும் சதகாகளான அப்ஸரஸ்திரீகளும் தேவதூதர்களும் குஹ்யகாகளும் விரும்பத்தக்க புண்யகந்தங்களும் கிரீடியை அடைந்தனர். மனததிறகு அருவருப்பையுண்டிபண்ணதகக்க கந்தங்களனைததும் காணனைஅடைந்தன. நாசமடையப்போகிறவாகளுக்கு விபரீதமான அனிஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன மரணகாலமானது அருகிலவநதிருககும் ஸமயத்தில் விபரீதஸவபாவதகை அடைந்திருக்கின்றமனிதனை முடிவுக்காலத்தில் எவைகள் விரைவாக அடைகின்றனவோ அபபடிப்பட்ட குறிசுளெல்லாம் ஒன்றுசோநது ஸுதபுத்திரனான கர்ணனிடத்தில் பிரவேசித்தன. அரசாகளுட்சிறந்தவரே! புருஷஸரேஷ்டரே! அவவாரே பலம், ஒளி, விததி, நிககமனக்கிளாச்சி, ஸதயம், விக்ரமம், மனககளிபபு, ஜயம், ஆனந்தம் இபபடிப்பட்ட நல்லநிதிதங்கள அநத யுத்தஸமுத்திரத்தில் போர்ககளத்தில் அாஜுனனை அடைந்தன. பராம்மணர்களுடன் ரிஷிகள் கிரீடியை அடைந்ததாகள. மஹாராஜரே! பிறகு, தேவகணங்களுடனும் சாரணாகளுடனும் கூடின விததாகள இரண்டாகபிரிநது புருஷஸரேஷ்டாகளான காணூர்ஜுனாகளை அடித்தாகள. மஹாராஜரே! தேவாகளும் கநதாவாகளும் ராக்ஷஸாகளும் ஆகாயத்தில் நான்கு பககத்திலும் விசித்திரமான நல்லகுணமுள்ள விமானங்களிலேறிக் கொண்டு காணூர்ஜுனாகளுடைய தவநதவயுத்தததைக குறித்தது வநதாகள பாரதரே! அபபொழுது இவவிதமாக எல்லாபிராணிகளும் இரண்டாகபிரிநது ராதேயனுககும் அாஜுனனுககும் ஜயததை விரும்பிககொண்டிருககைபில, ஆகாயமானது பதியிரம் விமானங்களால நெருங்கியதாயிற்று செநநாயகளாலும் புலிகளாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களின்வரிசைகளாலும் மேகங்களாலும் வாயுவினாலும் வஹிக்கப்படுகின்ற மற்ற அறிவுள்ளவாகளும் கர்ணூர்ஜுனாகளுடைய தவநதவயுத்தததைப பாக்ககண்ணங்கொண்டிவநதார்கள. மஹாராஜரே! தேவாகளும், அஸுராகளும், கநதாவாகளும், நாகாகளும், யக்ஷாகளும், பக்ஷிகளும், மஹரிஷிகளும், தேவகணங்களும், ஸவதாபோஜனம்பண்ணுகின்ற பிதருக்களும், பறபலஸுபமுள்ள வஸதிரங்களால பிரகாசிக்கின்றவாகளும் தவத்தினாலும் விததையினாலும் ஒஷதிகளாலும் விததிபெற்றவாகளுமான மகாள்களும், ஆகாயத்தில்விவாதப்பட்டுகொண்டிருகின்றார்கள. பிரம்மதேவா, பிரம்ம

ரிஷிகளோடும் ஸருஷ்டிகாததாகளோடும்சோநது ஆகாயத்தில் தே ஜோமயமான திவயவிமானத்தினமீதேறி வந்துநின்றா. மஹாபுத்தியுள்ளவரே! பிறகு, யுத்தரங்கத்தில் அப்பொழுது காணனுகும் பாண்டவனுகும் நடக்கின்ற அந்த தவநதுவயுத்தத்தைப்பாக்கப் பிரஜாதிபதியானவா விரைவாகவந்தாரா அவ்விருவாகளுடைய மஹா பலத்தையும்பாத்ததுப பிரஜைகளுக்கெல்லாம நாதரான ஈஸ்வரருகும் காணன்ஜயித்தது இரதப பூமிமுமுமையையும் அடைவனே, அல்லது, அராஜுன்னதான இதனை அடைவனே என்று ஸம்சயம் உண்டாயிற்று.

தோணணுற்றிரண்டாவது அதயாயம்.

(பிரஜாதீபதி இநவருக்தம் ஸமனுவெற்றியை விரும்பியதும், இந்நீரன் அர்ஜுனனுக்கே வெற்றியை விரும்பினதும், பிரம்மநந்தீரர்கள் அங்ஙனமே அங்கீகரிக்கப் பூமார்பெய்ததும்)

அரசரே! பிரஜாதிபதியோ, வந்திருக்கின்ற அந்தத தேவர்களின் வகுப்பைக்கண்டு,பிறகு, ஸவயம்பு பாததுகொண்டிருக்கும் 'பொழுதே உரைக்கலானா 'இருவரும் அதிரதான, சூராகள; இருவரும் உறுதியான பராகிரமமுடையவாகள, இருவரும் ஓததசெய்கையையுடையவாகள, இந்திரனாகும் விஷ்ணுவாகும் ஒப்பானவாகள காணாஜுனாகளுக்கு ஏதிராபு நேரும்பொழுது விருத்திரனுக்கும் இரதிரனாகும் நடந்ததுபோல மகாகோரமான பெரும்போ நடக்கப்போகிறது. ஆ! ஆ! கஷ்டம்!' என்றா பிரஜாதிபதியானவா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டி, பிறகு, ஸவயம்புவைப்பாத்தது, 'புருஷஸரேஷ்டாகளான காணன அராஜுன்ன இருவருகும் விஜயம் ஸமமாக இருக்கட்டும். காணாஜுனாகளுடைய விவாதத்திலை எல்லாஉலகமும் நசியாமலிருக்கட்டும். ஸவயம்புவே! இவ்விருவாகளுக்கும் விஜயமானது ஸமமாக இருக்கட்டும் அந்த வாக்கியத்தைச சொல்லும்" என்று சொன்னா மஹாராஜரே! இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டவரும் ஷாட்குண்யபரிபூணருமான மஹாப்ரம்மாவோ அவ்விருவருகும் ஜயமானது நிசசயிக்கப்படாமலிருக்கவே, பிரஜாதிபதியைப்பார்த்தது, 'இவாகள்இருவரும் ஸமாததாகள; இருவரும் அதிகபலத்திலை மேம்பட்டவாகள மூவுலகங்களுக்கும் பயங்கரமானயுத்தம் இவாகளுக்கு உண்டாகப்போகிறது' என்று இவ்வாறுசு,றினா.பிறகு, அந்தசமயத்தில், ஆயிரம்கண்களையுடைய இரதிரன பிரஜாதிபதியைப்பாத்தது, 'பாத்தன நல்லமனமுள்ளவன்;

சிறந்த பலமுடையவன்; சூரன்; விசகையில்தோச்சியடைந்தவன்; தவத்தைத் துணமாகக்கொண்டவன், மஹாகேஜையுடையவன்; தனுவேதத்தை முழுமையும் கற்றுணர்ந்திருக்கிறான். எவனிடத்தினின்று இந்நகத் தேவகாயம் ஸம்பந்திருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட) பார்த்தன் எல்லாக் குணங்களை யுமுடையவன். பாண்டவர்கள் வனவாஸமுதலியவைகளால் நித்தியம் அநிகமாகத் துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள். புருஷஸரேஷ்டனான அர்ஜுனன் தவமுள்ளவன்; போதுமான சிறமையுள்ளவன்; மிகமகிமைபிழை செய்வததைக் கூட ஆலோசியாமல மீறுவான். மீறினால், நிச்சயமாக உலகங்களுக்கு நாசம் உண்டாகும். கோபமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணர்ஜுனர்களுக்கு ஒரிடத்தில இருப்பை நான் காணவில்லை. இவர்கள் உலகத்தைப் படைப்பவர்கள்; அதனால், புருஷோத்தமர்கள். இவர்கள் நரநாயகர்கள், புராதனர்கள், ரிஷிகளுள் சிறந்தவர்கள், (ஒருவருடைய) கட்டளைக்கும் உட்பட்டவர்களல்லா, உலகத்தை அடக்கி ஆள்பவர்கள்; புருஷர்களுள் சிறந்தவர்கள் இவ்விருவர்களுக்கும் ஒப்பவனான ஒருவன் தேவர்களிலாவது மனிதர்களிலாவது இல்லை. தேவர்களோடும் ரிஷிகளோடும் சாரணர்களோடும் மூவுலகங்களும் எல்லாத் தேவகணங்களும் எல்லாப்பூதங்களும் (இவர்களை) அனுஸரிக்கத்தக்கவைகள் இவ்விருவருடைய பிரபாவத்தினாலும் உலகமனைத்தும் இருக்கிறது. புருஷஸரேஷ்டனும் ஸூரியகுமாரனும் சூரனுமானகாணன் இஷ்டப்படி புண்ணிய உலகங்களை அடையட்டும் கிருஷ்ணர்ஜுனர்களுக்கு விஜயம் உண்டாகட்டும் காணன், வஸுக்களுடன் ஸாலோகயத்தையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸ்தானமான ஸவாககத்தையும் அடையட்டும், துரோணருடனும் பீஷ்மருடனும் ஸவாககலோகத்தில பூஜிக்கப்பட்டும், பிதாமஹரே! பார்த்தன் வனத்தில நெடுங்காலமாகக் கிஸேசத்தை அடைவிககப்பட்டானன்றோ? ஆதலால், தவத்தினால் மேன்மைபெற்ற இந்நக அர்ஜுனன் யுத்தத்தில ஜயத்தை அடையட்டும். பகவானுள் உம்மால், 'கிருஷ்ணர்ஜுனர்களுக்கு ஜயம் நிச்சயம்' என்று முந்தியே சொல்லப்பட்டிவிட்டது. பிரபுவே! அது அப்படியே ஆகட்டும் உமக்கு வந்தனம். பிதாமஹரே! சொல்லும்' என்று வேண்டினான். அந்த இந்திரனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப்பகவானுள் பிரபுவானவா அந்தக்கர்ணன் கிரீடிருவருக்கும் ஜயத்தை ஸமமாகச் சொல்லவில்லை. பிதாமஹா மௌனமாக இருக்கவே, அந்த மௌனத்தினால், 'பாண்டவனுக்கு விஜயமும் காணனுக்கு வதமும் உண்டாகும்' என்று இந்திரன் ஆசையை

அடைந்தான். பிறகு, பிரம்மதேவரும் ஈஸ்வரரும் உலகங்களுக்கு நாதனான இந்நிரனைப்பாறத்து, 'மஹாதமாவான பாண்டவனுக்கே விஜயம் நிச்சயமாக உண்டாகட்டும். பார்த்தன் மனோதேரீயமுள்ளவன், சூரன்; விததையில் தோசசியடைநதவன், தவததைத் தனமாகக்கொண்டவன்; அவன் ஜயம்பெறுக மிக்க தேஜஸுள்ள அாஜுனன் தனாவேதம் முழுமையையும் கற்றுணாநதிருக்கிருன. தெய்வதைக்கூட ஆலோசியாமல மகிமையினால் தாண்டிச்செல்வான். அவ்வாறு கடநது செவ்வானால், உலகங்களுக்கும் அழிவு நிச்சயமாக உண்டாகும். குரோதமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணாஜுனாக்களுக்கு ஓரிடத்தில இருப்பை நாம் அறியோம். புருஷஸரேஷ்டாகளான இவ்விருவார்களும் உலகத்தைப்படைத்தது நிலைநிறுத்தினவர்கள். பகைவாக்களைத் தவிககச்செய்கிறவனும் ஸூரியபுத்திரனும் சூரனுமான இந்நதக்காணன் வேண்டியபடி புண்ணியஉலகங்களை அடையட்டும். நரஸவருபியான அாஜுனனிடத்தில நிச்சயமாக ஜயம் உண்டாகட்டும்' என்று கூறினார்களே தேவதேவர்களால் அவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடனே, ஆயிரம் கண்களையுடைய இந்நிரான், பிரம்மருத்திராக்களுடைய கட்டையினால் எல்லாப்பிராணிகளையும் அழைத்தது, 'மஹிமைபொருந்திய பிரம்மதேவராலும் ஈசானராலும் உரைக்கப்பட்ட உலகங்களுக்கு ஹிதமான விஷயத்தை நீங்கள் கேட்டீர்களா? அஃது அப்படியே ஆகப்போகிறது உங்களுடைய ரோகமானது விலகட்டும் துககத்தை விலக்கியவர்களாக மங்களத்தை அடைவீர்களாக' என்று கூறினான் பெரியவரே! அரச்சரே! இவ்விதமான இந்நிரனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு எல்லாப்பிராணிகளும் அப்பொழுது ஆச்சரியமடைந்தன, புகழவும் புகழ்ந்தன. அப்பொழுது, புருஷஸரேஷ்டாக்களான அவ்விருவாளுக்கும் ஜயத்தை ஸம்மாக்ச சொன்னார்களிலை. தேவாக்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவாக்களாக நல்ல வாஸனைப்பொருந்திய பூமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பறப்பவியுமான தேவதூயங்களையும் வாசித்தார்கள். புருஷஸரேஷ்டாக்களான அவ்விருவாண்டு வீரர்களுடைய நிகரற்ற தவநதுவயுத்தத்தையும் பாக்க எண்ணிக்கொண்டவர்கள் ஆச்சரியத்தினால் நனரூகமலாநத கண்களையுடையவாக்களாக வேறுசெய்கைகளை அறியவில்லை.

தோணணுறயமுனருவது அக்யாயம.

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸல்லாபமும், கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுன
னுக்கும் ஸல்லாபமும், அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனுக்குத்
தனது வல்லமையைக் கூறியதும்)

பரதவமசததில் உதித்தவரே வெணமையான குதிரைகளுடன் கூடினவையும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றவையும் (யுத்தத்துக்குத்) தக்கவையும் பேரொலியுள்ளவையுமான இரண்டு ரதங்களினமீதும் இருக்கின்ற லோகவீரர்களான வாஸுதேவாஜுனாகளும் காணசலயர்களும் தனித்தனி சங்கங்களை உதினாகள அநயோநயம் ஸபாததையுள்ளவர்களான அவவிருவருக்கும் உக்கிரமாயிருப்பதும் பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டிபண்ணுகிறதுமான யுத்தமானது முற்காலத்தில் இந்நிரலுக்கும் சம்பரலுக்கும் நடந்ததுபோல நடந்தது அவவிருவருடைய ரகத்திலுமிருக்கின்ற மாசற்ற இரண்டு தவஜங்களும் உலகம் நாசமடையுங்காலத்தில் ஆகாயத்தில் உதித்த ராகுகேதுக்களபோல விளங்கின. ஸாபபம்போன்றதும் உயானத ரதங்களாலிழைக்கப்பட்டதும் திடமானதும் இந்நிரலுடைய விற்போல பரசாசிக்கின்றதுமான காணனுடைய யானைகட்டும் கசசைக்கொடியானது விளங்குகின்றது பாரததனுடைய சிறந்தவானரமானது வாயைத்திறந்திருக்கும் அநதகனபோலக் கோரப்பறக்களால் (பராபவாகளைப்) பயமடையும்படி செய்துகொண்டு ஒளிகளால் சூரியன்போலப் பராக்முடியாததாக இருக்கிறது காணடவத்தை விலலாகக்கொண்ட அர்ஜுனனுடைய தவஜமாகிய வானரமானது யுத்தத்தில் வீருப்பமுற்றதாகத் தன இருப்பிடத்தைவிட்டு வேகத்துடன் காணனுடைய தவஜத்தை நாடிவிட்டது அது மஹாவேகத்துடன் கூடியதாக உயரக்கிளம்பிக் கருடன் ஸாபபத்தை அடிப்பது போல நகங்களாலும் பறகளாலும் (காணனுடைய) கசசைக்கொடியை எதிர்த்து அடித்தது பிறகு, கிண்கிணிகளை ஆபரணங்களாகக் கொண்டதும் காலபாசத்துக்கு ஒப்பானதுமான அநத யானைகட்டும் கசசையானது மிக்க கோபமுள்ளதாக அப்பொழுது அநதக்குரங்க எதிர்த்துச் சென்றது. அப்பொழுது, அவவிருவர்களுக்கும் மிக்க கோரமான தவநதுவயுத்தமாகிற சூதாட்டமானது ஏற்பட்டவுடன், முந்தியதும் மிகவும் முந்தியதுமான தவஜங்களிரண்டும் யுத்தஞ்செய்தன. குதிரைகள் ஒன்றோடொன்று போட்டியுடன் குதிரைகளை நோக்கிக் கணைத்தன செந்தாமரைமலாபோன்ற கண்களையுடைய

கண்ணபிரான சலயனேக கண்களாகிற பாணங்களால் அடித்தாரா அப படியே, சலயனும் கண்ணபிரானைத் திராத்த நனராகப்பாத்தான அநத யுத்தத்தில் வாஸுதேவா சலயனேக கண்களாகிற பாணங்களால் ஜயித்தாரா. குந்தீபுத்திரான தனஞ்சயனும் காணனைக கண்ணால் ஜயித்தான பிறகு, ஸூதபுத்திரான சலயனே அழைத்துப் புன சிரிப்புடன், 'சலய! இப்பொழுது இநதயுத்தத்தில் பாரத்தன எனனை ஒருஸமயம் கொலவானாகில் யுத்தத்தில் நீ எனனசெய்வாய்' உணமையசசொல்' என்றுவினவினான சலயன், 'காண! ஸவேத வாகனன் யுத்தத்தில் உன்னை இப்பொழுது கொலவானாகில், மாதவன பாண்டவன இருவரையும் நான் ஒருரத்ததின் உதவியினாலேயே கொலவேன்' என்று மொழிந்தான அாஜுனன், கோவிந்தரைப் பாரத்தது இவதிமமாகவே வினவினான கெசவா உரககசிரித்தாக கொண்டு அநதப் பாரத்தனைப்பாரத்ததுச சிறநத இநதவசனத்தை உரைத்தாரா. 'தனஞ்சய! ஸூயன தான இருக்கும் இடத்தினின்று விழுந்தாலும் விழுவான், பூமியானது பலவாரகச சிதறினாலும் சிதறும், அகனியானது குளிர்சசியை அடைந்தாலும் அடையும்; காணன் உன்னை (ஒருகாலும்) கொலவான் இது எவதித்ததி னாலாவது ஸம்பவிக்ருமாகில் உலகத்துக்கு மாறாட்டம் நேரிடும். காணனையும் சலயனையும் யுத்தத்தில் நான் கைகளாலேயே அவவாறு கொன்றுவிடுவேன்' என்றாரா. இவவாருன வாஸுதேவருடைய வாரத்தையைக்கேட்டு வானரக்கொடியானான அாஜுனன், உரக கச சிரித்துக்கொண்டு தக்கபடி காரயங்களைச் செய்பவரான வாஸு தேவரைப்பாரத்தது இவவாறு மறுமொழிகூறலானான

'ஜ்ஞாததனரே! காணனும் சலயனும் எனக்கே போத்தாவாகள். கோவிந்தரே! கொடித்துணிகளுடனும் தவஜத்துடனும் சலயனுட னும் ரத்ததுடனும் குதிரைகளுடனும் (நல்ல) குடையுடனும் கவசத் துடனும் சகதிகளுடனும் பாணங்களுடனும் விலலுடனும் இப்பொ ழுது யுத்தத்தில் பாணங்களால் காணன் பலவாறு அறுக்கப்பட்டதைப் பாரக்கப்போகிறீர். ரத்ததுடனும் குதிரைகளுடனும் சகதிகளுடனும் கவசத்துடனும் ஆயுதங்களுடனும் இப்பொழுதே நனராக நொறுக கப்பட்ட காணனை, அரணயத்தில் யானையினால் நொறுக்கப்பட்ட மரத் தைப்போல இப்பொழுது பாரும. மாதவரே! இப்பொழுது காண னுடைய மனைவிகளுக்கு விதவைத்தன்மையானது வரதுவிட்டது. அநத ஸதிரீகளால் நிசசயமாக சொப்பனங்களில் அனிஷ்டங்கள் காணப்பட்டிவிட்டன. காணனுடைய ஸதிரீகளை இப்பொழுதே

விதவைகளாகப் பாககப்போகிறீர். இது நிசக்யம். மூடனும் நீண்ட ஆலோசனையிலலாதவனும் நம்மை அவ்விதமாகப் பரிஹவிகீகின்ற வனும் அடிக்கடி அவமதிப்பவனுமான இந்நக கர்ணன் ஸபையை அடைந்த கிருஷ்ணையைக்கண்டு முநதிசசெய்த (செய்கையால் உண்டான) கோபமானது எனக்குத் தணியவில்லை கோவிந்தரே! மத யானையினால் ஒடித்துத் தள்ளப்பட்டிருக்கிற பூததமரத்தைப்போல என்னை நன்றாக தவம்ஸஞ்செய்யப்பட்ட காணனை இப்பொழுது பாக்கப்போகிறீர் மதுஸூதனரே! இப்பொழுது, மதுரமான அந்த வாகசுககளைக் கேட்கப்போகிறீர். விருஷணிவம்சத்திலுதித்தவரே! பாககியத்தினால் விளங்குகிறீர். காணன் இவ்விதமாகத் தள்ளப்பட்ட பிறகு, நீர் ஸந்தோஷமுள்ளவராக அபிமனயுவிந்தாயான ஸபதரையை இப்பொழுது ஸமாதானம் செய்யப்போகிறீர். ஜனாதனரே! மிக்க மனக்களிப்புள்ளவராகப் பிதாவினுடைய ஸஹோதரியாகிய குந்தியையும் தேற்றப்போகிறீர். மாதவரே! இப்பொழுது, கண்ணீருள்ள முகத்துடன்கூடிய தரௌபதியையும் பாண்டிநதனரான தாமராஜரையும் அமருதம்போன்ற வாகசுககளால் ஸமாதானஞ் செய்யப்போகிறீர்' என்று கூறினான்

தொண்ணூற்றநான்காவது அத்தியாயம்

(கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தத்தொடக்கமும், அஸ்வத்தாமா தூயோதனனுக்கு வறிதழரைத்ததும், அவன் அதைஅலங்கியம் செய்து யுத்தத்திற்காகச் சேனையை ஏவியதும்.)

தேவர்களாலும் நாகர்களாலும் அஸுரர்களாலும் விததர்களாலும் யக்ஷர்களாலும், கந்தாவர்கள் ராக்ஷஸர்கள் அபஸரஸுகள் இவர்களுடையகூட்டங்களாலும் பிரம்மரிஷிகளாலும் ராஜரிஷிகளாலும் காருடனாலும் அடையப்பட்ட ஆகாயமானது, ஆசசாயப்பட்டதக்க உருவமுள்ளதாக விளங்கியது. மனததுக்கு இனிமையான சபதங்களாலும் பலவகை வாததியங்களாலும் காணங்களாலும் ஸதோத்திரங்களாலும் நடனங்களாலும் நகைப்புக்களாலும் அதிகமாகச் சத்தமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும் ஆசசாயகரமான ரூபத்துடன்கூடியதுமான அந்தஆகாயத்தை எல்லாமனிதர்களும் ஆகாயத்திலிருப்பவர்களும் கண்டாக்கள் பிறகு, கௌரவவீரர்களும் பாண்டவவீரர்களும் அதிக ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவர்களாக நான்குவிதவாததியகோஷங்களாலும் சங்கங்களுடைய சபதங்கள்

ஹும் ஷிம்மநாதங்களஹும் பூமியையும் திக்குக்களையும் அதிகமாக ஒலியிடும்படி செய்துகொண்டு சதததினாலேயே எல்லாச சததுருக்களையும் கொன்றாகள. மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் ரதங்களாலும் நெருக்கமுள்ளதும், பாணங்களும் கத்திகளும் சகதிகளும் ரிஷ்டிகளும் விழுவதினாலு ஸவ்ரிகமுடியாததும், தையசாலிகளால் அடையப்படாதும், கொல்லப்பட்ட (பிராணிகளுடைய) , தேவங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதுமான யுத்தரங்கமானது அப்பொழுது ரகதமயமாக நான்குபக்கத்திலும் பிரகாசித்தது தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம் நடந்ததுபோலப் பாண்டவர்களுக்குக் கௌரவர்களோடு யுத்தம் நடந்தது நெருங்கிய மிக்க பயங்கரமான யுத்தம் அவ்வாறாக நடக்கவே, நன்றாகக் கவசம்பூண்டவர்களான தனஞ்சயனும் காணனும் கூாமையுள்ள நேராகச்செல்கின்ற பாணங்களால் திசைகளையும் ஒருவா மறறொருவருடையவேனையையும் மறைத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு, பாணங்களால் இருளானது உண்டிபண்ணப்பட்டிருக்கவே, உம்மைச்சோந்தவர்களும் பிறர்களும் ஒன்றையும் காணவில்லை, பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகச் சிறந்த ரதிகர்களான காணாஜுனாகளை ஆஸரயித்தார்கள். பிறகு, நான்குபக்கத்திலும் ஆசசாயமே தோன்றியது. பிறகு, அவ்விருவர்களும் கீழத்திசையினின்றும் மேற்திசையினின்றும் வருகின்ற இரண்டு காற்றுக்கள் போலப் பரஸ்பரம் அஸ்திரத்தினால் அஸ்திரத்தை விலக்கிக்கொண்டு, பரவியிருக்கின்ற நெருங்கின இருளில் உத்தித்தசூரியசந்திரர்கள்போல மிகவிளங்கினார்கள் (யுத்தத்தைவிட்டு) விலகிப்போகக்கூடாதென்று கட்டளைபிடிப்பட்டவர்களான சததுருவீரர்களும், அவ்வாறே உம்மைச்சாரந்தவர்களும் (முற்காலத்தில்) சம்பரணையும் இரத்திரணையும் சூழ்ந்துகொண்டு தேவாஸுரர்கள நின்றதுபோல அந்தமஹாரதர்கள இருவரையும் நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள். ம்ருதங்கள்கள, பேரிகைகள, பணவங்கள், ஆனகங்கள் இவைகளுடைய சததங்களாலும் வாகனங்கள் சங்கங்கள் இவற்றின சததங்களாலும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட அந்தயுத்தரங்கத்தில் (சததுருக்களால்) பொறுக்கமுடியாதவர்களும் புருஷஸரேஷ்டாக்களுமான அவ்விருவீரர்களும் ஸூரியசந்திரர்களபோல ஷிம்மநாதங்களோடு விளங்கினார்கள். பெரிய தனுமண்டலத்தின்மத்தியை அடைந்தவர்களும் நல்ல காந்தியையுடையவர்களும் கிரணங்களபோன்ற ஆயிரம்பாணங்களை யுடையவாளுமான அவ்விருவாளுமும் யுத்தத்தில் ஜங்கமஸ்தாவரங்

களுடன் கூடின உலகத்தைக் கொளுத்தஎண்ணங்கொண்டு யுகாந்த காலத்திலுதித்த இரண்டுசூரியாகளபோல எவளித்ததினாலும்ஸஹிக்க முடியாதவாகளாக விளங்கினாகள இருவர்களும் ஜயிக்கத்தகாதவாகள, இருவர்களும் பகைவாகளுக்கு யமன்போன்றவாகள், ஒருவரை ஒருவா கொலவதில் விருப்பமுள்ளவாகளும் ஸமாததாகளுமான பாண்டவன் காணன்இருவரும்மஹாயுத்தத்தில் பயமற்றவாகளாக மஹேந்திரனும் ஜமபனுமபோல எதிர்த்தாகள அரசரே! பிறகு, பெரியவில்லை தரித்தவாகளும் மஹாரதாகளுமான அவ்விருவர்களும் மஹாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு பயங்கரமான பாணங்களால் அபரிமிதமான மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கொன்றாகள, பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டாகள. பிறகு, புருஷஸரேஷ்டாகளான காணாஜனாகளாலடிக்கப்பட்ட கௌரவ பாண்டவர்களைச் சாந்த வீராகள, யானைகளோடும் காலாட்களோடும் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும், வனத்திலவலிகளும் பிராணிகள் விமமத்தினால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு ஒடுவதுபோலத் திகுக்குகளில் ஒடினாகள. பிறகு, மஹாயுத்தத்தில் தூயோதனன், கிருதவாமா, சகுனி, கிருபா, குருபுத்திரரான அஸுவததாமா இந்த ஐந்து மஹாரதாகளும் தனஞ்சயனையும் அச்சதரையும் சரீரத்துக்குத் துன்பத்தைஉண்டிபண்ணுகிற பாணங்களால் அடித்தாகள தனஞ்சயன, பகைவர்களையும் அவர்களுடைய விறகளையும் அம்புத் தூணிகளையும் தவஜங்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் ஸார திகளையும் நான்குபக்கத்திலும் அம்புகளால் ஒரேஸமயத்தில் விரைவாக மிக அடித்து ஸூதபுத்திரான காணனையும் உத்தமமான பன்னிரண்டு பாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, படையைஏந்தியவாகளான நூறுரதிகாகள விரைவுடன் அாஜனனை எதிர்த்து ஒடிவந்தாகள. நூறுயானைகளும் எதிர்த்து ஒடிவந்தன. குதிரைவீராகளான சகாகளும் துஷாராகளும் யவனாகளும் கொல்ல வேண்டுமெனகிற எண்ணங்கொண்டு காம்போஜதேசத்தில் தோன்றின சிறந்த குதிரைகளுடன் எதிர்த்தாகள. தனஞ்சயன சிறந்த ஆயுதங்களையுடைய வீரர்களைக் கையிலிருக்கிற அம்புகளோடு கூறுங்களால் அறுத்தான். அவர்களுடைய தலைகள பூமியில் விழுந்தன குதிரைகளையும் யானைகளையும் போபுரிகின்ற ரதிகளையும் சத்தருக்களுடைய கூட்டங்களையும் யுத்த பூமியில் நாசம்செய்தான பிறகு, ஆகாயத்தில், 'நல்லது, நல்லது' என்கிற வாகுக்களுடன் தேவர்களுடைய தூயவாததிய கோஷங்கள மகிழ்ச்சியுள்ளவாகளால் வெளியிடப்பட்டன. நல்லரூபத்துடன்

னும் வாஸீனையுடனாகக் கூடியவையும் மங்களகரமாயிருப்பவையுமான உத்தமமான பூமாரிகளும் காற்றினால் அலைக்கப்பட்டி (க்ஃழே) விழுந்தன அப்பொழுது, தேவர்களையும் மனிதர்களையும் ஸாக்ஷிகளாக வுடைய ஆச்சர்யகரமான அந்த யுத்தத்தைக்கண்டு பிராணிகள் ஆச்சரியத்தை அடைந்தன ஒரேநிச்சயமுள்ளவாகளான உம்முடைய புத்திரனும் ஸூதிரனும் துன்பத்தையாவது ஆச்சரியத்தை யாவது அடையவில்லை

பிறகு, துரோணபுத்திரர் உமதுபுத்திரனுடையகையைத் தங்கையினால் உறுதியாகப்பிடித்து ஸமாதானப்படுத்திக்கொண்டு, 'துரியோதன! கிருபைபண்ணு தணிந்துவிடு பாண்டவர்களோடு விரோதம் வேண்டாம் யுத்தம் நிறுத்திக்கொடுக்கிறது மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும் பிரம்மதேவருக்கு ஒப்பானவருமானகுருவும் அவ்வாறே பீஷ்மாமுதலான மகாரதர்களும் மாண்டார்கள். நாணம் எனனுடைய மாதுலரான கிருபரும் கொல்லப்பட்டதகாதவர்கள் பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து நெடுங்காலம் ராஜ்யத்தை ஆளுவாயாக தனஞ்சயன் என் னால் தடுக்கப்பட்டானாகில நிற்பான். ஜனாததனரும் விரோதத்தை விரும்பவில்லை யுதிஷ்டிரா எப்பொழுதும் பிராணிகளுடைய ஸூதிர தில பறந்துதலுள்ளவா பீமஸேனன் அவருக்கு வசப்பட்டவன். நகுல ஸஹதேவர்களும் அவ்வாறே உன்னால் பாததர்களோடு ஸமாதானமானது செய்யப்படுமேயாகில, உன்னுடைய இச்சையினால் பிரஜைகள் மங்களத்தை அடைவனவாம் மிகுந்திருக்கிற அரசர்கள் நகரங்களை நோக்கிச் செல்லட்டும் போர்வீரர்கள் பகைமை நீங்கியவர்கள் ஆகட்டும். அரசே! எனனுடையவசனத்தைக் கேளாமற்போனால் நீ மனவருத்தத்தை அடைந்து நிச்சயமாகவே பகைவர்களால் யுத்த தில கொல்லப்படுவாய் கருணையுள்ளவரான தாமராஜர் வேண்டப்பட்டால், பிராயம்முதிராதபிதாவான திருதராஷ்டிரரையும் கீர்த்தியுள்ளவ ளான காந்தாரியையுமபாததுச சாந்தியை அடைவார். பிரபுவான தாமநந்தனா உசிதப்படி ராஜ்யத்தையும் உனக்குக்கொடுக்க ஸம்மதிப பாரா. கற்றறிந்தவரும் நல்லபுத்தியுள்ளவரும் வீரரும் எல்லாச்சாஸ் திரார்த்தங்களுடைய ததவத்தையும் அறிந்தவரும் தாமாதமாவுமான யுதிஷ்டிரா வைரத்தைப்பாராட்டமாட்டார். அவர் பந்துவினிடத்தில மீறிச்செல்லவில்லை. சண்டையில எண்ணங்கொள்ளாதவளான தரௌபதியும் தன்பந்துஜனங்களவிஷயத்தில ஆனந்தமடைவார். புருஷ்ஹரேஷ்டர்களும் பாண்டநந்தனாளுமான பீமாஜுனர்களும் மாதீர்புத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்களும், வாஸுதேவர் புத்திர

சாலியான யுதிஷ்டிரர் இவ்விருவருடைய வசனத்தினது கௌரவத் தினாலும் (அவர்களுடைய) அபிப்பிராயத்தில நிற்பார்கள். தூய்யோதன்! (உனது) ஆன்மாவைக் காததுக்கொள். எல்லாவற்றிற்கும் ஆன் மா பாததிரமன்றோ? உயிரோடிருப்பதில் முயற்சிசெய். உயிரோடிரு ப்பவன் மங்களங்களைப்பாக்கிறான். நீ உயிரோடிருப்பாயாகிவ ராஜ்யமும் ஸம்பததும் மங்களமும் கிடைக்கும். குருவம்சத்திலுதித்தவ னே! மரித்தவனுக்கு ராஜ்யம்இல்லை;ஸூகம் ஏது? பாரத!சென்றதும் செல்லுகின்றதமான இந்தஉலகநடையைப்பா ரீபாண்டவாகளோடு பகைமை நீங்குவாயாக குலத்தினதுமிசசததைப் பாதுகாப்பாயாக. குருவம்சத்திலுதித்தவனே! நான அஹிதமான வசனத்தைச் சொல்லக்கூடியகாலம் ஸமபவிககவேண்டாம். மிக்கபுஜபலமுள்ள வனே! விருப்பத்தைச் சொல்லுகிறேன்; என்னுடைய வசனத்தை அவமதிக்காதே. இது அதிகதாமததுடன் கூடியது. அரசனுகும் குலத்திற்கும் இஃதன்றோ அதிகமான ஷோமத்தை உண்டிபண்ணக் கூடியது? காநதாரீபுத்திர! குலததுக்கு ஸூகத்தைஉண்டிபண்ணு கிறவரான அநத்ததாமநதனரைக குருவம்சத்தின் விருத்தியின்பொ ருட்டு அடைவாயாக புருஷாகளுள் சிறந்தவனே! காணலும்,வழியை விட்டு விலகாதவனும் வருங்காலத்து நன்மையுடன்கூடினவனுமான அர்ஜுனனே யுத்தத்தில் ஜயிக்கமாட்டானென்பது என்னுடைய நிச் சயமான எண்ணம் நரஸரேஷ்டனே! மங்களகரமான என்னுடைய இந்தவசனமானது உனக்கு இனியதாகட்டும், ராஜேந்திரனே! இத்தகு நீ வேறுவிதமாக நடப்பாயாகிவ மிக்கபெரிதான விநாசம் ஸம்பவிக் கும். இந்நிராலும் யமனாலும் வருணனாலும் ஸ்ரீமானான குபேரனாலும் செய்யமுடியாததும் கிரீடிஒருவனான செய்யப்பட்டதுமான இந தக் காரியத்தை உலகத்துடன்கூட நீ பாததிரருக்கிராய், தன்னிடத்தி லுள்ளகுணங்களால் இந்தக் காணனைக்காட்டிலும் மேன்மைபெற்றவ னான தனஞ்சயன் என்னுடையவசனம் அனைத்தையும் மீறிநடக்க மாட்டான். ராஜேந்திர! எப்பொழுதும் அவன் உன்னை அனுஸ ரித்தே நடப்பான. கிருபைசெய், நீ சாந்நியைஅடைவாயாக எனக்கு எப்பொழுதும் உன்னிடத்தில் அபிமானம்அதிகம், அதனாலும் அதிக மான நேசத்தினாலும் உன்னைநோக்கிச் சொல்லுகிறேன். கர்ணனை யுத்தத்தினின்று தடுக்கப்போகிறேன கர்ணனிடத்தில் எனக்குஅதிக மான அன்பு இருக்கிறதன்றோ? கற்றறிந்தவர்கள், ஸ்நேகம் இயற்கை யாக உண்டாகக்கூடியதென்றும் அவ்வாறே நல்லவார்த்தையினால் தேடத்தக்கதென்றும் தனத்தினால் தேடத்தக்கதென்றும் பிரதாபத

தினூல நேரக்கூடியதென்றும் நான்குவிதமாகச் சொல்லுகின்றார்கள். அவையனைத்தும் உனக்குப் பாண்டவாகளிதத்திலிருக்கின்றன. வீரனே! பிரபுவே! உன்னுடைய அநதபநதகுகள ஸமாதானத்தினூல மீண்டும் ஹிதத்தை அடைவாகள. நீ மனமகிழ்நது (பாண்டவாசனோடு) நேசத்தைஅடைநதால, உன்னூல உலகததுககு ஒப பறறதான நன்மையானது செய்யப்பட்டதாகும்' எனறூ ஸனே கிதர் இவவண்ணமாக நன்மையான இநதவசனத்தை உரைககக கேடட துரியோதனன ஆலோசிததுப பெருமூசசவிட்டு மனவருதத மடைநதவகுக உரைககலானுன்.

'மிததிரே! நீ சொல்லியது உண்மையே விஜனூபனம் செய்கின்ற என்னுடைய வசனத்தையும் கேனும். துஷ்டபுத்தியுள்ள இநதப் பீமன் புலிபோலப பலாதகாரததால துசசாஸனனைககொன்று அட்டஹாஸனூசெயது பலவாததையைச சொனனூன. அது என உளளத்திலிருக்கிறது. அது உமககுந தெரியாததன்று. சா஁ந்ரீ உமககு எதலை உண்டாகும்? உககிரமான காறறனது மேருவென கிற பெரியமலையை அடிககச சகதியுள்ளதாகாததுபோல, அாஜுனன் புத்தத்தில காணனை அடிககச சகதியுள்ளவகான குநதீபுத்திராகளும் எனனிததில பலாதகாரமாகப பலவாரூன விரோதத்தை நினேதது ஸமாதானத்தை அடையமாட்டாகள குருபுத்திரே! வீரரே! கர்ணனே, 'யுத்தத்தினினு ஒழிநதுவிடு' என்று சொல்லதற கும் நீ தகுநதவரலலீ. இப்பொழுது, பலகுனன் அதிகஸரமத துடன் கூடியவனூயிருக்கிறூன. இநதககாணன் அாஜுனனைப பலாதகாரமாகக கொல்லப்போகிறூன். பூமி புரண்டாலும் புரனும், மகரஙுகளககு இருபபிடமான ஸமுத்திரமானது வறட்சியடைநதாலும் அடையும்; பெரியமலேகள மஹாஸமுத்திரத்தில மிதநதாலும் மிதககும், அாஜுனன் காணனை யுத்தத்தில (ஒருகாலும்) ஜயிக்கமாட்டான். ஜலம், பூமி, ஆகாயம், காறறு, அதிஉககிரமான காநதியுள்ள அகனி இவைகளுககு எங்கும் இல்லாமை உண்டானூலும் உண்டாகும்; அாஜுனன் யுத்தத்தில காணனை ஜயிக்கமாட்டான்' என்று கூறினூன். உம்முடையகுமாரன் அநதக குருபுத்திரரைப பாதது இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, அடிககடி அவரை ஸமாதானனூசெயது, பிறகு, தன்படைவீராகளைப பாதது, 'விரைவாகக கொலலுங்கள, இநதச சததுருககளைக குறித்தது எதிாதது ஓடுங்கள, குறைவறறபல முள்ளவாகளான நீங்கள ஏன பேசாமலிருக்கிறீர்கள?' என்றூன்.

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்தியாயம்.

(பீமன், போரில் கர்ணன் அர்ஜுனனை ஒத்திருந்தலைப்பொறமல் கோபத் துடன் அர்ஜுனனைப் போருக்கு உதவாக்கப்படுத்தியது.)

அரசரே ! புத்திராகளுடனகூடி நீர்செய்த துராலோசனையினால் ஏறபட்டயுத்தத்தில் சங்கங்கள் பேரிகளுடைய முழக்கமானது நிரம்பியிருக்கும்போது, வெண்மையானகுதிரைகளை யுடையவாகரும் புருஷஸரேஷ்டாகளுமான அநதச சூரியபுத்திரனான காணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்தாக்கள நெருப்பைக்கக்குகின்றஸாப்பங்கள் போல முகங்களால் பெருமூச்சை விடுகின்றவாகளும் கீததிசாலிகளுமான அவவிருவீரர்களும் நெய்யினால் தேறாமளுசெய்யப்பட்ட இரண்டு அகனிகளபோல யுத்தத்தில் அப்பொழுது ஜவலித்தாக்கள. இமயமலையில் தோன்றியவைகளும் மதப்பெருகளுளவைகளும் மிகநீண்ட தந்தங்களளவைகளான இரண்டியானைகள் ஒரு பெணையானையின் கீழ்த்தமாகச்சண்டைசெய்வதுபோல, உக்கிரமான வீரமுள்ளவர்களும் வீரர்களான கனஞ்சயனும் காணனும் நனகு எதிர்த்தாக்கள பெரியமேகத்தோடு பெரியமேகம் எதிர்ப்பதுபோலவும் தற்செயலாக மலையோடு மலை எதிர்ப்பது போலவும் வில், நாண்கையிஅ, தலம், தேருருளைமுனை இவைகளின் சத்தத்துடனகூடிய அவ விருவீரர்களும் அம்புமழையைப் பொழிந்துகொண்டு எதிர்த்தாக்கள ஸாப்பங்கள்போன்ற பாணங்களுடனும் அஸ்திரங்களுடனும் சக்திகளுடனும் ரிஷ்டிகளுடனும் கதாயுதங்களுடனும் கத்திகளுடனும் கூடியவர்களும் கோபமாகிற காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட அலைகளபோன்ற மலைகையுடையவாகளுமான அவவிருவீரர்களும் இரண்டுமலைகளபோலவும் சதாயுதங்களின்முடிவில் இரண்டுஸமுத்திரங்களபோலவும் விரைவாக எதிர்த்தாக்கள. முனை நனருகவளாக திருக்கின்ற மரங்களுடனும் கொடிகளுடனும் ஒஷ்டிகளுடனும் கூடியவைகளும், பெருகியிருக்கின்ற பறபலன் தமான அருவிப்பெருக்குடன கூடியவைகளும், அசைகின்றவைகளான இரண்டுமலைகள மிக்கஜலத்தினால் மோதுவதுபோல மஹாஸ்திரங்களால் அவவிருவீரர்களும் பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டாக்கள அம்புகளால் விசேஷமாக உடலிளக்கப்பட்ட குதிரைகளும் ஸார்திகளுமுள்ளவர்களும் பொறுத்தறகு மிகஅரிய அஸ்திரங்களால் எல்லாப்பக்கத்திலும் உடலிளக்கப்பட்டவாகளுமான அவவிரண்டு ரதிகாசுளுக்கும் முறகாலத்தில் இரதிரன் விரோசனன் இவவிருவாகளுக்கும் யுத்தம் நடந்தது போலப்பெருமபொருடந்தது. அதுகமான தாமரைமலர்களும் கருநெய்

தல்களும் மீன்களும் ஆமைகளும் நிரம்பியவைகளும் பகழிகளுடைய கூட்டங்களால் ஒலியுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டவைகளுமான அதிக ஸமீபத்திலிருக்கின்ற இரண்டுபெரியமடிகளான காற்றினால் உயர எழுப்பப்பட்டிருந்துகுவதுபோல தவஜததுடன் கூடின அநதஇரண்டு தோகளும் நெருங்கின மஹேந்திரனுடைய பராக்கிரமம்போன்ற பராக்கிரமமுள்ளவாகளும் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பானவாகளும் மஹாரதாக்களுமான இருவரும், மகேந்திரன் விருத்திரன் இருவரும்போல மகேந்திரனுடைய வஜராபுத்ததுக்கு ஒப்பான பாணங்களால் அடித்துக்கொண்டதாக அஜுனனுக்கும் காணனுக்கும் யுத்தம்நோந்திருக்கும் ஸமயத்திலுயானைகளும் காலாட்களும் குதிரைகளும் ரதங்களும் கூடியவைகளும், விசித்திரமான கவசங்களையும் ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் ஆயுதங்களையுமுடையவைகளுமான இரண்டு லேனைகளும் நிகுகமுற்றன, ஆசசாயத்தினால் உரக்க லிம்ம நாத்தஞ்செய்தன, பூமியும் ஆகாயமும் நடுங்கின மதங்கொண்ட ஒரு பாணையானது மறொரு யானையை எதிர்ப்பதுபோலக் காணன் கொல்லவென்றென்கிற எண்ணத்தினால் அஜுனனை எதிர்த்து வந்தபொழுது, லிம்மநாத்ததுடன் கூடியவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களான பராக்கிரமமுள்ளவர்களால் வஸ்திரங்களைப் பிடித்திருக்கின்ற வீரல்களுடன் கூடின கைகள் உயரத்துக்கப்பட்டன அநதசமயத்தில் லோமகாகள பாததனைப் பாதது, 'அஜுன' விரைவு பாராட்டுவாயாக செல காணனைப் பிள இவனுடைய தலையையும் திருதராஷ்டிரகுமாரனான தூயோதனனுக்கு ராஜயத்திலிருக்கும் ஸரததையையும் வெட்டுவாயாக தாமதம் வேண்டாம்' என்று உரக்கக் கூச்சலிட்டதாக அவ்வாறே, அநதச சேனையிலிருந்த நமமைச்சோநத அனேக யுத்தவீரர்கள் காணனைப்பாதது, 'காண' செல, செல, அஜுனனைக் கொல்வாயாக பிறகு, பாததங்கள் மிக்க தைனயமுற்றவர்களாக வ்ளமபயின்றி மறுபடியும் காணகம் செல்லட்டிம்' என்று கூறினார்கள்

பிறகு, காணன் முதலில் பததுப்பாணங்களால் அஜுனனை விரைவாக அடித்தான். பிறகு, கிரீடியானவன நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பதினெட்டுப்பாணங்களால் அப்பொழுது அநதசகாணனையும் அடித்தான். மறுபடியும், காணன் விரைவுடன் அநதப்பாததனைத் தாழைமடல்போன்ற பததுப்பாணங்களால் அடித்தான் பாததனும் அகதக்காணனைத் தீட்டப்பட்ட நுணியுள்ளவையும் கூரியவாயுள்ளவையுமான பததுப்பாணங்களால் கச்சையின் நடுவில் அடித்தான்

பாரதரே'பிறகு, காணன், கோரமான யுத்தத்தில் வரம்புகடந்து (யுத்த வீரர்களை) நொறுக்கிக்கொண்டு முனைகூரிய ஒன்பது பாணங்களால் மதங்கொண்ட யானையைக் கச்சைகட்டுமிடத்தில் அடிப்பதுபோலப் பாரதனை அடித்தான் பிறகு, சுறுசுறுப்புடன் காயங்களைச் செய்பவனும் மகாபலசாலியுமான ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் வேறு இரண்டு கூட்டினங்களால் நமசிவானவன் மஹேந்திரனை அடித்ததுபோல விரைவுடன் பலாத்காரமாக அடித்தான் பாண்டவன் அந்தக் காணனை உருக்குமயமான முனையுள்ளவைகளும் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளுமான ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான் அந்தப் பாரதனுடைய பாணங்கள் காலத்து தாள்போல அப்பொழுது அவனுடைய இரத்தத்தைப் பாணஞ்செய்தன. பாரதரே' காணனும், வாஸுதேவரையும் பாரதனையும் வதஸநரதங்களால் நிரப்பினான். அந்த ஸூதபுத்திரனும் அாஜுனனுமாகிய இருவர்களும், பிரயோகிக்கப்படும் அம்புகளால் பரஸபரம் அடித்துக் கொண்டாக்கள் அதிக ரோஷமுள்ளவாகளான அவ்விருவர்களும் பரஸபரம் துன்பமவ்வீனவிகககூடிய ஸமயத்தை நோக்கிக் கொண்டு அதிகபயங்கரமாக எதிர்த்தார்கள் பிறகு, தேவராஜகுமாரனான அாஜுனன், பகைவாக்களை ததவிககசசெய்கிற ஆகனையாஸ்திரத்தைக் காணன்மீது பிரயோகித்தான யுத்தமுனையில் தனஞ்சயனிதத்தினின்று வெளப்பட்ட அந்தஉத்தமாஸ்திரமானது அப்பொழுது நன்றாக ஜவலித்தது பிரதாபசாலியான அந்தக் காணன், ஆகனையாஸ்திரம் எடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு, யுத்தத்தில் அதைத் தணிப்பதற்காக, வாருணஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அதனால் நெருப்பைஅவித்தான பலசாலியான காணன் பாஜன்யாஸ்திரத்தினால் எல்லாததிசைகளையும் இருளாலூட்டப்பட்டவைகளாகச் செய்தான். பிறகு, நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் (அாஜுனன்) அந்தமேகஸமூகங்களை விலக்கித்தள்ளினான். பிறகு, சத்துருக்களைத் தளிக்கசெய்யவனும் சத்துருக்களுடைய கூட்டத்தை நன்றாகநாசஞ்செய்யுதன்மையுள்ளவனுமான அந்தத் தனஞ்சயன அதிககோபமுள்ளவனாகிக் காண்டீவத்தினது நாண்கயிறறை உருவிககொண்டு தேவராஜனுக்குப்பிரியமான வஜராஸ்திரத்தை வெளியிட்டான். காண்டீவத்தினிடமிருந்து மிக்ககூமையுள்ளவைகளான நாராசங்களும் நாளீகங்களும் வராஹகண்ணங்களும் தோன்றின. கோரமாயிருப்பவைகளும் வஜராயுத்தத்துக்கு ஒப்பான வேகமுள்ளவைகளுமான ஆயிரக்கணக்கான அந்த

ஆயுதங்கள் நான்குபக்கத்திலும் சென்றன. பகலின்முடிவில் பக்ஷிகளுடைய கூட்டங்கள் கீழ்நோக்குகின்றவைகளாகி இரவில் விரைவாக மரத்தை அடைவதுபோலப் பார்த்தனுடைய பாணங்கள் கர்ணனுடைய ரதத்தில் பாய்ந்தன அவைகளை ஸூதபுத்திரனை காணன் பாணங்களால் ஏற்றுக்கொண்டான். யுத்தபூமியில், அவ்வாறு தன்னுடைய பாணஸமூகங்கள் தளரப்பட்டதைப்பொறுத்த தன்ஞ்சயன்மீது காணன் கோபத்தினால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவனும் யமனுக்குஒப்பான செய்கையையுடையவனுமான குரியன் உதித்தவுடன் க்ஷணத்தில் நக்ஷத்திரங்களுடைய ஒளியை நாசம் செய்வதுபோலக் கர்ணன் போப்புரிகின்ற அநதப் பார்த்தனுடைய எல்லாப் பாணஸமூகங்களையும் நாசஞ்செய்தான். பிறகு, மிகப்பெரிய சண்டையில் ரோஷத்தினால் நன்றாக ஜவலிக்கின்றவனும் கம்பீரஸ்வபாவமுள்ளவனுமான அநதப்பீமன், கோபமுள்ளவனாகிக் கையைத்தன்கையினால் பிசைந்துகொண்டு ரோஷத்தினால் பொறுக்காதவனாகப் பார்த்தனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு வாகியத்தை உரைக்கலானான், 'கிரீடியே! ஸூதபுத்திரன் உன்னை முன்கூரிய தாழைமடலபோன்ற பாணங்களால் எவ்வாறு அடிக் கலாம்? நீ காண்டவ்வளவுதலை அக்னியின்பொருட்டு வாய்நிறைந்த ஆகாரத்தைக்கொடுத்தது (அதிலுள்ள) பிராணிகளை ஜயித்த அநதத்தேரியத்தினால் ஸூதபுத்திரனைக் கொல. அல்லது, நான் கதையினால் இவனை நொறுக்கிவிடுகிறேன். காலத்தினால் பகவமானவனும் மிகக்குரூரமான சொற்களையே உரைப்பவனுமான இநதக்காணன் பார்த்தனை எதிர்த்து உயிருடன் (மீண்டு) செல்லான' என்றான்

தொண்ணூற்றாவது அத்தியாயம்.

(கர்ணன் போரில் மீள்கைக் கீழ் டிணன் அர்ஜுனனை உதல்நாகப்படுத்தியதும், அர்ஜுனன் தந்திறமையைக் காட்டியதும்.)

பிறகு, சக்ரபாணியான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், திருப்பியடிக்கப்படுகின்ற அம்புகளைக்கண்டு, பார்த்தனைநோக்கி, 'கிரீடியே! இப்பொழுது நீ பார்த்தனைக்கொண்டிருக்கையிலேயே காணன் உன்னுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரகணங்களால் கவர்ந்துவிட்டான். ஒன்று சேர்ந்தவர்களும் காஜிக்கின்றவாளுமான கௌரவர்களை நீ கண்டு (செய்யவேண்டியதை) அறிந்திருக்கிறாய். ஏன் மதிமயக்கமுற்றிருக்கிறாய்? எல்லாக்கௌரவர்களும் கர்ணனைமுன்னிட்டிகொண்டு, உன்னுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரங்களால் நாசஞ்செய்யப்படுகின்றதாக

அறிகுறாகள கிரீடியே ! பாதத ! எந்தத்தையத்தினுல அப்படிப் பட்ட யுத்தத்தில் *நீ தாமஸனையும், அதிகோரரூபிகளான தாமஸர்களை யும் கொழுப்பினுல அதிககாவங்கொண்டவனும் வீரமுள்ளவனுமான தம்போதபவன் எனகிற அஸுரனையும் யுத்தகளத்தில்கொன்றாயோ, யுத்தத்தில் அஸ்திரததைப் பிரயோகிப்பதில ஸமாத்நான நீ அந்தத் தைரியத்தினுல இப்பொழுது கர்ணனைக் கொலவாயாக. கத்திகளை ஓரத்தில் உடையதும் என்னால கொடுக்கப்பட்டதுமான இரதஸு-தர் சனத்தினுல இப்பொழுது இரதசசத்தருவான காணனுடைய தலையை, சததுருவான நமுசியினுடைய தலையை வஜரத்தினுல இந்திரன் அறுத்ததுபோல விரைவாக அறுப்பாயாக வீர ! வேடவேஷம்பூண்ட மஹாதமாவான சிவபசுவான் உன்னால எந்தத்தையத்தினுல மகிழ் விககப்பட்டாரோ, அப்படிப்பட்ட நீ மீண்டும் அந்தத் தையத்தைக் கொண்டு, காணனை அவனைச் சோந்தவாகருடன் நாசஞ்செய்வாயாக. பிறகு, பட்டணங்களோடும் கிராமங்களோடும் கூடியதும், ஐஸ்வர் யத்தினுல நிறைந்ததும், பகைவாகூட்டங்கள கொல்லப்பட்டதுமான கடலக்தழந்த பூமியை நீ அரசருக்குக் கொடு பாதத ! ஒடிபறற கீததிபையும் நீ அடைவாயாக பரதாநஞள சிறந்த வீர ! வீரர்கள் அனைவரும் காணனை முன்னிட்டிகொண்டு சிறந்த உன்னுடைய அஸ்திரத்தை முறியடித்ததுக காஜிகினராகள. நல்லமுயற்சியைச் செய. யுத்தத்தில் சிறந்த உதலாகமுள்ளவனான காணனையும் (பலத்தினுல) குறைவடையும்படி செய்யப்படுகிறவனான உன்னையும்பாதது, இரந்த ஸருஞ்சயாகளும் ஸோமகாகளும் இதோ ஓடுகிறார்கள' என்று சொன் னா பீமனாலும் ஜனாததனராலும் நன்றாகத்தூண்டப்பட்ட அாஜு- னன அப்பொழுது தன்னை சீனைத்த எல்லாவற்றையும் அறிந்து அவவி டத்திறகுவந்ததின் பிரயோஜனத்தை யுமுணர்ந்து, கேசவரை நோக்கி, இவ்வண்ணம் உரைக்கலானான் 'உலகம் க்ஷேமமடைவதற்காகவும் காணனைக் கொலவதற்காகவும் இதோ நான் உகரமான மஹாஸ்திர ததைப் பிரயோகிக்கிறேன். அதற்கு நீரும் தேவர்களும் பிரம்ம தேவரும் சிவபெருமானும் பரம்மஜனானிகளனைவர்களும் எனக்கு அனுமதியளிக்கவேண்டும்' என்றான் அளவைமீறிய வல்லமையுடையவனும் இடக்கையினாலும் அம்புகளைப் பிரயோகிக்குந் திறமையுள்ளவனுமான அந்தரபாண்டவன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு பரம்ம தேவருக்கு நமஸகாரஞ்செய்து மனத்தினுல தியானித்து வெளிபிடத்தக்கதும் ஸாவோததமமானதும் ஸஹிக்கமுடியாததுமான பிரம்

* இரட்டித்தலால ஒருசொல்லிடப்பட்டது.

மாஸ்திரத்தை வெளியிட்டான் பிறகு, அதிக தேஜஸுள்ள அர்ஜுனன், காண்டவததினால் விடப்பட்டவைகளும் ஸர்ப்பங்கள்போல உக்கிரமானவைகளும் சூரியனுடைய கிரணங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான அம்புகளால் திசைகளையும் எல்லாத் திக்கோணங்களையும் நன்றாக மூடினான். பரதாசுரன் சிறந்த அர்ஜுனனால் நூறுநூறு விடப்பட்டவைகளும் பயங்கரமான வாயுள்ளவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் யுகம்முடியுங்காலத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) ஸூரியனுடைய கிரணங்கள்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான பாணங்கள் க்ஷணகதிறகுள் கர்ணனுடைய தேரினை நன்றாக மூடிவிட்டன அப்பொழுது, யுத்தமததிரியல காணல வேகத்துடன் ஆயிரமாயிரமாக விடப்பட்ட அந்தப் பாணக் கூட்டங்கள் குறைவற்றவைகளாகப் பர்ஜன்யனால் விடப்பட்ட நீர்த்தாரைகள்போலப் பாண்டலனை எதிர்த்தவந்து தாக்கின பிறகு, நிகரிலலாத பிரபாவமுள்ளவனும் பயங்கரமான பலத்துடன் கூடிய வனுமான அந்தக்காணன், கிருஷ்ணனையும் கிரீடியையும் விருகோதரனையும் மும்மூன்றுபாணங்களால் அடித்து உரத்தநாதத்தோடு கோரமாகச் சப்தித்தான். பிறகு, பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட குருதிபுத்திரனை அந்தக்கிரீடியானவன், பீமனையும் அவவாறே ஜனர்த்தனரையும் பார்த்து, மறுபடியும் பொருகவகை, ஒரேஸமயத்தில் பதினெட்டுபாணங்களை விலவினின்று பொழிந்தான் அந்த அர்ஜுனன், கொடியை ஒருபாணத்தினாலும் சலயனை நான்குபாணங்களாலும் காணனை மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்துப் பிறகு நன்றாகவிடப்பட்ட பத்துபாணங்களால் பொறகவசத்தை அணிந்திருக்கிற *சேனபதியையும் அடிக்கான். அந்தராஜகுமாரன், தலையை இழந்தவனாகவும் கைகளை இழந்தவனாகவும் குதிரைகள் ஸாரதி விலகொடி இவைகளை இழந்தவனாகவும் கோடாலிகளால் வெட்டப்பட்ட ஸாலவிருக்ஷம்போல நன்றாக அடிக்கப்பட்டதே தேரிலிருந்து கீழே விழுந்தான். கிரீடி மறுபடியும் காணனை மூன்றுபாணங்களாலும் எட்டுபாணங்களாலும் இரண்டுபாணங்களாலும் நான்குபாணங்களாலும் பத்துபாணங்களாலும் அடித்து நானூறு யானைகளைச் சாயத்து ரதிக்கையும் எட்டுரதங்களையும் ஆயிரங்குதிரைகளையும் மறுபடியும் எண்ணிரம் குதிரைவீரர்களையும் வீரர்களானகாலாட்களையும் கொன்றன முக்கியங்களும் சூரர்களுள் சிறந்தவர்களும் உத்தமமானபாணங்களால் அதிகமாக அடிக்கப்படுகின்றவர்களும் பகைவர்களைக் கொல

* 'ஸேனபதி' எனபது மூலம், 'ஸபாபதி' எனபது வேறுபாட்டம்,

லுகின்றவாளுமான காணையும் பாநதீனயீம் கண்டு, சிறநதவாக ளான எல்லாவீரர்களும் குதிரைகளை இழுதது நிறுத்திக்கொண்டு அங்கே நினறாகள பிறகு, காணன, பாணங்களால காண்டவத்திலுள்ள நாண்கயிறறை ஒலியுண்டாகும்படி அறுகது அராஜுன்னைநன்றாகமுடிஞான ஸுதபுகநீரன் இந்த கூணகதில் அவனை நூறுகூறுதரகங்களால நிரபினான சடடையுரித்த பாம்புகுகொப்பானவைகளும் கூாமையுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டு நனகுதீட்டப்பட்டவைகளும் பகூிகளினிறகுகளால வேகமுள்ளவைகளுமான அறுபது பாணங்களால வாஸுதேவரையும் பிளநதான அசசமயத்தில, ஸோமகாகளும் விரைவுடன் ஓடினாகள பிறகு, சறுசறுப்பாகக காயங்களைச செயபவனும் பெரியவிலையுடையவனுமான கிரீடி மிககதிடமான தும் தனகையினால் இழுககப்படுவதைப் பொறுக்கக்கூடியதும் புதிதுமான நாண்கயிறறைபடுதது ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளாகக் காண்டவத்தில பூட்டினான ஸுதபுகநீரான காணன யுத்தத்தில பகைவாகளைக கொலலுகிறவனான அநதப்பாததனுடைய நாண்கயிறு அறறதையும் லாகவத்தினால் வேறுநாண்கயிறு புட்டினதையும் அந்யவேயிலில அரசரே' அஃது ஆசசாயமாக இருநதது காணனுடைய பாணங்களால காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்கையுடையவனும் மிககரோஷமுள்ளவனுமான பாததனும் அநதநாண்கயிறறை விரைவாகப்பூட்டிக காணனுடைய விலிலிருக்கின்ற நாண்கயிறறை அறுதது யுத்தத்தில உமமைச்சோநத யுத்தவீரர்களை எதிர்த்தான பாததனுடைய அஸதிரத்தினால் இருளஉண்டுபண்ணப்பட்டபொழுது, ஆகாயத்தில் பகூிகளுடைய கூட்டமானது ஸஞ்சாரஞ்செய்யவேஇல்லலை பாததன் அட்டலாஸஞ்செய்துகொண்டு ஒருநிமிஷத்திற்குள் பததுப்பாணங்களால சலயனைக கவசத்தில நன்றாக அடித்தான பிறகு, பாததன, காணனைப் பன்னிரண்டு பாணங்களால அடித்தது மறுபடியும் ஏழுபாணங்களால அடித்தான. பாததனுடைய வில்லினின்று வேகத்துடன் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் உக்கிரமான வேகமுள்ளவைகளுமான பாணங்களால துடமாக அடிககப்பட்டவனும் வீரேஷமாகப் பிளசகப்பட்ட சரீரதையுடையவனும் இரத்தத்தினால் நனைசகப்பட்ட அங்கங்கையுடையவனுமான அநதது காணன, முடிவுசகாலத்தில ருத்திராபோல எளங்கினான பிறகு, காணன் மூன்று பாணங்களால தேவராஜனுக்கொப்பான தனஞ்சயனைப் பிளநதான கொலல எண்ணங்கொண்டவனான காணன, அசசதாயீது நெருப்புப்போன்றவைகளும் ஸாபபம்போன்றவைகளுமான ஐநது

அம்புகளைப் பிரவேசிக்கச் செய்தான் அரசரே! நல்ல புங்கவக
 ஞ்ளளவைகளான அநந்தபாணங்களால் பொன்னால் விசிக் திரமாயிருக்
 கிற புருஷோத்தமரான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய கவசத்தைப்பிளந்து
 பிறகு கீழே விழுந்து வேகத்துடன் பூமியில் பிரவேசித்தன அவை
 கள ஸநானஞ்செய்து காண்கூடம் வந்து சேர்ந்தன பிறகு, தனஞ்
 சயன் அந்த ஐந்துபாணங்களையும் நன்றாகப் பிரயோகித்துப் பட்ட
 பத்துப்பல்லங்களால் ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றாகத் துண்டாக்கி
 ஞ்ள, அவைகள் கருடனுடைய மூக்கினால் துண்டாக்கப்பட்ட ஸாப
 பங்களையால் பூமியில் விழுந்தன பிறகு, அாஜுன்ன, குரோத்ததினால்
 உலாந்த காடடைவரிக் கிற அகனிபோல மிக ஜவலித்தான் அளவு
 படாத தையமுள்ள அந்த அாஜுன்ன காதுவரையில் இழுத்து
 விடப்பட்டவைகளும் சரீரங்களுக்கு நாசத்தை உண்டிபண்ணுகின்ற
 வைகளும் ஜவலிக்கின்றவைகளுமான் பாணங்களால் காண்கூடம் மாம
 ஸதானங்களில் அடித்தான் அவன் துக்கத்தினால் நிலைநிறிஞன்;
 தையத்தினால்மாதிரி நின்றான் பிறகு, மகாதமாவான் அாஜு
 னன் ஸூத்தபுத்திரனுடைய தேகத்தைத் தேடுகிறவனபோல அம்புகளை
 வெளிப்படுத்தினான் தங்கத்தினால் விசிக் திரமான கட்டுக்களுடன்
 கூடியவைகளும் பெரியவைகளுமான அவ்வம்புகள் தூறுதூறுகப்
 பூமியில் விழுந்தன. அரசரே! பிறகு, தனஞ்சயன் கோபித்துக்
 கொள்ளவே, பாணஸூகங்களால் திக் கோணங்களும் திக் குக்களும்
 சூரியனுடைய ஒளிகளும் காணனுடைய ரதமும் குன்றந்தபனிபினால்
 மூடப்பட்டமலைபோல பாக்கத்தகாதனவாயின பாதத்தனுடைய
 கையினால் நன்றாகவிடப்பட்ட பெரிய அம்புகளால் அடிக்கப்படுகின்ற
 சக்கரக்ஷுகாக்களுடன் கூடிய காணனுடைய பின்புறத்தைக்காக்கின்ற
 வாகளும் முந்திச் செல்லுகின்றவாகளும் பயந்த ஒடினாகள். பிறகு,
 பாதாக்களுள் சிறந்தவீரனும் மகானுபாவனும் புத்தத்திலுடைய (பகைவர்களைக்)
 கொல்லுகின்றவனுமான அாஜுன்ன, தூய்யாதனனால் தூண்டப்பட
 டவாகளும் மிக்கபெருமையாய் நந்தவாகளும் ரதங்களையுடையவா
 களும் ஸாரமாயிருப்பவாக்களுமான வீரர்களை விசேஷித்து நாசஞ்செய்
 தான். ராஜரே! காண்டவத்தை விலலாக்ககொண்டவனும் கௌரவாக
 ஞ்ள சிறந்தவனும் நிகரற்றவீரனுமான அாஜுன்ன, இரண்டாயிரம்
 சிறந்த கௌரவவீரர்களை எல்லோரையுமே ரதங்களோடும் ஸாரதிக
 னோடும் க்ஷணத்திற்குள் நாசத்தை அடையச் செய்தான். பிறகு, உம்
 முடைய குமாரர்களும் மிகுதியிருக்கிற கௌரவர்களும் காண்கூட
 விடவிட்டி ஒடினாகள் இவர்களைச் சிதறி ஒடி மடி செய்து பாணங்

களால் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும் புலம்புகின்றவர்களுமான உமது புத்திரர்களை நன்றாகொறுக்கிணன் எல்லாக்கொளரவர்களும் பார்த்த னுடைய பாணங்களால் விசேஷித்து அழிக்கப்பட்டும் மிக்க பரிதாப ததை அடைவிக்கப்பட்டும் நாசமடைந்தார்கள். பிறகு, சிறந்தவீரர்கள் காணனுடைய ரதத்தைத் தொடர்ந்து செல்லும் விஷயத்தில் துரியோதனனால் மறுபடியும் தூண்டப்பட்டார்கள். 'ஓ! ஷ்ரீ த திரியர்களே! நீங்களனைவரும் சூரர்களுக்குள் சிறந்தவர்கள். ஷ்ரீ த திரியதாமத்தில் நிலைபெற்றவர்கள் ஸம்பந்தநிலிருக்கும் காணனை விட்டுவிட்டு ஒடுவதென்பது உங்களுக்குத் தகுந்ததன்று' என்றான். உம்முடைய புத்திரனால் அவ்வாறு சொல்லப்பட்டும், பயத்தினால் நிறம் மாறியிருக்கின்ற அந்தக்கொளரவீரர்கள் நிற்கவேயில்லை பிறகு, எல்லாரும் திசைகளைச் சூனயமாகப்பார்த்துத் திக்கொணங்களையும் திக குக்களையும் நோக்கி ஒடினார்கள் பார்த்தே! பார்த்தனுடைய பாணங் களால் நன்கு வாட்டப்பட்டவனும் பயத்தினால் பிளக்கப்பட்டவனும் கொளரவர்களால் கைவிடப்பட்டவனுமான காணனை அந்தபுத்தத்தில் மனவருத்தத்தை அடையவில்லை பகைவனான அாஜுனனை எதிர்த தே சென்றான்

தொண்ணூற்றேழாவது அதயாயம்.

(கர்ணன் நாகாஸ்தரம் எய்ததும், க்ருஷ்ணன் தேரை அழித்த நாகாஸ்தரம் அர்ஜுனன்கிட்டத்தக்க கவர்ந்ததும், தேருடா பூ பிமல அழித்தக் கர்ணன் ஒரு முகூர்த்தம் போரைந்துத்த வேண்டினதும்)

நேரேதிரே! எய்த அம்புகள் விழக்கூடிய தூரத்திலநின்ற கொளரவர்கள் அங்கிருந்தும் விலகிச் சென்றார்கள் மின்னலபோற்பிர காசிப்பதும் நன்றாகவீருத்தியடைந்ததுமான தனஞ்சயனுடைய அஸ தீரத்தை நான்குபக்கத்திலும் கண்டார்கள் பிறகு, மஹாயுத்த த்தில் கோபங்கொண்ட பார்த்தனால் காணனுடைய வத்ததின் பொரு ட்டு விடப்பட்டதும் ஆகாயத்தை அடைந்ததும் அழிக்கொரமானது மான பார்த்தனுடைய அந்தப்பாணத்தை ஸூத்தபுத்திரன் பாணங் களால் வீழ்க்கினான். வீருத்தியடைகின்றதும் கொளரவர்களை எரிக்கின்றதுமான அந்த அஸ்திரத்தைத் தங்கக்கட்டுக்களுள்ள பாணங் களால் அடித்தான காணனே, தடமான நாண்கயிறுறுடன் கூடினதும் பயனற்றதாகாததுமான வல்லை நானொலியிடும்படிசெய்து பாண ஸமூகங்களைப் பிரயோகித்தான அவன பரசராமரிடத்தினின்றும்

அடையப்பட்டதும் மஹாமகிமைபொருந்தியதும் பகைவர்களை
 நாசஞ்செய்கின்ற துமான அநாவணவேதோகதமான அஸ்திரத்தினால்
 எரிககின்ற அநத-ஆஜு-ன்னுடைய அஸ்திரத்தை நாசஞ்செய்தான்;
 ஆஜு-ன்னையும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான். அர-
 சரே' பிறகு, அநதஸமயத்தில் பாஸபாம் பாணங்களால் அடிப்ப-
 வாகளான ஆஜு-னனுக்கும் காணனுக்கும் யுத்தத்தில் தந்தங்களால்
 ஒன்றோடொன்று முட்டிகின்ற இரண்டியானைகளுக்கு நோவதுபோல
 மிககொபரிநானசண்டை நோநதது மனனரே' பிறகு, காணனும்
 பாததனும் சாமாரிபிஷுடைய கூட்டங்களால் ஆகாயத்தை இடை-
 வெளி பறந்தாகசெய்து பொழுது, ரணரங்கமானது அஸ்திரங்களு-
 டைய கூட்டத்தினால் நன்றாகமுடப்பட்டதும் நெருங்கியதும்
 ஆபிற்று பிறகு, எல்லாக்கொளவர்களும் ஸோமகாகளும் பாண-
 மயமான பெரியவலையைக்கண்டார்கள். அவர்கள் அப்பொழுது நெருங்-
 கிய பாணநதகாரத்தில் வேறு ஒருபிராணியையும் காணவில்லை.
 வேந்தரே' எப்பொழுதும் அம்புகளைத் தொடுக்கின்றவர்களும்
 அனேகபாணங்களை நன்றாகவீடுக்கின்றவர்களான அநதவிலலாளி-
 கள் இருவரும் யுத்தத்தில் பறபல திவ்யாஸ்திரங்களால் விசித்-
 திரமான வழிகளைக் காண்பித்தார்கள் யுத்தமத்தியில் இவ்வாறு
 போபுரிக்கின்றவர்களான அவன்ருவருள், ஸூத்தபுத்திரன் ஒருஸம-
 யத்தில் (ஆஜு-ன்னின்) அதிகரித்தவனான, பருநாபுத்திரனான
 கீரீடி ஒருஸமயத்தில் வீராயத்தினாலும் அஸ்திரங்களாலும் மாயாபல-
 தினாலும் ஆண்மையினாலும் மேலாக இருந்தான யுத்தத்தில் ஒரு-
 வருக்கொருவா ஸமயத்தை எதிர்பார்க்கின்றவர்களான அவன்ரு-
 வருடைய கோரமானதும் பிறர்களால் ஸஹீக்கமுடியாததுமான
 அநதயுத்தத்தைக்கண்டு எல்லாயுத்தவீரர்களும் ஆச்சாயத்தையடைந-
 தார்கள். அரசரே' பிறகு, ஆகாயத்திலுள்ள பிராணிகள் அநதக்-
 காணனையும் பாததனையும் புகழ்ந்தார்கள். ஆகாயத்தில் எல்-
 லாஇடத்திலும், 'ஓ! காண! நல்லது, ஓ! ஆஜு-ன! நல்லது'
 என்கிறவர்களானது கேட்கப்பட்டது அரசரே' அப்பொழுது
 அநதயுத்தத்தில் ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் மிதித்தலால்
 பூமியானது பிளக்கப்பட்டவே, அதிலிருந்து காண்டவவனம் கொளு-
 தப்பட்டதருணத்தில் விடுபட்டு அப்பொழுது கோபத்தினால் பூமி-
 யில் நுழைந்ததும் ஆஜு-னனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்து-
 டன்சூடியதாகப் பாதாளபரதேசத்தில் படுத்திருந்ததுமான அநத
 அஸவஸேனென்கிற நாகமானது காணாஜு-னர்களுடைய யுத

தத்தைக்கண்டு, பிறகு வேகத்துடனும் மேல்நோக்கியகதியுடனும் மேலேவந்து, 'தூராதமாவான இருதப்பாததனிததில் உண்டாயிருக்கின்ற வைரத்தை தீர்த்துகொள்வதற்கு இஃகன்றே ஸமயம்' என்று நன்றுகண்ணி அம்புலடி வமாகிக காணனுடைய தூணியில் துழைந்தது. பிறகு, யுகதகனமானது அப்பொழுது அஸ்திரங்களுடைய கூட்டங்களால் நெருங்கியதும் புலநறின கிரணஸமூகங்கள் பரவனதுமாயிற்று. அப்பொழுது, அருதக்காணன் பாததன் இருவரும் அம்புத்திரங்களுடைய மழைகளால் ஆகாயத்தை இடைவெளியற்றதாகச் செய்தார்கள் பெரிய பாணஸமூகமமாயிருக்கின்ற அருத யுத்தத்தைக்கண்டு எல்லாக்கொளரவாகளும் ஸோமகாகளும் பயந்தார்கள் நெருங்கின பாணநதகாரததில் ஸஞ்சரீக்கின்ற வேறு ஒருவஸதுவையும் காணவில்லை பிறகு, புருஷஸரேஷ்டாகளும் எல்லா உலகங்களுளளும் சிறந்த விலலாளிகளும் யுத்தத்தில் உயிரைஇழக்கத் துணிந்தவாகளுமான அருத வீரர்களிருவரும் யுத்தம்செய்து கீள்பபுறறாகள் இருவர்களும் உயரக்கினம்பிப்பாக்கின்றவர்களாகவும், சந்தனஜலத்தினால் சீனக்கப்பட்டவர்களாகவும், சாமரங்களுடன் கூடியவைகளும் தேவலோகத்தில்தோன்றியவைகளும் ஆகாயத்தில் நிற்கின்றவைகளுமான அபஸரஸுகளுடையகூட்டங்களால் (வீசப்பட்டவர்களாகவும்), இரதிரன சூயன் இவாகளுடைய தாமரைமலர்போன்ற இருகைகளாலும் துடைக்கப்பட்ட முகங்களுள்ளவர்களாகவும்ருந்துகொண்டு, போபுரிந்தார்கள். பிறகு, பாததலை அம்புகளால் அங்கமாகத்தவிகக்கச்செய்யப்பட்டவனான காணன் பாததனை மீறாதுபொழுது பாணங்களால் வீசுஷமாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்கையுடைய வீரனான அவன அருதப் பாததனை ஒருகையுள்ளவனாகச்செய்வதில் மனவுறுத்து செய்துகொண்டான பிறகு, காணன் சத்திருக்களை நாசஞ்செய்கின்ற தும் நன்றுகச்சேத்தவைக்கப்பட்டதும் ஸாபமுதம்போன்ற முகமுள்ள தும் ஜவலிக்கின்ற தும் பயங்கரமாயிருப்பதும் நன்றுகப்படிந்த கணுகளுள்ளதும் உக்கிரமாயிருப்பதும் தீட்டப்பட்டதும் பாததனைக்கொல்வதற்கென்றே பலநாளாகக்காப்பாற்றப்பட்டதும் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டதும் சந்தனப்பொடியில் படுக்கவைக்கப்பட்டிளளதும் ஸவாணமமமான அம்புத்தூணியில் படுத்திருப்பதும் மிக்க தேஜஸுள்ள தும் உரகிரமானவேசமுள்ள தும் ஐராவத்ததின் வம்சத்தில தோன்றியதும் நன்றுகஜவலிக்கின்ற துமான ஓர் ஆம்பையுத்தத்தில் ஸவயஸாசியனுடையதலையை அபஹ்ரிகக் எண்ண

கொண்டவனாகக் காதிவரையில் இழுகதான் பிறகு, திக்குக்களும் ஆகாயமும் மிகஜவலிதகன நூற்றுநகணககாகக் கோரமான குறைக் கொள்ளிகளும் விழுகன. அந்த நாகாஸ நிரமானது விலலிலபூட்டப் பாடவுடனே, இந்நிரனுடன் கூடின லோகபாலாகள் ஹாஹாகாரம் செய்காரகன அந்தஸ்சிதபுதநிரன் அந்தநாகாஸ நிரததைக கோபத்தினால் * கடைக்கண்பகததை (ககுறிவைதது) பூட்டினான். சிறந்த அந்தபாணமானது, யுத்தத்தில் கடைக்கண்பகததில் மிககநோக்க முள்ளதாயிருந்ததிலே காணன அறியவில்லை. அந்தநாகம் யோகபலத்தினால் பாணத்தில் பிரவேசிக்கதையும் அறியவில்லை ஆயிரம்கண்களை யுடையவனான இந்நிரன், பாணத்தில் பிரவேசிக்கதிருக்கிறஸாபததைக கண்டு, 'என்பிள்ளை மாண்டான்' என்று எண்ணித்தளாச்சியடைந்த அங்கங்களை யுடையவனான தாமரைமலரில் தோன்றியவரும் சிறந்த மனோபாவத்துடன் கூடியவரும் மனததையடக்கியவருமான பரம்மதேவா தேவராஜனைப்பாத்தது, 'நீ மனவருத்தமடையாதே, விஜயனுக்கே ஜயலக்ஷ்மி' எனறா பிறகு, மகாதமாவானசலயன், பாணத்தைப் பூட்டினவனும் உக்கிரஸவருப்பமுள்ளவனுமான அந்தக்கர்ணனைப்பாத்தது, 'காண!' (அாஜுனனுடைய) கழுத்தை லக்ஷ்யம்வைத்து உன்னால் இரகப்பாணம் பூட்டப்படவில்லை பகைவனைக்கொல்லக்கூடியபாணத்தை நன்கு பார்த்துப் பூட்டுவாயாக' எனறுகூறினான். பிறகு, மனவுறுதியுள்ள ஸச்சிபுத்திரன், குரோதத்தினால் கண்கள மிகச்சிவந்து, மத்திரராஜனைப்பாத்தது, 'சலய! காணன இரண்டிடுதவை பாணத்தைக் குறிப்பாத்துப்பூட்டான். 'எனைப்போன்றவாகள கபட யுத்தம் செய்யமாட்டார்கள்' என்றான். பலவானான காணன, இவ்விதமாக இரகவாததை யைச்சொல்லிவிட்டு அனேகவாஷ்காலமாகப் பூஜிக்கப்பட்ட அந்தபாணத்தைப் பிரயததைத்துடன் பிரயோகித்தான். 'அடே! பலகூன்! நீ மாண்டாய்' என்று வைதுகொண்டுகிமைமான வசனத்தையும் உரககச்சொன்னான காணனுடைய கையினால் பிரயோகிக்கப்பட்ட தம் நெருப்புக்கும்ஸரியானுகும் ஒப்பான தம் மிகக்கோரமான தம் நாணகயிறறினினதும் விடுபட்டதும் காணனுடையவிலலினினதும் விடுபட்ட தமான அந்தபாணமானது ஆகாயத்தை அடைந்து அந்தநிக்ஷத்தில ஜவலித்தது விருஷணி குலத்தில் சிறந்த வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா (அவ்வாறு) வருகின்ற தம் ஜவலிக்கின்றதும் ஆகாயத்தை அடைந்திருக்கின்றதமான அந்தபாணத்தைககண்டு உடனே ருத்தநினுடையசக்கரத்தை அழுத்தி

* 'அபாககதேசே' என்பதும், 'அவாகமுகம்' என்பதும்மூலம்

ஐயங்கலம் (பூமியில்) புகையடிசெய்கார். பிறகு, மது
 ஸூதனரைப் புதி யதாக்க வாகரிஷ்டத்தில் மிக்கபெரிதான சத்
 கம் உண்டாபிற்று மதுஸூதனருடை யாபாயததினகதினூல அந்த
 ரதமானது அவ்வாறு பூமியில் அரிமுகதபபட்டவுடனே, தேவவாக
 குக்களும் சுவயபுஷ்பங்களும் விம்மநாகங்களும் தோன்றின பிறகு,
 அழகிய மொட்டுக்களுடனும் புஷ்பங்களுடனுவகூடிய மரங்கள
 அடாந்த மலையின்சிகரத்தை உதமமான ஓநதிரனுடையவஜ்ராயுகம்
 அபஹரிப்பதுபோல் அநதநாகாஸநிரமானது அனேகரத்தினங்களால்
 சித்திரிக்கப்பட்டகிரீடத்தை அர்ஜுனனுடையதலையினின்று பலாத
 காரமாக அபஹரித்தது பிறகு, சிறந்தவேகமுள்ள அநதநாகாஸநிர
 மானது பொன்னுலாசத்திரவேலைசெய்யப்பட்டுள்ள கிரீடத்தைப் பா
 த்தனுடைய முடியினின்று அபஹரித்தது. பொன்னுலாசமுடைய
 பட்ட அநதகிரீடமானது நனருகஜவலித்ததுகொண்டு பூமியில் மிக
 வும் பயங்கரமாகவிழுந்தது. பிறகு, ஸூதபுத்திரானுகாணன், அ
 ஜுனனுடைய தலைக்கு அலங்காரமாயிருந்ததும், ஸவாணததினுவும்
 முததுக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் சித்திரவேலைசெய
 யப்பட்டதும், பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் ஸவாககத்திலும் ஜலத்திலும்
 பிரவீததிபெற்றதும், சூரியன் சந்திரன் அசனி ஜயோதிமண்டலங்கள்
 இவைகளுடைய காரநிபோன்றகாரநியையுடைய துமான கிரீடத்தை
 எப்பொழுதும் இயற்கையான சிறந்தகோபத்தோடுகூடிய பாணத்தி
 னால் அர்ஜுனனுடையதலையினின்று கவாநதான். பொன்னுலும்
 முததுக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட
 எநதககிரீடமானது, தவத்தினால் (பிரஸன்னரான) ஸவயம்புவான
 பரம்மதேவரால் ஓநதிரனுக்காகப் பிரயத்தினத்தினால் தம்மாலேயே
 செய்யப்பட்டதோ, மிக்கவிலைமதிக்கத்தக்க ரூபத்துடன்கூடியதும்
 பகைவாசனருக்குப் பயத்தைபுண்டிபண்ணுகிறதுமான எநதககிரீட
 தைத் தேவராஜன் தேவசத்தருக்களான அஸுரர்களைநாசஞ்செய்த
 அர்ஜுனனுக்கு ஸநதோஷத்தோடு தானே கொடுத்தானே, தேவதை
 களுள்சிறந்தவர்களும் பிராகம், பாசம், அசனி, தண்டம் இவைகளை
 முறையே தரித்தவார்களான ருத்திரராலும் வருணனாலும் ஓநதிர
 னாலும் நிதிகளைரக்ஷிக்கிற குபேரனாலும் எநதககிரீடமானது பீடிப்ப
 தற்கும் ஸாதந்யமாகாததோ அநதககிரீடத்தைக் காணன நாகாஸநிர
 த்தினால் பலாதகாரமாக அபஹரித்தான உதமமான அம்பினால்
 அநிகமாக அடிக்கப்பட்டதும் விஷமுள்ளநாகத்தினால் நனருகஜவலிக
 கின்றதும் மிக்கவிலையுடன்கூடியதும் அழகியதுமான பாரதது

டைய உத்தமமானகிரீடமானது ஜவலிககின்றஸூரியன் அஸதகிரீயி
 னினநீளிழுவதுபோல விழுகதது உலகங்களில் அந்தச்சபததைக்
 கேட்ட ஜனங்கள், 'காற்றினால் பூரி, ஆகாயம், ஸவாககம், ஜலம்இவை
 கள பலாதகாரமாகப்புரட்டப்பட்டன, அல்லது, சுழலும்படிசெய்யப
 பட்டன' என்றுபிசசயிததாக்கா திசைகளும் கலங்கின கரியநிறமுள்
 ளவனும் யெளவனமுள்ளவனுமான அநதப்பாததன் கிரீடமில்லா
 மல பூன்யுரிநரங்களுடன் மீலவிளங்குவதுபோல விளங்கினான். *
 பிறகு, அாஜுனன் மனவருதமடையாதவகை அப்பொழுது
 வெள்ளை வஸ்திரத்தினால் தனதலைமயிரகளை நன்றாகத்தூக்கிக் கட்
 டிக்கொண்டு, ஸம்பூர்ணமானகலைகளுடன்கூடச சிகரத்தைஅடைந
 திருக்கிறதிரைலை உதயபாவதம்'பரகாசிப்பதுபோலபிரகாசித்தான்
 ராதேயனுடைய கையினால்பிரயோகிக்கப்பட்டதும் நெருப்புக்கும்
 சூரியனுக்குமொப்பானகாந்தியுள்ளதும் மகிமைபொருந்தியதும் அா
 ஜுனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்துடன்கூடியதுமான அநத
 மஹாஸாபபமானது, அாஜுனனுடையகிரீடத்தை அபஹரிததுக்
 கொண்டு மேலே கிளம்பியது ஆகாயத்தில் கிளம்புகின்ற அநத
 ஸாப்பததைக்கண்டு, புருஷஸரேஷ்டரான ஸ்ரீவாஸுதேவா பார்த

* இந்த கூள்வது உதயாயத்தில் சூ-வது ஸரலோகம் தொடங்கி-சச
 வய ஸரலோகம் வரையிட்டு அாஜு ஸரலோகங்களின் ஸதானத்தில்,சிலபுலத
 கத்தில் வேறு கக-ஸரலோகங்களிற்க்களைமன அவற்றினபொருள் —

கறுத்த மிழமானவலம் யெளவனமுள்ளவனும் உயர்ந்த சிகரத்துடன்
 கூட னநீலபாவதமோனமவ மான அநதப்பாததன், கிரீடமினநிலிளங்கினான்.
 பிறகு, அவன் அப்பொழுது மனவருதமடையாதவகை வெள்ளைவஸ்திரத்தி
 னால் தனதலைமயிரகளை நன்றாகத்தூக்கிக்கட்டிக்கொண்டு சிகரத்தை அடைந
 திருக்கிறதிரைலை சூரிய வடையகிரைந்திரைலை உதயபாவதமபோல நன்றாக விளங்கி
 னான் (வாயினால் அஸரலோகம் பாண்டிபுத்திரனைக்கொளிக்கொண்டு, துள
 ளிக்கூதிததுக் காண்டவவனதகனதநிலிருந்து அதை ரகூதித்ததினால்) மங்கள
 கரமான முகத்துடன்கூடியதும் (தன்னால்) உண்டுபண்ணப்பட்டபாண
 ருபததையடைந்திருப்பதுமான புத்திரவடிவமாயிருப்பதும் ஸூரியபுத்திரை
 பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான பெண்ணுகமானது, நன்றாகவெளிப்பட்டிருக்கின்ற
 தேஜஸினால் பலத்தினால் மிகப்பிரகாசிப்பவ லம்*குதிரைகளின் கமவாஸுத
 துக்கு நேரான இடத்தை அடைந்திருக்கிற தலைபுடைய கூட னவலமான அாஜுன
 னைக்கலை (அ) அதிகிரீயாபுத்திரனால் இநதிரைக்குப் புஷணமாக இருந்ததும்
 நன்றாக ஏற்படுத்தப்பட்டதும் சூரியகிரணங்களின்போல நகிரணங்களால் உலகத
 தை நிரப்புமசன்மையுள்ளதானதுமான அாஜுனனுடையமுகத்ததைக்க கவாந்தது

* கழுத்திருந்த உயரத்தில் தலைவந்ததென்பது.

தனை லோககி, 'பாண்டு நந்தன' உன்னைக் கொலவதற்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் உக்கிரமாயிருக்கின்றதுமான மஹாஸூப்பத் தைப்பாரா, பா' என்று சொன்னா மதுஸூதனரால் இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்ட அரஜுனன், அவரைப்பாராதது, 'கருடனுடைய வாயில் விழாமல் என்னை நாசம் செயவதினபொருட்டு இப்பொழுது வருகின்ற இந்த ஸாப்பமானது யாது?' என்று உக்கிரமான வாக்கினால் வினவினான வாஸுதேவா, 'விற்பிடித்தாக காண்டவவனத்தூல அகனியைத் திருப்பதியடையும்படிசெய்த உனனால் (கொல்லாமல் விடப்பட்டு) ஆகாயத்தை அடைந்திருந்ததும் தாயினால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேகத்துடனகூடியதும் ஒரே உருவம் என்றெண்ணித் தனனுடைய தாயானது கொல்லப்பட்டதுமான அந்த நாகமானது, அந்தவையாததை நீனை நடுக்ககொண்டு தனவிநாசத்தின்பொருட்டு சிசுசயமாக உன்ன வேண்டுகிறது பகைவாக்களைப் பொறுக்கிறவனே! ஆகாயத்தினின்று நழுவிவிழுகின்றதும் மிக ஜவலிக்கின்றதுமான எரிநக்சூத்திரமபோல எதிரில் வருகின்ற இந்த ஸாப்பத்தைப் பா' என்று சொன்னா பிறகு, அந்த ஜிஷ்ணுவானவன், ரோஷத்தினால் திருப்பிக் குறுகாக மீடலை கிளம்பி வருகின்ற நாகத்தைக் கூருள்ளவையும் நல்ல முனையுள்ளவையுமான ஆறு அந்தஸாப்பத்தைப் பா' என்றயோகத்தினால் அந்ததவனுள் அடங்கின அத்தனை அடையாமையால் மூத பட்டைய வசத்தையுடையவிலும் பிறகு, காண்டையகைவிட்டு விட்டது உடையகைம கிரியாக்கும் ஒப்பானதும் பக்கத்தந்ததும் அடையாதே, கைரபாராதம் பெரும்பாம்புமான அந்தஸாப்பமானது, கிட்டத்தைப் பொதுக்கொண்டு (காண்டனைத்) தாண்டிச்சென்றுவிட்டது ஸாப்பத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்ட அரஜுனனுடைய அந்தக்கிடத்தை திருத்திக்கொண்டு ஆதாயம் எடுத்துவிட்டு மறுபடிபும் அம்மதாயினால் லோககிபெயர்ந்த சிவியாய்ந்து அதனைக் காண்பாராதது அந்தஸாப்பம் காண்டாத்தவக்கூறியது 'காண்ட' என்றால் அரஜுனனுடைய தலையாண்டு அபசரிக்கப்பட்டாமையால் நா உனனால் லோககி சுற்றவைத்திட்டப்பட்டவிலும் கிட்டத்ததில் பாறாகப்பாராதது, என்னை ரைவாக ரீதியாகம்செய உளசுபம் களக்கம் சதநவாயிருக்கிற அரஜுனனாக கொல்லின' என்ற யுத்தத்தில் இவ்வாறு கொல்லியதைக்கேட்ட அந்தஸாப்பத்திரமபாரா, அந்தஸாப்பத்தைப் பாராதது, 'உகரபாதத்துடனகூடிய ரீயா' என்றுவிட்டார் நாகமானது, 'காண்ட' பாராததை எந்தாய கொல்லப்பட்டபடியால் கைரமுண்டிபாணப்பட்டவனென்றும் திரிக்கழக்காய் - விரிபு அம்மதாய் அறிவாயாக வந்ததற்குத்த சிக்கின்ற இரகிரினை லோக இவருக்கு ரகரகரபட்டாலும் இவ்வாயம்

பாணங்களால் அறுதீதான அநத நாகமானது உடலறுககப்பட்ட தாகப் பூமியில் விழுநதது அரசரே' பிறகு, அநத ஸாபபமானது கிரீடியினால் நாசஞ்செய்யப்பட்டவுடன், ஸாவவியாபியும் புருஷோத தமருமான ஸீவாஸுசீவா, அமிழநத ரதத்தை அநதப் பூதலத்தி னினது தாமீம இருகைகளாலும் மீன்டிம விரைவாக மேலே தூக கினூ அநத முகூாதத்திலு, புருஷாகளுள்சிறநத வீரனான காணன, குறுககாந்பாதததுங்கொண்டு சாணைககலலில் தீட்டப்பட்டவை களும் மயிலிறகுகளை இறகுகளாகவுடையவைகளுமான பத்துப் பாணங்களால் தனஞ்சய்ய அடித்தான பிறகு, அராஜுனன, (காணனமீது) நனருக இழுததுவிட்டப்பட்டவைகளுந் கூருள்ளவைகளு மான பனலிரணலி வராஹகாண வகளைப் பிரயோகிதது ஸாபபத்துக்கு ஸமமான வேகமுள்ள நாராசத்தைக் காதுவரையில் இழுததுப் பிர யோகிததான நனருகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட அநத உத்தமமான பாணமானது காணனுடைய விசித்திரமான கவசத்தைப் பிளநது பாணவாயுககளை ஒட்டுகின்றதுபோல ரகதத்தைக்குடித்தது ரகதத் தினால் பூசப்பட்ட இறகுகளுடனகூடியதாகப் பூமியில் பிரவேசித் 'தது பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காரயவகீளச செய்பவனான காணன, உடைய உள் செலவான' என அமறமொழுகூறியந காணப், 'ஆ' எனக்மே' காணப் இப்பொழுது பத்திரத்தி உடைய பலத்தை ஆநாரமாக்கொண்டு உயதவச அலையகீர வமாடா 'ஆ' எனக்மே' என ஆடா என காண கொலவதாயிருந்தபடியே இரண்டுத்தலைய நூருடாந்த வத' உடைய செய் மாடே' எனப் . உத்தமம குரியபுரமொல காணன, அப்பொழுது யுத்தமதநியல் மறுபடி அநதளகததைப்பாடா, 'எ' வேறுகொடிய அல திரபிரயோக, 'ஊ' உத்தமமமம உயதவசயினுடம கோபத்தினுடம பாத த்லக கொடுவே' எனலப் 'க' யாகச செலவாயாக' என உடைய உத்தந் த்லக, 'ஊ' இவ்வாறு உத்தமம மாகர' நவா த்லகோ-தத்தினால் அநதக் காரண உடைய அக்கியத்தைப் பெறுககல்' அரசரே அநதக் கொடியாக மாலது (பாத்தனைக்) கொலலககரத்தித் த்லக சொந்தவருவத்தை உத்தமக் கொண்டு தானே பாாதத்திங்கொலவதன்பொட்டுசு செநதது பிறகு, வாலு-தேவா, பத்திரத்தி பாத்திரப் பாத்திர, 'அ' எனக்மே' என வரநததுபகடின இத்தமயாலாபபத்தை ந் செல்' எனக்மே' என மதுஸூதலாரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவரும் பகைவாக்குடையவீரியகச' பத தாங்குகிபதவ்உம காண டலத்தை உலலாக்ககொண்டவ் மான ஆடாஅடாண்ட, 'இ' இப்பொழுது என பகததை நோகக்வருகின்ற இத்தமயாலமாவாய் யாது' இது கருடைய வாயைத் தானாகவே அடையட்டுகிதது' எனப் .

தடியினூடிக் கப்பட்ட பெரிய ஸாபம் போல் அம்பு வீழ்ந்ததி னால் கோபம் மூட்டப்பட்டவனாக அப்பொழுது அதிக விஷமுள்ள ஸர்ப்பமானது கொடிய விஷத்தைக் கக்குவதுபோலக் கொடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அவன், ஜனோத்தனரைப் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும் அவ்வாறே அாஜுனனைப் புதிய தொண்ணூறு பாணங்களாலும் பிளந்த மறுபடியும் கோரமான பாணத்தினால் பாண்டவனைப் பிளந்த ஸிமமந்தமசெய்து உரக்கச்சிரித்தான் இரதிரனுக்கு ஒப்பான வக்கிரமமுள்ள அாஜுனன், இரதக் காணனுடைய அந்த ஸந்தோஷத்தைப் பொறுக்கவில்லை மாமஸ்தானங்களைப் பிளக்கிறவனான அாஜுனன், பிறகு, இரதக் காணனுடைய மாமங்களை, இரதிரன் யுத்தத்தில் பராக்கிரமத்தினால் பலனை அடித்தது போல நூற்றுக்குமேற்பட்ட அம்புகளால் அடித்தான் பிறகு, அாஜுனன், யமனுடைய தண்டத்துக்கு ஒப்பான தொண்ணூறு பாணங்களை அப்பொழுது காணன்மீது பிரயோகித்தான் அந்தப் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட சரீரத்துடன் கூடின அந்தக்காணன், வஜரத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைபோலத் துன்பமடைந்தான் உத்தமமான மணிகளாலும் உத்தமமான வஜரங்களாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தக்காணனுடைய சிரோபூஷணமான கிரீடமானது, தனஞ்சையால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு பூமியில் வீழ்ந்தது உத்தமமான குண்டலங்களும் வீழ்ந்தன அங்கிலையுள்ளதும் சிறந்த சில்பிகளால் பிரயத்தனத்தினால் செய்யப்பட்டதும் காரத்தியுள்ளதும் நெடுங்காலமாக இருக்கின்றதுமான காணனுடைய கவசத்தைப் பாண்டவன் நொடிக் குள் பாணங்களால் பலவாறாக உடைத்தான் அந்த அாஜுனனுடைய பாணங்களால் குண்டலங்கள் அறுக்கப்பட்டவனும் தேகத்தல் அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டவனுமான அந்தக்காணன், அப்பொழுது இரத்தத்தினால் சிவந்த அங்கங்களுக்கும் காதுகளை யுமுண்டையவனாக ஆகாயத்தல் அங்காரகனுடன் கூடின திருவோணம்போல் விளங்கினான் பிறகு, அந்த அாஜுனன் கோபங்கொண்டு, உவசத்தைத் தீவிரத்தினால் அந்தக்காணனைக் கூராமையுள்ள நான்கு சிறந்த பாணங்களால் பிளந்தான் பகைவனால் மிக அடிக் கப்பட்ட அந்தக்காணன், மோகியானவன் பித்தத்தினாலும் கபத்தினாலும் வாதத்தினாலும் ஜவரத்தினாலும் எவ்வாறு துன்பமடைவனோ அவ்வாறு துன்பமடைந்தான் அாஜுனன், உரைவுடன் பெரிதான தனுமண்டலத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளும் கூராமையுள்ளவைகளும் சிறந்த பயிற்சியினாலும் பிரயத்தனத்தினாலும் பலத்தினாலும்

பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளுமான அனேகம் சிறந்தபாணங்களால் காணனை அடித்து மாமஸ்தானங்களையும் பிளந்தான். பாரததனால கடிய வேகமுள்ளவையும் கூரியநுனியுள்ளவையும் பறபலவிதமாயிருப்பவையுமான பாணங்களால் திடமாக அடிக்கப்பட்டகாணன, கைரிகதா துக்களால் சிவந்தும் தாமவரைகளில் சிவந்தஜலத்தைப்பெருகு கின்றதுமான மலைபோல விளங்கினான். பிறகு, ஆஜுனன நேராகப் போகின்றவைகளும் புதியவைகளும் பொறபுகமுள்ளவைகளும் மிக்க திடமானவைகளும் உருகுமயமானவைகளும் யமனுடைய அசுனிமயமான தண்டம் போன்றவைகளுமான பாணங்களால் அகனியினுடைய குமாரரான ஸுபரமமணயா கிரௌஞ்சபாவத்தைப் பிளந்ததுபோலக் காணனை நதிமாபில பிளந்தான் பிரபுவே! பிறகு, நனராக அடிக்கப்பட்ட ஸித்தபுக்திரன, அமபுத தூணியையும் இரதிரளில் வுககு ஒப்பான அந்தவிலையும் ஏறிநதுவிட்டுப் பிறகு திடமாற்றமுற்றவனாகி கையபிடித்தளாந்து ரதத்திலிருந்தபடியே மூாசசையடைந்தான் உத்தமனும் ஆணமைவிரதத்தில் நிலைபெற்ற வனுமான ஆஜுனன, வியஸந்தத்தில் (அகப்படபுகுகிற) அந்தக்காணனை அப்பொழுது கொலவதற்கு விரும்பவில்லை. பிறகு, உபேந திரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா ஆஜுனனப்பார்த்து, 'பாண்டவ' ஏன அஜாகரதையுடன் இருக்கிறாய்?' என்று மீக்கபரபரப்புடன் (பின்வருமாறு) கூறலானார் 'எப்பொழுதுமே கற்றறிந்தவாக பலஹீனர்களாயிருந்தாலும் பகைவாக்குடைய (ஸமயத்தை) கூடினேரங் கூட எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள் விசேஷித்துப் பண்டிதன வயஸன காலங்களில் பகைவாக்களைக்கொன்று தாமதத்தையும் கீததியையும் அடைகிறான ஆதலால், நிகரற்றவீரனும் எப்பொழுதும் உனக்கு விரோத்யுமான காணனைச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்வதற்கு விரைவு படுவாயாக ஸமாததனான ஸித்தபுக்திரன உனனை எதிர்த்துவருவான இரதிரன் நமசிசையக்கொன்றதுபோல இவனைப்பிளந்துவிடு' எனரூ பிறகு, எல்லாக்கிளரவாக்குள்ளும் உத்தமனான ஆஜுனன, 'அது அவ்விதமே' என்று ஜனாத்தனரை விரைவாகப் பூஜித்து, முறகாலத்தில் சம்பரனைக்கொன்றவனான இரதிரன பலியை அடித்ததுபோல உத்தமமான பாணங்களால் காணனை அடித்தான் பாரதரே! கிரீடியானவன குதிரைகளோடும் ரதத்தோடும் கூடிய காணனை வதவந்தநங்களால் நனராக நிரப்பினான். பொறகட்டுக்களுள்ள பாணங்களால் முழுமுயற்சியினாலும் திசைகளையும் மூடினான். வதவந்தநங்களால் நனராகநிறைக்கப்பட்டவனும் அகன்று பருத்த

மார்பையுடையவனுமான அநதககாணன், ஊரூகப பூத்திருக்கிற்
 அசோகுடனும் பலாசுடனும் முள்ளிலவுடனுங்கடியதும் சந்தனக்
 காட்டுடன சோந்ததுமான மலைபோல விளங்கினான் அரசரே!
 காணன், யுத்தத்தில் சரீரத்தில்போடப்பட்ட அனேக பாணங்
 களால், மரங்களால் நாற்பக்கத்திலும் நிரைக்கப்பட்ட தாழ்வரை
 களுடனும் குரைக்களுடனுங்கடியதும் பிரகாசமான காணிகார
 மரங்களுடன் கூடியதுமான சிறந்த மலைபோல விளங்கினான்
 அம்புகூட்டங்களைய பலவாறு பிரயோகிக்கின்றவனும் அம்புக
 கூட்டங்களாகிற கிரணங்களுடன் கூடியவனுமான அநதக காணன்,
 சிவந்திறமுள்ளவனும் சிவந்தகிரண்மண்டலத்துடன் கூடியவனும்
 அஸ்தமீகப்பொகிறவனுமான சூரியன்போல விளங்கினான். காண
 னுடைய கைகளினிடையினின்று விடப்பட்டவைகளும் மஹாஸாப
 பங்களபோலப் பிரகாசிப்பவைகளுமான பாணங்களை, அராஜுன்னு
 டைய கைகளினின்று விடப்பட்டவைகளும் முனை சூரியவைகளுமான
 பாணங்கள் திசைகளை அடைந்து நாசஞ்செய்தன பிறகு, அநதககா
 ணன், தையததை அடைந்து, கோபங்கொண்ட ஸாபங்களுக்கு ஒப
 பான பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனாகப் பத்துப்பாணங்களால்
 அராஜுன்னையும், கோபித்துக்கொண்ட ஸாபங்களுக்கொப்பான ஆறு
 பாணங்களால் கிருஷ்ணையும் அடித்தான். பிறகு, மிக்கபுத்திசாலி
 யான கிரீடியானவன், "ககிரமான மீட்வொலியுள்ளதும் ஸாபத்தி
 னுடைய விஷாகனிகக்கு ஒப்பானதும் உருக்குமயமானதும் பயங்
 கரமான மஹாஸ்திரங்களால் சூழப்பட்டதுமான மகிமைபொருந்திய
 பாணத்தை மஹாயுத்தத்தில் பிரயோகிப்பதற்கு எண்ணங்கொண்ட
 வானான அரசரே! காணனுக்கு அநதவதகாலமானது நெருங்கி
 வரவே, காலமானது கண்ணுக்குப் புலப்படாத சூழ்ந்துடன்கூடிய
 தாகப் பிராமமணசாபத்தினால் (ஸம்பவீக்கக்கூடிய அனாதத்தை
 எடுத்தது) காட்டிக்கொண்டும் காணனுடையவத்ததைச் சொல்
 லிக்கொண்டும், 'பூமியானது சக்கரத்தை உட்கொள்ளுகிறது' என்று
 சொல்லிற்று நவீரீர' அநதவதகாலம் வந்தவுடனே, மஹாத
 மாவான பரசுராமா இவனுக்கு எந்தஅஸ்திரத்தைக் கொடுத்திருந்
 தாரோ அநதக்கோரமான அஸ்திரமும் தோன்றவில்லை பூமியும்
 இவனுடைய இடப்பக்கத்துச் சக்கரத்தை உட்கொண்டது நரேந
 திரரே! பிறகு, பிராமமணசாரேஷ்டருடைய சாபத்தினால் அப
 பொழுது ரதமானது சுழன்றது பிராமமணைத்தமருடைய சாபுத்தி
 னால் முழுதும் நசிகுகின்ற அஸ்திரமும் நோந்திருக்கின்ற வத்ததைக்

கூறியது. பிறகு, அவனுடைய சக்கரமானது பூரியில் அமிழ்ந்துவிட்டது யுத்தத்தில் அங்கஸூதிபுத்திரன் அதிகவளாச்சியுள்ளதும் மேடையுள்ளதும் நன்றாகப் புகுதிருக்கின்றதுமான தெருவிலிருக்கிற பெருமரமானது பூரியில் அமிழ்ந்தாற்போல மனக்கலகமடைந்தான். ரதமானது அபிழவே, பிராம்மணசாபத்தினால் மயங்கின காணன், அந்த நாகாஸ்திரம்வீணைதையும் அந்த வயஸனங்களையும் பொருமல இருகைகளையும் உதிகொண்டு தாமததை நிரதித்தான். 'தாமததைப் பிரதானமாகக்கொண்டவீனக தாமம் எப்பொழுதுமே காக்கிறதென்றனரே தாமததை அநிந்தவாகள சொல்லுகிறார்களா? நாம் தாமத்தில நித்தியம் பிரயத்தினமுள்ளவாகளாகவே இருக்கிறோம் சக்திககுத தக்கபடியும் சாஸ்திரததுக்குதக்கபடியும் தாமததை அனுஷ்டிப்ப தற்கும் முயலுகிறோம். அந்தததாமமும பகதாக்கீ ஸ்மிமலிக்கினறது; காப்பாற்றுகிறதில்லை தாமம் எப்பொழுதும் பாதுகாக்கிறதில்லையென்று எண்ணுகிறேன்' என்று நிந்தித்தான். இவ்வண்ணம் கூறுகின்ற வனும மிக்கதிமற்றமுற்ற குதிரைகளுடனும் ஸாஸ்தியுடனுமகூடியவனும அாஜுனனுடைய பாணங்கள் விழுமதினால் நிலைதவறும்படி செய்ப்பாட்டவனும மாமஸ்தானங்களில் அடிபட்டுத் தளாச்சியுற்ற வனுமான அந்தக்காணன் அடிக்கடி தாமததை நிரதித்தான் பிறகு, யுத்தத்தில் அவன் மிக்கபயங்கரமான மூன்றுபாணங்களால் கிருஷ்ணனைக் கையில் அடித்தான், அவவாறே, பாத்தனை ஏழுபாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, அாஜுனன் தீவாவேகமுள்ளவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் இருதிரனுடைய வஜராயுத்ததுக்கு ஒப்பானவைகளும் கோமானவைகளும் அகனிபோன்றவைகளுமான பதினேழுபாணங்களைப் பிரயோகித்தான் பயங்கரமான வேகமுள்ள அக்கப்பாணங்கள் (அவ்ணைப்) பிளந்து பூரியில் விழுந்தன. பிறகு, மனநடுக்கமுற்றகாணன் வல்லமையினால் (அஸ்திரவிஷயமான) செய்கையை வெளியில் காட்டலானான் பிறகு, அந்தக்காணன் பலத்தினால் பகராமல் ஸாவதானத்துடன் பரமமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு, அாஜுனனும அந்த பரமமாஸ்திரத்தைக்கண்டு ஐந்திராஸ்திரத்தை அபிமந்திரணம் செய்தான் பகைவாசனை தக்கக்கசசெய்பவனான அந்த அாஜுனன், காண்ம வந்ததையும் நாணகயிறறையும் பாணங்களை யும் அபிமந்திரணம்செய் து, இருதிரன் மழையைப்பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப்பொழிந்தான் பிறகு, தேஜோமயமாகவும் மிக்கவீரய முள்ளவைகளாகவுமிருக்கின்ற பாணங்கள் பாத்ததனுடைய ரத்ததினினன்று வெளிப்படிக காணனுடைய ரத்ததுக்குஸம்பத்தில தோன

நின. மஹாரதனான அநதககாணன் (எதிராஅஸ்திரததை) பரயோ
 சிதது அவனுடைய அஸ்திரததைக கவாநதான். பிறகு, வநீஷணி
 வீரரான ஸ்ரீவாஸு-தேவா, அநத அஸ்திரமானது நாசஞ்செய்யப
 படவே, (அாஜு-னனைப்பாத்தது) 'பாத்த' வேறு அஸ்திரததைப
 பிரயோகம்பண்ணு ராதேயன் பாணங்களை விழுங்குகிறான்' என்று
 மொழிந்தார பிறகு, அாஜு-னன் காண்பை பாணங்களாலமுடி. மிகக
 கடுமையான பரம்மாஸ்தரததை மந்திரிதது (விலலில) பூட்டிப பிர
 யோகிககலானான் பிறகு, காணன் நன்றாகத்தீட்டப்பட்டகூமையுள்ள
 பாணங்களால் (பாத்தகனுடைய) நாண்கபிறறை அறுத்தான. காணன்,
 (அாஜு-னனபூட்டிய) இரண்டாவதுநாண்கயிறறையும் மூன்றாவதை
 யும் நானகாவதையும் அவவாறே ஐந்தாவதையும் ஆறாவதையும்
 ஏழாவதையும் எட்டாவதையும் ஒன்பதாவதையும் பத்தாவதையும்
 அவவாறே பத்திரோவதையும் அறுத்தான நூறுதடவை அம்பு
 தொகுத்து அாஜு-னனுடைய நாண்கயிறறை அறுத்த அநதக
 காணன், அாஜு-னன் நூறு நாண்கயிறுகளைப்பூட்டியதையும் அறிய
 விலலை. பிறகு, பாண்டிரததன் வேறு ஒருநாண்கயிறறை விலலில
 பூட்டி அபிமந்திரணம்செய்து ஜவலிககின்ற ஸாபபங்களபேன்ற
 பாணங்களைக காணனமீது இறைத்தான். காணன், அநதஅாஜு-னனு
 டைய நாண்கயிறு அறுநததையும் அவனகவனத்தடன வேறுநாண்
 கயிறறைப்பூட்டியதையும் அவனுடையசுறுசுறுப்பினால் அறியவிலலை.
 அது ஆசசாயமாயிருந்தது காணன் தன் வீரயததை அதிக
 மாகக காண்பித்துக்கொண்டு ஸவயஸாசியினுடைய அஸ்திரங்களை
 அஸ்திரங்களாலத்திதது நாசஞ்செய்துகொண்டு அவனைவிட அதிக
 மானகாரியததைச செய்தான பிறகு, காணன் தன்னுடையஅஸ்தி
 ரங்களால் அாஜு-னன் பீடிககப்பட்டதைககண்டு அவனைப்பாத்தது,
 'அபயாஸம்செய், அஸ்திரததை நன்றாககற்றறிந்துகொள், போ',
 என்று மொழிந்தான பிறகு, பகைவரைவாட்டுபவனான காணன்,
 நெருப்புக்கொப்பானதும் கோரமாயிருப்பதும் ஸாபபங்களுடைய
 விஷத்ததுசகுஷ்பானதும் உருக்குமயமானதும் தேவஸம்பந்தமுள
 ளதுமான ஒருபாணத்தில ரொளகராஸ்திரததை அபிமந்திரணம்
 பண்ணி நன்றாக ஸகானம்செய்து கிரீடபின்மீது பிரயோகிகக எண்
 ண்கொண்டவனான அாசரே! பிறகு, புரியானது ராதேய
 னுடைய தேருருளையை அபிபாழ்து கவாநதிகொண்டது. பிறகு,
 அநதராதேயன், தேரினின்று விரைவாகக கீழேஇறங்கி நல்லமுயற்சி
 யுடன் சககரததை இருகைகளாலும் பிடித்து நன்றாக மேலே

தூகஞ்சுவதற்கு விருட்பங்கொண்டான். சக்கரத்தை விழுங்கின பூமி யானது, ஏழுதீவுகளுடனும் பாவதங்களுடனும் காடுகளுடனுங் கூடக காணனூல நான்குஅங்குலம் உயரத்தூக்கப்பட்டது. (பூமியி னூல) சக்கரம்விழுங்கப்பட்ட ராதேயனோ குரோதத்தினால் கண்ணீ ரைச சொரிந்தான். அாஜனனைப்பாத்தப பரபரப்புடன் இந்தவச னத்தை உரைக்கலானான்.

‘ஓ! ஓ! பார்த்தத! பெரியவிலையுடையவனே! ஒரு முகூர்த்த காலம் பொறுத்திரு அமிழ்ந்துபோயிருக்கிற இரதச்சக்கரத்தைப் பூமியிலிருந்து உயரத்தூக்குகிறேன். பார்த்த! தெய்வவசத்தினால் என்னுடைய இரத ரத்தினது இடச்சக்கரம் பூமியில் புதைந்திருப் பதைகண்டு அறபமனிதன் கொள்ளுகிற எண்ணத்தை விட்டுவிடு. அறபமனிதர்களால் செல்லப்படாத வழியை அடைவதற்கு நீ தகு தியுள்ளவனலே. குந்திபுத்திர! நீ பிரவித்திபெற்றவன். யுத்த காராயங்களில் (எல்லா வீரர்களை யுங்காட்டிலும்) சிறந்தவன், பாண்டவ! (எவ்வித்தினாலும்) மிககசிறப்புற்றகாராயத்தையே நீ செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவன் அாஜன! நல்ல வித்தத்தில நிலப்பெற்றவர்களான சூரர்கள், தலைமயிரவிழ்ந்திருக்கிறவன்மீதும் புறங்காட்டிலடினவன் மீதும் பிரம்மணன்மீதும் கைகளைக் குவித்தவன்மீதும் சரணமடைந தவன்மீதும் ஆயுத்ததைக்கீழேவைத்தவன்மீதும் யாசிப்பவன்மீதும் பாணங்களை இழந்திருப்பவன்மீதும் கவசம் நழுவினவன்மீதும் நழுவிடும் ஒடிந்தாமிருக்கிற ஆயுத்தங்கையுடையவன்மீதும் சஸ்தி ரங்களைப் பிரயோகிக்கமாட்டார்கள் பாண்டவ! நீயோ உலகத்தில் சிறந்த சூரன், நன்னடையுள்ளவன்; யுத்ததாமங்களை அறிந்தவன்; ஆதலால், ஒரு முகூர்த்தகாலம் பொறுத்ததுகொள நீ தீவயாஸ்திரங் களை அறிந்தவன், அளவிடமுடியாத பலமுடையவன்; யுத்தத்தில் கார்த்தவீர்யாஜனனுக்கு ஒப்பானவன் நீண்டகைகளுள்ளவனே! அமிழ்ந்திருக்கின்ற இந்தச் சக்கரத்தை உயரத்தூக்குகிறவரையில பொறுத்துக்கொள. ரதநிலிருக்கிற நீ, ரதமிலாமல பூமியிலிருக் கிற என்னைக கொலவது தகுதியன்று பாண்டிரதன்! வாலுதேவ ரிடத்தினின்றாவது உன்னிடத்தினின்றாவது நான் பயப்படவில்லை. நீ ஊதரியபுத்திரனன்றோ? மஹா குலத்தை விருத்திபண்ணுகிறவ னன்றோ? பாண்டவ! ஆதலால், இந்நிலைமையிலிருக்கும் நான் உன்னேநோக்கி (இரதவசனத்தைச) சொல்லுகிறேன். ஒருமுகூர்த்த காலம் பொறுத்துக்கொள’ என்றுகூறினான்.

தொண்ணூற்றேட்டாவது அத்தாயம்.

(அறங்கூறிய கர்ணனது கீச்செயல்களை மாதவர் அர்ஜுனனுக்கு அறிவுறுத்தியதும், கர்ணனடிகளால் அர்ஜுனன் சீறிது களைக்கக் கர்ணன் ஓறங்கீத் தேருளையைத் தூக்கியதும், மாதவர் ஏவ லால் அர்ஜுனன் கர்ணனது தலையை அறுத்ததும்)

பிறகு, மஹாதமாவான வாஸுதேவா (ராதேயனைப்பார்த்து), 'ஏ! ராதாபுதர! பாகயத்தினுலே இப்பொழுது தர்மத்தை நினைக்கிறாய். எப்பொழுதுமே பாண்டவர்கள் தாமததில் கட்டுப்பட்டவர்கள் ஆதலால், இவர்களுக்கு அநதததாமம் விருத்தியைக்கொடுக்கிறது. (இவர்களுக்கு)விரோதிகளான அநதககௌரவர்கள் தாமதத்தை விட்டு விலகினவர்கள் அககாரணத்தினுல, கௌரவர்கள் விநாசத்தை அடைநதாகள் நீசாகள், பெரும்பான்மையாக வயஸனத்தில மூழ்கித் தெய்வத்தை நிரதிககினராகள் ; தங்களுடையபாவத்தை நிரநிசுகிறதிலை காண! நீயும் தூயோதனனும் துசசாஸனனும் ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியும் சோநது, ஒறறையாடையை உடுத்திருநத தரௌபதியை ஸபையின்கண் (பலாதகாரடாகக) கொண்டிவநதீகளே, அப்பொழுது, உனக்குத் தாமமானது யாது காரணத்தினுல ருசிககவிலை? எப்பொழுது சூதாட்டத்தை அறியாதவரான யுதிஷ்டிரராஜரை ஸபையில் அழைத்துவநது அவரைத் தோலவியடையச செயதீகளோ, அப்பொழுது உனக்குத் தாமம் எங்கேசென்றிருநது? காண! வனவாஸநதீரநது பதின்மூன்றாவது வாஷமும் சென்றபின்னும், ராஜயத்தை நீ கொடுக்கமறுத்தபொழுது உனக்குத் தாமம் எங்கேபோயவிட்டது? அரசனான தூயோதனன் உன்னுடைய ஸம்மதத்தினமேல பீமஸேனை ஸாபநங்களாலும் விஷங்கலநத போஜனங்களாலும் கொலலமுயன்றானனரே, அப்பொழுது, உனக்குத் தாமம் எங்கே போயவிட்டது? வாரணுவத்தில அரசுகுமாள்கையில் தூங்கிக்கொண்டிருநதபொழுது பாரததர்கீளை நீங்கள் கொலவதற்கு எண்ணங்கொண்டீர்களே, அப்பொழுது உனக்குத் தாமம் எங்கே போயவிட்டது? காண! ரஜஸவிலையும் துசசாஸனனுடையவசத்தில இருப்பவளுமான கிருஷ்ணையைப்பார்த்து ஸபையில் உரசகசிரித்தாயன்றே, அப்பொழுது உன்னுடையதாமமானது எங்கே சென்றது? ராதாநதன்! முறகாலத்தில அயோகயர்களால் பீடிக்கப்பட்டவரும் குறறமறவளுமான தரௌபதியை நீயும் பககத்திலநின்று பார்த்தாயே, அப்பொழுது உன்னுடையதாமம் எங்கேசென்றுவிட்டது? ராதேய! யானேபோலச் செல்பவ

ளான கிருஷ்ணையைப்பாராது, 'கிருஷ்ணையே! பாண்டவர்கள் நாசமடைந்துவிட்டார்கள்; சாஸுவதமான நாகத்தை அடைந்தார்கள். வேறுபர்த்தாவை வரித்துக்கொள்' என்று நீ சொல்கிக்கொண்டு பக்கத்திலிருந்து பாராதாயே, அப்பொழுது உன்னுடையதாமமானது எங்கே சென்றுவிட்டது? காண! எப்பொழுது நீ ராஜ்யத்தில் பேராசையுள்ளவனாக சகுனியை அழித்துப் பாண்டவர்களைச் சூதாடி வதற்காக மீண்டும் அழைத்தாயோ, அப்பொழுது உனக்குத் தாமம் எங்கே போய்விட்டது? அனேக மஹாரதாக்கள் யுத்தத்தில் பாலனான அபிமனயுவைச் சூழ்ந்துகொண்டு ரணகளத்தில் கொன்றார்களே, அப்பொழுது உன்னுடையதாமம் எங்கேபோயிற்று? இந்தத்தாமமானது அநதவிஷயங்களில் இல்லாமற்போமாகில் எல்லாவிதத்தினாலும் வீணே வாயவறட்சியை உண்டுபண்ணுகிற பேச்சினால் யாதுபயன்? ஸூத! இப்பொழுது, இந்த யுத்தரங்கத்தில் தாமத்தைவிட்டு விலகாத காயங்களைச் செய் அப்படியிருந்தாலும், உயிரோடு நீ விடுபட்டாய் நான் புஷ்கரனால் பாசசிக்கைகளால் ஜயிக்கப்பட்டான், மீண்டும் வீரயத்தினால் கீர்த்தியையும் ராஜ்யத்தையும் அடைந்தான். அவ்வாறே, பேராசைஇல்லாதவர்களான பாண்டவர்கள் எல்லாருடனும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகிக் கைவனமையினால் (ராஜ்யத்தை அடைய) வந்துவிட்டார்கள் அவர்கள் ஸோமகாகளோடுகூடி, யுத்தத்தில் அதிகவிருத்தியடைந்திருக்கின்ற பகைவர்களைக்கொன்று, ராஜ்யத்தை அடையப்போகிறார்கள். எப்பொழுதும் தாமத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிற புருஷஸரேஷ்டர்களான பாண்டவர்களால் தாராத்ராஷ்டிரர்கள் அவ்வாறு விராசத்தை அடைந்தார்கள்' என்றுகூறினார்.

பாரதரே! வாஸுதேவரால் அப்பொழுது இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட காணன், வெட்கத்தினால் தலைகுனிந்தவனாகி யாதொரு மறுமொழியையும் உரைக்கவில்லை பாரதரே! மிக்கவேகமுள்ள பராக்ரீமத்துடன் கூடின காணன், கோபத்தினால் உட்குகள் நன்குதுடிக்கவில்லை கையில் எடுத்துப் பாராதனைத் தூத்துப் போபுரிந்தான் பிறகு, வாஸுதேவா புருஷஸரேஷ்டனான பல்குன்னைப்பாராது, 'மஹாபலமுள்ளவனே! திவ்யாஸ்திரத்தினாலேயே பிளந்து (இவனைத்) தள்ளுவாயாக' என்று கூறினார். வாஸுதேவரால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட அராஜுனனோ அப்பொழுது கோபத்தை அடைந்தான். அவன் அதனைநினைத்துக் கோரமானகோபத்தை அடைந்தான். அரசரே! கரோதமுள்ளவனான அநதஅராஜுனனுடைய எல்லாஇந்திரியங்

களினின்றும் அப்பொழுது அகனிஜவாலுகள வெளிப்பட்டன, அது ஆச்சாயமாயிருந்தது. பிறகு, காணன அதைக்கண்டு பரம்மாஸ்திரத்தினால் தனஞ்சயனை எதிர்த்து (பாணங்களைப்) பொழிந்தான், ரத்ததைத் தூக்குவதில் மறுபடியும் மூபறசியைச் செய்தான். பாரததன் அவன்மீது பரம்மாஸ்திரத்தினாலேயே உண்டிபண்ணப்பட்ட சரமாரிகளைப் பொழிந்தான் பாண்டவன அநதக்காணனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினாலேத்திடுது அவ்ளையும் நன்றாக அடித்தான். பிறகு, குந்தீபுத்திரன அகனிக்ருப்பிரியமான வேறு அஸ்திரத்தை எடுத்துக் காணனைக்குறித்துப் பிரயோகித்தான் அது தேஜவினால் நன்றாக ஜவலித்தது பிறகு, காணன வாருணஸ்திரத்தினால் நெருப்பைத் தணித்தான்; மேகங்களால் எல்லாத்கிசைகளையும் இருளடாந்ததாகச் செய்தான். பாண்டிநதனனும் சிறந்தவீரமுள்ளவனுமான அரஜுனன பரபரப்பில்லாதவனாக, ராதேயன பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, வாயவயாஸ்திரத்தினால் (அநதவாருணஸ்திரத்தினால் உண்டான) மேகங்களை அப்பொழுது விலக்கித்தள்ளினான். பிறகு, ஸுதபுத்திரன பாண்டிபுத்திரனைக் கொல்லும் எண்ணத்தினாலே அகனிபோலஜவலிககின்றமகாகோரமான ஒருபாணத்தை எடுத்தான். அரசரே! பிறகு, பூஜீக்கப்பட்டவிலில் அநதபாணமானது சோக்கப்பிடும்போது மலைகளுடனும் சிவகாடுகளுடனும் காடுகளுடனும் கூடின பூமியானது நடுக்கமுற்றது. பாரதரே! பரதகற்களுடன் கூடின காற்று வீசியது. திசைகளும் டுமுதியினால் மூடப்பட்டன. ஆகாயத்தில் தேவாக்களுடைய 'ஆ! ஆ!' எனனும் ஒலியும் தோன்றியது. பெரியவரே! ஸுதபுத்திரனால் ஸந்தானம் செய்யப்பட்ட அநதபாணத்தைக்கண்டு பாண்டவர்கள் மனத்தொாசசியடைந்தவர்களாகி அதிக வயஸனத்தை அடைந்தார்கள் காணனுடைய கையினால் நன்றாகவிடப்பட்டதும் இநதிரனுடைய வஜராயுத்ததுக்கொப்பான தேஜஸுள்ளதும் கூரிய முனையுள்ளதுமான் அநதப பாணமானது தனஞ்சயனுடைய மார்பையடைந்து புற்றில் சிறந்த ஸாபமதுழைவதுபோல துழைந்துவிட்டது. மஹா பலசாலியும் பகைவர்களை ததுக்கைப்பவனுமான பீபதஸுவானவன், யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு நிலைதப்பிச் சமுன்று கையிலிருந்த காண்டவத்தை நழுவவிட்டு, பூகம்பமுண்டாகுந தருணத்தில் மலை அசைவதுபோல அசைந்தான். மஹாரதனை காணன் அநத ஸமயத்தைப்பெற்றுப் பூமியில் அமுநதியிருக்கிற சக்கரத்தைத் தூக்கிவிடக்கருதி ரத்ததின்ன்று கீழே குதித்தது

இருஷைகளாலும் (சகீகரத்தை) நன்றாகப்பிடித்துத்தூக்கியும் மஹா பலசாலியாயிருந்தும் தெய்வவசத்தினால் முடியவில்லை. பிறகு, கிரீடதாரியான அராஜுனன் பிரஜைஞையை அடைந்தது, யமதண்டத் துக்கொப்பான அஞ்ஜலிகம் என்கிற சிறந்த பாணத்தை எடுத்தான். பிறகு, மஹாதமாவான வாஸுதேவரும் பாரததீனப்பார்த்து, 'காணன் ரதத்தில் ஏறுகிறதற்குள்ளேயே சததுருவான இந்சக காணனுடைய தீலையைப் பாணத்தால் பிள' எனமொழிந்தார். அந்த அராஜுனன், பிரபுவான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய அந்த வசனத்தை, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று நன்றாகப்புகழ்ந்து, பிறகு, மிகஜவலிக்கின்ற ஓரம்பை எடுத்து, ரதசக்கரமானது அழிந்திருக்கவே, மஹாரத்தில நிராமலனை சூரியனபோலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற கசசைக்கொடியை அடித்தான். கிரீடியானவன் பொன்னாலும் முததுக்களாலும் மணிகளாலும் வஜரங்களாலும் இழைக்கப்பட்டதும் சிறப்பித்ததையில் சிறந்த சிவபியின் முயற்சியினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் அழகிய உருவமுள்ளதும் தங்கத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்டதும் உமது ஸைன்யத்தினுடைய ஜயத்துக்கு எப்பொழுதும் ஆதாரமாயிருந்ததும் பகைவர்களைப் பயமடையும்படி செய்வதும் புகழ்த்தக்க உருவமுள்ளதும் உலகத்தில் பிரவித்திபெற்றதும் காந்தியினால் அகனிகக்கும் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பானதும் மஹாரத்தனும் சூரியபுத்திரனுமான காணனுடைய காந்தியினால் ஜவலிக்கின்றதுமான சிறந்த யானைகட்டும் கசசைவடிவமுள்ள அந்த உத்தமமான கொடியை, நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதும் ஸவாணககட்டிகளுள்ளதும் தோமானுசெய்யப்பட்ட அகனிபோல ஜவலிக்கின்றதுமான ஒரு கூர் பரத்தினால் நாசமசெய்தான அந்த தவஜத்துடன் கூடவே கௌரவர்களுடைய கீததியும் காவமும் விருப்பமான எல்லாக காரியங்களும் மனமும் விழுந்தன. பெரிதான 'ஆ! ஆ!' என்கிற சத்தமும் தோன்றியது. பரதகுலத்திலுதித்தவரே! சுறுசுறுப்புடன காரியங்களைச் செய்பவனை குருவீரலை யுத்தத்தில் அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட தவஜத்தைக்கண்டு உம்மைச்சாரதவாகளைவரும் அப்பொழுது ஸூத்தபுத்திரனை காணனுடைய ஜயத்தைப்பற்றி ஆசையை இழந்தாகள். பிறகு, பாரததன் காணனுடைய வத்ததன்பொருட்டு விரைவுள்ளவனாகி மகேந்திரனுடைய வஜராயுத்ததுக்கும் அகனி யினுடைய தண்டத்துக்கும் ஒப்பானதும் சூரியனுடைய உத்தமமான கிரணம்போன்றதும் மர்மங்களைப் பிளக்கின்றதும் ரகத்தினாலும் மாம்ஸத்தினாலும் பூசப்பட்டதும் அகனிகக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப

பானதும் பூஜிக்கத்தக்கதும் மனிதர்கள குதிணைகள் யானைகள் இவர்களின் உயிரைவாங்குகின்றதும் மூன்றுஅரதனி அளவுள்ளதும் ஆயு சிறகுகளுள்ளதும் விரைவாகச் செல்லுநதிறமையுள்ளதும் உக்கிரமான வேகத்துடன் கூடியதும் இரத்திரனுடைய வஜராயுதம் போன்ற வீரியமுள்ளதும் அதிகோரமாகப் பரவுகின்ற காலாகனி போன்றதும் பிளாகத்தகுகும் விஷணுசக்கரத்துக்கும் ஒப்பானதும் பிராணிகளுக்கெல்லாம் பயத்தை உண்டிபண்ணுகின்றதும் அழிப்பதுமான அஞ்சலிகம் என்கிற ஒருபாணத்தை அம்பரூததூணியிலிருந்து எடுத்தான் எது தேவஸமூகங்களாலும் தடுக்கமுடியாததோ, எது எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டதோ, மஹா பலமுள்ள எந்த மகாபாணமானது தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் ஜயிக்குமோ, அப்படிப்பட்ட பாணத்தைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியோடு எடுத்தான். துடைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த அம்பைப்பார்த்துச் சராசரங்களுடன் கூடின உலகமனைத்தும் நடுக்கமுற்றது. எடுக்கப்பட்ட பெரிய போருக்கு ஏற்றதான பாணத்தைக்கண்டு, ரிஷிகள் உலகமனைத்தும் ஸௌகமியத்தை அடையவேண்டி க்ஷேமகாரியத்தைச் செய்தார்கள். பிறகு, காண்டவத்தை வல்லாகக்கொண்ட அராஜுனன், எண்ண முடியாத மகிமையுடன்கூடின அந்தப்பாணத்தை விலலில் பூட்டினான் சிறந்த மஹாஸ்திரத்தோடு சோதனாக காண்டவம் என்கிற விலலை விரைவாக இழுத்து, 'மகிமை பொருந்திய அஸ்திரமநதிரத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மகிமைதங்கிய இரதப் பாணமானது, சததுருவனுடைய சரீரத்தையும் உயிரையும்வாங்கும் தன்மையுள்ளது. எனனால் தவம் செய்யப்பட்டிருக்குமானாலும், குருக்களும் ஸந்தோஷமடையும்படி செய்யப்பட்டிருப்பார்களானாலும், நல்ல ஆஹஸ்திகளுடன் ஹோமம் செய்யப்பட்டிருக்குமானாலும், சாஸ்திரங்கள் கறகப்பட்டிருக்குமானாலும், இரத வத்தியத்தினால் நன்றாகப் பூட்டப்பட்டிருக்கின்ற இரதப்பாணமானது மிக்க பலமுள்ள என் சததுருவான காணனைக் கொல்லலடும்' என்று சொன்னான். தனஞ்சமன் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டே காணனுடைய வத்தின பொருடிக் கோரமான அந்தப்பாணத்தைப் பிரயோகித்தான். காணனைக் கொல்லண்ணங்கொண்டவனும் சூரியசந்திரர்களுக்கொப்பான பரபாவமுள்ளவனும் மனத்தை வசப்படுத்தினவனும் சுறுசுறுப்புடன் காரியங்களைச் செய்பவனும் பாண்டி நந்தனனுமான கிரீடியானவன் அதிக ஸந்தோஷமுள்ளவனாக, 'அதாவாகிரஸ மநதிரத்தினால் உச்சாடனம் செய்யப்பட்ட *கருதலைய

* ஏவப்பட்ட பூதம்.

யானது எவ்வாறு சததுருவைக் கொலலுமோ அவ்வாறு நீ என் னுடைய சததுருவைக் கொல்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, தேவர் களுக்கு ஜயகாரணமான மகிமைபொருந்திய அந்தப்பாணததைப் பிரயோகித்தான் பிறகு, பலசாலியான அர்ஜுனனலை விடப்பட்ட அந்தமஃபாணமானது, ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் நன்றாக ஜவலிக் கச் செய்தது. அரசரே! பிறகு, மகாதமாவான அர்ஜுனன் காண்ட வததின்னிறு விடுபட்டிருக்கிற அந்தப்பாணத்தினால் அனேக ஸைன் யங்களை மிகுதியாக மயங்கச்செய்து ஸூதபுத்திரனான அந்தக்காண னுடைய அந்தச சிறந்ததலையை அறுத்தான் மன்னரே! பிறகு, மகேந்திரனுடைய குமாரனான பாததன், அப்பொழுது மகாஸ்திரத தினால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட அஞ்சலிகமெனகிற சிறந்த பாணத்தினால் பிறபகலில் காணனுடைய தலையை அறுத்தான். அஞ்சலிகத்தினால் அறுக்கப்பட்ட தலையானது விரைவாகக் கீழே விழுந்தது. பிறகு, உடலும் பூமியில் விழுந்தது உதித்திருக்கின்ற சூரியனுக்கு ஸமமான தேஜஸுள்ளதும் சரதகாலத்தில் ஆகாயத்தின் உச்சியை அடைந்திருக்கின்ற சூரியன்போன்றதுமான அந்தக்காண னுடைய முடியானது, அஸ்தகிரியினின்று சிவந்த மண்டலத்துடன் கூடின ஸூரியன்விழுவதுபோல ஸேனாமுகத்தில் பூமியில்விழுந்தது. பிறகு, இவனுடைய தலையானது, எப்பொழுதும் ஸுகமாக வளாககப பட்டதும் நல்லஅழகுள்ளதும் மிகக் ஸுகத்துடன் சோந்திருக்கின்ற நல்லவாஸனை பொருந்தியதுமான (அவனுடைய) தேகத்தை, மிகக் செவ்வமநிறைந்த வீட்டை அதில் வலிக்கும் பிரபு விடுவதுபோல அதிக பிரயாஸத்தினால் விட்டது பாணங்களால் விசேஷமாகப் பிளக் கப்பட்டதும் உயிரை இழந்ததும் வளாந்திருக்கின்றதும் ரகதம்பெரு கும்காயங்களுள்ளதும் நல்லகாந்தியுடன்கூடியதுமான காணனுடைய அந்தச்சரீரமானது, வஜரத்தினால் பிளக்கப்பட்டவுடன் கைரிகதாது ரஸத்துடன் சோநக அருவிப்பெருநீருடன் கூடிய மலையினுடைய பெரிய சிகரம் விழுவதுபோல விழுந்தது. கீழே தள்ளப்பட்டிருக் கின்ற காணனுடைய தேகத்தினின்று ஒரு தேஜஸானது ஆகாயத் தை (ப்ரகாசத்தினால்) வியாபித்துக்கொண்டு சூரியன் அடைந்தது. காணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அந்த ஆச்சரியத்தை எல்லாயுத்த வீரர்களும் பாததார்கள. பிறகு, பலகுனலை காணன் சாயக்கப் பட்டதைக்கண்டு, பாண்டவர்கள் சங்கங்களை உரக்க ஊதினார்கள். அவ்வாறே, கேசவரும் தனஞ்சயனும் மகிழ்ந்தவர்களான நகுல ஸஹ தேவர்களும் சங்கங்களை முழக்கினார்கள் கொல்லப்பட்டிப பதித்தி

ருக்கின்ற காணனைக்கண்டு ஸோமகாகள ஸைன்யங்களுடன் லிம்ம நா தங்களைச் செய்தார்கள்; மிக்க மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாகத் தூர்யங்களை அடிததாகள; வஸ்திரங்களையும் கைகளையும் வீசிளுகள். அரசரே! யுத்தவீராகள அதிசுலநதோஷமுளளவாகளாகப் பாரததனை விருத்தி அடையசெய்ய வந்தாகள. பெருங்காற்றினால் புரட்டித் தள்ளப்பட்ட மலைபோலவும் யஜ்ஞத்தினுடைய முடிவில் அவிந்த அகனிபோலவும் விபத்தாகு ஆளபட்டு அராஜுனனுடைய பாணங்களால் ரத்ததி னீன்று அறுததுப் பூமியில் தள்ளப்பட்டிருக்கிற காணனைக்கண்டு, ஸேனைகளுடன் கூடின மறறவீரர்கள் ஒருவரை ஒருவா கட்டிக் கொண்டு கூத்தாடினார்கள. சததமிட்டிகொண்டு (அராஜுனனைப் பற்றிப்) பேசினார்கள. வேந்தரே! அறுததுத்தள்ளப்பட்ட ஸூர்ய புத்திரனான அந்தககாணனுடைய முகமானது காம்பிலலாத தாமரை மலாபோலவும், தலையானது அஸ்தமனத்தை அடைந்திருக்கின்ற ஸூர்யனுடைய மண்டலம்போலவும் விளங்கின. அம்புகளால் நாற புறத்திலும் நிறைக்கப்பட்ட எல்லா அங்கங்களுடனுங்குடியும் ரகதவெள்ளத்தினால் நானகுபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டதுமான காணனுடைய தேகமானது, சூரியன் தன்னுடைய கிரணங்களால் விளங்குவதுபோல விளங்கியது. காணனுகிற ஸூர்யன், பிரகாசிக சின்று பாணங்களாகிற கிரணங்களால் பகைவாளுடைய ஸேனையை நன்றாகத்தவிககசெய்து பலசாலியான அராஜுனனுகிற காலத்தினால் அஸ்தமனத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டான் அஸ்தமனத்தை அடைகின்ற ஆதிதயன் ஒளியை எடுத்துக்கொண்டே போவது போல, அந்தப்பாணமானது காணனுடைய உயிரை வாங்கிக்கொண் டே சென்றது ஐயா! கடைசியான தினத்துடன் கூடின காண னுடைய உயாரத சரீரத்திலுள்ள தலையானது, பகலுடைய கடைசிப் பாகத்தில அஞ்சலிகத்தினால் அறுக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் வீழ்ந்தது. சேனைகளுள் மேலமேல இத்தரஜனங்களைக்கொன்று அந்தப்பாணமா னது உயாரதசரீரத்துடன் கூடின காணனுடைய தலையை விரைவா கக கவாரத்தது சூரனும் பூமியில் விழுந்தவனும் அம்புகளால் நான்கு பக்கத்திலும் நிறைக்கப்பட்டவனும் ரகதத்தினால் பூசப்பட்ட மேனியையுடையவனும் பூமியில் பதித்திருப்பவனுமான கர்ண னைக்கண்ட மதரராஜன், பிறகு, தவஜம் அறுக்கப்பட்ட ரதத்தோடு சென்றான். காணன் கொல்லப்படவே, பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட வாகளும் யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவர்களுமான கௌரவர் கள, சரீரத்தினோடு ஜவலிக்கின்ற பெரிதான அராஜுனனுடைய த்வ

ஜத்தை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்தை விட்டு ஓடினார்கள். பரதார்களுள் சிறந்தவரே! அவனுடைய தலையானது, தற்செயலாக விழுந்திருக்கின்ற சூரியனுடைய மண்டலம்போலப் பூமியை விளங்கச் செய்தது. போரில் மிக அடிக்கப்பட்ட தலை தீர்க்கரித்திரையை அடைந்தவனும், 2 திகழ்கை கடித்திருப்பவனும், ரகததினால நிரம்பியவையும் பயமுற்றவையுமான கண்களையுடையவனும், சிறந்தரத்தின் பின்பக்கத்தில் புரள்கிடப்பவனுமான அந்தராதேயனைப் பார்த்து ஸூரியன் ஒருமுகாதகாலம் கிரணங்கள் குறைந்தவனாயிருந்தான் காராயவாத்தியங்கள் ஒலிக்கப்பெறாததும் முக்கியங்களான யுத்தவீரர்கள்கொல்லப்பட்டதும் காவமடங்கினதும் ஸூரிய புத்திரனால் விடுபட்டதுமான கௌரவஸைன்யமானது, சந்திரனை இழந்த ஜயோதிராகிரஹங்களுடைய கூட்டம்போல விளங்கவில்லை. ஆயிரங்கண்களையுடைய இந்நிரைகரு ஸமமான செய்கையையுடையவனான காணனுடைய ஆயிரம்இதழ்களுள்ள தாமரைமலருகரு ஒப்பான முகத்தடன்கூடியகும் மங்களகரமாயிருப்பதுமான தலையானது பகலின்முடிவில் சூரியன் கீழே விழுவதுபோலப் பூமியில் விழுந்தது அகன்றமாயையுடையவனும் தாமரைமலர்போன்ற முகத்தடன்கூடியவனும் புடம்போட்ட தங்கம்போலப் பிரகாசிப்பவனும் பார்த்தனுடைய பாணங்களால் நாற்பக்கத்திலும் தபிக்கச்செய்யப்பட்டவனும் பூமியில் விழுந்தவனும் புழுதியினால் மூடப்பட்டவனும் அழககடைந்திருப்பவனும் புத்திரனுமான காணனைச் சூரியன் அடிக்கடி பார்த்து, கண்களையுடையவனும் கிரணங்களுடன் கூடியவனாக மௌளமௌளத்தன இருப்பிடம் சென்றான்

தொண்ணூற்றேனப்பாவது அதயாயம்

(காணவதந்தினால் ஹயோதன்ன் சங்கீர்க்கச் சல்யன் தேற்றியதும், போர்க்காவணையையும், கோர்ப்பதலீயோர் கிரும்பிச்சேன்றதும்)

சூரனும், பூமியில் விழுந்தவனும், பாணங்களால் நாற்புறங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டவனும், ரகததினால புசப்பட்டமேனியையுடையவனும், தற்செயலாகப் பூமியை அடைந்திருக்கின்ற ஸூரியனைப் போலிருப்பவனுமான காணனைப் பார்த்து எண்ணக்கொண்டவர்கள் நன்றாகக் குழந்தைகொண்டு நின்றார்கள் ராஜனை! யுத்தரங்கத்தில் அராஜனன்முதலானவர்கள் மிகுந்தஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் பயப்படுகிறவர்கள் பயந்தார்கள் பகைவர்கள் துயரமுற்றார்கள்,

பார்ப்பவர்கள் ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். அவ்வாறே, உம்மைச்சேர்ந்த சிலர் சோகததை அடைந்தார்கள். சேனையானது, வந்தவாறே இஷ்டப்படி சென்றுவிட்டது. நன்றாக அடிக்கப்பட்ட கவசத்தையும் ஆபரணங்களையும் ஆயுதங்களையும் வஸ்திரங்களையுமுடைய வனும் தனஞ்சயனால அழிக்கப்பட்டவனும் மகாரதனுமான காணனைப்பாத்தது கௌரவர்கள், விம்மத்தினால் விருஷபம் கொல்லப்பட்டபசுக்கூட்டம்போல ஓடினார்கள். அாஜுனனோடு அதிகமாக யுத்தம்செய்து விம்மத்தினால் கொல்லப்பட்ட யானைபோல (அாஜுனனால்) கொல்லப்பட்டு யுகத்தளத்திலபடித்திருக்கிற காணனைக்கண்டு சலயன் தவஜம் அறுக்கப்பட்ட ரத்ததோடு சென்றான் சூரியகுமாரனான காணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, சலயனுடனகூடினகௌரவர்கள் கோத்திரினால் ஜவலிக்கின்ற பெரிதான அாஜுனனுடைய கொடியை அடிக்கடி பாத்ததுகொண்டவர்களாகவே பாத்தனிடமிருந்து உண்டானபத்தினால் விரைவாக ஓடினார்கள். சலயனோ, காணாஜுனனான னுடைய யுத்தத்தில் நொறுக்கப்பட்ட தவஜங்களுடனகூடின சேனைகளைக்கண்டு, ஸருஞ்சயர்களாவும் லோமகர்களாவும் பரிஹவிக் கப்பட்டவனாக அந்த ரகத்துடனே சீக்கிரமாக சென்றான் பீமனோ, தள்ளப்பட்ட தோகளுடனும் குதிகைகளுடனும் யானைகளுடனும் கூடியதும் கொல்லப்பட்ட ஸூகபுத்திரனோடு கூடியதுமான சேனையைப்பாத்தது, அப்பொழுது பயங்கரமான ஸவரத்தினால் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு உரக்கக் காஜித்தான காணன் கொல்லப்பட்டவுடன், பீமன் சைகளைத்தோள்களில் தட்டிக் கொண்டு கூத்தாடினான், தாத்தராஷ்டிரர்களைப் பயப்படுத்தி செய்துகொண்டு துள்ளினான் அரசரே! எல்லா ஸருஞ்சயர்களும் லோமகர்களும் அப்பொழுது சங்கங்களே ஊதினார்கள் (ஒருவரையொருவா) கட்டிக்கொண்டார்கள் ஸூகபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவே, அப்பொழுது கூத்திரியர்கள் பரஸபாம் அதிகஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் தாயோதனை கண்ணீரால்கிறைந்த நேத்திரங்களோடு கூடியவனும் தையன்முறவனும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுகிறவனும் மிக்கதுன்பத்தை அடைந்தவனுமானான் அரசரே! மதராஜனும் விசேஷமாக மனமயக்கமடைந்தது அந்த அாஜுனனால் தவஜம் அறுக்கப்பட்ட ரத்ததோடு வேகத்துடன் தாயோதனை விடுத்தது அவனைப்பாத்தது அதிக துக்கத்தினால் விரைவாகப் பின்வருமாறு கூறலானான்.

‘ஒருவரை ஒருவா அணுகிக் கொல்லப்பட்டபிப்பித்திருக்கின்றவர்களும் மலைநிலசிகரங்களுக்கரு ஒப்பானவர்களுமான மனிதர்களா

லும் சூதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நிறைந்ததும், யானைகளும் குதிரைகளும் மிகச்சிறந்தரதிகாக்களும் சிதறினதுமான உனதுசேனையானது யமனுடையராஜயததுககுஸமானமாக இருக்கிறது. பாரத! காணாஜுனாகளுக்களுள் நடந்ததுபோன்றயுத்தம் (இதற்குமுன்) நடந்ததில் சோந்திருக்கின்ற கிருஷ்ணாஜுனாகளும் உன்னுடைய மறற எலவாரசததுருக்களும் காணனால் கவரப்படடாகா தெய்வமன்றே ஸவதநதரமாயிருந்துகொண்டு பரவருத்திக்கின்றது? பாண்டவர் களை ரக்ஷிக்கின்றது? நம்மை, கொல்லுகின்றது? உன்னுடைய காய வித்தியாகிற பிரயோசனத்தைத் தேடுகின்ற எல்லா வீரர்களும் பலாதகாரமாகப் பகைவாக்களால் கொல்லப்பட்டார்கள் குபேரனாகும் யமனாகும் இந்திரனாகும் வருணனாகும் ஸமமான பிரபாவ முள்ளவர்களும் வீரயத்தோடும் செய்யத்தோடும் பராகிரமத்தோடும் அபபடிப்பட்ட குற்றமற்ற குணகணங்களோடும் கூடியவர்களும் பெரும்பாலும் பிறரால் கொல்லப்பட முடியாதவர்களும் உன்னுடைய காயவித்தியிலேயே விருப்பமுள்ளவர்களான அரசர்கள், யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைச் சோந்தவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். பாரத! ஆதலால், நீ துயரமடையவேண்டாம். இது தெய்வ ஸங்கலபம். காயவித்தியானது, மாறி மாறி உண்டாகிறது, (ஒருவனுக்கே) நிச்சயமாக உண்டாகாது' என்று கூறினால் மதரநாதுடைய இந்த வசனத்தைக்கேட்கும் தன்னுடைய தீச்செயலில் மனத்திலை நினைத்தும், தூயோதனை கண்ணீராலநிறைந்த கண்களையுடையவனாகவும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுபவனாகவும் மிக்க வருத்தமடைந்தான். * அரசரே! அதனை நினைத்ததனால் பேசாமலிருப்பவ

x அதிகபாடம்.

திருதராஷ்டிரன், "அந்தப் பயங்கரமான தீனத்தில காணாஜுனா களுக்கு நடந்த யுத்தத்தில் எரிக்கப்பட்டதும் (யுத்தத்தைவிட்டு) ஓடினதும பாணககால அதிகமாகப்பட்டிருக்கப்பட்டதுமான கொளவர்கள் ஸருஞ்சயாகள இவர்களின் படையனுடைய உருவமானது எவ்விறமாக இருந்தது?" என்று வினவ, ஸருஞ்சயன் சொல்லலானால்

"அரசரே! யுத்தத்தில் மஹாபாயாக்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் கோரமான பெரியநாசமானது ஏற்பட்ட வித்ததை நீ கவனத்துடன் கேளும் மன்னரே! காணன கொல்லப்பட்டபுலன், பாரதனை விமமநாதத்தைச் செய்தபொழுதே உமமுடைய புத்திராக்களைப் பெரும்பயம் வந்தடைந்தது. காணன கொல்லப்பட்டிருக்கையில், ஒரு ஸமயத்திலாவது உமமுடைய யுத்தவீரர்களுக்கு, ஸையநகரை ஒன்றுசோப்பதற்காவது பராகிரமத்தை விரைவாக வெளிப்படுத்தற்காவது புத்தியுண்டாகவில்லை. ஆழ்ந்ததும் கரை

னும் பலவீனனும் மிகக் துன்பமுற்றவனுமீன தூயோதனீபைப் பாரதது * ஆததாயனியானவன தீனமாக உரைக்கலானான். 'வீர' கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற உக்கிரமான மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நன்ருகிறைநதிருக்கின்ற இரதயுக்தபூமியைப்பாரா. ஒருதடவைமுயன்றவைகளும் அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டமேனியையுடையவைகளும் மலைகளபோலப் பிரகாசிப்பவைகளும் கீழே விழுந்திருப்பவைகளும் அதிகமாகத் தடிக்கின்றவைகளும் உயிரைஇழந்தவைகளும் அதிகமாக அழிக்கப்பட்ட கவசங்களும் ஆயுதங்களுமுள்ள எல்லாப்போவீரகளுடனாகக் கூடியவைகளும் வஜரத்தினால் தாளப்பட்டவைகளும் கற்கள் மீருகங்கள் மரங்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களையுடையவைகளுமான பாவதஸமூகங்களானவற்றைகளும் நன்றாக அழிக்கப்பட்டிருக்கிற மணிகளுடனும் மாவெட்டிகளுடனும் தோமரங்களுடனும் தவஜங்களுடனும் கூடியவைகளும் பொன்மயமான மேல்விரிப்புக்களுடனாகூடியவைகளும் ரகதவெள்ளத்தால் மிதக்கின்றவைகளுமான யானைகளாலும் பாணங்களாலும் விலக்கித் தாளப்பட்டவைகளும் விழுந்தனவர்களும் கத்துகின்றவைகளும் தைன்யமுற்றவைகளும் பக்தகதைக் கக்குகின்றவைகளும் பரிதாபப்படக்கூடிய சிலைமையிலிருப்பவைகளும் பயமடைந்தவைகளும் புரணடிருக்கிற விழிகளையுடையவைகளும் விழுந்திருக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளாலும் யுக்தபூமியானது துக்கிக்கப்பட்டது

உல்லாசத்தம் தெட்டம் பாரதம் மாவ கட்டில் நம்பல உடை திரக்கையில் வியாபாரிகளுக்குத் தட்டோல ஆதாரமாக கா டியிரைல் கொலைப்பட்ட ட்டோ, (ஆபதஸமுத்திரத்தீர் அடிக்ஷை கெரவாக) கவரவய நுமபி டாகா அரீரீ' உ-த-தீர் கொ பட்ட, மததினல் டீக்கட்ட - டிருக்கட்டோ - டீர்பகால் அதிகமாகக் காயப்படுத்த

டடாகளும் ரகச யங்கொ டவாகளும் ராத லாதவாக டுமான கொ ரவலைனாராக ஆதய விருமபிராகா லாயங்காலத்தல் ஸயவலாஷி னுல ங்கிக்கப்பட்ட (ராகா) கொம்பொடிந்த, விருஷப்பகரபோலவும் விஷப் பத உடைந்த ளாயங்கொபோல உ தெரேம ம ளரீரீ' ட த-தீரீரீ' கொலப்பட்ட ட்டோ, உமருடைய தீதீராகா, டீர த ராகா கொட்டை டீரீ' கரும பெரும - ம அழிக்க - - - - - வாகளும் ஈரிய டடங்களா அழிக்கப்பட்டவாகளுமாகப் பயத்திலும் டிடினாகா விசேஷமாக உருவியிருக்கிற ய. தீரங்களுடும் கவசங்களுடும் டடியவாகளும் பயத்தினால் ளுடு கிளரவாகளும் மண்உற்தீயை இழந்தவாகளும் ஓரூவரை ஒருவா அழிக்கின்ற வாகளும் டாரக்கிளரவாகளும் பயத்தினால் டிக்கப்பட்டவாகளும் 'எளியே

* கால டாவம் 98- ஓம டகவம் முட்டி தீர்பாசக.

தக்க நிலைமையை அடைந்ததாயிற்று. ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் விலகுகித்தளளப்பட்டவைகளும் அவளிதமாக அடித்துத் துக்கக்கப்பட்டவைகளும் குறையிராயிருப்பவைகளும் உயிரை இழந்தவைகளுமான யானைகுதிரைக்கூட்டங்களால் பூமியானது மஹாவைதரணிபோல விளங்கியது. அறுக்கப்பட்டிருக்கிற வுதிரைகளின் பின்பாகத்தடனும் சரீரத்தடனும் கூடியவைகளும் அதுகநடுக்கமுற்றவைகளும் பூமியில் விழுந்திருப்பவைகளுமான யானைகளோடும், எதிரிலநிற்கின்ற பகைவார்களால் கொல்லப்பட்டவர்களும் கவசங்களும் ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் ஆயுதங்களும் சிதறினவார்களுமான சிறந்த ரதிகார்களோடும் சிறந்தயானைவீரர்களோடும் குதிரைவீரர்களோடும் காலாட்களோடும் கூடின பூமியானது, தணிந்திருக்கிற அகனிகளுடனகூடிய துப்பால்திருந்தது பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டவர்களும் மகாபலசாலிகளும் சோஷத்தோடி பாக்கினறவர்களும் நாற்புறங்களிலும் விழுந்திருப்பவர்களும் முழுதும் பரஜனஞ்சையிழந்தவர்களும் மீண்டும் தேயுதலடைகின்றவர்களுமான யுத்தவீரர்களால் பூமியானது, குடத்திலடங்கியிருப்பது அகன்களால் விளங்குவதுபோல விளங்கியது நமூன் விழுந்திருக்கின்றவைகளும் மிக்க ஒளிபொருந்தியவைகளுமான ரதனங்களால் பூமியானது, இரவில் (நளசூகப) பிரகாசிக்கின்ற ஜயோதிமண்டலங்களால் ஆகாயமவிளங்குவதுபோல விளங்கியது.

புத்தரின் சமயமாக உதாத்தவருகி , சீர்கோதரன் எனினையே ஏதாத்தவருகி , என்று எண்ணிக்கொண்டதாக மாக விஞ்ஞானர்கள், பரபரப்பினால் வாட்டமடைந்தார்கள். மகாராஜா குதிரைகளையும் சலமகாரதர்கள் யானைகளும் சாலபொருளின் அடி ஏற்க்கொண்ட வேகமுடையவர்களாகப் பயத்தினால் சாலாக வட்டம் தடினாகி சூக்கி மறவையும் பயத்தினால் அடிக்கப்பட்டவர்கள் யானைகளால் ரதங்கள் பொடிபண்ணப்பட்டன. மகாராஜாக்களால் குதிரைவீரர்களும் குதிரைக்கூட்டங்களால் காலாட்களின் கூட்டங்களும் பொடிசெய்யப்பட்டன அரசரே! ஸத்தத்திரன் கொல்லப்பட்டபின்னே, உயரமுடைய யுத்தவீரர்கள் ஸார்பங்களாலும் திருடாக்காலும் சிறந்தகாடிப்பட்டத்தைப் பிப்பிரந்த வாழ்த்தாகாபோல ஆனார்கள் வீரர்களால் கொல்லப்பட்ட யானைகளோலும் கை அடிபட்ட மனிதர்களபோலவும் எல்லாவீரர்களும் உலகத்தைப் பார்த்தமயமாகப் பாக்கின்றவர்களாகப் பயத்தினால் அடிக்கப்பட்டவர்கள் பிம்பெனன்டத்தலிருந்து உண்டான பயத்தினால் அடிக்கப்பட்டவருகினை எல்லாவற்றிற்காக அடிக்கண்டு, பித்தகு, தூயோதன்ன தவநுடைய ஸாரதியைப்பார்த்து, 'ஆ! ஆ!' என்று உயிர் இறந்த வசனத்தை உரைக்கலாம். 'ஆ' கைய விற்றிடித்து நிற்கின்றவர்களைப் பார்த்தன் மிஞ்ச

கியது. காணாஜனாகளுடையகைகளாலவிடப்பட்ட பாணங்கள் யானைகளையும் மனுஷ்யதேகங்களையும் பிளந்து பிராணவாயுகளை விரைவாக ஓட்டி மஹாஸாபங்கள புறநிலநுழைவதுபோல நேரில் சாயந்து பூமியில் பிரவேசித்தன. தனஞ்சயன காணன் இவர்களின் யுத்தமாக்கத்தில் பூமியானது, கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற மனிதர்களாலும் யுத்தத்தில் பாணங்களாலபிளக்கப்பட்டவைகளும் ரகத்ததிலை நன்றாகப்பூசப்பட்டவைகளுமான மரித்தயானைகளாலும் நடக்க முடியாததும் உடசெல்லுதற்கும் அரியதும் ஆகியது பெரியபாணங்களால் நாசஞ்செய்யப்பட்டவையும், நன்றாகஏறபடித்தப்பட்டவையும், யானைகளையும் போவீரர்களையும் குதிரைகளையும் சிறந்தஆயுதங்களையும் தவஜங்களையுமுடையவையும், பூட்டாமவாக்கள சிதறினவையும், கட்டுக்கள மிகச்சிதறினவையும், சக்கரங்களும் அச்சக்களும் துக்களும் தரிவேணுகளும் அறுக்கப்பட்டவையும், பூட்டாமவாக்களை இழந்தவையும், துயரத்தைஉண்டுபண்ணுகின்றவையும், மாறாகத்திருப்பப்பட்டிருக்கிற ஏக்காலகளுடன் கூடியவையும், விசேஷமாக ரதகுபதிகளஷ்டந்தவையும் ரதனங்களாலும் கனகத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களாலும் தேருறுபுக்களாலும் மூடப்பட்டிருக்கிறபூமியானது, சாதகாலத்திய மேகங்களால் ஆகாயம் விளங்குவதுபோல விளங்கியது வேகமுள்ளகுதிரைகளால் நன்றாக இழக்கப்படுகின்றவையும் தேராள்கள கொல்லப்பட்டவையும்

மாட்டான எல்லாட்டைகளுக்கும் பிரபக்கத்தில் குதிரைகளை மெளள ஓட்டு. உத்தஞ்செய்கின்ற கொந்தையக்க கொல்லப்படுகிறேன் ஸமசய மில்லா பெருங்கடலானது கரையக்கடந்து செல்லமாட்டாததுபோல ஆஜனன் என்ன உற்பட்டோவதற்கு உலகமையுடையவருடைய பூப்பொழுது, கோவந்தன என உட்குள ஆஜனனிடம் காடியான மிருகோதரன்யம் அவ்வாறே மருதியிருக்கிற மறந்தசத்திருக்கங்களும் கொல்லப்படுகிறேன் காணாவெய்யத்தலை கடஞ்சியாகாமையை அண்டயப்படுகிறேன் எனமுள்ளூராகளுக்கும் மெய்க்கருக்கும் தஞ்சுத குமுரூஜனைய அந்த வாததையைக்கேட்டு, ஸாரதியானவன் எவ்வாறமயமாபா கடிவாணமுண்ட குதிரைகளை மெதுவாக நடத்தலா பெரியவீட்டு ரதங்கால உய குதிரைகளாலய யானைகளாலும் உருபட்டிருக்கின்ற உடமைச்சொந்த இருபத்தையாயிரம் காலாட்கா பத்தத்தனொருட்டு னனத்தாகாகவே ின்றாகா அவர்களே மிக்க கொடுமுள்ள மமேளும் பாபவதனும் திருவடத்தயுமனனும் சதுரங்கலையோடு சூழ்ந்துகொண்டு பாபங்கால் கொன்றாகா அவர்கள் டாபவதனும் கூடல் மீமலையே யுத்தத்தில் ஏதாததுப போட்டிரந்தாரகா. மறந்தாகா அந்த யுத்தத்தில் பாபத்தன திருவடத்தயுமன இவர்களு

நன்கு அமைக்கப்பட்டவையுமான சிறந்த ரதங்கள் மனிதர்களின் மீதும் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் குதிரைவீரர்களின்மீதும் விரைவாகச் சென்றுகொண்டு பலவாறாகச் சுழன்றன. பொன்மயமான பின்புறமுள்ளவைகளும், கோடாலிகளுடனும் ஆயுதங்களுடனும் கூடினவைகளும், கூாமையுள்ளவைகளுமான சூலங்களும் முதலகங்களுடன் கூடின உலககைகளும் சித்திரமானகத்திகளும் *பளபளப்பான ஹைகளும் தங்கப்பட்டததால கட்டப்பட்டயானைகளும் பொன்னாலவங்கிக்கப்பட்ட விறகளும் ஸவாணத்தினால சித்திரிக்கப்பட்டகட்டுக்களுடன் கூடின பாணங்களும் துவையப்பட்டரிஷ்டிகளும் தங்கத்தினால அதிகம்பிரகாசிக்கின்ற ராட்டிகளும் தடிகளும் வெண்ணிறமுள்ள சாமரங்களும் சங்கங்களும் அறுகப்பட்டும் இறைநம்பபட்டமிருப்பனவும் காந்தியை இழந்தனவுமான மாலைகளும் கம்பளவிரிப்புக்களும் கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் தலைப்பாகைகளும் கிரீடங்களின்வரிசைகளும் வெண்மைநிறமுள்ள மகுடங்களும் நான்குபக்கத்திலும் சித்திரிக்கக்கின்ற சாமரங்களும் சிறந்த ஆபரணங்களுள் முக்கியமான பதக்கங்களும் ஹாரங்களும் கலைஅணிகளும் சிறந்ததோளவீரர்களும் பொற்கொடிகளுடன் கூடின பொன்மயமான கண்டாபரணங்களும் வைரத்தூடனும் பொன்னூடனும் சோந்திருக்கிற உத்தமமான மணிகளும் பறபலவித மங்களரமானரதனங்களும் ஸுகத்திறுகேற்ற

டைய பெயர்களை எரித்துரைத்தாராக அப்பொழுது, பீமன் எதிரில் நிற்கின்ற அந்த வீரர்கொடு யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டான் அவன் ரத்தத்தினன்று விரைவாகக் கீழே இறங்கிக் கதாயுத்தத்தைக் கையிற்கொண்டு யுத்தமசெய்தான புப்பலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டவனும் தாமத்தில் பற்றுதலுள்ளவனும் குந்தியில் யுத்தவகமான வீரகோதரர் ரத்ததிலிருந்துகொண்டு பூமியில் இருக்கிற அந்த வீரர்களை எதிர்த்துப் போரிடியபீமன் தங்கத்தினால் நான்கு பக்கத்திலும் மூடப்பட்ட பெரிதான கதையை எரித்துக்கொண்டு தண்டத்தைக் கையிற்கொண்ட யம போல உமமைச்சோரீதவாகானைவரையும் கொன்றான். காலாடகராயுத தங்கத்தகுப்பியமான உயிரில் பற்றுதலிடீர், நெருப்பை போகடி விடாமல்கா ஒடுவதுபோல யுத்தத்தில் பீமன் எதிர்த்து ஒடினாகா கோபுரம் நான்குபக்க யுத்தத்தில் கெட்ட மச்சு கொண்டவர்களுமான அந்தப் பத்திரகர், யமன் கண்ணி பிராணிவாக்கங்கா நாமமைவதுபோலப் பீமனே னனை எதிர்த்து உடனே நித்ததாகா மலபலசாலியான பீமன் கதையைக் கையில் ஏந்திக் கழித்துபோல ஸந்திரித்துக்கொண்டு உமமைச்சோரந்த இருபத்தை யாயிரம் போலீரர்களை நொறுக்கிற்று ஸதயபராக்கிரமமுள்ளவனும் மகாபல

* இது இரண்டு முறை வருகிறது

(வீரர்களுடைய) சரீரங்களும் சந்திரனுக்கொப்பான முகத்துடன் கூடின தலைகளும் விளங்கின, மனத்துக்கு இன்பமான வீரர்களுடையதேகங்களையும் போகங்களையும்) சதரம் சாமரம் கிரீடம் முதலான) விருதுகளையும் ஸுகங்களையும்விட்டு மகிமை பொருந்திய ஸவதர்மத்தில நிலைபெறுககொலலபபட்டுக் கீர்த்தியினால் சிறந்த உலகங்களை அடைந்தார்கள். தூர்யோதன்! திரும்பு, அரசனே! கௌரவத்தை அழிப்பவனே! போர்வீரர்கள் பாசறைகளைநோக்கிச் செல்லட்டும், நீயும் செல, பிரபுவே! இதோ ஸூர்யனும் மேறறிசையில இறங்குகிறான். நரேந்திரனே! இந்தக்கார்யத்திலோ நீயே காரணமாக இருக்கிறாய்' என்றான். அரசரே! சலயன் இவ்வளவுமட்டிலும் சொல்லித் தூயோதனையும் திரும்பும்படிசெய்து ஓயந்தான்.யுத்தத்தில மிக்கபறறுள்ள புத்தியையுடையவனும் 'ஆ! காண! ஆ! காண!' என்று புலம்புகின்றவனுமான அந்தத்தூயோதனனைத் துரோணபுத்திரரைமுதன்மையாகக்கொண்ட அரசர்களைவலோரும் தேறுதல அடையும்படிசெய்தபிறகு, திவ்யமாகஇருப்பதும் யசவினிலஜவலிகின்றதுமான அராஜுனனுடைய ரத்ததையும் தவஜதையும்பார்த்துக் கொண்டே (தத்தம்இருப்பிடம்)சென்றாகள ராஜரே! மிகப்பிரகாசிகுகின்றபயங்கரமானமுகூர்த்தத்தில, மனிதர்கள் குதிரைகள யானைகள இவர்களின் சரீரங்களிலிருந்து உண்டான சிவந்தரகத்ததினால் நனைக்கப்பட்டிருப்பதும் சிவந்தவஸ்திரங்களாலும் மாலிகளாலும் ஸவாணங்களுடைய ஸம்பந்தத்தினாலும் பிரகாசிக்கின்றவனும்வலலோருக

சாலியுமான பீமன், அந்தக் காலாட்களுடைய படையைக்கொண்டு தருஷ்டதயும்னை முன்னிட்டுக்கொண்டு அந்த யுத்தத்தில நின்றான் சிறந்த வீர முள்ளவனுன தனஞ்சயன் தோபபடையை எதிர்த்தான் மாதீபுத்திரர்களும் மஹாரதனுன ஸாதயகியும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகத் தூயோதனுடைய படையைக் கொன்றகொண்டு டேகத்தோடு எகுனியை எதிர்த்தார்கள் அவர்கள் கூடையுள்ள அம்புகளால் அவனுடைய அனேககுதிரைவீரர்களைக் கொன்று விரைவாகப் பங்கவாகக் கொன்றது எதிர்த்துள்ளவர்கள் அந்தச் சமயத்தில பெரும்பொருட்களையும் பிரபுவே! தனஞ்சயன், சூரவலகங்குலம் பிரவீரத்திபெற்ற கானம்வெம்- கிதவிலை அசையம்படிசெய்துகொண்டு, உடமுடையதோபபடையை எதிர்த்தான் சிறுஷ்டனை மாரதியாகவுடையதும் வெள்ளைக் குதிரைகளுடையகூடியதும் வருநின்றதுமான ரத்ததையும் யுத்தம்செய்கிற வீரனுன அராஜுனனையும்கண்டு உமமைச்சேரந்தவாகள பயத்தினால் விரைவாக ஓடினார்கள் ரத்தகிரீஇழந்தவர்களும் அம்புகளால்பிடிக்கப்பட்ட இருபத்தை யாயிரம்காலாட்களும் மரணமடைந்தவர்களும் புருஷஹரேஷ்டமும் பருஷாலர்களும் மஹாரதனும் பெரியமனமுள்ளவழம் பெரிய வல்லீரத்தரித்தவனும்தேஜ

கும் இனியவளுமான யுவதியைப்போலிருப்பதும், ரக்தத்தினால் நன்றாக மூடப்பட்ட உருவமுள்ளதுமான யுத்தபூமியைக்கண்டு, பாச்சிகைக்காய்களால் (வென்று) நாட்டைவிட்டு ஓட்டப்பட்ட அரசர்கள் போலக் கௌரவர்கள் நிறகவேஇல்லை. மன்னரே! அவர்கள் கர்ணனுடையவதத்தினால் மிக்கதுன்பமடைந்தவர்களாகவும் 'ஆ! கர்ண! ஆ! கர்ண!' என்று சொல்பவர்களாகவும் சிவந்தசூரியனைப்பார்த்துக் கொண்டு சேனைகள் தங்கியிருக்கும் இடங்களைநோக்கி விரைவாகச் சென்றார்கள். காண்டவத்தினின்று விடப்பட்டவைகளும் தங்கமயமான சுட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லிலதீட்டப்பட்டவைகளும் ரக்தத்தினால் பூசப்பட்ட இறகுகளுள்ளவைகளும் அம்புகளால் நிறைக்கப்பட்ட அங்கங்களுடன் கூடின காணன் கொல்லப்பட்டும், பிரகாசிக்கின்ற கிரணங்களை யுடைய சூரியன்போல விளங்கினான். அநதத்தேவஸரேஷ்டர்களும், 'புத்திரனிடத்தில தயையுள்ள

ஸவியும் பகைவர்களுடைய கூட்டத்தைத் தவிக்கச் செய்பவனும் பாஞ்சாலராஜனுடைய புத்தலவனுமான திருஷ்டதயுமனன், அவர்களைக்கொன்று பீமஸேனை முன்னிடிக் கொண்டு விளம்பமின்றி எதிரில் காணப்பட்டான புறவுக்கு ஸமமான நிறமுள்ள குதிரைகளை யுடையவனும் * கோவிதாரமரத்தைக் கொடியாக்கக் கொண்டவனுமான தருஷ்டதயுமனை யுத்தத்திலகண்டு உம்மைச்சோந்தவர்கள் பயத்தினால் ஓடினார்கள் நீரத்தியுள்ளவர்களும் ஸாதயகியுடன் கூடியவர்களுமான மாதீபுத்திரர்கள், சீக்கிரமாக அஸ்திரங்களை எய்கின்ற காந்தாரராஜனான சகுனியைக் காலதாமதமின்றி எதிர்ப்பவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் பெரியவரே! சேகிதானனும் சிகண்டியும் தரௌபதீபுத்திரர்களும் உமமுடைய மிக்கபெரிதான சேனையைக்கொன்று சங்கங்களை அவ்வாறு ஊதினார்கள் அவர்களைவார்களும் புறங்காட்டி ஓடுகின்ற உம்மைச்சோந்தவர்களைப் பார்த்து, கோபமுள்ளவிரடுபங்களை எவ்வாறு விருஷபங்களை ஜயித்தது துரத்துமோ அவ்வாறு எதிர்த்தது துரத்தினார்கள் அரசரே! பலமுள்ளவனும் இடக்கையாலும் அம்புகளைப்பிரயோகிப்பவனுமான பாண்டவன், உமது ஸையத்தைச்சோந்த அநதமிச்சசேனையைக்கண்டு ஸன்னததனுகரின்றான ; குரோத்ததையும் அடைந்தார் வீரயசாலியான தனஞ்சயன் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற காண்டவமென்கிறவிலை அசைத்துக்கொண்டு ரதிகாளுடைய படையை எதிர்த்தான பிரகு, அவர்களின்மீது பாணஸமூகங்களை விரைவாக இறைத்தான இருளால் மூடப்பட்டவே, ஒன்றுமே காணப்படவில்லை மகாராஜரே! உலகம் இருளால் மூடப்பட்டபு பூமிமுழுவதும் ஒரேபுழுதி அடாந்திருக்கவே, உம்மைச்சோந்த எல்லாயுத்தவீரர்களும் மிக்கபயத்தினால் ஓடினார்கள். ஜனநாதரே! ஸேனையானது நன்கு முறியடிக்கப்பட்டவே, எதிரிலவருகின்ற

* காட்டாததி அல்லது குராமம்.

வனான ஸூர்யபகவான் ரகதஜலதநிலைநனைக்கப்பட்டிருக்கிற கர்ணனுடையதேகததை ரகதம்போலச் சிவந்தநிறமுள்ள *கரீக்ரங்களால்தொட்டு ஸ்நானம்செய்வதற்காக அப்பொழுது மேற்கு ஸமுத்திரத்தை அடைந்தானே' என்றுஎண்ணித் தத்தம்இருப்பிடத்தைக்குறித்துப் புறப்பட்டார்கள். ஆகாயத்திலும் பூமியிலுமிருந்த எல்லாஜனஸமூகமும், ஆசசர்யகரமானதும் பிராணிகளுக்குப்பயத்தைஉண்டிபண்ணுகிறதுமான சிறந்தகுருவீரர்களான கர்ணாஜனர்களுடைய யுத்தத்தைக்கண்டு, அதனையே நன்குசிந்தித்துக்கொண்டு ஸுகமாகச்சென்றார்கள். காணனுடைய பாணங்களால் நன்றாக நிறைக்கப்பட்டவர்களும் பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்யவார்களுமான கிருஷ்ணாஜனர்களும் இருவரும், இருளை நாசமடையும்படி செய்து கொண்டு உதித்திருக்கின்றவர்களும் கிரணஸமூகங்களுள்ளவர்களும் மாசுறவர்களுமான ஸூர்யசந்திரர்கள்போல விளங்கினார்கள்.

சத்தருக்களை உம்முடையபுத்திரனை குருராஜன நன்றுகள்திரித்து அருகில சென்றான பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! பிறகு, தூயோதனன், முறகாலத்தில பல்யானவன் தேவர்களைச் சண்டைக்கு அழைத்ததுபோல எல்லாபாண்டவர்களையும் போருக்குஅழைத்தான். பறபலசஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களும் கோபு முளளவர்களும் அடிககடி வெருட்டுகின்றவர்களுமான அவர்கள்ஒன்றுசேர்ந்து எதிரில் காஜித்தகொண்டு அருகில வேகமாகவந்தார்கள். பிறகு, கோபுக் கொண்ட தூயோதனனும் பரபரபிலலாதவனாக யுத்தத்தில் கூரியபாணங்களால் அவர்களை தூறுதூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான். அந்தப் பாண்டவவீரர்களுடைய ஸேனையானது நாற்புறங்களிலும் போப்புரிந்தது. அப்பொழுது, ஒருவனாக இருந்துகொண்டு, ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற எல்லாப் பாண்டவர்களையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சண்டைசெய்ததாகிய ஆசசாயகரமான உமது புத்திரனுடைய பெளருஷத்தைக் கண்டோம். பிறகு, மஹாபலசாலியான அந்தத் தூயோதனன் தன்சேனை அதிகதுக்கத்தை அடைந்திருக்கிறதைக் கண்டான் ராஜேந்திரரே! பிறகு, புத்திரிச்சயத்தையுடையவனான உம்முடைய புத்திரன், அந்தயுத்தவீரர்களை நிலைபெறச்செய்து ஸந்தோஷிக்கச்செய்து கொண்டு இரத்தவசனத்தை உரைக்கலானான் 'பயத்தினால் பீடிக் கப்பட்டவர்களாக நீங்கள் செல்லக்கூடிய இடத்தை நான் காணவில்லை. எங்கே சென்றாலும் பாண்டவனிடத்திலிருந்து உங்களுக்கு விடுதல் உண்டாகுமா? நீங்கள் ஓடுவதனால் யாது பயன்? இவர்களுடையஸேனையோ ஸவலமிருக்கிறது. கிருஷ்ணாஜனர்களும் நன்றாக காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் இப்பொழுது எல்லோரையும் கொல்லப்போகிறேன். ஜயம் நீச்சயமாகவன்றே உண்டாகும்? சித்திரினவர்களும் ஓடுகின்றவர்களும் பாபத்தைச்செய்கின்றவர்களுமான உ

அந்த ஆம்புத்திரள்களை விலக்கிவிட்டு மஹாபலசாலிகளும் நண்பர்களால சூழப்பட்டவர்களும் நிகரற்ற பராகமமுள்ளவர்களும் ஸுகிகளும் ஸுகததைக்கொடுப்பவர்களுமான அவவிருவர்களும், சிந்திக்கத்தக்காத மகிமைபுடன்கூடிய விஷணுவும் இந்திரனும் ஸபையில் விளங்குவதுபோல விளங்கினார்கள். அப்பொழுது, மகாயுத்தத்தில் கர்ணனைக்கொன்று தேவர்களோடும் கந்தாவர்களோடும் மனுஷ்யர்களோடும் சாரணர்களோடும்கூடிய மஹரிஷிகளாலும் யக்ஷர்களாலும் மகோரக்களாலும், 'உத்தமமான ஜயம் மேலமேலும் உன்டாகுக' என்று சொல்லிப் பூஜிக்கப்பட்டார்கள் பிறகு, தக்கபடி அவர்களுக்குப் பிரதிமர்யாதைசெய்து நிகரில்லாதசெய்கைகளால் புகழப்படுகின்றவர்களும் ஸுஹருததுக்களால் சூழப்பட்டவர்களுமாகிப் பலனளங்கிற அஸுரனைக் கொன்று கேசவரும் தேவராஜனும் ஸந்தோஷித்தது போல ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்.

களைப் பாண்டவர்கள் பின்தொடர்ந்து கொல்லப்போகிறார்கள் நமக்கு யுத்தத்தில் வதம் நன்மையைப்பயக்கக்கூடியதன்றோ? ஸ்ந்ததிரியதாமத்தோடு யுத்தம் செய்கிறவர்களுக்கு யுத்தத்திலநேருகின்ற மரணமானது ஸுககரமானது மாண்டவனா துக்கத்தைஅறிகிறதில்லை; மரித்தும், மோக்ஷத்தை அடைகிறான். வந்திருக்கிறஸ்ந்ததிரியர்களாகிய நீங்களெல்லோரும் கேளுங்கள் பிராணிகளுடையஉயிரைவாங்குகிற யமன், சூரனையும் பயப்படுகிறவனையும் கொல்லுகிறானுதலால், ஸ்ந்ததிரியவிரதத்தைபுடையவனை என்னப்போன்ற எந்த விவேகிதான் யுத்தம்செய்யமாட்டான்? சினமுள்ளவனும் பகைவனுமான பீமஸேனனுடையவசத்தை அடையப்போகிறீர்கள் பாட்டன்மார்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்த தாமத்தை நீங்கள் விடுவது தகுதியன்று ஸ்ந்ததிரியனுக்கு ஓடுவதைவிட அதிகப்பமான அதாமமில்லை யுத்தமென்னும்தாமத்தைக்காட்டிலும் மிகச்சிறந்ததும் இல்லை (இது) ஸவாக்கத்திற்கு வழி கெளரவர்களே! ஓ! யுத்தவீரர்களே! நீங்கள், தாமதமின்றிக் கொல்லப்பட்டு இரத்தமிஷத்திலேயே மேலானஉலகங்களை அடையுங்கள்' என்றுகூறினன உம்முடைய புத்திரனானவன் இவ்வாறுசொல்லும்போது, அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட (உமது)போவீரர்கள் அந்தவாக்கியத்தைக் கவனியாமலே எல்லாதகிகளுக்களிலும் ஓடினார்கள் அதிகப்பயமடைந்தவனும் மிகமனமயக்கமுற்றவனும் மதராஜனுமான சலயன், உம்முடையபுத்திரனான தூயோதனனால் தடுத்ததிருப்பப்படுகின்ற ஸைனயத்தைக்கண்டு, அப்பொழுது, அவனைப்பார்த்து இந்தவாக்கியத்தை உரைத்தான்

நாருவது அத்தியாயம். 6

(கிருஷ்ணர்ஜனர்கள் யுதிஷ்டிரிடம் சேன்றது)

பாணங்களால் கவசமஅறுக்கப்பட்டவனும் இரத்
 மாபுநனைக்கப்பட்டவனுமான ராதேயனை, உயிர்போயிருந்தும், காந்தி
 யானது விடவேயில்லை. புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்குடிகரான
 வனும் பாலகூரியனுக்கு ஒப்பான காந்தியுள்ளவனுமான அநதசகூரனை
 எல்லாபிராணிகளும் உயிரோடிருப்பவனைப்போலவே எண்ணின.
 மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருந்தும், அவனைக்
 கண்டு நான்குபக்கத்திலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள், விம்மத்தைக்கண்டு
 மறறம்ருகங்கள நடுங்குவதுபோல நடுக்கமுற்றராகள். புருஷாரேஷ
 டனான காணன், கொல்லப்பட்டிருந்தும், பேசுகிறவன்போலக்
 காணப்பட்டான். உயிரைஇழந்திருந்தும், மஹாதமாவான காண
 னுக்கு ஒருவிதமான விகாரமும் உண்டாகவில்லை. அரசரே! அழ
 கான வேஷத்தைத்தரித்ததும் அழகியதீயும் கழுத்தமுள்ளதுமான
 அந்த ஸூதபுத்திரனுடைய முகமானது பூணசந்திரனுக்கு ஒப
 பான காந்தியுடனகூடியதாக இருந்தது சிறந்த பொன்போன்ற
 வனும் ஜவலிக்கின்ற அகனிபோன்றவனும் புருஷாரேஷ்டனுமான
 அநதக்காணன், பாதத்தனுடைய பாணங்களாகிற ஜலத்தினால் தணிந
 தான. ஜவலிக்கின்ற நெருப்பானது எவ்வாறு ஜலத்தை அடைந்து
 தணியுமோ அவ்வாறு யுத்தத்தில் காணனாகிற நெருப்பானது, பாதத்
 தனாகிறமேகத்தினால் தணிக்கப்பட்டது. அநதக்காணன் நல்லயுத்
 தத்தினால் ஜவலிக்கின்றகீதத்தியைத் தனக்குப் பூமியில் தேடிவைத்து
 விட்டுப் புத்திரர்களோடு கூடப் பாதத்தனுடைய தேஜஸினால் யுத்தத்
 தில் தணிந்தான். அரசரே! பறபலஆபரணங்களை யணிந்தவனும்
 புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்கு ஒப்பான ஒளிபொருந்தினவனும்
 ஸூயகுமாரனுமான காணன், எல்லாப்பாண்டவர்களையும் பாருசா
 லாகளையும் அஸ்திரதேஜஸினால் நன்றீகத்தவிககசசெய்து சரமாரி
 களைப்பொழிந்து பகைவாசேனையைத் தடுக்கசெய்து சிறந்த ஒளி
 பொருந்தினவனான சூரியனே போல விளங்கிக்கொண்டு, எல்லோரை
 யும் வாட்டி, துளிர்ந்தமரம்போல அடித்து வீழ்த்தப்பட்டான்.
 எவன், 'கொடுக்கக்கடவேன்' எனறே எப்பொழுதும் ஸாதுக்களுக்
 குக் கொடுத்தானே, யாசிக்கப்பட்டால் 'இல்லை' என்று சொன்னதில்
 லையோ, அநதவைப்புருஷனான காணன்* தவ்வாத யுத்தத்தில் கொல்ல

* இரண்டுதேராளிகள் ஒருவரையொருவா எதிர்ப்பது.

பட்டூன். மனனரே! மஹாதமாவான எவனுடைய தனமானது முழுதும் பராம்மணதீனமாக ஆயிறரே, எவனுகுத தன்னுயிரும் பராம்மணவிஷயத்தில கொடுக்கத்தகாததாகவில்லையோ, கொடுப்பவர்களுள் பிரியனும் விருமபினவற்றைக கொடுப்பவனுமான அநதக காணன், பாததனுடைய அஸ்திரத்திலை மிசசமின்றிஎரிககப்பட்டு உததமகதியை அடைந்தான் எவனைஆதாரமாகக்கொண்டு உம்முடையபுத்திரன் வைரத்தை உண்டுபண்ணினானே அநதககாணன், உமது புத்திராகளுடைய ஜயத்திலிருநத ஆசையையும் ஸுகததையும் கவசத்தையும் பறித்துக்கொண்டு ஸவாககம்செனறான காணன் கொல்லப்படவே, நதிகளும் பெருகியோடவில்லை. சூயனும் கலங்கினவனாக அஸதமனததை அடைந்தான் வெண்ணிறமுள்ள கிரகமும் ஜவலிககின்றசூரியனுடையநிறம்போன்ற நிறமுடையதாயிறறு. யமனுடைய அநதப புத்திரனும் வகரமாக உதித்தான்.பிறகு,ஆகாயம் நடுங்கியது பூமியானது காஜித்தது கரூரமாகவும் கோரமாகவும் காறறுககள வீசின. திசைகள ஜவலிககின்றவைகளும் புகையுள்ளவை களுமாயின மஹாஸமுத்திரங்கள காஜித்தன; கலங்கின பெரிய வரே! காணககளுடனகூடப் பெருமலைகளும் நடுங்கின. பூதகணங்களும் அதிகமாகத் துன்பமடைந்தன பிரஜைகளுககு நாதரே! பருஹஸபத்யானவா போஷிணிநகூத்திரத்ததைத்ததித்துக்கொண்டு சநதிரனுககும் சூரியனுககும் ஸமமாயினா காணனகொல்லப்பட்டவுடன், திசைகள பிராணிஸஞ்சாரமற்றவையாயின. சநதிரனுடனும் சூரியனுடனுகூடின் ஆகாயமும் பூமியும் அசைவுற்றன நெருப்புஜவால்களுடன்கூடின் குறைககொளரியும் விழுந்தது. ராகூலாகள மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவாகளானாகள அாஜுனன், சநதிரனுடைய பிரகாசம்போன்ற பிரகாசமுள்ள முகத்தடன்கூடிய காணனுடைய தலையைப் பாணத்தால அறுத்தபொழுது, ஆகாயத்தில தேவாகளால உண்டுபண்ணப்பட்ட 'ஆ! ஆ!' எனனும் சபதமானது உடனே தோன்றியது. வேநதரே! அாஜுனன், தேவாகளாலும் கநதாவாகளாலும் மனிதாகளாலும் பூஜிககப்பட்ட சததுருவான காணனை யுத்தத்தில் வதஞ்செயது, முறகாலத்தில் விருதானைககொன்று இநதிரன் விளங்கினதுபோலச சிறநத காரதியிலை விளங்கினன. மஹேநதிரனுடையவீாயத்தக்குலுப்பான வீாயத்தடன்கூடியவாகளும் புருஷஸரேஷ்டாகளும் யாதவாகளுக்கும் பாண்டவாகளுககும் ஆனநதத்தை உண்டுபண்ணுகிறவாகளுமான அநதககிருஷ்ணாஜுனரிருவரும் கொடித்துணிகளுடன்கூடிய

தும் பயங்கரமான சததத்துடன் கூடிய கொடியுள்ளதும் சங்குபோலவும் ஸ்படிகம்போலவும் பிரகாசிக்கின்றதும் மஹேந்திரனுடைய வாகனத்துக்குட்பானதும் ஸவர்ணத்தினாலும் முததுககளாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் பவளங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஒப்பற்ற வேகத்துடன் கூடிய துமான தேருடன், இரண்டு சூரியாகள் போலவும் ஜ்வலிக்கின்ற இரண்டு அக்னிகள போலவும் ஸமமான சோககை பெற்றிருக்கின்ற விஷ்ணுமஹேந்திராகள போலவும் இருந்துகொண்டிருந்த நாகத்தில் பயமற்றவர்களாக விளங்கினார்கள் பிறகு, வானர தவஜனான அந்த ஆர்ஜுனனும் கருட தவஜரான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், விலநாண்கயிறு கையுறை சககரங்களினடேமி இவைகளுடைய ஒலிகளால் சததுருக்களைப் பலாதகாரமாக ஒளியை இழந்தவர்களாக்கி அவர்களைப் பாணஸமூகங்களால் அழித்து அவர்களுடைய உளங்களைத் தவிககசெய்து மிக்க ஒலியுள்ள சிறந்த சங்கங்களை உரக்க ஊதினார்கள். மனிதர்களுள் சிறந்தவர்களான கிருஷ்ணாஜுனர்கள் பொன்னலங்காரங்களால் நிரம்பினவையும் பேரொலியுள்ளவையும் பனிபோல வெண்ணிறமுள்ளவையுமான சிறந்த இரண்டு சங்கங்களைக் கைகளால் பிடித்து மூவுலகங்களிலும் வெற்றியை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு ஊதினார்கள். பாஞ்சஜன்யம், தேவதத்தம் என்கிற இரண்டு சங்கங்களுடைய ஒலியும், பூமியையும் ஆகாயத்தையும் திக் குக்களையும் நிரப்பிற்று ராஜஸரேஷ்டரே! சூரர்களான மாதவா ஆர்ஜுனன் இருவருடைய சங்கநாதத்தினாலும் கௌரவர்களேவரும் விசேஷமாக நடுக்கமுற்றார்கள் அவ்ருவரும் சங்கத்தினுடைய ஒலியினால் காடுகளையும் மலைகளையும் நதிகளையும் குகைகளையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் உமதுபுத்திரனுடைய ஸேனையை மிக்க பயமடையும்படி செய்துகொண்டும் யுதிஷ்டிரரை ஸந்தோஷப்படுத்தவதற்காகச் சென்றார்கள் பாரதரே! பிறகு, ஊதப்படுகின்ற சங்கங்களின் ஒலியைக் கேட்டவுடனே, கௌரவர்கள் மதரீ தேசாதிபதியான சவய்னையும் பாரதர்களுக்கு அசமுன தூயோ தனையும் விட்டுவிட்டு வேகத்துடன் ஒடினிட்டார்கள். பிறகு, மேககூட்டம்போலச் சததம் மீகினறவையும் சாதகாலத்தில 114. வீண நடுவை அடைந்திருக்கின்ற சூரியனுடைய காரநீபோன்ற காரநியுள்ளவையுமான தனஞ்சயன காணன இவர்களின் ரதங்களினால் ஆசசாயமடைந்தவர்களாகி, அப்பொழுது மஹாயுத்தத்தில் அதிகமாக விளங்குகின்ற ஆர்ஜுனனைப் புகழ்ந்துகொண்டு சென்றார்கள். உத்திரருக்கிற இரண்டு சூரியாகள் போன்ற அந்தத் தனஞ்சயனையும் கேச

வரையும் யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடின ஜனங்கள் அதிகமாகக் கொண்டாடினார்கள்.

நாற்றோராவது அத்தாயம்.

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கியதும், அவர் கீருஷ்ணர்ஜுனர்களைப் புகழ்ந்ததும், யுதிஷ்டிரருக்கும் வாஸுதேவருக்கும் ஸம்பாஷணையும்.)

ஸூர்யகுமாரனான காணன் கொலலப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக எல்லாத்திக்குக்களையும் பாததுககொண்டு ஆயிரமாயிரமாக ஓடினார்கள். ஸ்ரீராமராவ ராவணன் கொலலப்பட்டதைக்கண்டு ராக்ஷஸாகள பயந்தோடினதுபோல உம்மைச சேர்ந்தவர்கள் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகத் திசைகளில் ஓடினார்கள். மன்னரே! பாரதரே! பிறகு, அதிகமாகப் பயந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர்கள் உம்முடையபுத்திரனான நாரபுத்திரனும் திக்கப்பட்டவர்களாகிப் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் பாரதரே! பிறகு, உமது புத்திரன், அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து, சலயனுடைய ஸம்மதத்தின்மேல் யுத்தத்தை நிறுத்தினான். பாரதரே! கருதவாமா, யுத்தத்தில் உம்மைச சேர்ந்தவர்களால் விரைவாகச் சூழப்பட்டவகை மிகுதியிருக்கின்ற நாராயணர்களோடு வேளை தங்கியிருக்கும் இடத்தை நோக்கியே விரைவாகச் சென்றான். பிறகு, சூரரான அஸ்ரவத தாமா, பாண்டவர்களுடைய ஜயத்தைக்கண்டு அடிககடி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு பாசறையையே நோக்கிச் சென்றா அரசரே! பாரதரே! சரதவாணுடைய குமாரரான கிருபா, பெரியதும் மேகம்போன்றதுமான யானைப்படையுடன் சேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தைக் குறித்தே விரைவாகச் சென்றா. அரசரே! சகுனி, ஆயிரம் காந்தாரர்களால் சூழப்பட்டிரு சென்றான். ஸுசாமாவும், பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவகைப் பா பாததுககொண்டே சென்றான். அந்தத் தூர்யோதனனும் எல்லாச் சொத்துகளும் கவரப்பட்டவகையும் துககத்தால் பீடிக்கப்பட்டவகையும் பாண்டவர்களுடைய (நாசத்தினால்) சோகத்தை அடைந்தவகையும் அடிககடி அந்தக் கூட்டங்களை நினைத்துக்கொண்டு சென்றான். பாததுககொண்ட நாமனசலயனோ, சவஜம் அறுககப்பட்ட ரத்ததுடன் பகத்துக்கொண்டையும் பாததுககொண்டு பாசறையைக் குறித்தே சென்றான் பிறகு, பாதகுலத்திற்பிறந்த வீரர்களுள் இன்னும் முற்ற அநேகமஹாரதர்கள், பயந்தவர்களாகவும் பயத்தினால் மனம் தளர்ந்தவர்களாகவும் திசைகளில் ஓடினார்கள். கீழேதள்ளப்பட்டிருக்

கிற கர்ணனைக்கண்டு, கௌரவர்களெல்லாரும் கண்ணீர்நிறைந்தவர்களாகவும் பயத்தினால் நடுக்கமுற்றவர்களாகவும் துடிக்கின்றவர்களாகவும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் வேகமாக ஓடினாகள. கௌரவர்களுள் உததமரே ! சிலமகாரதர்கள் அர்ஜுனனைப் புகழாதார்கள். சிலர் காணனைப் புகழ்ந்தார்கள் கௌரவர்கள் யுத்தத்தில பயந்தவர்களாக வேகத்தூடன்சென்றாகள. அநதமஹாயுத்தத்தில ஆயிரக்கணக்கான உம்மைச்சேர்ந்தயுத்ததவீரர்களுள் யுத்தத்திலமனத்தைச் செலுத்தினபுருஷன் ஒருவனுமில்லை, மகாராஜரே ! காணன்கொல்லப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள், உயிர்களிலும் ராஜ்யங்களிலும் மனைவிகளிடங்களிலும் பொருள்களிலும் ஆசையை இழந்தவர்களானாகள பிரபுவே ! துககத்தோடும் சோகத்தோடுங்கூடான உம்முடையகுமாரன், பெரியமுயற்சியினால் அவர்களை ஒன்றுசேர்த்ததைத்த, தநதம் இடங்களில தங்கும்படிசெய்வதற்கு மனத்தைச் செலுத்தினான் அரசரே ! தீனாகளான மகாரதர்கள், அவனுடைய ஆஜனஞ்செய்த தலையினால் ஏறறுக்கொண்டு, மனத்தில துககமுள்ளவர்களாகப் பயத்தூடன் வாஸஸ்தானங்களில அமாரதர்கள். அவர்கள், யுத்தத்திலநடந்த ஸுத்தபுத்திரனுடைய கோரமானவதத்தையும் யுத்தத்தில அர்ஜுனனுடைய ஜயத்தையும் அடிக்கடி சினத்தூக்கொண்டு அங்கு வலித்தார்கள் மஹாவில்லாளிகளும் சத்தருக்களைத் தவிக்கச்செய்கின்றவர்களும் மஹாரதர்களான எல்லாப்பாண்டவர்களும் சத்தருவை ஜயித்தும் க்கஸநதோஷமுள்ள மனமுடையவர்களாக வீற்றிருந்தார்கள் பிறகு, அவவிடத்தில் ஸநதோஷத்தூடனிருக்கின்ற யுதிஷ்டிரரை எல்லாப்பாஞ்சாலர்களும் அடைந்து விதிப்படி விருத்தியடையுமபடி செய்தார்கள் மஹாகீர்த்திசாலியான அர்ஜுனனே, ரத்தத்தினின்று விரைவாக இறங்கி ஸநதோஷமுள்ளவர்களைத் தாமராஜருடைய இரண்டு கால்களையும் பிடித்துக்கொண்டான. மஹாராஜரே ! சிறந்த பிரதாபமுள்ள தாமபுத்திரா, பரதாரேஷ்டனான அவனைத் தூக்கி நிறுத்தி அவனைக் கடடிக்கொண்டு உச்சிமோரத்து தடவிக்கொடுத்தார். நகுலனும் ஸஹதேவனும் பாண்டிபுத்திரனான வருகோதரனும் மஹாராஜரை அபிவாதனம்பண்ணிப் பல்குனைக்க கடடிக்கொண்டார்கள். ஸுத்தபுத்திரன்கொல்லப்பட்டவுடனே, தருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டியும் (மற்றப்) பாண்டவர திகர்களும் அரசரை (மங்களவசனங்களால்) விருத்தியடையச்செய்தார்கள், மஹாராஜரே ! பிறகு, ஸுத்தநதனன்கொல்லப்பட்டவுடனே, வாஸுதேவரும் ஸாதவதகுலத்திலதோன் நின ஸாதயகியும் அரசரை (உதஸாஹத்தை) விருத்தியடையும்படி

செய்தார்கள். வாஸ்தேவரும், குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, நேசத்தினால் இரதவசனத்தை உரைத்தாரா 'அரசரே' ரதிகாக ள்ள சிறந்தரதிகளும் ஸ்ரீயபுத்திரனுமான காணன் கொல்லப்பட்ட பிறகு, ராஜஸமூகங்களுடன் கூடின எல்லாக கௌரவர்களும் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். இந்திரனுடன் கூடின மூவுலகங்களும் முழுமையும் போபுரிநதாலும் காணன ஜயிக்கப்பட்டதகாதவன். அவ்வாறிருந்தும், உமமுடையகோபத்தால் அழிக்கப்பட்டான்' என ரா. இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட தாமராஜா, ஜனாததனரைப்பார்த்து, 'கோவிந்தரே' உம்முடைய அனுகிரஹத்தினால் மிக்க புகழுள்ளவ ளான காணன் கொல்லப்பட்டான், பாண்டவர்களும் ஜயத்தை அடைந தார்கள், பகைவர்களும் நாசம்செய்யப்பட்டார்கள். நீ யுத்தத்தில் என்னிடத்திலிருந்தும் உண்டாகிற பயத்தினின்று ரக்ஷிப்பதற்கு வல லமையுள்ளவரன்றோ? நீ இவ்வுலகத்திற்கு ரக்ஷகா, எப்பொழு துமே பாண்டவர்களுக்கு ரக்ஷகா, உமமை அடுத்தது இந்திரனும் தேவ லோகத்தில் நிதயமாக ஜனநதத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கிறான். நீ உலகத்திற்கு ரக்ஷகராயிருப்பதுபோலவே பாண்டிபுத்திரர்களுக்கூ ம ரக்ஷகராயிருக்கிறீர் பிரபுவே! எவர்களுக்கு உம்மிடத்தில் பகதி இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு ஜயமுண்டாவது ஆசாய மன்று கோவிந்தரே! ஜனாததனரே! முற்காலத்தில் தேவா கள், உம்மாலும் இந்திரனாலும் எவ்வாறு ரக்ஷகருள்ளவர்களானா களோ அவ்வாறே ரக்ஷகரான உம்மால் யுத்தத்தில் நாங்கள் ரக்ஷ கருள்ளவர்களாகிறோம் மாதவரே! இன்று ஸுகமாகத் தூங்கப் போகிறேன். நான் இரவில் நித்திரையைப் பெறுவேன். உம்மு டைய அனுகிரஹத்தினால் இன்று என்னுடைய பயம் போயவிட் டது. ஸம்சயமில்லை' என்று மறுமொழியுரைத்தாரா. யுதிஷ்டிரா இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட கேசவா, பாண்டவரைப்பார்த்து, 'அரச ரே! சூரர்களான பீமஸேனனமுதலான ஸஹோதரர்களும் அவ்வா றே இந்திரனுடைய வீரயம்போன்ற வீரயமுள்ள பாஷதனை முதன் மையாகக்கொண்ட ஸம்பந்திகளுமுள்ள உமக்கு ஸந்தோஷமுண் டாவதற்குக் காரணமான இக்காரியத்தில் நாம் நிமித்தமாதிரிமே, எப்பொழுதுமே என்னிடத்தினின்று பிரியத்தையும் ஹிதத்தையும் அடைவதற்கு நீ தகுதியுள்ளவா. நரஸரேஷ்டரே! நீ இரத வச னத்தினால் என்னுடைய பிரீதிகுவிஷயமாக இருக்கிறீரன்றோ?' என்று கூறினா. இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அரசரும் புருஷஸரேஷ டருமான தாமராஜரோ, ஸவாண நதாலல வகரிக்கப்பட்டவைகளும் தந

தத்தின நிறம்போன்ற நிறமுடையவைகளும் கறுத்தவாலுள்ளவை களுமான குதிரைகளபூட்டின தமது ரத்ததின்மேல ஏறிகொண்டு, தமது ஸேனையினுல சூழப்படடி, பலருடைய வருத்தாந்தங்களைப் பார்ப்பதற்காக யுத்தகளத்தைககுறித்துச் சென்றா. வீரரே! அந்த மாதவா பாண்டவர் இருவரும் பேசிகொண்டே சென்றார்கள். அந்த யுதிஷ்டிரா, காண்டவகுதினல விடப்பட்ட பாணங்களால நாற புறங்களிலும் நனரூகப பீடிககப்படடவனும் யுத்தரங்கத்தில படுத திருப்பவனும் புருஷஸரேஷ்டனுமான காணனைககண்டா. யுதிஷ்டிர ராஜா, புத்திரனோடுகூடககொல்லப்பட்டிருக்கும் காணனைககண்டு, புருஷஸரேஷ்டாகளான மாதவரும் அாஜுனனுமாகிய இருவரையும் புகழ்ந்தா. 'மதுஸூதனரே! பூமிமுழுமைக்கும் இப்பொழுது நான் அரசனானேன். கோவிந்தரே! பாகயத்தினலே நீர் ஜயசீலராக இருக்கிறீர் சத்தருவானவன பாககியத்தால கீழே தளளப்படடான்' என்று கூறினா. வேந்தரே! கௌரவாகளுட சிறந்தவரும் தாமராஜருமான யுதிஷ்டிரா, இவ்வாறு ஜனாத்தனரையும் அாஜுனனையும் பலபடப புகழ்ந்தா. குருவம்சத்தை தாங்குபவரான யுதிஷ்டிரா, பாரதத னுடைய அம்புசளால புத்திரனோடுகூடக கொல்லப்பட்டிருக்கிப காணனைககண்டு, தம்மை மறுபடியும் பிறந்தவரைப்போலெண்ணி னா. மஹாரதார்களான மன்னாக்கள, குந்தீபுத்திரரும் குருஸரேஷ்டரு மான யுதிஷ்டிரரை ஸந்தோஷத்துடன் வந்தடைந்து விருத்தி யடையுமபடி செயதாக்கள. அரசரே! உம்முடைய துராலோச னையினுலுண்டானதும் மிகப்பெரிதும் மயிராககூசசத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான இந்த அழிவானது இவ்வாறு நோந்துவிட டது நீர் துரதருஷ்டத்தால தயரப்படுகிறீர்" என்று சொன்னா.

பூமிககுப பதையும் இந்தக் குருகுலத்திலுதித்தவனும் அரசனு மான திருதராஷ்டிரன, இந்த அபபிரியமான வாரததையைக கேட்டு அசைவற்று உத்தமமான ஆஸனத்திலிருந்து பூமியில வீழ்ந தான அவவாறே, ஸதயமான விரதத்தையுடையவரும் திவய திருஷ்டியுள்ளவளுமான காரதாரீதேவ்யும் கீழே விழ்ந்தான. பிறகு, விதுரரும் ஸஞ்சயனுமாகிய இவவிருவருமே பூமியை ரக்ஷிக்கிற அரசனான அந்தத் திருதராஷ்டிரனைக களைதெளிவித்தார் கள. அவவாறே, கௌரவஸதூர்களும காரதாரியைக களைதெளிவித்தார் கள. அரசரே! பாரதரே! அவவிருவர்களாலும் தேறுதலடையும் படி செய்யப்படட அந்தத் திருதராஷ்டிரராஜன் தெயவத்தையும் வரக்கூடியதையும் சிறந்தவையென்று நினைத்தான்; பேசாமலுமிருந்

தான், ராஜஸரேஷ்டரே! மகாதமாவான கர்ணன் கொலலப்பட்ட வுடன், ஸஞ்சயன் அரசனுக்கு இவவண்ணம் நடந்தவிருத்தார் தததை உரைதது மீண்டும் பாசறை சென்றான். அரசரே! அந்த ஸஞ்சயன், கொலலப்பட்ட சலயனையும் ராஜாவான தூர்யோதனனையும் சகுனியையும் ஆயிரககணக்கான அனேக லைனீகர்க்களையும், அவவாறே ஸௌபதிகததில தரோணபுத்திரரால கொலலப்பட்ட குதிரைகளுடனும் மனிதர்களுடனும் யானைகளுடனும் கூடியதும் கொலலப்பட்டதுமான பாண்டவஸேனையையும், நாற்புறத்திலும் கொலலப்பட்டிருக்கிற எலலாப்போவீராகளையும் யுத்தத்திலகண்டு, சோகத்திலை பீடிககப்பட்டவனாகவும் பயத்திலை சோவடைநதவனாகவும் ஹஸநிலுபட்டணததைககுறித்ததுச சென்றான். பிரஜைகளுக்கு நாதரே! மிகுதியான இநதயானைகளும் குதிரைகளும் கொலலப்படவே, பறபல தேசங்களில தோன்றினவர்களும் யுத்தத்தில கொலலப்பட்டவர்களுமான பாண்டவஸௌவீராகளும் கௌரவஸௌவீரர்களும் அற்று அநதக குருகேத்திரம் முழுதுமே சூன்யமாயிற்று. ஸஞ்சயன், தூர்யோதனனுடைய யுத்தவிருத்தாரதம் நடநதது முழுமையையும் நடந்தபடியும் முறைபடியும் சொன்னான்.

மஹாதமாவான தனஞ்சயனுக்கும் காணனுக்கும் நடந்த இவ்விதமான மஹாயுத்தத்தை எவன் படிப்பனே, எவன் நாளதோறும் கேட்பனே அவன் நன்குஅனுஷ்டிககப்பட்ட யாகததுக்குரிய பலனை அடைவான். ஷாடகுண்யங்களால நிறைநதவரும் சாஸ்வதமாக இருப்பவரும் வாயுவினாலும் சந்திரனாலும் சூரியனாலும் வகிக்கப்படுபவருமான விஷ்ணுவே யாகருபமாக இருக்கிறார். ஆதலால், அஸுனியை இலலாதவனாக இதனைப் படிப்பவனும் கேட்பவனுமான மனிதன் எலலாஉலகங்களையும் ஜயிப்பான்; ஸுகியும் ஆவான்" என்று கூறினார்.

பதினேழாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

கர்ண பர்வம் முற்றியது.

